

Giới thiệu Thục Hán Phục Hưng Convert

Tình nắm quyền thiên hạ, say nằm ngủ trên gối mỹ nhân, năm ngàn năm phong hoa mưa bụi, thị phi thành bại quay đầu không!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Không phải thăm nhất xuyên qua

Quan Nghi đầu rất đau!

Không riêng gì đau đầu, toàn thân đều đau nhức!

Bởi vì lúc này, hắn cùng một cái khác cường tráng nam tử ngay tại lẫn nhau xoay đánh, cắn xé.

Nghiêm chỉnh mà nói, là hai người hình hóa ý thức thể tại một người trong thân thể tranh đoạt bộ thân thể này quyền chủ đạo. Vì triệt để đạt được cỗ thân thể này quyền chủ đạo, hai cái ý thức thể đường ra duy nhất chính là đem đối phương triệt để thôn phệ hết!

"Không được, không chịu nổi, đối diện cái thằng này thật cường hãn! Mà lại, gia hỏa này là cái quỷ gì? Nhìn trang phục cái gì, làm sao không phải chúng ta thời đại này người?"

Quan Nghi, thế kỷ 21 nông n đời. Mặc dù từ nhỏ vẫn luôn rất thích lịch sử, nhưng bức bách tại sinh kế, cao trung điền bảng nguyện vọng thời điểm vẫn là tuyển đại học Nông Nghiệp, chủ tu hạt giống đường dục. Tới gần trước khi tốt nghiệp tịch, cái thằng này trái với trường học phòng thí nghiệm quy định, đem một viên trường học mới nhất bồi dưỡng ra tới cao sản khoai tây mang ra ngoài. Bởi vì là lần thứ nhất làm tặc, cho nên tâm đặc biệt hư. Vội vàng hấp tấp băng qua đường thời điểm bị một cỗ lần thực ngựa đụng bay. Chờ hắn tỉnh lại thời điểm, liền phát hiện ý thức của mình đang cùng một cái khác ý thức tranh đoạt một thân thể quyền chủ đạo.

Làm nhìn qua vô số truyện xuyên việt Quan Nghi tới nói, hắn phi thường nhanh chóng kịp phản ứng mình là hồn xuyên. Đáng tiếc đối diện cỗ thân thể này nguyên ý biết vô cùng cường hãn, ý thức của hắn căn bản không phải đối thủ. Thời gian dần trôi qua, người khác hình hóa ý thức tứ chi đều bị đối diện ý thức nuốt chửng lấy, đối phương ngay tại hung hăng cắn đầu của hắn, trận này thân thể tranh đoạt chiến, nhìn hắn là thua định.

"Không phải liền là trộm khoai tây nha. .. Còn a? Ta cũng là nghĩ đến chúng ta chỗ kia thích hợp trồng khoai tây mới như vậy a. ." Chậm rãi, Quan Nghi từ bỏ chống cự: "Đại ca, xin nhờ nhanh một chút, mỗi một chiếc cắn lấy trên thân, đau quá a!"

Thế nhưng là đột nhiên, đối diện kia ý thức đột nhiên ngừng lại, sau đó bắt đầu cuồng loạn tru lên, giống như tinh thần nhận lấy cực lớn kích thích.

"Cơ hội tốt!" Mặc dù vừa rồi đều đã từ bỏ, nhưng người nào nguyện ý mình bị người khác thôn phệ hết a? Chỉ còn lại há miệng Quan Nghi, bắt đầu liều mạng phản công đối phương. Mà đối phương giống như hoàn toàn mất đi đầu chí, ngoại trừ gào thét, tru lên, khóc rống bên ngoài, cái gì phản kháng đều không có. Ăn như gió cuốn Quan Nghi, rốt cục triệt để cắn nuốt hết đối phương.

"Xuy~~~ tốt, hiện tại bắt đầu chậm rãi thử chương không cỗ thân thể này." Mặc dù kinh lịch một trận sinh tử chi chiến, nhưng là làm vô số truyện xuyên việt tâm bồ ra gốc lớn mật, lúc này hắn phi thường rõ ràng phải nên làm như thế nào.

"Ồ! Cỗ thân thể này thật trẻ tuổi, thật là cường tráng! Ai nha ai nha, phía dưới tiền vốn giống như cũng rất hùng hậu mà! Kiểm lời kiểm lời!"

"A, cơ bắp một bó một bó, trách không được cái thằng này ý thức thể mạnh mẽ như vậy. Không sai không sai." Quan Nghi ý thức một bên tại hết sức quen thuộc, chương không cỗ thân thể này. Một bên khác thì là cố gắng hấp thu, tiêu hóa vừa rồi thôn phệ ý thức của đối phương.

"Ừm, tiểu tử này thể mà xuất thân tại một cái nhà đại phú? Trong nhà có ruộng tốt năm mươi khoảnh, điền khách một ngàn năm trăm người? Oa a, thổ hào a! Ngồi! Còn có tư binh năm trăm người? Lợi hại ta ca. Cái gì? Tổ tiên vẫn là một cái đế quốc hầu tước? Ha ha ha ha ha, lần này phát đạt! Lão tử cái này tiểu tử nghèo cũng thành quan nhị đại cùng phú nhị đại!"

"Ừm? Làm sao nhỏ? Gia hỏa này mặt trên còn có người ca ca? Hắn ca ca là con trai trưởng, hắn chỉ là cái con thứ? Ách. . . Coi như vậy đi coi như vậy đi, không phải liền là không thể thừa kế tước vị nha. Làm cái ngời ăn rồi chờ chết một gạo cũng là không tệ nha."

"A? Các loại, gia hỏa này ca ca lại cúp! Mà lại nhà này người hiện tại chỉ như vậy một cái nam đinh? Ha ha ha ha ha, trời cũng giúp ta! Kể từ đó, hầu tước là ta nhỏ, như thế cả một nhà đều là ta tích. A, lão gia ta rốt cục muốn vượt qua mang theo một bầy chó nô tài rêu rao khắp nơi, tùy tiện đùa giỡn phụ nữ đảng hoàng cuộc sống tốt đẹp!"

"Chờ một chút! Gia hỏa này ca ca kêu cái gì? Quan Thống! Gia hỏa này kêu cái gì? Quan Di! Cái này cái này cái này, đây không có khả năng! Cái này nhất định là trùng hợp! Đợi đại gia ta mới hảo hảo lục soát một chút cái thằng này ký ức, nhất định là trùng hợp. Bọn hắn lão tử nhất định không phải gọi Quan Hưng. A? Thật gọi Quan Hưng? Vậy bọn hắn gia gia chính là để cho,

A? Thật là Quan Vũ a!"

Lão tặc thiên! Người không phải chơi như vậy ta đi! Vừa mới thôn phệ hết Quan Di linh hồn, triệt để nắm trong tay Quan Di cổ này tuổi trẻ cường tráng nhục thân Quan Nghi, đang làm rõ ràng mình nhập thân vào người nào chỉ thân về sau, bị triệt để mơ hồ —— hẳn xem như mình bạch vì cái gì cổ thân thể này nguyên bản chủ nhân tại thôn phệ mình một bộ phận ký ức sau đột nhiên phát cuồng, từ bỏ.

Một năm này, là Tây Nguyên năm 256. Thục Hán Diên Hi mười chín năm, Tào Ngụy cam lộ năm đầu. Khoảng cách lịch sử bản vị diện lên Thục Hán diệt quốc đếm ngược đã không đủ bảy năm.

Một năm này tháng sáu, vừa mới lên làm Thục Hán đại tướng quân không đủ nửa năm Khương Duy Khương bá hện, suất lĩnh Thục Hán tinh nhuệ nhất ba vạn đã chiến quân phát động hẳn chương khổng Thục Hán quân chính đến nay lần thứ bảy bắc phạt.

Nhưng là rất không may, hẳn đụng phải Tào Ngụy tân phái đến Lũng Tây đã chiến quân tư lệnh quan —— hẳn cả đời khổ tay —— Đặng Ngải. Tại một trận đặc sắc thể công phòng ngự tác chiến bên trong, Đặng Ngải từng bước tiến cơ, đem Khương Duy quân đội đẩy vào đoạn cốc. Hán, Ngụy hai nước tại đoạn cốc triển khai quyết chiến. Thục Hán quân đội triệt để tan tác. Chỉ là bị Ngụy quân chém đầu số lượng liền vượt qua một vạn!

Đây là từ ba mươi lăm năm trước Lưu Bị thành lập Thục Hán về sau, ngoại trừ Di Lăng chi chiến bên ngoài, Thục Hán thảm trọng nhất thất bại.

Từ tam quốc đỉnh lập thời đại lên, Thục Hán chính là Tam quốc bên trong địa vực nhất nhỏ hẹp, nhân khẩu ít nhất, quân đội số lượng ít nhất, tóm lại, tổng hợp quốc lực yếu nhất một nước. cả nước quân đội số lượng, tại Gia Cát Lượng chủ chính thời kì đạt tới đỉnh phong: Mười lăm vạn. Về sau vẫn bất mãn mười vạn. Khẩu trừ ra Hán Trung chính diện phòng ngự Tào Ngụy bộ đội, Vĩnh Yên phòng bị Đông Ngô bộ đội, nam bên trong trấn áp dị tộc bộ đội cùng Thành Đô Vũ Lâm quân bên ngoài. Thục Hán cơ động đã chiến bộ đội từ Gia Cát Lượng về sau liền chưa từng có vượt qua năm vạn. Mà Khương Duy lần này tại đoạn cốc chiến bại, duy nhất một lần liền ném đi hơn một vạn.

Mà lại cùng trước kia Gia Cát Lượng đường phố đình bại trận, Khương Duy trước kia bắc phạt thất bại khác biệt. Nhiều lần trước bắc phạt, Thục Hán quân đội mặc dù không thể tiến lên, nhưng lui lại quyền chủ động là nắm giữ ở trong tay chính mình. Cho nên trước kia bắc phạt dù cho thất bại, đương nhiên sẽ tổn binh hao tướng, nhưng chưa bao giờ có thành kiến chế bộ đội bị tiêu diệt. Mà lần này Thục Hán quân đội chiến bại, là đại lượng bộ đội bị thành kiến chế tiêu diệt, từ Gia Cát Lượng thời đại đến nay, tinh nhuệ Thục Hán đã chiến bộ đội đại lượng trung đề cấp sĩ quan chiến tử. Dùng hiện đại nói chính là "Đánh Đoạn Tích lương xương tổn thương". Tại lịch sử bản vị diện, đoạn cốc chi chiến hậu, Thục Hán đã chiến quân sức chiến đấu thắng gấp hạ xuống, vì bảy năm về sau diệt quốc chi họa chôn xuống phục bút.

Mà Quan Di huynh trưởng Quan Thống, chính là trong trận chiến này oanh liệt chiến tử.

Tháng chín, đoạn cốc đại bại tin tức truyền đến Thành Đô. Thành Đô đường phố từng nhà đốt giấy để tang. Mà Quan gia càng là như cha mẹ chết —— cái này toàn gia lão gia tử Quan Vũ chết sớm, Lưu Bị còn không có xưng đế liền treo. Đời thứ hai gia chủ Quan Hưng cũng chết sớm —— Gia Cát Lượng còn không có treo hẳn trước hết treo. Chỉ để lại Quan Thống, Quan Di hai cái trong tã lót nam hài.

Mãi mới chờ đến lúc đến Quan Thống lớn lên lễ đội mũ, lại còn Lưu thiên nữ nhi. Tăng thêm dũng tướng Trung Lang tướng quan hàm, Quan gia mới lại thấy được tại Thục Hán trong quan trường trèo lên hi vọng.

Tại năm ngoái (Diên Hi mười tám năm) thao tây chi chiến bên trong, Thục Hán quân đại phá Tào Ngụy Ung Châu thích sứ Vương Kinh, chém đầu ba vạn cấp. Quan gia nhìn thấy bắc phạt hình thức tốt đẹp, nhanh đem Quan Thống đưa vào quân Bắc phạt muốn đi theo chia sẻ điểm quân công, đề nghị lại Quan thị Thục Hán đệ nhất tướng cửa địa vị. Kết quả! Kết quả! Đại thắng về sau lập tức tới đây cái đại bại! Đại bại thì cũng thôi đi, vừa mới nhìn thấy một điểm hi vọng Quan gia, lại tổn thất bọn hắn trụ cột!

Quan Thống một năm này mới hai mươi ba tuổi, năm ngoái mới vừa vận cùng công chúa thành hôn, không có sinh hạ một nam nửa nữ. Cho nên, Quan Vũ Hán thọ đình hầu tước vị, rơi xuống đồng dạng hai mươi ba tuổi Quan Di trên thân.

Tại ngoại giới một chút tâm lý âm u người xem ra, Quan Thống chiến tử, đương nhiên là Quan gia bất hạnh. Nhưng là Quan Di đại hạnh. Bởi vì Quan Di nặc dù vẹn vẹn so Quan Thống nhỏ một chút cái nhiều tháng, nhưng Quan Thống là con trai trưởng, Quan Di lại là con thứ. Tại dưới tình huống bình thường, Quan Di là vĩnh viễn không có khả năng trở thành Quan gia gia chủ. Lần này Quan Thống chiến tử, lại không có lưu lại hậu đại. Quan Vũ hậu nhân chỉ còn lại Quan Di một cái, đây thật là bánh từ trên trời rơi xuống a!

Thế nhưng là, hiện tại chương khổng Quan Di thân thể, lại là một người hiện đại linh hồn! Mấu chốt là người hiện đại này lịch sử còn học được rất tốt!

Quan Nghi phi thường biết rõ: Bảy năm về sau, Thục Hán liền muốn vong!

Đối với hẳn người hiện đại này tới nói, Thục Hán vong quốc mặc dù trầm thống, nhưng cũng không phải là cái gì không thể tiếp nhận sự tình: Hậu thế sớm đã có kết luận —— Thục Hán cùng Tào Ngụy quốc lực chênh lệch quá to lớn, vô luận như thế nào giấy dựa đều lật không được bàn. Cho nên, Thục Hán vong quốc liền vong quốc đi! Không thấy được Lưu thiên đi Lạc Dương đương An Lạc công cũng được cái kết thúc yên lành sao? Cùng lắm thì mình cũng đi cùng Lạc Dương làm cái một gao chính là.

Nhưng là!

Nhưng là! Bảy năm về sau đi theo chuông sẽ tiến vào Thành Đô Tào Ngụy quân trong đội, có một sĩ quan gọi bàng sê! Phụ thân của hắn, gọi Bàng Đức!

Hán Kiến An hai mươi bốn năm (Tây Nguyên năm 219), Quan Vũ tại Hán bờ sông tiếp nước chìm bảy quân, bắt sống Tào tướng Bàng Đức. Chiều hàng

không thành sau đem Bàng Đức chém đầu. Thục Hán viên Hưng Nguyên năm (Tây Nguyên năm 263), Ngụy quân tiến vào Thành Đô. Bàng Đức chỉ từ bâng sẽ đem Quan thị một môn vô luận nam nữ lão ấu, toàn bộ chém giết!

Cho nên, lúc trước hai cái linh hồn tranh đoạt một cái thân thể thời điểm, nguyên bản chiếm hết ưu thế Quan Di, khi nhìn đến Quan Nghi bộ phận này tri thức sau lại đột nhiên phát cuồng, cho Quan Nghi cơ hội phản kích.

"A! Lão tặc thiên! Mặc chi mặc đi! Vì cái gì ta sẽ như vậy thảm!"

"A? Các loại, dưới người của ta là cái gì tại đỉnh lấy ta? Sờ sờ. . . A? Lão gia không phải hồn xuyên sao? Làm sao viên kia khoai tây cũng đi theo lão gia xuyên qua rồi? Chi chi chi. . . Tốt a, cái này xuyên qua là có chút thảm, nhưng tốt xấu còn có cái kim thủ chi. Không tính là thảm nhất đi."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Dạng này Quan gia

"Thái lão phu nhân, lão phu nhân, di phu nhân, công chúa điện hạ, đại hi, đại hi, nhị lão gia tỉnh!"

Quan Di phòng ngủ bên ngoài, một gian không lớn trong phòng nhỏ, đang ngồi lấy bốn cái khuôn mặt thảm đạm, vô sinh niệm phụ nhân.

Thái lão phu nhân, là Quan Vũ lão bà, Quan Bình, Quan Hưng, Quan Sách (1) mẫu thân. Đã là hơn tám mươi tuổi già trên 80 tuổi lão nhân. Thái lão phu nhân họ Hoàng, là Quan Vũ năm đó đi theo Lưu Bị căn nhà nhỏ bé Tân Dã thời điểm, Lưu Bị vì đó an bài An Lạc Hoàng thị bằng chi thứ nữ.

Lão phu nhân, là Quan Hưng chính thê, Quan Thống mẫu thân. Lão phu nhân họ Ngô. Nhà mẹ đẻ là Thục Hán chính quyền tam đại phe phái bên trong Đông Châu phái đại lão Ngô Ý chỗ Duyệt Châu Ngô thị.

Di phu nhân, là Quan Hưng tiểu thiếp, Quan Di mẹ đẻ. Di phu nhân họ Liễu, xuất thân từ Thành Đô bản địa đại tộc Liễu gia. Cái này một nhà hiện tại đại biểu tính nhân vật là Liễu Ấn.

Đương nhiên, Liễu phu nhân tại Liễu gia địa vị khẳng định không cao, bằng không thì cũng sẽ không tiến nhập quan nhà dạng này gia tộc suy tàn làm thiếp thất.

Công chúa điện hạ, đương nhiên chỉ là Lưu thiên nữ nhi Lưu Linh. Quan Thống chính thê. Một năm này, mới bắt quá mười bảy tuổi.

Đương Quan Thống tử trận tin tức truyền đến, Quan gia cả nhà đương nhiên là vô cùng bi thống. Nhưng là càng làm cho Quan thị một môn cảm thấy tuyệt vọng là, Quan gia còn sót lại nam đinh Quan Di, tại tiếp vào tin tức này sau thế mà tức giận sôi sục, lập tức ngắt đi.

Người nói người bất tỉnh liền bất tỉnh đi, thế nhưng là thế mà hôn mê ròng rã hai ngày hai đêm —— các nàng làm sao biết Quan Nghi linh hồn chính là ở thời điểm này thừa lúc vắng mà vào tu hú chiếm tổ đâu?

"Trời có mắt rồi, ta Quan gia cuối cùng không đến mức tuyệt hậu. . . Không phải, lão thân tương lai đi bên kia, như thế nào có diện mục đi gặp Vân Trường a."

"Tổ tông phù hộ!" Ngô lão phu nhân hai tay vỗ trán, mọc ra một ngụm khí quyền, sau đó nhanh chóng nghiêm mặt: "Đem lời truyền xuống, toàn phủ thượng hạ đều muốn nhớ kỹ cho ta, Quan phủ về sau không có nhị lão gia, chỉ có lão gia!"

Ngô lão phu nhân lời này vừa nói ra, hoàng Thái phu nhân liên tục gật đầu, tràn đầy tán thưởng. Liễu phu nhân thì là vội vàng đứng dậy gửi tới lời cảm ơn. Cũng thế thế biểu thị, về sau Quan phủ nội bộ quyền quản lý, vẫn thuộc về hoàng Thái phu nhân cùng Ngô lão phu nhân. Nếu như về sau Quan Di có hai cái trở lên nhi tử, nhất định phải nhận làm con thừa tự một cái cho Quan Thống, kế tục Quan Thống hương Hóa Vân mây. Trong lúc nhất thời, bốn nữ nhân hoặc lẫn nhau tỏ lộ tâm sự, hoặc ôm đầu khóc rống, bầu không khí rất là cảm động.

Ba nữ nhân đều một đài hí đầu, huống chi có thể góp một bàn mặt chược bốn nữ nhân. Quan Nghi tại phòng ngủ của mình bên trong nghe bên ngoài bốn nữ nhân loáng thoáng truyền đến thanh âm đàm thoại, bắt đầu cẩn thận tính toán từ bản thân tương lai.

Đầu tiên muốn suy nghĩ chính là Quan gia tự thân. Dù sao đây là mình đặt chân căn bản.

Quan Vũ treo đầu hơn ba mươi năm, nhưng là Thục Hán Quan gia dù sao cũng là hán khai sáng, cho tới bây giờ, Quan gia người đời sau đều vẫn là tấm rữa lấy hán ân trạch, cũng chịu đựng lấy hán cho Quan gia mang tới thống khổ.

Ân trách từ không cần phải nói, Thục Hán hoàng thất, Lưu Bị năm đó nguyên từ phái người đời sau, còn có Quan Vũ bộ hạ cũ nhóm, đều là Quan gia thiên nhiên minh hữu. Mà lại trừ phi phát sinh Quan gia mưu phản dạng này cực đoan thí dụ, dạng này liên minh sẽ không phát sinh thay đổi về mặt căn bản.

Thục Hán hoàng thất đối với Quan gia chiều cổ có thể nói từng li từng tí. Hiện tại Thục Hán đã lập quốc ba mươi lăm năm, huyện đội, hương đội tuy nói không phải vừa nắm một bó to, nhưng cũng tuyệt không hiếm có. Thế nhưng là tuyệt đại đa số huyện đội, hương đội, có thổ địa cùng bộ khúc, cũng không đuổi kịp vền vền một cái đình hầu Quan gia. Điển hình nhất ví dụ chính là: Vũ Hương đội (huyện đội) Gia Cát gia, cũng chỉ có thổ địa mười lăm khoảnh. Mà Hán thọ đình hầu Quan gia, thổ địa lại có năm mươi khoảnh. Cho dù là Quan Hưng thời điểm chết, Quan Thống cùng Quan Di vẫn chỉ là đang ăn sữa hải nhi, Hoàng đế Lưu thiên liên minh xác biểu thị tương lai Quan gia muốn còn công chúa —— chính là bởi vì như thế, cho nên Quan Thống một mực kéo tới hai mươi ba tuổi mới kết hôn. Bởi vậy cũng dẫn đến đồng dạng là hai mươi ba tuổi Quan Di đến bây giờ cũng không có thành thân.

Ngoại trừ Thục Hán hoàng thất bên ngoài, Quan gia thân thiết nhất thật minh hữu chính là Trương Phi khai sáng Trương gia. Trương gia nam đinh cũng không thịnh vượng. Trương Phi trưởng tử Trương Bao cũng chết sớm. Nhưng là Trương gia đời thứ hai còn có một cái Trương Thiệu.

Vị này trương Nhị gia mặc dù đáng xấu hổ phản bội Trương gia võ nghệ gia truyền truyền thống làm quan văn. Nhưng là người ta căn hồng miêu chính a, hiện tại đã là Thượng thư Phó Xạ —— theo hiện tại nói chính là: Tổng thống văn phòng Phó chủ nhiệm.

Trương gia về sau còn có Mi gia, Mi gia đời thứ nhất là hai huynh đệ, Mi Trúc cùng cháo phượng. Mi Trúc là Lưu Bị năm đó xử lý cách mạng công tác lớn nhất nhà tài trợ. Mà cháo phượng nha, tốt a, vị gia này xem như đem Quan Vũ cho hồ chết. Cho nên Mi gia một mực đối với Quan gia lòng mạng áy náy. Những năm này Mi gia tinh lực chủ yếu không ở quan trường, mà là từ thảo cũ nghiệp làm lên sinh ý. Dựa vào quan thương bối cảnh kia là kiếm được đàn đây bát đây —— tuy nói Mi gia thế hệ này gia chủ Mi Chiêu trên đầu chỉ treo cái hồ cười giám chức quan nhân tản, nhưng muốn nói Thục Hán đệ nhất phú hào, đoán chừng không phải Mi gia không còn ai.

Ngoài ra còn có Triệu Vân Triệu gia, Giản Ung Giản gia, đều là Quan gia đáng tin minh hữu.

Nhưng nói tóm lại, Lưu Bị nguyên từ nhóm đều chết được quá sớm, mà lại bởi vì Lưu Bị chính quyền cực hạn tại Ích Châu một chỗ, bắt buộc đi muốn xuất ra đại bộ phận chức quan trấn an Kinh Châu phái, Đông Châu phái, Ích Châu phái. Cho nên nguyên từ phái người đời sau, mặc dù tước vị, chức quan đều rất không tệ, nhưng nắm giữ thực quyền liên cơ hồ không có.

Tương đối đáng tin minh hữu nguyên từ phái, Quan gia bởi vì Quan Vũ quan hệ, địch nhân hoặc là nói đúng không ôm hảo cảm cũng không ít.

Thục Hán chính quyền đại phái đệ nhất là Kinh Châu phái. Gia Cát Lượng, Trương Uyển, Phí Y, Đồng Doãn. . . Thục Hán từ Kiến Quốc đến nay đảm nhiệm chấp chính, hết thấy đều là Kinh Châu phái. Nói tóm lại, Kinh Châu tiệc tùng Quan gia cũng không hữu hảo: Nếu không phải Quan Vũ cái thẳng này ném đi Kinh Châu, chúng ta nơi nào sẽ có nhà khó về? Nơi nào sẽ muốn đối Đông Châu phái những cái kia tạp toái Hư Dĩ Uy Xả? Nơi nào sẽ suốt ngày đều bị những cái kia Ích Châu đám thổ dân coi là kẻ xâm lược cùng kẻ áp bách? Nếu như Kinh Châu không ném, hưng phục Hán thất, còn tại cổ đô lý tưởng nói không chừng đã sớm thực hiện. Chớ nói chi là quan Nhị gia khi còn tại thế, kiều ngạo đến không muốn không muốn, đối với bất luận cái gì Kinh Châu kẻ sĩ đều mặc xác những cái kia nợ cũ.

Ngay cả nhất cùng nguyên từ phái thân cận Kinh Châu tiệc tùng Quan gia đều là loại cảm tình này, như vậy bởi vì Kinh Châu phái áp chế, dẫn đến tự thân lợi ích nhận nghiêm trọng tổn hại Đông Châu phái cùng Ích Châu phái, đối với Quan gia cảm nhận cũng liền có thể tưởng tượng được. Trên thực tế, từ Quan Hưng thế thiếp dòng họ cũng có thể thấy được không ít dấu mối: Họ Ngô là Đông Châu phái, họ Liễu là Ích Châu phái. Vì sao Quan Hưng thế thiếp không họ Trương, không họ Triệu, hết lần này tới lần khác họ Ngô, họ Liễu đâu? Cũng là bởi vì đáng tin minh hữu không căn hôn nhân đến cùng cố, vừa vặn là quan hệ không tốt mới căn hôn nhân đến cái thiện —— đáng tiếc, cái thiện hiệu quả rất có hạn.

Nhưng là, Quan gia còn có một cái thân thiết nhất cán, có thể dựa nhất ý vào. Cũng là Quan gia minh hữu bên trong, duy nhất nắm giữ thực quyền: Hữu Tước Tướng Quân Liêu Hóa Liêu Nguyên Kiệm. Vị này Quan Vũ đáng tin fan hâm mộ, từ Quan Vũ sau khi qua đời ba mươi bảy năm qua, đối với Quan gia hậu đại đưa cho lớn nhất yêu mến. Không nói những cái khác, Quan Thống, Quan Di hai huynh đệ Quan gia đạo pháp, chính là Liêu Hóa đời truyền.

Suy nghĩ xong Quan gia chính trị tài nguyên, Quan Nghi cần hảo hảo suy nghĩ một chút mình đường ra vấn đề.

Hiện tại mình nhiều ít có thể được người xưng là "Quân đội". Đáng tiếc cái này kẻ buồn nước bọt quân đội không có chút nào xứng dùng. Chờ thêm mấy ngày, thân thể của mình tốt đẹp tin tức truyền đi, triều đình chắc chắn sẽ cho cái một quan nửa chức. Nhưng là từ cái này ba mươi mấy năm Thục Hán chính trị đấu tranh sử đến xem, từ đầu đến cuối chương không triều đình chính quyền Kinh Châu phái, cùng Lưu thiên Hoàng đế bản nhân, đối với nguyên từ phái hậu đại thái độ đều là nhất trí. Tước vị có rất nhiều, chức quan cũng sẽ không thấp. Nhưng là thực quyền nha, thật có lỗi, không cho! Nếu là mình lưu tại Thành Đô, đoán chừng cũng chính là cái gì bên trong hộ quân a, kỵ đô úy a cái gì Vũ Lâm quân hệ thống chức vị. Nhưng là bây giờ Vũ Lâm quân. . . Từ Quan Di trong trí nhớ liền có thể biết, bởi vì lâu dài sinh hoạt tại Thành Đô toà này khí hậu nghỉ nhân, dân Phong Nhân tán thành thị, Thục Hán ba vạn Vũ Lâm quân mặc dù không có sa đoạ đến hậu thế bất kỳ từ đệ như thế phế vật hoàn cảnh, nhưng sức chiến đấu dừng bảo là cùng Khương Duy thống soái cơ động binh đoàn so sánh, chính là cùng Thục Hán tam đại trấn thủ trong quân đoàn sức chiến đấu yếu nhất nam bên trong binh đoàn so ra cũng là kém xa tí tấp. Tại dạng này quân đội hệ thống bên trong, mình là không làm được chuyện gì.

Mà lại, làm một người xuyên việt, ở ngoài sáng biết bảy năm về sau chính là họa mất nước, biết rõ bảy năm về sau mình liền bị báng sẽ đồ sát tình huống dưới. Tại sao muốn lưu tại Thành Đô a?

Cho nên, nhất định phải rời đi Thành Đô!

Đúng, rời đi Thành Đô. Chỉ cần rời đi Thành Đô, đến Thục Hán tùy tiện cái nào nơi hẻo lánh vừa trốn! Ân, bảy năm về sau coi như Thục Hán diệt quốc, lão gia ta cũng sẽ không quải điệu —— trên thực tế tại lịch sử bản vị diện, báng lại bởi vì đối với Quan gia đồ sát, là chịu Tư Mã Chiêu trừng trị ——

tước đoạt hết thầy quan chức công tích, chạy trốn về nuôi trong nhà già. Mà lại Thục Hán diệt quốc thời điểm, Thành Đô hỗn loạn tiếp tục thời gian cũng không dài, chờ đến vệ rốt vào nhập Thành Đô sau liền khôi phục trật tự. Lão gia ta hoàn toàn có thể đợi cho đến lúc đó lại tái xuất, khi đó bằng sẽ người một cái về hưu lão đầu, lão tử sợ người cái chym a? Mà lại theo thời gian trôi qua, lão tử cái này tiện nghi gia gia Quan Vũ quan Nhị gia tại triều đình địa vị sẽ bị dị dạng vô hạn cất cao —— khi đó tùy tiện triều đại nào, lão tử đều có thể rất thoải mái làm một gạo!

Ha ha ha ha ha, chính là như vậy, nghĩ biện pháp rời đi Thành Đô!

Hả? Người hỏi ta Quan gia một môn trên dưới làm sao bây giờ? Bọn hán đều là NPC!

_____ * * * _____

1, chân thực trong lịch sử, Quan Sách là không tồn tại. Nhưng ở trong quyền sách, hán là trọng yếu hơn nhân vật.

2, tại quyền sách mấy chương trước, tại nhân vật chính tư tưởng không có triệt để chuyển biến trước kia, Quan Nghi, Quan Di sẽ giao thế xuất hiện. Nhưng tình huống như vậy sẽ không tiếp tục quá lâu. Mọi các vị khán quan thoáng nhãn nại.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cầu tri Phù Lăng quận

"Ai, ai, Xích Nô Nhi. Tổ mẫu biết huynh đệ các người tình cảm thâm hậu, nhưng là tư người đã qua. Người có thể muốn thật tốt bảo dưỡng thân thể, không nên để ta Quan gia tuyệt hậu a!"

"Di, người hiện tại đang là Quan gia duy nhất nam tử. Quan gia gia tộc có thể không phục hưng, nhưng là toàn rơi vào trên người người. Cố gắng làm, không nên để người tổ phụ uy danh bị hao tổn."

"Hài tử, người không có chuyện gì là tốt rồi. . . Ô ô ô. . ."

Ai, tổ mẫu cùng đại nương đều là coi lão tử là thành Quan gia chấn hưng công cụ. Vẫn là chính mình bộ thân thể này mẹ đẻ đối tình cảm của chính mình đơn thuần nhất cũng tha thiết nhất a.

Thăm hỏi qua trường bối, Quan Nghi xoay đầu lại: "Tiểu đệ gặp chị dâu. Luy chị dâu lo lắng. Kính xin. . . A. . ." "Này em gái thật là đẹp!

Có câu nói nếu muốn tiểu, một thân hiếu. Hiện tại Quan Thống quả phụ Lưu Linh chính là một thân màu trắng đỏ tang. Đương nhiên, người nếu như gọi phượng tỷ mặc vào đồ tang, cái kia phỏng chừng là tiểu không dậy nổi, chỉ có thể là khiến người ta liên tưởng đến Bạch Vô Thường mà thôi.

Chỉ là Lưu Linh gia truyền gen thực sự là quá tốt rồi.

Tai to tặc Lưu Bị diện mạo đặc thù là gì thế: Mặt trắng không cần (1). Lưu Thiện mẹ đẻ Cam phu nhân đặc thù là gì thế: Bạch như ẩm ngọc. Vì lẽ đó, Lưu Thiện da dẻ cũng rất tốt. Sau đó mẫu thân của Lưu Linh không phải Trương hoàng hậu (Trương Phi cùng Hạ Hầu thị con gái), mà là Thành Đô người bình thường gia thiếu nữ xinh đẹp. . . Vì lẽ đó. . .

Đây là một cái có cảm thạch màu da, ngũ quan tinh xảo mỹ thiếu phụ a! Càng khiến người ta con mắt đều xê dịch không ra chính là, vị này mỹ thiếu phụ ăn mặc một thân đồ tang!

Nếu như vẹn vẹn như vậy cũng là thôi, Quan Nghi làm người hiện đại linh hồn xuyên qua, thẩm mỹ quan cũng cùng xã hội hiện đại lộn ca là một cái dạng: Xem xong mặt tự nhiên xem ngực. Mà hán cảm nhận là: Chỉ ít D chén, vẫn không có rù xuống!

(đương nhiên sẽ không rù xuống rồi! Tuy rằng này em gái đã là thiếu phụ, nhưng cũng chỉ có mười bảy tuổi, hơn nữa không có sinh qua hài tử a!)

Cũng còn tốt cũng còn tốt, làm trường kỳ tiếp thu già nua sư, ba nhiều đã lão sư các một đám Đại hiền Lương sư giáo dục con ngoan. Quan Nghi tự chủ vẫn có cái kia một chút. Tuy rằng hán phi thường rõ ràng nghe được chính mình nuốt từng ngụm nước bọt, nhưng vẫn là rất nhanh liền đem nên nói nói ra: "Kính xin chị dâu nên bi thương. Quan gia mãi mãi cũng là chị dâu nhà của chính mình."

"Thúc thúc có lễ, sau đó còn nhiều hơn thiên lao thúc thúc." Vị thành niên mỹ thiếu phụ cũng nghe thấy Quan Nghi cái kia một tiếng nuốt nước miếng, bạch như ngọc bích gò má nhanh chóng nhiễm phải một vệt đỏ ửng, kỳ thanh âm cũng là nhỏ như muỗi kêu a.

"Xích Nô Nhi."

"Tổ mẫu, tôn nhi tại."

"Người mê man hai ngày nay, Thượng thư phó xạ, thị trung, Hữu tướng quân đều từng tự mình đến quý phủ xem qua người. Bộ hạ cũng từng phái người đến đây quan sát. Xích Nô Nhi thân thể được rồi, muốn từng cái phái người hỏi tạ đáp lễ."

Thượng thư phó xạ chính là Trương Phi con thứ Trương Thiệu, Hữu tướng quân chính là Liêu Hóa. Hai vị này tự mình đến nhà chuyện đương nhiên. Nhưng là thị trung . .

Hiện tại thị trung gọi Gia Cát Chiêm. Không sai, chính là Thục Hán đã bị thần hóa vị kia thừa tướng, con trai của Gia Cát Lượng.

Tại Quan Di nguyên bản trong trí nhớ, đối Gia Cát Chiêm ấn tượng thật không tốt. Không riêng là Quan Di, liền Quan Thống, Trương Thiệu, Liêu Hóa chờ chút, đều đối Gia Cát Chiêm ấn tượng không tốt. Nguyên nhân chỉ có một cái: Kề này thực sự là quá ngạo khí.

Người nói người có một cái cái kia trâu bò cha, bình thường nói chuyện làm việc mặc dù là dùng bình thường tâm biểu hiện ra cũng đã đầy đủ khiến người ta ngưỡng mộ. Có thể người nhưng tại mọi thời khắc đem cha người treo ở ngoài miệng, điều này khiến người ta làm sao nhận được? Một mực hiện tại Thục Hán bách tính sinh hoạt trình độ bởi quanh năm không dùng lại chinh phạt đang đang không ngừng hạ xuống. Làm cho dân chúng càng hoài niệm Gia Cát Lượng chủ chính thời đại. Cho nên cái tên này tuy rằng tại quan liêu tập đoàn nội bộ làm người ta không thích, nhưng ở không rõ chân tướng ẩn qua quần chúng nơi đó nhưng thanh uy cực cao. Đây liền khiến cho Lưu Thiện cũng không thể không hung hăng cho hắn thăng quan tiến tước. Thị trung là gì đây? So sánh xã hội hiện đại chức quan, chính là phủ Tổng thống thư ký riêng. Chuyện gì cũng có thể biết,

Chuyện gì cũng có thể đúc kết loại kia.

A! Vãn vãn. Chuyện gì đều biết, chuyện gì cũng có thể đúc kết. . . Điều này rất trọng yếu a.

"Tổ mẫu, tôn nhi cho rằng, phái người đáp lễ quá mức ngạo mạn, vẫn là tôn nhi tự mình đi một chuyến đi."

"Hừm, nhà ta Xích Nô Nhi lớn rồi. Thiện, chờ Xích Nô Nhi nghỉ ngơi mấy ngày liền tự mình đi tới đi."

"Tổ mẫu yên tâm, tôn nhi thân thể đã tốt đẹp. Việc này không nên chậm trễ, hôm nay ngo thực sau tôn nhi liền ra ngoài đi." Đùa gì thế, qua mấy ngày? Cái kia ma quỷ đại ca chết trận chiến trường, rơi xuống cái hải cốt không còn. Thành Đô bên này không thể làm gì khác hơn là cho hắn làm mộ gió. Mấy ngày nữa liền muốn đưa tang —— một khi đưa tang, chính mình liền muốn bị triều đình sắp xếp chính thức tập tước. Sau đó chính là nhận lệnh chức quan. Tiểu gia ta là tuyệt đối không thể ở lại Thành Đô chức vị, không thừa dịp mấy ngày nay nắm chặt lên lút hoạt động sao được?

Nhưng là hán này vừa mở miệng, trong thính đường đột nhiên không có âm thanh.

Giây lát, chính hán mẹ đẻ Liễu thị đã mở miệng: "Di, người huynh trưởng đầu bảy chưa từng có, người muốn thủ lĩnh. Dù sao, ta Quan gia không có cái khác đàn ông."

A? Nha! Đến cùng là Xuyên việt giả a! Cái này lễ pháp thường quy đều không nghĩ lên.

"Hài nhi . . Ai . . Hài nhi thất lễ. Tạ di nương nhắc nhở."

Lui ra phòng lớn, trở lại chính mình phòng ngủ, Quan Nghi nôn nóng tại trong phòng đi rồi vài vòng: "Không được! Không thể chờ đến ta cái này tiện nghi ma quỷ lão ca đầu bảy. Đến lúc đó, món ăn đều nguội. Ân, Tiểu Thất!"

Tiểu Thất kỳ thực không có chút nào tiểu. Đây là một cái hơn ba mươi tuổi người trung niên. Tên gọi giảm bảy. Cha thân là Lưu Bị tiến vào Thành Đô sau ban thưởng cho Quan gia nô bộc. Làm gia sinh nô bộc, đây là tối người đoạt được người tín nhiệm. Như vậy nô bộc chỉ cần ở trong gia tộc phục vụ thời gian có nhất định đầu năm, hơn nữa trên đường không ra cái gì sai lầm lớn. Bình thường đều có thể tại chủ nhân quý phủ được không sai quản lý cương vị. Nếu như có thể có nhất nghệ tinh hoặc là lập xuống công lao gì, vậy thì càng không khiếp.

Mà giảm bảy từ Thục Hán kiến quốc trước liền tại Quan gia làm nô. Cho tới nay đã sắp bốn mươi năm. Quan Thống, Quan Di hai huynh đệ chính là hán nhìn lớn lên. Từ Quan Di lúc còn rất nhỏ hán liền bị Quan Hưng phân phối lại đây cho Quan Di làm bạn chơi. Là đối Quan Di trung thành nhất sáng gia nô.

"Lão gia, nô tỳ tại."

"Hừm, hai việc, một là đi cho ta làm một thân chém thoi đến. Ta muốn đi lĩnh đường thủ lĩnh. Hai là phái mấy cái gia binh đi Thượng thư phó xạ, thị trung, Hữu tướng quân trong nhà thông báo một tiếng. Liền nói làm phiền mong nhớ, Quan Di đã không có quá đáng lo."

"Ày!"

"Chờ một chút!"

"Lão gia còn có dặn dò gì?"

"Hữu tướng quân nơi đó người muốn đích thân đi. Tốt nhất là có thể nhìn thấy Hữu tướng quân bản thân."

"Ày. Nô tỳ nhìn thấy Hữu tướng quân cần truyền nói cái gì?"

"Liên nói ta xin hần mau chóng qua phủ ghi chép."

Liêu Hóa làm đến rất nhanh, trên thực tế, Quan Nghi lo lắng sự tình, cũng là bản thân của hần lo lắng sự tình.

"Quan Di gặp thúc tổ."

"Từ Phong miễn lễ. Ai, trời xanh che chở, người bình yên vô sự. Nếu là người cũng có chuyện bất trắc, dư đi tới phía dưới, làm sao cùng Quan tướng quân bàn giao!" . Liêu Hóa Liêu Nguyên Kiệt, vị này tồn tại thời gian hầu như xuyên qua toàn bộ Hán mạt thời đại đương đại người thủy, tuy đã sắp chín mươi cao tuổi (2), vẫn cứ sắc mặt hồng hào. Tóc đương nhiên tất cả đều là tóc bạc, nhưng vừa mở miệng, Quan Nghi liền phi thường thấy rõ ràng vị này người thủy hàm răng y nguyên khắn cổ, nhìn ra được, lão già này còn có thể hoạt rất lâu.

"Thúc tổ nói quá lời, lão gia ngài thân thể khỏe mạnh chính là bọn ta Quan gia to lớn nhất phúc khí!"

Này lời nói đến mức tương đương chi rõ ràng. Liêu Hóa đã là lão thành rồi tinh nhân vật, nơi nào không nghe rõ Quan Nghi cầu xin. Liên cũng phi thường trắng ra hỏi: "Từ Phong ý muốn đi nơi nào?" —— nói thẳng đi, đại ca người đầu bày xong sau, người muốn làm cái gì quan?

"Di muốn tri Phù Lăng quận. Kính xin thúc tổ tác thành." —— ta nghĩ đến Phù Lăng quận đi làm thái thú, lão gia ngài đến giúp ta!

"Cái gì? Từ Phong vì sao như thế tự bỏ!"

Tại sao Liêu Hóa sẽ cho rằng Quan Nghi là tự giận mình đây? Nơi này muốn nói một chút Thực Hán địa phương quy hoạch.

Tại Đông Hán chính phủ còn có thể hữu hiệu vận chuyển thời điểm, Ích Châu có chín cái quận, ba cái thuộc quốc. Chín quận phân biệt là: Thục quận, Ba quận, Hán Trung quận, Kiền Vi quận, Quảng Hán quận, Việt Đề quận, Tường Kha quận, Vĩnh Xương quận, Ích Châu quận cùng với Quảng Hán thuộc quốc, Thục quận thuộc quốc cùng Kiền Vi thuộc quốc. (cái gọi là thuộc quốc, kỳ thực chính là dân tộc thiểu số tự cư khu. Chính phủ ở nơi đó thiết trí cơ cấu chủ yếu lấy ràng buộc làm chủ, lưu quan thiên ít, chủ yếu nương theo địa phương thổ ty tiến hành thống trị)

Lưu Chương chủ chính Ích Châu thời điểm, đem Ba quận chia ra làm bốn: Ba quận (nay Trùng Khánh chủ thành khu cùng Du Tây khu vực), Ba Đông quận (nay Trùng Khánh Du đông bắc khu vực), Ba Tây quận (nay tỉnh Tứ Xuyên Nam Sung, Đạt Châu, Quảng An các nơi), Phù Lăng quận (nay Trùng Khánh du đông nam khu vực).

Lưu Bị nhập Thục sau, càng làm Thục quận, Quảng Hán quận, Quảng Hán thuộc quốc làm tách ra, mới phân ra đến Giang Dương quận, Vãn Sơn quận, Hán Gia quận. Gia Cát Lượng lại về ra tới một người Từ Đông quận. Nam Trung thắng lợi sau, lại đang Nam Trung mới tăng Vân Nam quận, Chu Đề quận, Hưng Cổ quận. Bắc phạt lại thu vào đến Âm Bình, Vũ Đô hai cái quận.

Lưu Thiện chủ chính sau đó, tại ba bốn quận cơ sở thượng, từ Ba Tây quận lại tách ra ra một cái Đăng Cừ quận.

Vì lẽ đó, đến Diên Hi mười chín năm. Thực Hán tuy rằng chỉ có Ích Châu một cái châu, nhưng phía dưới thật có 22 cái quận. Đúng là trước đây ba cái thuộc quốc toàn bộ không có —— vì cướp đoạt càng nhiều vật tư ứng phó nhiều năm liên tục bắc phạt, Thực Hán đối dân tộc thiểu số khu dân cư thống trị lực tăng mạnh. Tại mỗi cái địa phương đều thiết trí lưu quan.

Cùng Đông Hán thời kỳ, lại sai một cái quận cũng là ba mươi, năm mươi vạn nhân khẩu so ra. Thực Hán quận liền thì nhỏ hơn nhiều. Nhân khẩu nhiều nhất Thục quận cũng bất quá chừng hai mươi vạn người khẩu, nhân khẩu ít nhất Vân Nam quận, chính thức trong sổ sách thượng nhân khẩu vẫn chưa tới 2 vạn. Vì lẽ đó, Thực Hán quận thái thú không phải là Đông Hán bổng lộc 2,000 thạch cao cấp quan chức. Kỳ thực tế năm bổng chỉ có tám trăm thạch. Cũng là so Đông Hán thời kỳ năm bổng sáu trăm thạch huyện lệnh hơi hơi khá một chút.

Vì lẽ đó, làm Liêu Hóa nghe được Quan Nghi yêu cầu sau, cũng không cho là hần có cái gì quá đáng. Ngược lại, yêu cầu này quá thấp rồi!

1, liên quan với Lưu Bị chòm râu vấn đề. Thịnh baidu Trương Dự, lộ mổ quân

2, Liêu Hóa vấn đề tuổi tác: Tam quốc diễn nghĩa bên trong, khởi nghĩa Khăn Vàng thời điểm Liêu Hóa liền ra trận. Như thế tính được Liêu Hóa tại Thục Hán diệt vong đêm trước chỉ ít chín mươi bảy tám tuổi. Trên thực tế không phải như thế. Liên quan với Liêu Hóa số tuổi thật sự, sách sử thượng kỳ thực đề cập tới: Thục Hán Thượng thư lệnh Trần Chi tạ thế sau, Gia Cát Chiêm thay quyền Thượng thư lệnh (phủ Tổng thống chủ nhiệm văn phòng. Thục Hán lúc đó không có thừa tướng, Thượng thư lệnh thì tương đương với quốc vụ viện tổng lý). Liêu Hóa liền đi tìm Tông Dự (Đăng Chi sau chuyên môn phụ trách cùng Đông Ngô làm ngoại giao), nói chúng ta có muốn hay không đi bãi phòng một thoáng Gia Cát Chiêm, để hần cho chúng ta thắng quan. Tông Dự nói, lão liêu a, ta cùng người đều hơn bảy mươi tuổi, còn vì cái quan chức liền đi đối thanh niên khúm núm à? —— từ nơi này nhìn ra, Liêu Hóa tại Thục Hán vong quốc đêm trước, kỳ thực chỉ có bảy mươi, tám mươi tuổi —— khởi nghĩa Khăn Vàng thời đại liền ra trận là không thể. Thế nhưng quyền sách là tiểu thuyết, vì tăng cường thú vị tính, vẫn là dựa theo diễn nghĩa đến.

Chương 4: Cầu tri Phù Lăng quận (2)

"Từ Phong, có gì tự bỏ như thế? Phù Lăng quận, hẻo lánh tiểu quận, quản lý chỉ có năm huyện. Dân bắt quá hai, ba vạn. Những này cũng là thôi. Địa phương càng có Ngũ Khê man, không phục vương hóa. Người thân là Quan tướng quân hậu nhân, nếu không phải người yêu cầu của chính mình, mà là triều đình muốn người đi làm. Lão phu liều mạng một bầu máu nóng, cũng phải phun triều đình một mặt!"

Ai, phiền muộn a. Lão tử muốn chính là hẻo lánh a! Nhưng là lại còn nói lão tử đề yêu cầu qua thấp, là tự giận mình?

"Thúc tổ, Quan Di thân là Quan gia duy nhất chi đàn ông, việc cấp bách chính là là Quan gia khai chi tán diệt. Nhưng huynh trưởng tạ thế sau, Quan gia chi tước vị, chức quan cũng không thể chỗ trống. Cố Quan Di cũng nhất định phải xuất sĩ. Cũng không Quan Di quên mất tổ tiên vũ dũng, nhưng ở Quan gia có mối đàn ông sinh ra trước, Quan Di thực không còn dám nhập đại tướng quân dưới trưởng."

"Hừm, Từ Phong lời ấy thật là thật tình. Nhưng cũng không cần như thế lãng phí chính mình, đi chỗ đó hẻo lánh tiểu quận."

"Thúc tổ, Quan Di trong lòng còn có chí lớn hướng về. Quan gia tướng môn xuất thân, hôm nay tuy nhân các loại, không thể lại là tướng tài. Nhưng Quan Di cũng có lương tướng chí chí. Phù Lăng quận, cô nhiên là hẻo lánh tiểu quận, nhưng chẳng phải nghe kỳ vọng càng thấp, kinh hi càng lớn?"

Vì thuyết phục Liêu Hóa cái này đối Quan gia quá đáng quan tâm lão gia hỏa. Quan Nghi cũng là làm đủ bài tập. Đầu tiên là Lượng minh thái độ: Ta không phải dũng khí không đủ không dám lên chiến trường a, chỉ là ta trước tiên cần phải đem con đặc biệt là nam hài cho làm ra đến, Quan gia không thể ở chỗ của ta đứt đoạn mất sau mà. Vì lẽ đó, tiến vào quân giới đặc biệt là đã chiến quân bộ đội nhậm chức sự tình liên không cân nhắc.

Điểm này Liêu Hóa biểu thị tán đồng.

Tiếp theo Quan Nghi còn nói: Quân chính hệ thống chức vụ không cân nhắc mà nói, cũng chỉ có tại dân chính hệ thống bên trong nhậm chức. Kỳ thực ta vẫn rất có chí hướng, muốn sau này khi Thục Hán dân chính hệ thống người số một. Muốn thực hiện cái mục tiêu này đây, phải có một nơi để ta luyện tập. Phù Lăng quận nơi này xác thực rất kém cỏi. Nhưng chính là bởi vì sai, vì lẽ đó một chút xú tiến bộ sẽ là rất lớn thành tích a. Như vậy liền có lợi cho ta thăng quan a.

Có thể nói, cũng chính là Liêu Hóa, Quan Nghi tài năng như thế trắng ra nói chuyện. Bởi vì vị lão tướng này, vậy cũng đúng là đồng ý đem tâm can tỳ phế thận tất cả đều móc ra cho Quan gia. Thay đổi một người, mặc dù là người của Trương gia, cũng là không thể nói như vậy.

Đợi đến Quan Di sau khi nói xong, Liêu Hóa trầm tư một lúc: "Lão phu nhận được Tiểu Thất thông cáo, đến Từ Phong nơi này trước, vốn là là cân nhắc đem Từ Phong sắp xếp đến bên trong lĩnh quân phía dưới cái nào Hộ quân vị trí. Tốt nhất cũng có thể làm một cái Trung lang tướng danh hiệu. Muốn thực hiện như vậy mục tiêu hay là muốn phí không ít sự tình. Chỉ ít Thượng thư lệnh cùng Hoàng Hạo cái kia yêm thụ nơi đó liền muốn đập không ít tiền xuống. Nhưng là bây giờ nghe Từ Phong yêu cầu, lão phu đúng là cảm giác rằng không chỉ phí cái gì hoảng hốt. Chỉ là như vị này mệnh thật sự từ Thượng thư đài đi ra. . . E sợ bộ hạ nơi đó sẽ không thông qua."

"Bộ hạ nơi đó đúng là không có gì đáng lo lắng. Di có biện pháp thuyết phục bộ hạ."

"Được rồi." Liêu Hóa đứng dậy, vỗ sớ Quan Di vai: "Từ Phong, trước đây bởi vì có đại ca người tại, mà người là con thứ. Vì lẽ đó mặc kệ là lão phu, vẫn là Thái phu nhân, đều là coi người là vũ tướng đến bồi dưỡng. Thứ chính phương diện xác thực đối với người quan tâm đến không đủ. Lần này người nếu thật sự đi Phù Lăng quận làm thái thú, trước đó có thể muốn chuẩn bị dụng tốt chính mình phụ tá đoàn đội."

"A ~~~ đa tạ thúc tổ là di cân nhắc rất nhiều. Chỉ là thúc tổ cũng phải biết, bởi vì di là con thứ. Vì lẽ đó. . ."

Quan Nghi lời còn chưa dứt, nhưng Liêu Hóa nghe hiểu. Trên thực tế, tại Quan Thống chiến trước khi chết, Quan gia hầu như hết thầy tài nguyên, giao thiệp đều là tại Quan Thống trên người trọng điểm nghiêng. Bạn của Quan Di thiếu không nói, vòng xã giao cũng rất hẹp.

"Việc này lão phu tự có xử trí. Từ Phong không cần phải lo lắng. Ai, thế dịch di, năm xưa Quan gia xác thực lạnh nhạt người. Nhưng cũng là tình thế bức bách. Người cũng không nên lòng mang phần uất. Phải biết, người hiện tại đã là Quan gia chi chủ, này lòng dạ nhất định phải khoan lớn một chút, có dung người chi lượng. Mới có thể làm cho người cả nhà đều cam tâm tình nguyện quay chung quanh ở bên cạnh người a."

"Đa tạ thúc tổ giáo huấn. Quan Di hiểu được."

Đưa đi Liêu Hóa, Quan Nghi lại chạy đến lĩnh đường quay về Quan Thống không quan tài quý gói một canh giờ,

Yên lặng suy nghĩ chính mình nếu là thật đi tới Phù Lăng quận, ứng nên làm như thế nào.

Hắn tại xuyên qua trước đây chỉ là một cái sinh viên đại học bình thường, gia thế phi thường phổ thông. Phụ mẫu đều là chưa từng thấy cái gì quen mặt

nông dân. Đối với hán kỳ vọng cũng không cao: Tốt nghiệp đại học, có phần thể diện công tác, cưới vợ sinh con, đầy đủ. Mà chính hán đây, người trẻ tuổi giấc mơ gì gì đó vẫn có, nhưng cũng bắt quá là thành lập một nhà nông nghiệp khoa học kỹ thuật công ty, đặt mua một cái to lớn nông trường, từ đây trải qua mục ca như vậy sinh hoạt thôi.

Vì lẽ đó, từ hán xuyên việt tới sau, hán liền chưa bao giờ có muốn lấy sức một người vẫn sống to tại vừa cũng cứu vớt Thục Hán ý nghĩ: Hán, Ngụy hai nước thực lực quốc gia chênh lệch quá lớn. Vào lúc này nước Ngụy, chừng không nhân khẩu là Thục Hán năm lần, quân đội là Thục Hán gấp bảy, hơn nữa Trung Nguyên sức sản xuất luôn luôn cao hơn phương nam, này liền mang ý nghĩa mặc dù là đồng dạng nhân khẩu, Tào Ngụy có thể từ nông dân trên người bắt được đồ vật, cũng so Thục Hán muốn nhiều, hưởng chỉ nhân khẩu tổng sản lượng còn kém đến xa như vậy. Càng nguy hiểm hơn chính là Tư Mã gia đã cơ bản hoàn thành triều đình thanh tẩy, tuy rằng như thế có đáng đối lập tồn tại. Nhưng là cùng Thục Hán trong chính quyền bộ ích Châu phái từ sáng đến tối cái cớ gây sự, Đông Châu phái phiến âm phong lân quang so ra. Vậy thì có thể xưng tụng là chưa từng có đại đoàn kết.

Như thế tính được, Tào Ngụy sức chịu đòn so Thục Hán mạnh quá nhiều. Không nói những cái khác, liền bằng gần hai năm chiến lược ví dụ: Ngụy Ung Châu thứ sử Vương Kinh tại Thao Thủy một lần làm mất đi hơn ba vạn quân đội, nhưng là nước Ngụy lập tức tại trong vòng nửa năm một lần nữa xây dựng lên một nhánh sức chiến đấu không tầm thường Lũng Tây dã chiến quân. Mà Thục Hán bên này Khương Duy tại Đoạn Cốc làm mất đi hơn một vạn, toàn bộ Thục Hán lập tức thương gân động cốt.

Liền Thục Hán như thế phó thân thể nhỏ bé muốn nghịch đẩy Tào Ngụy, đây là Địa ngục cấp độ khó a. Lão gia ta ăn no rừng mỡ đi Tù sự như thế gian khổ công việc làm à?

Vì lẽ đó, hãy tìm cái hẻm lách chỗ trốn lên xem thế gian phong vân biến hóa đi.

Tại Quan Thông cái này tiện nghi mà quý đại ca không quan tài trước mặt làm trận đáng về sau. Quan Nghi đi tới chính mình hậu viện. Chuẩn bị dựa theo Quan Di trí nhớ trước kia, làm quen một chút Quan gia đao pháp. Dù sao, tuy nói mình đã quyết định toàn lực tự vệ, tuyệt không đúc kết Thục Hán quốc gia đại sự. Thế nhưng này dù sao vẫn cứ xem như là chiến loạn thời đại, có người võ nghệ phòng thân vẫn rất có cần phải.

"Này! Xem chiêu! Ngoáy tai, đào con mắt, chặt đầu ngựa! Ồ, tranh này phong không đúng vậy. Đây là Trình Giảo Kim tam bản phủ mã. Làm lại, này! Xem chiêu! Tật phong mà lang kiếm, Sư vương mà phá quyền ~~~~ ạch. . . Trở lại! Ban tặng ta sức mạnh đi! Ta là Seaman ~~~~ "

Kẻ này tại trong hậu viện một trận mù gọi làm loạn, chậm rãi ý thức cùng thân thể bắt đầu đồng bộ lên. Đối Quan gia đao pháp cũng rất nhanh quen thuộc. Luyện đến hàm nơi, Quan Nghi dứt khoát thoát áo khoác, lộ ra cường tráng bắp chân thịt, đem cái kia nặng nề đại đao múa đến thanh như sét đánh!

Rất tốt, rất tốt, ai này gia đao pháp quả nhiên bá đạo. ta cái này 21 thế kỷ chiến 5 cận bã lần thứ nhất kết hợp trước kia Quan Di ý thức sử dụng bộ này đao pháp, đều có thể rõ ràng cảm nhận được bộ này đao pháp thô bạo! A, ta cảm giác rằng ta rất nhớ bắt được cái gì. . . Lẽ nào Quan Di bản thân đã đem võ nghệ tu luyện tới sắp ranh giới đột phá sao?

Hán rất nhanh chìm đắm này cảnh giới vong ngã bên trong. Cho đến lúc một tiếng đột ngột tiếng kêu tàn nhẫn đem này huyền diệu cảnh giới đánh gãy.

"Được!"

Một tiếng ngắn ngủi mà mạnh mẽ khen hay thanh, đem Quan Nghi từ vật ngã lưỡng vong huyền diệu cảnh giới mạnh mẽ kéo đi ra. Quan Nghi cái này cảm tức kinh liên không cần nhiều lời. Là ai! Là cái nào ác nô càng dám như thế? Lão gia không phải một đao chặt người không thể!

Thế nhưng làm tâm thần của hán trở về vị trí cũ sau, đột nhiên phát hiện, trong sân lại trạm không ít người.

Cách hán gần nhất, là Liêu Hóa. Lúc này cũng là tỏ rõ về tiếc hận, đối cái kia khen hay người cũng là bất mãn vô cùng. Thế nhưng Liêu Hóa về mặt, làm sao có chút giận mà không dám nói gì ý tứ?

Bộ thân thể này mẹ đẻ Liễu thị, tỏ rõ về thân thiết nhìn mình. Chờ chính mình đình chỉ vung lên đại đao sau, lập tức dưới chỉ thị người cho mình bùng lên nước nóng, ấm áp.

Àn, Liễu thị phía sau lại là chị dâu. Ôi, ăn mặc một thân đồ tang chị dâu lúc này đỏ lên mặt cười, cúi đầu đến độ muốn kẻ sát tới cái kia ngạo nhân hai vú. Chị dâu người làm gì thế như thế then thùng? A? Ai nha, tiểu gia ta này sẽ đang để trần nửa người trên đây!

"Xích Nô Nhi, thị trung tới chơi. Còn không mau mau rửa mặt một phen."

Ta kháo a! Ta nói là ai đem lão từ từ cái kia hiếm thấy huyền diệu cảnh giới lôi ra đến, lão liễu đều giận mà không dám nói gì đây. Hóa ra là Gia Cát Lượng gia cái kia vẫn không được vũ không phải, tự mình cảm giác còn siêu cấp hài lòng ngốc X a! Cũng đúng, lão từ tiến vào vật ngã lưỡng vong cảnh giới thời gian đều không ngắn, nhưng là Quan gia người đều phi thường hiểu ngầm duy trì trầm mặc, liền cái này ngốc không hiểu chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Cầu tri Phù Lăng quận (3)

Quan Nghi rửa mặt một phen sau, tại trước kia Quan Thống trong thư phòng, bái kiến Gia Cát Chiêm.

Gia Cát Chiêm không chút khách khí ngồi xuống chủ vị, Quan Nghi tâm có oán khí nhưng vẫn là tỏ rõ vẻ mỉm cười ngồi ở hạ thủ. Cùng đi gặp khách còn có Liều lão đầu.

Liều Hóa cùng Quan Nghi vừa nãy đàm luận xong Quan Nghi nhậm chức phương hướng sau kỳ thực cũng không có đi. Mà là được Quan Nghi chỉ thác đi làm hoàng Thái phu nhân, Ngô lão phu nhân, liêu phu tư tưởng của người ta công tác —— cùng hậu thế người Bắc Kinh cảm giác rằng toàn quốc hết thầy địa phương đều là ở nông thôn như thế. Thực Hán quốc nội, trường kỳ sinh sống ở Thành Đô người, chuyện đương nhiên cho rằng toàn bộ Thực Hán trừ ra Thành Đô, những chỗ khác đều là hoang sơn dã lĩnh. Ba cái lão thái thái nếu là trước đó không khai thông được, đến lúc đó bên này phí không ít khí lực đem triều đình nhận lệnh lấy xuống, bên kia ba cái lão thái thái thậm chí công chúa điện hạ hô to triều đình ngược đãi công thần sau —— vậy thì lúng túng.

Liều Hóa thật vất vả làm yên lòng ba cái lão thái thái, để thái thái môn miễn cưỡng tiếp nhận rồi Quan Nghi ra biết ở ngoài quận sắp xếp. Bên này Gia Cát Chiêm liền đến bái phỏng. Liền hoàng Thái phu nhân mau để cho gia nô đi gọi Quan Nghi đi ra gặp khách.

Quan gia võ học gia truyền, gia nô gì đi đó cũng là sẽ một chiêu nửa thức. Đến truyền lời gia nô nhìn thấy Quan Nghi tiến vào vật ngã lưỡng vong cảnh giới, biết chính mình chủ nhân võ nghệ đột phá đang ở trước mắt. Liền không dám đánh quấy nhiễu, mau mau báo lại. Liều Hóa nghe được tin tức này đương nhiên là mừng rỡ, nhưng là vừa cảm giác rằng đem Gia Cát Chiêm lượng ở bên ngoài thật không tốt, liền liền đem Gia Cát Chiêm nhận được Quan Nghi diễn võ địa phương. Trước đó cũng đối Gia Cát Chiêm làm nói rõ tường tận, Gia Cát Chiêm cũng tỏ ra là đã hiểu —— kết quả, kẻ này không biết là cố ý thể vẫn là vô tâm, ngược lại, Quan Nghi tại tới gần đột phá thời điểm bị miễn cưỡng đánh gãy —— cũng còn tốt, đây không phải là tiểu thuyết võ hiệp, cái gì công lực phản phệ chủng loại sự tình là không có. Thế nhưng Liều Hóa cùng Quan Nghi đều biết, lại nghĩ tìm tới cảm giác như vậy, vậy sẽ phải xem vận khí.

Gia Cát Chiêm một chút đều không có đánh gãy Quan Nghi đột phá cơ duyên xấu hổ. Trái lại hết sức rõ ràng đã mở miệng: "Tử Phong, tục chết trận, người đem kẻ tục Hán Thọ Đình hầu tước vị. Nay tước chính là Tiên Đế phong ra cái thứ nhất hầu tước. Người có thể phải cố gắng đi làm, không nên bồi nhọ nay tước uy danh."

Người mẹ nó là ai nha? Vừa lên đến liền dạy dỗ người?

"Ày! Di ghi nhớ thị trung giáo huấn."

Nhìn Quan Di một bộ biết vâng lời đáng vẻ, Gia Cát Chiêm rất là thỏa mãn. Vuốt vuốt chòm râu sau lại mở miệng nói: "Ba ngày trước ta tới trước phủ, trùng hợp đụng với người té xỉu. Không thể đối người làm tốt bàn giao. Hôm nay nghe nói người đã khôi phục, này liền chạy tới."

"Luy thị trung nhiều lần qua lại, di thật cảm thấy hổ thẹn. Không biết thị trung có gì phân phó?"

"Hừm, ta muốn nói với người chính là, chờ tục tang sự làm được gần đủ rồi. Triều đình muốn câu đối tục truy phong, cũng phải câu đối phong tập tục sự tình làm sắp xếp. Còn muốn trao tặng Tử Phong chức vụ. Tại chức vụ chuyện này thượng, ta muốn nhắc nhở Tử Phong một câu, không cần có ý đồ không an phận!"

Đừng tưởng rằng người họ Gia Cát liền rất lợi hại! Hồ phụ khuyến tử ví dụ có rất nhiều! Có tin hay không lão tử lập tức đem người đẩy lên trên đất tàn phá người hoa cúc! Đương nhiên, là dùng dưa chuột!

"Không dám, lời đình mưa móc đều là quân ân. Triều đình cho cái gì, Quan Di liền lấy cái gì. Triều đình không cho, Quan Di tuyệt không đòi hỏi."

"Lời đình mưa móc đều là quân hã? Câu nói này không sai. Tử Phong gần đây học văn dần trường a. Ân, nói chính sự. Hôm nay, bệ hạ cùng Thượng thư lệnh nói qua người sự tình. Ý của bệ hạ là muốn người tập tục Hán Thọ Đình hầu, Quan gia tăng phong 150 hộ. Đợi đến người ba tháng hiếu kỳ nào mãn sau, nhậm chức Tả hộ quân."

Người còn không biết lời đình mưa móc mặt sau còn có một câu gọi là dương liễu mộc đồng đều không phải thiếp ý chứ? Tên ngớ ngẩn! Còn có, tổng thống cùng tổng lý tiên sinh nói chuyện, người làm thư ký riêng đương nhiên nghe được, nhưng là như thể vội vã không nhìn nổi lấy ra khắp nơi nói biểu hiện tin tức của người linh thông, người đúng là cái ngốc X a! Bất quá Lưu Thiện hoàng đế đối Quan gia vẫn đúng là rất tốt a. Tại vốn có cơ sở thượng lại bát 150 hộ cho bản gia, kia chính là bốn, năm trăm người a! Thực Hán chính phủ hiện tại thực tế chương không nhân khẩu có bao nhiêu? Không tới ba mươi vạn hộ, đình thiên một triệu khẩu ba (1). Lưu Thiện đối với mình gia đúng là rất hào phóng.

"Bệ hạ đối Quan gia quá dày! Di không dám nhận!"

"Hừm,

Vì lẽ đó ta hy vọng Tử Phong không muốn tiếp thu phần này phong thưởng."

"Xin nghe thị trung chỉ mệnh."

"Ừm." Nhìn thấy Quan Di sáng khoái đáp ứng, Gia Cát Chiêm cũng rất là thỏa mãn: "Liên quan với người nơi đi, ta cùng Cung Tập (Đồng Quyết), Trương Nguyên (Phản Kiến) thương lượng một chút. Diên Hi tới nay, triều đình thuế má một ngày thiếu qua một ngày, quan phủ dân sách một ngày bạc qua một ngày. Cứu căn nguyên của nó, đơn giản là thế gia đại tộc ngầm chiếm tiểu dân, khiến dân chúng tiến vào thế gia đại tộc chỉ trang viên bị trở thành gia nô, do đó từ triều đình dân sách thượng biến mất thôi."

"Nhưng là Khương Bá Ước hàng năm chinh phạt Tào Ngụy, mỗi khi hướng về triều đình sách phải lượng lớn tiền lương. Trương đánh xong, chết trận tướng sĩ triều đình muốn trợ cấp. Thương tàn phải nuôi lão. Triều đình phủ kho đã dần dần không chịu nổi gánh nặng. . ."

Kẻ này vô cùng đau đớn nói rồi một đại thông phí lời, Quan Nghi đều nghe được đem lỗ tai tự động điều chỉnh đến đóng kín trạng thái sau, rốt cục nói ra Quan Nghi hy vọng nghe được: "Chúng ta ý tứ, là hy vọng Từ Phong có thể đi làm cái thượng huyện lệnh hoặc là hạ quận quận trưởng. Thanh tra đồng ruộng, ức chế chiếm đoạt, bắt được một nhóm tổn hại triều đình pháp lệnh sâu một, nhờ vào đó phong phú quốc khố. . . Chúng ta cũng biết đây là oan ức Từ Phong. Thế nhưng quốc gia khốn kiện, dân sinh điều tệ. Từ Phong thân là khai quốc trọng thần sau, kính xin bỏ qua tự thân lợi ích, đảm lên trách nhiệm này đến!"

Được rồi, tuy rằng người hy vọng cùng ta dự định kỳ thực là như thế. Thế nhưng người đây sao nói với lão tử nói, lão tử chân tâm khó chịu! Còn có, vì sao muốn lão tử hy sinh? Vì sao không muốn Trương gia hy sinh, không muốn Đồng gia hy sinh, người Gia Cát gia vì sao chính mình không hy sinh một thoáng?

Tính toán rồi, địa thế còn mạnh hơn người. Ai để người ta bỏ gọi Gia Cát mới vừa.

"Thành như tuân mệnh! Quan mỗ việc nghĩa chẳng từ!"

"Rất tốt. Như thế, xin mời Từ Phong đến lúc đó chối từ một thoáng bề hạ phong thượng, sau đó thượng một phong tự thỉnh biết quận biểu đi. Ta liền cáo từ."

...

Yên tĩnh, rất yên tĩnh. Đưa Gia Cát Chiêm ra cửa lớn, Quan Nghi cùng Liêu Hóa trở lại thư phòng, lẫn nhau đều không nói gì. Đợi đến qua một hồi lâu, Quan Nghi bỗng nhiên đứng dậy, đem thư phòng một cái bình hoa mạnh mẽ ngã xuống đất: "Thẳng nhai ranh! Khinh người quá đáng!"

"Ai, Từ Phong a. Gia Cát Tư Viễn tuy rằng quá mức ngạo khí. Nhưng người này xuất sĩ tới nay, đối ngoại không lấy quyền mưu tư, đối nội có thể nghiêm túc Gia Cát gia người nhà, để cho giữ chặt quy củ, không trúng no túi tiền riêng. Vẫn tính là cái quân tử."

"Thúc tổ, di đương nhiên biết kẻ này phẩm đức thượng là cái quân tử. Thế nhưng như vậy quân tử, thực sự là quá đáng ghét!"

"Ai, ta đương nhiên biết người tâm có không cam lòng. Bất quá vừa này người tại Gia Cát Tư Viễn trước mặt đối đáp tốt vô cùng. Như thế, cũng coi như là cùng người dự định không mưu mà hợp. Việc này, có thể xong rồi."

"Hừm, còn một hơn thúc tổ giúp di xem xét phụ tá ứng cử viên."

"Hừm, đây là ta việc nằm trong phận sự. Người đầu bảy sau liền có thể ra ngoài. Ba tháng hiếu kỳ mãn sau mới có thể tiền nhiệm. Khoảng thời gian này ta sẽ an bài người cùng một ít thanh niên tuân kiệt gặp mặt."

"Vậy xin cảm ơn thúc tổ."

"Không sao, sắc trời không còn sớm, ta liền trở về."

"Di đưa đưa thúc tổ. "

Tam quốc thời kỳ nhân khẩu vấn đề:

Tại trong sách này, nhân vật chính không chế nhân khẩu số lượng là nhân vật chính tiền lương, binh lực căn bản. Vì lẽ đó ở đây muốn đổi nhân khẩu làm tỉ mỉ nói rõ.

Trung Hoa lịch Đế quốc hướng các đời nhân khẩu, xưa nay đều là để lịch sử gia đau đầu vấn đề. Nhân vì quốc gia trong sổ sách thượng nhân khẩu cùng xã hội thực tế nhân khẩu, là có tương đối lớn chênh lệch.

Quốc gia trong sổ sách thượng nhân khẩu, trừ ra quan chức, thương nhân, thợ thủ công bên ngoài, chủ yếu là trung nông. Đây là muốn cho quốc gia nộp thuế. Mà nói như vậy, xã hội thượng thực tế nhân khẩu, đều là đại với quốc gia trong sổ sách thượng nhân khẩu: Thế gia đại tộc ẩn nấp, rừng sâu núi thẳm không ở quốc gia hữu hiệu phạm vi thống trị bên trong, thông qua các loại thủ đoạn đem tên của chính mình từ quốc gia trong sổ sách thượng biến mất trốn tránh thu thuế. Văn văn.

Nói như vậy, quốc gia chính trị thanh minh, trung ương chính phủ cường mà mạnh mẽ thời điểm, quốc gia trong sổ sách nhân khẩu cùng xã hội thực tế nhân khẩu so sánh tiếp cận. Ngược lại liền cách biệt cách xa.

Cụ thể đến Tam quốc thời kỳ. Thục Hán diệt quốc quốc gia trong trương mục có khẩu chín mươi bốn vạn. Tào Ngụy nhường ngôi quốc gia trong trương mục nhân khẩu 443 vạn. Đông Ngô diệt quốc quốc gia trong trương mục nhân khẩu 230 vạn.

Chú ý, đây chỉ là quốc gia trong trương mục nhân khẩu. Mà thực tế nhân khẩu đây? Không rõ ràng. Nhưng căn cứ 《 người Trung quốc thông sử 》 suy tính, Thục Hán thực có người khẩu 4 triệu, Đông Ngô thực có người khẩu năm triệu, Tào Ngụy thực có người khẩu 13 triệu.

Thục Hán tại Gia Cát Lượng chấp chính thời kỳ, chèn ép địa chủ hào cường, bảo vệ trung nông. Quốc gia chừng không nhân khẩu chỉ ít tại một triệu trở lên. Thục Hán hậu kỳ, Trần Chi chấp chính, Thục Hán quốc gia chính sách chấp hành suất hạ thấp, hào cường thế lực ngáng đầu, đối trung nông chiếm đoạt tăng lên, liên xuất hiện Thục Hán thực tế nhân khẩu tại tăng trưởng, nhưng chính phủ không chế nhân khẩu đang giảm xuống, quốc gia sức mạnh cũng không ngừng suy nhược cục diện.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cầu tri Phù Lăng quận (4)

Đưa đi Liêu Hóa sau, sắc trời đã tối lại. Quan phủ bên trong bữa tối thời gian đã qua. Bất quá cái này cũng không có gì, làm hiện tại Quan phủ gia chủ, gia chủ đại nhân đối bụng là không cần lo lắng đồ ăn vấn đề.

Nhà bếp bọn hạ nhân cấp tốc làm ra đến một bàn lớn thức ăn, nhưng là Quan Nghi nhìn những thứ đồ này nhưng không cách nào hạ khoái.

Đông Hán thời Tam Quốc, không có xào rau cái này khái niệm. Hết thấy đồ ăn chỉ có thể là hấp luộc. Mà hấp luộc gia vị cũng bất quá hành, gừng, tỏi, muối, xì dầu, giấm vài loại mà thôi. Hoa tiêu Thục Hán trong khu vực đúng là có rất nhiều, thế nhưng đồ chơi kia không có cây ớt phối hợp liền không quá bị người yêu thích. Mà vị tinh đây, đừng nói trước cái thời đại này người không có chú ý tới vật này. Coi như Quan Nghi là một người Xuyên việt gia biệt sinh sản thứ này kỳ thực không khó. Thế nhưng loại này hoặc là cần đại lượng rong biển, hải tảo, hoặc là cần đại lượng lương thực chế tác đồ vật, tại Thục Hán cái này không vùng duyên hải, lương thực tuyệt đại đa số muốn cung cấp quân đội quốc gia, cũng là tuyệt đối không thể tưởng tượng.

Vì lẽ đó, trong ngắn hạn, Quan Nghi ăn uống chỉ muốn là không cách nào giải quyết cái nào. Đúng rồi, tiểu gia còn có xuyên việt tới duy nhất ngón tay vàng đây.

Qua loa đem người khác xem ra là mỹ vị, đối Quan Nghi tới nói không khác nào tước chạp đồ ăn rót vào trong dạ dày. Trở lại phòng của mình, lạc tới cửa điều. Lấy ra một cây tiêu dao, phóng tới giả cầm nén thượng nhiều lần đun nóng tiêu độc. Sau chờ lưỡi dao nhiệt độ hạ xuống được sau, Quan Nghi hơi thở ra một hơi. Cấp tốc đem này viên phòng thí nghiệm vừa bồi dưỡng ra đến siêu cấp khoai tây cắt thành bốn khối.

"Tiểu Thất."

"Nô tỳ tại."

"Đi tìm bốn cái chậu hoa đến, bồn bên trong đầy đất."

Không có phải làm pháp, lúc này là đầu tháng chín, nhiệt độ cũng không thấp. Nhất định phải đem khoai tây trồng xuống, bằng không nhiều nhất ba tháng, này viên khoai tây sẽ nát đi. Tuy rằng lúc này cũng không phải trồng trọt khoai tây thích hợp mùa, nhưng ai để cho mình xuyên cái kia không phải lúc đây? Cũng chỉ có lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Giảm bảy yên lặng là Quan Nghi an bài xong tất cả, không hề có một chút nào hỏi mình cái kia cao quý gia chủ tại sao đột nhiên muốn làm bồn hoa. Đợi đến nhìn thấy Quan Nghi cầm trong tay sự tình hết bận sau đó mới mở miệng nói: "Gia chủ, vừa này công chúa điện hạ sai người lại đây sao nói. Nói là như gia chủ tiến vào thiện xong, xin mời đến nàng bên kia đi một thoáng."

Cái kia sóng lớn mãnh liệt quả tầu, ở đây sao trời tối người yên thời điểm muốn gặp ta? Lẽ nào là muốn cùng ta phát triển một hồi không chỉ chi yêu mến sao? Ha ha ha, ngầm lại là có thể. Nhưng cũng vèn vèn là ngầm lại đi.

Quan Nghi xuyên qua bộ thân thể này, kỳ thực đã sớm không phải sơ ca. Nghĩ đến cũng là, đều hai mươi ba tuổi mà, ở thời đại này, tuyệt đối là lớn tuổi chưa kết hôn thanh niên. Thực sự là con trai của Lưu Thiện đạt được nhiều bạo, con gái nhưng thật là ít ỏi. Lưu Thiện con gái lớn gả cho Gia Cát Chiêm sau. Một quãng thời gian rất dài đều không có con gái sinh ra. Sau đó thật vất vả có cái con gái chính là vị này Lưu Linh. Vào lúc ấy Quan Thống, Quan Di huynh đệ cũng đã bảy tuổi. Vì lẽ đó Quan Thống cũng chỉ có khổ rồi đợi vị công chúa này mười sáu năm. Mà con trưởng đích tôn đều không có thành hôn, Quan Di cái này con thứ liền không có cách nào thành hôn —— thế nhưng này cũng không trở ngại hắn có âm phòng nha đầu, cũng không trở ngại hắn đi Thành Đô tần lâu sở quán gặp dịp thì chơi.

Đáng tiếc, mười sáu năm chờ đợi chỉ đổi lấy không tới một năm ngắn ngủi gặp nhau. . . Ai. . . Chính mình vị này chị dâu cũng là người đáng thương a.

Đồng Hán thời Tam Quốc, lý học vẫn chưa hưng khởi. Phụ nữ tang phu tái giá xã hội đều là rất khoan dung. Vì lẽ đó, vị này chị dâu tìm chính mình làm gì chứ? Muốn nói tái giá sự tình sao?

"Quan Di gặp chị dâu."

"Thúc thúc không cần đa lễ, thúc thúc mời ngồi."

"Đa tạ chị dâu, không biết chị dâu gọi Quan Di lại đây. . ."

"Thúc thúc, ưng vốn là phụ nhân, theo lý không nên đúc kết nam nhân chuyện. Nhưng là vừa nãy Gia Cát Tư Viễn tới chơi, nhưng là có cái gì để thúc thúc làm khó dễ địa phương? Ương là Quan gia người, chỉ cần Gia Cát Tư Viễn có cái gì để thúc thúc làm khó dễ địa phương. Ương có thể tiến cung tìm phụ hoàng tranh luận một, hai."

Nha! Nguyên lai không phải nói tái giá sự tình, mà là nói cho ta tranh quan chức sự tình a! Này chị dâu người không tệ lắm.

Nghe xong Lưu Linh mà nói, Quan Nghi đột nhiên ngừng đầu lên,

Rất là lớn mặt cùng mình chị dâu bốn mắt nhìn nhau.

"Thúc thúc. . ." Lưu Linh đối mặt Quan Nghi xâm lược tính ánh mắt, phi thường kinh hoàng né tránh ra. Chỉ là âm ngọc giống như trắng toát mặt cười thương, lại nhanh chóng nổi lên một tầng đồ ửng.

"Luy chị dâu bận tâm. Vừa nãy Gia Cát Tư Viễn xác thực đối tiểu đệ tương lai làm kiến nghị. Ý tứ đại khái chính là hy vọng tiểu đệ không muốn ở lại Thành Đô, đến một bên quận đi nhận chức chức."

"A! Thừa tướng gia công tử làm sao như vậy? Ta Quan gia nhưng là cả nhà trung liệt a. Làm sao có thể như lúc này bạc?"

"Chị dâu không cần như thế. Kỳ thực, xa biết ở ngoài quận, cũng là Quan Di sở cầu a."

"Thúc thúc vì sao nói như thế?"

"Hừm, chị dâu xin nghe Quan Di giải thích. . ."

Có thể nói, phía trên thế giới này tất cả sự tình, chỉ cần dính đến chính trị, đều là không gì sánh được phức tạp. Quan Di, cái này sa sút gia tộc quan Tam Đại, chức quan nhận lệnh, kỳ thực cũng liên lụy đến mọi phương diện.

Lưu Bị người ông chủ này tổng thể tới nói vẫn tương đối phúc hậu, đối thủ hạ của chính mình như vậy cũng không tệ. Lưu Thiện đây, tuy rằng có như vậy vấn đề như vậy. Nhưng cũng không phải cay nghiệt thiếu tình cảm chủ nhân, đối năm đó đi theo chính mình cha khổ cực gây dựng sự nghiệp Nguyên Tủng phái hậu nhân, nói tóm lại khá lớn phượng: Người muốn làm sự tình, có thể. Tỷ như Triệu Vân hai đứa con trai Triệu Thống, Triệu Quang. Nhân gia gia giáo được, duy trì vũ tướng truyền thống, cũng không muốn ở lại Thành Đô xa hoa đồi trụy. Bọn họ muốn theo đại tướng quân Khương Duy tại dã chiến quân đoàn chịu khổ. Đó không thành vấn đề, liên phái các người đi theo Khương Duy bắc phạt là được rồi.

Người là phế vật, không muốn làm sự tình. Có thể, quan to lộc hậu đem người đường lên —— tuy rằng Thục Hán nước nhỏ lực yếu, dân hộ thiên thiếu. Nhưng Lưu Thiện đối Nguyên Tủng phái hậu nhân là xưa nay vui lòng phong thưởng. My gia, Giản gia, Trương gia thậm chí trước đây Quan gia, đều là như vậy.

Thế nhưng Lưu Thiện hành động như vậy, là để Đông Châu phái, Ích Châu phái phi thường phi thường không hài lòng: Dựa vào cái gì những này Nguyên Tủng rác rưởi người đời sau cái gì cũng không cần làm là có thể quan to lộc hậu? Dựa vào cái gì chúng ta Đông Châu phái từ khi Ngô Ý sau khi chết liền bắt đầu biên giới hóa. Dựa vào cái gì chúng ta Ích Châu phái từ sáng đến tối ra tiền ra lương chống đỡ bắc phạt, còn muốn tại trong chính trị bị chèn ép?

Thục Hán kiến quốc ba mươi lăm năm, Đông Châu phái, Ích Châu phái bất mãn một ngày gì qua một ngày. Đặc biệt Kinh Châu phái cái cuối cùng đại lão, đại tướng quân Phí Y bị đâm giết sau. Loại này bất mãn có thể nói là không kiêng dè chút nào phát tiết đi ra. Trở thành Thục Hán triều cực rung chuyển một cái căn nguyên.

Hiện tại, Thục Hán Thượng thư lệnh là Trần Chi. Đây là một cái đa tài đa nghệ ưu tú trị chính cao thủ. Thục Hán tự kiến quốc tới nay, chấp chính vị trí lần thứ nhất rơi xuống Kinh Châu phái ở ngoài người trong tay —— Trần Chi nguyên quán là Dự Châu Nhữ Nam quận. Lúc nhỏ phụ mẫu đều mất, vì vậy bị ở ngoài thúc tổ Hứa Tĩnh thu dưỡng. Sau đó Hứa Tĩnh xuất sĩ Lưu Chương, Trần Chi cũng là theo Hứa Tĩnh tiến vào Ích Châu sinh hoạt —— vì lẽ đó, vị này chính là Đông Châu phái.

Đương nhiên cái nào, cái gì Kinh Châu phái, Đông Châu phái, Ích Châu phái loại này theo địa vực xuất thân đến phân chia phái, cũng không có tính tuyệt đối. Ích Châu xuất thân người cũng có chủ động hướng về Kinh Châu phái áp sát, Kinh Châu xuất thân người tại Ích Châu thời gian lâu dài, cũng có hướng về Ích Châu phái áp sát. Mà Lưu Thiện sở dĩ lựa chọn Trần Chi đảm nhiệm Thượng thư lệnh, cũng là bởi vì Trần Chi không có rõ ràng lập trường.

Phương diện quân sự, Trần Chi sâu sắc biết được Thục Hán nhỏ yếu, đối mặt mạnh mẽ Tào Ngụy, chỉ có thể lấy công đại thủ, đang không ngừng tiến công bên trong tìm kiếm cơ hội đột phá. Vì lẽ đó hần là Khương Duy tại triều công đường mạnh mẽ minh hữu.

Phương diện chính trị, Trần Chi xưa nay không cho là mình là phái nào, không nên nói phái nào —— vậy hẳn chính là hoàng đế phái. Tất cả lấy Lưu Thiện ý đồ là thi chính cương lĩnh. Vì lẽ đó hẳn cũng không bài xích hoạn quan Hoàng Hạo tham gia chính vụ —— hoạn quan có thể tham gia chính vụ, còn không phải hoàng đế ý tứ. Đối Hoàng Hạo tham lam, Trần Chi cũng không quá nhiều hạn chế —— chỉ cần không quá phận là tốt rồi.

Nhưng chính là loại này không hề nguyên tắc cùng hoàng đế bệ hạ duy trì thống nhất cách làm. Để hơn ba mươi năm đến lần thứ nhất có tiếng mà không có miếng Kinh Châu phái cảm giác sâu sắc bất an —— Thục Hán nhiều năm qua chèn ép Ích Châu thế gia đại tộc chính sách hiện đang dao động. Bản thổ thế gia đại tộc thế lực đang đang thức tỉnh. Địa phương thượng các đường hào cường đối tiểu dân ngầm chiếm bắt đầu ngắc đầu —— quốc gia trong sổ sách thượng chương không hộ khẩu hàng năm đều ở gần hơn, vạn người tốc độ giảm thiểu! Trước đây thanh liêm hiệu suất cao, lại không cho gian Thục Hán công chức hệ thống hiện đang tập thể sa đọa! Tiếp tục như vậy quốc gia không cần Tào Ngụy đến đánh, chính mình cũng muốn xong đời rồi!

Gia Cát Lượng trưởng tử, tự nhận là anh minh uy vũ Gia Cát Chiêm, thời khắc lấy một lần nữa trở thành Kinh Châu phái nhân vật thủ lĩnh làm nhiệm vụ của mình. Mục tiêu của hắn, chính là thống hiệp Kinh Châu phái cùng Nguyên Tùng phái, một lần nữa tại Thục Hán thành lập Kinh Châu phái chấp chính, kế tục chèn ép Đông Châu phái cùng Ích Châu phái chính sách.

Mà muốn đạt thành cái mục tiêu này, Gia Cát Chiêm vẫn là hạ xuống một phen công phu: Hắn cũng biết được Ích Châu phái mãnh liệt bất mãn. Hơn nữa cho rằng bọn họ bất mãn có đạo lý —— ra tiền ra lương nhiều nhất, thu được quan chức cùng phong thưởng ít nhất. Thời gian dài cái nào đồng ý?

Bởi vậy, Gia Cát Chiêm thi chính lý niệm chính là: Đình chỉ bắc phạt, nghỉ ngơi lấy sức. Nguyên Tùng phái, Kinh Châu phái người đời sau đều ra đi làm việc, tẩy xuyên rác rưởi ô danh đồng thời chương không địa phương cùng quốc gia thực quyền. Đem quan to lộc hậu những này hư danh nhường lại, động viên Đông Châu phái cùng Ích Châu phái. Do đó thực hiện quốc gia đoàn kết!

Hắn làm như thế, phản đối người đương nhiên là có. Đầu tiên chính là quân đội đàn hời: Không đánh trận, bọn quân lính ý nghĩa ở nơi nào? Lại nói, người nói không đánh thì không đánh? Hỏi qua người gia Tào Ngụy hay chưa? Còn có chính là Nguyên Tùng phái cùng Kinh Châu phái những tên phé vật này người đời sau đàn hời: Tiểu gia này thân quan phục, là tiểu gia tổ tiên cho tránh đến, người nói thoát liền thoát?

Vì lẽ đó, Gia Cát Chiêm nhất định phải tìm một cái chỗ đột phá, để một cái nào đó Nguyên Tùng phái hậu nhân đi đầu hưởng ứng hắn hiệu triệu. Mà Quan gia, chính là hắn tình huống bây giờ hạ mục tiêu tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cầu tri Phù Lăng quận (5)

"Thần Di ngôn: Thần tổ Vũ, thụ phong Hán Thọ Đình hầu, bá Tiên tướng quân. Làm đầu để phong đệ nhất hầu tước. Thần phụ Hưng, kế tục tước vị, đến bá thị trung. Thần huynh Thống, tập tước, đến thêm Hồ Bí Trung lang tướng. Thần Di, tác công lao chưa lập, nhưng đến tập tước. Lại gặp bệ hạ không vứt bỏ, thêm Tả hộ quân. Tiên Đế, bệ hạ, chờ Quan gia biết bao hậu vậy!"

"Nhiên, tiên hiền có văn, tuy tăng giả, có công tất thưởng. Tuy yêu giả, từng có tất phạt. Nay mình quân việc làm vậy. Đoạn Cốc chi bại, đại tướng quân Duy giảng thành Hậu tướng quân, này bệ hạ chi thánh minh. Hà đức đều là tướng bên thua, Quan gia đọc lại thêm phong thưởng? Quan thị một môn, được Tiên Đế, bệ hạ ưu ái nhiều rồi, qua rồi. Không dám lấy một nhà một tính chi vinh nhục, tổn thương bệ hạ chi thánh minh vậy!"

"Lại tự Kiến Hưng tới nay, quốc thế phát triển không ngừng, bách tính phú thứ yên ổn. Rồi nảy ra công thần sau giả, quên mất tổ tông gây dựng sự nghiệp chi gian nan, di lạc tổ tiên chi vũ liệt. Nhưng bằng tổ tông âm đức, cả ngày yên y nô mã, lưu luyện tần lâu sở quán. . . Thần bất tài, duy nguyện kế tục tổ tiên vinh quang, vì nước xuất lực. Cúc cung tận tụy đến chết mới thôi. Nhiên, thần trẻ người non dạ, không dám làm trong triều chức vị quan trọng. Nhưng thỉnh bên ngoài tiểu quận. Thần phóng bách tính, quen thuộc dân tình. Lấy này tăng thêm có khả năng, mới có thể ngày sau là bệ hạ trọng dụng."

"Thần cũng có hùng tâm tráng chí. Như đến bệ hạ không vứt bỏ, đến dưới chương quận. Dám cùng bệ hạ hành mười năm ước hẹn. Trong vòng mười năm, thần chương chi quận, hộ khẩu làm trưởng gấp ba. Như hiệu, thì thần không chối từ vào triều là bệ hạ phân ưu. Nếu không hiệu, thỉnh giáng chức thần tội. Lấy biểu lộ ra bệ hạ chi minh vậy. . ."

Thục Hán Diên Hi mười chín năm ngày mùng 5 tháng 10, Quan Thống đầu bảy kỳ mẫn. Triều đình đối Quan Di phong thưởng chính thức hạ xuống. Quả nhiên không xuất chúng người sở liệu, Lưu Thiện đối Quan gia vẫn là rất tốt: Quan Di kế tục Hán Thọ Đình hầu tước vị, Quan gia gia phong thổ địa cùng dân hộ. Đồng thời Quan Di còn phải đến Tả hộ quân chức quan —— tương đương với trung ương cảnh vệ tập đoàn quân đệ tam sư sư trưởng.

Sau đó Quan Di cấp tốc lên « thỉnh từ Tả hộ quân cũng tăng thêm dân hộ tự thỉnh ngoại quận biểu ».

Tại đây nói tấu chương bên trong. Quan Di đầu tiên là tổng kết Quan gia các đời tới nay thu được phong thưởng, sau ra kết luận: Bệ hạ ai, ngài cùng ngài cái kia cha đều đối với chúng ta Quan gia thực sự là quá tốt rồi.

Tiếp theo đón lấy liền nói, tuy rằng ngài đối với chúng ta gia rất tốt. Thế nhưng thánh minh quân chủ chú ý chính là có công tất thưởng, từng có tât phạt a. Ngài xem, đại tướng quân Khương Duy đánh đánh bại, ngài liền đem hân giáng thành Hậu tướng quân, điều này nói rõ ngài là cực kỳ minh quân a. Làm sao có thể bởi vì chúng ta tổ tiên cùng Tiên Đế cách mạng tình nghĩa liền để nhà chúng ta ngoại lệ đây? Chúng ta cũng không dám để ngài minh quân phẩm chất suy giảm a!

Tiếp theo bắt đầu tăng lên bức cách: Chúng ta Đại Hán tại ngài dưới sự lãnh đạo quốc gia phát triển được rất tốt a (mở mắt nói mở). Thế nhưng này liền mang đến một vấn đề: Đại gia tháng ngày thoải mái, liền đã quên qua đi gian khổ mạc tháng ngày a. Bộ dáng này hay là muốn không được nhỏ. Ta đây, tuy rằng không phải rất thành tài, nhưng vẫn là không nghĩ tới loại này một gao tháng ngày. Vì lẽ đó ta vẫn là đồng ý đi ra làm việc (ta không phải giá thanh cao a, chối từ ngài phong thưởng là chân tâm thực lòng, không phải áp chế ngài cho ta càng cao hơn quan tước nha.)

Thế nhưng đây, ta dù sao tuổi trẻ mà, kinh nghiệm cùng năng lực đều không đủ. Vừa ra tới liền ở trung ương bộ ngành đi làm không tốt lắm a. Vì lẽ đó, ngài vẫn là đem ta phái đến một cái so góc vắng vẻ địa phương làm quan địa phương đi. Ta đến nơi đó nhất định làm việc cho giỏi.

Làm sao cái làm việc cho giỏi đây. Ngài cho ta thời gian mười năm, ta đem ta chủ chính cái này quận nhân khẩu cho ngài tăng lên gấp ba. Làm được ngài liền đem ta thăng quan hồi trung ương, không làm được ngài sẽ theo liền làm sao làm ta cũng có thể. (mười năm? Mười năm sau ngài đều ở Lạc Dương làm ngụ công cái nào. Không làm được ngài cần ta a?)

Làm Xuyên viết giả, đặc biệt là tiếp thu qua biện chứng pháp giáo dục Xuyên viết giả. Am hiểu nhất chính là mở mắt nói mở. Rõ ràng là tham sống sợ chết muốn chạy ra Thành Đô tị nạn, một mực trang làm ra một bộ không có công không nhận lộc, lo nước thương dân cao thượng tình cảm đi ra. Quan Nghi chính mình tại tả này phong tấu chương thời điểm đều đang bí ẩn cười. Nhưng là ra ngoài hân dự liệu chính là, khi này phong tấu chương nội dung bị Gia Cát Chiêm cố ý truyền phát hình ra ngoài sau. Nguyên bản nước động vì lan Thành Đô giới chính trị. Nhưng nhắc lên để hân không tưởng tượng nổi sóng lớn.

Lưu Thiện: Đứa bé này không tệ lắm! Lại dám cùng trăm đánh cuộc mười năm ước hẹn! Đại gia thấy thế nào?

(lão tử năm nay đều năm mươi tuổi (tuổi mụ), đứa nhỏ này còn dám cùng lão tử đánh cuộc mười năm ước hẹn. Nói như vậy hân là xem trọng lão tử còn có thể cạn nữa chỉ ít mười năm nha? Không tôi không tôi, thực sự là thuần hiếu hài tử. Hơn nữa, vẫn không có cái nào thân tử dám lên nhậm trước liền lập như vậy quân lệnh trạng. Mặc kệ là tuổi trẻ ngông cuồng vẫn là lòng mang chí lớn, đều là dùng cảm nhậm sự tình biểu hiện mà. Không tôi không tôi.).

Trần Chi: Ta đình bệ hạ!

(nào có lãnh đạo trước tiên tỏ thái độ. Ngài đều nói đứa nhỏ này không sai, chúng ta làm ra thuộc lại có ý kiến làm sao mở miệng à? Tính toán cái nào, Phù Lăng quận, không đủ ba vạn nhân khẩu tiểu quận. Tùy tiện hân làm sao dẫn vật đi, ra không là cái gì đại sự. Khắc khắc khắc.)

Hoàng Hạo: Ta lại đình!

(nấy ngày trước Liêu Hóa lão già kia cho chúng ta đưa nhiều tiền như vậy chính là muốn cho tiểu tử thúi này ra biết Phù Lăng quận. Ôi ôi, hạ xuống nhiều như vậy tiền vốn lại muốn đi ngoại quận. Không biết đến lúc đó tiểu tử này vợ vết của dân sạch trơn la có bao nhiêu tàn nhẫn. Ai, Phù Lăng quận môn, các người thăm!)

Gia Cát Chiêm: Ta theo đình!

(ân, ái này Di vẫn là lấy đại cục làm trọng. Sau đó tại Phù Lăng quận chính vụ phương diện ta nhiều lắm giúp đỡ hân một chút. Chi cần làm được không phải quá phận quá đáng, hơi hơi ra điểm cách sự tình ta liền chưa không nhìn thấy. Phải cho những Nguyên Tùng đó phái người đòi sau dựng nên một cái cọc tiêu mà. Ân, tiếp đó, muốn đem My gia, Tồn gia, Giản gia, Trương gia những đám phế vật hết thầy chạy tới địa phương đi!)

Khương Duy: Như vậy không hay lắm chứ? Nếu không, để hân theo ta đi bắt phạt? Chức vụ làm cao hơn một chút mà. Một cái hạ quận quận trưởng thực sự quá oan ức hân. Lần này chủ yếu là Đặng Ngải là cái người mới, ta không quá quen thuộc, lần sau nhất định sẽ không như vậy. Đến lúc đó thăng lợi đa phần điểm công lao cho hân. Thăng quan mà, dân chính muốn chậm công ra việc tình tế, vẫn là đánh trận thấy hiệu quả nhanh!

(Lưu Thiện: Lăn thôi! Hại chết trăm đường anh vợ (Hạ Hầu Bá cũng chết tại Đoạn Cốc cuộc chiến), hại chết trăm con rể (Quan Thông), người còn muốn trấn gia dòng tộc đình cũng biết chết a!)

(Trần Chi: Lão Khương, cầm miệng! Có biết hay không người đây thử đại bại ta tại trong triều đình vì rửa cho người bỏ ra bao nhiêu công phu? Thần thể đều sắp kéo dài rồi.)

(Hoàng Hạo: Muốn ta giúp người nói chuyện? Dễ bàn dễ bàn, đưa tiền đây. Người đưa này tự cho là có Trần Chi chống liền mặc xác ta. Hừ, Trần Chi bệnh này quý chống đỡ không được bao lâu. Đến lúc đó người sẽ biết tay!)

(Gia Cát Chiêm: Khương Bá Ước, người đây cái phần tử hiếu chiến, cực kỳ hiếu chiến, đem quốc gia đều muốn kéo dài rồi. Trần Chi chết rồi chính là ta chấp chính, đến lúc đó nhất định phải cắt giảm lính của người quyền!)

Triều đình năm Đại lão bên trong bốn cái đại lão ý kiến đều nhất trí. Khương Duy ý kiến liền vô hiệu. Rất nhanh, triều đình liền xuống phát ra chính thức nhận lệnh:

Phong Quan Di là Hán Thọ Đình hầu, vẫn cứ thực ấp 500 hộ (không có tăng cường thực ấp cùng dân hộ). Thêm bình định tướng quân hàm, bái là Phù Lăng thái thú. Vì đó huynh phục hiếu thắng ba kỳ miễn sau tiền nhiệm.

Đồng thời cùng nên nhận lệnh đồng thời tại công báo thượng tuyên bố, còn có Quan Nghi 《 xin nghị Tả hộ quân cũng tăng thêm dân hộ tự thỉnh ngoại quận biểu 》—— Lư Thiệu: Đại gia mau đến xem a, không phải ta chậm chờ công thần hậu duệ a. Là tiểu tử này tư tưởng giác ngộ cao a. Đại gia cần phải cố gắng học tập!

Liên. Quan Di lập tức thành mỗi nhà gia chủ trong miệng "Con nhà người ta".

Tây hương hầu Trương Phi gia.

Trương Thiệu: Tuân Nhi a, người xem Quan gia tiểu tử kia cái kia hiểu chuyện, người có phải là cũng nên chuẩn bị cẩn thận một thoáng, xuất sĩ triều đình làm việc? Chúng ta Trương gia hiện tại đang là sau tộc a (Lư Thiệu hai vị hoàng hậu đều là Trương Phi con gái). Cũng không thể bị Quan gia cho làm hạ thấp đi.

Trương Tuân: Watt! Nhỏ hơn gia rồi đi Thành Đô? Cũng được, vậy thì đi Khương Bá Ước bắc phạt quân đi. Cha người an bài cho ta một thoáng.

Trương Thiệu: Ạch. . . Người là ta Trương gia đời thứ ba duy nhất đàn ông a. Cũng không thể ra chiến trường. Nếu không, người cũng đi biết cái ngoại quận?

Trương Tuân: Cha người mở chơi mừng đây. Ta đánh đánh giết giết vẫn được. Làm sao có khả năng đi chủ chính một phương mà. Muốn xuất sĩ có thể, đi bắc phạt quân.

Trương Thiệu: Người cái vô dụng gia hóa. Nếu không, người cũng đi Phù Lăng quận?

Trương Tuân: Cái này có thể có. Nghe nói Phù Lăng quận bên kia người bản địa thường thường phản loạn. Ta đi Phù Lăng quận làm cái đô úy. Giúp huynh đệ của ta đánh đánh giết giết thật là chơi vui!

Vinh Xương đình hầu Triệu Vân gia.

Triệu Thống: Quảng đệ, Quan gia này một đời bắt đầu giác ngộ mà.

Triệu Quảng: Là đây. Đại huynh. Chúng ta Triệu gia đời thứ ba cũng không thể lạc hậu!

Triệu Thống: Ân, Nghị Nhi đã lễ độ rồi, nên ra đi làm việc thời điểm. Nhưng là người huynh đệ ta quanh năm tùy tùng đại tướng quân ở bên ngoài đánh trận. Tiểu tử này giáo dục không có theo kịp a. Lại nói chúng ta Triệu gia cùng bề hạ quan hệ có thể không sánh được Quan, Trương hai nhà. Trực tiếp cầu cái quận khả năng còn không được nha.

Triệu Quảng: Nếu không, gọi Nghị Nhi theo Quan Di đi Phù Lăng? Không tính chính thức xuất sĩ, coi như luyện tay nghề một chút mà.

Triệu Thống: Ân, cái này có thể có. ừ, Triệu Nghị, có nghe hay không. Liên như vậy định ha.

Triệu Nghị: . . .

Chiêu Đức tướng quân Giản Ung gia (1).

Giản Minh: Đơn Nhi. Tự Tiên Đế tiến vào Thành Đô tới nay, người tổ phụ liên chủ động lui tới hạng hai. Ta Giản gia tại Đại Hán trên sàn nhảy đã biến mất rồi hơn ba mươi năm. Vốn cho là bề hạ là không nghĩ rằng chúng ta những này Nguyên Tùng con cháu làm việc. Ai biết đối Quan gia lại như thế tôn sùng. Hiện tại Gia Cát Tư Viễn lại đến nhà nhiều lần khuyên bảo. Cái này, phỏng chừng người cũng đến đi ra làm việc.

Giản Đơn: Được rồi. Làm cái gì đây? Muốn không làm cái Nội sử, chuyên môn cho bề hạ tuyển phi? Cái này ta so sánh am hiểu.

Giản Minh: Muốn chết a! A! Người xem đi, mấy chục năm, ta Giản gia một cái ra dáng thực chức đều không có. Liên vì phụ đây người tổ phụ cái kia tước vị mỗi lần đại lên triều thời điểm đứng ở triều đình mặc lừa bối cảnh. Lại tiếp tục như thế, liên bối cảnh đều không có thỏa đáng. Vì lẽ đó, người đến thật sự đi ra làm việc. Ân, trước tiên thăm dò sâu cạn, theo Quan gia đi Phù Lăng làm cái thuộc quan. Thành người theo thom lấy, không được còn có đường lui mà.

Giản Đơn: Ân, Phù Lăng quận có mỹ nữ sao?

Giản Minh: Có! Có! Nơi đó có Ngũ Khê man mà. Đừng tưởng rằng rất nữ đều xấu xí. Cái kia đều là nguyên sinh thái a! Vóc người mạnh mẽ, tính khí điều ngoa a.

Giản Đơn: Ân, có tính khí em gái tốt nhất. Tiểu gia ta thích nhất chính là thuần phục như vậy liệt ngựa. Cái kia cha chuyện này xin nhờ người sắp xếp một thoáng.

Mặc kệ là Nguyên Tùng phái môn, vẫn là Kinh Châu phái, Ích Châu phái, Đông Châu phái, hiếm thấy đối Quan Di chủ động thỉnh ngoại quận hành vi biểu thị tán thành. Phần lớn gia tộc cũng bắt đầu cân nhắc phái ra con cháu tiến vào Quan Di mặc phủ. Nguyên bản còn vẫn lo lắng phụ tá không đủ Quan Nghi cùng Liêu Hóa, lập tức liền đau đầu hơn.

1, Giản Ung hậu nhân không gặp sách sử, nơi này chỉ do làm ác.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Bám váy sao mà nhiều

Từ Quan Thông không quan tài đưa tang đến tháng ba hiếu kỳ nào nữa, khoảng chừng 80 ngày nữa thời gian. Khoảng thời gian này nhưng làm Quan Nghi cho bận rộn hồng mắt.

Dựng chính mình mặc phủ là một cái chuyện vô cùng trọng yếu. Trước đây Quan Nghi cùng Liêu Hóa còn cho rằng Quan gia sa sút lâu như vậy, đồng ý đi theo người khả năng không nhiều. Vì lẽ đó mong muốn bên trong khoảng chừng có cái ba năm người là có thể thỏa mãn. Ai biết mà xui quý khiến —— hoàng đế muốn dựng nên người trẻ tuổi hăng hái hướng lên trên cọc tiêu. Kinh Châu phái muốn lấy này cợ nữa Nguyên Tùng phái cùng Kinh Châu phái con cháu không phải cụ thể sự tình, không hưởng tước lộc ác danh. Đông Châu phái, Ích Châu phái hy vọng đây là Kinh Châu phái cùng Nguyên Tùng phái nhường ra quan to lộc hậu bắt đầu. Vì lẽ đó hiếm thấy Thục Hán thế lực khắp nơi đều đối Quan Nghi ra biết ngoại quận vui vẻ chứng kiến. Bởi vậy, tại thế lực khắp nơi đổ thêm dầu vào lửa hạ, Quan Nghi mặc phủ lập tức người đông như mắc cửi.

Từ đào viên ba kết nghĩa bắt đầu, Quan Trương hai nhà đã có bảy mươi năm giao tình. Cho nên khi Trương Thiệu đem Trương Tuân kéo đến Quan Nghi trước mặt thời điểm. Quan Nghi mặc kệ trong lòng không nữa sáng khoái cũng đến chen chúc làm ra một bộ khuôn mặt tươi cười, nói một phen huynh đệ đồng lòng, có thể đồng lòng câu khách sáo. Nguyên bản kế hoạch do Liêu Hóa phái ra quân đội thâm niên lão tướng đảm nhiệm Phủ Lăng quận đô úy kế hoạch chuyện đương nhiên bị cắt đứt.

Quan gia cùng Triệu gia giao tình cùng Trương gia so ra, là hơi hơi thiếu một tí tẹo như thế. Nhưng cũng vẹn vẹn là thiếu một chút mà thôi. Cho nên khi Triệu Nghi bị Triệu Thông, Triệu Quảng hai huynh đệ dắt tới thời điểm. Quan Nghi lại đến bỏ ra nụ cười, nói một phen đa tạ hai vị thúc phụ quan ái, có Quốc uy (Triệu Nghi tự) huynh đệ giúp đỡ, Phủ Lăng quận không đủ trị cũng gì gì đó phí lời. Sau đó, nguyên bản kế hoạch tìm đại tướng quân Khương Duy yêu cầu một vị hậu cần quan văn đảm nhiệm Đô quan Tùng sự chức vị, cho vừa hai mươi tuổi (tuổi mụ) Triệu Nghi.

Giản gia người luôn luôn lấy vô căn cứ trừ danh. Năm đó Giản Ung khi còn tại thế, trừ khi Gia Cát Lượng ở đây, bằng không mặc kệ trường hợp nào, Giản Hiến Hòa đều là tọa không có tượng ngồi, trạm không có trạm như. Hiện tại này một đặc tính rõ ràng bị Giản gia từ tôn phát dương quang đại. Nhìn một bộ lười biếng hồn vui lòng Giản Đơn Giản Vô Song đồng hài. Quan Nghi lệ rơi đầy mặt đem Khuyến nông Tùng sự này một xã hội phong kiến quan trọng nhất chức vị cho hắn.

Ngoài ra còn có Tôn Càn tôn tử Tôn Cương Tôn Định Liệt. Người này đừng xem tự như thế uy mãnh, nhưng là vừa nhìn cái kia trắng bệch đến đáng sợ da dẻ liền biết đây là điển hình phế vật. Được rồi được rồi, người liền làm ca chủ bộ đi.

Cho nên nói bám váy quan hệ không được a. Người xem các người những người này chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, cái gì thực tế kinh nghiệm đều không có. Phải dựa vào chính mình tổ tiên dư âm. Liền đem lão tử trong tay canh gác khu tự lệnh, cục trưởng nhân sự cục, phát triển cùng sinh sản ủy viên hội chủ nhiệm cùng chủ nhiệm văn phòng này bốn cái tối vị trí trọng yếu toàn chiếm lấy rồi!

Lão tử không phải đi làm ruộng để là nghịch đả Tào Ngụy làm chuẩn bị! Lão tử là ra ngoài tị nạn! Các người biết cái gì? Một đồng lớn công tử ca như ong vỡ tổ chen chúc lại đây, thật sự coi là đi ra ngoài giao du a?

Trừ ra mặt trên một đồng công tử ca, kỳ thực chân chính người làm việc mới vẫn có.

Trần Chi tuân theo Lưu Thiện ý chỉ, là Quan Nghi chuẩn bị nhân tài. Trị chính năng lực kỳ thực rất cao Trần Chi hướng về Quan Nghi đề cử Thượng thư lang Lý Mật. Chính là hậu thế bên trong "Cô đơn lẻ loi, cô đơn lẻ bóng" người sáng tác. Vị này gia nhưng là sau đó Tây Tấn danh thần. Lấy cương trực công chính trừ danh. Quan Nghi đề hắn làm Đốc bưu Tùng sự (Kiểm soát viện viện trưởng).

Liêu Hóa làm Quan gia đòi sau bảo vệ người, tự nhiên không thể lạc hậu. Phái theo hắn chinh chiến nhiều năm quê nhà đem Liêu Dững. Vị này gia năm nay sáu mươi lăm tuổi. Năm ngoái tại Đoạn Cốc cái kia khốc liệt địa phương đều gãy giữa đi ra. Quan Nghi mời mọc hắn là phủ Thái thú Bình tào Tùng sự (võ trang bộ trưởng).

Đại tướng quân Khương Duy đối Quan gia kỳ thực là phi thường hổ thẹn. Vì lẽ đó lần này cũng nhịn đau đem mình bí mật mang theo bên trong nhân vật cho đề cử lại đây. Làm Quan Nghi bắt được phần này danh thiếp thời điểm nhưng là thật sự dọa sợ. Bởi vì việc này người gọi Trần Thọ!

Được rồi, Tam quốc chí tác giả. Vậy thì làm cái Ký thất ba (tổng thư ký).

Như thế tính được, đã có bảy người tiểu thành viên nòng cốt. Thế nhưng, tại Quan Nghi liệu đồ bên trong, còn kém một người.

Lắp lại lần nữa, vị này gia hiện tại vẫn là mẫn đầu ra ngoài tránh họa ý nghĩ. Hoàn toàn không có cứu lại quốc gia nguy vong cao thượng tình cảm.

Nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại hẳn muốn đem Phù Lăng quận làm tốt —— về công tôi nói, đem Phù Lăng quận làm khá một chút, sau đó Tây Tấn thống nhất sau, chính mình cũng có vào triều làm quan tư bản. Về tư tôi nói, nơi này làm tốt, chính mình cũng có thể tồn điểm tiền riêng.

Thực Hán thời đại Phù Lăng quận không phải là ngày hôm nay thành phố Trùng Khánh Phù Lăng khu. Trên thực tế tại Trung Hoa trong lịch sử có rất nhiều địa danh đều có dời đi (1). Thực Hán thời đại Phù Lăng quận, hạ hạt Phù Lăng, Đan Hưng, Hán Bình, Vạn Ninh, Hán Phục năm cái huyện. Quận trị tại Phù Lăng (nay thành phố Trùng Khánh Bành Thủy huyện). địa vực phạm vi, đại thể tương đương với Trùng Khánh trực thuộc trước, nguyên tỉnh Tứ Xuyên Kiềm Giang khu vực.

Nơi này nghiêm chỉnh mà nói cũng không phải một chỗ tốt.

Trung Hoa cổ đại xã hội phong kiến, cân nhắc một chỗ có được hay không, cơ bản nhất một cái đánh giá nhân tố chính là: Nơi này có cũng không đủ bằng phẳng, thích hợp phát triển nông nghiệp cày ruộng.

Thật đáng tiếc, Phù Lăng quận hết thấy địa vực, đều nằm ở Vũ Lăng núi bên trong dãy núi. Bình địa vẫn có, thế nhưng cực nhỏ.

Tại Trung Hoa phương nam khu vực, chủ yếu trồng trọt món chính thu hoạch là lúa nước. Mà Trung Hoa phương nam có rất nhiều nơi đều không phải đồng bằng. Vì trồng trọt lúa nước, Trung Hoa cổ đại tiền dân môn sáng tạo tính dựa vào núi là ruộng. Mở ra lượng lớn ruộng bậc thang.

Vẫn là thật đáng tiếc, Phù Lăng quận liền quy mô lớn tạo ruộng bậc thang điều kiện đều không có.

Bởi vì, chỗ này sơn mạch một là làm đến rất đột ngột, rất nhiều sơn mạch cũng như cùng đao chém phủ chém giống như thẳng tắp —— như vậy gần như 90 độ độ dốc là không cách nào xây dựng ruộng bậc thang. Còn có chính là, trong đây là dung nham Các-xơ địa hình đất tập trung. Tầng đất bạc nhược, phía dưới nham thạch đều là nham thạch vôi, sức không được nước. Coi như hao hết thiên tân vạn khổ đem ruộng bậc thang cho làm ra đến rồi, không bao lâu nữa nước đều toàn bộ từ lòng đất lậu đi. Vẫn là loại không được lúa nước.

Được rồi, chỗ này núi lớn cơ bản đều là trống rỗng, động đá đứng là có rất nhiều, ở đời sau là rất nổi danh du lịch thắng địa.

Thế nhưng cái thời đại này Quan Nghi không thể đi phát triển du lịch kinh tế đi.

Hơn nữa, chỗ này vẫn là dân tộc thiểu số khu dân cư. Hiện tại Thực Hán chính phủ đem nơi này dân tộc thiểu số gọi chung là Ngũ Khê man. Thế nhưng làm Xuyên việt giả Quan Nghi biết, nơi này dân tộc có Thổ gia tộc, Miêu tộc, bạch tộc các thêm cái dân tộc. Hơn nữa bởi nơi này cày ruộng cực kỳ có hạn, vì tranh cướp không nhiều sinh tồn tài nguyên. Nơi này người Hán cùng người bản địa cư dân quan hệ vô cùng gấp gáp.

Cái kia vì sao Quan Nghi sẽ chọn nơi này đây?

Số một, đương nhiên là đầy đủ hẻo lánh cách Thành Đô đủ xa. An toàn.

Thứ hai, nơi này và nước Ngô giáp giới, thế nhưng bởi giao thông hạn chế, trước tiên không nói hai cái nhược quốc hiện đang đối mặt mạnh mẽ Tào Ngụy đều muốn ôm cùng nhau lẫn nhau đánh bạo. Hai nước cho dù phát sinh quân sự xung đột cũng sẽ không lấy nơi này là chiến trường chính —— đó là Ba Đông quận sự tình. Thế nhưng quân sự thông hành được hạn cũng không trở ngại như vậy cả nhân hoặc loại nhỏ đội buôn ra vào. Vạn nhất tương lai Bàng Hội chạy đến nơi đây đến truy sát chính mình —— đó là rất có thể. Quá mức lão tử chạy nước Ngô đi. Vẫn là vì an toàn.

Thứ ba, nơi này nhìn bề ngoài rất cần cỗi. Nhưng ở đời sau, là quốc nội nổi danh núi cao khoai tây sản khu. Lão tử có năng lực xoay chuyển nơi này đồ ăn không đủ quần bách.

Cuối cùng, rất then chốt một chút. Nơi này nhìn bề ngoài núi non trùng điệp giao thông bất tiện, nhưng trên thực tế hẳn nói theo một ý nghĩa nào đó, giao thông so Thành Đô đồng bằng còn thuận tiện: Bởi vì nơi này có một cái xuyên qua Phù Lăng quận toàn quận Đại Hà —— Ô Giang. Phù Lăng quận không đủ 3 vạn trong danh sách nhân khẩu, kỷ thực chủ yếu đều là dọc theo Ô Giang hai bờ sông lòng chảo ở lại. Chỉ cần chèo thuyền không lấy Ô Giang. Nơi này thống trị kỷ thực rất dễ dàng. Hơn nữa một khi có sản xuất, muốn ở ngoài tiêu kiếm tiền kỷ thực cũng rất dễ dàng.

Mà muốn chèo thuyền không lấy Ô Giang, liền cần Thực Hán một cái khác gia tộc hiền hách trợ giúp.

My gia.

Thực Hán thủy quân tổng thể tương đối kém tiểu. Không những không sánh được Đông Ngô, thậm chí không sánh được Tào Ngụy. Có hạn chiến thuyền 99% đều phối thuộc tại Vĩnh An đô đốc dưới trướng —— Vĩnh An đô đốc thường trú Ba Đông quận, nơi đó Trường Giang Tam Hiệp là phòng bị Đông Ngô xâm lấn đạo thứ nhất phòng tuyến.

Trừ ra Thực Hán chính phủ thủy quân ở ngoài, chỉ có My gia có một nhánh thành quy mô đội tàu. Mấy chục năm qua, My gia đẩy chính thức bối cảnh, tại đất Thực thu thập vật tư, sau đội tàu đi xuôi dòng. Hàng hóa để bán tại Ngô Ngụy, sau lại đang Tây Lăng đem Ngô Ngụy đặc sản trang thuyền, đi ngược dòng nước bán lại Thành Đô. Kiếm được đó là một cái đàn nần bất nần. Quan Nghi nếu như tại Phù Lăng quận làm chút gì rất sản xuất ra nếu muốn bán đi kiếm tiền, cần nhất chính là My gia đội tàu.

Đáng tiếc, My gia chỉ là Quan Thống đưa tang ngày đó gia chủ tự mình đã tới. Thời điểm khác liền hoàn toàn không gặp người. Hiện tại đại gia liễu mạng hướng về hần mạc phủ bên trong nhét người thời điểm, My gia lại một chút vang động đều không có.

"Ai, không có phải làm pháp. Núi không đến chỉ ta. Chỉ có ta đến liền núi. Ngược lại cũng không cần để My gia hiện tại liền phái người nhập mạc. Chung quy phải trước tiên kết một thiện duyên đi."

1, Trung Hoa trong lịch sử, rất nhiều nơi địa danh có bao nhiêu biến thiên. Thường thường xuất hiện nhi tử trở nên già, lão tử biến nhi tử chuyện lý thú.

Chỉ muốn Tử Xuyên, Trùng Khánh khu vực ba cái địa danh biến thiên nêu ví dụ:

Quảng Hán: Đông Hán thời đại Quảng Hán quận, quận trị tại Quảng Hán huyện. Lưu Yên nhập Thục sau, đem Quảng Hán quận quận trị dời đến Lạc Thành. Sau đó, tên Lạc Thành liền đã biến thành Quảng Hán. Mà trước kia Quảng Hán huyện liền sửa cái tên mới gọi Xạ Hồng huyện.

Phù Lãng: Phù Lãng giả, nhân Ô Giang cổ xưng Phù Thủy, Ba quốc vương lăng nhiều chôn ở này mà được gọi tên. Đông Tấn Thập Lục quốc thời kỳ, Thành Hán cùng Đông Tấn tại Phù Lãng quận khu vực này nhiều lần tranh cướp. Đông Tấn mất đi Phù Lãng huyện. Bắt đắc dĩ tại chính mình chương không quyết hồi huyện một lần nữa thiết lập mới Phù Lãng quận. Liền, sau đó quyết hồi tên huyện đã biến thành Phù Lãng. Mà trước kia Phù Lãng huyện thì có mới tên: Bành Thủy huyện.

Tự Cống: Nguyên bản là không có cái này địa danh. Bởi vì Phú Thuận huyện cùng huyện Vinh giao giới địa phương sản muối. Theo muối nghiệp hưng thịnh, hai huyện giao giới địa phương trái lại so hai cái huyện thành còn muốn phồn vinh hưng thịnh. Dân quốc thời kỳ liền ở ngay đây thiết thị. Gọi cái gì tên đây? Vừa vặn nơi này có hai cái phi thường nổi danh mỏ muối: Giếng tự chảy (tự lưu tinh) cùng cống tinh. Liền cái này mới tinh hạt thị liền gọi Tự Cống. Phú Thuận cùng huyện Vinh trái lại thành Tự Cống thị hạt huyện. Đây chính là nổi danh nhi tử biến lão tử, lão tử biến nhi tử.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Hôn nhân là đại sự (1)

Trừ ra tiếp đón khắp nơi đại lão, sắp xếp phụ tá ở ngoài. Tại quan thái thú chính thức tiền nhiệm trước, còn có một cái đại sự cũng nhất định phải tại ngưng lại Thành Đô trong lúc hoàn thành.

Kia chính là Quan Nghi việc kết hôn.

Quan gia hiện tại chỉ có như thế một cái đàn ông a. Đối với chuyện này, Thái phu nhân, lão phu nhân, di phu nhân gì gì đó quan tâm độ so với Quan Nghi mạc phủ dựng muốn nhiệt tình hơn nhiều.

Hoàng thái phu nhân: Hiện tại Thành Đô trong thành, gia thế xứng với chúng ta Quan gia, lại vừa vặn có vừa độ tuổi con gái không nhiều hey. Đại gia tiếp thu ý kiến quần chúng, phát động từng người giao thiệp. Khỏe mạnh tìm một chút.

Ngô lão phu nhân: Nguyên đại tướng quân Phí Y thứ nữ, năm nay mười lăm tuổi. Chưa có hôn ước. Có muốn hay không đi nói một chút?

Hoàng thái phu nhân: Phí đại tướng quân thứ nữ? Ân, lão thân nhớ tới, Phí đại tướng quân trưởng nữ là gả cho Thái tử chứ?

Ngô lão phu nhân: Chính là.

Hoàng thái phu nhân: Ân, cái này có thể có. Chính là không biết nhân gia có nhìn hay không được với nhà chúng ta. Được rồi, cái này là cá nhân tuyển. Liễu thị, ngươi có ý kiến gì không có?

Liễu thị: Ương bắt đầu cũng nghĩ tới là vị này Phí tiểu thư. Nguyên lai cùng tỷ tỷ nghĩ đến cùng nhau đi. Mẫu thân nếu là hỏi có còn hay không những người khác tuyển mà, Thái tử gia lệnh Tiều Chu có một nữ, năm nay mười tám tuổi. Cũng khuê nữ.

Hoàng thái phu nhân: Tiều Doãn Nam nhân phẩm cao thượng, học thức uyên bác. Đáng tiếc vẫn đối với ta Nguyên Tùng hậu duệ bất mãn. Coi như chúng ta tới cửa cầu hôn, cũng là khó a. Lại nói, mười tám tuổi đều không có hôn ước, đây là chuyện gì xảy ra chứ?

Liễu thị: Nghe nói vị này Tiều tiểu thư học vấn cách xa ở nàng ba vị huynh trưởng bên trên. Vì lẽ đó đối nhân xử thế cao ngạo, như vậy sĩ tử đều không

lọt mắt.

Hoàng thái phu nhân: Lễ nào có lý đó. Nữ tử này tạm không cân nhắc. Có còn hay không?

Liễu thị: Vậy cũng chỉ có Hậu tướng quân Tông Dự Tông Đức Diễm cháu gái, năm nay mười sáu. Chưa có hôn ước.

Hoàng thái phu nhân: Thiện. Tông Đức Diễm là Kinh Châu người a. Cũng coi như là chúng ta người mình. Song phương gia thế cũng so sánh tương đương. Vậy liền đem cái này làm lựa chọn hàng đầu đi.

Ba vị lão thái thái nói những việc này thời điểm, cũng không có tách ra bên người gia nô. Liền tin tức như thế rất nhanh sẽ truyền tới Quan Nghi trong tai.

Nghe được tin tức này Quan Nghi hết sức bất đắc dĩ. Là một người lịch sử người yêu thích, hẳn phi thường rõ ràng, con ông cháu cha cùng người bình thường so ra chiếm rất nhiều ưu thế. Nhưng cũng có rất nhiều bi ai: Tỷ như hôn nhân, đó là cơ bản không làm chủ được.

Nguyên đại tướng quân Phí Y tại ba năm trước bị Tào Ngụy hàng tướng quách thuận ám sát bỏ mình. Chuyện này thấy thế nào đều có Thực Hán quân đội hắc thủ —— Phí Y chấp chính trong lúc, đối quân đội áp chế quá ác. Ngược lại cuối cùng việc này chính là một bút sổ sách lung tung. Cũng may Phí Y tại tạ thế trước liền đem con gái gả cho Thái tử Lưu Tuyền, vì lẽ đó Phí gia tử tôn tuy rằng không thể nào thành tài. Nhưng mọi người đều biết Phí gia sau đó muốn ra hoàng hậu. Bởi vậy Phí gia hiện tại y nguyên so sánh nổi tiếng.

Thái tử gia lệnh Tiêu Chu người này đại danh鼎鼎 liền không cần nhiều giới thiệu. Là một người cho tới bây giờ chỉ muốn bảo toàn tính mạng Xuyên việt giả. Quan Nghi đối Tiêu Chu cũng không ghét. Tiêu Chu con gái là cái hết sức kiêu ngạo học bá? Cái này, nếu như có thêm hơn một ngàn năm kiến thức Xuyên việt giả còn không bắt được cái thời đại này học bá. Vậy thì dứt khoát mua khôi đầu phụ đảm chết đi! Vì lẽ đó, học bá gì gì đó, không đáng kể.

Cho tới Tông Dự Tông Đức Diễm, vị này gia nhưng là kế Đặng Chi sau phụ trách Thực Hán cùng Đông Ngô ngoại giao đỉnh cấp nhà ngoại giao. Hiện tại vẫn là Thực Hán thứ ba đại binh đoàn —— Vĩnh An binh đoàn tư lệnh quan. Hiện nay đang phòng thủ tại Ba Đông quận. Cùng mình sắp lên nhậm Phù Lăng quận là hàng xóm. Nếu như có thể cùng tông gia đón dâu, đối sau này mình phát triển vẫn có rất nhiều chỗ tốt.

Bất quá, những chuyện này hoàn toàn không phải là mình có thể chường không. Mặc cho số phận đi.

Hắn hiện tại sự tình cũng không ít, tỷ như, đi cùng My gia nói một chút chuyện làm ăn.

My gia gia tổ là My Trúc, đời thứ hai gia chủ gọi mi uy. Hiện tại gia chủ là My Trúc trưởng tôn, My Chiêu My Bá Diệu.

"Ai nha, quân hầu tự mình đến nhà, chưa từng xa nghênh. Thất lễ thất lễ."

"Không dám, quấy rầy bá diệu huynh."

"Nơi nào nơi nào, Từ Phong có thể tới nhà của ta,

Chính là My thị một môn vẫn ngóng trông mong mời sự tình. Không thể nói được quấy rầy."

Quan gia cùng My gia quan hệ rất vi diệu.

Từ nhỏ hai nhà đều là Lưu Bị tiên sinh cách mạng chiến hữu. Sau đó My Trúc theo Lưu Bị nhập Thực, làm An Hán tướng quân. Bỗng lộc, đãi ngộ gì gì đó là Lưu Bị hết thảy thuộc hạ người thứ nhất. Mà ở lại Kinh Châu My Phương, cũng làm Kinh Châu tối phủ thứ Nam quận thái thú —— đây là Lưu Bị đối My Trúc năm đó tài trợ chính mình cách mạng sự nghiệp báo lại.

Sau đó Quan Vũ bắc phạt, Lã Mông đánh lên Kinh Châu. My Phương chưa đánh đã hàng. Trực tiếp dẫn đến Quan Vũ bắc phạt quân tán loạn. Tiến tới thất bại bỏ chạy Mạch Thành, bị bắt bỏ mình. Đây chính là My gia nhiều năm qua cảm thấy đối Quan gia phi thường thua thiệt nguyên nhân vị trí.

Thế nhưng My gia phần này thua thiệt cũng không có rõ ràng biểu hiện ra. Hơn ba mươi năm đến, My gia truyền nhân tuân theo tổ huấn, yên lặng nhìn Quan gia. Làm Quan gia gặp nạn thời điểm, nhất định phải ra tay viện trợ.

Đáng tiếc, Lưu Thiện là cái phúc hậu người, đối Quan gia rất tốt. Quan gia những năm này cách quần bách hai chữ còn phi thường xa xôi. Không dùng tới My gia chăm sóc. Liền My gia hỗ trợ liền vẫn kéo dài đến ngày hôm nay.

Đương nhiên, Quan Nghi phi thường rõ ràng, ân tình a, hỗ trợ a loại này đồ vật. Theo thời gian kéo dài, sẽ càng ngày càng nhạt. My Phương làm chuyện sai lầm, làm thân đại ca My Trúc sẽ rất khó vượt qua. Thế nhưng làm chất nhi mi uy cảm thụ tất nhiên không thể mãnh liệt. Còn cháu trai My Chiêu, vậy thì càng phai nhạt. Tại thương ngôn thương, nếu muốn cùng My gia quan hệ lâu dài duy trì, vẫn là cần muốn xuất ra thực tế đồ vật đến.

"Di sắp ra biết Phù Lăng quận. Đây quận cực kỳ hẻo lánh, con đường không thông. Chỉ có một Ô Giang tung quan toàn cảnh. Cố Di cho rằng, như phải có hiệu chương không này quận. Cần phải có một nhánh đội tàu không thể."

"Từ Phong ý đồ đến chiếu rõ ràng. Không biết Từ Phong muốn bao nhiêu thuyền mới có thể khiến Phù Lăng quận chính lệnh thông suốt?"

"Ha ha ha, như chỉ là là chính lệnh thông suốt, mười chiếc chiến thuyền là đủ. Nhưng Di ý tứ là muốn thành lập một nhánh chuyên doanh Ô Giang đường hàng hải thương thuyền đội!"

"Hừm, Từ Phong lời ấy tựa hồ không thích hợp. Thực không dám giấu giếm, My gia hiện hữu 500 thạch trở lên thuyền lớn 30 chiếc. 200 thạch trở lên thương thuyền 150 chiếc. Muốn rút ra một phần mười thuyền tới đưa cho Từ Phong thành lập thương thuyền đội cũng là có thể. Thế nhưng Phù Lăng quận chỗ kia, thứ My Chiêu kiến thức nông cạn, không nghe thấy có đại tông đặc sản sản xuất a?"

"Hiện tại là không có. Bất quá Di đi nơi nào không lâu sẽ có."

"Ồ ~~~?"

"Hôm nay Di tới đây, là muốn cùng bá diệp hành một năm ước hẹn. Trong vòng một năm thỉnh bá diệp nhiều chế tạo thuyền lớn. Ân, 500 thạch trở lên thuyền lớn ít nhất phải 50 chiếc. Một năm sau, Di có tác dụng lớn. Hơn nữa, bảo đảm bá diệp tập trung vào có thể hàng năm vượt lên gấp đôi!"

"Ồ? ! Ha ha ha ha ha, Từ Phong tốt hào khí! Thiện. Chiêu hãy theo Từ Phong chơi này một cái!"

...

Quan Nghi sau khi rời đi, My Chiêu bên người thân tín không nhận được hỏi: "Gia chủ, lẽ nào chúng ta thật sự muốn chuẩn bị cho hần thuyền lớn?"

"Đương nhiên."

"Gia chủ lẽ nào cho rằng quan thái thú nói không uống?"

"Ha ha ha ha, khẳng định là hư mà. Người thiếu niên lần thứ nhất ra biết ngoại quận, làm sao biết sự tình không phải tốt như vậy làm. Bất quá ai gọi chúng ta My gia thua thiệt bọn họ Quan gia đây? Lần này coi như là hơi làm bồi thường thôi. Truyền lệnh xuống, nhà ta tại dân bờ sông thượng xường đóng tàu, năm nay mới tăng 50 chiếc 500 thạch thuyền lớn kiến tạo."

"Ày!"

Một bên khác.

"Lão gia, nô tỳ xem My gia gia chủ ánh mắt, kỳ thực căn bản cũng không tin ngài nói."

"Ha ha ha ha ha, không riêng là hần không tin, người cũng không tin chứ?"

"Ây. . . Gia chủ, từ khi gia chủ xác định ra biết Phù Lăng quận tới nay, nô tỳ đi tìm tốt hơn một chút trong nhà tàng thư tiến hành nghiên ngắm đọc. Nay Phù Lăng quận, xác thực cực kỳ cần cỗi. Nô tỳ thực sự không nghĩ ra được có món đồ gì có thể chứa đầy 50 chiếc thuyền lớn."

"Đúng đấy đúng đấy. Người đều không tin. My Bá Diệp khẳng định lại càng không tin."

"Cái kia My gia có thể hay không?"

"Người là nói giả vờ giả vịt? Cái này cũng không biết. Dù sao My gia chờ đợi ta Quan gia mở miệng đợi rất lâu rồi. Bất quá mà, lão gia ta đến lúc đó sẽ cho các người một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng."

Chủ tớ hai người cười cười nói nói, đang hướng về trong nhà đuổi đây. Trước mặt đến rồi một cái Quan gia nô bộc: "Gia chủ, ba vị lão phu nhân mời ngài lập tức trở về phủ."

"Hả? Lão gia ta việc kết hôn định ra đến rồi sao? Là nhà ai tiểu thư?"

"Ây. . ." Tôi báo tin gia nô mặt lộ vẻ khó xử: "Nô tỳ đại khái nghe được một chút. Giống như là, tiểu gia tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Thực Hân Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Hôn nhân là đại sự (2)

"Tiêu Chu con gái? Sao có thể có chuyện đó?" Tại Quan Nghi nguyên bản tính toán bên trong, khó nhất chính là Tiêu Chu con gái. Tiêu Chu nhưng là Ích Châu phái đại lão a! chính kiến cùng Nguyên Tùng phái, Kinh Châu phái cái kia hoàn toàn là như nước với lửa!

Kẻ này từ Gia Cát Lượng chủ chính thời đại bắt đầu liền vẫn phản đối bắc phạt. Mấy chục năm hạ xuống đều thành phản chiến phải cộc tiêu. Cùng vẫn kiên trì hưng phục Hán thất chủ chiến phải xưa nay đều là mũi nhọn đầu với đao sắc. Kẻ này làm sao sẽ đồng ý đem con gái gả cho mình đây?

Chờ đến trở về nhà, nhìn thấy một mặt tức giận tỏ mầu cùng tỏ rõ vẻ phiền muộn hai vị mầu thân, Quan Nghi mới làm rõ: Nguyên lai Quan gia bị người khinh bỉ.

Đệ nhất dự bị tông gia biểu thị: Lão gia tại Vĩnh An, việc này hay là hỏi lão gia đến.

Có làm hay không a? Tông Dự là tông gia gia chủ không giả. Nhưng Tông Dự chỉ là tông tiểu thư ông nội không phải cha a!

Tuy rằng như thế, nhưng Quan gia gia đình người chường khổng Hoàng thái phu nhân vẫn là lập tức phái ra nhân thủ đi xuôi dòng đi tới Vĩnh An. Vĩnh An đô đốc Tông Dự bản thân nghe được tin tức này cũng rất kinh ngạc, nói chuyện này đều muốn tới hỏi ta? Được rồi, ta bản thân không có gì ý kiến.

Quan gia người lại mau mau chạy về Thành Đô, tới tới lui lui dần vất hơn nửa tháng. Lần thứ hai đi tông gia nói chuyện này thời điểm, tông bố chính là áp dụng không chịu cho cái sáng tỏ trả lời chắc chắn. Sau đó Quan gia mới làm rõ, tông bố ý tứ là muốn dùng con gái của chính mình đi câu đối con trai của Gia Cát Chiêm Gia Cát Thượng —— muốn mặt không? Con gái người so với người ta Gia Cát Thượng lớn hơn ròng rã ba tuổi! Đúng là gả hơn ba ôm gạch vàng a?

Được rồi, tông gia không lọt mắt chúng ta như vậy sa sút Nguyên Tùng, vậy thì liên hệ Phí gia đi.

Kết quả Phí gia trả lời càng dứt khoát: Muội muội còn nhỏ, qua mấy năm lại nói.

Nhà người muội muội đều mười lăm nhé! Coi như không có cập kê. Nhưng vào lúc này cũng nên đàm luận hôn luận gả cho a. Kết quả Liêu Hóa biết chuyện này sau lắc đầu liên tục, sau đó chỉ chỉ trên trời. Người nhà họ Quan cuối cùng cũng coi như phản ứng lại: Nha, này Phí gia là muốn học Trương gia. Để cho mình gia hai cái con gái đều gả cho Thái tử a!

Cuối cùng, hết sức bất đắc dĩ bên dưới, tìm tới Tiều gia.

Tiều Chu bản thân chỉ nói ra một câu: Nữ nhi này bị ta nuông chiều hỏng rồi, nàng vị hôn phu nhất định phải tại tài hoa thượng vượt qua nàng. Chỉ cần làm được điểm này, nàng liền đồng ý gả, ta cũng là không có ý kiến —— đều mười tám cái nào. Như vậy em gái ở độ tuổi này hài tử đều có. Ta cũng sốt ruột a! Nhà các người Quan Di nếu có thể tại tài hoa thượng được con gái của ta tán thành, mau mau đem nàng lĩnh đi. Lễ hỏi gì gì đó có thể đánh gãy!

Chờ Quan Nghi làm rõ tất cả những thứ này sau, cũng không nhìn được lắc đầu liên tục: Phí gia muốn để con gái của chính mình làm tổng thống con dâu, Tông gia muốn để con gái của chính mình làm tổng lý con dâu. Lão gia ta xuyên qua thời điểm, Quan Hưng đều treo rất nhiều năm nhé! Ai, thực sự là nơi nào đều lừa cha a!

"Xích Nô Nhi, lão thân bên này đã cho người hẹn cẩn thận. Tiều gia con gái đáp ứng ngày mai tại Phụng Hoàng Đài cùng người gặp mặt. Người có thể nên vì ta Quan gia tranh khẩu khí!"

Tranh cãi! Áp lực thật lớn!

Sau đó ngày thứ hai, Quan Nghi tại một đoàn trung niên bác gái môn hầu hạ hạ đổi mới rồi quần áo, đầm mới phát quan, thậm chí còn đánh phấn má hồng, lau hương phấn. Ở nhà ba vị lão thái thái ngàn dặn dò vạn dặn kỹ vọng, cùng giám cấp bảy cả đám ra cửa.

Quái qua góc đường, Quan Nghi lập tức đổi giám bảy đạo: Nơi nào có rãnh nước?

"Gia chủ ngài muốn làm gì?"

"Hừ! Lão gia không phải nguy nương. Này thorn ngát, đều sắp đem lão gia hun bắt tình. Mau mau rửa đi!"

"A? Lão gia! Đây chính là Thành Đô trên thị trường tốt nhất phấn má hồng cùng hương phấn. Cư nô tỳ biết, Phí gia, Tông gia, Đặng gia các công tử, đều là như thế trang phục."

Cho nên nói Thục Hán diệt vong là không thể tránh khỏi a! Kẻ địch càng ngày càng mạnh, bản phương càng ngày càng yếu. Bản phương con ông cháu cha cháu nhà quan môn lại nương phao như vậy!

"Người khác công tử là người khác. Bản lão gia chính là cùng bọn họ không giống nhau. Mau mau, tìm cái rãnh nước. Chuyện còn lại người không cần phải để ý đến. Coi như lần này không được, tất cả có bản lão gia chịu trách nhiệm."

"Ây. . . Ây!"

Như thế dẫn dắt một hồi, các Quan Nghi đến Phụng Hoàng Đài,

Hắn rất tiếc nuôi phát hiện, chính mình lại đến muộn.

Phụng Hoàng Đài, có người nói là năm đó Tư Mã Tương Như vì lừa Trác Văn Quân, tại Trác Văn Quân gia phụ cận đánh đàn địa phương. Tại hiện đại Thành Đô, nơi này gọi cầm đài đường. Mà tại Thục Hán thời đại, nơi này cũng đã là nổi danh địa điểm ước hẹn.

"Vị này chính là tiêu . . . Tiêu thư đi. Bì nhân Quan Di, tự Từ Phong. Lần đầu gặp gỡ liền đến muộn, thực sự là xin lỗi xin lỗi."

Ân, này em gái lớn lên bình thường thôi, bất quá khí chất rất tốt. Quả nhiên là phúc có thi thư cấu bực tự hoa a. Nếu như mang theo một cặp kính mắt. Vậy coi như là biết tính kính mắt nương. Ai nha, khí trời dần dần biến lương, các em gái y phục mặc đến càng ngày càng dày. Chính là không biết sự nghiệp tuyến sâu hay không. . .

"Không sao, ương cũng là vừa tới. Chỉ là ương thật tò mò, Quan công tử trên y phục này vì sao nhiều như vậy vệt nước?"

"Ha ha ha, chủ yếu là lúc ra cửa trường bồi trong nhà môn cho Di lau rất nhiều hương phấn, chà xát rất nhiều phấn má hồng. Di bắt đắ dĩ sau khi ra cửa tìm rãnh nước thanh tẩy một phen. Cũng bởi vậy đến muộn. Ân, để Tiêu tiểu thư cười chê rồi."

"Thì ra là như vậy. Vì sao công tử sẽ như vậy không thích phấn má hồng hương phấn? Thành Đô thế gia môn, không đều là như thế trang phục sao?"

"Hừm, hai điểm. Một, phấn má hồng hương phấn gì gì đó, bất quá là lưu hành nhất thời mà thôi. Mù quáng truy đuổi lưu hành, kỳ thực là rất buồn cười. Tiêu tiểu thư có biết ân người là làm sao truy đuổi lưu hành sao? Hai, ta Quan gia tướng môn gia truyền. Phấn má hồng hương phấn đối cho chúng ta vũ nhân tới nói, vẫn là quá mức mềm mại."

"Nhà Ân người truy đuổi lưu hành? Việc này ương chưa từng nghe qua. Có thể hay không thỉnh công tử cẩn thận nói một chút?"

Nha, thành công làm nổi lên này em gái lòng hiếu kỳ. Hừ hừ, em gái chỉ cần có lòng hiếu kỳ, kia chính là ngời luân hãm bắt đầu! Đây là tán gái nguyên tắc thứ nhất.

"Hừm, Di khi còn bé từng nghe phụ thân giảng qua. Nhà Ân người tốt uống rượu, uống rượu càng nhiều, răng xin cũng càng nhiều. Nhiên, có thể trường kỳ uống rượu, như vậy đều là quan lớn phú hào. Lâu dần, hàm răng nát càng lợi hại, nói rõ người này uống rượu uống đến càng nhiều—— người này không phải quan lớn chính là phú hào. Liền, răng xin xỉ trái lại thành tượng trưng cho thân phận. Sau đó những không thể thường thường uống rượu dẫn đến hàm răng so sánh khỏe mạnh những người nghèo, nghĩ trăm phương ngàn kế đem hàm răng của chính mình cho làm nát, lấy này giả mạo cao phú soái. Nhà Ân thời đại có một cái rất kỳ hoa nghề nghiệp, gọi điều nha sư. Chính là chuyên môn phụ trách đem một cái tốt hàm răng cho điều thành miệng đầy răng xin. Mấy ngàn năm qua, theo đuổi lưu hành người, kỳ thực đại khái đều cùng những đem mình miệng đầy tốt răng cố ý điều thành răng xin nhà Ân người gần như."

"Ha ha ha ha ha ~~~ Quan công tử nói quả nhiên thú vị. Nhưng là việc này thấy ở hà điển? Ghi lại tại quyển sách nào? Ương làm sao xưa nay chưa từng nghe nói?"

Ach. . . Ta luôn không khả năng nói cho ngời đây là 20 thế kỷ Ân Khư khảo cổ phát hiện thành quả nghiên cứu một trong đi.

"Để Tiêu tiểu thư cười chê rồi, việc này là Di khi còn bé nghe phụ thân giảng. Còn phụ thân là từ nơi nào nhìn thấy. Cái này Di liền không biết."

Ta cái kia tiện nghi ma quý cha đều chết rất nhiều năm cái nào, có bản lĩnh ngời đi bồi hấn phần! Ai nha, không được, Quan Hưng chết thời điểm lão tử bộ thân thể này vẫn chưa tới một tuổi đấy! Nơi nào có thể nghe hiểu được tiếng người?

Bất quá không phải người nhà họ Quan Tiêu tiểu thư rõ ràng không có chú ý tới điểm này. "Được rồi, việc này thật là thú vị, mặc dù là hư cấu, suy luận lên cũng là hợp lý. Tiêu nữ tử còn có một vấn đề, thỉnh Quan công tử thành thật trả lời."

"Tiêu tiểu thư mời nói."

"Hiện tại ta Đại Hán nhiều năm liên tục chinh phạt, bách tính khốn khổ không chịu nổi. Có người nói hưng phục Hán thất lý tưởng phải kiên trì, đối Tào Ngụy nghịch tặc chinh phạt không thể đình chỉ. Mà có người nói hiện tại tốt nhất là bảo cảnh an dân, nghỉ ngơi lấy sức. Quan công tử chống đỡ cái nào một phái?"

Cái vấn đề này tốt khó trả lời a. Muốn theo ca bản tâm tới nói, cái nào một phái đều là vô dụng, ngược lại bảy năm sau Thục Hán liền vong nhé!

Đối em gái so sánh sắc bén vấn đề không thể trở về tránh. Chỉ có thể là tại góc trả lời cùng xảo diệu trả lời trong lúc đó lựa chọn. Đây là xã hội hiện đại tán gái điều thứ hai nguyên tắc. Vì lẽ đó, khó đáp cũng đến đáp.

"Hừm, Di ý nghĩ là, đánh trận không nhất định là hao tiền tốn của. Nếu như có thể càng đánh càng phú, càng đánh càng phát tài, càng đánh bách tính sinh hoạt càng tốt, cái kia là có thể nhiều đánh."

"Ồ! Quan công tử ngôn luận thật biết điều. Tiêu nữ tử tuy rằng chưa quen thuộc quân vụ, nhưng cũng biết chiến sự đồng thời, dân phu muốn ném mất trong ruộng canh tác đi tòng quân, vận tải quân lương. Quân đội một khi chuyển động, bổng lộc, lương thảo, khôi giáp cung tên vân vân tiêu hao sẽ kéo lên vô số lần. Chiến sự kết thúc, thương vong tướng sĩ trợ cấp, mất đi trong nhà trụ cột gia đình địa vị sẽ xuống dốc không phanh. . . Chuyện như vậy hơn nhiều, thực lực quốc gia tự nhiên suy giảm, bách tính sinh hoạt tự nhiên khốn khổ. Làm sao sẽ càng đánh càng tốt? Vì lẽ đó cổ ngữ có vân, quốc tuy lớn, hiểu chiến tất vong."

"Cái kia Tiêu tiểu thư có thể hay không nói cho Quan Di, vì sao Thái Tổ, Thái Tông thời đại Hung Nô cái kia yêu thích đánh trận? Trên đời tông phần khởi trước bảy mươi, tám mươi năm bên trong, vì sao không có càng đánh càng nhược?"

Không nên bị em gái vấn đề nắm mũi dẫn đi, thích hợp hỏi ngược lại là tất yếu. Không phải vậy chung quy sẽ bị em gái hỏi tan vỡ—— đây là tán gái điều

thứ ba nguyên tắc.

"... Ha ha ha ha ha, Quan công tử ý nghĩ thực sự là ngoài dự đoán mọi người đây. Cái vấn đề này ương không trả lời được, kính xin Quan công tử là ương giải thích nghi hoặc."

"Hừm, Di là như thế xem..."

"Ha ha ha ha ha, hóa ra là như vậy a. Ân, Quan công tử, ương còn có vấn đề."

"Tiểu thư mời nói..."

"Quan công tử, vì sao người sẽ biết nhiều như vậy?"

"Không dám, Di kỳ thực rất vụng về. Bất quá không biết vì sao, nhìn thấy Tiểu thư sau toàn bộ đầu đặc biệt tinh táo."

Nói chuyện bầu không khí rất vui vẻ thời điểm, muốn tìm câu có đột phá tính tiến triển! Muốn hàm súc thế nhưng lập trường rõ ràng tiến hành biểu lộ!

"Ha ha ha, Quan công tử đường đột."

"Ồ? Ta vừa nảy rất đường đột sao? Được rồi, nếu đều đường đột, vậy thì đường đột đến cùng đi. Di xin hỏi Tiểu thư khuê danh?"

"Chán ghét!... Ương tên một chữ một cái chữ Tường."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đến cái ra oai phủ đầu

Dương lịch 257 năm, Thục Hán Diên Hi hai mươi năm tháng giêng mười sáu. Mới vừa ra lò Phù Lăng quận thái thú Quan Di Quan Tử Phong, suất lĩnh một nhánh gần hai ngàn người đội ngũ, rời đi Thành Đô, hướng về chính mình trị sở xuất phát.

Đội ngũ này chủ yếu nhất một phần, chính là Quan Di cùng với Quan gia hai trăm tên gia tướng. Làm Quan gia hiện tại duy nhất đàn ông, Quan gia hết thảy tài nguyên đều không hề bảo lưu hướng về Quan Di mở rộng cung cấp. Trừ ra đem trong nhà phần lớn tư binh giao cho Quan Di mang đi. Hoàng thái phu nhân làm chủ, còn trấn gia phủ kho mở ra, bát ngàn vạn tiền, một ngàn thạch tôn lương. Vì chuyển vận nhiều như vậy vật tư, Quan gia lại lâm thời điều động 200 tên điển khách phụ trách vận chuyển.

Sau đó chính là Quan Di tân hôn thê tử Tiểu Tường cùng với Tiểu gia của hồi môn đội ngũ. Đương nhiên cái nào, tiểu Chu tiên sinh khi còn bé trong nhà rất nghèo, lớn rồi tuy rằng làm quan không nhỏ, nhưng nói tóm lại cá nhân phẩm chất vẫn là rất thanh liêm. Vì lẽ đó cũng không có bao nhiêu tiền. Bởi vậy Tiểu gia của hồi môn cũng không nhiều. Tiểu thư, a không, hẳn là tiểu phu nhân nghề này, cũng bất quá xe ngựa năm chiếc, nha hoàn, của hồi môn gia đình hơn mười người mà thôi.

Thục Hán chính quyền đối thần hạ tổng thể tới nói là so sánh khoan dung phúc hậu. Nhưng cũng có một cái quy định bất thành văn: Lãnh binh đại tướng ra ngoài trấn, gia quyến muốn ở lại Thành Đô. Trước đây Quan Vũ, Trương Phi, hiện tại Khương Duy, Tông Dự, tất cả đều là như vậy. Bất quá này một điều quy định cũng không phải tuyệt đối. Tỷ như năm đó Hán Trung thái thú Ngụy Diên, kia chính là cả nhà đều ở tại Hán Trung.

Nếu đối vũ tướng đều không phải như thế nghiêm ngặt, cái kia đối hèo lãnh tiểu quận thái thú, Tri huyện gì gì đó lại càng không có yêu cầu. Vì lẽ đó, Quan Di có thể mang theo chính mình tân hôn thê tử tiền nhiệm.

Sau đó chính là Lý Mật (Lệnh Bá), Trần Thọ (Thừa Tộ), Liêu Dĩnh ba vị này gia thế không hiện ra, chức vị không cao phụ tá. Liêu Dĩnh cũng còn tốt, dù sao tại Liêu Hóa trong quân đội đợi rất lâu, có chính mình mẫu giáo bé đẻ. Mà Liêu Hóa đối Quan gia cảm tình lại là cực kỳ chân thành. Vì lẽ đó tìm một thập Thục Hán đã chiến binh đoàn nghề nghiệp quân nhân cho Liêu Dĩnh mang đi.

Trần Thọ hơi hơi thăm một chút, nhưng cũng có hai cái hạ nhân tùy tùng.

Thăm nhất chính là Lý Mật, vậy thì thật là cô đơn lẻ loi, cô đơn lẻ bóng a.

Cùng ba vị này hình thành so sánh rõ ràng, chính là Trương Tuấn (Lệnh Hành), Giản Đơn (vô song), Triệu Nghị (Quốc uy), Tôn Cương (Định Liệt) bốn vị cháu nhà quan công tử ca.

Tôn gia, Giản gia, My gia này tam đại quan văn Nguyên Tùng, Lưu Bị cho bọn họ tước vị cùng bổng lộc khắp cả Thục Hán quan liêu giai tầng bên trong đình cấp. Vì lẽ đó Giản Đơn, Tôn Cương trong nhà hiện tại là có tiền, có chính là người. Giản Đơn còn hơi hơi khá một chút, bắt quá dần theo năm mươi tên tôi tớ, 100 tên gia tướng cùng năm mươi tên hầu gái. Mà bệnh Tôn Cương liền khủng khiếp, rỗng rã 100 hai xe ngựa, 200 tên tôi tớ, 100 tên hầu gái, 100 tên gia tướng.

So sánh với đó, Trương Tuấn cùng Triệu Nghi đội ngũ hơi hơi khá một chút. Dù sao cũng là vũ tướng xuất thân, hai vị này trong đội ngũ, hạ nhân có mấy cái, nhưng cũng vẹn vẹn là mấy cái mà thôi. Còn lại đều là gia tộc tư binh. Trương Tuấn dẫn dắt chính là 100 tên gia tướng. Mà Triệu Nghi tùy tùng tuy rằng thiên ít, nhưng cũng là rỗng rã năm mươi tên kỵ binh!

Nhìn lớn như vậy một đám hò hét loạn lên não tê tê, ngôn ngang không chừng đội ngũ. Quan Nghi trán vô cùng đau đớn!

Vốn là ước chính là sáng sớm hôm nay giờ Thìn tại Thành Đô cửa nam tập hợp, sau đó xuất phát đi Nam Thành ở ngoài mười dặm trường đình. Ở nơi đó cùng chính thức đại biểu, thế lực khắp nơi hư tình giả ý phụ xướng một phen sau, dự tính buổi trưa dừng qua bữa trưa sau kế tục hướng nam đi. Kế hoạch đêm nay tại Quảng Đô huyện nghỉ ngơi.

Kết quả Quan Nghi đội ngũ đúng là giờ Thìn còn kém một khắc thời điểm liền đến đúng giờ cửa nam. Trần Thọ, Lý Mật, Liêu Dũng, Triệu Nghi bốn người cũng rất đúng giờ. Trương Tuấn tuy rằng chậm một chút, nhưng cũng kém đến không nhiều lắm. Nhưng là Giản Đơn Giản Vô Song công tử liền chậm rỗng rã một canh giờ. Mà Tôn Cương Tôn Định Liệt mà, liền dứt khoát là ở nhà ăn cơm trưa, vẫn làm phiền đến giờ Mùi mới đến!

Sau đó lại đang Thành Đô thành nam ở ngoài mười dặm trường đình, cùng triều đình đại biểu, mỗi nhà gia chủ cùng với xem trò vui ăn qua quân chúng, cãi nhau, khóc sướng lẫn nhau tống biệt. Cả nhánh đội ngũ một lần nữa sau khi xuất phát, đã là giờ Thân đã qua, tiến vào giờ Dậu, mặt trời cũng bắt đầu lặn về tây.

Nhìn hò hét loạn lên không hề đội ngũ Quan Nghi đội chậm rãi hướng nam mà đi,

Đồng Quyết lắc lắc đầu: "Tư Viễn, này quân công tử ca, có thể thành chuyện gì?"

Gia Cát Chiêm cũng là cau mày: "Ài, những này Nguyên Tùng con cháu, mới hơn ba mươi năm a, cũng đã rác rưởi đến mức độ như vậy. Nhưng bất kể như thế nào, đám người kia tổng vẫn tính là muốn đi làm việc đi."

Phản Kiến cũng là một trận cười khổ: "Các đời các đời khai quốc nguyên huân hậu nhân, đại khái như thế chứ. Nhưng là, nhưng là ta Đại Hán, hiện tại vẫn chưa nhất thống thiên hạ a."

Gia Cát Chiêm cũng chỉ có báo lấy cười khổ: "Bất kể nói thế nào, kế hoạch của chúng ta cuối cùng cũng coi như đi ra bước thứ nhất. Cung Hi (Đồng Quyết), Trường Nguyên (Phản Kiến), sau đó chúng ta tại Thượng thư đài, gặp phải Phù Lăng quận nhiều chuyện thiếu gánh vác trách nhiệm một chút. Này quân công tử ca, nhiệt tình tới cũng nhanh cũng đi đến nhanh. Hay là muốn lấy cổ vũ động viên làm chủ, miễn cho những người này đi nơi nào không tới một tháng liền não từ quan hồi Thành Đô. Đến lúc đó đồ làm cho Ích Châu người chuyện cười."

"Tư Viễn suy nghĩ chính là, chúng ta lẽ ra nên như vậy."

Bên này phủ Tổng thống văn phòng ba cái thư ký riêng thương lượng sau đó khả năng muốn tập thể là Phù Lăng quận các loại lý kỳ sự kiện học thuộc lòng sách. Bên kia Quan Nghi đầu đầu muốn nứt ra rồi.

Mặc kệ là Trương, Triệu, Tôn, Giản bốn vị công tử ca, vẫn là chính mình tâm hôn mê từ Tiểu Trường. Đầu là lần thứ nhất đi ra Thành Đô ngoài thành như thế địa phương xa. Vào lúc này, Tứ Xuyên bốn địa bên trong, đầu mùa xuân khí tức đã bắt đầu hiển hiện. Tuy rằng xuân hàn se lạnh, nhưng không có trường thành ràng buộc, một phái rộng lớn thiên địa đồng nội phong quang, để những này nuông chiều từ bé các công tử tiểu thư, đột nhiên biến đến hưng phấn dị thường. Trong lúc nhất thời, hô to gọi nhỏ có chí, lắc đầu quẩy đuôi muốn ngâm thơ vẽ tranh có chí, càng từng có hơn phân, dứt khoát rồi đi đội ngũ, đi tự mình thu thập mới vừa vừa lộ ra chồi non hoa cỏ.

Chúng ta là đi một cái vô cùng hẻo lánh nơi xa xôi khai triển công việc a! Không phải đi ra giao du! Tuy rằng lão tử đánh chủ ý chính là rời xa Thành Đô tị nạn, thế nhưng, thế nhưng các người như thế xằng bậy, lão tử chỗ tránh nạn làm sao có thể kiến thiết tốt đây?

"Tiểu Thất, phái người đi thỉnh dừng bá, khiến cho bá, Thừa Tộ bọn họ lại đây!"

"Thái thú, triệu hoán chúng ta có gì phân phó?"

Nghe lệnh tới gần, giữ nghiêm bản phận. Đây mới thực sự là người làm việc a! Vì lẽ đó mặc kệ là Tào Tháo vẫn là Gia Cát Lượng, đều yêu thích dùng hàn môn người chính là nguyên nhân này.

"Hừm, thỉnh liêu Tùng sự dẫn dắt bản bộ nhân mã thu nạp đội ngũ, chuẩn bị đóng trại. Thỉnh lý, trần hai vị Tùng sự đi thông báo, ân, đi thông báo cái kia bốn cái bại hoại. Một nén nhang bên trong đến ta chỗ này đến tập hợp mở hội!"

"Ày!"

Ba người sau khi rời đi, Quan Nghi xoa xoa đầu của chính mình: "Tiểu Thất, phu nhân bên kia cũng rồi loạn đi."

"Híc, đúng thế."

"Ai, chỉ có ta tự mình đi gọi. Ân, Tiểu Thất, ta sau khi đi, ta phía sau này chiếc xe đẩy, người có thể muốn thường xuyên xem trọng."

"Ày! Thịnh lão gia yên tâm."

Quan Nghi nói chiếc kia xe đẩy, trong buồng xe trang chính là bốn cái khoai tây miêu. Thùng xe thượng tầng là khoai tây miêu, hạ tầng là một chiếc tiểu lửa than tại cung cấp nhiệt lượng. Trời thấy, quả nhiên không hổ là trong phòng thí nghiệm ra đến siêu cấp khoai tây. Hoa thành bốn khối, bốn khối đều nảy mầm. Dựa theo một cái khoai tây miêu chỉ ít có thể kết bảy viên khoai tây tính toán. Không tốn thời gian dài, hẳn thì có gần ba mươi viên khoai tây. Đây chính là 120 căn mới khoai tây miêu. Nếu là tất cả thuận lợi, sau ba tháng, hẳn liền có thể thu hoạch chín trăm viên khoai tây. Sau đó mùa hè vừa qua, hẳn liền lại có 3,600 viên khoai tây miêu.

Nhưng là đây chỉ là lý luận trị số, trong thực tế là không thể có thuận lợi như vậy. Hơn nữa, có như thế một đám lợn đội hữu —— hẳn nhìn một chút ngón ngang không chịu nổi đội ngũ. Thở một hơi thật dài.

"Phu nhân."

"Ha ha ha, phu quân, ngài xem, này là gì hoa? Khí trời như thế lạnh đều có thể mở?"

"Hừm, đây là hoa đón xuân hoa. Hoa này hoa kỳ rất có quy luật. Mùa xuân sắp tới chưa đến thời điểm nhất định nở rộ. Báo cho mọi người mùa xuân sắp tới."

"Há, hóa ra là như vậy a."

"Đúng đấy, phu nhân. Cối đời này mỗi một vật chủng, đều có vị trí của mình cùng tác dụng. Này hoa đón xuân hoa, như lấy chiến trận việc đến tí dụ, kia chính là tay trống. Hoa đón xuân chỉ cổ vừa vang, Bách Hoa nghe nói hiệu lệnh, trước sau nở rộ. Như thế, mặc dù là ngày xuân Bách Hoa, cũng có thứ tự mở ra, không chút nào thấy ngón ngang."

"Ừm . . . Phu quân ý tứ thiếp thân đã hiểu. Không thể ràng buộc trụ Tiểu gia đoàn xe, là thiếp thân không phải. Bất quá phu quân, thiếp thân vừa nhưng đã gả vào Quan gia, Tiểu gia của hồi môn cũng chính là Quan gia người. Vì lẽ đó phu quân cứ việc phát hiệu lệnh, không cần kiêng kỵ thiếp thân."

"Đa tạ phu nhân thông cảm."

Vị này kính mắt nương mặc kệ trước đây cao bao nhiêu ngạo, nhưng từ nàng gả tới Quan gia bắt đầu từ giờ khắc đó, nàng hết thấy đều trói chặt ở Quan Nghi trên người. Vì lẽ đó Quan Nghi hơi điểm nhẹ, nàng liền hiểu được đồng thời hoàn toàn chống đỡ. Thế nhưng phu thê trong lúc đó dễ dàng đồng lòng, nhưng là này quần công tử ca mà.

Tại lâm thời dừng trong lều, giá cắm nến ngọn lửa lóe lên lóe lên. Quan Nghi hỏ gương mặt, ánh mắt qua lại tại bốn vị công tử ca trên mặt liên tục tìm toa.

Như thế không hề có một tiếng động áp lực kéo dài khoảng chừng một phút, cùng Quan Nghi quan hệ cá nhân tốt nhất Trương Tuấn không nhận được.

"Ta nói, Từ Phong huynh, cái này, đội ngũ tán loạn, là lỗi của chúng ta. Bất quá các huynh đệ lần thứ nhất ra khỏi thành, cũng không dùng tới nghiêm túc như vậy chứ?"

"Đúng đấy đúng đấy, Từ Phong huynh. Hôm nay mới vừa lên đến đã muộn một chút. Để đại gia đợi lâu, việc này đúng là mới vừa làm không đúng, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa a."

"Đoàng!" Quan Nghi mạnh mẽ vỗ bàn: "Đều nghe rõ ràng. Ở nhà là huynh đệ, ra ngoài là đồng liêu. Hiện ở đây không có cái gì Từ Phong huynh. Chỉ có thái thú!"

Thở một hơi, Quan Nghi chỉ tiếc mãi sắt không nên kim găm hết lên: "Chúng ta trước đây tại Thành Đô thời điểm, Thành Đô quan chức cùng bách tính làm sao xem chúng ta, đại gia cũng không phải không biết —— nằm tại phụ tử dư âm hạ phá sản một gạo! Bốn vị đại gia, các người để tay lên ngực tự hỏi, các người có bằng lòng hay không cả đời công lấy cái tên này? Các người có nguyện ý hay không ta không biết. Thế nhưng ta Quan Di biết, ta là không muốn cả đời như thế ngơ ngác ngác." "

"Hiện tại bệ hạ tín nhiệm, mỗi nhà gia chủ đại lực chống đỡ. Để chúng ta đám người kia đi ra làm việc. Nhưng là các người nhìn, nhìn! Như vậy một nhánh bất quá hai ngàn người đội ngũ, mới từ Thành Đô đi ra bất quá hơn mười dặm, toàn bộ đội ngũ liền gần như hoàn toàn tán đi! Như vậy đội ngũ đừng nói cùng Tào Ngụy quân đội thấy tương. Chờ chúng ta tiến vào Phù Lăng quận, nơi đó Ngũ Khê man người nhìn thấy chúng ta bộ dáng này, nguyên bản cung thuận bộ lạc đều muốn đến đánh cướp chúng ta rồi!"

"Bây giờ nghe ta hiệu lệnh!"

Bốn vị công tử ca liếc nhìn nhau, rất là bất đắc dĩ cùng ba vị phụ tá đồng thời chấp tay: "Chúng ta chờ đợi thái thú hiệu lệnh!"

"Số một, mỗi nhà gia tướng, kỵ binh, toàn bộ giao ra đây, thống nhất do liêu Tùng sự tiến hành phân phối điều hành cùng huấn luyện. Tự mình trở xuống, tất cả mọi người nhất định phải phục tùng. Có dám vi phạm, gia tướng của các người, hạ nhân gì gì đó lão tử ta giết cũng là giết, đến lúc đó không cần nói ta Quan gia không có suy nghĩ. Còn các người, các người đều là mệnh quan triều đình, bản quan không giết được người môn. Bất quá bản quan thân là một phương quận trưởng, phía dưới liêu thuộc không nghe lời, có thể kết tội, để cho các người cút đi! Đều nghe rõ ràng?"

"Ày!" "Rõ ràng." "Hành."

Quên đi, hồ cơ thể chấn động cũng làm người ta cúi đầu bái tạ ta có thể không có bản lĩnh kia. Nghe được tán loạn không chương trả lời, Quan Nghi liền hòa đều phát không dậy nổi.

"Thứ hai, chúng ta đội ngũ này. Tại đến trâu bi huyện lên thuyền trước đều là đi đường bộ. Đường bộ hành trình mỗi ngày chỉ ít ba mươi dặm, mặc kệ đi tới khi nào đều muốn đi đủ ba mươi dặm. Lên thuyền sau, mỗi ngày hành trình chỉ ít 120 dặm. Thế nhưng mặc kệ đi tới nhiều muộn, dừng trại đóng quân sau, các người bảy người đều phải đến ta lâu lớn đến liền Phù Lăng quận thống trị tiến hành thương nghị!"

"Ày!" "Được rồi."

Đánh xong lòng bàn tay, Quan Nghi vẫn không quên cho cái ngọt táo.

"Chư vị, các người hay là bởi vì thù trưởng hoặc trong nhà trưởng bối phái, bắt đắ dĩ tới đây. Có hay là cùng đường mặt lộ, bắt đắ dĩ tới đây. Có hay là thật sự muốn làm chút chuyện. Nhưng mặc kệ như thế nào, đại gia hiện tại là tại trên một cái thuyền, nhất định phải muốn đồng sức đồng lòng! Liên quan với Phù Lăng quận thống trị, Dĩ dĩ có nguyên bộ phương án. Dĩ dĩ có tự tin, nhiều nhất ba năm, Phù Lăng quận liền có thể đại trị. Đến lúc đó chư vị công lao, danh tiếng, cái gì đều hiểu có!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Mới bước Phù Lăng quận

Tại Ngưu Bi (Giản Dương) lên thuyền, trải qua Hán An (nội giang) đến Giang Dương (Lư Châu), bởi vậy hướng đông, liền do đà giang tiến vào Trường Giang thủy đạo. Sau đó duyên Trường Giang đông hạ, trải qua Giang Châu (Trùng Khánh), đến huyện Chi. Tại huyện Chi ngược lại hướng nam, liền từ Trường Giang thủy đạo chuyển vào Ô Giang. Dọc theo Ô Giang một đường đi ngược chiều hơn bốn trăm dặm. Quan Nghi đội ngũ này, trước sau diễn ra hơn hai mươi thiên, rốt cục đến chính mình nhận: Phù Lăng quận Phù Lăng huyện.

Trên đường đi, vẫn là ra không ít nhiễu loạn. Nhưng dựa vào Liêu Dững bọn người cần cù, Quan Nghi nhiều lần quặm mặt lại quát lớn, thêm vào này quần công tử ca tuy rằng không quá đáng tin, nhưng cũng không phải không thể cứu chữa phế vật, cuối cùng cũng coi như là hữu kinh vô hiểm hoàn thành này hơn một ngàn dặm tiền nhiệm con đường.

Theo lữ đồ càng ngày càng tiếp cận chỗ cần đến, công tử ca môn cũng được, Trần Thọ các ba vị phụ tá cũng được, trước kia hiphop, vẻ mặt nhẹ nhóm cũng không thấy. Nhìn Ô Giang hai bờ sông thẳng tắp Xích Bích, cùng với Xích Bích bên trên liền cây cao to đều không thể tồn tại mỏng manh thô nhưỡng. Quan Nghi đám phụ tá mỗi người cau mày —— đây là một nơi quái quỷ gì a!

Nguyên Phù Lăng quận thái thú là con trai của Bàng Thống Bàng Hoành, tại lịch sử bán vị diện, tại Thượng thư đài công tác mặt khác bởi vì tại mặc xác Thượng thư lệnh Trần Chi. Bị Trần Chi đem từ trong triều đình đuổi ra ngoài, lại đem vẫn đặt tại Phù Lăng quận thái thú vị trí nhiều năm không nhúc nhích được. Cuối cùng tại Ô Giang đi thuyền Bàng Hoành ngồi thuyền va vào dưới nước đá ngầm mà lật úp bỏ mình. Lần này Quan Nghi chủ động yêu cầu đến Phù Lăng quận tiền nhiệm, Trần Chi liền đem Bàng Hoành cho điều động đến Kiền Vi quận. Chỗ đó cũng không có Trường Giang Ô Giang như vậy đại giang đại hà. Vì lẽ đó Bàng Hoành vận mệnh liền như vậy thay đổi.

Bàng Hoành cùng Quan Nghi giao tiếp thời gian rất ngắn, một mặt Bàng Hoành bản thân là rất người có năng lực, phẩm đức cũng rất tốt. Vì lẽ đó Phù Lăng quận các loại chính vụ ngay ngắn có thứ tự, tiền lương sổ sách rõ ràng ràng. Còn mặt kia nhưng là, như thế cái hẻo lánh tiểu quận, cũng thực sự không có gì có thể giao tiếp.

Phù Lăng quận, hạ hạt năm huyện. Tại Diên Hi mười một năm trước đây, Phù Lăng quận nhân khẩu tại 3 vạn khẩu trở lên. Diên Hi mười một năm Phù Lăng quận cường hào từ cự tạo phản. Thục Hán Xa Kỳ tướng quân Đặng Chi đem trấn áp sau, tàn nhẫn giết một nhóm người, sau đó lại di chuyển Phù Lăng quận người bản địa hào tộc khoảng chừng 5,000 khẩu đến Thành Đô đồng bằng ở lại. Vì lẽ đó hiện tại Phù Lăng quận, thế gia đại tộc hầu như là không tồn tại. Đây là Quan Di chọn nơi này làm thái thú rất nhiều nguyên nhân bên trong một điểm rất trọng yếu.

Hiện nay Phù Lăng quận quận trị vị trí Phù Lăng huyện, vị trí địa lý ở vào Phù Lăng quận chính giữa. Trong danh sách hộ khẩu 1,300 hộ, 5,200 khẩu.

Góc tây bắc Hán Bình huyện, trong danh sách hộ khẩu 920 hộ, 4,025 khẩu.

Đông nam Hán Phục huyện, trong danh sách 880 hộ, 3,700 khẩu.

Góc đông bắc Vạn Ninh huyện, trong danh sách hộ khẩu 1,030 hộ, 4,700 dư khẩu.

Góc tây nam Đan Hưng huyện, trong danh sách hộ khẩu 675 hộ, 3,200 khẩu.

Tính toán, toàn quận trong sổ sách nhân khẩu 4,805 hộ, 2 vạn linh 825 khẩu.

Toàn quận trong danh sách cày ruộng 135650 mẫu, người đều không đủ 7 mẫu. Trong đó, ruộng nước không đủ 4 vạn mẫu. Còn lại đều là ruộng cạn hoặc là vùng núi linh tinh cục đất. Dựa theo bản địa phủ Thái thú thống kê, nơi này mẫu sản cực thấp. Ruộng nước mẫu sản hạt thóc không đủ ba thạch (Thực Hán thừa Hán Chế, mỗi thạch khoảng chừng hiệp 27 kg), mà ruộng cạn chỉ có thể loại lúa mì, mẫu sản cũng không đủ bốn thạch.

Phủ Thái thú phủ trong kho hiện hữu tiền 3 vạn, tồn lương bảy ngàn thạch. Có thuộc viên hai mươi người. Quận binh 150 người. Cái khác, liền không có thứ gì.

Nhìn trong sổ sách thượng phẩm phẩm số liệu, coi như là chủ động xin tới nơi này tị nạn, trước đó có đầy đủ chuẩn bị tư tưởng Quan Nghi cũng mất choáng váng.

Hắn đều mất choáng váng, chớ nói chi là hoàn toàn không có chuẩn bị tư tưởng, đầy ngập nhiệt huyết, chuẩn bị đến địa phương đại triển quyền cước bốn vị công tử ca.

Giản Đơn: Cái này, ha ha, giống như, thiếu gia ta bị cha ta cho lừa gạt thảm.

Tôn Cương: Ân, nơi đây phong cảnh đúng là rất tốt, ha ha ha ha ~~~

Trương Tuấn: Àch, 150 cái quận binh? Ta tính toán cái gì? Giống như ta cái này đô úy còn không sánh được một cái quân hầu quản nhiều người chứ?

Triệu Nghi: . . .

Cho tới Trần Thọ, Lý Mật, Liêu Dững ba cái.

Càng là chỉ có lắc đầu cười khổ.

"Tốt nhé! Trừng trị tâm tình. Tả hữu, lời vang phủ Thái thú đại cổ. Để trong phủ thuộc viên môn đều đến mở hội!"

Nhưng là giảm bảy phái người đi tìm đã lâu mới tại một mảnh dây leo bên trong tìm tới phủ Thái thú đại cổ —— không nghi ngờ chút nào, cái tên này đã nhiều năm chưa từng dùng qua.

Bởi vì biết ngày hôm nay là thái thú giao tiếp, vì lẽ đó Phủ Lãng quận năm cái huyện huyện trưởng đều ở (không có huyện nào là lên vạn hộ huyện lớn, những người này tất cả đều là huyện trưởng mà không phải huyện lệnh). Phủ Thái thú thuộc viên môn cũng hiếm thấy tập trung ở cùng nhau. Bởi vậy, lần này mở hội thật không có các bao lâu.

"Hừm, chur vị tới đến gì tề, ta lòng rất an ủi. Tự giới thiệu mình một chút, bản quan là triều đình tân nhiệm bình định tướng quân, Phủ Lãng quận thái thú Quan Di Quan Tử Phong. Theo bản quan đồng thời nhậm chức, còn có Phủ Lãng quận đô úy Trương Tuấn Trương Lệnh Hành, vị này chính là. . ."

Giới thiệu xong chính mình mang đến phụ tá, Quan Nghi cũng làm cho bản địa quận huyện hai cấp quan chức làm tự giới thiệu mình sau hắng giọng một cái: "Bản quan mới tới sao đến, đối Phủ Lãng quận tình huống hoàn toàn không rõ ràng. Vì lẽ đó còn muốn thỉnh cầu các vị liệu thuộc vui lòng chỉ giáo. Ân, sau đó thỉnh từ quận thừa bắt đầu, mỗi một vị đồng liệu đều thỉnh nói một chút các người đối Phủ Lãng quận cái nhìn, như muốn Phủ Lãng quận đại trị, chúng ta cần phải hướng phương hướng nào nỗ lực."

Xuyên việt giả hội nghị phong cách để cái thời đại này người dù sao cũng hơi không thích ứng, không qua ải nghi có thể cố không được nhiều như vậy —— này Phủ Lãng quận tình huống thật là bất hần cho phiên muộn đến.

Sau đó hội nghị mở đến đề Quan Nghi rất khó chịu, hay là cái thời đại này quan liêu vẫn không có trải qua như vậy "Dân lược". Hay là những này quan liêu đều là nhân tinh —— quan trên ở đâu là nghe ý kiến của chúng ta, rõ ràng là muốn chúng ta tỏ thái độ mà. Vì lẽ đó đại đa số quan liêu phát biểu thời điểm, đều nói hươu nói vượn, trọng điểm đều là tỏ thái độ: Tại mới thái thú dẫn dắt đi, chúng ta nhất định làm việc cho giỏi. Có quan thái thú đại tài, Phủ Lãng quận đại trị ngay trong tâm tay vân vân.

Liền tại Quan Nghi nội tâm không được lắc đầu, đối những này giọng quan cảm thấy cực thiếu kiên nhẫn buồn ngủ thời điểm, một cái trung niên quan lại phát biểu để tinh thần hần vì đó rung một cái!

"Khởi bẩm thái thú, thuộc hạ là Hán Bình huyện chủ bộ Mã Quá Mã Cải Chi. Tại thuộc hạ xem ra, này Phủ Lãng quận tình huống, đơn giản chính là ba thiếu hơn ba ba ác."

Hả? Tên Quá (lỗi lầm)? Tự Cải Chi (sửa chữa)? Thần điều đại hiệp cũng xuyên qua đến thế giới này đến rồi?

"Xin hỏi là cái nào ba ít, cái nào hơn ba, cái nào ba ác? Kính xin Cải Chi tình tế là ta nói tới."

"Rõ, thái thú. Này ba ít, chính là ruộng ít, người Hán ít, sản lượng ít, hơn ba, chính là núi nhiều, ngoại tộc nhiều, dã thú nhiều. Ba ác, chính là nước ác, trộm ác, thú ác."

"Hừm, ba thiếu hơn ba ta nghe rõ ràng. Nay ba ác có thể cụ thể nói chuyện sao?"

"Rõ. Thái thú. Hạ quan đi tới nói này nước ác. Bản địa có đại giang tung quan toàn cảnh, nhưng này giang chi nước sẽ không có thể trực tiếp dùng để uống. Trường kỳ dùng để uống này nước người, lâu dài chi tất nhiên đau bụng như giáo, sống không bằng chết. Hơn nữa nơi đây thế núi hiểm trở, chênh lệch rất lớn. Vì vậy vừa đến mùa hè, lũ quét, lún đoạn nói tùy ý có thể thấy được. Vì vậy xưng nước ác."

"Trở lại nói một chút này trộm ác. Bản địa ruộng ít, mỗi mẫu năng suất lượng cũng ít. Phổ thông người Hán nếu muốn ăn no đã là thiên nan vạn nan. Một mực bản địa ngoại tộc thôn trại lại rất nhiều, những này thôn trại vị trí địa vực đất ruộng càng ít, sản xuất cũng rất ít. Vì ăn no, các nơi thôn trại lẫn nhau cướp bóc, hay là liên hợp lại cướp bóc người Hán. Hay hoặc là bộ phận người Hán cùng ngoại tộc tại bản địa hào cường dẫn dắt đi tập thể là trộm —— những năm trước đây từ cự chi loạn. Trước tiên Xa Kỳ Đặng tướng quân (Đặng Chi) cũng là bỏ ra tốt lực khí lớn mới trấn áp xuống. Mặc dù hôm nay, Hậu tướng quân (Tống Dục) Vĩnh An quân cũng phải thường thường đến bản quận đến trấn áp các đường trộm cướp."

"Cuối cùng nói một chút này thú ác. Bản địa núi cao rừng rậm, cây cỏ phồn thịnh. Bởi vậy các loại chim bay cá nhảy số lượng rất nhiều. Trong rừng núi, lấy con hổ, lợn rừng, gấu đen làm đầu. Gấu đen ngược lại cũng thôi, chỉ cần không tiến vào lãnh địa, cũng cùng người không này may tơ hào. Thu mùa đông tiết, này gấu chó cũng là ngủ đông đi tới. Nhưng là con hổ cùng lợn rừng liền không giống, vừa đến thu mùa đông tiết, liền kết bè kết lũ quấy rầy ta người Hán cùng mỗi cái ngoại tộc thôn trại, lợn rừng như vậy cũng chính là hủy hoại ruộng, phá hủy kho lúa. Con hổ này nhưng là phải ăn thịt người a! Hạ quan nơi này có cái ghi chép: Diên Hi mười hai năm, Phù Lăng huyện bị con hổ ăn đi, có ba mươi lăm người. Diên Hi mười lăm năm, Đan Hưng huyện bị con hổ ăn đi hai mươi ba người. Năm ngoài, cũng chính là Diên Hi mười chín năm, Hán Bình huyện bị con hổ ăn đi năm mươi lăm người! Này còn chỉ là hạ quan nơi này tìm tới hải cốt xác nhận, còn sau khi mất tích hải cốt không còn không cách nào xác định nguyên nhân cái chết, càng là lần tại đây mấy!"

"Vi lẽ đó, Phù Lăng quận nếu muốn đại trị, căn bản nhất chính là chính là giải quyết lương thực vấn đề. Cái ông vân: Thương lắm thực nhi tri lẽ tiết, áo cơm đủ mà biết vinh nhục. Không giải quyết lương thực vấn đề, này ngoại tộc cùng ta người Hán tranh chấp không cách nào giải quyết, ngoại tộc, người Hán liền tiếp phản loạn không cách nào giải quyết, bách tính không thể không tiến vào rừng sâu núi thẳm tìm kiếm thức ăn mà bị dã thú sát hại vấn đề không cách nào giải quyết. . . Đáng tiếc. . ." Mã Quá bi thảm nở nụ cười, hai tay mở ra: "Nơi đây thế núi quá mức hiểm trở, so với Nam Trung cũng đã có chi mà không kịp. Năm đó thừa tướng bình định Nam Trung sau, giáo dục Nam Trung bách tính xây dựng ruộng bậc thang, vì vậy Nam Trung ruộng tăng nhiều. Mà này Phù Lăng quận, nhưng là liền ruộng bậc thang đều không cách nào tạo a."

Ha ha, coi như có thể tạo ruộng bậc thang cũng vô dụng, nơi này tầng tầng nham thạch đều là nham thạch vôi, tồn không được nước. Tạo ruộng bậc thang nước cũng đều đổ vào. Bất quá, này Mã Quá rất lợi hại mà, nhìn vấn đề lại sâu như vậy nhập, hơn nữa còn có thể bồi 《 cái ông 》. Thế này sao lại là Phù Lăng quận này heo lãnh tiểu quận có thể bồi dưỡng được đến? Rõ ràng chính là từ nhỏ tiếp thu qua giáo dục tốt con cháu thế gia mà. Nhưng là con cháu thế gia làm sao sẽ làm chủ bạc chuyện như vậy vụ quan? Hơn nữa là thêm cái huyện chủ bộ vòng tới vòng lui chính là không thẳng nổi đi? Hả? ! Họ Mã, hơn nữa tuổi tác, lẽ nào?

Một tia chớp từ Quan Nghi trong đầu xẹt qua, hần đột nhiên phúc lâm tâm đến hỏi một câu: "Cái Chi quả thật đại tài, xin hỏi Cái Chi lệnh tôn cao tính đại danh?"

Mã Quá sắc mặt lập tức trở nên không bình thường lên, sau đó, mới sâu sắc cúi người nói: "Xấu hổ, gia phụ họ Mã tên tắc, tự Ấu Thường."

Quả thế!

"Ha ha ha, Cái Chi không cần như thế. Lệnh tôn thật có Nhai Đình chi bại, nhưng gia tổ không cũng làm mất đi Kinh Châu sao?"

"Thái thú!" Nghe được Quan Nghi không tiếc trần vũ lấy ra mở quạt lấy an ủi mình, Mã Quá lập tức liền bị triệt để cảm chuyển động, hần căn bản liền không biết, đối với Quan Nghi tới nói, Quan Vũ cũng bất quá là cái NPC. Cảm Quan Vũ đến mở quạt, đối với hần một chút đều không có gánh nặng

"Cái Chi nói, những câu hiểu biết chính xác, ta hôm nay nhìn thấy đại hiển rồi. Lương thực vấn đề, Di đã có phúc án. Trong vòng một năm, có thể có nhất định đổi mới. Ha ha ha, Cái Chi, người cái này tội tướng con trai, có thể hay không cùng ta này tội tướng chi tôn đồng thời, dắt tay thay đổi này Phù Lăng quận cùng son ác thủy đây?"

"Cố mong muốn vậy! Không dám từ!"

1, căn cứ Trùng Khánh địa phương chí ghi chép, mặc dù là đến Minh triều, Trùng Khánh chủ thành khu nơi này đều lấy con hổ nhiều nữa xưng, chó đừng nói chỉ là rời xa Trùng Khánh chủ thành, đến hiện tại đều so sánh lạc hậu Du đồng nam khu vực. Cổ đại sinh thái hoàn cảnh không phải ngày hôm nay chúng ta có thể tưởng tượng. Cổ nhân sinh tồn hoàn cảnh chi ác liệt, cũng không phải ngày hôm nay chúng ta có thể tưởng tượng.

2, Mã Tắc bởi vì thất lạc Nhai Đình bị Gia Cát Lượng chém giết thời điểm, đã ba mươi chín tuổi. Sách sử có viết Gia Cát Lượng sau đó rất chăm sóc Mã Tắc từ nữ, nói rõ Mã Tắc là có con nữ. Thế nhưng Mã Tắc từ nữ cụ thể tên gì, sau đó tại Thục Hán tình huống như thế nào, sách sử sẽ không có ghi chép. Vì lẽ đó cái này Mã Quá Mã Cái Chi chỉ do hư cấu.

Chương 13: Đi săn đại đội trưởng

Thời gian tiến vào Thục Hán Diễn Hi hai mươi năm bốn tháng. Tân nhiệm Phù Lăng quận thái thú Quan Di Quan Tử Phong tuyên bố liên tiếp mệnh lệnh.

Mệnh lệnh thứ nhất: Trừ ác thủy lệnh.

Cổ nhân không biết tại sao trường kỳ trực tiếp dùng để uống Ô Giang nước sẽ dẫn đến đau bụng, làm Xuyên việt giả Quan Nghi nhưng là môn thanh: Bởi Ô Giang lưu vực núi lớn chủ yếu đều là vì hòa tan nước nham thạch vôi, vì lẽ đó Ô Giang trong nước thán đau xót cái quá nhiều. Trường kỳ trực tiếp dùng để uống, thân thể đương nhiên sẽ sản sinh đủ loại kết sỏi. Sỏi mật, thậm chí sỏi phát tác lên đau đớn, so phụ nữ sinh con đau đớn cũng không kém là bao nhiêu, thậm chí còn còn từng có.

Tại xã hội hiện đại, nhà máy cung cấp nước thông suốt qua các loại phương pháp để những này khoáng vật chất lắng đọng đi ra. Cái thời đại này Quan Nghi đương nhiên là không làm được. Bất quá, Giản Đơn đem thanh thủy hấp lược sau, trong nước thán đau xót cái tuyệt đại đa số đều sẽ bám vào tại lọ chứa trong vách thượng, điều này cũng làm cho đạt đến giảm thiểu khoáng vật chất hàm lượng mục đích. Bởi vậy, Quan Nghi trừ ác nước lệnh nội dung chủ yếu chính là: Đại gia muốn uống nước sôi, không muốn uống nước lã. Uống nước sôi, không chỉ không dễ dàng đến các loại kết sỏi dẫn đến đau bụng, hơn nữa cũng giảm thiểu các loại truyền nhiễm tính bệnh tật truyền bá.

Thục Hán cái trò này quan liêu hệ thống là Gia Cát Lượng thành lập. Tổng thể mà nói so sánh thanh liêm hiệu suất cao. Những năm này tuy rằng theo Trần Chi không làm cùng Hoàng Hạo loạn chính, bộ này quan liêu hệ thống đang mở bắt đầu chậm chậm sa đọa, nhưng ít ra hiện tại, Thục Hán các lão bách tính vẫn là đồng ý tin tưởng cũng phục tùng chính phủ. Mới tới thái thú tiền nhiệm sau mới mấy ngày, liền đưa ra hiểu rõ quyết ác thủy biện pháp, các lão bách tính tuy rằng cũng không phải đặc biệt tin tưởng, nhưng vẫn là đảng hoàng đi chấp hành.

Mệnh lệnh thứ hai: Thu thập rẽ dương xỉ lệnh

Giải quyết Phù Lăng quận lương thực vấn đề chung cực đại sát khí đương nhiên là tùy từng Quan Nghi đồng thời xuyên việt tới cái kia viên siêu cấp khoai tây. Nhưng là cây nông nghiệp sinh trưởng là có chu kỳ. Cho dù Quan Nghi bắt kẻ thành phẩm làm tiểu nhà ấm đi ra, để khoai tây không ngừng mà sinh trưởng. Nhưng là hiện tại dù sao thời gian quá ngắn, hẳn đến Phù Lăng quận sau, tại đầu tiêu tốn không ít bốn viên khoai tây miêu hạ, tổng cộng mới thu hoạch được ba mươi lăm viên khoai tây. Liền hẳn đem này ba mươi lăm viên khoai tây chia làm 140 khối, lại gieo xuống.

Bất quá năm nay hơn nửa năm cũng chỉ có thể như thế. Khoai tây dưới đất phát dục hoàn cảnh yêu cầu là: Lòng đất thổ nhưỡng nhiệt độ không thể vượt qua 25 độ. Vì lẽ đó năm nay hơn nửa năm nhiều nhất có thể thu hoạch một mùa. Đình thiên hơn một ngàn viên khoai tây. Vẫn là không cách nào quy mô lớn trồng trọt. Mà Phù Lăng quận lương thực vấn đề vừa vội cần giải quyết. Làm sao bây giờ đây?

Thác 《Thiệt tiêm thượng đích Trung Hoa》phúc, Quan Nghi biết rồi rẽ dương xỉ chất lỏng cũng đựng phong phú tinh bột. Là có thể ăn. Mà Phù Lăng quận nơi này đây? Bởi tầng đất so sánh bạc, súc kỹ năng bơi cũng kém, cao to cây cao to là rất ít. Thế nhưng rẽ dương xỉ loại này đồ vật, thật sự không muốn quá nhiều.

Tại thu thập rẽ dương xỉ lệnh bên trong, Quan Nghi tỉ mỉ giảng giải làm sao nhận biết dương xỉ món ăn, làm sao sưu tầm mạch rẽ, làm sao tại mạch rẽ bên trong thu được tinh bột, làm sao đem tinh bột chuyển hóa thành có thể ăn dương xỉ ba phương pháp.

Dương xỉ món ăn, làm một loại rau dại. Tại lương thực tự cấp suất thiếu nghiêm trọng Phù Lăng quận, vẫn luôn là địa phương cư dân dùng để no bụng món chính rau dại một trong. Thế nhưng cái thời đại này người, còn không biết nguyên lai cùng rẽ dương xỉ so ra, dương xỉ món ăn căn bản là không đáng nhắc tới. Có thể nói, thu thập rẽ dương xỉ lệnh vừa ra, mới thái thú uy vọng lập tức liền dựng thẳng lên đến rồi. Liên quan trước một đạo mệnh lệnh cũng được càng tốt hơn chấp hành.

Mệnh lệnh thứ ba: Chinh đồn quận binh lệnh.

Phù Lăng quận sản xuất cực nhỏ, thêm nữa con đường không thông, tuy rằng cùng Đông Ngô giáp giới, nhưng không cách nào thông hành đại binh đoàn. Vì lẽ đó, tuy rằng nơi này người bản địa cùng người Hán phản loạn liên tiếp, nhưng Thục Hán chính phủ cũng không mong muốn ở đây đóng quân trọng đại binh lực —— cái được không đủ bù đắp cái mất a. Thực sự là nơi này phản dân môn huyền nào quá hung, liền gần đây điều động Ba Đông quận Vĩnh An quân đoàn đến trấn áp. Bởi vậy, Phù Lăng quận thường trú quận binh chỉ có chỉ là 150 người.

Lần này mấy đại công tử ca đi ra làm việc, Thành Đô bên kia mỗi nhà gia chủ đều rất coi trọng, cũng đại lực chống đỡ. Vì lẽ đó mấy cái công tử ca đều mang không ít gia tướng gia đình cái gì lại đây. Quan Nghi đem mỗi nhà gia tướng tập trung lên, thống nhất giao cho Liêu Dũng huấn luyện, tạo đội hình.

Cuối cùng thái cát đi lão yếu, binh còn đồ sau. Được tháo vát binh lính 500 người.

Thục Hán thu thuế kế tục Đông Hán, hàng năm trung thu sản xuất lương thực mười một phần năm làm ruộng thuế. Gần nhất những năm này quân phí chi càng lúc càng lớn, vì lẽ đó mỗi mẫu còn thêm thu mười tiền tiền mặt. Ngoài ra còn có hộ thuế, tính toán phú, tính thuế các loại. Ăn ngay nói thật, đối dân chúng cướp đoạt vẫn tương đối tàn khốc. Trên căn bản dân chúng hàng năm năm thu vào hai phần ba đều sẽ bị quất đi.

Nhưng là dù vậy, tại Phù Lăng quận cái này trong danh sách đất ruộng chỉ có 13 vạn mẫu nhiều một chút, trong danh sách nhân khẩu 2 vạn ra mặt heo

lính tiểu quân. Có thể cướp đoạt tới tiền lương cũng là phi thường có hạn. Hơn nữa này cướp đoạt tới tiền lương, phần lớn còn muốn thông qua thủy lộ trực tiếp chuyển vận đến Ba Đông quân, cung đường Vĩnh An quân đoàn 1 vạn phòng binh. Chân chính ở lại Phù Lăng quận, một năm cũng là 12,000 thạch lương thực, 5 vạn tiền tã hữu.

Hơn nữa, này vẫn là lý luận trị!

Trên thực tế bởi địa phương người bản địa cướp bóc, các loại dã thú nguy hại cùng với các loại thiên tai nhân họa, cái này lý luận trị xưa nay đều không có thực hiện qua.

Chút tiền này lương, duy trì Phù Lăng quận chừng ba trăm vị công chức (hàm quận binh) cũng đã rất vất vả, hiện tại quan thái thú trực tiếp đem quận binh mở rộng đến 500 người, nếu như không suy nghĩ chút biện pháp sinh sôi mà nói, nếu không ba tháng hẳn liền muốn phá sản!

Vì lẽ đó, Quan Nghi cũng chỉ có mặt dày đối với hần mấy cái tiểu đồng bọn nói rõ: Phù thái thú chỉ phụ trách 150 cái quận binh bổng lộc. Nhiều ra đến 350 cái hưởng ngạch, mỗi nhà đều muốn tha thứ điểm —— bản thái thú đi đầu, các người theo kịp, đại gia bổng lộc toàn bộ lấy ra sung công ba. Còn nói các vị công tử ca mạng đến những nhà khác tương, hầu gái, tùy tùng gì gì đó, xin lỗi, mời các người tự mình phụ trách —— một câu nói, đại gia tới đây cái cùng son ác thủy địa phương làm quan, hoặc là đi qua loại kia gian khổ mọc mọc tháng ngày, hoặc là liền chính mình đi vào trong bỏ tiền ra!

Có thể nói, cũng chính là hần mạng đến chính là một đám không thiếu tiền, còn rất trẻ, có nhiệt huyết, dễ bị lừa công tử ca. Nếu như một đám đại thúc tuổi trung niên, chỉ bằng này một cái, hần các liêu thuộc liền muốn tập thể tạo phản!

Đương nhiên, Quan Nghi cũng rất rõ ràng làm như vậy phép trừ tháng ngày không thể quá mức kéo dài. Một chỗ muốn phát triển, tiết lưu như vậy phép trừ chỉ là thủ đoạn, mục đích gì vẫn là vì sẽ có hạn sức mạnh tập trung lên, đi làm phép cộng —— Khai Nguyên!

Liền thi có mệnh lệnh thứ bốn: Đi săn mãnh thú lệnh.

Mới biên chế 500 quận binh, chia làm ba đội. Mỗi đội 160 người đến 180 người không giống nhau. Quan Nghi, Trương Tuấn, Triệu Nghị ba người phân biệt mang đội. Lấy mười ngày trong khi, mỗi kỳ phái ra một đội tiến vào thâm sơn đi săn. Còn lại hai đội bảo dưỡng cũng tiếp thu Liêu Dĩnh huấn luyện.

Đây là chính thức có tổ chức, trường kỳ hóa đi săn hành vi.

Là một người nông học sinh, Quan Nghi kỳ thực vẫn là rất chú ý sinh thái bảo vệ. Thế nhưng còn như vậy một cái mãnh thú sức mạnh so với nhân loại còn đại trong hoàn cảnh, sinh thái bảo vệ hàm nghĩa liền đã biến thành tiêu diệt mãnh thú, nhân loại giám hộ. Cùng các đời các đời đề xướng mùa xuân không đi săn, đề tránh khỏi đánh lão, chết đói nhỏ bé không giống. Quan Nghi chính là muốn tại mùa xuân đi săn thú: Vào lúc này mãnh thú đói bụng một mùa đông, chính là suy yếu nhất thời điểm. Hơn nữa bọn họ con non vừa sinh hạ, đánh lão, nhỏ bé dĩ nhiên là sẽ chết đói. Có thể nói vừa vặn là đúng ít nhất khí lực được thu hoạch lớn nhất. Hơn nữa, Quan Nghi xuyên qua trước chuyên nghiệp mặc dù là hạt giống đào tạo. Thế nhưng làm nông học viện học sinh, hần cũng biết một ít chăn nuôi phương diện kiến thức căn bản —— lợn rừng con non nhưng là rất có làm đầu!

Đương nhiên, Quan Nghi các liêu thuộc đối Quan Nghi cái mạng này lệnh cũng không quá cảm mạo, đặc biệt là Trần Thọ, Lý Mật, Mã Quá bọn người cho rằng, Trương Tuấn, Triệu Nghị suất đội săn thú là có thể, đường đường thái thú cũng tự mình ra trận không khỏi quá mức lỗ mắg, nhưng là Quan Nghi không những không nghe, còn vô cùng phấn khởi cho mình bỏ thêm một cái mới danh hiệu: Phù Lăng quận đi săn đại đội đại đội trưởng.

"Chư vị, phù thái thú trước vài đạo mệnh lệnh đã ban bố, cụ thể chấp hành tình huống làm sao. Liền làm phiên chư vị nhiều đồn đốc bách tính. Những này công việc vật Di cũng không có kiên trì đi kiểm. Lại nói, Di có thể không riêng là đi đi săn a. Ta Phù Lăng quận tương lai có thể hay không làm giàu làm giàu, còn muốn dựa vào trong núi những này mãnh thú đây."

Sau đó, quan thái thú liền không nghe người ta khuyên suất đội vào núi đi tới. Đương nhiên, tại vào núi trước, cuối cùng cũng coi như là được Trần Thọ nhắc nhở, cho triều đình, Gia Cát Chiêm, Khương Duy, Tiều Chu, Liêu Hóa bọn người từng cái viết thư nói rõ hần đến nhận chức sau tình huống cùng ban bố mệnh lệnh mới mục đích các loại. Đề bạt Mã Quá là phù thái thú Tùng sự công văn cũng cùng nhau phát ra.

Ngoài ra, hần còn viết một đồng lớn thư nhà gửi cho nhà. Tại đây đồng lớn thư nhà bên trong, có một phong thư kiện người, gọi Lưu Linh.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Thương thư đài một ngày

Năm tháng Thành Đô, chính là mùa xuân về hoa nở. Tại hoàng cung không xa Thương thư đài bên trong, cũng là trùng minh chim hót, một mảnh ý xuân dạt dào.

Thượng thư đài cái này cơ cấu, là từ Tây Hán năm đầu bắt đầu thiết trí. Vừa bắt đầu quyền lợi cũng không lớn. Đến Hán Vũ Đế thời kỳ, vì tăng mạnh hoàng quyền mà đối kháng tướng quyền, Hán Vũ Đế cực kỳ mở rộng Thượng thư đài quyền lợi. Từ Hán Vũ Đế thời đại đến cuối thời Đông Hán, Thượng thư đài quyền lực vẫn theo hoàng đế thực quyền to nhỏ mà không ngừng biến hóa.

Nói tóm lại, nếu như một thời kỳ thừa tướng hoặc là đại tướng quân có thể mở phủ, cái kia Thượng thư đài cũng chỉ là một cái hoàng đế tư nhân thư ký nơi. Nếu như thừa tướng hoặc là đại tướng quân đều không có thể mở phủ, cái kia Thượng thư đài cái này phủ Tổng thống ủy ban sẽ bành trướng là trên thực tế quốc vụ viện.

Cụ thể đến Thục Hán tới nói, Thục Hán vừa kiến quốc thời điểm, Gia Cát Lượng là thừa tướng, nhưng không có mở phủ quyền lợi. Vì lẽ đó Lưu Bị trở xuống Thục Hán thứ chính người số một là Thượng thư lệnh Pháp Chính (Pháp Chính tạ thế sau là Lưu Ba) mà không phải thừa tướng Gia Cát Lượng. Khi đó Thục Hán chính quyền vận chuyển hình thức là: Lưu Bị ý chỉ do Pháp Chính chuyển đổi là cụ thể mệnh lệnh, Gia Cát Lượng đi chấp hành.

Lưu Bị đánh rầm sau, Gia Cát Lượng đạt được mở phủ quyền lợi. Cái kia quốc gia đại sự gì gì đó liền toàn bộ do phủ thừa tướng chính mình đi làm. Phủ thừa tướng chính mình lập ra kế hoạch, chính mình chấp hành, chính mình xét duyệt —— hoàng đế đều thành khối cái tầy con dẫu, Thượng thư đài càng là không có cái gì trừng dùng.

Gia Cát Lượng tạ thế sau, Lưu Thiện đánh vĩnh viễn hoài niệm thừa tướng danh nghĩa, không tiếp tục thiết trí mới thừa tướng. Bất quá vào lúc này Thục Hán Kinh Châu phái sức mạnh y nguyên mạnh mẽ, vì lẽ đó Lưu Thiện cũng không thể không để Trương Uyên lấy Đại tư mã danh nghĩa mở phủ, để Phí Y lấy đại tướng quân danh nghĩa mở phủ. Để bọn họ nắm giữ triều chính. Nhưng bất kể nói thế nào, Đại tư mã, đại tướng quân tổng lý triều chính, so với thừa tướng tổng lý triều chính tới nói, liền có vẻ danh không chính ngôn không thuận. Mà cũng là ở thời kỳ đó, Thục Hán Thượng thư đài cũng bắt đầu chậm rãi quật khởi.

Đến Phí Y đột nhiên bị đâm bỏ mình, Kinh Châu phái truyền thừa đột nhiên gián đoạn thời điểm. Lưu Thiện lấy Đông Châu phái Trần Chi là Thượng thư lệnh, không chút biến sắc triệt để thu hồi Thục Hán quốc chính quyền quản lý, đến đây, Thượng thư đài lần nữa khôi phục quyền lực, trở thành trên thực tế quốc vụ viện.

Cho tới hiện tại đại tướng quân Khương Duy, hẳn lại không có thể mở phủ, hơn nữa trường kỳ lãnh binh ở bên ngoài. Kỳ thực rồi cùng một phương đồ độc không có khác nhau lớn bao nhiêu, đối triều chính sức ảnh hưởng là rất yếu.

Hiện tại Thượng thư đài quan trên là Thượng thư lệnh Trần Chi, phía dưới là mấy cái Thượng thư phó xạ: Gia Cát Chiêm, Đồng Quyết, Phàn Kiến, Trương Thiệu. Năm người này trên danh nghĩa là hoàng đế thư ký, Trần Chi là tổng thư ký. Nhưng trên thực tế, bọn họ chính là quốc vụ viện tổng lý cùng bốn cái Phó tổng lý.

Lưu Thiện chính trị trí tuệ là rất cao. Hẳn nhận lệnh Đông Châu phái Trần Chi là Thượng thư lệnh. Mà Đông Châu phái tự Lý Nghiêm suy sụp, Ngô Ý Ngô Ban trước sau tạ thế sau, những năm này kỳ thực cũng đã héo tàn đến không thể xưng là một cái phái. Vì lẽ đó khuyết thiếu tự thân thành viên nòng cốt Trần Chi, trên căn bản đối Lưu Thiện y thuận tuyệt đối. Có Trần Chi chương khống Thượng thư đài, Lưu Thiện liền có thể bảo đảm chính mình hoàng quyền không tiếp tục sa sút.

Thế nhưng Lưu Thiện cũng rất rõ ràng, Thục Hán chính quyền cơ bản bản là Nguyên Tùng phái cùng Kinh Châu phái. Vì lẽ đó Thượng thư đài bên trong bốn cái phó xạ, Gia Cát Chiêm, Đồng Quyết, Phàn Kiến toàn bộ đều là Kinh Châu người. Còn sót lại Trương Thiệu nhưng là Trương Phi con thứ, Lưu Thiện em vợ —— Nguyên Tùng phái.

Đáng tiếc, người tính không bằng trời tính. Tại Diên Hi hai mươi năm mùa đông xuân giao tiếp thời gian. Trần Chi bị bệnh. Hơn nữa dựa theo Thục Hán ngữ y lời giải thích, trần Thượng thư lệnh lần này bị bệnh cơ bản là không lên nổi. Vì lẽ đó, lúc này Thượng thư đài, thực tế chương khống người, là con trai của Gia Cát Lượng, Gia Cát Chiêm.

"Trương Nguyên, Cung Tập, trọng hưng, các người đều tới xem một chút, cái này Quan Từ Phong vừa mới đến Phù Lăng quận, liền không an phận."

"Ồ? Tư Viễn, cái này Quan gia nhị công tử muốn làm gì?"

"Hừm, hẳn lại tại Phù Lăng quận phát hiện Mã Ấu Thường mò côi từ trong bụng mẹ Mã Quá Mã Cái Chi. Yêu cầu cho vị này Mã Cái Chi thăng quan."

"Mã Ấu Thường có mò côi từ trong bụng mẹ?"

"Có." Gia Cát Chiêm vuốt ve cái trán: "Nói đến nếu như không phải này Quan Từ Phong nhắc nhở, ta đều sắp đã quên người này."

Năm đó Mã Ấu Thường làm mất đi Nhai Đình, bị gia phụ xử trảm sau không lâu. góa phụ sinh ra một con trai. Gia phụ tự mình làm đặt tên là Quá, cũng sớm từ tự là Cái Chi. Khi đó ta còn tuổi nhỏ, phụ thân cũng là đề cập tới một lần, nhiều năm như vậy, ta cũng đã quên."

"Ừm . . . Hừ! Có mấy người cũng thực sự là quá đáng!" Đồng Quyết tình tế nhìn Quan Nghi đưa trước đến báo cáo đi sau phát hiện đầu mối: "Này Mã Cái Chi chín năm trước nhập sĩ. Chín năm, tại Phù Lăng quận ba cái huyện làm ba nhậm chủ bộ. Vẫn không được lên chức. Đây không phải là có ý định áp chế lại là gì?"

"Cái gì? Thực sự là lẽ nào có lý đó!" Phàn Kiến là cái tính tình nóng nảy, vừa nghe Đồng Quyết hỏa khí liền lên đến rồi: "Mã Ấu Thường thất lạc Nhai Đình, dẫn đến thừa tướng lần Bắc phạt thứ nhất thất bại. Đương nhiên là tội lớn lao yên. Nhưng Mã Ấu Thường đã lấy chết tạ tội. Vì sao còn muốn như thế hà khắc nhân gia tử nữ? Hả? Ta xem một chút, nha, này Quan Từ Phong cũng nói rồi mà, ăn nói không tầm thường, trong lời có ý sâu xa, chính là lương tài vậy! Nhìn, như thế một nhân tài, bọn họ liền nhẫn tâm để người ta nhiều lần cắt mài chín năm? Những năm này Phù Lăng quận các đời thái thú

đều làm gì ăn?"

"Trường Nguyên bót giận, bót giận a." Trương Thiệu tại Thượng thư đài kỳ thực vẫn luôn không có gì cảm giác tồn tại, hắn biết rõ tài năng của chính mình so với phía trước ba vị đến kém xa lắm. Hắn làm hoàng đế em vợ, tại Thượng thư đài bên trong đưa đến chính là giám sát, điều hòa tác dụng: "Phòng chừng các đời Phù Lăng quận thái thú cũng là bởi vì Mã Ấu Thường năm đó tội lỗi quá đại tài không dám tiến cử đi."

"Này có cái gì không thể? Năm xưa Dương Uy Công (Dương Nghi) vu hại Ngụy Văn Trường mưu phản, tru diệt thứ ba tộc. Ta cùng Cung Tập còn không phải đây áp lực là Ngụy Văn Trường kêu oan. Cuối cùng Văn Trường không cũng là bị sửa lại án oan sai mà. Cũng chính là Dương Nghi đưa kia động thủ quá ác, Văn Trường liền cái hậu nhân đều không thể lưu lại. Không phải vậy, ta cùng Cung Tập nhất định sẽ chăm sóc thật tốt."

Trương Thiệu nghe xong Phan Kiến châm chọc, nội tâm cũng là một trận hò hét: Đại ca, người Phan Kiến cùng Đồng Quyết cùng cái kia Ngụy Diên đều là Kinh Châu Nghĩa Dương người a! Các người đều là bởi vì Ngụy Diên quan hệ mới trà trộn vào chúng ta này cách mạng đội ngũ a! Ngụy Diên ngã, nếu như không đem Dương Nghi chuyển cũng. Hai người các người tiểu lâu la nào có ngày hôm nay a? Còn có còn có, cái gì gọi là nếu là Ngụy Văn Trường có hậu nhân các người nhất định chăm sóc thật tốt. Nói như vậy, ý của các người chính là Gia Cát Tư Viễn là cái cay nghiệt thiếu tình cảm khốn nạn? Ủm! Tuy rằng cái này đánh giá ta cũng rất tán đồng, thế nhưng phiền phức các người không cần nói như thế trắng ra có được hay không? Không thấy Gia Cát Tư Viễn sắc mặt đã hồng chuyển liếc mà! (P/s: Phan Kiến còn là một trong 3 người định tội Ngụy Diên)

"Được rồi! Trường Nguyên, người không nên ồn ào rồi!" Quả nhiên, Gia Cát Tư Viễn bị đánh mặt, này sẽ nói ngữ khí rất khó chịu.

"Mã Ấu Thường tạ thế thời điểm, ta chỉ có hai tuổi." Vết tích hết sức rõ ràng vì chính mình biện bạch một câu: "Đã như vậy, liền theo Quan Từ Phong ý tứ, thiên Mã Cái Chi là Phù Lăng quận Tùng sự, năm bổng 200 thạch. Làm sao?"

"Thiện." "Thiện."

"Hừm, sau đó nói Quan Từ Phong đoạn báo cáo này điều thứ hai. Phù Lăng quận dân cùng ruộng tích, không thể cung đường khá nhiều số lượng quận binh. Bởi vậy cái tên này đề nghị, tạm thời do Quan, Trương, Triệu, Tôn, Giản năm gia hàng năm các ra 1 vạn tiền, một ngàn thạch lương thực cung đường quận binh. Đợi đến Phù Lăng quận lương thực có thể tự cấp sau đình chỉ. . ."

"Tê ~~~ này Quan Từ Phong muốn làm gì? Đem triều đình quận binh làm tư binh dưỡng? Hắn muốn tạo phản sao?" Đầu tiên bị làm cho khiếp sợ chính là Trương Thiệu, không có phải làm pháp, bốn vị này Phó tổng lý bên trong, liền con trai của hắn tham dự trong đó.

Có thể nói, Thục Hán chính quyền đối quốc nội quân đội chương không là phi thường mạnh mẽ. Hán Trung, Vĩnh An, Nam Trung, Vũ Lâm tứ đại quân đoàn, quân sự quan trên nói điều liên điều, nói đối liên đối. Hoàn toàn ngăn chặn cuối thời Đông Hán các nơi quan chức cầm binh tự trọng cục diện. Mặc dù là Thục Hán tính nhuệ nhất cơ động binh đoàn hơn mười năm qua vẫn nắm giữ tại Khương Duy trong tay, nhưng triều đình thật muốn hạ quyết tâm lấy xuống Khương Duy, Khương Duy lại không tính nguyện cũng là không cách nào phản kháng.

Vì lẽ đó Quan Nghi này phong báo cáo, quả thật làm cho Thượng thư đài người làm khó dễ. Mặc dù mọi người đều rõ ràng này kém phát triển Phù Lăng quận coi như tạo phản cũng không lật nổi hoa gì đến, thế nhưng như vậy ngang nhiên đưa ra tư nhân bỏ vốn cho quốc gia đường quân, vẫn là hồng mắt Thục Hán quy củ.

"Ý của ta, này hoàn toàn là này quần công tử ca coi trời bằng vung quen rồi, căn bản không rõ ràng triều đình pháp luật xăng bậy. Muốn nói có cái gì bất lương tâm tư, ta cũng là không tin. Quan gia, Trương gia, Triệu gia, Tôn gia, Giản gia, cái kia đều là Nguyên Tùng a."

"Vậy thì hồi phục đi. Không cho phép!"

"Thiện."

"Hừm, kể tục đi xuống. Trừ ác nước lệnh? Thu thập rẽ dương xỉ lệnh? Này hai đạo lệnh đúng là rất tốt. Trọng hưng, ghi chép một thoáng, nếu là Quan Từ Phong này hai đạo lệnh tại Phù Lăng quận có thể đạt được nhất định hiệu quả, chúng ta hoàn toàn có thể tại Đại Hán cảnh nội mở rộng."

"Rõ!"

"Hừm, còn có một cái lệnh, đi săn mãnh thú lệnh? Hoang đường! Mùa xuân làm sao có thể đi bắt giết dã thú đây? Cái kia không phải một thi hai mệnh, ba mệnh mà. Đây cũng quá làm đất trời oán giận rồi! Còn có, này Quan Từ Phong đường đường một quận chi thủ, làm sao có thể tự mình đi đảm nhiệm cái gì đi săn đại đội trưởng?"

(Quan Nghi: Đại công tử, người loại này từ sáng đến tối tại Thành Đô tọa văn phòng công tử ca biết cái gì! Lão tử nơi này dân chúng bị gieo vạ đến thăm a! Các người những người này S mẫu B! Ta phi!)

"Ha ha, Tư Viễn, người còn không biết? Này quần công tử ca thật vất vả ra Thành Đô, còn không hưng nhân gia vui đùa một chút du lịch sao?"

"Hừ! Đến cùng là ham ăn biếng làm không thay đổi. Ai, quên đi, đối đám người kia vẫn là nhiều cổ vũ làm chủ đi. Loại này cụ thể quận vụ, vừa không có liên lụy đến Đại Hán pháp lệnh, liền mặc kệ."

"Thiện."

"Hừm, Quan Từ Phong báo cáo nói, đón lấy là cái nào quận báo cáo cần chúng ta bốn người đồng thời tham tường?"

"Hừm, ngược lại không là cái nào quận. Mà là đại tướng quân Khương Duy lại phát ra tấu chương, yêu cầu triều đình bát năm mươi vạn thạch lương thực, 20 triệu tiền cho hắn."

"Hỗn trướng! Đây Khương Bá Ước hàng năm bắt phạt, nhưng là trừ ra hao binh tổn tướng, không hề tiền lời. Ta Gia Cát Chiêm không phải là Trần Phụng Tông. . ."

Giữa lúc Gia Cát Chiêm mắng to Khương Duy, biểu hiện mình tuy rằng làm Kinh Châu phái lãnh tụ, nhưng như thế biết Ích Châu nhiều năm liên tục chinh chiến, bách tính khổ khổ thời điểm. Một người mặc áo đen hạ cấp quan lại vội vã chạy vào: "Khởi bẩm chư vị phó xạ, Tào Ngụy đô đốc Dương Châu chư quân sự, Chinh Đông Đại tướng quân Gia Cát Đản khởi binh phản Ngụy rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Thọ Xuân tam phản

Dương lịch 257 năm, là Thục Hán Diên Hi hai mươi năm, Tào Ngụy cam lộ hai năm, Đông Ngô thái bình hai năm. Một năm này năm tháng, Tào Ngụy đô đốc Dương Châu chư quân sự, Chinh Đông Đại tướng quân Gia Cát Đản tại Thọ Xuân treo cờ. Tuyên bố xuất binh thảo phạt ý muốn soán vị cướp ngôi Tư Mã thị.

Đây là kế Vương Lăng, Vô Khâu Kiệm sau, Thọ Xuân lần thứ ba vùng lên thảo phạt Tư Mã thị đại kỳ. Cũng là trung với Tào Ngụy chính quyền (cái này cũng chưa chắc là rốt cục Tào Ngụy, càng nhiều chính là rốt cục chính mình a) địa phương thực quyền tướng lĩnh một lần cuối cùng phản kháng.

Một năm này, khoảng cách Tư Mã Ý phát động Cao Bình lãng chính biến đã ròng rã mười tám năm. Kế Tư Mã Ý, Tư Mã Sư sau Tư Mã Chiêu tiếp chương Tư Mã thị thế lực cũng đã có hai năm. Trung với Tào Ngụy sức mạnh đã nhỏ bé không đáng kể, có thể nói, Gia Cát Đản phát động trận này phản loạn, từ vừa mới bắt đầu liền nhất định thất bại.

Thế nhưng, làm Xuyên việt giả Quan Nghi biết kết cục là thế nào. Cái thời đại này người nhưng là hoàn toàn không biết a. Gia Cát Đản phản loạn, đối với ngày càng suy nhược Hán, Ngô hai nước tới nói, không khác nào một châm đầy đủ phân lượng máu gà!

Khoảng cách Tào Ngụy Dương Châu (Tào Ngụy Dương Châu chỉ có Đông Hán Dương Châu bắc bộ một phần nhỏ) gần nhất Đông Ngô phản ứng tương đương cấp tốc, đại tướng quân Tôn Lâm cấp tốc phái ra nguyên Tào Ngụy hàng tướng Văn Khâm, Văn Ưng cùng Đông Ngô đại tướng toàn đặc, Toàn Đoàn bọn người suất binh mấy vạn tại Tào Ngụy Lạc Dương triều đình thảo phạt quân chưa tới vị trước, giành trước tiên vào Thọ Xuân hiệp trợ phòng thủ. Đồng thời Đông Ngô phương diện kế tục điều động nhân mã, lương thảo chuẩn bị cùng Gia Cát Đản phản quân đồng thời đón đánh sắp đến Tào Ngụy chinh phạt quân.

Thục Hán phương diện, đại tướng quân Khương Duy khi biết Gia Cát Đản phản loạn sau, lần thứ hai mãnh liệt yêu cầu triều đình phái phát lương thảo giáp trợ, hắn muốn nhân cơ hội này lần thứ hai bắt phạt.

Đối mặt Tào Ngụy nội bộ xuất hiện quy mô lớn phản loạn cơ hội tốt, trước kia kiên quyết phản đối Khương Duy bắt phạt Gia Cát Chiêm cũng không cách nào bình tĩnh. Hắn không kiên trì nữa ý kiến bản thân, mà đem bóng đá cho hoàng đế Lưu Thiện.

"Hừm, thị trung ý tứ, là để trẫm đến quyết đoán sao? Các ngươi liền không thể cho cái ý kiến?"

"Bệ hạ thứ tội. Tào Ngụy lần thứ hai phát sinh phản loạn, xác thực cơ hội hiếm có. Nhưng quốc gia liên tục chinh phạt, phu kho trống vắng, bách tính khổ khổ cũng là sự thật không thể chối cãi. Vì lẽ đó, vì lẽ đó, chúng thần thực sự không biết nên làm gì."

". . . Ai. . . Trung thường thị, phụng tông vẫn không thể coi sự tình sao?"

"Bẩm bệ hạ, nô tài ngày hôm qua tự mình đi Thượng thư lệnh trong nhà, Thượng thư lệnh vẫn cứ không thể đứng dậy, vì lẽ đó. . ."

". . . Ai "

Lưu Thiện rất thông minh, cũng có rất cao chính trị trí tuệ. Hắn phi thường rõ ràng: Lần này Thọ Xuân đại phản loạn không hẳn liền có thể được đến một cái kết quả tốt. Vào lúc này Thục Hán xuất binh cũng chưa chắc liền có thể được thôi đi tốt. Thế nhưng làm tự xưng Hán thất chính thống Thục Hán tới nói, thảo phạt Tào Ngụy bản thân liền là chính quyền hợp lý tính duy nhất chứng minh. Bây giờ người ta nội bộ đều phát sinh lớn như vậy phản loạn, người đều không phải bình chinh phạt một thoáng, vậy người còn tên gì Hán thất chính thống?

Vì lẽ đó vào lúc này Lưu Thiện không gì sánh được hoài niệm Trần Chi tại thời điểm. Nếu như là Trần Chi, cái kia hắn nhất định sẽ mãnh liệt kiến nghị lần

thứ hai bắc phạt. Cho dù bắc phạt thất bại, Trần Chi cũng sẽ không chút do dự đem thất bại nòi cho vác lên đến, đối Lưu Thiện sẽ không tạo thành ảnh hưởng không tốt gì. Nhưng là Gia Cát Chiêm công tử này liền quá phận quá đáng, trực tiếp đem cầu đá cho mình —— thế này sao lại là làm thần tử thái độ? Làm thần tử không thể là yêu quý chính mình lòng vũ liền không cho hoàng đế bôi đen a!

"Hừm, cái kia chưa vị phó xạ ý tứ đây?" Thay quyền tổng thư ký không xứng chức đúng không? Cái kia trầm liền trực tiếp hỏi mỗi cái thư ký.

Thế nhưng đáng tiếc, tất cả đều con mẹ nó không mở miệng nói.

Này đều là một đám người nào a! Các người lại thu về hòa đến đem trầm gác ở hòa thượng nướng!

"Triệu, đại tướng quân Khương Duy suất binh bắc phạt Tào Ngụy. Chỉ cần cẩn thận dụng binh, nhiều lần tìm kiếm phá địch cơ hội tốt."

. . . .

Vũ Đô quận, Hạ Biện. Thục Hán đại tướng quân Khương Duy đi công cán nơi.

"Đại tướng quân, triều đình ý chỉ hạ xuống. Cho phép chúng ta xuất binh!"

"Thiện, ta tới xem một chút. . . Ai. . ."

"Đại tướng quân vì sao thờ dài?"

"Hưu Nhiên (Liễu Ân),

Người tới xem một chút bộ hạ này nói ý chỉ. Chấp thuận dụng binh, xuất binh bao nhiêu đây? Mặt sau còn có cẩn thận dụng binh, nhiều lần tìm kiếm phá địch cơ hội tốt câu nói này. . . Bộ hạ đây là muốn chúng ta lấy ôn làm chủ a. Nói cách khác, binh là muốn ra, nhưng lấy không tới ra đáng chiến công không quan trọng lắm, nhưng nhất định không thể xuất hiện tổn thất lớn."

"Bộ hạ làm sao có thể như vậy? Chiến trận này bên trên, nào có sách lược vẹn toàn?"

"Trần Phụng Tông bị bệnh, bộ hạ tại triều đình. . ."

"Đại tướng quân, Thượng thư lệnh bị bệnh sau, quân ta cấp đường. . ."

"Ta biết ta biết." Khương Duy buồn bực đi qua đi lại hồi lâu: "Hán Ngụy hai nước thực lực quốc gia chênh lệch càng lúc càng lớn, quân ta nhân tài từng bước héo tàn. . . Không nữa ở trong chiến đấu tìm kiếm sinh cơ, đừng nói hưng phục Hán thất còn tại Cổ Đô, ta Đại Hán còn có thể hay không thể sinh tồn được đều là. . . Ai, duy cũng chỉ có đem hết toàn lực độ sức một, hai. Chỉ là tương lai đi tới bên kia thấy thừa tướng, ta. . ."

"Đại tướng quân, tuy rằng như thế, nhưng là chúng ta hay là muốn đi làm, không phải sao?"

"Đúng đấy, mặc dù là hoàn toàn không có hy vọng, chúng ta cũng phải phấn đấu đến cùng!"

Có thể nói, Khương Duy tình cảnh so Gia Cát Lượng thời đại gian nan hơn nhiều.

Lưu Bị chết rồi, Gia Cát Lượng là Thục Hán trăm phần trăm không hơn không kém quyền thần: Hoàng đế gì gì đó cho ta đi sang một bên! Cái khác cố mệnh đại thần gì gì đó cũng cho ta đi sang một bên. Quân sự, dân chính, ngoại giao, hết thảy đều là ta một người định đoạt. Muốn bắc phạt, toàn quốc nhân lực vật lực đều muốn cho ta chuyển lên.

Nhưng là Khương Duy liền hoàn toàn khác nhau, hắn không phải quyền thần. Dân chính hắn tham không lên tay, ngoại giao cơ bản không có quan hệ gì với hắn —— ngược lại đối Tào Ngụy ngoại giao chính là một chữ: Đánh! Cho tới quân sự, nói đến hắn là Thục Hán cao nhất quân sự quan trên, đại tướng quân. Nhưng là hắn có thể điều động cũng chỉ có trực thuộc cho hắn cơ động quân đoàn, đỉnh thiên không vượt qua năm vạn người. Này vẫn là Phí Y cái kia hòa bình chủ nghĩa giả treo chuyện sau này, trước đây trong tay hắn quân đội chưa từng có vượt qua 2 vạn!

Vì lẽ đó Gia Cát Lượng thời đại, Thục Hán bắc phạt. Tào Ngụy đến khoanh cả nước lực lượng đến phòng ngự. Mà Khương Duy bắc phạt mà, trên căn bản một cái Ung Lương Tư lệnh quân khu là có thể ứng phó rồi.

Thục Hán suy sụp là nhiều phương diện nhân tố tạo thành. Nguyên nhân căn bản nhất vẫn là Thục Hán kiến quốc thời gian dài, mới thế gia đại tộc bắt đầu hình thành, bắt đầu ngấm chiếm quốc gia tài nguyên dẫn đến quốc gia từ nông dân trên người bắt được càng ngày càng ít, không thể không tiến một bước bóc lột có thể chừng khổng trung nông, sau đó tạo thành còn lại trung nông sinh hoạt chuyển biến xấu, đại diện tích phá sản —— toàn bộ một tuần hoàn ác tính. Khương Duy bắc phạt xác thực tiêu hao nhất định thực lực quốc gia, nhưng mức tiêu hao này cùng Gia Cát Lượng thời đại tiêu hao hết toàn không phải một cấp độ. Khương Duy càng nhiều chính là một cái đáng thương bôi đen hiệp.

"Mặc kệ thế nào, đây là cơ hội hiếm có, dù cho hy vọng lại tiêu, hay là muốn đi nỗ lực nắm lấy. Hưu Nhiên, truyền lệnh xuống, thu dọn giáp trụ, kiểm kê lương thảo. Chuẩn bị xuất binh."

"Rõ!"

"Đúng rồi, vẫn là phái người đi Bá Cung, Nguyên Kiệm nơi đó, xin bọn họ trong vòng mười ngày suất lĩnh bản bộ binh mã đến đây hội họp."

"Ây. . . Rồ!"

Nơi có người thì có tranh đấu. Thục Hán cơ động binh đoàn nói tóm lại là một đám người chủ nghĩa lý tưởng tụ tập địa phương —— biết rõ không thể làm mà thôi. nhưng coi như cái này đây rầy chủ nghĩa lý tưởng đoàn đội, cũng như thế có không của đồng âm thanh.

Trương Dực, tự Bá Cung, Ích Châu bản địa xuất thân tướng lĩnh. Là Ích Châu phái tại quân đội đại biểu. Vị này giống như Tiều Chu, là kiên định phản chiến nhân sĩ. Đối Khương Duy năm này tháng nọ bắc phạt cực kỳ mâu thuẫn cùng bất mãn. Thế nhưng ai bảo Thục Hán biết đánh nhau tướng lĩnh càng ngày càng ít hơn nữa càng ngày càng già đây? So ra, mới hơn năm mươi tuổi Trương Dực xem như là hiếm thấy tuổi tác không lớn, lãnh binh năng lực cũng không tệ lắm tướng lĩnh. Hơn nữa, xuất phát từ chính trị nhân tố cân nhắc, Đại Hán bắc phạt, làm sao có thể không có Ích Châu người đại biểu đây? Vì lẽ đó, mỗi lần Khương Duy xuất binh, đều muốn làm hết sức mang tới Trương Dực. Mà Trương Dực tuy rằng tỏ rõ về không tình nguyện, nhưng cũng không thể không theo bắc phạt.

Cho tới Liêu Hóa, vị lão tiên sinh này cũng không phản đối bắc phạt. Thế nhưng lão tiên sinh đối Khương Duy năng lực rất không vừa ý: Trước đây có Phí Y hạn chế người, lính của người thiếu không lấy được cái gì thành tích coi như. Hiện tại người là đại tướng quân, toàn quốc tính nhuệ nhất bộ đội giao cho người, nhưng vẫn không thể đạt được tính quyết định chiến công. Đây đủ nói rõ người người này không được —— không bằng đến lượt ta đến quên đi.

Tuy rằng như thế, nhưng Thục Hán quan chỉ huy thật sự quá khuyết thiếu, vì lẽ đó Khương Duy còn phải mỗi lần nhẫn nhịn Liêu Hóa khinh thường cùng trào phúng, đưa cái này người thụ cho mạng tới. Mặc kệ thế nào, vị lão tiên sinh này là Kinh Châu phái nguyên lão cấp nhân vật, Khương Duy một mặt cần Liêu Hóa tài năng quân sự, một mặt cũng cần dựa vào hắn đến áp chế Kinh Châu phái người trẻ tuổi.

Bởi vì, Kinh Châu phái hai đời môn, như Gia Cát Chiêm, Trương Thiệu bốn người, cùng với Thục Hán kiến quốc tại Kinh Châu trong phái còn thuộc về hàng tiểu bối hiện tại thì trưởng thành lên thành đại lão Phản Kiến, Đồng Quyết bốn người, chính trị chủ trương cũng đã bắt đầu từng bước cùng Ích Châu phái hợp lưu, không ngờ bắc phạt.

Thân là Lương Châu nhân sĩ, Tào Ngụy hàng tướng Khương Duy, kỳ thực, là cái thời đại này Thục Hán tới cô độc lý tưởng thủ vững giả.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ba đời lý tưởng (1)

Diên Hi hai mươi năm sáu tháng, Phù Lăng quận, Phù Lăng huyện tây bắc một mảnh núi lớn bên trong.

Bên dưới ngọn núi nhiệt độ đã bắt đầu tăng cao, lòng chảo khu vực càng là có oi bức cảm giác. Thế nhưng tại đây binh quân cao hơn mặt biển vượt qua 1,500 mét sâu trong núi lớn, y nguyên có sâu sắc cảm giác mát mẻ.

Một chỗ thâm có thể không có đầu gối trong bụi cỏ, tuy rằng không có phong, nhưng vẫn cứ có nhẹ nhàng lay động. Tại bụi cỏ một chỗ phía trước tương đối trống trải trong khu vực, một cái đáng thương hươu sao bị trời ở một cái trên cọc gỗ ra sức giãy giụa.

"Thái thú, cái kia con cộp lại đây."

"Hừm, gà gô gọi, để trên cây các anh em chuẩn bị."

Phù Lăng quận oanh oanh liệt liệt đại sinh sản vận động tự Quan Nghi đến nhận chức sau khai triển lên, cho tới nay đã có hơn hai tháng. Tại này hơn hai tháng thời gian trong, Phù Lăng quận đã lặng yên bắt đầu phát sinh một chút biến hóa.

Đầu tiên chính là toàn quận trên dưới, phàm là nhân loại có thể đến địa phương, các loại loài dương xỉ đều gặp vận rủi lớn: Quan Nghi tuy rằng sáng tỏ nói rõ chỉ là dương xỉ món ăn cần có thể dùng đến mài bột làm dương xỉ ba. Thế nhưng trường kỳ giãy dụa tại âm no tuyến thượng Phù Lăng quận dân chúng có thể quản không được nhiều như vậy. Tại có người hưởng ứng thái thú hiệu triệu làm ra dương xỉ ba đồng thời thiết thực lấp đầy cái bụng sau. Nghe được tin tức dân chúng đều điên rồi: Nguyên lai chúng ta thổ địa hạ còn có đây dạng có thể lấp đầy bụng đồ vật! Sau đó đại gia liền đem hết thầy tương quan, tương tự thực vật cần hết thầy phiên đi ra tiến hành tự mình phát huy giống như lại sáng tác —— kết quả đương nhiên là so sánh bị kịch. Nào có nhiều như vậy rễ cây có thể trực tiếp dùng ăn? Đang làm ra không ít ngộ độc thức ăn sự kiện sau, các lão bách tính từng bước tiếp nhận rồi Quan Nghi nói rõ: Tạm thời liền này một cái chủng loại rễ cây là có thể ăn. Sau đó có hay không phát hiện mới, các lão tử thông báo.

Đối với Quan Nghi tới nói, hắn cũng lần thứ hai đối bản dân tộc dân chúng sức sáng tạo biểu thị thán phục: Lúc này mới hai tháng a, dương xỉ ba đã có thuần dương xỉ ba, hỗn mêt dương xỉ ba, hỗn mạch dương xỉ ba các rất nhiều chủng loại, liền rễ dương xỉ phần đều xuất hiện: Quả nhiên, chúng ta dân tộc

này tại ăn phương diện này, thiên phú toàn cầu đệ nhất.

Hiện tại quan thái thú tại Phù Lăng quận uy vọng nhất thời có một không hai, liên đới cái kia trừ ác nước lệnh cũng được triệt để quán triệt, bởi vậy mang đến chính là đau bụng chứng người bệnh cấp tốc giảm thiểu cùng các loại ký sinh trùng bệnh lượng lớn tuyệt tích, này liền lại một bước tăng cao quan thái thú tại dân gian uy vọng. Ngắn ngắn hai tháng thời gian, đã có linh tinh dân gian đồn đại nói, quan thái thú là Gia Cát thừa tướng chuyển thế gì gì đó.

Cái này thể đạo dân chúng, thực sự là quá tốt thỏa mãn.

Thế nhưng Quan Nghi phi thường rõ ràng, rõ ràng xi vật này chỉ là khăn cấp đồ ăn. Đồ chơi này bộ rõ ràng sinh trưởng chậm chậm, thực sự là mấy ngàn năm qua đại gia cũng không phát hiện đồ chơi này có thể ăn, vì lẽ đó bây giờ nhìn lên có rất nhiều. Thật muốn toàn dân thời gian dài đại đào, sớm muộn cũng không đủ cầu. Hơn nữa vật này có thể cung cấp năng lượng quá ít, tác dụng phụ thật sự không muốn quá nhiều. Vì lẽ đó, vật này chỉ là chính mình khoai tây số lượng tích góp tới trình độ nhất định trước thay thế vật phẩm thôi.

Ân, sang năm, sang năm mùa xuân lão từ đại khái thì có hơn vạn viên khoai tây miêu, khi đó ca cao lấy trước tiên ở Phù Lăng huyện đại diện tích trồng trọt.

Thế nhưng trồng trọt khoai tây cũng chính là giải quyết cái ẩm no, hơn nữa khoai tây vật này làm chủ lương. . . Được rồi, tuy rằng 21 thế kỷ Trung Hoa nông nghiệp bộ cũng lần nữa đề xướng khoai tây lương thực chính hóa. Thế nhưng đối với người Khách địa đây tới nói, vật này nếu là không có cơm ăn thời điểm no bụng là có thể, có cơm ăn thời điểm làm món ăn ăn cũng cũng là có thể. Nhưng khi thành lúa nước, lúa mì như vậy lương thực chính, ăn, vẫn là lắt léo so sánh nhanh một chút.

Hết thấy Xuyên việt già đều là kiêu ngạo, bởi vì kiến thức nghiền ép toàn bộ thời đại mà. Cho dù là Quan Nghi như vậy không ôm chí lớn một lòng đã nghĩ hộ mệnh gia hòa, khi hẳn chủ chính một phương thời điểm. nhân điểm cũng xưa nay sẽ không có hạn chế tại "Ẩm no" hai chữ thượng.

Muốn dùng chính mình phía dưới dân chúng đột phá ẩm no tề bọn khá già, có một số việc phải phòng ngừa chu đáo, sớm bắt tay vào làm.

Tỷ như, săn thú.

Là một người nông học sinh, Quan Nghi phi thường rõ ràng ngư nghiệp hiệu suất sinh sản là thấp nhất, một cái thợ săn muốn ăn no, chỉ ít cần 10~15 km² rừng rậm hoặc là càn to lớn hơn thảo nguyên,

Mới có thể một năm bốn mùa đều có thể không ngừng thu được con mồi. Mà đồng dạng diện tích thảo nguyên dùng để du mục mà nói, nuôi sống một cái mấy chục người gia tộc lớn là hoàn toàn không có vấn đề. Còn đồng dạng diện tích cây ruộng? Cái kia nuôi sống mấy ngàn người cũng có thể.

Vì lẽ đó Quan Nghi chưa từng có hy vọng săn thú sẽ có thể giúp trợ phía dưới bách tính ăn no.

Hắn động viên chính thức sức mạnh tiến hành quy mô lớn đi săn, một mặt đúng là muốn giảm thiểu sinh sôi được tại hưng thịnh mãnh thú số lượng, đối nhân xử thế loại tranh thủ càng nhiều an toàn sinh sản không gian. Mặt khác, vì hẳn bước kế tiếp kế hoạch, hẳn cần đại lượng lợn rừng con non.

Một trận gió tanh xông vào mũi, để vừa còn tại hòn ở trên mây Quan Nghi cấp tốc thu hồi tâm thần. Vì khê nâng lên phủ kín các loại cỏ dại mũ giáp, Quan Nghi nhìn thấy một cái to lớn hắc bóng người màu vàng.

Đây là một con thành niên hồ Hoa Nam, dài chừng hai mét. Nó tuần hươu sao tiếng kêu đến nơi này, làm hươu sao bóng người xuất hiện tại tầm mắt của nó bên trong sau, nó cảnh giác ngừng lại.

Đoạn thời gian gần nhất này, không biết nguyên nhân gì, nhân loại đột nhiên quy mô lớn vào núi, đã có không ít đồng loại chết ở nhân loại cung tên đao thương bên dưới. Con này hồ Hoa Nam cũng từng cùng nhân loại từng tao ngộ mấy lần, dựa vào cơ cảnh cùng vận may, nó nhiều lần chạy ra nhân loại đuổi bắt.

Xem ra, con này bị buộc lại hươu sao cần phải cũng là một cái bẫy. Phụ cận khả năng có nhân loại tồn tại?

Nó dùng sức khịt khịt mũi, bốn phía, giống như không có loài người cái kia độc nhất đặc biệt chán ghét mùi hôi thối. Là những người này đã rời đi sao?

Bị xuyên ở trên cọc gỗ hươu sao đã nhận biết được nó đến, bắt đầu điên cuồng gầy dựa. Thâm xuống mặt đất cọc gỗ loạn chồm loạn choạng, mắt thấy liền muốn bị hươu sao rút lên.

Con này hồ Hoa Nam cũng lại không có chút gì do dự, cấp tốc từ thảo trong lòng nhảy ra, sau đó nhanh chóng chạy về phía hươu sao. Sau đó. . . Rầm! Một mảnh đất đột nhiên sụp đổ, hồ Hoa Nam toàn bộ thân thể cũng bắt đầu đi xuống rơi rụng.

Thế nhưng, những nhân loại này thủ đoạn nó đã lĩnh giáo qua, vừa bắt đầu nhào tới trước thời điểm nó cũng không có dụng hết toàn lực, vào lúc này nó chân sau lần thứ hai dùng sức giẫm một cái, toàn bộ thân thể một lần nữa nhảy lên thật cao, hướng về hươu sao vị trí lần thứ hai tiếp cận.

"Phụt." Một cái to lớn túi lưới từ trên trời giáng xuống, tuyên cáo lần này đi săn hoàn mỹ thành công.

"Hô ~~~ cuối cùng cũng coi như bắt được con này giáo hoạt gia hòa. Quả nhiên chỉ một cạm bẫy đối với nó vô dụng." Xốc lên trên đầu, trên người lượng lớn cỏ dại ngứa, Quan Nghi lộ ra mình bị lượng lớn thực vật chất lỏng đồ đến hoàn toàn thay đổi khuôn mặt: "Đều cần thận một chút, từ nơi con mất hạ thương. Một tấm hoàn chỉnh da hồ tại Thành Đô bên kia giá bán là 1,500 tiền, quán mười thạch lương thực đây! Phá tướng cái kia ít nhất liền muốn giảm phân nửa."

"Rồ! Thịnh thái thú yên tâm!"

Quy mô lớn chính thức đi săn đã kéo dài ròng rã hơn hai tháng. Đi săn đội các loại kỹ xảo, phối hợp cũng càng ngày càng thuần thực luyện, thu hoạch càng lúc càng lớn, tổn thất cũng càng ngày càng nhỏ.

Quan Nghi lần thứ nhất mang đội vào núi thời điểm, mời mọc hai cái bản địa thợ săn già mang đội, kết quả đụng với một đám lợn rừng. Tại bản ngã một con lợn đực sau, còn lại lợn rừng tập thể phát điên, dường như xe tăng như vậy nổi giận nghiền ép lên đến, tại chỗ liền đánh ngã ba cái đội viên, còn có hai cái đội viên bởi vì thương thế quá nặng, cũng không thể sống qua buổi tối hôm đó. Sau đó còn có bị hắc hùng một cái tát đập chết, bị con hổ cắn bị thương. Đầu một tháng, Quan Nghi này chỉ đi săn đội lục tục giảm quân số hơn hai mươi người.

Như hấn như vậy tuy rằng đẩy công tử ca tên tuổi, nhưng kỳ thực cũng không công tử ca công tử bột sức lực, đối thợ săn già cơ bản nói gì nghe vậy Xuyên việt giả đều như vậy. Trương Tuấn, Triệu Nghi hai cái chân chính công tử bột công tử ca dẫn dắt cái kia hai đội tổn thất thì càng là nặng nề. Trương Tuấn có một lần bị lợn rừng truy được với thiên không đường xuống giường không cửa, hung ác tìm đập cái kẻ tiếp vùng bùn bên trong, suýt chút nữa liền bị chôn sống. Mà Triệu Nghi cũng không khá hơn chút nào, một thương trát gấu đen không thể trát lạnh thấu tim, kết quả bị hắc hùng một cái tát đập đến nội tạng xuất huyết, suýt chút nữa liền đánh rầm.

Cũng may đại gia đều là người trẻ tuổi, hơn nữa là được qua giáo dục tốt người trẻ tuổi. Tổ chất gì gì đó vẫn có, đều biết tổng kết kinh nghiệm, hấp thu giáo huấn. Đội được tiến vào tháng thứ hai, trên căn bản tổn thất liên cấp tốc giảm hạ xuống, cùng này đối ứng, nhưng là bắt được con mồi càng ngày càng nhiều.

"Gia chủ, hôm nay đã là ngày thứ tám, chúng ta dù như thế nào đều nên đi trở về."

"Hừm, đương nhiên. Nếu không là súc sinh này nhiều lần chạy trốn chúng ta đuổi bắt, lão gia ta ngày hôm trước đã nghĩ thu đội. Tiểu Thất, lần này đi ra chúng ta tổng cộng thu hoạch bao nhiêu?"

"Hồi bẩm gia chủ, liên đới con hổ này cùng con này hươu sao tính toán ở bên trong, này một chuyến, chúng ta tổng cộng đánh một con hùng, một cái hổ, bốn con thành niên lợn rừng, sáu thỏ sói, năm con lộc, các loại chồn loại, dừu loại, giống chim hơn ba mươi chỉ. Hoạt tiểu trư tể mười lăm con."

"Thiện, lần này hẳn là có thể vượt qua Trương Lệnh Hành đũa kia."

"Gia chủ, kỳ thực chúng ta vượt qua Trương Lệnh Hành cái kia một đội cũng không tốt lắm."

"Hả? Cái này ngược lại cũng đúng là. Bất quá quên đi, lẽ nào lão gia còn muốn đi ẩn giấu thu hoạch không được. Chuyện của hấn, ta sẽ cố gắng giáo huấn hấn, thực sự không được liền tạm dừng hấn mang đội tư cách."

Nói đến, những thế gia này bên trong, Trương Tuấn hoàn mỹ di truyền Trương Phi hết thảy ưu điểm cùng khuyết điểm: Dũng mãnh, trung thành, điểm quan trọng nhiều, tương tự, không đem mạng của kẻ dưới làm mệnh. Hấn đi săn đội, con mồi xưa nay không ít, thế nhưng thương vong cũng là to lớn nhất.

"Thái thú! Quan thái thú ~!"

"Hả? Chuyện gì?"

"Thuộc hạ tại không xa trong bụi cỏ phát hiện hai cái hổ con, hấn là còn chưa đủ nguyệt đại."

"A? Ai, thì ra là như vậy a. Không trách này con mồi hổ biết rõ là cạm bẫy cũng phải liều mạng một phen a."

Lắc lắc đầu, đem không đúng lúc S mẫu B tâm tình đánh đuổi sau, Quan Nghi phân phó nói: "Đem hai cái tiểu hổ mang về."

"Gia chủ? Lẽ nào ngài là nghĩ. . ."

Là đây, lão gia xuyên qua trước làm diao ti thời điểm liền phi thường ước ao bên trong đồng những cường hào có thể dưỡng lão hổ dưỡng sư tử, này xuyên việt tới, làm sao cũng phải qua qua đường mãnh thú ần a!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ba đời lý tưởng (2)

"Nha! Phu quân, đây chính là con hổ sao? Làm sao đáng yêu như thế?"

Ach. . . Đại đa số sinh vật lúc nhỏ đều là rất mạnh chứ? Bất quá con hổ này cùng cuộn cuộn có thể không giống nhau: Cuộn cuộn sau khi lớn lên kể tục mạnh. Con hổ này lớn rồi, mỹ lệ như trước, nhưng cùng mạnh liền không có chút nào đáng đáng.

"Hừm, phu nhân. Mẹ của bọn họ bị chúng ta cho giết chết. Đây hai cái tiểu tử vừa mới vừa ra đời không bao lâu, vì phu thực sự đối với bọn họ không nhẫn tâm xuống tay. Vì lẽ đó sau đó cũng chỉ có bao nhiêu làm phiền phiền phu nhân."

"Không làm phiền, không làm phiền. Thiếp thân mới chịu cảm tạ phu quân đưa tốt như vậy lễ vật." Tuy rằng đã đối nhân xử thế phụ, nhưng Tiều Tường chung quy chỉ là một cái mười chín tuổi cô gái. Bởi tiếp Quan Nghi đến như thế một cái rừng sâu núi thẳm nơi hẻo lánh tiền nhiệm, mới mẻ cảm qua đi sau ở nhà cũng là phi thường tẻ nhạt, lúc này nhìn thấy đáng yêu như thế sủng vật, nơi nào còn có không vui.

"Nhưng là, thiếp thân không có nuôi qua con hổ a. Đây nên làm sao làm đây?"

Ach, có vẻ như, bản lão gia cũng không có nuôi qua con hổ a.

"Hừm, phu nhân, trước tiên đi tìm một con vừa sinh qua chó con chó mẹ, làm cho nàng đến cho này hai con hổ con có vú. Một tháng sau thử dùng cắt nát miếng thịt cho hắn ăn môn."

"Chỉ đơn giản như vậy a? Tiểu hạ, có nghe hay không? Nhanh đi tìm một cái sản tử chó mẹ đến." Kính mắt nương vừa dẫn dò chính mình nha đầu đi làm sự tình, vừa chăm chú đem hai cái hổ con ôm vào trong ngực. Hai cái hổ con bản năng hướng về kính mắt nương trước ngực hai đám mềm mại dùng sức chen chúc. Rất nhanh sẽ đem con mắt nương vốn là không nhỏ bộ ngực chen chúc đến nhô thật cao.

"Phu nhân. . ." Tại rừng sâu núi thẳm đảo quanh chừng mười ngày Quan Nghi xem đến đây sao một bộ cảnh tượng, không khỏi cực kỳ nuốt từng ngụm nước bọt.

"Phu quân." Tiều Tường nhìn thấy Quan Nghi bộ này lộn cao dạng, hai gò má một mảnh ửng đỏ. Nhưng vẫn là làm nũng đẩy Quan Nghi một cái: "Trước tiên đi tắm thay y phục, nhiều ngày như vậy ở trong núi chui tới chui lui, xú chết rồi."

"Người dám ghét bỏ vì phu?" Quan Nghi có thể cô không được nhiều như vậy, nam nhân tại hơn hai mươi tuổi ở độ tuổi này, phương diện kia công năng cùng nhu cầu đều là tối dồi dào. Tay phải thô lỗ một văn, Tiều Tường cả người đều thuận thế ngã vào trong lòng ngực của hắn. Ừm một tiếng sau, môi đỏ đã bị phong ở.

"Khỏi bầm thái thú! Mã tông sự bọn người nghe nói thái thú hồi phủ, đã cùng nhau tại phòng nghị sự chờ đợi." Ngoài cửa Quan Tiểu Thất âm thanh trước nay chưa từng có hết sức làm cho người ta chán ghét.

"Ai ~~~" không cam lòng thả ra vợ của chính mình, Quan Nghi tràn đầy ảo não bắt đầu thu dọn y giáp: "Đây còn muốn người hoạt không? Lão gia vừa mới vừa về đến nhà a. Đều không cho lão gia đi tới thượng mấy phát lại nữa sẽ?"

"Tốt cái nào, đừng bần. Còn mấy phát đây. Qua tiên sinh, khiến cho hành bọn họ gần nhất hai ngày đều tới tìm người nhiều lần. Phòng chừng là có đại sự gì đi. Công sự làm trọng a."

"Hừm, vợ, đến, lại hương một cái. Lão gia ta đi một chút sẽ trở lại, buổi tối chúng ta. . . Ha ha ha. . ."

"Kẻ xấu xa, còn không mau cút đi! . . . Ân, buổi tối về sớm một chút."

Một trán khó chịu Quan Nghi, tiếp nhận Quan Tiểu Thất đưa tới khăn ướt, một bên lau mặt một bên ở trong lòng âm thầm nguyên rủa Mã Quá Mã Cái Chi công việc này cuồng sau khi về nhà nhất định không nâng. Nhưng bước chân vẫn là không chậm, rất nhanh đi tới phòng nghị sự.

Phù Lãng quận, nhân khẩu mới hai vạn người ra mặt. Nếu là cùng loạn Khăn Vàng bạo phát trước Đông Hán so ra, e sợ liền một cái huyện thành cũng không bằng. Như thế cần cỗi một cái quận, cái gọi là quận phủ thái thú cũng keo kiệt đến đáng thương. Trước sau cũng là hai vào phòng ốc. Từ hậu viện đến tiền viện phòng nghị sự, cũng là hai mươi, ba mươi bộ lộ trình sự tình.

Đem khăn ướt sấy cho Quan Tiểu Thất sau, Quan Nghi định thần nhìn lại: Nha, hôm nay thôi cái gì phong a. Làm sao đại gia đều đến rồi?

"Hừm, Lệnh Hành (Trương Tuân), này một tuần không phải nên người đi săn đội vào núi sao? Làm sao còn chưa đi?"

"Này! Huynh trưởng, trước tiên không nói cái này. Sự kiện lớn a! Đại hi a! Hoài Nam Gia Cát Đan treo cờ rồi! Đây Tào Ngụy lại đụng với đại ma phiến! Ha ha ha ha ha."

"Không phải là Gia Cát Đan cái kia phế vật treo cờ sao? Xem các người từng cái từng cái cao hứng sức lực. Ta làm là đại sự gì đây."

Trong vòng một năm, kẻ này tất bại! Hơn nữa Tư Mã gia sẽ so với lần trước bình định Vô Khâu Kiếm chi loạn còn muốn bớt việc. Còn có chuyện gì không có? Không có chuyện gì tan hợp!"

"Chờ đã!" Trương Tuấn một cái nhảy lên, nắm lấy Quan Nghi cánh tay: "Huynh trưởng, người cũng quá vô đoán chứ? Công báo cũng không nhìn liền nói thắng Gia Cát Đản tất bại? Còn nói Tư Mã gia bình định Thục Xuân ba phần so hai phần còn muốn bớt việc? Dựa vào cái gì a?"

Ầy ầy tình tròng lên não, cả người đều muốn như thế nào cùng người vợ dùng dùng dùng Quan Nghi vào lúc này cực thiếu kiên nhẫn, dùng sức bỏ qua Trương Tuấn tay: "Cái phế vật này có thể thành chuyện gì? Bằng vào ta đối này phế vật hiểu rõ. Hắn cũng không dám hướng về Vô Khâu Kiệm như vậy một mình treo cờ thảo phạt Tư Mã thị, mà là đưa lên con tin cho Đông Ngô, lấy Thục Xuân mảnh đất này là tư bản, trực tiếp hướng đông Ngô đầu hàng!"

Ồ, các người đều ngu như vậy sững sờ nhìn ta làm gì? Ai nha, trang 13 qua đầu, đều không thấy công báo liền trực tiếp nói trước nội dung.

Quả nhiên, công đường mọi người tại ngăn ngăn ngăn người một hồi sau Mã Quá mở miệng nói: "Thái thú tại thâm sơn sâu bản thời điểm có người cho ngài đưa qua công báo?"

Còn không chờ Quan Nghi trả lời, Trương Tuấn liền mở miệng nói: "Cái Chi huynh, cái này không thể nào. Người không có mang đội từng ra săn bắn không rõ ràng, ta nhưng là rõ ràng. Đi ra ngoài săn bắn, dã thú nơi nào nhiều liền hướng chạy đi đâu, căn bản không có lúc trước con đường. Vào núi sau nhiều nhất một ngày, trong nhà liền liên lạc không được. Làm sao có khả năng có người cho hắn đưa công báo."

"Cái kia thái thú làm sao. . ."

Không được! Đến làm sao đưa cái này nói trước nội dung cho tròn. Vừa vặn, đám người kia hiện tại tuy rằng tổng thể vẫn tính nghe lời, nhưng đối với lão tử vẫn còn không tính là vui lòng phục tùng, vậy thì ngày hôm nay mượn chuyện này đem chứa cái đại 13 được rồi.

Muốn định Quan Nghi vừa mệnh lệnh trong óc tình tròng hết thảy trở về vị trí cũ, vừa đi đến chỗ ngồi của mình quỳ ngồi xuống: "Chuyện như vậy, đều không cần công báo. Ta tới cho các người tình tế phần tích một chút là tốt rồi."

"Chúng ta thỉnh thái thú chỉ giáo."

"Hừm, chỉ giáo không thể nói là. Đại gia đều là người của triều đình, này quốc sự hay là muốn quan tâm. Coi như đại gia đàm luận một thoáng quốc sự được rồi. Hồi trước đại gia một vấn đề: Này Gia Cát Đản so Vô Khâu Kiệm làm sao a?"

Đáp án rất đơn giản, Gia Cát Đản so Vô Khâu Kiệm chênh lệch không phải cực nhỏ.

Nói đến Thục Xuân nơi này dân chúng thật là xui xẻo. Từ Tư Mã Ý phát động Cao Bình lăng chính biến, chương không Tào Ngụy thực quyền sau. Thục Xuân nơi này đã liên tục phản loạn ba lần —— Tư Mã gia đều là có ý đem lòng mang đi chỉ tướng lĩnh sắp xếp đến Thục Xuân nhậm chức —— chỗ này cách Đông Ngô gần cách Lạc Dương xa, vùng lên thảo phạt Tư Mã thị đại kỳ sau, vừa đến dễ dàng được Đông Ngô trợ giúp, thứ hai nếu là chiến bại, lưu vong Đông Ngô cũng tương đối dễ dàng —— không phản mới là lạ. Tư Mã gia chính là cái dạng này, có ý nghĩ tất cả biện pháp cổ vũ lòng mang đi chỉ vũ tướng phản loạn, sau đó từng cái dẹp yên. Sau Tào Ngụy hoàng thất cùng thực lực của hán phái phản kháng sức mạnh càng ngày càng yếu, Tư Mã gia đối với quốc gia chương không càng ngày càng mạnh.

Dương lịch 251 năm, Tư không, đô đốc Dương Châu chư quân sự Vương Lăng mật mưu khác lập mới để đối kháng Tư Mã Ý. Bị người tố giác vạch trần sau. Tư Mã Ý cường bức hoàng đế, Hoàng thái hậu cùng hán cùng nhau lên đường, tự mình suất quân chinh phạt Vương Lăng trụ sở Thục Xuân. Chuẩn bị không đủ Vương Lăng bỏ tay chịu trói, sau đó bị di diệt tam tộc. Là vì Thục Xuân một phần (cũng gọi là Hoài Nam một phần).

Dương lịch 255 năm, Trần Nam tướng quân, đô đốc Dương Châu chư quân sự Vô Khâu Kiệm liên hiệp Dương Châu thứ sử Văn Khâm tại Thục Xuân treo cờ thảo phạt Tư Mã Sư. vào lúc này Tư Mã Ý đã treo. Tư Mã gia một đời mới chương môn nhân Tư Mã Sư cường kéo dài bệnh khu, tự mình mang binh chinh phạt Thục Xuân. Bỏ ra sức của chín trâu hai hổ cuối cùng đem lần này phản loạn bình định xuống. Trong trận chiến này, con trai của Văn Khâm Văn Ương, tại Tào Ngụy mấy chục vạn tinh nhuệ bên trong qua lại xung phong, thiếu một chút liền giết tới Tư Mã Sư trước mặt. Kinh hãi, một nhọc các nhiều loại mặt trái nhân tố rốt cục kéo dài đô Tư Mã Sư thân thể. Lần này phản loạn bình định sau, Tư Mã Sư vẫn không có suất quân trở lại Lạc Dương, ở trên đường liền ốm rồi. Vô khâu gia trừ ra Vô Khâu Kiệm hai cái đệ đệ chạy trốn tới Đông Ngô ở ngoài, còn lại gia thuộc lại bị Tư Mã gia di diệt tam tộc. Đây chính là Thục Xuân hai phần.

Lần này phản loạn Tư Mã Sư tuy rằng dùng hết sinh mệnh cuối cùng khí lực đem bình định, thế nhưng bởi từ Lạc Dương khi xuất phát đã quên đem hoàng đế, Hoàng thái hậu mang tới. Kết quả ở trên đường bỏ xuống sau, Tư Mã Chiêu suýt chút nữa không có có thể thuận lợi thượng vị. Bất quá điều này cũng chỉ là một cái khúc nhạc dạo ngắn mà thôi —— Tư Mã gia đại thế đã thành, Tào Ngụy sức mạnh còn sót lại giấy dựa đã không có bao nhiêu ý nghĩa thực tế.

Hiện tại, đã đến giờ Dương lịch 257 năm, tân nhiệm Chinh Đông Đại tướng quân, đô đốc Dương Châu chư quân sự Gia Cát Đản ở tại nhậm thượng nhận được Tư Mã Chiêu yêu cầu trở lại Lạc Dương triều đình nhậm chức thông báo. Lòng mang sợ hãi Gia Cát Đản không thể không vùng lên thảo phạt Tư Mã gia đại kỳ. Đây chính là Thục Xuân ba phần.

Đáng tiếc vị này cái gọi là "Đang bắt đầu danh sĩ" là cái khoác lác nói suông rất lợi hại, thật đến làm cụ thể sự tình liền luống cuống công tử ca (cái gọi là "Danh sĩ" đại khái đều là như thế.) nhân gia Vương Lăng dám mật mưu đối hoàng đế, Vô Khâu Kiệm cũng là công khai thảo phạt Tư Mã Sư. Nhưng là vị này gia treo cờ sau cũng không phải muốn thảo phạt Tư Mã thị, mà là đem con trai của chính mình đưa đến Đông Ngô xin hàng! Sau bị Đông Ngô phong làm đại Tư đồ, Xa Kỳ tướng quân.

Này tại dư luận cùng lòng người thượng hoàn toàn rơi xuống tiểu thừa. kết quả, tự nhiên cũng là có thể dự kiến.

Chương 18: Ba đời lý tưởng (3)

"Đi tới nói một chút này Vô Khâu Kiệm đi, người này là Tào Ngụy Minh Đế Tào Duệ một tay đề bạt lên. Cảm tình cùng lập trường thượng thiên nhiên chính là Tào Ngụy một đảng. Tại chính tích thượng, người này đầu tiên là tùy tùng Tư Mã Ý bình định Công Tôn Uyên, sau lại một mình lãnh binh đại phá Cao Câu Ly, đem Cao Câu Ly vương truy đến chạy trốn tứ phía. Có thể nói trăm phần trăm không hơn không kém một thành viên tướng tài. Hơn nữa người này tại Thọ Xuân treo cờ, cũng không có bị rõ ràng bức bách, là chính mình chủ động treo cờ. Nhưng dù vậy, người như vậy khởi binh, cũng không dám triệt để cùng Tư Mã gia cắt đứt. Mà là trắng trợn ca ngợi Tư Mã Ý, cố sức chửi Tư Mã Sư, yêu cầu Tư Mã Sư đem quyền lực giao cho Tư Mã Chiêu. Cuối cùng cũng coi như cũng còn tốt, kẻ này còn có điểm mấu chốt, nhiều nhất cũng chính là yêu cầu Đông Ngô trợ giúp, nhưng không có triệt để đầu hàng Đông Ngô đi làm Đông Ngô quan nhân."

"Nhưng là này Gia Cát Đản đây? Người này là 'Chính thủy danh sĩ', cũng chính là tiếng tăm rất lớn, nhưng thực tế không bỏ ra nổi cái gì hơn người chính tích, chiến công gia hỏa. Năm xưa Vô Khâu Kiệm khởi binh thảo phạt Tư Mã gia, người này không chỉ không ủng hộ Vô Khâu Kiệm, trái lại tích cực xuất quân đi vòng tập kích Vô Khâu Kiệm đường lui. Dẫn đến Vô Khâu Kiệm đánh mất tất cả hy vọng, binh bại bỏ mình. Sau Tư Mã gia nhân công phong thưởng, đề cho trấn thủ Bắc Dương Châu. Có thể nói, người này căn bản cũng không có cái gì trung với Tào Ngụy thanh trừ Tư Mã thị ý chí kiên định. Hấn quan tâm, kỳ thực cuối cùng chỉ là chính mình quyền vị."

"Sự thực cũng là như thế. Năm nay hai tháng Tào Ngụy triều đình mộ binh về triều. Hấn dài dòng văn tự chính là không khởi hành, kéo dài tới đầu tháng năm, mắt thấy kéo dài không đi xuống liền phản. . . . Người như vậy, hết thấy đều là vì mình quyền vị, cuối cùng chính là muốn làm độc lập Hoài Nam vương. Nơi nào có dũng khí đơn thuần vì trong lòng lý tưởng liền đi chinh phạt Tư Mã thị a."

"Vì lẽ đó, ta không cần nhìn công báo cũng biết, cái tên này một khi khởi binh, có thể làm khẳng định là đầu hàng Đông Ngô để cầu tự vệ. Hơn nữa hấn đầu hàng Đông Ngô cũng không triệt để: Đông Ngô đều phong hấn làm to Tư đồ. Nếu là ta liền đem Thọ Xuân cho giao ra đây, sau đó chính mình chạy đến Đông Ngô đi hưởng phúc. Chuyện còn lại để Đông Ngô chính mình đi đau đầu. Có thể kẻ này đây? Vẫn là vu vạ Thọ Xuân không đi. Hừ! Chờ xem, kẻ này chết chắc rồi. Ai, nhiều nhất sang năm, lại là một cái di diệt tam tộc a."

Đường hạ người tỉnh lặng nghe xong Quan Nghi phân tích, trong lòng rất khó chịu: Đại gia đều là yêu quý Thục Hán người. Thục Hán tử địch Tào Ngụy ăn quả đắng, đây là đại gia đều việc vui tay vui mắt. Tự nhiên đối khởi binh Gia Cát Đản tràn ngập hảo cảm —— nói đến, vị này Gia Cát Đản cùng Thục Hán thừa tướng Gia Cát Lượng đều là xuất từ Lang Tà Gia Cát thị đây. Đại gia thì càng có thân cận cảm.

Nhưng là vị này quan thái thú cũng rất là khinh bỉ phát biểu một đại thông xem thấp Gia Cát Đản ngôn luận, mà lại nói đến tốt có đạo lý, đại gia dĩ nhiên không có gì để nói.

"Thái thú nói, chỉ có thể nói rõ Gia Cát Đản người này khí tiết, năng lực không đủ. Có thể là vì sao chắc chắn hấn sẽ tốc bại? Phải biết, Đông Ngô đại tướng quân Tôn Lâm đã tự mình thống binh trợ giúp Thọ Xuân a. Nước Ngô bộ đội tiên phong ba vạn người đã tiến vào Thọ Xuân thành."

"Ha ha ha ha ha; Lệnh Bá (Lý Mật) a, chính là bởi vì nước Ngô binh lính tiến vào Thọ Xuân thành, Gia Cát Đản mới sẽ bị bại càng nhanh hơn a."

"Kính xin thái thú kế tục vì bọn ta giải thích nghi hoặc."

"Được rồi. Chư vị đều biết Tôn Quyền lúc sắp chết, nhận lệnh bốn vị cố mệnh đại thần đứng không?"

"Đúng, bốn vị này là Gia Cát Khác, Tôn Tuấn, Đằng Dận, Lã Cứ."

"Hừm, này Gia Cát Khác dựa vào Đông Hưng đại chiến thắng lợi lấy toàn quốc lực lượng bắc phạt, kết quả làm cái hao binh tổn tướng. Sau bị Ngô đế Tôn Lượng cùng Tôn Tuấn liên hiệp tru diệt. Nước Ngô Gia Cát thị bị di diệt tam tộc. Sau đó Tôn Tuấn trở thành nước Ngô chấp chính. . ."

Nói tới chỗ này Quan Nghi cũng rất là cảm khái: Lang Tà Gia Cát thị phân biệt tại Ngụy Thục Ngô Tam quốc đặt cửa. Kết quả Tào Ngụy Gia Cát Đản cùng Đông Ngô Gia Cát Khác đều bị di diệt tam tộc. Tại lịch sử bản vị diện, Thục Hán vong quốc cuộc chiến bên trong, Gia Cát Lượng trưởng tử cùng trưởng tôn cũng trước sau chết trận. Cũng còn tốt thứ tôn dòng dõi kia lưu lại. Chưa từng gặp xui xẻo như vậy gia tộc —— khắp nơi đặt cửa còn bị người khắp nơi diệt tộc.

"Lúc trước Đằng Dận, Lã Cứ mắt thấy Tôn Tuấn di diệt Gia Cát Khác một nhà mà không phát một tiếng, là bởi vì tại sao?"

Trong đại sảnh rất yên tĩnh, qua một hồi lâu, mới có một tiếng thờ dài: "Đó là bởi vì Đằng Dận, Lã Cứ có tư tâm. Bọn họ đều muốn chờ Tôn Tuấn ngày nào đó chết rồi bọn họ có thể thượng vị làm quyền thần."

"Cái Chi nói tới điểm quan trọng lên. Đáng tiếc, Tôn Tuấn không có thuận hai người này tư tâm quá nặng gia hỏa tâm ý. Tôn Tuấn trước khi chết, tư dạy

đồ được, đem trong tay hết thủy quyền lực cùng binh lực đều giao cho Tôn Lâm. Mà Tôn Lâm phản quá mức đến liền giết chết Đổng Dận cùng Lã Cừ."

"Mà này Tôn Lâm coi là gì chứ? Đúng, hắn hiện tại là Đông Ngô đại tướng quân, còn mở phủ. Là trăm phần trăm không hơn không kém Đông Ngô quyền thần, chấp chính. Nhưng hai năm trước hắn là gì? Thiên tướng quân! Hơn nữa hắn tỏ tiên chỉ là Tôn Tinh một mạch mà không phải Tôn Kiên một mạch. Nếu là từ Tôn Kiên Tôn Tinh cái kia đồng lứa tính toán lên, hắn đều sắp muốn ra Ngũ Phúc. Vì lẽ đó vị Đại tướng quân này cùng Đông Ngô hoàng thất huyết thống xa lánh, bản thân khởi điểm lại quá thấp. Hắn vì giữ vững chính mình quyền vị, chỉ có thể dựa vào quân đội cùng máu tanh giết chóc."

"Đại gia ngẫm lại, như vậy cơ sở bất ổn người, làm sao dám trường kỳ rời đi Kiến Nghiệp? Vì lẽ đó ta phán định người này nhiều nhất chính là suất quân rất xa nhìn Thọ Xuân tình thế phát triển: Nếu là Gia Cát Đản đánh đuổi Tư Mã Chiêu, hắn liền tiến vào Thọ Xuân hái quả đào. Nếu là Gia Cát Đản hơi lộ ra một chút dấu hiệu thất bại. Hắn chủ lực nhất định sẽ nhanh chóng lui về Kiến Nghiệp. Hy vọng hắn suất lĩnh Đông Ngô chủ lực đi cùng Tư Mã Chiêu liều mạng, ha ha ha, đó là tuyệt đối không thể."

"Sau đó nói nói Đông Ngô đã vào thành 3 vạn viện quân. Kỳ thực chư vị chỉ muốn nhìn một chút lãnh binh đại tướng là cái nào, liền biết Tôn Lâm ý nghĩ."

"Ừm." Trương Tuân nhanh chóng lật qua lật lại công báo: "Văn Khâm, Đường Tư, Toàn Đao, Toàn Dịch. Bốn người này có cái gì kỳ quái?"

Mã Quát tiếp nhận câu chuyện: "Lệnh Hành, Văn Khâm, Đường Tư đều là Tào Ngụy hàng tướng, Toàn Dịch là Toàn Tông con thứ ba, Toàn Đao là Toàn Tông cháu họ (cháu trai)."

"Vậy thì như thế nào?"

Quan Nghi tán thưởng nhìn Mã Quát một chút, quay đầu đối Trương Tuân nói: "Rảnh rồi xem thêm đọc sách, nhiều tìm Cái Chi, Lệnh bá, Thừa Tộ bọn họ học một ít. Không muốn từ sáng đến tối đều đánh đánh giết giết."

"Huynh trưởng không nên đối chủ đề, nhanh lên một chút vì chúng ta giải thích nghi hoặc."

"Ai, được rồi. Ta nói tiếp. Đây Văn Khâm năm đó là Tào Ngụy Dương Châu thứ sử, Vô Khâu Kiệm khởi binh thời điểm, hắn là tùy tùng đồng thời khởi binh. Thọ Xuân hai phần bị trấn áp sau, Vô Khâu Kiệm binh bại bỏ mình, Văn Khâm liền chạy đến Đông Ngô. Người còn nhớ vừa nãy ta nói rồi chứ? Vô Khâu Kiệm khởi binh thời điểm Gia Cát Đản đóng vai là gì nhân vật?"

"Kẻ này sau lưng chọc vào Vô Khâu Kiệm một dao. A! Ta rõ ràng rồi!"

"Cho nên nói, Tôn Lâm căn bản cũng không tin nhậm Gia Cát Đản, hắn cũng biết Gia Cát Đản không phải thật tâm quy hàng. Vì lẽ đó phái Văn Khâm đi buồn nôn Gia Cát Đản. Đây Thọ Xuân trong thành, hiện tại tất nhiên là tướng soái bất hòa không biết loạn thành ra sao đây."

"Cho tới Đường Tư, như thế là Tào Ngụy hàng tướng, tại Đông Ngô nhiều năm công lao khổ lao một đám lớn, nhưng là quan chức chính là đề không đi lên, nói rõ vẫn là không bị tín nhiệm, này mà không đi nói hắn. Còn lại hai vị tính toán, ha ha ha, khiến cho hành, ta tới hỏi người, này Toàn Tông lão bà là cái nào?"

"A, cái này ta biết. Là Tôn Quyền con gái lớn, Tôn Đại Hổ. Lỗ Ban công chúa."

"Ha ha ha, phụ nhân này thật không đơn giản a. mấu chốt là Đông Ngô nữ kiệt Bộ Luyện Sư. Người đầu tiên nhận chức trượng phu là con trai của Chu Du Chu Độn. Đời thứ hai trượng phu mới đúng Toàn Tông. Năm đó Tôn Quyền trưởng tử Tôn Đăng chết ở Tôn Quyền phía trước. Tôn Quyền tại người thừa kế vấn đề thượng, tại con thứ Tôn Hòa cùng con thứ tư Tôn Bá trong lúc đó dao động bất định. Dẫn đến Đông Ngô triều đình quân thần phân liệt. Đây Tôn Đại Hổ ở bên trong quạt gió thổi lửa, làm không ít sự tình. Tôn Quyền chết rồi, lại cùng cố mệnh đại thần Tôn Tuấn quyền rũ thành gian, dẫn đến cả nhà quyền thế tăng mạnh. Thế nhưng, hiện tại Tôn Tuấn không phải là đã chết sao?"

"Há, ta rõ ràng. Tôn Lâm không có cùng Tôn Đại Hổ kế tục quyền rũ thành gian, cho nên đối với quyền thế rất lớn cả nhà thấy ngứa mắt, muốn muốn thu thập cả nhà."

"Không những như thế, hiện tại Ngô đế Tôn Lượng hoàng hậu, nhưng cũng là tính toán a. Là một người toàn quốc trên dưới đều không thích, chỉ có dựa vào quân đội chống đỡ tài năng bảo vệ hiện hữu địa vị quyền thần. Các người nói Tôn Lâm nhìn không lỗ như vậy cả nhà là ý tưởng gì? Cho nên nói, này trước tiến vào Thọ Xuân thành 3 vạn Đông Ngô quân đội, đều là Tôn Lâm không muốn. Đứng ở Tôn Lâm lập trường nhìn lên, Thọ Xuân có thể bảo vệ là tốt rồi. không thủ được, này 3 vạn quân đội làm mất đi không những sẽ không đau lòng vì, ngược lại sẽ thăm mừng đi. Ân, tốt nhất là cả nhà hai cái công tử ca đem người đầu hàng Tào Ngụy. Như vậy thì có thu thập cả nhà lý do."

Quan Nghi một lời nói, nói tới đường hạ mọi người người người mắt hứng, nhưng là Quan Nghi vào lúc này mở ra mấy hất, trong thời gian ngắn dừng không được đến: "Lần này Thọ Xuân ba phần, khởi sự người dẫn đầu Gia Cát Đản là cái vô dụng. Đông Ngô viện quân lại là không dựa đảm được. Vì lẽ đó lần này Thọ Xuân khởi binh thành công duy nhất hy vọng chính là mong đợi tại Lạc Dương người chỉ huy Tư Mã Chiêu là thắng ngu."

Mọi người nghe được Quan Nghi lời này, đứng là đầy cõi lòng ước ao.

"Huynh trưởng, này Tư Mã Chiêu trước đây đều là sau lưng Tư Mã Sư, không nghe nói có gì đặc biệt địa phương a. Có thể hay không. . ."

Cái này Tư Mã Chiêu nhưng là so phía trước hai cái Tư Mã đều muốn nhân vật lợi hại a! Tư Mã Ý cũng chính là giết cái Tào Sảng, Tư Mã Sư cũng chính là phế cái hoàng đế, này Tư Mã Chiêu nhưng là trực tiếp làm hoàng đế a —— được rồi, việc này hiện tại còn không có phát sinh. Nói không chừng.

"Hừm, Tào Ngụy tự Minh Đế Tào Duệ bắt đầu liền thực hành cường làm nhược chỉ chính sách. Tự Tào Duệ bắt đầu, mấy chục năm qua Tào Ngụy hàng

năm đều chọn các nơi trấn thủ trong quân cường tráng có chiến công già tiến vào Lạc Dương gia nhập trung quân. Vì lẽ đó Tào Ngụy 20 vạn trung quân là mạnh nhất. Năm xưa Cao Bình lăng chính biến, Tào Sảng khi nghe đến Tư Mã Ý churong không trung quân sau, tuy rằng trong tay còn nắm bắt hoàng đế, cũng hoàn toàn không nhắc lên được ý niệm phản kháng chính là cái đạo lý này. Vì lẽ đó Tào Ngụy Lạc Dương chính phủ trấn áp Thọ Xuân phản quân sức chiến đấu không cần nghi vấn. Còn Tư Mã Chiêu người này mà. Ha ha ha, chur vị, ta không thấy công báo, bắt quá nếu là ta không có liêu sai mà nói, lần này Tư Mã Chiêu xuất binh, là mang tới Tào Mao cái kia nguy để cùng nguy thái hậu Quách thị chứ?"

"Đúng vậy."

"Cái kia không phải kết, này Tư Mã Chiêu so ca ca hắn còn lợi hại hơn! Cho nên nói, lần này Thọ Xuân ba phần, căn bản cũng không có bất cứ cơ hội nào!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ba đời lý tưởng (4)

"Ai nha, như huynh trưởng nói, vậy lần này đại tướng quân bắc phạt?"

"Đại tướng quân lâu dài tại chiến trận, cần phải không có gì đáng ngại chứ?"

Đổi đề tài chuyển qua Thục Hán chính mình, đại sảnh người phía dưới đều càng thêm quan tâm. Dồn dập bắt đầu phát biểu chính mình kiến giải.

"Ha ha ha, cái này cũng không cần quá lo lắng." Quan Nghi thừa dịp đại gia nghị luận thời điểm, thật lòng lật xem một trận công báo, sau đó hắn nhanh chóng phiên đến một cái nào đó trang: "Các người không thấy câu nói này sao? Cần thận dụng binh, phản phục tìm kiếm phá địch cơ hội tốt. . ."

"Này, điều này nói rõ bên trong triều đình có cao nhân, đã hiểu rõ tất cả những thứ này. Vị cao nhân này là Thượng thư lệnh sao?"

"Cái Chi khả năng còn không biết. Chúng ta khi xuất phát Thượng thư lệnh đã bị bệnh không thể trông coi công việc, vị cao nhân này. . ." Quan Nghi ngón tay chỉ chỉ thiên.

"Bệ hạ? Sao có thể có chuyện đó?"

"Ha ha ha, làm sao không thể. Ta nói a, các người đều quá khinh thường bệ hạ. Ta Đại Hán tự Tiên Đế kiến quốc tới nay, chính cục cực kỳ vững vàng, hầu như chưa từng xảy ra Tào Ngụy, Đông Ngô như vậy huyết cả triều đường tàn khốc sự kiện. Phương diện này, là thừa tướng, tướng Đại tư mã, Phi đại tướng quân, Khương đại tướng quân bọn người tự kiềm chế, tự hạn chế. Mặt khác, bệ hạ khoan hồng cùng thông tuệ mới đứng căn bản."

Vốn là đề tài tới đây là có thể đình chỉ. Thế nhưng vừa nãy lật xem công báo thời điểm hắn nhìn thấy triều đình Thượng thư đài cho hắn một phong thư kiện. Này liền thúc đẩy hắn còn đến tiếp tục nói.

"Bọn người cho rằng Tư Mã gia nguyện ý làm cái quyền này thần? Từ sáng đến tối không ngừng mà di diệt người khác tam tộc, cả ngày lo lắng đề phòng sợ bị phản phệ? Bọn người cho rằng Tôn Lâm lại nguyện ý làm cái quyền này thần? Phải biết quyền thần đường bắt quá hai cái, hoặc là oán vị thành công, hoặc là cả nhà chết sạch. . . Nếu là có lựa chọn, ai nguyện ý làm quyền thần? Còn không phải Tào Ngụy cùng Đông Ngô hoàng đế không có bất bí tốt triều đình cân bằng! Vì lẽ đó, này chính là bọn ta vị này bệ hạ đáng quý chỗ a!"

"Bất quá. . ." Quan Nghi chuyển đề tài: "Này Thọ Xuân ba phần sau, nguy nước Ngụy bên trong có thể phản kháng Tư Mã gia sức mạnh đã cơ bản bị tiêu diệt hầu như không còn. Mà này Tư Mã Chiêu cũng đã năm mươi tuổi. Cái kia tiếp đó, ta Đại Hán cùng Đông Ngô liên nguy hiểm"

"Này là vì sao?"

Nhìn phía dưới trừ ra Mã Quát tại sâu sắc suy tư ở ngoài, Trương Tuân, Triệu Nghi, Tôn Cương, Giản Đơn, Liêu Dĩnh thậm chí Trần Thọ, Lý Mật đều là một mặt mờ mịt. Quan Nghi chỉ cảm thấy sâu sắc vô lực: Tuy rằng Ngụy Thục Ngô Tam quốc đều kiến quốc lâu ngày, các quốc gia con ông cháu cha cháu nhà quan môn đều một đời so một đời nát. Thế nhưng Tào Ngụy dù sao quốc thổ quảng đại, nhân lực tài nguyên phong phú. Dù cho là trăm vạn trúng tuyển một cũng có thể lấy ra người tốt mới đến. Mà này tiểu quốc quả dân Thục Hán, tại quyền quý giai tầng bắt đầu mục nát sau, liền thật sự tìm không ra ra đáng nhân tài đến rồi.

"Ai, chur vị, này Tư Mã Chiêu đều đi tới hôm nay bước đi này, lẽ nào cuối cùng cam nguyện bị chém đầu cả nhà? Vì lẽ đó hắn oán vị cướp ngôi là nhất định a."

Nhìn phía dưới Mã Quá đã bừng tỉnh, Trần Thọ, Lý Mật hình như có ngộ ra về mặt. Quan Nghi âm thầm thở phào nhẹ nhõm: "Tur Mã gia muốn thay thế Tào gia leo lên ngôi vị hoàng đế, sẵn có ví dụ chính là học Tào Tháo. Trước tiên được cửu tích, lại ngăn công, sau đó phong vương, cuối cùng bức bách Tào gia hoàng đế nhường ngôi."

"Thì ra là như vậy. Phải bị cửu tích, phong công phong vương, nhất định phải có chiến công đúng không? Thái thú!"

"Cải Chi nói đúng. Năm đó Tào Tháo bình định rồi Lương Châu, trước tiên Phiêu Kỵ tướng quân (Mã Siêu) ra đi Hán Trung. Tào Tháo trở lại Hứa Xương sau liền bị phong là Ngụy công. Kiến An hai mươi năm, Tào Tháo bình định Hán Trung, Trương Lỗ ra hàng. Sau đó kẻ này trở về Hứa Xương lại bị gia phong Ngụy vương. . ."

"Vì lẽ đó, Tur Mã Chiêu nếu muốn xưng công phong vương, tại soán vị trên đường tiến thêm một bước, liền muốn thảo phạt ta Đại Hán hoặc là Đông Ngô?"

Nói tới chỗ này đại gia rất cục phản ứng lại. Trên thực tế, tại lịch sử bản vị diện chính là như thế. Dương lịch 263 năm, Chung Hội vừa mới mới vừa bắt Hán Trung, đại quân còn bị Khương Duy chặn ở Kiếm Các đây, Tur Mã Chiêu liền bị phong là Tấn Công. Đợi được Đặng Ngải bắt Thành Đô, Tur Mã Chiêu cấp tốc lại tấn vị Tấn vương. Thuận lợi là sau đó Tur Mã Viêm soán vị trái bằng hết thấy con đường.

"Tur Cao Bình lăng chính biến bắt đầu, Tào Ngụy đã có mười lăm, mười sáu năm không có chủ động tiến công qua ta Đại Hán hoặc là Đông Ngô."

Điều này là bởi vì Tur Mã gia đang từng bước nên vững chắc chính mình quyền lực cơ sở, từng cái tiêu diệt trung với Tào Ngụy hoặc là không phục tùng Tur Mã gia sức mạnh. Hiện tại, cái này bước đi sắp hoàn thành. Tiếp đó, gần thì ba năm rưỡi, lâu là mười năm, ta Đại Hán hoặc là Đông Ngô chắc chắn đối mặt Tào Ngụy đối với chúng ta phát động diệt quốc cuộc chiến! Bởi vì vào lúc ấy, Tur Mã Chiêu đã sắp sáu mươi tuổi, hẳn không chờ nổi rồi!"

Trong đại sảnh lần thứ hai rơi vào đáng sợ trầm mặc.

Giây lát, Trương Tuấn động thân mà lên: "Vậy thì như thế nào! Đây Tur Mã Chiêu không đến liền thôi, như đến rồi, liền để hắn ném thư tiểu gia trượng bát xà mâu lợi hại!"

"Không sai, ta Triệu gia thề cùng Đại Hán cùng chết sống!"

Bên này nhiệt huyết người trẻ tuổi tại tỏ thái độ, bên kia tuổi hơi lớn mấy cái phụ tá nhưng là nhú chặt lông mày.

"Lão liêu, người là trên chiến trường lăn ra đây, này Tào Ngụy nếu là nâng toàn lực tấn công ta Đại Hán, có thể lấy ra bao nhiêu binh mã?"

"Hừm, Tào Ngụy Ung Lương binh đoàn đại khái bảy, tám vạn người. Đây là cùng quân ta quanh năm giao chiến, sức chiến đấu hơi hơi so với ta quân tinh nhuệ nhất cơ động binh đoàn nhược một chút, nhưng cũng không kém là bao nhiêu. Ngoài ra, đừng từng nghe Liêu tướng quân đã nói, Tào Ngụy tại Kinh Châu có chừng năm vạn người, Dương Châu đại khái cũng có gần mười vạn người, hai địa phương này quân đội quanh năm cùng nước Ngô quân đội tác chiến, sức chiến đấu cũng còn không có trở ngại."

"Còn có chính là U (châu) Ký (châu) Tịnh (châu) có năm, sáu vạn, thỉnh thoảng cùng Hung Nô Tiên Ti trò đùa trẻ con một thoáng. Sức chiến đấu so với Ung Lương binh đoàn liền kém xa lắm. Sau đó chính là Thanh (châu) Từ (châu) năm vạn người, này chủ yếu là đồn điền binh cùng quân dự bị. Bởi vì quanh năm không có đánh trận, đây là Tào Ngụy sức chiến đấu yếu nhất."

"Thế nhưng những này đều không phải Tào Ngụy sức mạnh trung kiên. Như quan thái thú vừa nãy nói, Tào Ngụy nhiều năm qua thực hành cường làm nhược chi sách lược. Vị tập tại Lạc Dương 20 vạn trung quân, đó mới là Tào Ngụy mạnh mẽ nhất binh đoàn. Hơn hai mươi năm trước, Gia Cát thừa tướng lần Bắc phạt thứ nhất, Tào Ngụy đại tướng Trương Cáp suất lĩnh 5 vạn trung quân đêm tối đi gấp đi Nhai Đình. Tuy nói lúc đó lệnh tôn ứng đối thất thủ, nhưng Tào Ngụy trung quân cái kia sức chiến đấu là thật mạnh a! Trước tiên Bình Bắc đại tướng quân (Vương Bình) trực thuộc bộ đội 5,000 người, cũng chỉ cần chưa tới một canh giờ liền bị đánh bại. . ."

"Như thế tính ra, Tào Ngụy tinh nhuệ có 20 vạn, những binh lực khác ba mươi chừng năm vạn?"

"Gần như, Tào Ngụy nhân khẩu là ta Đại Hán năm đến sáu lần, như có yêu cầu, lâm thời lại mộ binh ba mươi vạn cũng không phải việc khó."

"Vậy ta Đại Hán có bao nhiêu binh mã?" Để Quan Nghi tan vỡ chính là, đưa ra cái vấn đề này lại là Giản Đơn giản công tử, mà Trương Tuấn, Triệu Nghị, Tôn Cương các công tử ca cũng là một mặt chờ mong.

Liêu Dĩnh trầm mặc hồi lâu, tiếng trầm nói rồi bốn chữ "Không đủ 10 vạn!"

"A? !"

"Thành Đô Vũ Lâm đại khái hơn ba vạn không đủ 4 vạn, Lai Hàng đô đốc (Diêm Vũ) Nam Trung binh đoàn đại khái 5,000. Hậu tướng quân (Tông Dự) Vĩnh An quân đoàn đủ ngạch 1 vạn. Trần Tây đại tướng quân (Hỗ Tế) Hán Trung binh đoàn đủ ngạch 15,000. Đại tướng quân (Khương Duy) trực thuộc cơ động binh đoàn trải qua Đoạn Cốc chi bại sau, chỉ có hơn ba vạn người, không đủ 4 vạn."

"Trong này, sức chiến đấu mạnh nhất có thể coi là đại tướng quân trực thuộc cơ động binh đoàn, so Tào Ngụy Ung Lương binh đoàn hơi hơi mạnh hơn một chút, so Tào Ngụy trung quân thì không đủ. Phía dưới lần lượt tính được, hẳn là Hán Trung binh đoàn, Vĩnh An binh đoàn, Nam Trung binh đoàn, Vũ Lâm quân."

"Làm sao sẽ như vậy thiếu? Lại không tới Tào Ngụy một phần năm?"

"Đúng đấy, một chút như vậy binh lực, làm sao hưng phục Hán thất còn tại Cổ Đô đây?"

"Nguyên lai đại tướng quân nhiều năm như vậy, vẫn luôn là suất lĩnh không đủ đối phương một nửa binh lực tại cùng đối phương độ sức? Cái kia vì sao đại thần trong triều còn đối đại tướng quân xoi mói?"

"Ai ~~~" Liễu Dững nhìn này quần nguyên lai cái gì cũng không biết công tử ca, không nhịn được thở dài một hơi: "Nói thật, tuy rằng Liễu tướng quân những năm này vẫn luôn đối đại tướng quân không hài lòng. Nhưng ở dừng lên lút xem ra, ta Đại Hán hiện nay, không ai có thể so sánh đại tướng quân làm được tốt hơn rồi. . . Đáng tiếc, đại tướng quân năm nay đã năm mươi lăm tuổi. Tham quân Liễu Ân Liễu Hưu Nhiên năm nay cũng đã bảy mươi cao tuổi. Quốc uy (Triệu Nghi) cha của người cùng thúc phụ hơn bốn mươi tuổi, tại ta Đại Hán trong quân đã xem như là tuổi trẻ. Năm ngoái, thái thú huynh trưởng tông quân, đại tướng quân còn lòng tràn đầy vui mừng, nói là Đại Hán người trẻ tuổi rốt cục có dám ra chiến trường, nhưng là. . ."

Trầm mặc, phi thường lúng túng trầm mặc.

Hồi lâu, tính tình nóng nảy Trương Tuấn đã mở miệng: "Xấu hổ."

Theo sát Triệu Nghi cũng đã mở miệng: "Xấu hổ."

Giản Đơn bí thăm lắc lắc đầu: "Những năm này đơn tại Thành Đô lưu luyến tại trong bụi hoa, xưa nay cũng không biết nguyên lai ta Đại Hán đã đến như thế tình cảnh nguy hiểm "

Tôn Cương móc ra trong lòng ngực túi thơm nhẹ nhàng ném xuống đất: "Ngày mai, ta muốn bắt đầu tập võ. Lệnh Hành, Quốc uy, các người có thể phải giúp ta."

Lý Mật thở dài một hơi: "Những năm này, mật tại triều đường bên trong theo thị trung bọn họ cũng đối đại tướng quân chê cười. Thực sự là, hổ thẹn đến tột đỉnh."

Trần Thọ đứng dậy, được rồi một vòng cái rây áp: "Thọ ở đây đại đại tướng quân cảm ơn chư vị. Nếu là đại tướng quân có thể nghe được chư vị hôm nay nói, hán liền sẽ cảm thấy hán gây nên phản đầu cũng bảo vệ đồ vật, có ý nghĩa."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Ba đời lý tưởng (5)

"Khắc khắc. . ." Phía dưới bọn tiểu đệ đều phát biểu các loại cảm tưởng, hiện tại nên lãnh đạo tổng kết trần từ.

"Di từ nhỏ cũng cùng chư vị giống như vậy, đối Đại Hán nguy hiểm thế cục hồn nhiên không biết. Hơn nữa, năm xưa Di là con thứ, mặt trên còn có cái huynh trưởng, vì lẽ đó, không khỏi không có tự giận mình ăn no chớ chết ý nghĩ."

Kẻ này dối trá được bản thân đều muốn nôn ra, nhưng là hết cách rồi, vừa này triều đình công báo bên trong bí mật mang theo Thượng thư đài cho hán một đạo trách cứ, đây là hán không thể nào tiếp thu được. Nhất định phải vào lúc này thống nhất phía dưới những người này ý nghĩ, để bọn họ cùng mình ôm đoàn hình thành chân chính lợi ích thế cộng đồng. Vì lẽ đó, tuy rằng dối trá đến buồn nôn, nhưng còn phải kiên trì diễn thôi.

"Năm ngoái gia huynh tại Đoạn Cốc lừng lẫy chết trận, Di lập tức liền tỉnh ngộ. Quan gia trách nhiệm Di muốn bụng làm dạ chịu đảm lên. Nhưng là, nếu muốn ta Quan gia thịnh vượng xuống, đường ra duy nhất chính là bảo đảm ta Đại Hán thịnh vượng xuống. Bởi vì, từ tổ tiên tại trung bình thời kỳ đi theo Tiên Đế khởi binh bắt đầu, ta Quan gia vận mệnh rồi cùng Đại Hán vĩnh viễn nối liền cùng nhau."

"Theo Di, ta Đại Hán cùng Tào Ngụy thực lực chênh lệch xác thực rất lớn, hơn nữa gần nhất hai ba mươi năm qua đó là càng lúc càng lớn. then chốt một chút chính là ở —— nhân khẩu."

"Người, là trên đời này quý giá nhất đồ vật. Có người, thì có binh sĩ, thì có binh khí, giáp trụ, thì có lương thực. . . Quốc gia hữu hiệu không chế nhân khẩu càng nhiều, tất nhiên liền càng ngày càng giáp biên binh lợi, tiền lương rộng rãi thịnh."

"Nói đến, ta Đại Hán hiện tại chương không nhân khẩu không đủ trăm vạn, không tới Tào Ngụy một phần năm. Nhưng là ta Đại Hán thực tế nhân khẩu thật sự chỉ có ngàn ấy? Liền nói này Phù Lăng quận, trong sổ sách thượng nhân khẩu hơn hai vạn một chút, này Phù Lăng huyện càng là chỉ có 5,000 khẩu. Nhưng là đại gia tới nơi này hơn hai tháng, này Phù Lăng huyện cảnh nội nhân khẩu, qua loa tính toán, ít nhất không xuống 3 vạn! Vì sao nhiều

người như vậy không thể nhét vào triều đình dân sách? Nếu là những người này tất cả đều là triều đình chương không, cái kia Phù Lăng huyện hàng năm giao nộp cho triều đình tiền lương lại có bao nhiêu? Lại có thể giúp triều đình nhiều nuôi bao nhiêu binh mã?"

"Tại sao những người này không cách nào nhét vào triều đình chương không đây? Một mặt, xác thực những người này đại đa số đều là Ngũ Khê man, không phục Vương Hóa. Nhưng là tối mấu chốt nhất một điểm là: Phù Lăng huyện nơi này cây ruộng quá ít, sản xuất quá ít, không nuôi nổi nhiều người như vậy! Vậy không bằng để cho quy địa phương cứ soái thống lĩnh, mặc ý tự sinh tự diệt, triều đình còn có thể không ít nhiều gánh nặng."

"Di cùng bộ hạ hành mười năm ước hẹn, chính là muốn nỗ lực phát triển sinh sản, thu được càng nhiều lương thực, nuôi sống càng nhiều người, sau đó hấp dẫn Ngũ Khê man mỗi cái bộ tộc người trước đến nhờ vả. Sau dùng mới tăng nhân lực, sinh sản càng nhiều lương thực, mở ra mới cây ruộng, lại thu nạp càng nhiều người khẩu——lấy này hình thành tốt tuần hoàn. Ăn ngay nói thật, Di đối thời cuộc gấp gáp tính nhận thức không đủ, bây giờ nhìn lên, mười năm Phù Lăng quận đại trị mục tiêu vẫn là quá muộn, bởi vì Tào Ngụy sẽ không cho chúng ta thời gian này. Từ Mã Chiêu sẽ không cho chúng ta thời gian này. Trong vòng mười năm, ta Đại Hán tất nhiên muốn đổi mặt một lần Tào Ngụy phát động diệt quốc cuộc chiến. lấy thời gian của chúng ta cùng mục tiêu đều muốn làm điều chỉnh. Di hiện tại mục tiêu mới là: Trong vòng ba năm, Phù Lăng quận trong danh sách nhân khẩu tăng gấp đôi. Hai năm sau, tăng gấp đôi nữa. Cho triều đình vật tư, trong vòng năm năm, tăng gấp đôi."

"Lệnh Hành, Quốc Uy, Vô Song, Định Liệt, các người bốn vị gia thế hiển hách. Chung quy sẽ không lâu dài cùng Di đồng thời nhà nhỏ tại đây Phù Lăng quận. Hai ba năm sau, khả năng liền muốn bên ngoài cái khác hạ quận hoặc là bên trong quận. Coi như là Lệnh Bá, Thừa Tộ bọn người, tương lai cũng là sớm muộn muốn chủ chính một phương. Đến lúc đó bọn người cũng có thể coi đây là mục tiêu làm việc. Ta Đại Hán cùng Tào Ngụy, Đông Ngô so ra, chỗ tốt nhất chính là ở, tuy rằng cũng có một chút không khẩu răng trắng tự dung thủ nháo cái gọi là danh sĩ. Nhưng thực làm thật làm ra chính phong, đúng là tối tốt đẹp. Cũng chính bởi vì vậy, ta Đại Hán tuy rằng tại Tam quốc Trung Hoa nhỏ nhất, nhân khẩu ít nhất, nhưng chính cục cũng là nhất là thanh minh. Đừng nói ta Quan gia cùng Đại Hán đã sớm không thể phân cách. Chính là có thể mình lựa chọn, Di cùng chỉ nguyện sinh là Đại Hán người, chết làm to hán quý!"

"Huynh trưởng nói, quả thật chí lý. Tuổi ngọc già này chừng hai mươi năm, lại không biết quốc thế đã nguy cấp như vậy."

Vào lúc này, chính là chúng ta những này Nguyên Tùng hậu nhân một khi phản khởi, vì nước xuất lực thời gian! Nếu như trong vòng mười năm Tào Ngụy thật sự khuynh quốc mà đến, tuân chỉ chết mà thôi!"

"Ngệ nguyện đi theo huynh trưởng, là Phù Lăng quận chi đại trị đem hết toàn lực."

"Đon nguyện đi theo huynh trưởng. . ."

"Mới vừa nguyện đi theo huynh trưởng. . ."

"Chúng ta nguyện đi theo thái thú, ba năm cầu được Phù Lăng quận đại trị. Sau đem này kinh nghiệm mở rộng tại toàn quốc. Là sắp đến Tào Ngụy khuynh quốc chỉ công dự làm chuẩn bị."

"Thiện, có chư vị giúp đỡ, Phù Lăng quận đại trị biết bao dịch vậy! Ân, chúng ta đến nói một chút chuyện kế tiếp."

Làm nhiều như vậy làm nền, lãng phí nhiều như vậy về mặt, Quan Nghi rốt cục xúc lên hấn mục đích thật sự.

"Thượng thư đài đã sáng tỏ phát lệnh: Từ nhân không được bỏ vốn cung dưỡng quốc gia chi binh. Vì lẽ đó, này quận binh quy mô không thể duy trì tại 500 người. Ta ý, giảm biên chế. Mỗi nhà tư binh từng người lĩnh hồi. Trừ ra lưu lại tất yếu hạ nhân nô tỳ ở ngoài, còn lại tư binh để bọn họ toàn bộ trở về Thành Đô."

"Thái thú! Không thể a! Trước tiên không nói này ra ngoài sản bản nhân thủ ít đi bắt được tất nhiên giảm mạnh vấn đề. Này Phù Lăng quận cảnh nội Ngũ Khê man, không phải là mỗi người bộ tộc đều đối với ta Đại Hán mang trong lòng thiện ý a! Thái thú trước một tuần vào núi sản bản khả năng không biết, mấy ngày trước, mấy cái Tất Tư Tập bộ lạc thủ lĩnh đến đây phủ thái thú trách cứ, nói là Mạnh Tư Hắc bộ lạc lại tới cướp bóc bọn họ thật vất vả chế tác ra rễ dương xỉ phần. Giết mười lăm người, đoạt đại khái ba mươi thạch rễ dương xỉ phần. . . Ngoài ra, bản địa sản tìm càng ngày càng nhiều, đã gây nên bộ phận Lẫm Tập cùng Nam Khách bộ lạc chú ý. Những người này sớm muộn sẽ liên hợp lại cùng nhau công kích ta Phù Lăng huyện thành. . . Đon giản là hiện tại ta Phù Lăng quận quận binh trước nay chưa từng có nhiều lắm, để cho không dám dễ dàng xâm lấn thôi. Nếu là xoá quận binh. . ."

Tất Tư Tập, Mạnh Tư Hắc, Lẫm Tập, Nam Khách đều là khác nhau tộc Thổ Gia bộ lạc đối với mình tự xưng (tộc Thổ Gia là người Hán đối bộ tộc này xưng hô). Cái này chủ yếu phạm vi hoạt động tại Vũ Lăng sơn mạch bộ tộc, khởi nguồn cùng tạo thành tương đương phức tạp, bộ tộc nội bộ không giống bộ lạc ngôn ngữ đều không nhất định tương thông. Đương nhiên, tại Hán mạt thời Tam Quốc, người Hán vẫn không có cho cái này bộ tộc quan thượng "Tộc Thổ Gia" tên tuổi, mà là thống nhất lấy Ngũ Khê man hoặc là Vũ Lăng man xưng hô.

Cái này địa vực sinh hoạt mỗi cái bộ lạc, tổng thể mà nói, Tất Tư Tập chủ yếu sinh sống ở Phù Lăng quận, Nam Khách chủ yếu sinh sống ở Kiền Vi quận. Này đều là Thực Hán phạm vi thống trị. Mà Mạnh Tư Hắc cùng Lẫm Tập thì chủ yếu sinh sống ở Đông Ngô Vũ Lăng quận. đương nhiên cái nào, đối với những bộ tộc này tới nói, cái gì Hán, Ngô quốc giới đều là vô dụng đồ vật, mỗi khi cần, vượt biên công kích mặt khác bộ tộc đó là chuyện thường như cơm bữa. Mà đối với loại này bộ tộc trong lúc đó thảo phạt, hán, Ngô hai nước chính phủ đều sẽ không cho là là đối phương chính phủ hành vi, cũng trên căn bản mặc kệ.

Thực Hán Phù Lăng quận bởi vì sản xuất quá ít, không nuôi nổi bao nhiêu binh. Vì lẽ đó cơ bản không có gì lực lượng quân sự tồn tại. Những này như vậy thế như vậy đen lẫn nhau trong lúc đó đánh đánh giết giết Thực Hán chính phủ như vậy cũng mặc kệ. Chỉ cần không đến cướp bóc lòng chảo khu vực người Hán, mỗi cái bộ tộc trong lúc đó dù cho giết cho máu chảy thành sông cũng không liên quan. Đương nhiên, nếu như dám dám công kích người Hán, Thực Hán chính phủ liền muốn giáng trả. Gần trong gang tấc Vĩnh An binh đoàn nhưng là Thực Hán phòng bị Đông Ngô xâm lấn tinh nhuệ nghề nghiệp quân đoàn: Tại Trường Giang lên thuyền, dọc theo Ô Giang không ra mười lăm ngày là có thể hoàn thành binh lực đưa lên.

Tại Tường Uyển, Phí Y chấp chính thời kỳ, nơi này Ngũ Khê man vẫn là náo không ít chuyện đi ra, vào lúc ấy Thục Hán Xa Kỵ tướng quân Đặng Chi suất lĩnh Vĩnh An quân đoàn tiến vào Phù Lăng quận giết cá nhân đầu cuộn cuộn, sau Ngũ Khê man mỗi cái bộ tộc thành thật đại khái chừng mười năm

Hiện tại, một đời mới man vương đã trưởng thành, lão một đời bị đánh thống ký ức đã bắt đầu quên lãng. Thiếu ăn thiếu mặc Ngũ Khê man mỗi cái bộ tộc, lại một lần nữa đưa ánh mắt chăm chú vào lòng chảo khu vực đối lập âm no người Hán. Cùng Phù Lăng quận người Hán khoảng cách gần nhất, đối người Hán cũng nhất là thân thiện Tất Tư Tập mỗi cái bộ tộc đã chịu đến công kích, cái kia, khoảng cách người Hán bị công kích còn có thể xa sao?

"Đứng đây! Huynh trưởng, chúng ta này hơn hai tháng thật vất vả nhiều làm ra đến rồi một chút lương thực, làm sao có thể dễ dàng như vậy nhường ra đi? Như thế chúng ta lý tưởng vừa mới mới vừa cất bước liền muốn chết yêu sao? Đây quận bình, không thể cắt! Ta này liền cho gia phụ viết thư, để hán tại Thượng thư đài cho chúng ta nói chuyện."

Quan Nghi nhẹ nhàng khoát tay áo một cái: "Lệnh Hành, không nên để cho nhị thúc làm khó dễ. Liên quan với chuyện này, ta có biện pháp."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ba đời lý tưởng (6)

Là một người lịch sử trình độ vẫn tính chấp nhận Xuyên việt giả, Quan Nghi làm sao sẽ không biết hiện vào lúc này không giống như cuối thời Đông Hán quần hùng cát cứ, tư nhân ra tiền phụng dưỡng quốc gia bình sĩ loại hành vi này là chắc chắn sẽ không cho phép chuyện như vậy thực đây. Nhưng hán hay là đi làm, mục đích gì không ngoài ba cái.

Một là kế tục xà một tấm vô học công tử bột công tử bị khoác lên trên người chính mình, đây là một tầng rất tốt màu sắc tự vệ.

Hai là nhờ vào đó vượt rào hành vi thăm dò hạ Thục Hán chính quyền phản ứng trình độ, lấy này hiểu rõ Thượng thư đài bên kia đối sự khoan dung của chính mình độ có bao nhiêu. Thăm dò kết quả hán vẫn tương đối thỏa mãn —— chỉ là trách cứ, nhắc nhở hán lập tức cải chính đồng thời lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa. Điều này nói rõ Thượng thư đài bên kia đối với mình vẫn ôm rất lớn khoan dung độ.

Này thứ ba mà, đương nhiên là vì lôi kéo chính mình này quần thủ hạ —— trước hết để cho đám người kia nếm trải quận bình tăng nhanh chỗ tốt, này lại muốn cắt đứt xuồng vậy thì không quá dễ dàng.

Nói đến, Quan Nghi hiện tại cái này tiểu đoàn đội bên trong, Liêu Dững là lớn tuổi nhất, sáu mươi sáu tuổi. Đón lấy là Lý Mật, ba mươi ba tuổi. Mã Quá hai mươi chín tuổi. Sau đó là Trần Thọ cùng Quan Nghi, hai mươi bốn tuổi. Cái khác đều là chừng hai mươi tuổi công tử ca. Cái này tuổi trẻ quá đáng đoàn đội bên trong, nhiệt huyết cùng đối tình là không bao giờ thiếu thiếu: Đại gia nguyện ý làm việc, muốn làm việc. Mà muốn làm việc, quận bình số lượng phi thường phi thường trọng yếu.

Phía trước Quan Nghi làm lớn như vậy một đồng làm nền, đi vòng vài cái đại quyền cho bọn họ tẩy não. Cuối cùng thành công cho bọn thủ hạ của chính mình truyền vào một cái quan niệm tiến vào: Thục Hán vong quốc tai họa lửa xem lông mày (đây là sự thực), chúng ta này quần cháu nhà quan muốn phân phát đồ tường (chủ yếu là muốn tự vệ), công việc của chúng ta là có hy vọng có ý nghĩa (cái này cũng là sự thực), Thục Hán cần muốn chúng ta đến cứu vớt (thối lắm, hán chính là muốn tự vệ).

Làm nền làm tốt, chuyện về sau liền dễ làm nhiều lắm.

"Tư nhân không thể ra tư phụng dưỡng quốc gia bình sĩ, đây là triều đình pháp luật, là ta suy nghĩ không chu đáo. Thượng thư đài giáo huấn phải là. Vì lẽ đó, hiện hữu 500 quận bình là muốn cắt giảm. Triều đình cho Phù Lăng quận quận bình biên chế chính là 150 người, vậy thì khôi phục lại 150 người là được rồi. Nhân viên, vẫn là trước đây nhân viên."

"Bất quá. . . Đây Phù Lăng quận hiện tại quanh thân cực không ổn định, chúng ta binh lực xác thực không thể giảm thiểu. Vì lẽ đó, ý của ta là, thành lập một nhà thương xã, lấy thương xã hộ vệ danh nghĩa đem chúng ta mỗi nhà gia tướng nhét vào. Tại không xa tương lai, Phù Lăng quận sẽ có rất nhiều mới sản xuất, những thứ đồ này muốn chuyên chở ra ngoài, vì chúng ta đòi lấy tiền lương, đều là phải có hộ vệ chứ? Nếu là bản địa Ngũ Khê man đến đánh cướp chúng ta đội buôn, chúng ta đội buôn hộ vệ phần khởi phản kích cái này nói còn nghe được chứ?"

Đề nghị của Quan Nghi để Liêu Dững, Lý Mật, Trần Thọ ba người hơi hơi nhủ nhủ mày, nhưng ba người cũng không nói gì. Còn Trương Tuấn, Giản Đôn như vậy hơi chút tùy tiện công tử ca lập tức liền nhảy lên: "Huynh trưởng biện pháp tốt! Chúng ta không tranh cái danh này, chỉ cần thực chất trên có binh là có thể."

"Không phải vậy, chúng ta không có binh a. Chúng ta chỉ là có hộ vệ mà thôi. Điểm này đại gia đến vững vàng đứng vững, ai nói chúng ta có binh chúng

ta liền làm hần!"

"Đứng đứng đứng, nào có binh a. Có cũng chỉ là Phù Lăng quận trong sổ sách thượng cái kia 150 người. Trong tay chúng ta chỉ có hộ vệ. Cái kia, nhé nhé nhé, huynh trưởng, chúng ta thương xã tên gọi là gì vậy?"

"Nói đến, chúng ta đều là Đại Hán phục hưng mới bắt đầu dĩ làm như vậy. Liền gọi Phục Hưng xã đi!"

"Tên rất hay!"

Cuối cùng đại gia trải qua hiệp thương ước định, mới thành lập Phục Hưng xã, Quan Nghi lấy ngàn vạn tiền cùng 200 gia tướng nhập cổ, chiếm cổ ba phần mười. Trương, triệu, giản, Tôn Tử gia các chiếm một phần mười. Mã Quá, Liêu Dũng, Lý Mật, Trần Thọ các chiếm năm phần. Cuối cùng một thành dự để cho My gia. Tại My gia chính thức nhập cổ trước, này một luồng là Quan Nghi người quản lý.

Đương nhiên, con cháu thế gia là không thể trực tiếp đứng ra kinh thương, hưởng chi bọn họ hiện tại đều vẫn là quốc gia nhân viên chính phủ, vì lẽ đó này Phục Hưng xã trên danh nghĩa hành thủ là Quan Nghi người hầu Quan Tiểu Thất.

Diên Hi hai mươi năm (Dương lịch 257 năm) ngày mùng 6 tháng 6 tới hôm đó,

Phục Hưng xã liền tại Quan Nghi trăm phương ngàn kế mưu tính bên trong sinh ra. Tại Quan Nghi vừa đưa cái này làm lúc đi ra, hần nghĩ tới chỉ là làm sao dùng lợi ích thế cộng đồng đến buộc chặt chính mình này quần thủ hạ, do đó càng có lợi hơn tại sau đó tự vệ. Liền chính hần cũng không nghĩ tới, Phục Hưng xã lại ở phía sau đến trưởng thành lên thành Đại Hán thôn thiên cự thủ.

...

Rốt cục tan hợp, trở lại phòng của mình, hầu gấp tắm rửa thay y phục, sau đó không thể chờ đợi được nữa cùng mình vợ đến rồi mấy phát. Quan Nghi rốt cục thỏa mãn nằm ở trên giường.

"Phu quân, bà nội đại nhân, mẫu thân đại nhân, di nương cùng chị dâu đều có tin đến. Thiếp thân phụ thân cũng có tin đến."

"Hừm, đều nói rồi chút gì?"

"Thiếp thân chỉ mở ra phụ thân đại nhân tin, thư tín của hần ngăn đầu đều là phu quân thân khai, thiếp thân cũng không dám một mình mở ra."

"Ài, phu nhân không cần như thế khách khí. Ngươi ta phu thê một thể, có cái gì ngươi nha ta. Ân, ở ngoài phụ đại nhân đều nói rồi chút gì?"

"Cũng chính là như vậy thăm hỏi, xem con rể của hần có hay không đối con gái của hần không tốt cái gì. Ân, còn có chính là đại tướng quân lần này không phải thừa dịp Gia Cát Đản treo cờ lại muốn thứ bác phạt sao, phụ thân như thế thượng biểu phản đối. Còn viết một phần « cừu quốc luân » khuyên nhủ đại tướng quân. Khanh khách, phụ thân chính mình ở trong thư đều khoe khoang bản văn chương này bác bỏ đến đại tướng quân ngậm mồm không trả lời được đây. Thiếp thân vừa xem qua, đúng là một phần áng hùng văn đây. Phu quân, có muốn hay không thiếp thân đọc cho ngươi nghe?"

Có cái gì êm tai. Không phải là một phần đầu hàng luận sao? Cái gì đại quốc cùng tiểu quốc đối lập, tiểu quốc có thể làm chính là bảo cảnh an dân tĩnh lặng chờ đợi. Chờ đợi cái gì đây? Các ông trời thu rồi đại quốc. Nếu như lão trời không bắt đại quốc đây? Vậy thì ngồi đợi diệt vong? Vô nghĩa mà.

"Hừm, ở ngoài phụ đại nhân áng hùng văn ngày mai chờ vì phu nghi ngại tốt lại cẩn thận bái đọc làm sao?" Quan Nghi thoải mái đem đầu gối lên người vợ bập đui thon dài thượng: "Vừa này vì phu tiêu hao quá nhiều, đón lấy thư thỉnh phu nhân đại đọc làm sao?"

"Chán ghét!" Tiều Tường trên mặt hiện lên hai đám đỏ ửng, nhẹ nhàng đánh Quan Nghi một thoáng, nhưng vẫn là cảm lấy Quan gia mọi người thư tín, bắt đầu chậm rãi cho Quan Nghi đọc tin.

Trong nhà bà nội, đại nương, mẹ đẻ nội dung trong bức thư đại khái giống nhau, đơn giản là thăm hỏi, cố gắng. Nhưng là Tiều Tường mở ra Lưu Linh gửi thư sau, về mặt liền không được tự nhiên.

"Hả? Phu nhân, vì sao không đọc? Mau đưa chị dâu niềm tin, tắt đèn nghỉ ngơi."

"Híc, phu quân, này tin, vẫn là chính ngươi xem một chút đi?"

"Làm cái gì a." Quan Nghi mãi không tỉnh nguyện đứng dậy, tiếp nhận Tiều Tường truyền đạt thư, triển khai vừa nhìn sau, cũng có chút há hốc mồm.

Phong thư này không dài, nội dung chủ yếu liền hai đoạn nói:

Đoạn thứ nhất nói là: "Ngày mùng 3 tháng 5, hồi cung tỉnh mẫu. Nghe mẫu ngôn, nam hương hầu vì con trai cầu cưới tại hoàng thất. Thượng muốn doãn."

Đoạn thứ hai nói tắc lại đến mức rất đột ngột, cùng câu trên căn bản không có bất cứ liên hệ nào. Hơn nữa chữ viết so sánh với đoạn văn tự rõ ràng viết ngoáy rất nhiều, có thể thấy viết thư người tại tả đoạn văn này thời điểm trong lòng là phi thường hoảng loạn. Đoạn văn này kỳ thực là một câu thơ từ: "Ngai như trên núi tuyết, sáng như vầng nguyệt."

Quan Nghi xem đến đây phong thư cũng mắt choáng váng. Hần thực tại không nghĩ tới Lưu gia công chúa lại gan to như vậy!

Đoạn thứ nhất nói ý tứ chính là Thượng thư phó xạ, nam hương hầu Đồng Quyết cho Lư Thiện nói, lão đại, nhà chúng ta nhi tử tuổi cũng không nhỏ, có thể hay không cùng người kết cái thông gia đây? Lư Thiện nói, đề nghị này không tệ lắm.

Lư Thiện tiên sinh nhi tử từ một chuỗi lớn, thế nhưng con gái sẽ không nhiều. Hiện tại thành niên con gái liền hai cái, một cái là Gia Cát Chiêm lão bà. Một cái khác chính là Lư Linh, Quan Thống góa phụ. Đồng Quyết hướng về Lư Thiện cầu hôn, kỳ thực nói rõ chính là nói: Lư Linh công chúa hiện tại tại Quan gia ở goá, này tài nguyên quả thực chính là lãng phí, không bằng cho con trai của ta được rồi. Mà Lư Thiện tiên sinh đây, cũng cảm thấy đến con gái của chính mình trẻ tuổi như thế liền thủ tiết quá đáng thương, vì lẽ đó cũng rất có ý hướng này.

Ở đây muốn nói một chút thời Hán xã hội quan niệm cùng hậu thế lý học hưng khởi sau quan niệm hoàn toàn khác nhau. Tại thời Hán, phụ nhân tang phu sau tái giá không là gì ghê gớm sự tình. Hán Vũ Đế Lư Triệt mẹ đẻ vương thái hậu, người đầu tiên nhận chức trượng phu liền không phải Hán Cảnh Đế. Hoàng gia đều là như thế, bách tính càng sẽ không quan tâm những thứ này. Vì lẽ đó, công chúa tái giá, ở thời đại này, không tính toán vấn đề gì.

Đối với Đồng Quyết tới nói, hần phi thường có cùng hoàng gia đón dâu cần phải. Vốn là Thượng thư đài bên trong mấy vị này phó xạ, Bàng Hoành bị Trần Chi đánh đuổi sau dục đỡ hần tư lịch già nhất, Gia Cát Chiêm bắt quá là đình Bàng Hoành khuyết thời, mặc kệ tuổi tác vẫn là quan lĩnh, đều ở hần cùng Phàn Kiến mặt sau. Theo lý, hiện tại Trần Chi bị bệnh sau, hần là hần chủ trì Thượng thư đài mới đứng.

Nhưng là ai để người ta Gia Cát Chiêm có một cái hào quang lộng lẫy cha đây? Nhân gia trời sinh tự mang vô địch vàng sáng (giới hạn Thực Hán phạm vi bên trong), thêm nữa Gia Cát Chiêm tính cách lại cực kỳ hung hăng. Trước đây Trần Chi tại thời điểm còn có thể miễn cưỡng áp chế, Trần Chi bị bệnh sau, Gia Cát Chiêm tự mình tiếp quản Thượng thư đài quyền quản lý. Này liền để Đồng Quyết rất khó chịu. Vì lẽ đó Đồng Quyết chủ động dán lên Lư Thiện, chính là muốn tranh cướp Trần Chi sau Thượng thư đài quyền quản lý —— tốt nhất lão đại người trực tiếp nhận lệnh ta làm mới một đời Thượng thư lệnh. Này đầu danh trạng con trai của chính là ta cưới người hai hôn con gái.

Mà Lư Thiện đây, kỳ thực vẫn luôn khó chịu Gia Cát Lượng. Chi là vì triều cục ổn định bắt buộc đi đem Gia Cát Lượng cung thượng thần đàn. Đối Gia Cát Lượng đều như vậy, đối Gia Cát Chiêm như thế nào tốt nổi đến đây? Vì lẽ đó, cũng cần có người chủ động đứng ra áp chế Gia Cát Chiêm. Bởi vậy, Lư Thiện đối hôn sự này cũng là rất tình nguyện thúc đẩy.

Cuối cùng cũng coi như Lư Thiện người này rất niệm tình xưa, cần lo lắng một thoáng Quan gia cảm thụ. Không có tại chỗ đáp ứng.

Bất quá, cũng chính là cái dạng này. Quan Nghi biết, việc này phỏng chừng hơn nửa sẽ thành: Lịch sử bản vị trên mặt, tuy rằng Quan Thống quả phụ hướng đi làm sao sách sử không có ghi chép. Nhưng Trần Chi treo sau, chính là Đồng Quyết cùng Gia Cát Chiêm đồng thời bình Thượng thư sự tình mà.

Nhưng là, nhưng là Lư Linh trong thư còn có một câu nói a!

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Ba đời lý tưởng (7)

"Ngai như son thượng tuyết, hiệu như càn vân gian nguyệt." Hai câu này thơ, xem ra là tại tả cảnh, nhưng ở Hán mạt thời Tam Quốc, hơi có chút văn hóa người đều biết, đây là Tây Hán tài nữ Trác Văn Quân 《 bạch đầu ngâm 》 trước hai câu.

《 bạch đầu ngâm 》 là Trác Văn Quân theo Từ Mã Tương Như bỏ trốn sau, Từ Mã Tương Như nam nhân bệnh chung phát tác, lại ở bên ngoài nuôi tiểu mạt bị Trác Văn Quân sau khi biết, Trác Văn Quân viết cho Từ Mã Tương Như một bài thơ. To lớn khái ý tứ là: Ái tình cần phải như trên núi tuyết, vân nguyệt như vậy thuần khiết không rãnh. Nhưng ta nghe nói người lạc lối, vì lẽ đó ta liền muốn đến đoạn tuyết với người. Năm đó lão nương bỏ lại người nhà theo người bỏ trốn, cho rằng tìm cái như ý lang quân. Ai biết người cũng không phải đồ tốt. Nam nhân cần phải lấy tình ý làm trọng, đối với đối phương trung trinh nhất quán. Người liền kẻ tục lãng đi, chân thực cảm tình một khi không có nhưng là vĩnh viễn không bù đắp nổi nhé!

Có người nói bài thơ này hiệu quả rất tốt, Từ Mã Tương Như sau khi xem xong lập tức chạy về gia quý gối mặt bàn là. . . Bài thơ này sau đó cũng thành không ít nữ văn thanh dùng để giáo dục hoa tâm nam canh gà văn: Các người xem các người xem, Từ Mã Tương Như như vậy đại tài cũng như này nghe lời của lão bà, người tại sao có thể không nghe lời của ta đây?

(bất quá, canh gà văn như vậy đều là có độc. Kỳ thực mấu chốt của vấn đề là lúc đó Từ Mã Tương Như vẫn không có phát đạt, ăn chính là Trác Văn Quân nhuyễn cơm (kẻ này dùng vợ cả tiền nuôi tiểu lão bà, thực sự là âm tặc điển phạm). Vì lẽ đó Trác Văn Quân nói chuyện biệt ly Từ Mã Tương Như lập tức cúi đầu. Sau đó tướng như ca làm đại quan, tìm vô số tiểu lão bà, trác bác gái rầm rầm không dám thả một cái.)

Thế nhưng thay đổi một hoàn cảnh, bài thơ này kinh Lư Linh tay viết cho Quan Nghi sau, ý kia liền hoàn toàn thay đổi: Ta vốn là yêu thích người, kết quả người lại mặt khác thảo lão bà. Thảo lão bà cũng là thôi, lại còn chạy đến Phù Lăng quận cái kia heo lãnh địa phương đi. Hiện tại có người muốn phụ hoàng đem ta gả cho con hần. Người không quý trọng chứ? Sau đó vĩnh xa không có cơ hội.

Vì lẽ đó Tiểu Tường xem đến đây phong thư sau sẽ phi thường phi thường không cao hứng: Làm sao nhỏ, người đưa này tại cùng lão nương trước khi kết hôn còn cùng mình chị dâu cảm ỗ?

Ta mẹ nó cái này oan a! Cũng là chính mình tìm đường chết, làm gì nói cái gì phu thê một thể, thư tín của ta người tùy tiện sách như vậy trang 13 a! Nay công chúa muội cũng là mê gái, ta không phải là liếc trộm người vài lần, lộ nửa người trên cho người xem hạ sao. Người còn lại thượng ta a?

"Phu nhân! Trời đất chứng giám, ta cùng chị dâu tuyệt không cầu thả việc!"

"Bộp bộp bộp, thiếp thân không nói gì nha, phu quân vì sao vội vã giải thích?"

Cho nên nói Thành Đô em gái chính là điểm này không được, rõ ràng một bụng tà hỏa, lại có thể đoan được không phát tác ra, làm cho nam nhân hồng cũng không phải, nào cũng không phải (1).

Liền, cùng đường mặt lộ Quan Nghi không thể làm gì khác hơn là đành hoàng đem mình cùng công chúa muội từng tí từng tí tất cả đều hướng về kính mắt nương bàn giao.

"Ân ~~~ cái kia. . . Vị công chúa kia ngực so. . . So ương làm sao?" Nghe nói Quan Nghi tối ban đầu bị công chúa muội hung khí hấp dẫn, Tiểu Tường không tự tin liếc mắt nhìn chính mình ngực, sau đó lại đưa tay sờ sờ.

Này, này này, nữ nhân này tư duy thực sự là nhảy ra a! Đây không phải là đang nói rõ bạch không thanh bạch vấn đề sao? Tại sao lại kéo tới trên ngực điện đến rồi."Không biết, ta lại không có sờ qua. . . Tê ~~~ ai nha!"

"Nghĩ gì thế? Lẽ nào người vẫn đúng là muốn sờ một cái không được!" Chống nạnh mắt, giống như là hết thầy nữ nhân vô sự tự thông bản năng.

"Không dám không dám, vì phu đã có phu nhân, sẽ không tiếp tục tại chỗ này nghĩ. Khả khả khả."

"Hừ, phu quân, thiếp thân cũng nói rõ với người. Ương không phải ghen tị người, nếu là phu quân có yêu cầu, thiếp thân cũng không phản đối phu quân nạp thiếp. Chỉ là này công chúa mà, phu quân liền không phải làm gì tưởng niệm. Công chúa làm sao có khả năng làm cho người ta làm thiếp?"

"Đó là đó là, từ vì phu nhìn thấy phu nhân lần đầu tiên bắt đầu, vì phu liền chưa từng có nghĩ tới vị công chúa kia. Vì phu này trở về tin, liền nói công tử nhà họ Đồng quả thật lương phối. . ."

"Hừ! Đồng Cung Tập cái kia cái con trai của rác rưởi cũng là lương phối mà nói, Thành Đô đầu đường tùy tiện đầu mối lợn đi ra cũng là lương phối."

"Há, ừm! Người cùng công tử nhà họ Đồng rất quen? Chuyện gì xảy ra? Thành thật bàn giao!"

"Híc,

Đây không phải là trước đây ra mặt gặp mặt một lần sao."

"Há, đã quên, người tương qua rất nhiều lần thân, kinh nghiệm phong phú. Tê !! Ai nha !! Phu nhân, người còn như vậy, vì phu muốn dùng chày gỗ trừng trị người a!"

"Hừ, ai sợ?"

Được rồi, lại là một trận mây mưa, không thể không lược bớt ba ngàn tự.

Vân thu vụ tán sau, Tiểu Tường nghiêm mặt nói: "Con trai của Đồng Cung Tập gọi Đồng Minh, tự sùng Lượng. Năm nay hai mươi sáu tuổi. Thân thể người này suy nhược đến không thể tưởng tượng nổi mức độ. Ương cùng hán gặp mặt thời điểm, tuy nói ngày đó trên mặt hán lau rất dày nay phấn, nhưng có thể thấy, khí sắc thật không tốt. Nói chuyện lâu đều muốn thở thượng một trận. Sau đó ương lên lút tìm hiểu một phen, mới biết người này ở trong phủ nuôi mấy trăm tên ca cơ, ban ngày tuyên nhân, hàng đêm sênh ca. . ."

Sùng Lượng? Nịnh hót có muốn hay không như thế trắng ra? Còn có, người anh em này thật sự có dũng khí a. Là muốn lĩnh hội thiết trụ ma thành châm vui về sao? Ai, xuyên qua trước đọc sách sử, nhìn thấy nam triều sĩ tộc từ đệ thân thể suy nhược, kỳ không được ngựa, không nhúc nhích đường còn tưởng rằng là khuyết đại. Ai nghĩ đến hiện tại sĩ tộc từ đệ đều sa đoạ như vậy. Cũng còn tốt cũng còn tốt, chỉ ít hiện tại này cổ bầu không khí tại Thục Hán còn không phải chủ lưu.

"Vì lẽ đó, tuy rằng ương đối với người cái này chị dâu rất không cao hứng. Nhưng cũng không đành lòng làm cho nàng nhảy vào hố lửa."

"Hừm, phu nhân là người lương thiện, như vậy, vì phu hồi âm thượng liền đem Đồng Minh cái phế vật này tình huống như nói rõ thật là tốt rồi. Phải đi con đường nào để vị công chúa kia chính mình đi phán định đi."

"Thiện."

Phu thê hai người não loạn như thế vừa ra, trong khoảng thời gian ngắn đều không có buồn ngủ. Tiểu Tường do dự một hồi, vẫn là mở miệng hỏi: "Phu quân, tối nay vì sao trở về đến như thế chỉ muộn, nhưng là quận vụ có chút vướng tay chân?"

"Hừm, quận vụ phương diện đúng là không có việc lớn gì. Hôm nay chủ yếu là nói chuyện một thoáng Hoài Nam Gia Cát Đản treo cờ."

"Há, hóa ra là việc này a. Đại tướng quân cũng là bởi vì nguyên nhân này mới lần thứ hai yêu cầu bắt phạt đi. Cái kia phu quân cho rằng Gia Cát Đản có thể thành sự sao?"

Đại Hán xã hội bầu không khí cũng không bảo thủ, đối nữ tử kỳ thị cũng không nghiêm trọng. Nữ tử tham chính luận chính sự tình tuy rằng không thông thường, nhưng cũng tuyệt không lạ gì. Huống chi Quan Nghi là xuyên việt giả, đối nữ tính là xuất phát từ nội tâm bình đẳng tâm thái. Vì lẽ đó Tiều Tường hỏi chính vụ thượng sự tình, Quan Nghi một chút mâu thuẫn tâm tình đều không có. Rất là vui sướng liền đem ngày hôm nay tại phòng nghị sự thượng phân tích lần thứ hai cho vợ của chính mình vượt một lần.

"Ai nha, nếu như phu quân nói, đại hán kia chẳng phải là tại trong vòng mười năm có vong quốc tai họa?"

"Híc, vong không vong quốc cũng không nhất định. Thế nhưng đối mặt Tào Ngụy khuynh quốc chi binh đó là khẳng định."

"Cái kia, cái kia cái kia, bệ hạ cùng triều đình thượng các đại thần biết không? Phụ thân biết không?"

"Làm sao sẽ không biết đây, ngay cả chúng ta ở đây sao hẻo lánh địa phương đều có thể phân tích đến đi ra, bệ hạ bọn họ sẽ phân tích không ra? Trên thực tế, trước tiên Xa Kỳ Đãng tướng quân (Đặng Chi) khi còn tại thế liền sáng tỏ đã nói, Từ Mã gia nện vững chắc quyền lực cơ sở sau sẽ thảo phạt nước ta hoặc Đông Ngô, câu lấy chiến công lấy làm oán làm trái tư. Vì lẽ đó bệ hạ bọn họ là biết đến. Lại nói, coi như bệ hạ bọn họ không biết, đêm nay nghị sự nội dung, Lệnh bá (Lý Mật) sẽ hướng về Thượng thư lệnh báo cáo, Thừa Tộ (Trần Thọ) sẽ hướng về đại tướng quân báo cáo. Bọn họ không cũng là đều biết à?"

"Cái kia phụ thân còn làm 《 cừu quốc luận 》? Đây không phải là. . ."

Ngươi cái kia phụ thân chính là cái đầu hàng phái a! Ước gì Thục Hán chết sớm đây. Thực sự là lúc trước tiểu gia tìm không được vợ, ngươi lại lớn tuổi không tìm được lão công. Không phải vậy chúng ta căn bản đi không tới đồng thời mà.

Nhìn thấy Quan Nghi trầm mặc không nói, Tiều Tường rất là hoảng loạn hỏi: "Phu quân, phụ thân có phải là nghĩ. . ."

Quan Nghi nhẹ nhàng đưa ngón tay đặt tại Tiều Tường ngoài miệng: "Phu nhân, người có chí riêng, mặc kệ ở ngoài phụ đại nhân cùng ta ba người kia anh rể lớn trong lòng là nghĩ như thế nào. Nhưng vì phu là không muốn nhìn thấy Đại Hán vong quốc."

"Cái kia phu quân tự thỉnh bên ngoài Phù Lăng quận, là muốn tránh họa vẫn là có ý đồ khác?"

Đương nhiên là tránh họa rồi! Bất quá tại chính mình người vợ trước mặt cũng không thể nói như thế không có tiền đồ. Nói không chừng, lại đến trang 13.

"Vi phu gia tổ chính là Đại Hán khai quốc đệ nhất tướng. Cái này Đại Hán, trừ ra bệ hạ, dịu dờ ta Quan gia cùng Đại Hán liên lụy sâu nhất. Vì lẽ đó vi phu ra biết Phù Lăng quận, làm sao sẽ là tránh họa đây. Vi phu lý tưởng có ba. Một ngày làm quan một đời tạo phúc một phương. Phù Lăng quận tại bản quan nhậm bên trong tất nhiên đại trị. Hai viết quốc nạn phủ đầu ngăn cơn sóng dữ, nếu là Đại Hán thật sự có một ngày như vậy, cứu lại quốc gia nguy vong, ngoài ta còn ai! Ba viết hưng phục Hán thất còn tại Cổ Đô! Đây là ta Đại Hán lập quốc tới nay rờn rã ba đời người lý tưởng. Ta Đại Hán đến nay không có thoái hóa thành lại một cái Lưu Chương, không phải là dựa vào cái lý tưởng này kiên trì sao? Cái lý tưởng này, chung quy sẽ đang vi phu sinh thời thực hiện!"

(P/s: Đoạn này không chỉnh được, tiếng địa phương)

1, 20 năm trước Lý bá thanh tiên sinh có cái tiết mục ngắn, sinh động mà hình tượng biểu diễn Thành Đô em gái cùng Trùng Khánh em gái không giống.

Trượng phu ở bên ngoài xã giao, say mèm, hùng đồng linh điểm, về nhà, gõ cửa.

Trùng Khánh em gái: Mở cửa, ai nha! Chớ nhét lỗi thời, lang cái uống lã cái nhiều mà! Ngươi là ha nhỏ mạ! Nhanh lên một chút nằm vật xuống, ta thiết chuẩn bị cho ngươi điểm nước nóng phu một thoáng. Con rùa không tự chủ, lão nương nói với ngươi rất nhiều lần, gọi ngươi mặc lã cái. Ngươi không nghe! Ai nha! Buồn nôn hẳn đến, ta thiết tìm cái rác rưởi đâu! Xem ngươi bộ dáng này nha, lão nương rất nhớ xoạc ngươi mấy rấy tai! Lão nương nói với ngươi ha, lại giống như vậy, lão nương kiên quyết không được để ngươi tiến vào cái cửa này. Nhanh lên một chút! Đưa tay, thay y phục.

Nhiều nhất hùng đồng một chút, bình yên ngủ hạ xuống.

Thành Đô em gái: Nghe thấy tiếng gõ cửa, quay về mắt mèo nhìn xuống. Ôi, ngươi còn hiểu về được nha. Ngày hôm nay uống thật nhiều à? Uống say hưng hay chưa? Không có uống say hưng kể tục đi uống mà. Con người của ta rộng lượng vô cùng, tuyệt đối sẽ không là chuyện nhỏ này tức giận. Ngươi là nam nhân mà, muốn đẩy lên cái này gia tái, phải ở bên ngoài xã giao tái. Ta lý giải, chống đỡ. Thiết mà, thiết tiếp tục uống. Ta là tương đương giảng đạo lý. . . Ngươi sai rồi nha? Ngươi nơi nào sai rồi nha?

Kết quả hùng đồng năm sáu giờ đều không có đi vào môn.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thâm canh Phù Lăng quận (1)

Tuy rằng tối hôm qua cùng mình người vợ đại chiến nhiều lần, còn hàn huyên rất lâu thiên. Nhưng Quan Nghi vẫn là ở giờ Thìn mới bắt đầu đứng giờ tỉnh lại.

Rửa mặt, tại phủ thái thú hậu viện nhỏ hẹp trong sân luyện một trận Quan Dao. Lúc này Tiểu Tường cũng lên. Hai vợ chồng dùng qua hướng thực. Sau đó Tiểu Tường đến xem nòng hồ con, Quan Nghi nhưng là kêu lên Quan Tiểu Thất các mười mấy cái cùng nhau lớn lên người làm, đồng thời hướng về phủ thái thú mặt sau trên sườn núi đi đến.

"Ta chừng mười ngày chưa có về nhà, bên trong không có vấn đề gì chứ?"

"Gia chủ yên tâm, những ngày qua các anh em đều thay phiên trị thủ. Nửa đêm đều có người núp. Trừ ra trên trời chim bay, không có bất kỳ người nào có thể tới gần."

"Hừm, khối này trong đất chôn đồ vật, đủ để thay đổi Đại Hán ngàn năm qua lương thực khốn cực. Làm sao cẩn thận đều không quá đáng."

Hai người hiện đang trò chuyện, trên sườn núi nhưng vội vội vàng vàng chạy đến một bóng người, đợi đến gần, Quan Nghi nhận ra được, đây là hán Quan gia lại một cái gia sinh con, quan đầu to.

Ai cũng xem đều đi ra quan đầu to cái kia đầu to lớn thượng đây sau đầu mồ hôi, trên mặt vẻ mặt cũng cực kỳ kinh hoàng. Quan Nghi cùng Quan Tiểu Thất không khỏi căng thẳng trong lòng: "Chuyện gì xảy ra?"

"Thất quân gia, nha, gia chủ cũng tới. Gia chủ, ngài ruộng thí nghiệm cách chỗ kia chút cỏ xanh. . . Sáng sớm hôm nay chúng ta sau khi đứng lên phát hiện mở ra thật nhiều cỏ phí. . ."

"Tốt! Nở hoa rồi! Ha ha ha ha ha, đầu to, không cần căng thẳng. Đây là chuyện tốt a!"

Đi tới ruộng thí nghiệm bên trong, nhìn đầy đất cỏ phí, Quan Nghi cái kia tâm tình khỏi nói nhiều sáng khoái. Hẳn một cây một cây đếm qua đi, 125 cây khoai tây miêu, cây cây mọc hài lòng. Trong đó có hơn bảy mươi cây đều nở hoa.

"Được! Được! Nhiều nhất lại có thêm một tháng, là có thể thu hoạch rồi! Năm nay nếu như có thể làm nhanh một chút, phỏng chừng còn có thể gieo một mùa!"

Khoai tây trên đất cây nở hoa sau sẽ tiến vào nhanh chóng thành củ kỳ. Như vậy có thể kéo dài 30 ngày. Nhưng tiền đề là thổ nhưỡng nhiệt độ không thể vượt qua 25 độ. Bằng không lòng đất thực khối sẽ đình chỉ phát dục. Được lợi từ Phù Lăng quận khắp nơi núi cao, nhiều chỗ cao hơn mặt biển đều ở một ngàn mét trở lên ưu thế. Nơi này trồng trọt khoai tây bình thường đều có thể kéo dài sinh trưởng thời gian rất lâu. Bởi vậy nơi này sản xuất khoai tây, thân củ đều rất dài rộng. Trên thực tế, mặc dù ở đời sau, tuy rằng Trung Hoa nổi danh nhất khoai tây sản xuất tại Cam Túc, nhưng toàn bộ Vân Quý xuyên du tây nam khu vực vùng núi bên trong, đều là rộng khắp khoai tây trồng trọt khu.

"Rất tốt! Đầu to, các người đem những này khoai tây miêu chăm sóc rất tốt! Tiểu Thất, cho bọn họ mỗi người thêm phát 100 tiền!"

"Đa tạ gia chủ!"

"Hừm, đón lấy một tháng là then chốt! Còn phải khổ cực đại gia kế tục làm lụng. Mỗi năm ngày thì một lần nông gia phí, thời khắc duy trì thổ nhưỡng ướt át thông khí. . . Sau một tháng nếu như có thể được mùa, ta tuyệt không keo kiệt ban thưởng!"

"Xin nghe gia chủ chi mệnh!"

Lại phi thường lưu luyện mà thỏa mãn xoa xoa mỗi một cây khoai tây miêu, Quan Nghi đối Quan Tiểu Thất nói: "Đi xưởng ép dầu."

Cây cải dầu hoa loại thực vật này nguyên sản tại Tây Âu, hiện tại Thục Hán là không có loại thực vật này. Quan Nghi nói xưởng ép dầu, bên trong sản xuất không phải dùng cho dùng ăn dầu hạt cải. Mà là dùng cho công nghiệp sản xuất dầu tùng.

Nói đến, hậu thế Trung Hoa to lớn nhất dầu tùng làm ra vực chính là thành phố Trùng Khánh núi cao huyện. Vừa vặn liền tại hiện tại Phù Lăng quận cảnh nội. Trên thực tế Quan Nghi đến Phù Lăng quận sau không lâu liền phát hiện nơi này dầu tùng cây rất nhiều.

Đáng tiếc, giới hạn ở thời đại hạn chế. Cái thời đại này người vẫn không có đầy đủ nhận thức dầu tùng cây tác dụng —— đối với không có giải quyết ẩm no người đến nói, một cái đồ vật giá trị có lớn hay không, đầu tiên liền hỏi vật này có thể ăn được hay không? Dầu tùng cây tuy rằng muốn kết quả, nhưng

trái cây độc tính nhưng rất lớn, cắn bản không thể ăn. Vì lẽ đó, tuy rằng Phù Lăng quận đầy khắp núi đồi dầu tùng cây, nhưng người địa phương cắn bản cũng không có đem hữu hiệu lợi dụng. Lấy về làm củi hóa thiêu đều hiếm khói đại!

Đi tới xưởng ép dầu, nghe thấy được dầu tùng độc nhất mùi, Quan Nghi đầy mắt kim quang: Đây đều là tiền a!

"Hiện tại một tháng khoảng chừng có thể sản xuất bao nhiêu?" Mới thiết Phù Lăng quận xưởng ép dầu chủ sự, cũng là Quan gia người làm, kêu làm Quan Tiểu Cơ.

"Hỏi bẩm gia chủ.

Sinh sản này dầu, hái du quả (Syndiclis chi tan tử), nghiền ép, loại bỏ đều cực kỳ hao tổn nhân thủ. Hiện nay xưởng ép dầu bên trong chỉ có chừng hai mươi người, bởi vậy sản lượng không nhiều. Một tháng cũng là mười thạch trên dưới. Nếu như có thể có sung túc nhân thủ, nô tỳ bảo đảm, mỗi tháng sản xuất chỉ ít bách thạch trở lên."

"Người dự tính muốn đạt đến như vậy sản lượng, đại khái cần bao nhiêu nhân thủ?"

"Híc, gia chủ, hái, vận tải đại khái cần 200 người. Nghiền ép chế dầu sắp xếp hai người nối nghiệp, mỗi ban cần năm mươi người. Loại bỏ cần năm mươi người. Vì lẽ đó chỉ ít cần 350 người."

"Người tính toán sai lầm. Phải biết, nếu như quy mô làm lớn hơn, phụ cận dầu đồng cây cắn bản là cung cấp không tới. Cái kia liền cần đến chỗ xa hơn đi sưu tập du quả. Vận tải khoảng cách, thời gian đều sẽ trở thành dài. Nhân thủ lại sẽ không đủ."

"Gia chủ chỉ bảo phải là. Nô tỳ nọ cân nhắc."

"Hừm, nhân thủ vấn đề ta sớm muộn sẽ cho các người giải quyết. Sản xuất ra thành phẩm thế nào? Phải biết ta đến bán đi ra ngoài tài năng có tiền cho các người tăng cường nhân thủ a."

"Gia chủ, nói đến đây cái nô tỳ sẽ phải cố gắng nói một chút." Quan Tiểu Cơ đổi một bộ vẻ mặt hưng phấn: "Vật ấy quả thực thần kỳ cực kỳ. Quét tại tấm ván gỗ thượng, chẳng mấy chốc sẽ phơi khô. Làm sau, này tấm ván gỗ lại không có chút nào thấu nước, hơn nữa còn phản quang. Mùi gì gì đó cũng rất nhanh sẽ không có. Liền điểm này, liền so tất không biết được rồi bao nhiêu. Nếu là vật ấy biết đánh nhau chi tiêu đường, ta Đại Hán tất liệu sớm muộn sẽ bị vật ấy chen chúc đến không có nguồn tiêu thụ!"

"Trừ ra không thấm nước tính, còn có gia chủ nói binh khí bảo dưỡng. Hai tháng trước chúng ta làm ra nhóm đầu tiên dầu tùng sau liền đem ra quét một nhóm đầu thương. Sau đó cùng đồng dạng số lượng không có quét dầu đầu thương đồng thời vùi vào trong đất. Mấy ngày trước lấy ra vừa nhìn, không có quét dầu đầu thương đã ri sét loang lổ, quét qua dầu đầu thương nhưng một chút ri sét đều không có!"

Dầu tùng làm một loại công nghiệp nguyên liệu, ứng dụng phạm vi kỳ thực rất rộng khắp. Đáng tiếc, Quan Nghi chỉ là cái nông học sinh: Hắn chỉ biết là làm sao trồng tọt, sinh sản, nhưng dầu tùng sản xuất ra sau cụ thể làm sao gia công, vận dụng liền không rõ ràng lắm. Dù vậy, chỉ là thay thế tất liệu quét gia cụ cùng thay thế mỡ động vật chi làm dầu bôi trơn chất bảo quản hai khối, cũng đã đầy đủ sản sinh tương đối lớn lợi nhuận.

Trạm cuối cùng, là chuồng lợn.

Tại một người như vậy đều ăn không đủ no thời đại, trừ ra phương bắc thảo nguyên khu vực bên ngoài, Trung Hoa phần lớn khu vực, chăn nuôi nghiệp cũng không quá bị người xem trọng —— thả nuôi súc vật đi, nơi này không phải là bao la bát ngát thảo nguyên, mà là núi cao rừng rậm Vũ Lăng sơn mạch, muốn chăm nom thả nuôi súc vật cần tiêu hao rất lớn nhân lực —— không phải vậy thả nuôi súc vật hoặc là bị mãnh thú ăn thịt, hoặc là chính mình chạy mất. Người nói không nuôi thả, thực hành nuôi nhốt đi, vẫn là câu nói kia, mọi người ăn không đủ no, mỗi ngày đều vội vàng cho mình tìm ăn. Làm sao có thời giờ cùng tinh lực đi cho súc vật tìm ăn.

Trên thực tế, Trung Hoa nuôi nhốt lợn rừng bắt đầu đến mức rất sớm, chỉ ít tại giáp cốt văn trong tài liệu liền sáng tỏ có nuôi nhốt lợn tể tất trước tiên yêm chi ghi chép. Vì lẽ đó Quan Nghi đi tới Phù Lăng quận sau nhìn thấy khắp núi chạy nhanh bầy heo rừng phi thường buồn bực: Các người vì sao không đi nắm bắt lợn tể, thiến sau thực hành nuôi nhốt đây.

Kết quả Quan Nghi đưa ra cái vấn đề này thời điểm Mã Quá cùng một đám phủ thái thú thuộc viên liền sừng sốt: Vì sao muốn thiến sau lại nuôi nhốt?

Được rồi, Mã Quá tuy rằng xuất thân hiền hách, nhưng bởi vì Mã Tắc nguyên nhân, cuộc sống của hắn kỳ thực trải qua rất khổ. Như vậy đầy người khói lửa nhân gian cấu bức chán nản công tử ca đều xem thường tại đi học tập hiểu rõ nông học tri thức. Người có thể hy vọng hoàn toàn di truyền Bàng Thống một thân ngạo khí Bàng Hoành biết những này "Chưa học tiểu đạo" ?

Chờ đến Quan Nghi bắt được rất nhiều tiểu trư tể, trừ ra lưu lại vài con xem ra so sánh cường tráng làm lợn giống ở ngoài, còn lại tiểu lợn đực toàn bộ yêm đi thực hành nuôi nhốt thời điểm. Mã Quá lại biểu thị phản đối: Mọi người ăn không đủ no, còn phải nuôi lợn?

Cho nên nói đây chính là quan niệm vấn đề a. Lợn nhưng là cả người toàn là bấu vật a. Thịt lợn cùng nội tạng có thể ăn. Có thể so gạo lúa mì gì gì đó làm cho người ta cung cấp càng nhiều năng lượng.

Lông lợn là tất cả bàn chải chủ yếu nguyên liệu. Tại hóa được thời đại, lông lợn là vật tư chiến lược.

Xương lợn có thể hữu hiệu cải thiện cái thời đại này đám người phổ biến xương cốt vôi hoá không đủ bệnh trạng, dùng tiểu hài tử lớn lên càng cao hơn càng rắn chắc.

Cho tới mỡ lợn, đó là hết thầy hơi hơi hiểu chút hóa học tri thức xuyên việt giả đại sát khí: Xà phòng, ngọn nến, cam du, tất cả đều muốn từ mỡ lợn mặt trên nghĩ biện pháp!

Nhìn thấy bị yêm đi tiểu trư môn tại trong chuồng heo hoặc ăn nhiều, hoặc mãnh ngủ. Quan Nghi chỉ cảm thấy những này yêm lợn trước nay chưa từng có đáng yêu. Phì phì thịt lợn, do xà phòng, ngọn nến đổi lấy lượng lớn tiền lương. . .

"Gia chủ, bên dưới ngọn núi huynh đệ đến báo, nói là My gia gia chủ đến."

"Hừm, đem dầu tùng, lông lợn gì đó cho ta mang tới một ít, hạ sơn!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Thâm canh Phù Lăng quận (2)

"Ha ha ha ha ha, Bá Diêu huynh đường xa mà đến, đệ chưa từng nghênh tiếp. Thứ tội thứ tội. Huynh trưởng một nhóm, một đường đều còn thuận lợi chứ?"

"Không sao không sao, huynh nhận được hiền đệ thư liền chuẩn bị lập tức đi thuyền lại đây, chẳng qua vì Thành Đô bên kia có phê hàng hóa chậm chạp không có giao hàng, vì lẽ đó chậm hồi lâu. Xin khoan dung hân là ngu huynh mới đúng. Bất quá, này Ô Giang thủy đạo a."

"Hả? Làm sao?"

"Hiền đệ, này Phù Lăng quận trước đây sản xuất ít ỏi, ngu huynh từ trước là chưa có tới. Đây là lần thứ nhất đi Ô Giang thủy đạo. Này mặt sông mà, mặc dù so với Trường Giang là muốn chật hẹp không ít, bất quá so dân giang, sông Gia Lăng gì đó cũng gần như. Nhưng là này trong nước đá ngầm a, hơi hơi có thêm một chút."

"Há, hóa ra là như vậy a. Làm sao? Huynh trưởng lần này đến có thuyền xúc tiêu?"

"Đúng vậy, bất quá cũng còn tốt, chỉ có một chiếc 500 thạch thuyền lớn. Ngu huynh đã để 500 thạch trở lên thuyền lớn toàn bộ lui ra Ô Giang thủy đạo, đến huyện Chi bên tàu nương nhờ vào chờ đợi."

"Hừm, điểm ấy đúng là đệ suy nghĩ không chu đáo. Cái kia bách thạch thuyền cần phải không sao chứ?"

"Nghe ta gia lão thuyền công ý kiến, chỉ muốn tới gần tuyến đường trung ương chạy, bách thạch thuyền hoàn toàn không phùng. Tính toán rồi, những chuyện này không nói cái nào. Hiền đệ ở trong thư không phải nói có thứ tốt cho ngu huynh xem sao? Nhanh lên một chút lấy ra cho ngu huynh trưởng tường mắt."

"Đều là bọn ta người sống trên núi mù mịt mê ra đến một ít hàng thổ sản, huynh trưởng thỉnh."

"Thỉnh."

Đầu tiên cho My Chiêu xem, là gần nhất này hơn hai tháng đi săn đội thành quả lao động. Da hổ, da gấu, da sói, da hươu các loại hàng da. Hổ cốt, hùng đảm, sừng hươu các loại dược liệu. Còn có tay gấu cao cấp như thể nguyên liệu nấu ăn, cùng với các loại động vật tiền các loại.

"Những thứ đồ này phẩm chất cũng không tệ, giá tiền cũng dễ thương lượng. Không thừa thải thực sự quá ít, nhiều nhất ba thuyền là có thể trang xong."

Huynh đệ, người đưa ta đây, đại ca ta một phút mấy trăm ngàn trên dưới, người đem ta gọi vào như thể hẻo lánh địa phương chính là vì bán những thứ đồ này? Ta My thị thương mại tập đoàn một cái tiểu ngành quản lý là có thể xử lý a.

"Sao dám dùng những thứ đồ này lãng phí huynh trưởng thời gian. Những này chỉ là thêm dầu. Huynh trưởng mời xem cái này cái."

Đội đến Quan Nghi ti mi cho My Chiêu biểu diễn dầu tùng các loại công hiệu sau, My Chiêu không thể bình tĩnh: "Vật ấy thành phẩm bao nhiêu, một tháng có thể ra hàng bao nhiêu?"

Quan Nghi chớp mắt một cái: "Xin hỏi huynh trưởng, hiện tại Đại Hán tốt nhất tất liêu một thạch đáng giá bao nhiêu?"

Cây son cùng dầu đồng cây, đều là cổ đại Trung Hoa trọng yếu cây công nghiệp. Không giống chính là, cổ nhân đối cây son nhận thức, ứng dụng đến khá sớm. Sở dĩ xuất hiện loại này khác biệt, to lớn nhất một cái nguyên nhân chính là: Cây son hạt giống có thể ăn. Là cây cải dầu hoa truyền vào Trung Hoa trước đây, một loại trọng yếu dùng ăn dầu thực vật. Mà dầu đồng cây hạt giống (trái cây) nhưng là không thể dùng ăn. Hiện đại nghiên cứu phổ biến cho rằng, dầu tùng rộng khắp sử dụng, ít nhất muốn đến thời Tống mới bắt đầu.

Thế nhưng cây son lấy tất đường như cây cao su cắt giao giống như vậy, cần tiêu hao lượng lớn nhân lực. Hơn nữa cây cối thành tài so sánh dầu đồng chậm không nói, đơn viên cây ra tất lượng so với đơn viên dầu đồng ra dầu lượng muốn giảm rất nhiều.

Vì lẽ đó, tất giá cả phi thường đắt giá. Xưa nay đều là quý tộc chuyên dụng đồ vật, không cách nào quy mô lớn phổ cập. Mà gỗ chế tác gia cụ, nồi bát bầu bồng gì gì đó, không quét thương một tầng tất, đó là không tốn thời gian dài. Bởi vậy, chỉ ít ở thời đại này, Quan Nghi nhìn thấy Thục Hán dân chúng trong nhà, chất gỗ gia cụ cực nhỏ, xuy cụ gì gì đó cũng lấy đồ gốm chiếm đa số.

"Hừm, hiền đệ a, tất quý trọng như vậy đồ vật, xưa nay đều không phải lấy 'Thạch' là đo đơn vị a. Ta Đại Hán cùng Đông Ngô đều có số lượng không ít cây son trồng trọt, giá tiền đối lập tiện nghi, hiện nay Thành Đô giá thị trường là ba ngàn tiền một đấu. Tào Ngụy bên kia có thể trồng trọt cây son địa phương tương đối ít, nhưng dùng lượng lại lớn hơn so với ta Hán cùng Đông Ngô lớn, vì lẽ đó giá cả đắt giá. Bình thường là 5,000 tiền một đấu."

Nghe xong My Chiêu giới thiệu, Quan Nghi toàn thân đều đang phát run! Hán Chế, hiệp được là hiệp, mười hiệp là thăng, mười thăng làm đấu, mười đấu là hộc, hộc thông thạch. Nói cách khác, nếu như dầu tùng cũng theo cái giá này tiền lời mà nói, hiện ở cái này đơn sơ xường ép dầu một tháng sản xuất liền trị 30~ 500 ngàn tiền! Chỉ là cái này liền nghiền ép Phù Lăng quận cả năm thu thuế! Chụp đi một chút nhân lực thành phẩm sau,

Này lợi nhuận. . .

Lãi kếp sù! Có thể làm cho người phát điên lãi kếp sù!

Cũng còn tốt, dù sao xuyên qua trước là nơi tại một tin tức nổ tung thời đại, cái gì khuếch đại sự tình đều gặp. Điểm ấy kích thích còn có thể được được. Vì lẽ đó Quan Nghi rất nhanh bình tĩnh lại. Hắn cũng rất rõ ràng, cái này dầu tùng chuyện làm ăn tất lại còn có đến tiếp sau thương nhân chuyển vận, rồi xuống giao dịch thuế, gia công, tiêu thụ các các loại thành phẩm chi ra. Hơn nữa loại này mới nước son muốn lấy đại tất liệu, còn phải trả giá cách chiến gì gì đó —— bán quý giá dầu tùng cũng không cách nào đi vào dân chúng tầm thường gia, lượng đi không dậy nổi, sinh sản nhiều hơn nữa cũng là vô dụng. Vì lẽ đó thực tế lợi nhuận không thể có lớn như vậy.

"Hiền đệ, còn không có nói cho ngu huynh, này dầu tùng thành phẩm làm sao, sản lượng làm sao?"

"Huynh trưởng, đang nói chuyện này trước, kính xin huynh trưởng trước tiên xem một cái đồ vật."

"Người kẻ này. . . Cũng được, món đồ gì, nhanh lên một chút đem ra ta xem. A ~~~ phục hưng cổ phần thương xã chương trình. . ."

Làm là cái thời đại này kiệt xuất nhất thương nhân, My Chiêu lật xem phần này chương trình thời điểm, không nghi ngờ chút nào bị xuyên việt giả làm ra đến hàm cổ đại lượng hiện đại cổ phần công ty trách nhiệm hữu hạn tương quan khái niệm đồ vật cho chấn kinh rồi. Mà này vẫn là một người cho tới bây giờ không có cơ hội chương không một nhà công ty lớn nông n đại chính mình mù mẫn mê ra đến.

"Đặc sắc! Đặc sắc a!" My Chiêu nhất thời đem vừa nãy sách hỏi dầu tùng thành phẩm tâm tư ném đến cửu thiên ở ngoài: "Là hiền đệ chế tác phần này chương trình đại hiền ở nơi nào? Ngu huynh muốn xin hân nhậm chức ta My gia hiệu buôn đại chương quỹ! Không, còn có thể cho làm cổ!"

Nhìn mỉm cười Quan Nghi, My Chiêu hơi ngần ngại: "Hiền đệ, không phải là người chứ?"

"Đề huynh trưởng cười chê rồi, chính là ngu đệ chuyết tác."

". . . Người. . . Người. . ."

"Làm sao, huynh trưởng cũng xem hiểu chưa. Cái này Phục Hưng xã còn có một thành cổ phần. Ăn ngay nói thật, chính là cho huynh trưởng dự lưu."

"Thiện! Ngu huynh nhận này một luồng. Nói đi, hiền đệ muốn ngu huynh ra bao nhiêu tiền nhập cổ?"

"Không cần tiền, nhưng ta muốn huynh trưởng cảm My gia hiệu buôn ba phần mười cổ phần để đổi."

"Chuyện này. . . Hiền đệ cái này mở đến hơi lớn."

"Đại sao? Không hề lớn a."

Xuyên qua đến cái thời đại này đã hơn nửa năm, Quan Nghi đã phi thường rõ ràng My gia nội tình.

Nhà này Thục Hán quan lớn nhất thương, tuy rằng dưới cờ quán rượu, tần lầu sở quán, tiệm tạp hóa, mọi phương diện đều có trải qua. Nhưng kỳ chủ muốn nghiệp vụ rất đơn giản, chính là đem gấm Tứ Xuyên bán được Ngụy, Ngô hai nước. Lại từ Ngụy, Ngô hai nước mua hồi lượng lớn lương thực.

Chính là đơn giản như vậy.

Tuy rằng giản đơn, thế nhưng đối Thục Hán chính quyền tới nói, My gia tồn tại vô cùng trọng yếu. Việc quan hệ quốc gia sống còn.

Gấm Tứ Xuyên, bắt quá là tầm tang dật thành. nhưng bởi vì hình thức tinh mỹ, thể nhân yêu thích. Vì lẽ đó giá cả cực cao. Gia Cát Lượng khi còn tại thế đã nói: "Quyết định chỉ tư, duy nuôi cảm nhĩ." Nói cách khác, quân phí dựa cả vào gấm Tứ Xuyên kiếm!

Thục Hán chính thức chương không nhân khẩu ít, trừ Thành Đô đồng bằng ở ngoài, quốc cảnh bên trong đại đa số địa phương đều là vùng núi, vì lẽ đó lương thực sản lượng vẫn không cao. Vì duy trì tỷ lệ cực cao quân thường trực và số lượng khổng lồ quan liêu hệ thống (Thục Hán quan chức số lượng so Tào Ngụy, Đông Ngô đều muốn nhiều), cần đại lượng từ Ngụy, Ngô hai nước mua tiến vào lương thực. Mà lương thực ở thời đại này lại là trăm phần trăm không hơn không kém vật tư chiến lược. Vì lẽ đó phải lượng lớn chọn mua lương thực, nhất định phải lấy ra làm cho đối phương quyền quý không cách nào từ chối đồ vật. Mà Thục Hán trên dưới, đem ra được chỉ có gấm Tứ Xuyên.

My gia làm Thục Hán nghiệp quan, vẫn gánh chịu bán ra gấm Tứ Xuyên, kiếm đến tiền lương nuôi quốc nuôi quân trọng trách. Vì lẽ đó, đừng xem My gia hiệu buôn hàng năm gấm Tứ Xuyên thì đơn nước chảy hơn trăm triệu, nhưng thật sự rơi xuống My gia trong tay mình kỳ thực cũng là một 20 triệu: Kiểm quá nhiều, quốc gia bắt được liền thiếu. Làm cho lòng quốc gia, thủ tiêu người My gia gấm Tứ Xuyên chuyên bán quyền, đổi một nhà nghiệp quan cũng chính là.

Hơn nữa, theo những năm này Thục Hán nội bộ thế gia đại tộc bắt đầu trưởng thành phát lực, quốc gia có thể chương không trung nông càng ngày càng ít. Dẫn đến Thục Hán chính phủ đối My gia áp bức càng ngày càng gấp, My gia lợi nhuận càng ngày càng bạc. Lấy Quan Nghi tính toán, hiện tại My gia, hàng năm lãi ròng nhuận đại khái cũng là ngàn vạn trên dưới. Ba phần mười cô phần, một năm chia hoa hồng cũng là ba triệu tiền. Chút tiền lẻ này, hẳn căn bản là không lọt mắt.

Hắn coi trọng, là My gia kinh doanh nhiều năm hậu cần con đường. Thương mại xã hội, hậu cần mới là vương đạo! Còn có chính là My gia hiệu buôn khắp nơi thiết trí chi nhánh: Đây là Đại Hán to lớn nhất mạng lưới tình báo. Cuối cùng, hắn muốn thông qua cô phần trao đổi đến triệt để cùng My gia thực hiện lợi ích buộc chặt.

"Ha ha ha, huynh trưởng không muốn cho rằng tiểu đệ quá tham. Tiểu đệ đến cùng ngài nói một chút này dầu từng thành phẩm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thỉnh hoàng đế đại ngôn

Diên Hi hai mươi năm tháng bảy, Thành Đô.

Thâm tại Tứ Xuyên bốn địa đáy chậu Thành Đô, mùa hè là rất khó nhịn. Cùng Giang Châu (Trùng Khánh) bên kia mặt trời bạo sái hạ tảng đá có thể nướng chín trứng gà, nhưng chỉ cần trốn một chút đến dưới bóng cây là có thể cảm thấy mát mẻ bạo nhiệt không giống. Thành Đô mùa hè nhiệt độ cũng không tính quá cao, nhưng khiến người ta rất khó chịu chính là ướt nhẹp oi bức: Khấp toàn thân từ trên xuống dưới dính nhơm nhớp, có một tầng giọt mồ hôi nhỏ, nhưng chính là ra không sáng khoái. Hơn nữa loại này oi bức là toàn phương vị, trốn đến nơi đâu đều trốn tránh không được.

Thục Hán bên trong hoàng cung, năm nay thực tuổi đã năm mươi tuổi Lưu Thiện, đang để trần cánh tay, ăn nhà bếp đưa tới ướp lạnh ngọt qua. Một bên Hoàng Hạo hiện đang cho hắn đánh cây quạt.

"Ai, Thượng thư lệnh thân thể vẫn không có tốt đẹp sao?"

"Bệ hạ, ngài tại sao lại hỏi cái này đến rồi. Lão nô vừa nãy mới nói với ngài. Ngự y ngày hôm qua đi Thượng thư lệnh trong phủ quan sát, nói là bệnh tình mỗi ngày một nặng a. Lão nô còn tuân theo ngài ý chỉ, kể tục mỗi ngày từ hầm chứa đá lấy hai khối cự băng cho Thượng thư lệnh gia đưa đi tiêu thụ đây."

"Ai, quốc sự gian nan, cần Thượng thư làm cho trầm phân ưu a. Ân, cái kia Lý Mật trình tới mật chiết người nhìn chứ? Có cái gì ý nghĩ?"

"Bệ hạ chớ thiên che chở, Tào Ngụy làm sao dám đến thảo phạt ta Đại Hán? Những này làm to thần từ sáng đến tối đều là mù bịt tâm."

"Vì lẽ đó người đây cái vô học gia hỏa không thể như Thượng thư lệnh như vậy là trầm phân ưu a. Quan Từ Phong cái kia tiểu oa nhi phân tích đến mức rất có đạo lý. Tư Mã gia hiện tại gần như đã đem không Tào Ngụy triều đình, như muốn soạn nghịch, xác thực cũng nên cân nhắc thu được quân công."

"Lão nô chỉ biết là phụng dưỡng bệ hạ, đi học những kinh nghĩa làm gì? Bất quá bệ hạ a, ta Đại Hán có trùng hiểm chi cố, năm xưa Tào Chân, Tào Sảng các tặc tù xâm phạm biên cương, không đều là thất bại tan tác mà quay trở về sao?"

"Này ngược lại cũng đúng là." Lưu Thiện nói xong lời này chuẩn bị đứng dậy, kết quả một cái lão đảo không có đứng vững, cả người đều nhào tới bàn thượng, trong tay cái kia chén đã bắt đầu tan ra ướp lạnh ngọt quả cũng toàn bộ nhào chiếu vào bàn thượng.

"Bệ hạ cẩn thận, bệ hạ không có sao chứ."

"Không sao, hà? Nay bàn thượng đồ là gì? Làm sao như thế bóng loáng? Đây không phải là sơn liêu a? Vệt nước một chút đều ngâm không đi xuống?"

"Bệ hạ, đây chính là ngươì mới vừa nói đến Quan Từ Phong đưa tới kiểu mới nước sơn, gọi là 'Mới sơn' . Lão nô gọi người từng thử, này mới sơn thoa sau làm được rất nhanh, làm sau phi thường bóng loáng, hơn nữa không thấm nước hiệu quả vô cùng tốt. Có người nói là Quan Từ Phong đến Phù Lăng quận sau làm ra đến mới ra sản."

Nói như vậy, xuyên việt giả trở lại Trung Hoa cổ đại xã hội sau đều thích cùng hoạn quan cấu kết, trở thành cái gọi là "Yêm đảng" . Nguyên nhân không gì khác: Hoạn quan tương đối thẳng tiếp —— chúng ta liên yêu thích tiền, cũng so sánh có đạo đức nghề nghiệp —— cầm tiền sẽ làm sự tình. Loại này chân tiểu nhân phong cách so với sĩ đại phu ngụy thiện, xác thực sẽ làm xuyên việt giả có thiên nhiên thân cận cảm.

Vì lẽ đó tại My Chiêu nhập cổ Phục Hưng xã sau, Quan Nghi liền nhờ My Chiêu tìm quan hệ cảm dỗ Hoàng Hạo. Tay gấu, hùng đảm, hổ cốt gì gì đó đưa không ít, còn đưa một tấm so sánh hoàn chỉnh da hổ. Đương nhiên, còn có rồng rã một đầu dầu tùng.

My Chiêu tại nhập cổ Phục Hưng xã sau liền hoàn toàn đem Phục Hưng xã sự tình coi như chuyện của chính mình, dưới cái nhìn của hắn, dầu đồng cây loại thực vật này tại phương nam đâu đâu cũng có, nếu như trực tiếp đánh ra "Dầu tùng" danh hiệu bán, không bao lâu nữa khứu giác nhạy cảm hán, Ngô hai nước cái khác Thương gia đều sẽ phát hiện dầu đồng cây bí mật. Vì lẽ đó liền cho dầu tùng lấy cái tên mới: Mới sơn —— đây chính là muốn nói đối cái khác Thương gia đồng suy nghĩ.

Dựa theo Quan Nghi cùng My Chiêu hiệp định, My gia hiệu buôn lấy mỗi đầu 500 tiền giá cả từ Phục Hưng xã mua vào dầu tùng. Đại Hán cảnh nội thụ giới định tại một ngàn tiền một đầu, Đông Ngô Kinh Châu khu vực giá cả là 1,500 tiền, Dương Châu khu vực là 2,000 tiền . Còn Tào Ngự, xin lỗi, bắc Kinh Châu roi xuống giới đều là ba ngàn tiền.

Như thế tính được, khấu trừ nhân công, máy móc mài mòn, phí chuyên chở, thương thuế cùng với cái khác chi phí phụ các sinh sản thành phẩm sau. Quan Nghi bên này khoảng chừng mỗi đầu lãi ròng nhuận là 300 tiền. My gia hiệu buôn lãi ròng nhuận là 300 tiền đến 1500 tiền không giống nhau. Nói cách khác, cho dù là dựa theo Quan Nghi cái kia đơn sơ tay công tác phùng hiện tại sản lượng,

Chỉ là dầu tùng này một khối, mỗi tháng liền có thể cho Quan Nghi cung cấp 3 vạn tiền lãi ròng nhuận.

Không qua ải nghi cũng biết, này vẫn cứ là một cái lý tưởng trị. Tại mới sơn mới vừa lên thị nào sẽ lợi nhuận nhất định có thể đạt đến cái trình độ này. Nhưng theo quyền quý thị trường bão hòa, mới sơn thế tất yếu hạ thấp thụ giới, để mở ra bách tính bình thường cái này không lỗ thị trường. Vào lúc ấy chính là ít lãi tiêu thụ mạnh.

Vì cấp tốc mở ra thương lộ, để thế nhân tiếp thu cái này sản phẩm mới. Xuyên việt giả tự nhiên nghĩ đến muốn cho hoàng đế làm chính mình phát ngôn viên. Liền thi có thông qua Hoàng Hạo, cho trong cung đưa một nhóm nhà mới cụ.

"Hừm, Quan Từ Phong cái kia thẳng nhai ranh không tệ lắm. Đi tới Phù Lăng quận cái kia cùng địa phương cũng biết nghĩ biện pháp kiếm tiền. Liền Bàng Hoành thẳng ngổ kia, Tịnh hầu (Bàng Thống) bản lĩnh một Thành Đô không có học được, cái kia tính xấu đúng là học cái mười phần mười."

"Không phải là đây, đúng rồi, bệ hạ, Quan Từ Phong còn thác lão nô cho bệ hạ đưa một tấm da hổ. Quan Từ Phong nói, con hổ này là tại xuân hạ giao mùa săn giết, da lông không coi là cái gì tốt. Đợi đến đến mùa đông lại là bệ hạ tiến vào hiến tốt nhất da hổ."

"Đưa nhỏ này hữu tâm. Ai, đưa nhỏ này thật là khá. Chút thời gian trước Trọng Hưng (Trương Thiệu) còn tại nói với ta, nhà hắn Trương Tuấn gửi thư, trong thư tràn đầy hối hận, hối hận năm xưa quá mức lỗ mắng, không thể cố gắng đọc sách tập võ vân vân. . . Ai, Tiên Đế năm đó từng đối trăm nói, Quan, Trương, Triệu, Tôn, Giản, Mi chư gia theo hắn lang bạc kỳ hồ gần ba mươi năm, vẫn không rời không bỏ, vì thế chúng ta Lưu gia nhất định phải đối với bọn họ khá một chút. Trăm những năm này cũng tuân theo Tiên Đế di mệnh, vẫn đối xử tử tế mỗi nhà Nguyên Tù hậu nhân. Đáng tiếc an nhân tháng ngày quá lâu, liền một đời không bằng một đời. Cũng còn tốt cũng còn tốt, này Quan Từ Phong xem như là cái có thể trợ lý, nếu có thể đem này một đám công tử bột đều mang tới đường ngay. Ta Đại Hán cũng có người nói nghiệp."

"Bệ hạ nhân hậu, đó là hết thấy thần tử phúc phận. Ạch. . . . Quan Từ Phong còn thác lão nô hướng về bệ hạ thỉnh một cái bảo bối."

"Xoạt ~~~ ta nói người lão già này làm sao như thế giữ được bình tĩnh. Nguyên lai ở chỗ này chờ trăm đây. Trăm có thể cảnh cáo người, những này Nguyên Tù hậu nhân phế bỏ hai mươi, ba mươi năm, hiện tại thật vất vả có nguyện ý làm sự tình cũng có thể làm việc, có thể chiếm được bảo vệ tốt. Người tìm người ta thu cẩn thận nơi cũng không nên quá phận quá đáng."

"Lão nô không dám, khả khả, cũng là thu rồi điểm hàng da gì gì đó. Tiền nhưng là một tiền đều tịch thu."

"Tính toán rồi, người lão già này trăm còn không biết, không lấy tiền người liền không làm việc. Bất quá trăm lại căn dặn người một câu, đối này quần công tử bột, không muốn thúc ép quá đáng. Không phải vậy này quần Nguyên Tù hậu nhân khỏi xướng phong đến, vọt vào trong cung đem người giết trăm cũng không thể đem bọn họ như thế nào. Người rõ ràng?"

"Lão nô ghi nhớ."

"Nói đi, này quần công tử bột muốn trăm làm cái gì?"

"Quan Từ Phong muốn bệ hạ cho bọn họ mới sơn gọi là cũng viết lưu niệm."

"Liên cái này?"

"Liên cái này."

"Thiện. Đi, bày sẵn bút mực."

Kỳ thực, Quan Nghi còn thông qua My Chiêu có thể trực tiếp vào cung cùng hoàng đế nói chuyện làm ăn đặc quyền, đem Phục Hưng xã tạo thành, cổ phần tạo thành gì gì đó đầu đuôi hướng về Lưu Thiện làm báo cáo. Trong lòng hẳn phi thường rõ ràng làm Phục Hưng xã đến tiếp sau sản phẩm cuốn cuộn không ngừng sau khi ra ngoài, sẽ ở cái này nông bản xã sẽ khiến cho lớn đến mức nào nào động. Đến lúc đó không cần nói Ích Châu phải, Đông Châu phải, mặc dù là Kinh Châu phải đều sẽ có người đòi phần này siêu cấp đại bánh gato động tâm.

Tuy rằng Thực Hán cái này chính quyền tồn tại thời gian đã không đủ bảy năm, nhưng ít ra mấy năm qua, Phục Hưng xã chưa trưởng thành là Cự Vô Bá trước, Quan Nghi còn cần vị này vẫn giả làm heo ăn thịt hổ hoàng đế đến vì chính mình hộ giá hộ tống.

Dù sao, cái thời đại này có thể cùng khởi nghĩa Khăn Vàng, quần hùng cát cứ thời đại hoàn toàn khác nhau. Ngay Thực Ngô Tam quốc lập quốc đều mấy chục năm, quốc gia trọn bộ quản lý hệ thống cũng đã cơ bản thành lập. Sau đó chính mình muốn tại Phù Lăng quận làm ra động tĩnh lớn như vậy, không thể mất qua tất cả mọi người. Đã như vậy, không bằng vừa bắt đầu liên bài làm ra một bộ thẳng thắn đáng về cho hoàng đế xem.

Bút lông sói hấp đủ mực nước, Lưu Thiện đề bút tại lụa trên giấy viết xuống ba chữ lớn: Diên Hi son.

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Thâm canh Phù Lăng quận (3)

"Đặc ~~~" một chiếc My gia hiệu buôn lương thuyền vững vàng tựa ở Phù Lăng huyện thiết lập tại Ô Giang bên bờ bến tàu thượng.

Tại Quan Nghi thiết kế Phù Lăng quận sản nghiệp phát triển điểm chính bên trong, quy mô lớn chính thức sức mạnh điều động đi săn dã thú chỉ là vì dọn dẹp ra làm cho nhân loại an tâm sinh sản không gian, cái gì hàng da, dược liệu, đồ bỏ cái gì chỉ là mang vào đồ vật —— không có phụ gia trị nông sản phẩm kiếm không tới vài đồng tiền.

Dọn dẹp ra hoạt động không gian là tiền đề, sau đó sản xuất dầu tùng mới đứng hạng thứ nhất thực nghiệp: Vật này kỹ thuật hàm lượng vẫn là quá thấp, dễ dàng bị người phát hiện bí mật cũng mở phòng theo, hơn nữa chung quy thị trường rất có hạn. Vì lẽ đó nó chỉ là Quan Nghi dùng để hấp dẫn đầu tư mảnh lối mà thôi.

Tại Quan Nghi kế hoạch bên trong, lấy mỡ lợn làm trụ cột vật tư, ở đây cơ sở thượng thông qua một loạt phản ứng hóa học sản xuất ra xà phòng, ngọn nến, cùng với dùng cam du pha chế rượu ra đến ngọt rượu trái cây như vậy có thể đi vào dân chúng tầm thường gia sản phẩm, mới đứng Phù Lăng quận trường kỳ cơm phiếu.

Thế nhưng muốn mỡ lợn phải nuôi lợn, nuôi lợn trừ ra yếm lợn bên ngoài, căn bản nhất vẫn là cần đại lượng lương thực.

Làm xuyên qua trước tại nông thôn lớn lên hải tử, Quan Nghi rất rõ ràng xã hội hiện đại lợn thức ăn gia súc, kỳ chủ muốn thành phần là bắp ngô, ở quốc nội các loại chủ lưu lợn thức ăn gia súc tỷ lệ bên trong, bắp ngô như vậy đều chiếm được 50% trở lên, thứ yếu là bột đậu, khoảng chừng chiếm so 20%. Sau đó mới đứng cốt phần, bồi phần, bột cá, trấu cám các loại. Đương nhiên, xã hội hiện đại không ít bất lương trại chăn nuôi còn có thể tăng thêm phân lượng không nhỏ kích thích tố, kháng sinh tố các loại.

Kích thích tố, kháng sinh tố gì gì đó, Quan Nghi một là sinh sản không ra, hai là vẫn không có không điểm dừng đến cái kia mức, vì lẽ đó liên không nói. Cốt phần, bồi phần, bột cá gì gì đó hẳn nơi này đều có. Nhưng trấu cám cùng bột đậu liên muốn lường cuống: Phù Lăng quận dân chúng vẫn không có giải quyết ẩm no đây, gạo bên ngoài trấu cám làm sao có khả năng sẽ ném xuống? Đều là đập nát lẫn vào hạt gạo coi như ăn cơm, cái nào thừa bao nhiêu đến cho lợn ăn? Cho tới hạt đậu? Đồ chơi kia vị cái kia sai, hiện hữu đất ruộng loại lúa mì cùng lúa nước cũng không đủ, cái nào có tâm sự đi loại nó?

Trấu cám cùng bột đậu đều như vậy. Cái thời đại này còn xa tại châu Mỹ bắp ngô vậy thì càng không nên nghĩ.

Liên, tại đem mấy tháng qua nhọc nhằn khổ sở đi săn thu được đồ vật bán cái lợn chông vó lên trời, còn đem vừa sản xuất ra dầu tùng triệt để su cạo sạch sẽ để My Chiêu mang đi ở ngoài. Quan Nghi còn trực tiếp tìm My Chiêu mượn năm triệu tiền —— My Chiêu cũng không cho hẳn tiền mặt, mà là cho hẳn năm triệu thụ tin. Quan Nghi trực tiếp yêu cầu, năm năm triệu thụ tin lập tức toàn bộ tiêu hết: Người ở bên ngoài cho ta vận năm triệu tiền lương thực đi vào. Một nửa là cao lương cùng đậu loại, ta đem ra cho lợn ăn. Một nửa là gạo, đem ra làm cho người ta ăn.

Đúng, cao lương làm bắp ngô thay thế phẩm, cũng là có thể làm lợn thức ăn gia súc tài liệu chính.

"Mau mau nhanh, nhanh lên một chút tá thuyền. Mặt sau còn có một chuỗi dài lương thuyền chờ đây. Các anh em, chuyển mười cái túi áo đến nhà kho liền có thể bắt được một nhánh hồng ký, sau đó dựa vào này chi hồng ký là có thể đến Phù Lăng huyện nha lĩnh hợp lại mét nha!"

Quan gia người hầu trung thành Quan Tiểu Thất, đang bị mỗi nhà công tử ca đẩy ra làm trên danh nghĩa Phục Hưng xã hành thủ sau, đã cấp tốc rơi xuống làm một cái hắc tâm nhà tư bản: Ròng rã hai thạch (54 kg) trùng bao tải, từ bến tàu một bên trên thuyền chuyển xuống đến, sau đó giang đến giữa sườn núi huyện nha kho lúa bên trong, mới cho người ta hợp lại mét. Một cái trắng lao lực, kết thúc mỗi ngày nhiều lắm qua lại hai mươi lần, cũng bắt quá có thể kiếm đến hai thăng mét. Hai thăng mét là bao nhiêu đây? 2% thạch, 0. 54 kg.

Nhưng là, như vậy thủ lao, đừng nói bến tàu phụ cận bách tính, liền ngay cả huyện nha bên trong nha dịch đều có chút nóng lòng muốn thử —— không có phải làm pháp a, cùng quá lâu.

My gia đội tàu người phụ trách là My gia gia sinh con, gọi là mi an. Hắn nghe được Quan Tiểu Thất gào thét, hơi nhú nhú mày: Đây giá tiền cũng quá thấp điếm. Bất quá đều là hắc tâm thương nhân, hắn cũng không tại vấn đề này xoắn xýt —— hiện tại Phục Hưng xã cùng My gia hiệu buôn đã chăm chú liên ở cùng nhau, Phục Hưng xã tiết kiệm tiền, chính là cho My gia hiệu buôn tiết kiệm tiền.

"Tiểu Thất huynh, nơi này lực phu có bao nhiêu?"

"Xấu hổ a, An huynh, chỉ có gần hai trăm người."

"Làm sao mới một chút như vậy người? Cái này cần tá thuyền tới khi nào?"

"Không có phải làm pháp a.

Này Phù Lăng quận nhân khẩu xác thực quá thiếu. Hơn nữa, hiện tại là tám tháng, trên núi hạt thóc thực muộn, vào lúc này mới thành thực. Vì lẽ đó hiện tại chính là Phù Lăng quận ngày mùa tiết. Tiểu đệ cũng là đem mức thường tăng cao gấp đôi sau mới chiêu mộ đến một chút như vậy người."

Loại này ta đều không nhìn nổi lực tư vẫn là tăng cao gấp đôi? Người có muốn hay không lại hắc một chút?

"Ài, được rồi, xem ra đêm nay ta là muốn ngủ ở nơi này. Ạch. . . Xin hỏi Quan thái thủ hiện tại ở nơi nào? Nhà ta gia chủ có thư tự tay viết một phong."

"Cái này thật là xin lỗi. Nhà ta gia chủ hai ngày trước đã vào núi đi tới."

"Vào núi? Lại đi đi sẵn?"

"Cái này thật không có, hiện tại đi sẵn sự tình đã do công tử nhà họ Triệu toàn quyền phụ trách. Nhà ta gia chủ là đi tìm người."

Có thể nói, theo Phục Hưng xã thành lập cùng với các hạng công tác trải ra, Quan Nghi tiểu mặc phủ mỗi cái thành viên không thể không một lần nữa tiến hành rồi phân công.

Tuy rằng Trương Tuấn lần nữa yêu cầu mình kế tục phụ trách đi sẵn công tác, nhưng theo Quan Nghi, loại này không để ý tiếc tăng dưới chót binh sĩ sinh mệnh tàn bạo phân tử là không thích hợp độc lập chương quân. Hắn đem Trương Tuấn đá cho Liêu Dũng. Hai người đồng thời phụ trách quận binh cùng thương xã hộ vệ huấn luyện.

Triệu Nghi tính cách trầm ổn, võ nghệ cũng không sai. Quan Nghi bắt 200 người cho hắn, sau đó đi sẵn sự tình do toàn quyền phụ trách.

Kiên không thể giang, tay không thể đề ma bệnh Tôn Cương bị phân phối đến khuyên xá, chuyên trách nuôi lợn.

Tâm tư cẩn thận Lý Mật chủ nắm chắc dầu từng nhà xưởng sinh sản.

Tại Khương Duy mặc phủ bên trong rèn luyện nhiều năm, hơn nữa làm Tiểu Chu đệ tử, học thức uyên bác, tinh thông chính vụ Trần Thọ tiếp quản Phù Lăng quận hết thấy công việc vặt.

Mà Quan Nghi thì mang theo Mã Quá, Giản Đơn cùng với hơn một trăm cái hộ vệ, một con đâm vào Vũ Lăng bên trong dãy núi làm lên phá dỡ đại đội trưởng.

Nơi này phá dỡ, có hai tầng ý tứ.

Một mặt, Quan Nghi biết một khi giải quyết nguyên thủy tài chính, cái kia sau đó tài sản sự nghiệp của chính mình nhất định sẽ càng làm càng lớn, tương ứng cần địa bàn sẽ càng ngày càng nhiều. Vì lẽ đó, lấy Phù Lăng huyện làm trung tâm, bước đầu kế hoạch trong vòng một năm, phạm vi năm mươi dặm đỉnh núi, đều muốn thiết thực chương không lấy. Cái kia, tại phạm vi này bên trong Ngũ Khê mạn thôn trại, liền cần mang đi.

Mặt khác, một khi Phục Hưng xã các hạng thực nghiệp phát triển sau khi thức dậy, hắn sẽ khuyết thiếu lượng lớn nhân thủ. Hiện hữu người Hán cũng chỉ có ngần ấy, làm sao biến đều biến không ra hoa đến, biện pháp duy nhất, chính là hấp dẫn trong núi sâu Ngũ Khê mạn người đi ra, tiến vào chính mình dưới cờ mỗi cái công xưởng.

Vì lẽ đó, hiện tại Quan thái thủ công việc chủ yếu chính là hạ cơ sở, thăm viếng khó khăn quần chúng, thiết thiết thật thật đem dâng trung ương giúp đỡ người nghèo kế hoạch rơi xuống thực nơi.

"Thái thú, phía trước cách đó không xa, chúng ta đã có thể nhìn thấy cái kia mảnh thôn xóm, chính là Điền gia trại. Là cách chúng ta phủ thái thú người gần nhất Ngũ Khê man trại."

"A, đây là gần nhất a? Thiếu gia ta chân đều không nhắc lên được đến rồi. Ba ngày a, ròng rã đi rồi ba ngày a, mỗi ngày nghỉ ngơi không tới bốn cái canh giờ ba ngày a!"

"Giản Vô Song, không muốn kêu khổ. Lúc này mới vừa mới bắt đầu đây. Sau đó này Phù Lăng quận thậm chí phụ cận Kiên Vi quận, Đông Ngô Vũ Lăng quận, hết thấy Ngũ Khê man trại, bản quan đều muốn để người phụ trách liên hệ."

"A! Lão đại, người tha cho ta đi! Ta không có đắc tội người đi, làm sao có thể như vậy chính ta? Nếu không, ta cùng Tôn Định Liệt đổi một cái, ta đi nuôi lợn được rồi."

"Hắc! Làm sao có thể nói là huynh chính người đây? Người không phải được xưng Thành Đô đệ nhất hái hoa cao thủ à? Này Ngũ Khê man nhiều như vậy thôn trại, mỗi cái trại đều có trại hoa mã. Người liền như thế một trại một đường ngủ thiếp đi thôi! Nuôi lợn? Giản Vô Song, người lúc nào khẩu vị trở nên cái kia trùng, liền lợn mẹ đều muốn thượng?"

"Một trại một đường ngủ thiếp đi? Huynh trưởng đề nghị này rất tốt. Mặc dù là cái rất gian nan rất có khiêu chiến mục tiêu, nhưng lão giản ta thích nhất có khiêu chiến công tác."

"Hừm, này liền. . . Cái Chi?"

Mã Quá tay phải mạnh mẽ giờ lên, toàn đội cấp tốc đình chỉ đi tới.

Xa xôi núi đối diện, một cái lực xuyên thấu cực cường âm thanh mơ hồ truyền tới.

"Ca ca người đến từ phương nào nha ~~~ là làm khách vẫn là làm ngạt nha ~~~ khách nhân Tất Tư Tật yêu nha ~~~ kẻ xấu Tất Tư Tật hận nha ~~~ "

"Không phải chứ? Hát?"

Mã Quá quay về Giản Đơn khẽ mỉm cười: "Vô song, học một chút, cùng Ngũ Khê man người giao thiệp với, son ca là ắt không thể thiếu."

Nói xong cũng mặc kệ Giản Đơn phản ứng, cũng mở miệng xướng lên: "Ca ca ta là người Hán nha ~~~ đến nhà người làm khách nha ~~~ khách nhân dẫn theo lương thực nha ~~~ tìm chủ nhà đổi thịt ăn nha ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Thâm canh Phù Lăng quận (4)

Có câu nói vọng núi chạy ngựa chết, tại đây núi nhấp nhô trong dãy núi, hai người các trạm một cái đỉnh núi gọi hàng đó là hoàn toàn không thành vấn đề. Khí trời được, khe núi sương mù thiếu mà nói, liền lẫn nhau quần áo thậm chí tướng mạo đều có thể thấy rõ. Thế nhưng hai người muốn nắm cái tay mà nói, thật không tiện, thỉnh thoảng tới thung lũng —— vậy ít nhất là hơn nửa canh giờ chuyện sau này.

Quan Nghi đám người bọn họ, từ Phù Lăng huyện huyện thành đi ra đã có ba ngày. Ba ngày qua trừ ra mỗi ngày nghỉ ngơi hơn ba canh giờ bên ngoài, những thời gian khác trên căn bản đều ở bước đi —— chính là không ngừng mà lên núi, hạ sơn, dưới chân chặng đường như thế nào đi nữa cũng tới 100 km. Nhưng là thẳng tắp khoảng cách mà, phỏng chừng không vượt ra ngoài hai mươi dặm.

Lần này cũng giống như vậy, tại Mã Quá cùng nhân gia hát đối xong xuôi sau, lại qua hai canh giờ, mặt trời đã bắt đầu lặn về tây thời điểm, Quan Nghi đoàn người mới bò đến một ngọn núi khác giữa sườn núi thượng —— Điền gia trại vị trí.

Đối phương trình sát —— được rồi, cũng không thể tính toán trình sát, đối phương chấp đầu người vừa bắt đầu còn tràn ngập đề phòng. Nhưng vừa nghe nói là Phù Lăng quận thái thú tự thân tới, này thái độ lập tức liền xoay chuyển lại. Chỉ nói một câu: "Thỉnh thái thú duyên sơn đạo chạy chậm chậm." Liền vội vã hướng về chính mình trại bên trong chạy. Đợi được Quan Nghi bọn người bò đến cửa trại thời điểm. Trong thôn trại nam nam nữ nữ đã đứng ở cửa cung nghênh.

"Cảm tạ Quan thái thú trực xuất mãnh thú, Tất Tư Tập người từ đây được an bình toàn. Cảm tạ Quan thái thú dạy dỗ chúng ta thu thập rẽ dương xỉ, Tất Tư Tập người không tiếp tục đói bụng. Cảm tạ Quan thái thú không chối từ gian lao, đi tới hẻo lánh Điền gia trại." Đầu lĩnh ông lão một trận ca tụng, có nhiều va chạm xã hội Quan Nghi còn không có cảm giác gì, bên cạnh Giản Đơn đã bắt đầu lảng lảng lên: "Huynh trưởng, nguyên lai cho bách tính làm một chút như vậy việc nhỏ, cũng có thể được nhiều như vậy ca tụng a."

"Không dám làm lão trượng như thế tán thưởng. Xin hỏi lão trượng cao tính đại danh?"

"Tiểu lão nhi họ Điền, tên hoàng liên. Là nhà này trại trại chủ."

"Thì ra là như vậy, gặp ruộng trại chủ."

"Quan thái thú thỉnh."

Quan Nghi, Giản Đơn, Mã Quá các ba người tùy tùng ruộng hoàng liên đi vào cái này tộc Thổ Gia người thôn trại, mà bọn họ mang đến hơn một trăm tên tùy tùng lại bắt đầu tại trại bên ngoài đáp lều vải. Song phương giữa hai bên đều có đề phòng đây là kẻ địch, nhưng mấu chốt nhất chính là, cái này trại tuy rằng không nhỏ, nhưng phòng xá trong lúc đó khoảng cách quá mức chen chúc, hơn nữa là dọc theo thể núi từng bước dựng đi tới, căn bản không có thừa bao nhiêu đất trống có thể lại thu xếp càng nhiều người.

Song phương đi tới trại chỗ cao nhất một tòa ba tầng trúc trên lầu ngồi vào chỗ của mình. Ruộng hoàng liên thủ hạ cho Quan Nghi ba người chỗ ngồi bên bụng lên ba cái đại đao ủng. Bên trong hỗn thang Hắc Thủy nổi một đại đồng lợn rừng thịt —— không nghi ngờ chút nào, con này lợn rừng đã chết rồi rất lâu, bởi vì Quan Nghi đã nghe thấy được từng luồng từng luồng đau xót xú.

Nhìn thấy Giản Đơn không kiêng dè chút nào nhũ mảy, ruộng hoàng liên nét mặt già nua cũng hơi đỏ một thoáng: "Thái thú thứ lỗi, đây là trại bên trong cuối cùng một miếng thịt."

"Sao như thế? Là chúng ta đi săn bộ quá tàn nhẫn, để chung quanh đây dã thú đều chạy sạch sao?"

"Ngược lại không là nguyên nhân này. Chủ yếu là hai ngày trước, chúng ta trại bị không biết xấu hổ đám gia bảo người đánh lén. Ướp muối thịt, còn có thật vất vả mới nghiền nát ra đến rẽ dương xỉ phần đều bị cướp đi rồi. Bên dưới ngọn núi duy nhất một khối ruộng lúa bên trong lúa cũng bị cướp cắt đi rồi." Lão đầu nhi nói nói nước mắt liền rơi xuống: "Thỉnh thái thú vì chúng ta giữ gìn lẽ phải, thảo phạt cái kia thường ngày hết ăn lại nằm, chỉ biết cướp bóc đám gia bảo người."

Ngươi đây cái trại vừa không có hướng về bản quan nộp thuế. Ta vì sao phải cho ngươi ra mặt?

Đương nhiên, lời này cũng chính là trong lòng ngầm lại. Quan Nghi cúi đầu nghĩ đến một lát sau ngẩng đầu lên nói: "Ruộng trại chủ không muốn khổ sở. Lần này bản quan đến, chính là cho các ngươi đưa lương thực. Ăn, sơn đạo gồ ghề, lương thực vận chuyển bất tiện, tạm thời chỉ có gạo 100 thạch. Kính xin trại chủ không muốn ghét bỏ."

"Sao dám ghét bỏ! Quan thái thú đối với ta trại hơn ba trăm khẩu thật sự có mạng sống chi ân!" Lão đầu nhi nghe được có lương thực, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, dùng cả tay chân bò đến Quan Nghi án trước, phục sát đất đại lễ quỳ lạy. Sự kích động, lộ rõ trên mặt.

Đưa một 100 thạch,

Là Quan Nghi cùng Mã Quá chính xác tính toán sau đến ra trị số. Còn như vậy một cái khuyết thiếu loại thịt, đường loại, dầu mỡ thời đại, một cái tình trạng nam tử, mỗi tháng đại khái cần hơn nửa tạ gạo tài năng ăn no. Mà sinh sống ở vùng núi nhà nghèo khổ, tuyệt đối sẽ không ăn thuần cơm, như vậy đều là đem gạo xen lẫn trong trấu cám, đã trong thức ăn. Vì lẽ đó 100 thạch lương thực, gần như đủ cái này trại 300 dư cả năm một tháng: ít đi vô vị, có thêm trái lại dễ dàng kích phát những này người bản địa tham dục.

"Lão nhân gia xin đứng lên, xin đứng lên a."

"Thái thú thực sự là thánh nhân chuyển thế. Kính xin thái thú vì chúng ta giữ gìn lẽ phải!"

Ngươi ông lão này làm sao như thế không biết điều? Vẫn là câu nói kia, ngươi đây cái trại vừa không có hướng về bản quan nộp thuế. Ta vì sao phải cho ngươi ra mặt?

"Hừm, Cái Chi, này đám gia bảo ngươi biết không?"

"Thái thú, này đám gia bảo chính là phụ cận một cái trọng đại thôn trại. Khoảng chừng có 1,300 dư khẩu. Xem như là trong phạm vi mấy chục dặm mạnh nhất Tất Tư Tập. Này bảo xác thực dựa dẫm chính mình hung hăng, nhiều phen ức hiếp phụ cận thôn trại."

1,300 dư khẩu? Quan Nghi nghe được con số này không bình tĩnh. Lão tử Phù Lăng quận cũng mới 2 vạn ra mặt nhân khẩu a. Như thế một cái trại thì có một ngàn ba? Nói không chừng, ngươi đây Điền lão đầu không có giao bảo hộ phí ta cũng phải quản.

"Ruộng trại chủ, ngươi nói nếu như ta phái cái sứ giả đi đàm gia bảo, để bọn họ bảo chủ đến cùng ta gặp mặt một lần, hẳn sẽ đến sao?"

"Thái thú, tuyệt đối không nên phái người đi. Bọn họ cái kia một bảo mọi người phi thường hung tàn. Không giống chúng ta Điền gia trại người đối người Hán hữu hảo như vậy. Ngươi nếu như phái sứ giả đi, bọn họ nhất định sẽ cắt xuống sứ giả lỗi tai lấy nhục nhả ngài!"

Ngươi lão già này bót ở chỗ này gây xích mích ly gián, ồ? Làm sao Mã Quá cái tên này cũng tại gặt đầu?

"Thái thú, ruộng trại chủ nói chính là thật tình. Năm xưa đàm gia bảo huyền nào quá không ra gì, tiền nhiệm bằng thái thú cũng phải sứ giả răn dạy. Nhưng là trước sau hai nhóm sứ giả, đều bị cắt lỗ tai. Bằng thái thú tận lên quận bình giết tới đàm gia bảo bên dưới ngọn núi, nhưng bởi vì binh lực không đủ không cách nào công trại. Tại đàm gia bảo bên dưới ngọn núi đóng quân nửa tháng, đàm gia bảo chủ cúi đầu nhận sai sau, quận bình liền toàn bộ lui về. Nói đến, tại đâu sau, đàm gia bảo vẫn là thu lại mấy năm. Ai nghĩ đến hiện tại lại chứng nào tật nấy."

"Cái này đàm gia bảo xem ra chính là bản quan muốn giết con hầu tử kia. Giết chết con khi này sau, này phạm vi mấy chục dặm gà khẳng định đều sẽ nghe lời."

Quan Nghi đã đổi cái này đàm gia bảo nổi lên sát tâm, bất quá hần phụ tá đa số không ở bên cạnh hần, vì lẽ đó cũng không tốt tỏ thái độ, chỉ là rất hàm hồ đối ruộng hoàng liền nói: "Ruộng trại chủ yên tâm, ta Đại Hán sẽ không đổi phục tùng hần thống trị con dân liêu mạng."

"Tiểu lão nhi đa tạ thái thú là Tất Tư Tập người giữ gìn lẽ phải."

"Hừm, xuất binh là đại sự, không nhất thời vội vã. Chờ bản quan trở lại Phù Lăng huyện thành sau làm tiếp chuẩn bị. Ruộng trại chủ, lần này bản quan đến, là muốn cùng ngươi mượn người."

"Mượn người? Thái thú, tiểu trại liền chừng ba trăm người, nam tử che mặt bất quá hơn bảy mươi người, nếu như bọn họ đi rồi, tiểu trại nhưng là không có cách nào sinh tồn a."

Ngươi lão già này quả nhiên bất hảo, thu lão tử đồ vật thời điểm sung sướng như vậy, khóc suốt muốn lão tử xuất binh thu thập kẻ thù của ngươi được kêu là một cái kiến nhần. Làm sao nói chuyện đến tìm người yêu nhân liền như vậy?

"Hừm, không bạch mượn. Ngươi cho ta một người, ta mỗi tháng đưa cho ngươi trại một thạch lương thực."

"Là lương thực? Không phải rau dại, cũng không phải rễ dương xỉ phấn?" Lão già ánh mắt lập tức liền sáng.

"Hừm, là thoát xác gạo hoặc là lúa mạch mà ra đến tế diện. Đây chỉ là cho trại, mượn ra đến người đến bản quan nơi đó làm việc, bọn họ thực túc bản quan bao hết. Ân, nếu là tại cho bản quan làm việc trong lúc tổn thương hoặc là chết rồi... Tổn thương bản quan phụ trách trị liệu. Y không tốt hoặc là chết rồi, mỗi người 50 thạch lương thực. Thế nào?"

"Được được được! Tốt! Àch... Năng lực thái thú xuất lực, là chúng ta Tất Tư Tập người vinh hạnh. Chính là không biết thái thú cần bao nhiêu người?"

Ngươi đây cái lão cáo già!

"Hừm, người trước tiên không muốn quá nhiều, liền mười cái nam tử cùng mười cái nữ tử đi. Nếu muốn tuổi tác tại mười lăm tuổi trở lên, ba mươi tuổi trở xuống."

"Được! Tiểu lão nhi này liền đi sắp xếp... Àch, chỉ là không biết này lương thực..."

"Liền tại nhà ngươi cửa trại ở ngoài. Tại chỗ liền thực hiện."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Thâm canh Phù Lăng quận (5)

"Huynh trưởng? ! Lời ấy thật chứ? Muốn xuất binh? Tốt tốt, thỉnh huynh trưởng dùng ta làm tiên phong!"

Từ Điền gia trại trở lại Phù Lăng huyện thành sau, Quan Nghi lập tức triệu tập mặc phủ mọi người mở hội. Tại hần nói rõ cụ thể hạng mục công việc sau, Liêu Dững, Trần Thọ, Lý Mật bốn người còn tại vuốt râu suy tư, Trương Tuân nhưng hưng phấn đến nhảy lên.

"Vô nghĩa, liền 500 người đội ngũ, còn muốn cho ngươi phân một nhánh làm tiên phong?" Quan Nghi nhẹ nhàng quát lớn Trương Tuân sau hướng mọi người nói: "Các vị, tiến vào mấy tháng qua, phủ thái thú bên này đi săn đội đã đem huyện thành phụ cận mãnh thú đánh cho gần đủ rồi, nếu muốn lại có thêm tốt thu hoạch, phải tiến một bước thâm nhập thâm sơn, này liền không thể tránh khỏi sẽ cùng Ngũ Khê man người giao thiệp với. Lại có thêm chúng ta đầu từng nhà xưởng cần du quả, hải phạm vi cũng càng lúc càng lớn, sớm muộn cũng phải hải được Ngũ Khê man người thôn trại phụ cận, vì sau đó Phục Hưng xã sản nghiệp có thể có an toàn không gian phát triển, một trận, chúng ta phải đánh. Hơn nữa, vì hấp dẫn trong núi sâu người ngoại bang thôn"

trại hạ sơn quy phụ, cũng nhất định phải đem này chuyện ti cướp bóc đả gia bảo giết chết, bằng không, rất nhiều người ngoại bang thôn trại đều sẽ đối với chúng ta phủ thái thủ mang trong lòng nghi ngờ. . ."

Kỳ thực Quan Nghi vòng tới vòng lui nói rồi hơn nửa ngày, hạch tâm nội dung chính là: Muốn phát triển sản nghiệp, liền cần càng to lớn hơn địa bàn, càng nhiều người lực. Phải có hai thứ đồ này, đầu tiên nhất định phải lập uy. Muốn lập uy, đương nhiên không thể tùy tiện tìm cái gà rù đến giết. Này cướp bóc thành tính, tại phụ cận Ngũ Khê man trong bộ lạc gây nên công phần đả gia bảo, mới đúng tốt nhất khai đao đối tượng.

"Dùng bá, chúng ta từ chưa từng ra chiến trường, vì lẽ đó một trận, còn phải mời ngài lão đến chủ trì. Mời ngài lão yên tâm, tự Di trở xuống, hết thấy phủ thái thủ quan chức, đều nghe theo lão gia ngài sai phái."

"Đa tạ thái thủ. Bất quá hạ quan muốn hỏi một chút Mã tòng sự, này đả gia bảo khoảng cách nơi đây bao xa? Trại kiến ở nơi nào. . . Hỏi lại hạ Định Liệt công tử, tiền này lương phương diện có thể chuẩn bị từ trước bao nhiêu. . ."

Trải qua cẩn thận thương nghị, mọi người cuối cùng định ra rồi xuất binh dự án.

Xuất binh thời gian: Diên Hi hai mươi năm tháng chín ngày mùa sau khi kết thúc. Dự tính toàn bộ tác chiến một tháng trong vòng hoàn thành.

Binh lực: 150 quân binh, thêm 350 tên thương xã hộ vệ. Tổng cộng 500 người. Mặt khác động viên bản địa người Hán 100 người làm dân phu.

Tiền lương: Phủ thái thủ hướng về Phục Hưng xã mượn tiền 5 vạn tiền, 2,000 thạch lương thực.

Tổng đại tướng: Liêu Dĩnh. Giám quân: Quan Nghi. Tham quân: Mã Quả. Lương thảo quan: Giản Đơn. Đội quan: Trương Tuân, Triệu Nghi.

Lưu thủ nhân viên: Lý Mật, Trần Thọ, Tôn Cương.

"Há, đúng rồi, thỉnh Thừa Tộ cho triều đình tả cái báo cáo." Cuối cùng cũng coi như này quân công tử ca vẫn không có đã quên chính mình hiện tại là triều đình quan chức.

"Ày, ạch. . . Thái thủ, trừ ra đăng báo triều đình bên ngoài, có muốn hay không cũng cho Vĩnh An Hậu tướng quân tả một phong báo cáo. Dù sao, Ba quận lấy đồng điều động quân sự, đều là Hậu tướng quân tại cụ thể phụ trách."

"Ừ, đây là đương nhiên, đa tạ Thừa Tộ nhắc nhở. Vậy cứ như thế đi, các vị xuống sau, dành thời gian luyện binh, chuẩn bị tiền lương. Đợi đến năm nay ngày mùa sau khi kết thúc, chúng ta liền xuất binh!"

. . .

Từ Phù Lăng quận đến Ba quận huyện Chỉ, lại từ huyện Chỉ đến Ba Đông quận Vĩnh An, đều là xuôi dòng mà xuống. Vì lẽ đó Quan Nghi cho Tông Dự tin hàm, chỉ bỏ ra năm ngày sẽ đưa đến Tông Dự trên bàn.

Xem xong Quan Nghi tin hàm, Tông Dự khẽ mỉm cười: Này quân công tử ca, thực sự là có thể dẫn vật a. Các đời Phù Lăng quận thái thủ, xưa nay đều không sẽ chủ động tham gia Ngũ Khê man người các thôn trại trong lúc đó an ổn —— bọn họ vừa không có hướng về Đại Hán nộp thuế!

Bất quá, dù sao cũng là một đám nguyên ý làm sự tình người trẻ tuổi, làm lão một đời Kinh Châu phái nhân vật đại biểu, hẳn vẫn là đồng ý kéo những người trẻ tuổi này một cái. Tại cẩn thận suy tư một lát sau, hẳn đối người ở bên cạnh nói chuyện: "Đi gọi Từ Sư đến một thoáng."

Từ Sư là Dương Tông tự. Tại lịch sử bản vị diện, vị này thường trú Vĩnh An Thục Hán đại tướng, trước sau phụ tá Tông Dự, Diêm Vũ, La Hiến ba nhậm Vĩnh An đô đốc. Tại Thục Hán vong quốc trước sau, có đặc sắc biểu hiện.

"Từ Sư a, Quan Từ Phong tin hàm ngươi đều xem qua đi. Này quân công tử ca, không có chuyện gì cũng phải dẫn vật lung tung."

Bất quá dù sao này quân công tử bột đều là Nguyên Tòng hậu nhân, xảy ra chuyện có thể không tốt. Vì lẽ đó, ta ý, vẫn là thỉnh ngươi mang binh đi một chuyến."

"Ày! Không qua đi tướng quân, ta mang binh bao nhiêu? Đi tới lại nên làm gì?"

"Hừm, Ngũ Khê man người sức chiến đấu cũng không ra sao, ngươi mang cái 500 người đi thôi. Ta cho ngươi bát hai cái lâu thuyền, mười cái chiến thuyền. Đi tới sau trước tiên không muốn tham gia chiến cuộc, ta muốn nhìn một chút này quân công tử ca biết đánh nhau ra cái lý lẽ gì đến. Ài, ta Đại Hán tự Xa Kỳ, trấn bắc, trấn nam (Đặng Chi, Vương Bình, Mã Trung) tạ thế sau, nhân tài từ từ héo tàn. Không nữa bồi dưỡng người mới, e sợ lại quá mười năm, liền không người nói nghiệp."

"Ày, thuộc hạ rõ ràng. Chính là đi làm cái bảo mẫu mà. Thuộc hạ này liền xuống đi sắp xếp tương quan công việc."

. . .

Lại qua năm ngày, Thành Đô Gia Cát Chiêm mấy người cũng thu được Quan Nghi báo cáo.

"Tê ~~~ này quân công tử ca còn dám tới thật sự a. Lại chủ động đối Ngũ Khê man người động đao?"

"Ha ha, ta xem cái nào, này quần công tử ca là không có đánh giặc, cho rằng đánh trận là chơi vui đây?"

(Quan Nghi: Nói tới các người Thượng thư đài mấy cái giống như đánh giặc như thế.)

"Hừm, mặc kệ thế nào, đây là này quần công tử bột lần thứ nhất ra trận, hay là muốn có tiếc một chút. Như vậy đi, cho bọn họ điều 500 phó trọng giáp, 200 con liên nổ cùng 10 vạn chỉ cung tên đi. Mặt khác lại điều một thành viên lâu dài tại chiến trận đại tướng đi chỉ đạo."

"Trọng giáp cái gì dễ bàn, phủ trong kho có không ít. Thế nhưng này lâu dài tại chiến trận đại tướng vẫn đứng là không tốt phải. . . Từ khi Trung lĩnh quân chết trận sau, này Vũ Lâm liền càng ngày càng nhọc. . ."

"Ài, quốc sự gian nan như vậy, này Khương Duy còn muốn bắt phạt." Không hiểu ra sao lại mắng Khương Duy một trận sau, Gia Cát Chiêm vỗ đầu một cái: "Phải Hoàng Bá Trọng đi!"

Trung lĩnh quân, chỉ chính là Hướng Sùng. Chính là Gia Cát Lượng Xuất sư biểu bên trong nhắc tới tính tình đều thực, tính thông quân sự vị kia. Diên Hi ba năm, Hướng Sùng suất Thục Hán trung ương quân thảo phạt Hán Gia di dân phản loạn trúng mai phục chết trận. Tại đây sau, một mặt đứng là Thục Hán nhân tài thiếu thốn, không có đặc lực tướng lĩnh kế thừa Hướng Sùng vị trí. Mặt khác là Thục Hán thực lực quốc gia nhật kiện, duy trì bắt phạt quân chi tiêu cũng đã rất vất vả, đôi căn bản không có nhiệm vụ tác chiến trung ương quân huấn luyện cường độ cùng cung cấp cũng từng bước giảm thiểu. Nói chung, Hướng Sùng cái chết là Thục Hán trung ương quân sức chiến đấu suy yếu khởi điểm.

Mà Hoàng Bá Trọng, nhưng là con trai của Hoàng Quyền Hoàng Sùng. Thục Hán Chương Vũ hai năm (Dương lịch 222 năm), tai to tặc tại Di Lăng bị Lục Tốn tiêu diệt đến sát đầu mẻ trán chặt vật chạy trốn. Thục Hán đóng quân tại Trường Giang bờ bắc bộ đội cùng Thục Hán bán thổ mất đi liên hệ. Chi bộ đội này thống soái Hoàng Quyền bắt đầu đi đầu hàng Tào Ngụy. Lưu Bị biết chuyện này sau cũng không cho là Hoàng Quyền phản bội hán, trái lại đối người nhà họ Hoàng thân thiện như lúc ban đầu. Hoàng Sùng chính là Hoàng Quyền ở lại Thục Hán nhi tử.

Liền, đội được Diên Hi hai mươi năm trung tuần tháng chín, Quan Nghi chuẩn bị xuất binh thời điểm phát hiện, Ba Đông quận phái tới tình nhuệ phòng binh trợ trận, Thành Đô triều đình đưa tới quốc chi trọng khí: Bộ binh trùng thiết giáp cùng Gia Cát liên nổ. Thục Hán chính quyền đối thần tử khoan hậu, đối người trẻ tuổi trưởng thành quan ái cùng chờ mong. Chân thực để Quan Nghi trong lòng có chút chấn động.

"Các người không muốn đối với ta tốt như vậy có được hay không? Ta chỉ là muốn làm điểm tư nhân sản nghiệp. Sau đó Thục Hán vong quốc ngày mai dễ chịu một chút thôi. Ta thật sự không muốn đi giang cứu lại Thục Hán nguy vong cái kia Địa ngục cấp độ khó sự tình a. Các người đối với ta tốt như vậy, để ta băn khoăn làm sao bây giờ!"

Đáng tiếc, trừ ra chính thức nhiệt tình ở ngoài, người nhà họ Quan quan ái càng để trong lòng hán cái kia ích kỷ hàng rào có dấu hiệu hồng mất.

"Ba. . . Tam thúc. . . Ngài như thế đến rồi? Ngài không phải tại Nam Trung ăn chơi chè chén sao?"

"Ta Quan gia đời thứ ba duy nhất nam tử muốn ra chiến trường, tam thúc không nữa đến liền thật sự không xứng họ Quan."

Vị này rất nhiều dân gian có sự bên trong nhân vật chính, họ Quan, tên sách, chính là Quan Vũ con thứ ba. Quan Vũ tạ thế thời điểm hán còn là một tiểu hài tử, nhưng hiện tại cũng là nhanh năm mươi tuổi người. Kể này là cái hỗn cầu, đem nâng lên Quan gia trọng trách toàn bộ sủy cho Quan Hưng, chính mình chạy đến Nam Trung đi ăn chơi chè chén. Những năm này tại Nam Trung đứng là một trại một đường ngủ thiếp đi. Thôi đi cái Hoa Quan Sách biệt hiệu.

"Ta tại triều đình công báo trên nhìn thấy người muốn xuất binh tin tức liền vội vàng vàng tới rồi. Nam Trung bên kia đường xá xa xôi, vì đuổi tới người xuất binh, không thể mang càng nhiều người. Bất quá người yên tâm, tam thúc lần này tìm Nam Trung Mạnh gia mượn mười cái gia tướng, đều là năm đó Vô Đương Phi quân người may mắn còn sống sót."

Lần này, tự tin cường thịnh đàm gia bảo bị kịch. Vốn là Quan Nghi cũng chính là muốn cầm đem tiểu cái giữa giết con khi dọa dọa gà. Ai biết khắp nơi đại thần đều nỗ lực cho hán tiểu cái giữa gia trị. Cuối cùng, hán ném ra, là một cái khổng lồ giết trâu đao!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thâm canh Phù Lăng quận (6)

Thục Hán Diên Hi hai mươi năm (Dương lịch 257 năm) tháng chín mười sáu. Phù Lăng quận phủ thái thú phát binh chinh phạt Ngũ Khê man bên trong Đàm gia bảo.

Hơn một ngàn người quân đội tại núi non trùng điệp bên trong bờ thiếp bảy ngày, đến Đàm gia bảo vị trí ngọn núi dưới chân núi.

Đàm gia bảo người nhìn thấy Hán quân lớn như vậy cái trận chiến, ngược lại cũng trong lòng hờ. Liền phái người đến đây thỉnh tội. Kết quả Quan Nghi đưa ra điều kiện làm cho đối phương hoàn toàn không có cớ mà cả tâm tình.

"Vẫn là câu nói kia, Đàm gia bảo toàn bảo 1,300 khẩu chuyển ra Đàm gia núi, đến bản quan chỉ định địa phương ở lại. Nha, đứng rồi, bổ sung một thoáng, là phân tán ở lại. Làm sao phân, cũng là bản quan định đoạt."

"Người Hán, người không muốn quá cản trở. Có bản lĩnh liền đánh hạ ta Đàm gia bảo trở lại nói với chúng ta lời nói như vậy."

"Bản quan chính là tính toán như vậy."

"Hừ! Vậy ta ở trên núi chờ người. Đến lúc đó đánh không lên núi đến cũng không nên khóc."

"Ha ha ha, bản quan để người liền như thế đi rồi sao? Đến nha! Cho ta đem kẻ này hai cái lỗ tai đều bỏ xuống đến. Xem như là trước tiên là năm đó chịu nhục sứ giả lấy chút lãi."

Nghe ngoài trưởng sứ giả kêu thảm thiết, Hoàng Sùng nhíu nhíu mày: "Từ Phong, người làm như vậy không phải để tinh thần đối phương tăng vọt sao?"

Quan Nghi vẫn không có nói tiếp, Quan Sách cùng Dương Tông sẽ cùng nhảy lên, hai người liếc mắt nhìn nhau sau, Dương Tông nhắc lên tay: "Lão gia ngài lớn tuổi, ngài trước tiên nói."

"Người cũng so với ta tuổi trẻ không được bao nhiêu." Trùng một chút Dương Tông, Quan Sách nói với Hoàng Sùng: "Thượng thư lang, chuyện này Từ Phong làm đúng. Ngoại tộc mà, đều là úy uy mà không Hoài Đức. Nếu đều muốn đánh, vậy trước tiên cho đối phương một cái tàn nhẫn dọa dọa đối phương. Đến lúc đó chỉ cần chiến sự thuận lợi, những này ngoại tộc sẽ bé ngoan đầu hàng. Ta tại Nam Trung nhiều năm như vậy, mặc kệ là trước đây Hồ Đốc (Mã Trung) vẫn là hiện tại Văn Bình (Diêm Vũ), đều là làm như vậy."

"Hoa Quan Sách nói rất có lý. Thượng thư lang, nếu là liền như thế hoàn chỉnh đem sứ giả trả về, những này ngoại tộc mới sẽ đối với chúng ta xem thường thế —— tận lực đánh, đánh không lại cũng không có gì. Ngược lại người Hán sẽ không làm gì được chúng ta. Ngũ Khê mạn, Ba Đông quận bên kia cũng không ít, những năm này, mặc kệ là Bá Miêu (Đặng Chi) vẫn là Đức Diêm (Tông Dự), cũng đều là làm như vậy."

Nghe xong Quan Sách cùng Dương Tông hai người này trường kỳ cùng dân tộc thiểu số giao thiệp với tướng lĩnh trách móc, Hoàng Sùng cũng không lập dị, rất là thân nhiên đứng dậy chấp tay: "Thụ giáo."

Nhìn Thực Hán quan quân đối ngoại tộc cứng rắn, cùng với Hoàng Sùng thân nhiên, Quan Nghi trong lòng thật là có chút cảm khái.

"Từ Phong, Từ Phong!"

"A? Nha, tam thúc chuyện gì?"

"Đón lấy nên làm gì, đại gia cũng chờ cử người vị này thái thú phát lệnh đây."

"Hừm, lần này xuất chinh đại tướng là dũng bá a. A, được rồi, muốn thi giáo ta đúng không. Như vậy, chúng ta trước tiên xuất doanh quan nhìn một chút địa hình làm sao."

Kỳ thực địa hình gì đó rất đơn giản. Tại Vũ Lăng sơn mạch, hầu như hết thảy Ngũ Khê mạn trại lập trại phương thức đều không khác mấy: Ở một tòa đồi lập với bốn phía sơn mạch cao hơn một ít trên ngọn núi, toàn bộ trại xây dựa lưng vào núi. Từ giữa sườn núi bắt đầu, tầng tầng trạm thu phí. Sức mạnh nhược trại liền một cái cửa ải, cửa lớn dùng gỗ, tường vây dùng hàng rào. Sức mạnh cường điểm có hai đến ba cái cửa ải, cửa lớn có thể dùng sắt lá kiện hàng, tường vây cũng có thể dùng tới đắp tường đất.

Mà muốn công cái này trại, đương nhiên là từ dưới chân núi diện ngưỡng công.

"Làm sao, Từ Phong, có thể có phá trại phương pháp?" Quan Sách tràn đầy chờ mong nhìn mình cái này chất nhĩ.

"Hừm, muốn phá này trại. Trước tiên đến chính diện mãnh công ba, năm ngày. Nếu là không thể phá trại. Thì tu dưỡng qua ba ngày, lại chính diện mãnh công một hai nhật, sau phái ra kỳ binh, từ phía sau núi leo vách núi mà lên, có thể phá đi. Ạch, các người đều như vậy nhìn ta làm gì?"

Quan Sách rất là cao hứng xoa xoa Quan Nghi đầu: "Rất tốt, đây chính là tiêu chuẩn công kích sơn trại phương pháp. Trước tiên lấy chính quân hấp dẫn phe địch sự chú ý, nghỉ ngơi sau vẫn là chỉ công cửa chính, chính là muốn để cho kẻ địch thả lỏng cảnh giác, sau lại lấy kỳ binh sao sau đó đường. Phá đi!"

Liêu Dĩnh cũng là một mặt tán thưởng: "Thái thú tuy rằng từ chưa từng ra chiến trường,

Nhưng là muốn ra đến phương lược cùng lão tướng nghĩ tới đều không khác mấy."

Dương Tông trêu tức nhìn Quan Nghi nói: "Không sai. Bất quá ta thi lại thi người. Nếu là ta nghĩ linh thương vong đánh hạ này trại, lại nên làm như thế nào?"

"Cái này mà, đơn giản là bó tay bên dưới ngọn núi, đoạn nguồn nước, hủy dưới chân núi ruộng. Hành khát giết hoặc đói bụng giết chết pháp. Bất quá khát giết tại bản địa thực hành ý nghĩa không lớn. Bởi vì bản địa nước mưa rất nhiều, muốn chờ đói phương nguồn nước tiêu hao hết là gần như không thể. Vì lẽ đó chỉ có thể chờ mong đói phương lương thực tiêu hao hết. Thế nhưng có người nói Đàm gia bảo chuyên sự tình cướp bóc cái khác man tộc thôn trại, phỏng chừng bảo bên trong tồn lương khá nhiều, như muốn đói bụng giết, phỏng chừng tốn thời gian cực lâu dài. Ta Phù Lăng quận vốn là kém phát triển, thời gian này kéo dài dài ra, cái được không đủ bù đắp cái mất a. Vì lẽ đó, đói bụng giết chết pháp cũng là không thể được."

"Biết rõ địa lý, rất tốt. Được rồi, chuyện kể tiếp xin mời liêu Tung sự nhiều bận tâm. Bản tướng phụng Hậu tướng quân mệnh lệnh, chỉ có quý quân bị trên núi ngoại tộc đánh cho không chịu được nữa mới sẽ xuất thủ, ha ha ha ha ha, quan duy chỉ, người từ Nam Trung dẫn theo rượu không có? Cùng đi uống một chén."

"Hừ! Chúng ta làm sao có khả năng bị trên núi ngoại tộc phá tan, đến lúc đó không có cơ hội thu hoạch chiến công thời điểm cũng không nên khóc! Dừng bá, Trương Tuấn chờ lệnh làm trận thứ nhất!"

Làm từ Gia Cát Lượng thời đại bắt đầu liền tham gia bắc phạt lão nhân, tuy rằng trong tay chỉ có 500 người, nhưng Liêu Dũng đối này 500 người huấn luyện, xưa nay đều theo chiếu Thực Hán mạnh nhất cơ động binh đoàn tiêu chuẩn tới yêu cầu. Từ hai tháng tiền nhiệm, đến hiện tại trung tuần tháng chín, hơn bảy tháng thời gian, những này trước kia Phù Lăng quận quân binh, mỗi nhà gia tướng tạo thành thập cẩm, cũng đã có chút tinh nhuệ đáng về.

Thực Hán quân đội tạo thành so sánh phức tạp, từ dân tộc thành phần tới nói, người Hán, ba người Đê, người Khương, Nam Trung man tộc, di tộc (1), Ngũ Khê man tộc, người Tung các đều có. Từ binh chủng tới nói, hổ bộ, hổ kỵ xem như là thường quy bộ binh cùng kỵ binh, ngoài ra còn có Vô Đương Phi quân như vậy vùng núi bộ binh, đột đem như vậy cảm tử xung phong đội. Căn cứ binh đoàn không giống cùng chiến sự không giống, Thực Hán quân đội dân tộc thành phần cùng với binh chủng tỷ lệ đều đang không ngừng biến hóa. Nhưng mặc kệ làm sao biến hóa, có một người lính loại tại Thực Hán trong quân đội chiếm rất lớn tỷ lệ: Nô binh. Xác thực nói, là Gia Cát liên nô binh.

Quan Nghi cũng là lần thứ nhất xem đến đây loại trong truyền thuyết cổ đại sủng mảy, theo Liêu Dũng ra lệnh một tiếng, năm mươi tên nô binh đứng dậy, sau đó Quan Nghi liền xem đến đây năm mươi tên nô binh tay trái thác nỏ, tay phải không ngừng mà xoay cơ khuếch. Xoay một lần, chính là một mũi tên bay ra, lại ban một lần, lại là một mũi tên bay ra. . .

"Một, hai, ba. . . Chín, mười. Lại có thể liền phát mười mũi tên? !"

"Đôi!"

Tại Liêu Dũng tiếng gầm gừ bên trong, nỏ hạp bên trong rỗng tuếch hàng thứ nhất nỏ binh lùi tới mặt sau, vòng thứ hai nỏ binh bắt đầu tiếp tục phóng ra. Trong nháy mắt, lại là 500 con tên nỏ bay lên trời.

"Ồ đây sao chật hẹp địa phương dùng loại này hỏa lực áp chế. . . Tê. . ."

Đối phương cửa ải trên Đàm gia bảo người không phải là không muốn giáng trả, chỉ khi nào thò đầu ra, thường thường sẽ trúng tên: Gia Cát liên nô không theo đuổi một mình nô binh tỉ lệ trúng mục tiêu, mà là theo đuổi phạm vi lớn không khác biệt bao trùm. Tuy nói một lần 500 con tên nỏ phát bắn ra, cũng là bắn trúng mười, hai mươi người thậm chí mấy người, nhưng loại này giấu thiên tế nhật tên nỏ bao trùm, đối với kẻ địch tâm lý đã kích tuyệt đối là to lớn.

Bởi vì bản phương nô binh hỏa lực áp chế, làm cho phòng thủ phương không cách nào làm ra hữu hiệu phòng ngự. Trương Tuấn suất lĩnh đến tiếp sau bộ đội từng bước tiếp cận kẻ địch pháo đài cửa lớn.

"Hổ Bộ quân, công!"

"Ha ha ~~~ "

Kế thừa Trương Phi giọng nói lớn Trương Tuấn hổ gầm một tiếng, 100 tên người mặc trọng giáp, tay trái cầm thuẫn, tay phải nắm thương bộ binh tăng nhanh bộ đội, bắt đầu xung phong.

"Ồ, thương thuẫn đều phát triển, người mặc trọng giáp, đây là Sparta thương binh bao bọc bản?"

"Từ Phong, đây chính là ta Đại Hán tại Quan Trung trên vùng bình nguyên đối kháng Tào Ngụy Hồ Báo Kỵ hổ Bộ quân." Không biết lúc nào, Quan Sách đã đứng ở Quan Nghi phía sau.

"Híc, tam thúc, ý của ngài là, ta Đại Hán bộ binh muốn lấy thân thể máu thịt đối kháng kẻ địch kỵ binh?"

"Không có phải làm pháp a, ta Đại Hán tới gần Tây Khương, không thiếu ngựa, cũng không thiếu kỵ binh. Nhưng chúng ta không nuôi nổi quá nhiều ngựa. Vì lẽ đó toàn bộ Đại Hán năm đại quân đoàn hổ Kỵ quân tổng số người chưa từng có vượt qua 1 vạn. Càng nhiều thời điểm, chỉ có thể là dựa vào hổ Bộ quân đi đối kháng Tào Ngụy kỵ binh."

"Nhưng là, sinh mạng của binh lính không phải quý giá nhất sao? Ta Đại Hán vốn là nhân khẩu liền ít, còn bắt người mệnh đi thay ngựa mệnh. . . Chuyện này. . ."

"Vì lẽ đó thừa tướng cùng đại tướng quân thật sự rất khó a, bất quá ta Đại Hán còn có một nhánh 3,000 người xe binh, chính là vì đối kháng Tào Ngụy kỵ binh chuẩn bị. Xe binh chỉ có đại tướng quân cơ động quân đoàn bên trong mới có, ngày hôm nay người là không nhìn thấy. Ân, nhìn kỹ phía trước, công thành chùy đã đi tới."

Theo Quan Sách chỉ điểm, Quan Nghi nhìn thấy tiền tuyến đỉnh cao nhất, một chiếc che lại dày đặc da trâu công thành chùy đã bị mười mấy cường tráng hán tử nhanh chóng đẩy lên cửa trại. Theo công thành chùy đánh tiến vào rút ra, mấy cái công phu, tăng mô kia liền phá. . .

"A đây? Đây liền xong?"

"Đúng rồi, đây liền xong." Quan Sách khẽ mỉm cười: "Liều Dững nhưng là tùy tùng thừa tướng, đại tướng quân bắc phạt hơn ba mươi năm lão tướng, Hán huấn luyện ra bộ đội, không thể so với cơ động binh đoàn sai quá nhiều. Ta Đại Hán tinh nhuệ nhất bộ đội đánh ngoại tộc tiểu trại, thật sự muốn đánh mấy ngày a? Xích Nô Nhi, người nhớ kỹ, ta Đại Hán quân đội mặc dù có thể nhiều lần lấy yếu thắng mạnh, này quý giá nhất của cải, chính là từ thừa tướng thời đại lên tích lũy xuống này quân ưu tú cơ sở quan quân!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Thâm canh Phù Lăng quận (7)

Giờ Thìn bắt đầu công kích, buổi trưa vẫn chưa xong, Đàm gia bảo liền bị đánh hạ. Tổng cộng tốn thời gian không tới ba canh giờ.

"A gào gào, khó chịu! Thực sự là khó chịu! Trên người mồ hôi đều không có ra thấu đây! Ta trọng bát xà mâu cũng không có uống đủ huyết đây, này liền đầu hàng? Thật là không có cốt khí! Không có cốt khí! Huynh trưởng, lần sau chúng ta lại tìm một cái lớn một chút trại đánh chơi!"

"Tốt cái nào tốt cái nào, người cuối cùng cũng coi như là lên trận, giết người mà. Chưa từng xem nhân gia Quốc uy ở bên cạnh sinh hồn đổi mà."

"Ồ nha, cũng đúng vậy, ha ha ha ha, Quốc uy, thật không tiện a. Ca ca ta không cần thận dùng sức quá mạnh, trực tiếp liền đem trại cho phá. Không cho người suất lĩnh Vô Đương Phi quân leo vách núi phía sau núi, sao chép kẻ địch đường lui cơ hội. Ha ha ha ha ~~~ "

"Mắc mớ gì đến người, còn không phải người ta đừng bá chỉ huy thỏa đáng."

"Này này này, hai người các người không nên ồn ào, không nhìn thấy ca ca ta này sẽ tính toán chiến lợi phẩm đầu đều muốn bạo mà."

Chiến đấu kết thúc. Bản phương tổn thất cùng thu hoạch đó là phải cố gắng coi một cái.

Tuy nói công trại cùng với thuận lợi, trên căn bản chính là một lần sóng lưu. Thế nhưng bản phương thương vong vẫn có.

Bị trại trên tường lôi thạch ném đến thẳng thần não giữa môn đập chết có hai cái, đánh vào cửa trại sau chiến đấu trên đường phố bên trong chết trận có năm cái. Ngoài ra còn có hơn hai mươi cái người bệnh. Đây chính là toàn bộ tổn thất.

Cho tới thu hoạch mà, vậy còn là khả quan.

Đàm gia bảo 1,327 khẩu. Ở trong chiến đấu có chừng một trăm cái tinh tráng nam tử bị đánh giết. Còn lại toàn làm tù binh. Đây chính là 1,200 dư nô lệ a!

Ngoài ra còn có bảo bên trong tồn lương, tổng cộng các loại thịt khô hơn một trăm thạch, gạo và mì hơn ba ngàn thạch, rẽ dương xỉ phần 3,800 dư thạch, lẻ loi tán tán năm thù tiền hơn hai vạn viên. Nói chung, thu hoạch so với tập trung vào đến, đó là cực kỳ kiếm lời.

Đối với 1,200 dư tù binh xử trí, Quan Nghi cùng Quan Sách, Dương Tông, Hoàng Sùng, Liều Dững bốn người thương lượng rất lâu.

Đầu tiên, đối với tù binh bên trong đầu mục lớn nhỏ xử trí, khắp nơi rất nhanh đạt thành nhất trí ý kiến: Toàn bộ chém. Hơn nữa là để tù binh bên trong phổ thông tinh tráng thao đao, tiện thể, làm xuyên việt giả, Quan Nghi còn để tù binh bên trong tăng dưới chót bách tính mở ra một hồi phê to bằng cái đầu sẽ —— đối nhân dân quần chúng tiến hành tư tưởng giáo dục cùng tuyên truyền, hầu như là mỗi một cái hồng hướng xuyên việt giả đều chuyện cần làm

Sau đó này 1,120 dư tên tù binh xử trí liền để Quan Nghi khó khăn.

Dương Tông: Ai nha, phân cho ta nha? Không được không được a. Ta Ba Đông quận như thế núi cao rừng rậm thổ địa cần cỗi, hiện hữu cây ruộng phân cho người Hán cũng không đủ, những tù binh này ta kéo về đi, Hậu tướng quân sẽ ăn ta.

Liều Dững: Thái thú, hiện tại chúng ta đầu tòng nhà xưởng xác thực cần rất phiền toái lực, nhưng như thế nào đi nữa cũng thu nạp không được nhiều người như vậy. Những người này toàn mang về, trước tiên không nói còn muốn tăng số người bao nhiêu người trông giữ vấn đề. Chạy cũng được rồi, nếu là

không đi, nhiều người như vậy, sẽ đem chúng ta Phù Lăng quận ăn đồ.

Quan Sách: Đừng xem ta. Xích Nô Nhi, tam thúc ta tại Nam Trung chờ chán ngán. Muốn để lại tại nơi đây bên trong đũa đũa, tạm thời không có ý định hồi Nam Trung. Coi như hồi Nam Trung, nhiều người như vậy xa như vậy mang về, cái kia đến tiêu hao bao nhiêu tiền lương?

(Quan Nghi: Nơi đây là chạy đến ta chỗ này đến trốn nợ tình chứ?)

Hoàng Sùng: Cái gì? Các nơi vì sao đều nhìn ta? Ân, toàn bộ mang về Thành Đô cũng không phải là không thể, thể nhưng đường này đồ xa xôi, kính xin thái thú phải ra tình nhuệ áp vận —— này thành phẩm nhưng là cao. Trước tiên nói rõ ràng, Thượng thư đài có thể không có chuẩn bị cho ta phần này dự toán.

Hắc! Tại một người như vậy khẩu là khan hiếm tài nguyên thời đại, lại không ai muốn tù binh?

Cái vấn đề này nếu là phát sinh tại Đông Ngô, cái kia xác thực sẽ là một cái càng to lớn hơn vấn đề: Đại gia đều muốn cướp. Đều muốn muốn hết. Sau đó liền sẽ phát sinh tranh đấu.

Nói đến, Đông Ngô tự Tôn Quyền chính thức xưng đế kiến quốc bắt đầu liền rơi vào một cái vòng lẩn quẩn: Tào Ngụy xâm lấn, cái kia nhất định đánh cho sinh động. Chủ động đối Tào Ngụy tiến công, như vậy đều là uế oái. Giang Đông thế gia đại tộc từ sáng đến tối nghĩ tới đều là làm sao bảo vệ chính mình cái kia mảnh đất nhỏ, nếu không chính là làm sao tại Đông Ngô triều đình trên tranh cướp nhiều quyền nói chuyện hơn —— Tào Ngụy,

Cái kia cường kẻ địch, người khác không đến đánh là tốt rồi, không có chuyện gì đi chiêu triệu người ta làm gì.

Thế nhưng Giang Đông thế gia đại tộc cũng có chủ động xuất kích đánh cho cảm xúc mãnh liệt dâng trào thời điểm. Kia chính là chinh phạt Sơn Việt —— bởi vì, chinh phạt Sơn Việt, công phá Sơn Việt trại sau, có thể cướp giết rất nhiều người khẩu, có thể đem những người này khẩu biến thành nông nô, dùng để phong phú chính mình trang viên. Vì lẽ đó Đông Ngô kiến quốc sau, đời thứ hai, đời thứ ba tướng lĩnh, tỷ như cái gì Lục Kháng a, Thi Tích a, Lưu Bình a cái gì, tất cả đều là tại chinh phạt Sơn Việt trong quá trình luyện cấp trưởng thành.

Đây chính là Thực Hán bị ai.

Đông Ngô nhân khẩu cũng ít, thế nhưng nhân gia thân ở Trường Giang trung hạ du, đâu đâu cũng có thích hợp trồng trọt thổ địa, khuyết chính là người. Chỉ cần có người, nhiều hơn nữa số lượng cũng tiếp được. Vì lẽ đó Giang Đông sĩ tộc thích nhất chinh phạt Sơn Việt —— bắt người. Tại bản thổ nắm chắc còn không đã, xa nhất còn chạy đến Đài Loan đi bắt người. Trên thực tế, từ Đông Ngô kiến quốc bắt đầu, giai cấp thống trị đối nhân khẩu khát cầu liền chưa từng có yếu bớt qua.

Mà Thực Hán không giống, vùng núi quá nhiều rồi.

So ra, Vân Nam tình huống bên kia còn khá một chút, núi mặc dù nhiều, nhưng thế núi so sánh bằng phẳng, tầng đất cũng dày đủ hậu, hơn nữa cắt ngang vùng núi khe núi bồn địa, hồ nước đông đảo. Có thể dựa vào núi xây dựng ruộng bậc thang trồng trọt lúa nước. Mà Ba quận bên này liền bị kịch, mặc kệ là Phù Lăng quận vẫn là Ba Đông quận, hay là phía nam Tường Kha quận cùng với Đông Ngô Vũ Lăng quận. Bên này thế núi cực kỳ chót vót gần như vuông góc, tầng đất cằn cỗi không nói, phía dưới còn tất cả đều là nham thạch vôi, súc không được nước. Căn bản không có cách nào mở ra ruộng bậc thang.

(hiện tại những chỗ này đều là du lịch thắng địa, tỷ như Trương Gia Giới.)

Đối lập với Sơn Việt tới nói, vì sao Hán, Ngô hai nước đối Vũ Lăng bên trong dãy núi Ngũ Khê man rất ít chủ động thảo phạt cướp giết nhân khẩu, nguyên nhân căn bản nhất liền ở ngay đây: Có thể canh tác quá ít, người chớp tới cũng không biết thế nào thu xếp.

Thực Hán duy nhất ngoại lệ là tại Hán Trung.

Năm đó Tào Tháo chinh phạt Hán Trung, năm đầu gạo dạy dỗ chủ trương Lỗ khi chiếm được tự do truyền giáo bảo đảm sau đầu hàng. Hán Trung quận 20 vạn khẩu bị Tào Tháo dời đến Quan Trung khu vực. Sau đó Lưu Bị từ Tào Tháo trong tay đoạt được Hán Trung sau, được chỉ là một khối đất trống.

Mà Hán Trung bồn địa lại là Tần Lĩnh bên trong dãy núi hiểm thấy một khối thích hợp trồng trọt thổ địa. Vì lẽ đó Thực Hán mặc kệ là Gia Cát Lượng bắc phạt vẫn là Khương Duy bắc phạt, chỉ cần có điều kiện, lúc rút lui đều sẽ đem Tào Ngụy Ung Lương khu vực bách tính cưỡng chế di chuyển đến Hán Trung bồn địa —— nơi đó có chính là chờ đợi nhân khẩu khai phá lượng lớn có thể canh tác.

Cái kia có người hỏi, tại sao Thực Hán không đem Ngũ Khê man người di chuyển đến Hán Trung đây? Một mặt là bởi vì thành phẩm vấn đề: Phá một cái trại dễ dàng, có thể phá một cái trại đình thiên được ngàn thanh người, muốn đem này ngàn thanh người vận chuyển đến địa phương xa như vậy, này thành phẩm cũng quá lớn. Hơn nữa, một khi Thực Hán lấy Đông Ngô chính sách, trường kỳ không ngừng tại Ngũ Khê man khu vực cướp giết nhân khẩu, nhân gia sẽ không liên hợp lại phản kháng sao? Rừng sâu núi thẳm, khắp nơi đánh người du kích khóc đều khóc chết người! Đến lúc đó Thực Hán chính phủ liền muốn tại Vũ Lăng vùng núi trường kỳ trú quân. Này thành phẩm liền này thượng thiên đi tới —— hơn nữa Thực Hán bản thân binh lực liền giết gấu vá vai, phòng ngự Hán Trung bộ đội đều là một chém lại chém, còn muốn tại Vũ Lăng vùng núi trường kỳ đóng quân lượng lớn quân đội? Cái kia đại tướng quân Khương Duy không nhảy lên chém người mới là lạ.

Tra cứu nguyên nhân, vẫn là ở tại Thực Hán chính quyền kết cấu cùng Đông Ngô không giống. Thực Hán quân đội hoàn toàn thuộc về quốc gia. Mà Đông Ngô trừ ra quốc gia có quân đội ở ngoài, mỗi cái thế gia đại tộc tư binh rất nhiều. Như vậy Sơn Việt người quá nhiều, Đông Ngô thế gia tư binh đều bình định rồi.

Mặt khác chính là, tây nam khu vực dân tộc thiểu số nói tóm lại xâm lược tính cũng không cao. Đối Thục Hán chính quyền không tạo thành được trí mạng uy hiếp. Có thể uy hiếp Thục Hán chính quyền sinh tồn trước sau chỉ có Tào Ngụy. Vì lẽ đó, không có cần thiết đem cảnh nội dân tộc quan hệ khiến cho quá cương. Dịu dàng một chút, thậm chí có thể nói ngụy thiện một chút, làm yên lòng bọn họ không đến gây sự cũng chính là.

Vì lẽ đó Quan Nghi cũng rất rõ ràng, Đàm gia bảo chính phạt chỉ là một cái ngoại lệ: Đây là một cái chuyên sự tình cướp bóc, gây nên bản địa mỗi cái man tộc thôn trại công phần bộ lạc. Diệt cũng là diệt, đại gia chỉ có thể vỗ tay tán thưởng. Nhưng người nếu như chuyện lần này xong sau không biết thu lại, còn muốn tiếp tục dùng võ lực đến tấn công Ngũ Khê man tộc, không cần chờ Ngũ Khê man tộc liên hợp lại phản kháng người. Thành Đô triều đình đều sẽ thu phục người!

Trở lên các loại, chính là xã hội nông nghiệp hiện thực: Nhân khẩu cùng cây ruộng, chính là xã hội toàn bộ. Nếu như cây ruộng không đủ, nhân khẩu cũng chỉ là gánh nặng mà không phải của cải.

"Thời, các người đã cũng không muốn, vậy ta Phục Hưng xã toàn bộ muốn."

"Thái thú, không thể! Chúng ta không nuôi nổi nhiều người như vậy!"

"Từ Phong, này Phục Hưng xã là cái thứ gì? Người muốn nhiều người như vậy đi làm à?"

Nhiều người? Ta chỉ cảm thấy ít người!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thâm canh Phù Lăng quận (8)

Vốn là dựa theo Quan Nghi nguyên lai ý nghĩ, là trước tiên phát triển các loại sản nghiệp, từng bước sản sinh lợi nhuận. Có lợi nhuận sau lại dùng so sánh phong phú lương bổng chậm rãi hấp dẫn phụ cận Ngũ Khê man người quy phục. Hẳn tại Điền gia trại một lần chỉ cần 20 người chính là cái đạo lý này.

Nhưng là Đàm gia bảo một trận chiến thu hoạch quá phong, trong chớp mắt trong tay có thêm nhiều người như vậy khẩu. Này liền thúc đẩy Quan Nghi thay đổi bước đi: Trước tiên mắc nợ mở rộng sản nghiệp quy mô, sau đó dùng lượng lớn sản xuất ra trả nợ đồng thời lợi nhuận.

Xã hội hiện đại đã sớm chứng minh, nông nghiệp có thể tiếp nhận nhân khẩu là cực nhỏ. Càng nhiều sức lao động, cần công nghiệp cùng ngành dịch vụ tới đón nạp.

Còn như vậy một thời đại, ngành dịch vụ là không nên nghĩ. Nói thí dụ như, Phù Lăng quận cảnh nội núi lớn, rất nhiều đều là trống rỗng, bên trong đều có to nhỏ khác nhau động đả. Hậu thế Trung Hoa quốc gia địa lý bình chọn Trung Hoa thập đại đẹp nhất hang động. Bốn người đứng đầu bên trong có ba cái đều ở Thục Hán thời đại Phù Lăng quận cảnh nội (Quý Châu dệt nay động, vũ long phù dung động, phong đều tuyết ngọc động). Nhưng là cái thời đại này có thể làm khách du lịch sao?

Vì lẽ đó, còn phải từ thủ công nghiệp phương diện nghĩ biện pháp.

Thu binh hồi Phù Lăng quận sau, Hoàng Sùng, Dương Tông phân biệt hồi Thành Đô, Vĩnh An đi tới. Quan Nghi triệu tập dưới trướng phụ tá, bắt đầu đối hơn 1,100 tù binh tiến hành phân phối.

Đầu tiên chính là mở rộng dầu tòng nhà xưởng. Quan Nghi yêu cầu Giản Đơn từ tù binh trúng tuyển 300 người đi ra tiến vào dầu tòng nhà xưởng. Này 300 người yêu cầu là: Không thể độc thân một người, nhất định phải mang nhà mang người, tốt nhất là có đứa nhỏ gia đình. Những người này tiến vào xưởng ép dầu sau, nam tử trưởng thành mỗi ngày phụ trách ra ngoài thu thập đu quả, phụ nữ cùng nhi đồng thì phụ trách tại nhà xưởng trung tướng đu quả đập nát, loại bỏ. Quan Nghi đối xưởng ép dầu quản sự quan đầu to bàn giao nói: Mỗi ngày cho ra ngoài thu thập trái cây nam nhân định ra cơ bản lượng, không đạt tới trở về muốn rút roi ra. Đạt đến trừ ra cho đủ đồ ăn ở ngoài, còn theo thêm ra mười cái đu quả nhiều cho một văn tiền thưởng tiến hành khích lệ. Còn dám trộm đi, ha ha ha, hẳn ở lại xưởng ép dầu lão bà hải tử vậy thì toàn bộ kéo đến trong đất đi làm phân!

Sau đó Quan Nghi lại để cho Lý Mật đi chọn 500 người, tại một đội quận binh giám sát hạ, này 800 người công tác chính là đốt núi khai hoang. Muốn đem Phù Lăng huyện thành ở ngoài Quan thái thú tự mình chọn lựa hai ngọn núi trên cỏ dại bụi cây gì gì đó hết thấy thanh lý đi. Sau đó còn muốn cho thổ địa xới đất —— bản thái thú khoai tây tại một năm này cuối tháng tám thu được được mùa lớn, trong tay khoai tây đã vượt qua 1,600 viên. Đến sang năm đây chính là hơn sáu ngàn cây khoai tây miêu, sẽ ở phủ thái thú nha phía sau núi ruộng thí nghiệm bên trong trồng trồng liền không đủ, vì lẽ đó mở ra mới đình núi bắt buộc phải làm.

Hơn nữa này hai ngọn núi là Quan Nghi tỉ mỉ chọn: Cùng những ngọn núi xung quanh đối lập độc lập, sườn núi trở xuống địa thế hiểm trở, ra vào bất tiện.

Suòn núi trở lên thế núi trái lại biến hoàn, tầng đất so sánh hậu. Cứ như vậy, sau đó chỉ cần tại chỉ có mấy cái cửa ra vào thiết trên tầng tầng cửa ải, liền có thể bảo đảm khoai tây loại sẽ không dễ dàng dẫn ra ngoài.

Còn lại 300 người bên trong, Quan Nghi để Tôn Cương chọn đi rồi 200 người. Khuyên xá bên trong lợn mẹ lợn tể hiện tại đã có bảy, tám tháng lớn hơn, lại có thêm hai tháng nên lại giống. Nuôi bảy, tám tháng yếm lợn tuy rằng bởi vì thức ăn gia súc bên trong không có thêm các loại kích thích tố, sinh trưởng tốc độ không sánh được hiện đại trại chăn nuôi, nhưng căn cứ Tôn Cương báo cáo, hiện nay phần lớn yếm lợn thể trọng đã vượt qua ba thạch, vô hạn tiếp cận bốn thạch. Thể trọng lớn hơn, yếm lợn mỗi ngày đôi thức ăn gia súc nhu cầu đều ở phong trưởng, mà lớn thịt tốc độ nhưng càng ngày càng chậm. Vì lẽ đó, nhiều nhất còn có hơn hai tháng, tiến vào tháng chạp sau, những này yếm lợn nên hết thấy giết chết —— vào lúc này dự phân phối một ít nhân thủ cho khuyên xá vẫn rất có cần phải.

Còn có hơn một trăm người, là Đàm gia bảo bên trong tầng thấp nhất. Rất nhiều đều là Đàm gia bảo nhiều năm qua từ những thôn khác trại cướp bóc đến nhân khẩu, bình thường cơ bản thuộc về thân phận đầy tớ. Những người này tại sau khi chiến đấu kết thúc phê phán trong đại hội cũng là biểu hiện nhất là tích cực, phổ biến đều tự mình động đao giết thủ lĩnh của chính mình. Tại lập trường trên, là Quan Nghi tối đáng tin nhiệm.

Những người này, Quan Nghi kế hoạch đem bọn họ bên trong phần lớn giao cho mi an. Để bọn họ đi học tập thao thuyền. Có thể dự kiến tương lai, Phù Lăng quận sản xuất sẽ càng ngày càng nhiều, Phục Hưng xã sớm muộn cần thành lập chính mình thương thuyền đội.

Cuối cùng còn lại mười bảy người, là đối phủ thái thú chinh phạt thái độ tích cực nhất, đầu óc cũng so sánh linh tinh. Quan Nghi đem bọn họ toàn bộ giao cho Giản Đơn. Giản Vô Song một trại một đường ngủ thiếp đi mục tiêu, thật sự không phải chỉ là nói suông.

"Ây. . . Huynh trưởng đại tài, những người khác phân phối đệ không có cái gì dị nghị. Chỉ là này phụ trách khai hoang 500 người. . ."

"Vô song muốn nói cái gì?"

"Huynh trưởng, cái kia hai tòa núi hoang loại không được lúa nước cũng loại không được lúa mì a. Mở ra tới làm gì đây? Lại nói, coi như là khai hoang, khai hoang xong này 500 người lại làm gì đi đây?"

"Ha ha ha, vô song tiến bộ. Lại biết lúa nước, lúa mì cần phải làm sao loại. Điểm ấy người không cần lo lắng, cuối năm nay vì huynh liền sẽ nói cho người biết phân phối thế nào này 500 người. Đến lúc đó a, người này tay còn muốn khuyết nha."

"Chuyện này. . . Được, đệ sẽ chờ đến lúc đó huynh trưởng vì ta giải thích nghi hoặc."

Quan thái thú đại chiến Đàm gia bảo ác tặc cổ sự, chậm rãi tại Vũ Lăng sơn mạch mỗi cái trong bộ lạc truyền ra. Phù Lăng quận cảnh nội Tất Tư Tập bộ tộc nghe được tin tức này đa số vui mừng khôn xiết, đối Quan thái thú hảo cảm lần thứ hai lên cấp. Không số ít lạc lần thứ nhất có cùng nhà Hán quan phủ giao thiệp với dự định. Mà Vũ Lăng quận, Kiền Vi quận cảnh nội Mạnh Tư Hắc, Lãm Tập, Nam Khách các bộ tộc, đều không hẹn mà cùng từ Phù Lăng quận cảnh nội rút trở lại.

Bất quá, này một hồi "Chiến sự" ảnh hưởng cũng là giới hạn tại đây. Nó thực sự là quá nhỏ, quá bình thường, Vũ Lăng sơn mạch ở ngoài, trừ ra Thành Đô Quan gia rất coi là chuyện đáng kể ăn mừng một phen ở ngoài. Thực Hán trên dưới cái khác các đường thần tiên nghe được tin tức này, nhiều lắm cũng chính là cười cười, sau đó nói một tiếng: "Há, này quần công tử bột cuối cùng cũng coi như không có rác rưởi đến cực điểm, đánh man tộc bộ lạc vẫn là có thể" cũng là thôi.

Lúc này Thực Hán trên dưới toàn quốc quân dân ánh mắt, đều tập trung ở mạng nước (Thiểm Tây chu đảo huyện Hắc Thủy). Lúc này, Thực Hán đại tướng quân Khương Duy 3 vạn cơ động binh đoàn, đã đến thăm lĩnh, nơi này khoảng cách Hán thất Cổ Đô Trường An đã không đủ 150 dặm.

Đây là Thực Hán kiến quốc tới nay, Thực Hán quân đội khoảng cách Trường An gần nhất một lần.

Tại lịch sử bản vị diện, liên quan với Khương Duy bắc phạt, có chín lần hoặc mười một lần không giống phương pháp tính toán. Xuất hiện này hai loại không giống kết quả tính toán nguyên nhân là, mười một lần bên trong, lần thứ nhất Thực Hán chủ tướng là Trương Uyển, lần thứ hai là Vương Bình. Chụp đi này hai lần sau, còn lại chín lần, kỳ chủ đem đều là Khương Duy chính mình.

Lần này Thực Hán thừa dịp Hoài Nam Gia Cát Đản treo cờ tiến hành bắc phạt, là đại tướng quân Khương Duy chính mình chủ trì chín lần bắc phạt bên trong lần thứ tám.

Đứng ở mạng nước bên bờ, nhìn bờ bên kia doanh trại vững chắc Ngụy quân đại doanh, Khương Duy tiêu điều thờ dài một hồi.

Lúc này đã là lịch nông tháng mười hai, nhiệt độ đã đến gần lãnh độ, Khương Duy thở ra khí tức, cấp tốc hóa thành một đoàn sương trắng, sau đó chậm rãi tiêu tan.

"Đại tướng quân."

"Há, Hưu Nhiên, có chuyện gì?"

"Phù Lăng quận Quan Từ Phong bên kia, sai người đưa tới một nhóm lương thực cùng khí giới."

"Quan Từ Phong? Nha, chính là tục (Quan Thông) đệ đệ a. Ân, quãng thời gian trước triều đình công báo ta nhìn, Đàm gia bảo chiến dịch đánh cho không sai. Bất quá này Phù Lăng quận dân thiếu bản, sản xuất vẫn luôn rất ít. Hàng năm triều đình bản giao trợ giúp Ba Đông quận nhiệm vụ đều rất ít có thể hoàn thành, lại có thể có thừa lực cho ta tặng đồ?"

"Ha ha ha, có Liêu Dững như vậy lão cách chỉ huy, đánh mạn tộc tiểu ỏ bảo còn không phải như chơi đùa. Không hạ được đến mới kỳ quái. Lần này đồ vật nói đến cũng lạ, là lấy Phục Hưng xã danh nghĩa đưa tới. Nha, đại tướng quân dung bầm, này Phục Hưng xã là Quan, Trương, triệu, mi, tôn. Giản sáu gia Nguyên Tùng đồng thời thành lập thương xã."

"Hừm, việc này Thừa Tộ cho ta thư tín bên trong đã nói qua. Phục hưng, phục hưng, tốt, chỉ mong Khương Duy sinh thời, còn có thể nhìn thấy Hán thất phục hưng. Ân, này quần tiểu tướng quân đều cho ta lão già này đưa những thứ gì?"

"Rễ dương xỉ phần 1 vạn thạch, lợn béo mười thanh, các loại món ăn dân dã ướp muối thịt khô 100 thạch, dầu từng năm mười thạch. Nha, đúng rồi, cái kia Quan Tử Phong phái tới người nói, việc này hẳn đã thông báo Thượng thư đài cùng Tông Đức Diễm, thỉnh đại tướng quân không cần phải lo lắng."

"Hữu tâm, hữu tâm a."

"Đại tướng quân, sau đó đến hạ có thể đi nhìn, này rễ dương xỉ phần chỉ có điều là lương thực thay thế phẩm, không nói cũng được. Các loại loại thịt gì gì đó, lập tức sẽ đón tân niên, mặt tướng chuẩn bị đến lúc đó cho toàn quân tướng sĩ cơm canh bên trong thêm chút mỡ nước. Này dầu từng thật đúng là đồ tốt a, có vật này, quân ta các loại xe cộ thì sẽ không cái kia dễ dàng hỏng mất!"

"Ta già rồi. . ." Thật dài thờ dài nói: "Hừ Nhiên, sau đó xin người đem ta 《 hành quân kỷ yếu 》 giao cho Phục Hưng xã người, ta bây giờ trở về doanh, cho cái này Quan Tử Phong viết thư."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Thâm canh Phù Lăng quận (9)

"Nhỏ nhắn, không cần sốt sắng mà, ca ca bảo đảm, đao rất nhanh, sẽ không thống quá lâu."

"Gào khóc gào khóc ~~~ gào khóc gào khóc ~~~ "

"Gào khóc gào khóc là có ý gì đây? Là người chuẩn bị kỹ càng bị chém sao? Ha ha ha, ca ca ta đến rồi. . . Ôi! Người lại trốn!"

"Ha ha ha ha, Trương Lệnh Hành, người quên đi thôi, vẫn để cho ta đến!"

Thời gian tiến vào Diên Hi hai mươi năm tháng chạp, Thục Hán các nơi hương tết càng ngày càng đậm.

Tuy nói những năm này quốc gia càng ngày càng yếu, dân chúng sinh hoạt càng ngày càng khó khăn. Thế nhưng như thế nào đi nữa khó khăn, năm hay là muốn qua đúng hay không?

Hơn nữa Phù Lăng quận một năm qua, tại kinh tế kiến thiết phương diện vẫn là đạt được không ít thành tích. Cùng Thục Hán cái khác quận dân chúng không giống, Phù Lăng quận dân chúng chỉ cảm thấy một năm này tháng ngày so trước đây có rất tốt cái thiện. Vì lẽ đó, bản địa hương tết bên trong, tràn ngập chính là sung sướng bầu không khí cùng đối năm sau kỳ vọng.

Làm xuyên qua trước nông thôn ra đến hải tử, Quan Nghi thích nhất sự tình chính là giết năm lợn. Đó là đối một năm gian lao to lớn nhất an ủi.

Phù Lăng quận phủ thái thú phía sau núi trên khuyên xá bên trong, chăn nuôi yêm lợn thời gian dài nhất đã có mười tháng lâu dài. Thể trọng to lớn nhất đã vượt xa bốn thạch (110 kg trở lên), cho dù là dựa theo 21 thể ký trại chăn nuôi tiêu chuẩn, cũng đến xuất chuồng thời gian. Vì lẽ đó Quan Nghi chọn trong đó tối dài rộng một con đem từ khuyên xá bên trong phóng ra, cùng mình đám phụ tá đồng thời đến giết năm lợn.

Đáng tiếc, này quần công tử ca tuy rằng tại đi săn đội rèn luyện một thân hảo công phu, nhưng lúc này đại gia lại không vội giết, mà là đùa với con này lợn béo chơi lên.

"Gào ~~~ gào gào ~~~" từng trận tiếng gầm gừ từ phủ thái thú hậu viện phương hướng truyền đến. Thoáng qua liền xuất hiện hai cái hoàng hắc giao nhau bóng người —— này chính là Tiều Tường hơn nửa năm đến tỉ mỉ nuôi nâng hai cái ấu hồ.

Nghe nói hồ gầm, con này đại lợn béo càng cuồng lên, xem chuẩn tiền viện con đường liền phát lực lao nhanh. Nhưng là tại nó muốn chạy ra đi trong tích tắc, một bóng người nhanh chóng tránh ra, cấp tốc tách ra lợn béo cường tráng đầu, hai tay chuẩn xác nắm lấy nó chân sau.

"Được!" "Quốc uy lợi hại!" "Chính là, so Lệnh Hành tên ngu ngốc này cường hơn nhiều." "Ha ha ha ha ha ~~~".

Một đám người trẻ tuổi ở nơi đó trắng trợn không kiêng dè sung sướng, lớn tuổi nhất Liêu Dững cũng rất huân nhiên sửa lại một chút chính mình hoa chòm râu bạc phơ, nhưng nhìn thấy một đám sung sướng người trẻ tuổi bên cạnh, khác một người trẻ tuổi không có gia nhập cái quần thể này, mà là ở một bên buồn bã ủ rũ.

"Làm sao, Định Liệt? Không nữa?"

"Ha ha, dững bá, ngược lại không là không nữa. Súc sinh này mỗi ngày chuyện gì đều không làm, trừ ăn ra chính là ngủ, chuyện đương nhiên nên chịu đựng một đao. Bất quá mới vừa đủ sao phụ trách khuyên xá mã. Là nhìn bọn họ từng ngày từng ngày trường lên, nếu là một chút cảm tình đều không có, vậy thì thật là không phải người."

"Lý giải lý giải, người làm được rất tốt. Ân, lại nói năm nay có thể xuất chuồng bao nhiêu?"

"135 khẩu, trừ ra đưa cho đại tướng quân mười thanh, Hậu tướng quân mười thanh ở ngoài. Dựa theo Tử Phong huynh ý tứ, còn lại 115 khẩu toàn bộ giết. Ăn không hết thịt tươi toàn bộ làm thành thịt khô."

"Hừm, như thế, ta Phù Lăng quận quận binh cùng Phục Hưng xã hộ vệ sang năm không thiếu thịt ăn. Định Liệt, công lao của người rất lớn a. Dững ở đây đại đại gia cảm tạ người."

"Không cần không cần, dững bá, theo Tử Phong huynh lời giải thích, mỗi người đều có chuyện của chính mình, đều cần đem chuyện của chính mình làm tốt mã."

"Hừm, Định Liệt, sang năm lai giống chuẩn bị xong chưa? Lão phu nhưng là hy vọng thịt này không muốn đứt đoạn mất a."

"Thình dững bá yên tâm, mới vừa đã chuẩn bị sáu mươi đầu lợn mẹ cùng hai mươi con lợn giống. Sang năm khuyên xá mục tiêu là xuất chuồng sáu trăm đầu."

"Ai nha, lại thời gian một năm liền có thể phiên năm lần, xem ra thái thú sớm cho người dự chế nhân tay chuyện này là đối nghịch. Lại nói, những ngoại tộc đó đến rồi khuyên xá vẫn tính nghe lời chứ? Có hay không làm người khó xử? Có cho lão già nói một tiếng, ta cho người giết người lập uy."

"Không cần không cần." Tôn Cương liên tục xua tay: "Dững bá a,

Những này ngoại tộc trước đây tại Đàm gia bảo ăn chính là cái gì, đến rồi chúng ta nơi này ăn lại là cái gì? Mới vừa lần thứ nhất cho bọn họ ăn thuần com thời điểm đám người kia đều đồng thời khóc lóc đến cho mới vừa quý xuống bãi tạ. . . Bọn họ làm sao sẽ không làm việc cho giỏi? Ai, mới vừa trước đây tại Thành Đô hoang đường thời gian quá lâu, không có chút nào biết nhân thể gian khó khăn. . ."

Đại lợn béo cuối cùng vẫn là mất mạng ở Trương Tuân dưới đao. Thả xong máu heo, đem toàn thân rửa sạch sau. Quan Nghi tự mình mổ chính, bắt đầu đối con này lợn béo tiến hành giải phẫu.

Đối với Quan Nghi nhất vừa ý mỡ lợn, kỳ thực cũng có phần loại. Thịt lợn cùng nội tạng trong lúc đó liên miên hai khối lớn mỡ lợn, gọi là mỡ lá. Là mỡ lợn tập trung nhất địa phương. Thịt lợn bên trong, cùng xương cốt cơ lẫn nhau chen lẫn gọi là mỡ, ngoài ra, còn có cùng da dẻ tổ chức lẫn nhau chen lẫn bị dầu, cùng nội tạng tổ chức lẫn nhau chen lẫn nước dầu.

Quan Nghi cần, chính là hai khối mỡ lá.

Xé ra bụng lợn, lấy ra hai khối mỡ lá sau, Quan Nghi lỏng ra một đại khẩu khí: Xem này phân lượng liền không ít đây.

Quả nhiên, bắt được xưng được một xưng, đầy đủ 10 cân!

Tốt, dựa theo như vậy nấu mỡ lợn sẽ sản sinh 3 đến 4 thành hao tổn đến tính toán. Chỉ là này một con lợn hai khối mỡ lá liền có thể vì hấn cung cấp 6 đến 7 cân thuần mỡ lợn. Năm nay này một nhóm xuất chuồng lợn toàn bộ giết chết sau, chỉ ít có thể được đến 500 cân trở lên mỡ lợn.

Đây là cao độ tinh khiết mỡ lợn, bên trong trên căn bản đều là a-xít béo cam du chi. Thông qua tạo hóa phản ứng chuyển biến thành xà phòng thời điểm hao tổn cực nhỏ. Trên căn bản một cân mỡ lợn có thể chuyển hóa ra 0.95 cân xà phòng —— đây chính là thuần xà phòng. Trên thực tế làm người hiện đại, Quan Nghi nhất định phải đi vào trong thêm hương liệu, nước các loại chất phụ gia. Trên thực tế một cân mỡ lợn gần như có thể sinh sản ra hai cân xà phòng.

Ân, một khối xà phòng theo 100 khác tính toán, vậy này một nhóm mỡ lợn là có thể sinh sản ra 5000 khối xà phòng. Nếu theo mỗi khối 500 tiền giá tiền bán cho My gia hiệu buôn, này bút thu vào chính là 2 500 ngàn tiền! Có thể mua gần 18000 thạch gạo hoặc là 30000 thạch cao lương! Mà này hơn 100 đầu lợn này mười tháng mới tiêu hao bao nhiêu cao lương? Cho dù đem lợn mẹ cùng lợn giống tính toán ở bên trong, cũng bất quá mới tiêu hao không tới 4000 thạch cao lương mà thôi! Lợi nhuận suất gần như 9 lần! Đây là cỡ nào lãi kếp sù!

Mà này vền vẹn là hai khối mỡ lá mang đến lợi nhuận mà thôi. Thịt lợn, da heo, lông lợn, xương lợn sản sinh lợi nhuận vẫn không có tính toán ở bên trong đây! Huống chi còn có dầu thịt khô, cam du này hai loại như thế là lãi kếp sù đồ vật! Hơn nữa này vẫn là nuôi lợn năm thứ nhất, sản lượng cực nhỏ. Nếu là lấy sau thật có thể hàng năm xuất chuồng ba, năm ngàn đầu. . .

"Ha ha ha ha ha ~~~~ ha ha ha ha ha ha ~~~~~" đã tính được là gốc roi mất Quan Nghi, cũng không nhịn được nữa trong lòng mừng như điên, trắng trợn không kiêng dè cuồng tiếu lên.

"Huynh trưởng có gì cười?"

"Đứng đây, huynh trưởng, nhìn người khỏe miệng. . ."

"Hấp lưu ~" chặt vật đem khoe miệng ngậm nước hấp sau khi trở về sau, Quan Nghi hăng hái hét lớn: "Hôm nay vì huynh tâm tình thật tốt, liền tiện nghi các người một hồi. Tự mình xuống bếp cho các người nấu ăn! Tiêu Thất, về phía sau viện đem lão gia một bộ dụng cụ đều chuyển tới!"

Làm một cái xuyên việt giả, nếu là xuyên qua hồi thời Minh trung hậu kỳ sau đó, cái kia ăn uống chỉ muốn cơ bản có thể thỏa mãn: Thời đại Đại hàng hải đã bắt đầu, phần lớn gia vị, đặc biệt cây ớt cũng đã tiến vào Trung Hoa.

Nếu là xuyên qua đến Bắc Tống trung hậu kỳ sau đó, cũng còn có thể tiếp thu: Xào rau trên căn bản phổ cập.

Hán mạt thời Tam Quốc, xào rau kỳ thực đã xuất hiện. Nhưng hán cũng không phải chủ lưu, vẫn còn tìm tòi giai đoạn. Tổng thể tới nói, cái thời đại này đồ ăn gia công phương thức vẫn là lấy hấp luộc làm chủ. Vì lẽ đó Quan Nghi cái kia một bộ cái gọi là dụng cụ, chính là một bộ đầy đủ hoàn toàn chín muồi xào rau công cụ.

Vừa giết năm lợn, chất thịt là tối tươi mới. Hơn nữa Quan Nghi thành thạo biên xào tài nghệ, tuy nói thời đại này vẫn không có vị tinh, đậu bỏ vỏ chúng loại đồ gia vị. Nhưng cũng đầy đủ làm cho mùi thơm phủ kín toàn bộ phủ thái thú hậu viện.

Mở ra My gia hiệu buôn có ý đưa tới thượng phẩm rượu gạo, Quan Nghi giờ lên cao bát rượu hô to nói: "Chư quân, ẩm thắng! Nguyện ta Đại Hán một năm càng hơn một năm, nguyện ta Phù Lăng quận sang năm càng hơn hôm nay, nguyện chúng ta sáng lập bất thể công lao nghiệp!"

"Âm thắng!"

Theo mọi người hoan hô, tại một trận ồn ào hiền lành kỳ thiện cầu khẩn bên trong. Một năm mới, đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thâm canh Phù Lăng quận (10)

Thời gian tiến vào Dương lịch 258 năm. Tại một năm này, Thục Hán cải nguyên. Sử dụng hai mươi năm niên hiệu Diên Hi đình dưng, bắt đầu dưng mới niên hiệu: Cảnh Diệu. Bởi vậy, một năm này, tại Thục Hán, chính là Cảnh Diệu năm đầu.

Một năm này nguyên đán, tại Phù Lăng quận phủ thái thú phía sau núi bên trong một gian phòng kín mít bên trong, không có tân niên tiếng cười cười nói nói, không có an lành hòa hợp bầu không khí. Ngược lại, có chỉ là một trận xơ xác tiêu điều.

"Ta cuối cùng nói một lần, hiện tại không đi, sau đó xem qua ta việc làm sau nhưng là hạ không được thuyền. Hiện tại đi vẫn tới kịp." Ở đây trong gian phòng bị kín, Quan Sách, Liêu Dững. Mã Quá ba người sắc mặt cùng với nghiêm túc, hạ thủ Trương Tuân, Triệu Nghị, Giản Đơn, Tôn Cương bốn người nhưng là hoảng loạn.

Giấy lát, Trương Tuân gầm nhẹ một tiếng: "Huynh trưởng, huynh đệ chúng ta mấy cái tuy nói trước đây tại Thành Đô thời điểm đi lại đến tương đối ít. Nhưng là tại Phù Lăng quận mấy tháng này thực sự là ý hợp tâm đầu. Tuân tin tưởng huynh trưởng sẽ không hại ta các loại. Đệ liền ở ngay đây không đi rồi!"

"Chính là, chúng ta đều không đi rồi."

Hiện tại Quan Nghi tư tưởng phát sinh nhất định biến hóa, hán cùng cái thời đại này ràng buộc càng ngày càng sâu, liên lụy càng ngày càng nhiều. Rất nhiều lúc, rất nhiều chuyện, đã không thể kìm được chính hán chỉ lo thân mình. Hán đã không tiếp tục thỏa mãn tại tìm một chỗ tị nạn loại này rất không có chí khí mục tiêu, hán muốn làm sự tình!

Muốn làm sự tình, liền muốn có chính mình đoàn đội. Không phải loại kia ban ngày ban mặt chính thức đoàn đội, mà là lấy hán làm trụ cột đoàn đội. Ở cái này đoàn đội bên trong, hoàng đế đều phải xếp tới mặt sau đi. Bởi vì, làm xuyên việt giả, Quan Nghi biết mình sau đó chuyện cần làm là cỡ nào gian nan, cỡ nào kinh thế hãi tục.

Tại chính mình phụ tá quân thế bên trong, Lý Mật cùng Trần Thọ đầu tiên liền bị đào thải ra khỏi cục. Lý Mật đối nhân xử thế quá mức ngay ngắn, thân phận của Trần Thọ quá mức phức tạp —— đầu hàng phái đoàn Tiêu Chu học sinh, chủ chiến phái lãnh tụ Khương Duy thư ký.

Những người còn lại ở trong, Liêu Dững làm Liêu Hóa đại biểu là nhất định phải kéo. Quan Sách làm vì chính mình trường bối tự nhiên không cần phải nói. Mà Mã Quá như vậy chính vụ năng lực, quyền mưu trình độ đều rất tốt ưu tú nhân tài là dù như thế nào đều không thể bỏ qua. Vì lẽ đó ba người này, Quan Nghi là chủ động mời.

Cho tới Trương Tuấn, Triệu Nghi, Giản Đơn, Tôn Cương bốn vị công tử ca: Đại gia đều là Nguyên Tông hậu duệ, lập trường là nhất trí. Mấy tháng này đồng thời cộng sự hạ xuống, đại gia chung đụng được cũng rất vui vẻ. Thuộc về có thể tranh thủ đối tượng. Không qua ải nghi vẫn cứ cho bọn hắn một cơ hội: Đón lấy ta chuyện cần làm tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, các người không thấy coi như, nếu là nhìn thấy, mặt sau lại tiết lộ đi ra ngoài. Cái kia mặc kệ gian nan đến mức nào, ta đều muốn giết người. Vì lẽ đó, chính các người quyết định, lưu không ở lại chỗ này?

Cái gọi là không thể truyền ra ngoài định nghĩa là: Giới hạn cho chúng ta ở đây mấy người biết. Liên từng người phụ mẫu người nhà thậm chí hoàng đế cũng không thể nói, các người có thể làm được sao?

Chính là loại này quá mức chính thức, nặng nề yêu cầu, để bốn vị công tử ca cảm thấy rất là đột nhiên. Nhưng ở cẩn thận sau khi tự hỏi, bọn họ đều vẫn là quyết định lưu lại.

"Chư vị có thể lưu lại, đủ thấy đối Quan mỗ tín nhiệm. Quan mỗ trước tiên ở đây cảm ơn." Nhìn thấy bốn vị công tử ca đều đồng ý lưu lại, Quan Nghi cũng là đại thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng không muốn đem mình làm thành một cái người cô đơn.

"Tiểu Cơ, vào đi." Theo Quan Nghi hô hoán, hắn từ nhỏ cùng nhau lớn lên một cái khác người hầu Quan Tiểu Cơ đi vào.

"Xem trọng, ta chỉ làm mẫu một lần, sau đó này một khối liền tất cả đều muốn giao cho người."

Quan Nghi hiện tại muốn làm, chính là dùng mỡ lợn chế tác xà phòng, du tịch cùng glycerin.

Bước thứ nhất, trước tiên dùng bát tô đem mỡ lợn nấu hóa thành dạng lỏng.

Bước thứ hai, dùng một cái mở miệng đặc biệt lớn vỏ gốm sứ chứa đầy thanh thủy, đổ vào vôi sống. Hình thành vôi tôi sau, lại đem natri cacbonat đổ vào vôi tôi bên trong.

Phù Lăng quận cảnh nội hết thấy núi lớn, hầu như đều là đá vôi tạo thành, vôi sống cùng natri cacbonat hầu như là vô hạn tài nguyên. Vì lẽ đó hai thứ đồ này đối Quan Nghi hình không được hạn chế. Nếu không là mỡ lợn vật này mãi cho đến hiện tại mới có nhất định chứa đựng, hắn đã sớm chuẩn bị động xả phòng suy nghĩ.

Natri cacbonat chủ yếu thành phần là NaHCO_3 , vôi sống chủ yếu thành phần là Ca(OH)_2 . Hai người phát sinh phản ứng sau, sinh thành vật chất chính là CaCO_3 lắng đọng vật cùng NaOH dung dịch.

Loại này lắng đọng vật CaCO_3 , là CaCO_3 nhẹ. Cùng phổ thông CaCO_3 tiến vào thân thể sau sẽ hình thành các loại kết sỏi không giống. CaCO_3 nhẹ tại xã hội hiện đại ứng dụng rất rộng, tại hiện ở thời đại này, Quan Nghi đã vì bọn họ an bài xong công dụng: Một là người lớn tuổi cải thiện xương cốt toi cái tệ —— được rồi, kỳ thực không riêng là người lớn tuổi. Thời đại này người bồi dưỡng khuyết thiếu, xương cốt vôi hoá cường độ xa thấp hơn nhiều người hiện đại, đây là có thể rộng khắp sử dụng đồ vật. Hai là các loại viêm loét dạ dày tá tràng phụ trợ trị liệu được phẩm. Ba là tương lai dùng lỏng lợn sinh sản bàn chải đánh răng quy mô lớn ra thị trường sau, đồng bộ sinh sản kem đánh răng bên trong chủ yếu chất mài mòn răng thành phần.

Thế nhưng, tuy rằng này CaCO_3 nhẹ có nhiều như vậy công dụng, nhưng là cùng nổi trên mặt tảng kia chất lỏng so ra, giá trị liền muốn thấp hơn quá nhiều.

Tầng này chất lỏng chính là NaOH dung dịch. Hóa chất nghiệp bên trong trụ cột nhất nguyên liệu: Ba axit hai kiềm bên trong xút ăn da.

"Tiểu Cơ, xem cẩn thận. Tầng này chất lỏng trong suốt chỉ có thể dùng bát sứ hoặc là cái thìa tiếp xúc. Tay là vạn vạn không thể chạm vào. Một khi đụng tới, cánh tay đều muốn thiêu xuyên."

Bước thứ ba, đem bát sứ bên trong NaOH dung dịch đổ vào trải qua đun nóng, đã hình thành chất lỏng trạng thái mỡ lợn bên trong.

Quan Nghi để Quan Tiểu Cơ tới cầm thìa chậm chậm ở trong nồi khuấy, để hai người đầy đủ hỗn hợp. Mà chính mình lại bắt đầu hạ một đạo trình tự làm việc.

Bước thứ tư, đem trước đó chuẩn bị miếng bã muối chấm nước đập nát quấy đều.

Miếng bã muối là nước chất nước bốc hơi lên sau hình thành khối trạng vật. Tại Thục Hán ba năm quận, các quận đều có to nhỏ không đều diêm trường. Thục Hán chính phủ tại ba năm quận đều thiết có diêm thiết quan. Vì lẽ đó miếng bã muối vật này đối với Quan Nghi tới nói, cũng gần như vô hạn cung cấp.

Lúc này, trong chảo dầu xà phòng hoá phản ứng đã gần như kết thúc. Dạng lỏng mỡ lợn bên trong, tầng cao nhất dầu màu vàng tạo chất đã bắt đầu đọng lại.

"Vôi vàng đem này đoàn sền sệt đồ vật lấy ra."

Bước thứ năm, đem vẫn còn chưa hoàn toàn đọng lại tạo chất đổ vào một cái khác vại nước to bên trong, cùng trước đó chuẩn bị kỹ càng phần trang

điểm các loại vật liệu phụ đầy đủ quấy. Sau đó đem phân biệt đựng vào các loại khuôn đúc bên trong, chờ đầy đủ làm lạnh cứng đờ sau, sơ cấp nhất xà phòng liền làm được rồi.

Kỳ thực đoàn kia sền sệt đồ vật một khi làm lạnh cứng đờ, cũng đã là xà phòng. Thế nhưng như vậy xà phòng, có một luồng nồng nặc mỡ lợn vị —— phòng chừng không có ai yêu thích dùng như vậy xà phòng đi. Vì lẽ đó các loại vật liệu phụ là nhất định phải thêm vào —— khử mùi đồng thời, cũng hạ thấp sinh sản thành phẩm.

Bước thứ sáu, đem miếng bã muối đầy đủ đập nát quấy sau hình thành nước chất, gia nhập chiếc kia nấu chế mỡ lợn bát tô bên trong.

Bước đi này bắt đầu, liền không phải chế tác xà phòng.

Miếng bã muối bên trong hữu hiệu thành phần là $MgCl_2$, cùng nước đầy đủ phản ứng sau liền có thể được đến HCl. Ba axit hai kiềm bên trong, hai kiềm đối lập dễ kiềm, ba axit chế tác lên liền khá là phiền toái. Dùng miếng bã muối chế tác HCl, tuy rằng hiệu quả rất thấp, nhưng thật là cái thời đại này tối giản tiện giá rẻ an toàn phương pháp.

Mỡ lợn cùng xút ăn da phát sinh phản ứng sau được chính là xà phòng. Không thể đầy đủ cùng xút ăn da phát sinh phản ứng còn lại mỡ lợn tiếp tục cùng HCl phát sinh phản ứng, sinh thành đồ vật chính là —— sáp!

Hán mạt thời Tam Quốc, buổi tối chiếu sáng mà nói, người nghèo như vậy sử dụng cây đuốc. Người giàu có mới sẽ đốt đèn, đèn bên trong chủ yếu nhiên liệu là mỡ bò hoặc là cái khác mỡ động vật chi, nếu không chính là dầu vừng. Cái thời đại này cũng có sáp, nhưng như vậy đều là tự nhiên hình thành, tỷ như sáp ong —— đồ chơi này khoái vị cùng mùi vị đều quá mức nồng nặc. Cao cấp một điểm là sáp trâu. Tối đỉnh cao nhất, chính là sáp cá voi, vật này dùng nói người bình thường, chính là hoàng thất cũng không có thể trường kỳ sử dụng.

Vì lẽ đó, mặt trời mọc cây ruộng mặt trời lặn cây vợ không phải chỉ là nói suông, tại khuyết thiếu giá rẻ chiếu sáng công cụ thời đại, cổ nhân đến buổi tối như vậy đều chỉ có thể ở nhà ngồi không. Mặc dù là ở nhà ngồi không, muốn làm cái ban đêm gì gì đó, cũng là tương đương phiền phức.

Quan Nghi chế tác ra, là độ tinh khiết cực cao du tịch, lấy nó làm trục, dùng sợi bông tơi làm tâm làm được ngọn nến, ánh lửa sáng sủa, sương mù và mùi đều rất nhỏ. Có thể dự kiến tương lai, nó đem rọi sáng bao nhiêu cái Đại Hán gia đình.

Bước thứ bảy: Đem trong nồi lớn cuối cùng vẫn không có động lại chất lỏng, dùng băng gạc, vải bông các loại loại bỏ công cụ tầng tầng loại bỏ, cho đến lúc chảy ra chất lỏng không còn là màu vàng đục, có mùi hôi thối trọc nước. Mà là không màu không vị chất lỏng thời điểm —— glycerin tới tay!

Vũ Lăng sơn mạch, đầy khắp núi đồi đều là các loại cây cối, trong đó có rất nhiều cây quả dại. Đến hạ thu thời khắc, các loại quả dại chỉ có số rất ít tiến vào nhân loại hoặc là động vật hoang dã trong miệng, đại đa số đều là thành thực sau rơi vào trong đất nát bét rồi.

Tạo thành tình huống như thế nguyên nhân không ngoài có ba: Nhân loại phạm vi hoạt động có hạn, quả dại vị cực sai, quả dại cũng không thể thay thế lương thực chính chân chính lấp đầy bụng.

Tại xã hội hiện đại, rất nhiều gia đình đến xuân hạ giao mùa thời điểm đều sẽ tự chế rượu vang. Phương pháp luyện chế cũng rất đơn giản, một tăng nho, một tăng đường trắng, lại một tăng nho. . . Tăng tăng thăng lên. Sau đó tự nhiên lên men, hình thành rượu trái cây.

Mà ở thời đại này, đường trắng cái gì chính là không có. Quả dại tự nhiên lên men sau nếu như không có lượng lớn đường trắng đến áp chế, quả dại bên trong tanin sẽ đại hành kỳ đạo: Tanin là cực kỳ đắng chất.

Mà glycerin, chính là đi trừ tanin, để rượu trái cây hồi phục ngọt ngào mùi vị lựa chọn tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Thâm canh Phù Lăng quận (11)

Hai loại hoặc vài loại đồ vật, thông qua đặc biệt phản ứng, liền có thể được đến mới đồ vật, đây chính là hóa học vẻ đẹp.

Nhìn Quan Nghi ở nơi đó mân mê nửa ngày, một nồi mỡ lợn đã biến thành vài loại không giống đồ vật, tất cả mọi người choáng váng.

"Đi tới nói này loại thứ nhất đồ vật, cái này gọi là xà phòng. thanh khiết năng lực mạnh, toàn thắng hiện nay trên thị trường hết thấy lá lách hoặc là xà phòng, sau đó các người có thể tự mình thử một chút xem."

"Đây loại thứ hai đồ vật, chính là du tịch. Do hấn chế tác ngọn nến, phát sinh độ sáng, sương mù cùng mùi vị đều rất nhỏ."

"Loại thứ ba đồ vật, chính là cuối cùng này loại bỏ ra trong suốt chất lỏng, gọi là glycerin, có hấn, ta có thể đem Phù Lăng quận này đầy khắp núi đồi quả đại toàn bộ biến thành ngọt ngào rượu ngon!"

"Đây ba loại đồ vật, thành phẩm các người đều nhìn thấy, rất thấp. Vì thế chúng ta này ba loại sản phẩm, hoàn toàn có thể tiến vào Đại Hán, ngụy Ngụy, Đông Ngô dân chúng tầm thường gia. Lớn như vậy lượng, chính các người tính toán tính toán thu lợi là bao nhiêu?"

Trương Tuấn: Ta thiên, ta cuối cùng cũng coi như rõ ràng huynh trưởng người vì sao đang làm những chuyện này trước muốn cái kia thận trọng theo chúng ta bàn giao. . .

Triệu Nghị: Ân, thì ra là như vậy. Xem ra đi săn đội mùa đông cũng không thể đình công. Còn phải đi bắt càng nhiều lợn tể trở về.

Tôn Cương: Quốc uy, cái này lợn tể nắm chắc tới đương nhiên được, nắm chắc không đến ca ca nơi này cũng có biện pháp. Ân, Giản Vô Song, có hay không cái gì lợn có thể ăn thức tinh thuốc? Ta cái kia khuyên xá lợn giống cùng lợn mẹ, phải cho ta mỗi ngày dùng dùng dùng. . .

Giản Đơn: Tôn Định Liệt, nói gì vậy. Nói thật hay giống ta cùng lợn dùng qua. Ân, bất quá ta chỗ này là có chút được thạch, người có thể cảm thử một chút.

"Được rồi được rồi, nói cái gì đó. Đây lợn mẹ dài đến 8 tháng thời điểm sẽ động dục. Đây lợn thời kỳ động dục rất dài, có thể đạt nửa năm lâu dài. Vì lẽ đó thuốc gì thạch cái gì cũng dùng hết. Cái Chi, đem những thứ đồ này thành phẩm tỉ mỉ tính toán một chút, sau đó để My Bá Diệu tự mình đến một chuyến."

"Ày! Thái thú đại tài, qua bái phục."

"Huynh trưởng đại tài, chúng ta bái phục."

"Ha ha ha ha ha, này tính là gì a, nhớ tới ta ra biết Phù Lăng quận trước từng yêu cầu My gia cho ta tạo năm mươi chiếc 500 thạch thuyền lớn, tuy nói sau đó ta cùng My Bá Diệu phát hiện Ô Giang trong ngõ tắt đã ngầm không ít, ngừng cái này ước định. Nhưng khi đó ta thật sự không phải đùa giỡn a. Nói đến, những thứ đồ này tuy rằng thu lợi khá dồi dào, nhưng cái đầu cũng không lớn, làm sao trang mãn nhiều như vậy thuyền a?"

"Huynh trưởng ý tứ là, còn có Shinsha tây không có lấy ra."

"Hừm, xác thực còn có một chút Shinsha tây không có lấy ra. Chủ yếu là hiện tại còn không phải lúc. Tài chính, nhân thủ đều xa xa không đủ. Chúng ta trước tiên cần phải đem những vật nhỏ này bán đi, thu nạp tài chính, đổi lấy lương thực. Dùng lương thực hấp dẫn Ngũ Khê man người hạ sơn quy phụ. Dùng mới tăng nhân thủ đến mở rộng sinh sản, thu được càng nhiều tài chính cùng lương thực, lại hấp dẫn càng nhiều người. . . Ta định ra trong vòng ba năm Phù Lăng quận nhân khẩu tăng gấp đôi, năm năm phiên gấp ba, không phải là nói chơi."

"Chúng ta đối huynh trưởng rất có tự tin."

"Đúng đấy, có huynh trưởng dẫn dắt chúng ta, những này mục tiêu nhất định có thể đúng hạn thực hiện."

"Tốt cái nào tốt cái nào, cái nào nhiều như vậy phí lời. Hiện tại đại gia một thân mỡ lợn vị, còn chờ đợi ở đây chơi vui sao? Đều tản đi, hồi đi tắm thay y phục đi. Tiểu Cờ, chuyện còn lại liên giao cho người."

"Ày, thỉnh gia chủ yên tâm"

. . .

Giờ Dậu, mặt trời lặn về hướng tây, sắc trời bắt đầu trở tối. Quan Nghi cùng Tiểu Tường dùng qua bữa tối, đùa một thoáng đã thân dài vượt qua 1 mét hai cái hồ con sau, cũng chuẩn bị tắt đèn đi ngủ. Lúc này ngoài cửa sổ vang lên Quan Sách âm thanh: "Từ Phong, đi ra bồi tam thức đi một chút."

Thức cháu hai người từ phủ thái thú hậu viện đi tới ngoài cửa lớn, tại giữa sườn núi trên, nhìn dưới chân lưu động Ô Giang nước. Một hồi lâu sau, Quan Sách mở miệng.

"Những năm này, tam thức rất xấu hổ. Nhị ca tạ thế thời điểm nên trở về, nhưng là lại sợ người khác nói ta mơ ước phụ thân tước vị, về nhà cùng mình con cháu cướp giật gia sản, vì lẽ đó. . ."

"Hừm, ta hiểu."

"Người rất tốt,

Bất quá tam thức có nghi vấn."

"Hừm, là hỏi ta tại sao hiểu được nhiều như vậy sao?"

"Ừm"

"Tam thúc a, này hơn hai mươi năm đến, chỉ ít cho đến lúc hai năm trước, ta cùng người tình cảnh là như thế a. Ta là con thứ a. Nhất định phải mỗi ngày phi ưng phi ngựa không làm việc đàng hoàng a."

"Vì lẽ đó nhìn rất nhiều tạp thư, kết bạn không ít kỳ nhân chuyện lạ?"

Hắc, vị tam thúc này vẫn đúng là sẽ náo bô. Rất tốt, bớt đi ta không ít giải thích.

"Đúng vậy."

"Không sai, vậy cũng là nhân họa đắc phúc đi. Bất quá Xích Nô Nhi, người hiện tại là Quan gia gia chủ, lẽ nào sẽ không có điểm ý nghĩ của hắn? Liền chuẩn bị ở đây cuối đời?"

"Hừm, kỳ thực chất nhi trước đây quả thật có ý nghĩ như thế. Thành Đô trong thành đồ vật quá phức tạp, chất nhi không muốn tham dự tiến vào."

"Hừm, chủ chiến cùng chủ hòa chi tranh, ngoại tịch cùng bản thổ chi tranh, Kinh Châu người vừa muốn áp chế Ích Châu người lại phải đề phòng Đông Châu người gây sự. Ích Châu người luôn luôn ham muốn cướp đoạt triều đình quyền to. Đông Châu người không cam lòng biên giới hóa. . . Ai, xác thực rất phiền. Năm đó tam thúc chính là không muốn hãm ở bên trong mới đi tới Nam Trung."

"Bất quá chất nhi đến Phù Lăng quận sau, trước kia ý nghĩ có chút thay đổi."

"Bởi vì trường bối, người nhà, thù trưởng, đồng liêu. . . Nhiều người như vậy đối với người quan ái?"

"Hừm, còn có bách tính tán đồng."

"Xác thực như thế, tam thúc đến này Phù Lăng quận bất quá ba tháng, cũng đã cảm nhận được toàn quận bách tính đối với người kính yêu."

"Vì lẽ đó, tiểu chất đối chức vị có chút nghiêng."

"Ha ha ha ha, Xích Nô Nhi, người rất tốt. Nhưng chung quy vẫn là tuổi trẻ diêm." Quan Sách vỗ vỗ Quan Nghi vai: "Chính là bởi vì người tuổi trẻ, lại là Đại Hán lập quốc hơn ba mươi năm đến cái thứ nhất chủ động từ bỏ Thành Đô dung hoa, chạy đến hẻo lánh tiểu quận tới làm thân dân quan Nguyên Tùng hậu duệ. Vì lẽ đó Đại Hán từ trên xuống dưới đều sùng cử người. Thế nhưng loại này thiên sùng, chỉ khả năng là nhất thời, không thể là một đời a."

"Thúc phụ nói rất có đạo lý. Chất nhi này Phù Lăng quận chỉ ít cho tới bây giờ vẫn là cùng đình đang vang. Không ai sẽ đem chất nhi coi là chuyện to tát. Có người thiên sùng một chút cũng không có gì. Nếu là lấy sau Phù Lăng quận càng ngày càng thịnh vượng, hoặc là chất nhi quan càng làm càng lớn. Cái kia các loại mơ ước, công kích thậm chí hãm hại đều muốn đến rồi."

"Nếu đều biết những này, vì sao người còn vội vã tỏ thái độ?"

Quan Sách nói tỏ thái độ, là chỉ Quan Nghi cho đại tướng quân Khương Duy cơ động binh đoàn đưa vật tư sự tình. Tuy nói theo Quan Nghi, chút đồ vật kia chính là cái thổ đặc sản, nhưng vấn đề là Phù Lăng quận tại Thục Hán triều đình quan chức trong mắt đó là nhiều cùng địa phương a. Một cái cái kia cùng địa phương, đưa nhiều đồ như vậy quá khứ. Đây không nghi ngờ chút nào chính là trong chính trị tỏ rõ thái độ rồi: Ta Quan Di là chống đỡ bắc phạt!

"Tam thúc a, ngài cảm giác rằng nếu là năm nay đầu xuân sau, xa phòng, du tịch quy mô lớn ra thị trường. Nhập hạ sau, các loại rượu trái cây quy mô lớn ra thị trường sau. Coi như khi đó ta vẫn không có tỏ thái độ, thế lực khắp nơi sẽ không buộc ta tỏ thái độ sao? Vào lúc ấy ta có thể giả bộ hồ đồ sao? Đã như vậy, ta không bằng chủ động tỏ thái độ được rồi."

Nhân vật chính trị tỏ thái độ, kỳ thực chính là đứng thành hàng. Quan Nghi ý tứ là: Hiện tại sức mạnh của ta rất nhỏ, đại gia đều không thèm để ý sự tồn tại của ta. Đương nhiên không cần tỏ thái độ. Thế nhưng các Phù Lăng quận thịnh vượng phát đạt lên, sức mạnh của ta cường đại, nhất định phải muốn tỏ rõ thái độ rồi. Đã như vậy, cùng với bị người khác buộc tỏ thái độ, không bằng ta chủ động một chút quên đi.

Nói đến, Thục Hán hiện tại chính trị sinh thái đã không phải Gia Cát Lượng thời đại đáng vẽ.

Gia Cát Lượng thời đại chính trị phái, trên căn bản địa vực cùng chính trị chủ trương là thống nhất. Nói cách khác, như vậy Nguyên Tùng phái, Kinh Châu phái đều là chủ trương bắc phạt. Đông Châu phái thái độ ba phái cái nào cũng được. Ích Châu phái cơ bản phản đối.

Thế nhưng đến hiện tại, bởi bắc phạt nhiều năm không có đạt được tính quyết định thành quả, Nguyên Tùng phái hậu nhân từng bước nuôi phế, Kinh Châu phái nổi nghiệp thiếu người. Như mỗi một loại này, làm cho hiện tại Thục Hán chính trị phái trên đất vực trên phân chia đã dần dần mờ hồ.

Hiện tại Thục Hán nội bộ chính trị phái kỳ thực liền hai phái: Chống đỡ bắc phạt hoặc là phản đối bắc phạt.

Quan Nghi tại Diên Hi hai mươi năm tháng chạp, sáng tỏ làm ra tỏ thái độ: Ta chống đỡ bắc phạt.

"Người nói có đạo lý. Tam thúc cũng biết, nhiều nhất đến năm nay trời thu, Phù Lăng quận tướng thịnh vượng phát đạt đến để thế nhân chú ý. Vào lúc ấy khắp nơi thân tiên đều sẽ nghĩ tới người đây bên trong đến đỉnh điểm chỗ tốt. Cùng với vào lúc ấy vội vàng vàng bị ép nương nhờ vào ta cái phái câu lấy bảo vệ, không bằng hiện tại liền sáng tỏ thái độ. Từ một điểm này mà nói, người là đúng. Chỉ là. . ."

"Tam thúc là lo lắng Gia Cát Tư Viễn phản ứng?"

"Đúng đấy, người này lại có mặt nói hán là thừa tướng người thừa kế. Không nhìn thấy thừa tướng chân chính người thừa kế đều muốn liều mạng bác phạt mà! Cái tên này lại muốn làm Kinh Châu người lãnh tụ, lại tung đình chỉ bác phạt chính kiến tới lấy duyệt Ích Châu người. Hừ, Ích Châu người vèn vèn là một cái đình chỉ bác phạt liền có thể làm yên lòng sao? Lại nói, Đại Hán không bác phạt, cái kia không phải thật sự thoái hóa thành Lưu Chương sao?"

"Tam thúc nói đúng lắm. Ta Đại Hán không bác phạt, tên này thật chính thống tính liền không cách nào thể hiện. Bất quá chính là một cái chiếm giữ tại Tây Thục cát cứ chính quyền thôi."

"Bất quá, lời tuy nói như thế. Nhưng Gia Cát Tử Viễn dù sao cũng là thừa tướng nhĩ tử, tại dân gian danh vọng nhất thời có một không hai. Hơn nữa người này khí lượng nhỏ hẹp, đối nhân xử thế lại rất hung hăng. Như người vậy nói rõ xe ngựa không ủng hộ hán chính kiến. . ."

"Ha ha ha, tam thúc yên tâm. Gia Cát Tử Viễn người này, nhiều mưu thiếu đoạn. Làm việc trông trước trông sau. Không phải cái có thể người làm đại sự. Chọc giận hán thì làm sao, quá mức ta liền tại Phù Lăng quận làm ta trăm dặm hầu! Lại nói, tiểu chất vào lúc ấy cũng sẽ không là mặc người bắt bí quá hồng nhũn!"

"Vì lẽ đó, người muốn triệt để lôi kéo Nguyên Tùng hậu nhân, muốn đem Nguyên Tùng phái từ Kinh Châu trong phái độc lập đi ra, chính mình xé cờ?"

"Tam thúc rất thông tuệ mà! Bất quá tiểu chất cũng không muốn làm cái gì công tử bột đảng chủ tịch đảng. Tiểu chất muốn làm chính là bác phạt đảng mới nòng cốt!"

"Thích ~~~ không lớn không nhỏ, nói cái gì thông tuệ. Đó là văn bồi đánh giá trường bối dùng từ sao. Nói đi nói lại, người đây sao đối đại tướng quân biểu thị thân thiện, có suy nghĩ hay không qua liệu thúc phụ cảm thụ?"

"Hừm, ngài là nói liệu thúc tổ a, ta tại cho đại tướng quân tặng đồ trước, đã thông qua dùng bá cho thúc tổ chào hỏi. Ta đây là tỏ thái độ mà. Thúc tổ cũng là chống đỡ bác phạt mà."

"Được rồi." Quan Sách đột nhiên dùng sức ôm Quan Nghi bà vai: "Xích Nô Nhi, hiện tại Quan gia nam nhân chỉ còn dư lại hai chúng ta. Cố gắng đi làm, mặc kệ người làm cái gì, tam thúc đều sẽ giúp đỡ người. Phục hưng Đại Hán có thể làm được hay không tam thúc không biết. Nhưng tam thúc biết đến là, người nhất định có thể phục hưng chúng ta Quan gia!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Cánh bướm (1)

Cảnh Diệu năm đầu (Dương lịch 258 năm) mùa xuân, Thành Đô đầu đường My gia cửa hàng bên trong đột nhiên có thêm khác biệt mới mẻ đồ vật.

Một cái đồ vật gọi là xà phòng thơm (xà phòng tên bị My Chiêu cho phũ). Đồ chơi này bán đến có thể không rẻ. Một khối to bằng lòng bàn tay xà phòng thơm lại muốn bán 200 tiền, so một tạ gạo cũng đắt hơn. Nhưng là vật này đi ô năng lực đó là thật mạnh! Không riêng là rất khó tẩy vấy mỡ có thể ung dung bỏ, dùng qua người đều cảm giác được, da mình trên một ít bên trong góc lão cấu cũng bị thanh trừ đến sạch sành sanh. Dùng xà phòng thơm tẩy qua quần áo cùng dùng như vậy lá lách hoặc xà phòng giặt quần áo chỉ cần phóng tới đồng thời, đó là rõ ràng không giống.

Vì lẽ đó, vật này tuy rằng không rẻ, nhưng nguồn tiêu thụ nhưng vô cùng tốt. Từ tháng 3 sơ My gia hiệu buôn đem xà phòng ra thị trường bắt đầu, không tới mười ngày, 4000 khối xà phòng lại toàn bộ bán hết sạch. My gia hiệu buôn không thể không đánh ra bảng hiệu: Trữ hàng đã không, thỉnh chờ tháng sau.

Dù vậy, to lớn nhu cầu vẫn cứ làm cho My gia cửa hàng bán xà phòng thơm cửa hàng trước cửa mỗi ngày người người nhón nháo. Trực tiếp đánh ra hơn vạn tiền đồng dự định hào xa cử chỉ, tại My gia cửa hàng trước cửa nhiều lần trình diễn.

Không phải là không có người thông minh từ xà phòng thơm danh tự này sản sinh liên tưởng. Có không ít Thương gia liền thông qua này xà phòng thơm bên trong son vị tự cho là đúng đem xà phòng cùng son hỗn hợp lại cùng nhau chế tạo thử xà phòng. Kết quả, đương nhiên là đáng thẹn thất bại.

Bất quá, cùng xà phòng thơm loại này ít nhất phải trong nhà có một chút lương thực dư gia đình giàu có mới có thể mua được đồ vật so ra. My gia cửa hàng bên trong một kiểu khác mới vật tại Thành Đô bách tính bên trong gây nên cơn sóng cang to lớn hơn.

Đây chính là nền Cảnh Diệu (lại là My Chiêu cái này gian thương từ Diên Hi son tên bên trong thu được linh cảm, không có kinh Lưu Thiện tiên sinh đồng ý liền trực tiếp đem sập nền cho lấy danh tự này).

Này nền Cảnh Diệu so với xà phòng thơm đến liền tiện nghi nhiều lắm. 20 tiền một nhánh. Một nhánh khoảng chừng có thể kéo dài thiêu đốt hơn nửa canh giờ. Hơn nữa thiêu đốt thời điểm phát sinh quang minh lượng, ổn định, sương mù ít, mùi vị hầu như không có.

Loại này hàng tốt giá rẻ đồ vật vừa lên thị, lập tức hấp dẫn Thành Đô bách tính sự chú ý. Liền ngay cả trong nhà mua không nổi xà phòng thơm nghèo khó hộ, cũng đi mua một hai con nền Cảnh Diệu về nhà chuẩn bị cần dùng gấp. Liền trước đây Thành Đô trên thị trường các loại dầu thấp, đèn sáp nguồn tiêu thụ lập tức bị đóng kín —— bởi vì việc này đồ vật, My gia cửa hàng bên trong nhưng là tích trữ mấy vạn con lượng.

Bởi vậy tạo thành một cái tác dụng phụ là: Thành Đô ban đêm, trong nhà đốt đèn ốc xá trong nháy mắt có thêm vô số lần. Mà mùa xuân lại là trời khô vật hanh thời điểm, vì lẽ đó, có một quãng thời gian, Thành Đô trong thành rất là phát ra mây trường không lớn không nhỏ hỏa hoạn.

Không cần đi hỏi My gia, như thế lượng tiêu thụ sản phẩm lợi nhuận bao nhiêu, Thành Đô khắp nơi đại lão chừng không hạ hiệu buồn các chương quỹ cho dù không xác thực nắm giữ, nhưng cũng đủ để tưởng tượng. Bọn họ cấp tốc đem này hai loại sản phẩm mới hình thành nóng này tình cảnh báo cáo cho mỗi nhà gia chủ.

Thục Hán chính quyền, mặc dù là Tam quốc trong chính quyền chính trị trong sạch nhất, tổng thể mà nói nội bộ quan hệ ôn hòa nhất chính quyền. Nhưng đó chỉ là so ra. Chỉ cần dính đến đầy đủ đại lợi ích, cái gì dịu dàng thắm thiết khăn che mặt, đều sẽ bị người không chút do dự kéo.

Thành Đô thành nam, Phí gia đại trạch.

Này một nhà người khai sáng là Thục Hán đại tướng quân, mở phủ, Lục thượng thư sự Phí Y Phí Văn Vi. Phí Y khi còn tại thế đối nội dùng Đồng Doãn không chế nội đình, đối ngoại áp chế Khương Duy. Quả thực là thật là không uy phong. trường nữ cang là gả cho Lưu Thiện Thái tử Lưu Tuyên, bảo đảm Phí gia mặt sau vinh hoa.

Đáng tiếc, hắn bị chết quá đột nhiên. Diên Hi mười sáu năm (253 năm), hắn bị Tào Ngụy hàng tướng Quách Tu làm đình ám sát bỏ mình —— bởi vì người ám sát Quách Tu giết chết Phí Y sau cấp tốc bị xung quanh hộ vệ giết chết. Vì lẽ đó chuyện này liền thành một việc không đầu huyền án. Bất quá, bởi vì Phí Y khi còn tại thế trước sau chèn ép Khương Duy, xưa nay không sẽ giao cho Khương Duy 1 vạn trở lên binh mã bắc phạt. Mà cái này Quách Tu lại là Khương Duy tại bắc phạt thời điểm từ binh đến hàng tướng. Vì lẽ đó Thục Hán triều chính, trên căn bản đều đem món nợ này tính tới Khương Duy trên đầu.

Hiện tại Phí Y đã chết rồi có năm năm. trưởng tử Phí Thừa chỉ là một cái Hoàng môn Thị lang. Con thứ Phí Cung chưa lẽ đội mũ, nhưng đã có thần đồng đại danh.

Lưu Thiện còn chuẩn bị đến cái thân cang thêm thân, chờ chính mình lại một đứa con gái sau khi trưởng thành liền gả cho Phí Cung. Vì lẽ đó, Phí gia hiện tại tuy rằng quan chức không cao, nhưng làm tương lai hậu tộc, cùng với tương lai muốn ra phò mã gia đình. Phí gia thanh thế vẫn không có suy giảm quá nhiều.

Phí Y khi còn tại thế tổng thể so sánh thanh liêm. Nhưng hắn bị đâm giết sau, người nhà trong khoảng thời gian ngắn tại trong chính trị không nhìn thấy hy vọng —— cái này cần đợi được Lưu Thiện treo Phí gia tài sẽ lại bắt đầu (tân hoàng dựa vào ngoại thích ổn định ngôi vị hoàng đế, nhưng ngoại thích quan nhất định phải do tân hoàng đến phong, đây là quyền lực trò chơi chi hình thái). Vì lẽ đó những năm này, Phí gia tinh lực chủ yếu, liền đặt ở vết tiền, mua đất trên.

Nhưng Phí gia tại giới kinh doanh cất bước vẫn là muộn hơn rất nhiều. Gấm Tử Xuyên xuất khẩu cùng lương thực bên trong vận hai người này to lớn nhất đầu chuyện làm ăn đã bị My gia vững vàng đem không, nhất thời không xen tay vào được. Muối thiết lại là quốc gia quản không không dám nhúng tay. Vì lẽ đó Phí gia chủ yếu nghiệp vụ chính là hàng ngày tạp hoá, tân lâu sở quán, sòng bạc các loại. Mà My gia vào lúc này hưng hăng đẩy ra xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu, đối Phí gia đã kích là rất lớn.

"Gia chủ, đã điều tra rõ trừ ra, My gia xà phòng thơm cùng nền Cảnh Diệu nguồn cung cấp là đến từ Phù Lăng quận."

"Phù Lăng quận? Sao có thể có chuyện đó? Nơi này mấy chục năm qua không tìm triều đình phải cứu tế là tốt lắm rồi. Tại sao có thể có như vậy sản vật sản xuất?"

"Híc, cái này thuộc hạ liền không rõ ràng. Bất quá gần nhất hơn một năm, đặc biệt là gần nhất mấy tháng nay. My gia thương thuyền tới tập ra vào Phù Lăng quận. Cư chúng tiểu nhân thăm dò được đến tin tức, My gia đội tàu tiến vào Ô Giang thời điểm chờ khách chính là lương thực, heo hơi. Từ Phù Lăng quận lúc đi ra chờ khách chính là này xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu."

"Tê ~~~ cung đệ, nếu là ta nhớ không lầm mà nói, này Phù Lăng quận tân nhiệm thái thú, chính là Quan gia cái kia Quan Di Quan Từ Phong chứ?"

"Không sai, chính là người này."

"Chẳng lẽ những thứ đồ này đều là Quan gia làm ra đến? Quan Từ Phong tên tiểu tử kia có bản lĩnh như thế này?"

"Huynh trưởng, việc này vô cùng có khả năng. Huynh trưởng có thể còn nhớ một năm trước, này Quan Từ Phong đến Phù Lăng quận không bao lâu liền tuyên bố trừ ác nước lệnh cùng thu thập rể dương xi lệnh? Sau đó triều đình còn phạm vi lớn mở rộng thu thập rể dương xi lệnh? Lấy người này kiến thức, làm ra những thứ đồ này đến vậy là vô cùng có khả năng."

"Ừm" Phí Thừa phản kéo dài hai tay, qua lại tại trong đại sảnh đi mấy bước sau lại hỏi: "Người nói, này xà phòng thơm cùng nền Cảnh Diệu ra thị trường sau, ta Phí gia cửa hàng bên trong là khách, trùng sáp, sáp trâu, dầu thấp tất cả đều bán bất động?"

"Xác thực như thế. Gia chủ, nhà ta sắp trâu kỳ thực ánh lửa cũng rất sáng sủa, bốc cháy lên sương mù cũng tiêu. Kỳ thực là so này nền Cảnh Diệu tốt hơn cái kia một chút. Nhưng không chịu nổi một cái thành vốn là có 100 tiền trở lên, vì lẽ đó này giá tiền không cách nào hạ xuống được. . . Còn có. . ."

"Còn có cái gì?"

"Này My gia dưới trướng mới phụng viện các cô nương, hiện tại xà phòng thơm tắm rửa sau, có người nói trên người so trước đây sạch sẽ đến hơn nhiều, cảm nhận cũng thanh tân rất nhiều. Các khách nhân đều chạy đến mới phụng viện đi tới. Nhà chúng ta thì hoa quán trong khoảng thời gian ngắn chuyện làm ăn ít đi chín phần mười. . . . Hơn nữa. . . ."

"Hơn nữa cái gì?" Phí Thừa thanh tuyến bên trong đã có rất lớn phần nộ.

"Hơn nữa, My gia thông tứ phụng viện hiện tại có nền Cảnh Diệu sau, ban đêm suốt đêm doanh nghiệp, toàn bộ sử dụng nền Cảnh Diệu chiếu sáng, dân cờ bạc môn cũng đều hướng về nơi đó tụ tập. Nha, đứng rồi, My gia mới phụng viện hiện tại còn miễn mỗi đêm khách nhân qua đêm đầu thấp tiền. . ."

"Đoàng!" Phí Thừa mạnh mẽ đập đánh một cái bàn trà: "Cẩn thận xuống tra xét. Nếu là những thứ đồ này thực sự là từ Phù Lăng quận ra đến. Người liên tự mình đi một chuyến Phù Lăng quận, tìm tới cái kia Quan Tử Phong. Liên nói My gia có đồ vật, ta Phí gia cũng phải có!"

"Rồ!"

Thành Đô trong thành, tại về buôn bán có tập trung vào mỗi nhà các quyền quý, đều hoặc nhiều hoặc ít chú ý tới này hai cái tân sinh sự vật ra thị trường sau mang đến ảnh hưởng. Thực Hán chính quyền các quyền quý, lần thứ nhất tập thể trấn chú ánh mắt tìm đến phía trước đây cực nhỏ quan tâm Phù Lăng quận.

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cánh bướm (2)

Đã bị Thực Hán khắp nơi đại lão nhìn chăm chăm Quan Nghi đồng hài, hiện tại cũng không như vậy tự giác. Bởi vì khoảng thời gian này hắn muốn bận rộn điên rồi.

Tại xà phòng cùng du tịch chế tác ra sau, nghe tin mà đến My Chiêu lập tức làm ra quyết định: Phù Lăng quận trại chăn nuôi lợn kế tục khuếch trương quy mô lớn đồng thời, My gia thương hội đội tàu cũng sẽ từ Đông Ngô, ngự Ngụy bên kia nước vận lượng lớn heo hơi lại đây. Vì để cho những này heo hơi lớn lên càng nhanh, hơn sinh sôi nảy nở càng nhiều, cao lương gì gì đó, My gia đội tàu cũng bắt đầu ra sức từ ngự Ngụy bên kia vận đi vào.

Mùa xuân đến rồi, glycerin cũng sắp phát huy được tác dụng: Đây khắp núi đồi quả dâu thành thực. Loại này hàm đường lượng cao, có tư âm bổ thận, nuôi huyết minh mục, xúc tiến tiêu hóa dầu tắm trái cây, là rất tốt rượu trái cây nguyên liệu. Vì lẽ đó Quan thái thủ cần đại lượng nhân lực đi thu thập quả dâu.

Mùa xuân đến rồi, năm ngoái thu hoạch gần 2,000 viên khoai tây lại đã biến thành hơn bảy ngàn cây khoai tây miêu trồng trọt xuống —— đến một năm này hạ hạt, Quan thái thủ rốt cục có thể cân nhắc ăn chút khoai tây. Hiện tại, Quan Nghi trước đó chọn lựa một ngọn núi đã tiến vào độ cao trạng thái giới nghiêm: Hết thấy có thể trên đường xuống núi khẩu đều thiết trí cửa ải, vào núi muốn tiếp thu vận hội cùng đưa ra Quan Nghi ban phát giấy thông hành. Xuống núi thì càng thảm: Toàn thân cời sạch nhiều lần tiếp thu kiểm tra.

Phù Lăng quận sản nghiệp vào lúc này mới chính thức bắt đầu rồi cất bước. Cánh bướm rốt cục bắt đầu vỗ.

"Gia chủ, không phải nhỏ bé ăn không được khổ. Nhỏ bé xà phòng sáp nhà xưởng gần đây đã là mỗi ngày mười hai canh giờ làm liên tục, thật nhiều công nhân đều mệt ngã, không ít công nhân lên dây cót tinh thần làm việc, bị xút ăn da liền với cháy hồng vai cái. Tiếp tục như thế, sớm muộn sẽ bị bách giám sản lượng."

"Giám sản lượng sao được? Không thấy My Bá Diệu mỗi ngày gửi thư giục sao? Thành Đô bên kia đã bán đoạn hàng. Thái thú, huynh trưởng, này xà phòng sáp nhà xưởng sự tình trước tiên để một bên a. Tiểu đệ lọc dầu nhà xưởng cũng phải tăng cường nhân thủ a. Này Diên Hi son hiện tại xa tiêu Ngô Ngụy, My gia đội buôn thuyền hiện tại liên đứng ở Phù Lăng bến tàu chờ trang thuyền đây. Nhưng là hiện tại huyện thành xung quanh phạm vi ba mươi dặm dầu đồng cây đều bị hải nhi môn lấy sạch, hiện tại đi ra ngoài hái một lần, muốn ba, năm ngày tài năng có một cái qua lại. Hơn nữa cách huyện thành càng xa, mảnh thú liền càng nhiều. Ta các công nhân nay từ năm đó, bị con hổ đều điều đi rồi hai cái rồi!"

"Nói như vậy là ta đi săn đội sai rồi? Huynh trưởng, ta Triệu Nghị xưa nay không thích kêu khổ, cũng đến nói với ngài một tiếng. Ngài lần nữa từ ta đi săn đội đánh người bỏ khuyết các nơi lỗ thủng, hiện tại đi săn đội chỉ có hơn một trăm người rồi! Như Lệnh Bá huynh nói, hiện tại huyện thành xung quanh

phạm vì ba mươi dặm, căn bản đánh không tới món đồ gì, các huynh đệ phải đi rất xa mới có thu hoạch, ngài trả lại ta giảm nhân thủ?"

"Thái thú, ngài đề qua sắp xếp nhân thủ hái quả dâu chế tác rượu trái cây. Cái này. . . Hiện tại là xuân canh tác thời tiết a, dân chúng không muốn a. Nếu không ngài từ năm trước Đàm gia bảo tù binh bên trong đã cho xê dịch cái 300 người? Ngài ở sau núi khối này đất hoang trên loại đồ vật, không phải vẫn không có thu hoạch mà."

"Đều dừng lại! Đều cho ta đình a! Các người ăn thịt, chế tác xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu, cùng với sắp chế tác rượu trái cây hết thầy nguyên liệu. Tất cả đều là từ ta khuyên xá bên trong đến a! Huynh trưởng, này khuyên xá không thêm người không xong rồi. Lúc này mới mới vừa đầu xuân đây, khuyên xá tiểu trư tề liền có thêm hơn 300 con, thực sự là chiếu không chú ý được đến. . ."

Nhìn phía dưới thuộc hạ hò hét loạn lên một trận rít gào, Quan Nghi chỉ cảm thấy trước nay chưa từng có thỏa mãn. Hắn đưa tay ra, ngăn lại đại gia cãi vã, đối Mã Quá nói: "Cái Chi, hiện tại My gia đội buôn vận đến lương thực tồn lượng có bao nhiêu?"

"Hồi bẩm thái thú, hết hạn hôm nay. Tồn kho tổng cộng là 105,000 thạch."

"Gần đủ rồi. Tiền đây? Mua vào lương thực, tiêu ra các loại hàng hóa, kết toán sau khi xong tiền đây?"

"Ây. . . Thái thú thứ tội." Mã Quá chấp tay, chạy về chính mình quan nha lấy ra một quyển sổ sách cẩn thận lật xem sau mới nói nói: "Thái thú, Cảnh Diệu nguyên từ năm đó, hơn ba tháng bên trong, ta Phục Hưng xã hưởng về My gia hiệu buôn mua lương thực, lợn tề, phần trang điểm, hương liệu các loại, tổng cộng chi tiêu 18 triệu tiền. Tiêu thụ nhóm đầu tiên xà phòng thơm thu lợi 500 ngàn tiền, nhóm đầu tiên nền Cảnh Diệu thu lợi 300 ngàn tiền. Nhóm thứ hai Diên Hi sơn 2 300 ngàn tiền, ngoài ra còn có thịt khô, món ăn dân dã, được liệu, đồ bỏ chờ chút,

Tổng cộng 45 vạn tiền. Tổng hạ xuống, chúng ta Phục Hưng xã hiện tại thua thiệt My gia hiệu buôn 1,445 vạn tiền."

"A? Làm sao làm, lại cũng thiệt thòi?"

"Đúng đấy, làm sao thiệt thòi nhiều như vậy? Ta thiên, hơn 10 triệu, này muốn lúc nào mới trả lại được a. . ."

"Nhà ta tại Thành Đô xem như là phú, một năm nước chảy cũng là hơn một triệu đi. . . Này hơn 10 triệu. . . Chà chà tranh cãi "

"Ha ha ha, chư vị, bình tĩnh đừng nóng." Quan Nghi lần thứ hai để mọi người im lặng sau nói chuyện: "Chúng ta nơi nào thiệt thòi? Rõ ràng chính là kiếm lớn mà. Rõ, các người tại sao không có đem hiện tại trong phòng kho hơn mười vạn thạch lương thực tính toán tiền vào đây? Chỉ là cái này, giá thị trường chính là sắp tới 16 triệu tiền a! Cứ tính toán như thế đến, chúng ta trong khoảng thời gian này, không riêng nhiều nuôi sống 500 Phục Hưng xã hộ vệ cùng hơn một ngàn Đàm gia bảo tù binh, còn kiếm lời hơn một triệu a. Hơn nữa. . ." Quan Nghi thở ra một hơi, rất là dừng cảm nói chuyện: "Hơn nữa, chúng ta đây mới là vừa cất bước a. Các vị huynh đệ, ta bảo đảm, năm nay lúc kết thúc, ta Phục Hưng xã lãi ròng nhuận sẽ không thấp hơn ngàn vạn."

"Há, thì ra là như vậy, làm ta giật cả mình. Người huynh trưởng kia, chúng ta mua nhiều như vậy lương thực làm gì?"

"Các người không phải nói thiếu người sao? Không phải là bởi vì thiếu người hạn chế sinh sản sao? Các người nói, nếu là ta lấy lương thực là mồi, mồi chào những người mán Ngũ Khê đó hạ sơn, cái kia có thể hấp dẫn bao nhiêu người đến đây?"

"Thì ra là như vậy, huynh trưởng đại tài!"

"Ha ha ha, đại tài không thể nói được, chỉ có điều có chút thấy xa thôi. Giản Vô Song, này non nửa năm bên trong chuyện của người làm được thế nào rồi?"

"Huynh trưởng! Này có thể không được! Người để hấn câu kết mỗi cái Ngũ Khê man trại, nhưng là kẻ này căn bản là không có chăm chú đi làm việc. Hấn làm gì đi tới? Chuyên môn câu dẫn phụ nữ đảng hoàng! Theo ta được biết, kẻ này này non nửa năm bên trong ít nhất quyền rũ mười cái trở lên Ngũ Khê man nữ."

"Trương Lệnh Hành, người không muốn ngấm máu phun người! Ta đây là vì cùng người mán Ngũ Khê tạo mối quan hệ, không thể không rung rung hy sinh nhan sắc! Huynh trưởng, ta khổ a, gần nhất này non nửa năm, chạy hơn ba mươi trại, chân chạy đứt đoạn mất vài lần không nói. Này eo cũng nhanh luy đứt đoạn mất. Người là không biết, Ngũ Khê man trại rất nữ, cảm nhận rất nặng. . ."

"Chúng ta không phải có xà phòng mà, người có thể để cho các nàng nhặt xà phòng mà."

"Được rồi được rồi, ít nói nhảm. Giản Vô Song, ta liền hỏi người, nếu là ta đưa ra một tháng một thạch lương mức thưởng, người nói, những người mán Ngũ Khê đó có bao nhiêu sẽ tới chỗ của ta thợ khéo?"

"Cái gì? Một tháng một thạch?" Giản Đôn lập tức tròn to hai mắt: "Huynh trưởng, không thể không thể, tuyệt đối không thể. Người ra như vậy mức thưởng, e sợ Thập Vạn Đại Sơn bên trong man tử tất cả đều muốn vọt tới ta Phù Lăng quận. Đến lúc đó đừng nói dùng không được nhiều người như vậy, nhiều người như vậy lập tức vọt tới, ta Phù Lăng huyện thành cũng không có nhiều như vậy nhà cho bọn họ trụ a. "

"Hừm, này ngược lại cũng đúng là. Vậy người nói này mức thưởng làm sao cho."

"Chúng ta có thể dùng ba mươi đến năm mươi thạch một người giả tiền đi tìm bọn họ mua người."

"Mua?"

"Huynh trưởng không biết, này Ngũ Khê mạn trại, cách Ô Giang hai bờ sông cang địa phương xa liền cang nghèo khó. Rất nhiều thôn trại hơi hơi lớn tuổi điểm người đều sẽ bị vớt bỏ —— bởi vì cũng không đủ đồ ăn nuôi sống bọn họ. Tiểu hài tử cũng nhận được ghét bỏ. . . Vì thế chúng ta không ngại đi mua. Như vậy tráng lao lực năm mươi thạch một người, tuổi tại bốn mươi tuổi trở lên hoặc là mười lăm tuổi trở xuống cang tiện nghi, ba mươi thạch như vậy đủ rồi. Những người này mua được sau, ăn chúng ta gạo và mì, bọn họ còn có thể đi sao?"

"Hừm, xem ra trước đoạn tháng ngày ta không biết tình huống, đối Điền gia trại người đòi điều kiện quá dày rộng. Vì lẽ đó, người làm rất khó."

"Khà khà, đa tạ huynh trưởng khích lệ."

"Vậy dạng này, ta cho người 5 vạn thạch lương thực, người đi cho ta chỉ ít mua 1,500 người trở về. Đây 1,500 người bên trong, ít nhất phải có 500 cái mười lăm tuổi trở xuống con trai."

"Tuân mệnh. Đệ tại trong vòng ba tháng hoàn thành việc này." Giản Vô Song cung cung kính kính đối Quan Nghi được rồi lễ sau lập tức thay đổi một bộ vênh vào tự đắc vẻ mặt: "Làm sao, chư vị, còn không mau tới lấy lòng ta một thoáng, các người khuyết nhân thủ, có thể đều muốn từ ca ca ta chỗ này nghĩ biện pháp đây."

Một đám người trẻ tuổi hiện đang đánh lộn, Quan Tiểu Thất vội vội vàng vàng từ bên dưới ngọn núi chạy tới: "Gia chủ, có người tới thăm."

"Người nào?"

"Híc, gia chủ, hơi nhiều. Phí gia, Đồng gia, Lai gia, Hường gia đều có người đến."

"Huynh trưởng! Đây là. . ."

"Ha ha ha, nhìn thấy chúng ta đồ vật bán đến được, tổng tiền đến rồi. Các vị huynh đệ, các người liền không muốn xảy ra mặt. Những chuyện này, vốn là nên vì huynh một người đi giang."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cánh bướm (3)

"Tại hạ Phí Tài, là Phí gia hiệu buôn chương quỹ. Phụng nhà ta gia chủ Hoàng môn Thị lang chỉ mệnh, như Quan lão gia hỏi thăm. Cũng mang tới nhà của ta gia chủ thư tự tay viết một phong, thỉnh Quan lão gia thân duyệt." (P/s: Phí Tài = phí của)

Nhiều như vậy gia người đến cầu kiến, Quan Nghi đương nhiên không thể đồng thời tiếp kiến, đây là nghiêm trọng không phù hợp cái thời đại này quy củ. Cũng chính là hấn Phủ Lăng quận trước đây nghèo quá lâu, cơ bản không thể có người xếp hàng các tiếp kiến duyên cớ, trên thực tế, tại cổ đại Trung Hoa, đặc biệt khoa cử chế không có quy phạm trước, không ít quan to quý nhân cửa cũng là muốn đáp đình nghỉ mát —— thuận tiện xếp hàng chờ đợi tiếp kiến người nghỉ chân.

Quan Nghi tòa này cái gọi là phủ thái thú là tương đương đơn sơ, thân là xuyên việt giả dối vật này cũng không phải quá để ý. Vì lẽ đó đình nghỉ mát gì gì đó là hoàn toàn không có. Quan Tiểu Thất chỉ được đem còn lại mấy nhà người mang tới phòng của mình nói chuyện phiếm. Sau đó dựa theo danh thiếp thứ tự trước sau, để Phí gia đại biểu cái thứ nhất tiến vào tìm Quan Nghi đàm luận.

Phí Thừa làm Phí Y trưởng tử, tuy rằng kỳ tài cán chênh lệch Phí Y không biết bao nhiêu. Nhưng cơ bản thường thức vẫn có. Thư tín của hấn bên trong chỉ là như vậy thăm hỏi cùng với đối Quan Nghi thống trị Phủ Lăng quận tán thưởng, ngoài ra liền không có thứ gì.

"Hừm, Hoàng môn Thị lang hữu tâm. Nói đi, hấn có nhu cầu gì ta làm?"

"Thái thú thực sự là sáng khoái. Tại hạ cũng sẽ không nhiều lời. Nhà ta gia chủ ý tứ, là muốn mời Quan thái thú ban xuống xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu, Diên Hi sơn phương pháp luyện chế."

"Hả? !"

"Thái thú chớ gấp. Nhà ta gia chủ nói rồi, không lấy không. Ta Phí gia hiệu buôn nguyên đáng tiền năm mươi vạn."

"Năm mươi vạn? Ha ha ha ha ha ha, nhà người gia chủ xem ra không có làm rõ tình hình a. Năm mươi vạn? Hấn làm sao không đến cướp?"

"Thái thú đây là ý gì, nhà ta gia chủ nhưng là thành tâm thành ý. . ."

"Tính toán rồi, ta cũng không cùng một mình người bạn sai lầm khó dễ. Trở lại nói cho nhà người gia chủ, chuyện này không có đến đàm luận. Bao nhiêu tiền cũng không bán!"

"Thái thú!"

Nhìn thấy Quan Nghi kiên định đẩy ra một cái tay, sắc mặt cũng bắt đầu đen sau. Phí Tài biết điều đình chỉ cái đề tài này.

"Nếu thái thú không muốn bỏ đi yêu thích, vậy ta gia gia chủ liền lùi cầu kỳ thứ. Thái thú phục hưng thương xã có thể vì ta Phí gia hiệu buôn cung cấp xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu, Diên Hi sơn."

"Trở về bẩm báo nhà người gia chủ, ta phục hưng thương xã cùng My gia hiệu buôn ký kết độc nhất cung hàng thỏa thuận. Chúng ta những thứ đồ này, chỉ có thể bán cho My gia hiệu buôn. Thực sự là xin lỗi."

"Quan thái thú, này liên đề tại hạ không rõ. Vì sao phục hưng thương xã chỉ làm My gia chuyện làm ăn sẽ không làm ta Phí gia chuyện làm ăn?"

Có cái gì không rõ? Phía trên thế giới này to lớn nhất là kẻ lừa dối chính là lừa dối! Nếu như không phải là cùng My gia ký kết độc nhất tiêu thụ thỏa thuận, My gia sẽ trước tiên dự chi hơn 10 triệu tiền lương thực? Không có dự chi lương thực ta chậm rãi hoàn thành nguyên thủy tư bản tích lũy cái kia đến tiêu hao bao nhiêu thời gian? Lại nói, My gia hậu cần con đường trải rộng Ngụy, Ngô, sau đó ta sản phẩm lên, chỉ là Thực Hán nhỏ thế một cái thị trường là ăn không vào, vì một mình người Phí gia, làm mất đi trải rộng thiên hạ hậu cần con đường?

Nhìn Quan Nghi trầm mặc không nói, Phí Tài nói tới càng hăng say: "Thái thú, xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu, Diên Hi sơn xác thực đều là thứ tốt. Thành Đô nhiều gia hiệu buôn đều rất quan tâm. Không duy như thế, chính là Thái tử cũng từng hỏi đến qua việc này. . ."

"Hả? !" Quan Nghi con mắt di truyền Quan Vũ mắt phượng, chênh chếch hướng về Phí Tài trừng: "Người đang đe dọa bản quan?"

"Tại hạ bất quá là cái thương nhân, nào dám uy hiếp một quận chi thủ đây. Thái thú nói giỡn. Bất quá Thái tử điện hạ quả thật có qua này hỏi a. Nha, đúng rồi, tôn huynh vẫn còn chính là công chúa chứ? Nhận được bệ hạ ưu ái, ta Phí gia nhị công tử lễ độ mũ sau cũng sẽ vẫn còn công chúa, nói đến, quan, phí hai nhà, vẫn là anh em đồng hao đây. . ."

Lắc lắc xương cổ, Quan Nghi trừng hai mắt nhìn cái này Phí Tài rất lâu. Nhìn ra vị này đại chương quỹ trong lòng từng trận chột dạ.

"Người gọi Phí Tài đúng không?" Quan Nghi đứng dậy, đứng ở Phí Tài trước người, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống nói: "Ta Phù Lăng quận Ô Giang tuyên đường a, đá ngầm có rất nhiều. Người nói, người nếu như lúc trở về ngồi thuyền đụng với đá ngầm, sẽ xảy ra chuyện gì đây? Ừm!"

"Quan thái thú, người. . . Người. . . Người muốn làm gì?"

"Hừ! Trở về cùng người chủ nhà nói rõ ràng. Kỹ thuật, không bán! Sản phẩm, không bán! Có bản lĩnh gì sử hết ra. Người Quan lão Từ Ngã đều tiếp theo!"

"Quan thái thú, người sẽ hối hận."

"Ha ha ha ha ha, chỉ bằng người Phí gia? Đừng vội quát tháo, tại lão tử không muốn giết người trước nhanh cho lão tử rút khỏi Phù Lăng quận. Lại dám cầm Thái tử đến uy hiếp ta? Nhà người ra thái tử phí thì làm sao? Nhà người muốn ra phò mã thì làm sao? Một mình người hạ nhân, lão tử giết liền giết, liền Phí Thừa cái kia tên rác rưởi, còn có thể vì người tìm đến lão tử liều mạng hay sao?"

Phí Tài nhìn thấy Quan Nghi sát khí lộ hai mắt, cũng không dám nữa cứng rắn chống đỡ, cấp tốc chạy trốn. Đợi đến hần chạy ra đại sảnh sau, đại sảnh sau tám bình phong, Quan Sách đi ra.

"Ồ, tam thúc, người làm sao đến rồi."

"Ta chính là tới chậm rồi! Người tên ngu ngốc này! Đối phương một cái gia nô cầu kiến, người lại liền thấy? Người cũng phái một cái gia nô đi gặp không là được rồi mà! Không nhìn thấy người đây sao tự tiện thân phận!"

Ồ? Là như vậy phải không? Cái kia Quan Tiểu Thất tại sao không nhắc nhở ta?

"Ai, tính toán rồi tính toán cái nào, người trước đây là con thứ mà. Người cái kia mấy cái người hầu trước đây cũng đều là hầu hạ người đây cái con thứ. Trên căn bản sẽ không có ngênh đón đưa tới cơ hội. Không hiểu cũng là bình thường. Xích Nô Nhi, lần sau không muốn làm như thế a. Nhân gia phái cái nhà nô lại đây chỉ là thăm dò, hỏi đường. Người cũng là phái cái nhà nô giả vờ giả vịt là được rồi. Thật đến quyết tâm thời điểm, đối phương sẽ phái trong nhà chủ nhân gia đến."

"Ồ? Thì ra là như vậy. . . Bất quá tam thúc, nói đến đây cái, cũng coi như là sai có lỗi. Mặt sau mấy nhà người, vẫn là chất nhi tự mình tới gặp đi."

"Hả? Ân. . . Như vậy cũng tốt."

Sau đó Đồng gia, gia chủ chính là cái kia vị nghĩ thông suốt qua là con trai của chính mình cưới vợ Quan Nghi quả tầu, sau đó thượng vị Thượng thư lệnh

Đồng Quyết Đồng Cung Tập.

Nói đến, từ năm ngoài mùa hè cho công chúa chị dâu hồi âm sau. Liền cũng không còn nhận được chị dâu thư tín. Bất quá từ mỗi tháng đều muốn thu được trong nhà bà nội, bác gái, mẹ đẻ thư tín đến xem, căn bản cũng không có đề cập công chúa chị dâu lại muốn gả sự tình, phỏng chừng Đồng Minh đồng hài cưới vợ chính mình chị dâu sự tình là thất bại đi.

Song phương ngồi vào chỗ của mình, sau đó đem tình cảnh vừa xảy ra diễn một lần. Đồng gia đại biểu cũng không có nói cái gì. Thấy Quan Nghi thái độ kiên quyết, liền cung cung kính kính chấp tay cáo từ.

Thứ ba gia là Lai gia. gia chủ là Thục Hán chính quyền lại một vị người thụ: Lai Mẫn.

Vị này gia sinh ở Dương lịch 165 năm, đến hiện tại đã 93 tuổi. Hẳn quê quán là Kinh Châu Nghĩa Dương (lại là một cái Ngụy Diên đồng hương). Nhưng hẳn là tại Lưu Bị nhập Thục trước cũng đã xuất sĩ Lưu Chương, vì lẽ đó hẳn không phải Kinh Châu phái mà là Đông Châu phái.

Tại Gia Cát Lượng chủ chính thời đại, Lai Mẫn đầu lưỡi khá lớn, khắp nơi đối Gia Cát Lượng bác phạt phát biểu phản động ngôn luận. Chọc giận Gia Cát Lượng. Một câu "Lai Mẫn loạn quân" liền đem Lai Mẫn cho triệt để phế bỏ —— nhìn Lai Mẫn trên đầu treo mấy chục năm quan hàm: Chấp thận tướng quân, thế này sao lại là quan hàm? Rõ ràng chính là nhục nhã!

Liền, tại trong chính trị mất đi hy vọng Lai gia đem tinh lực chủ yếu tập trung tại mò tiền, khuếch trương trên đất. Tại hiện tại Ngô Ý, Ngô Ban tạ thế, đã cơ bản biên giới hóa Đông Châu trong phái, Lai gia xem như là Đông Châu phái Kim chủ.

Nói cách khác, lần này Lai gia đại biểu, không chỉ đại biểu Lai gia, cũng đại biểu suy nhược Đông Châu phái.

Đàm phán kết quả không có gì dễ bàn, Kinh Châu phái hai cái đại lão lão tử đều không sù, làm sao có khả năng sẽ đối Đông Châu phái tỏ ra thân thiện?

Cái cuối cùng vào, là Hướng gia đại biểu.

Thục Hán trong chính quyền có hai cái Hướng gia.

Một cái là Kinh Châu phái Hướng gia, nhân vật đại biểu là Hướng Lăng, Hướng Sùng. Hướng Lăng từ nhỏ ngồi ở vị trí cao, nhưng bởi vì tại lần Bắc phạt thứ nhất bên trong bao che Mã Tắc bị Gia Cát Lượng cho phế bỏ. Hướng Sùng đây, trước văn đã nói qua, tại bình định Hán Gia quận phản loạn bên trong chết trận. Hiện tại Hướng gia đời thứ hai Hướng Sùng còn chỉ là đại tướng quân Khương Duy thủ hạ một thành viên thiên tướng. Vì lẽ đó, cái này Kinh Châu Hướng gia, là sẽ không không tự lượng sức đến đánh Quan Nghi gó thu.

Đến chính là Thành Đô bản thổ Hướng gia. (P/s: Chắc là Thanh Y hầu Hướng Cừ)

Nói đến, Lưu Bị thành lập cái này chính quyền, đối Ích Châu người địa phương chèn ép xác thực vẫn là rất tàn nhẫn. Hiện tại Thục Hán triều đình trên Ích Châu tịch quan lớn cực nhỏ, 2,000 thạch trở lên Ích Châu quan chức hai bàn tay đều có thể đếm được. Nổi danh nhất văn bất quá Tiều Chu —— Thái tử lão sư. Vũ bất quá Trương Dực —— mang theo danh hiệu tướng quân tên tuổi nhưng không có độc lập quân đội.

Vì lẽ đó Ích Châu bản địa thế gia, tinh lực chủ yếu cũng là tại mò tiền, mua đất mặt trên.

Cái này Hướng gia, kỳ thực đại biểu chính là Ích Châu bản thổ thế gia.

Kinh Châu, Ích Châu, Đông Châu, Thục Hán chính quyền tam đại phái tất cả đều phái người đến rồi, Quan Nghi đã cảm nhận được như núi áp lực. Nhưng hẳn vẫn là cần rằng đem những người này toàn bộ từ chối.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Cánh bướm (4)

"Như thế nào, Xích Nô Nhi, áp lực rất lớn chứ?"

"Hừm, có một chút, tam thúc, ngươi, có phải là nên đi Thành Đô?"

"Hừm, xác thực có ý đó. Ngày mai ta liền đi."

"Thiện, cần chất nhi chuẩn bị cho người món đồ gì sao?"

Quan Sách trầm mặc một hồi: "Rất nhiều năm không có về nhà, cũng không biết trở lại nhìn thấy mẫu thân là ra sao đây. Như vậy đi, hồ cốt, sừng hươu, hùng đảm gì gì đó ta mang về một ít là được rồi."

"Được, ta sau đó để Tiểu Thất sắp xếp ổn thỏa cho người. Mặt khác ta còn có mấy phong thư tự tay viết muốn thác thúc phụ từng cái chuyện giao."

Quan Nghi xác thực cảm nhận được áp lực thực lớn, vì lẽ đó hẳn thỉnh Quan Sách hồi Thành Đô, chính là muốn Quan Sách đi Thành Đô bốn ba. Thực Hán kiến quốc tới nay, địa vị vẫn luôn rất siêu nhiên Nguyên Tùng phái, sắp muốn đối mặt Kinh Châu, Đông Châu, Ích Châu tam đại phái tập thể công kích. Vào lúc này duy nhất có thể giúp bọn hắn gánh vác phần này áp lực, chỉ có cách xa ở Thành Đô vị hoàng đế Bệ Hạ kia.

Bên ngoài ngàn dặm, Thành Đô hoàng cung.

"Nói như vậy, Phi gia, Đồng gia đều nhìn chăm chăm Quan Tử Phong?"

"Bẩm bệ hạ, lão nô nghe được tin tức chính là cái dạng này."

"Gia Cát Tư Viễn không có tham dự chứ?"

"Không có. Gia Cát gia vị công tử kia bệ hạ ngài cũng không phải không biết, vị này gia tính khí cùng bản lĩnh là kém một chút, nhưng ở cá nhân phẩm đức trên cùng thừa tướng vẫn có đền so."

"Thiện. Đúng rồi, người lão này không có đức kết vào đi thôi?"

"Bệ hạ đã đặc biệt từng căn dặn lão nô, lão nô là không dám."

"Không dám là tốt rồi. Đây Quan gia, trầm trọng lại có tác dụng lớn. Bất quá. . . Trẫm nghe nói, nhà người xà phòng thơm liền hạ nhân cũng có thể sử dụng? Buổi tối nên Cảnh Diệu có thể mỗi đêm đều điểm đèn hương đông?"

"Khà khà khà, thánh minh bất quá bệ hạ."

"Thôi thôi, trầm trọng cung cũng giống như vậy, ha ha ha."

Cảnh Diệu năm đầu ngày mừng 1 tháng 5, Thành Đô hoàng cung, đại triều hội.

"Có việc lên tấu, vô sự bãi triều."

"Khởi bẩm bệ hạ, thần có bản tấu!"

Ngồi ở ngôi vị hoàng đế trên Lư Thiện nhìn thấy nhảy ra lại là Thượng thư lang hướng về hoành, khoe miệng lơ đãng giương lên một cái độ cong: "Đến rồi, trẫm liền nói các người làm sao như thế giữ được bình tĩnh đây."

"Thần kết tội Hồ kỵ giám My Chiêu, dung túng thủ hạ tiện nô, ác ý điều khiển thị trường, lên ào ào giá hàng, tàn hại dân sinh!"

"Há, Thượng thư lang, này My gia kinh thương là Tiên Đế cùng thừa tướng đặc biệt cất cử. Quốc gia quân phí cũng rất dựa vào My gia thương lộ, này lên ào ào giá hàng, tàn hại dân sinh, là chuyện gì xảy ra a?"

"Hồi tấu bệ hạ. Gần hai tháng đến, My gia đem xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu, Diên Hi son như vậy quan hệ đến dân sinh vật phẩm lũng đoạn tiêu thụ, thụ giới kỳ cao. Tiểu dân không thể chịu đựng, đã gây nên phổ phùng tạo孽. Bệ hạ, xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu chính là tiểu dân hằng ngày nhất định phải đồ vật. Diên Hi son bách tính chế tác gia cụ, xây dựng phòng ốc đều muốn dùng đến. Như thế quan hệ dân sinh vật phẩm, làm sao có thể lũng đoạn tiêu thụ đây? Nếu như có thể nhiều gia kinh doanh, giá cả tất nhiên hạ xuống, như thế, tài năng ban ơn cho bách tính, thể hiện bệ hạ chi thánh minh a."

Lại tại đại triều hội loại này lễ nghi tính chất làm chủ trong đại hội công khai làm loạn! Hơn nữa đầu mâu vừa bắt đầu nhắm ngay lại không phải Quan Di mà là My Chiêu. Còn nói bậy cái gì tàn hại dân sinh. Không thể không nói, những người này động lên suy nghĩ không đứng đắn đến cùng khá mà.

"Hồ kỵ giám, người có cái gì muốn nói sao?"

"Bệ hạ." My Chiêu ra ban, quay về Lư Thiện hành lễ sau xoay đầu lại: "Xin hỏi Thượng thư lang, xin hỏi ngài cũng biết này xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu, Diên Hi son thành phẩm bao nhiêu?"

". . . Ach. . . Cụ thể bao nhiêu không rõ lắm, nhưng nghĩ đến là sẽ không quá nhiều."

"Bệ hạ, thần hỏi xong. Đối Thượng thư lang, thần không lời nào để nói."

Thực Hán không có chuyên trách ngôn quan, cũng không có "Phong văn ngôn sự" nói sai cũng không có quan hệ bầu không khí. Vì lẽ đó My Chiêu hơi điểm nhẹ, hướng về hoành công kích nhất thời hóa giải thành vô hình.

Thượng thư phò xạ Trương Thiệu cười lạnh một tiếng: "Thượng thư lang, người liền nhân gia thành phẩm bao nhiêu đều không rõ ràng, liền kết tội Hồ kỵ giám lên ào ào giá hàng, tàn hại dân sinh, hơi bị quá mức qua loa chứ?"

Tên rác rưởi này!

Đã chín mươi ba tuổi Lai Mẫn, đã sớm được đại triều hội có thể có một cái ghế nằm đặc quyền. Lúc này nhìn thấy trong triều đình Ích Châu phái đại biểu hướng về hoàng lại nhanh như vậy liền bái hạ trận đến, cũng là không còn gì để nói. Hắn liếc liếc mắt, ánh mắt nhìn về phía một cái Ngô Thắng tuổi trẻ lang quan.

Đây là Ngô Ý cháu trai.

"Khỏi bầm bệ hạ, thần có bản tấu."

"Ngô nghị lang, người lại có chuyện gì a."

"Bệ hạ, thần kết tội Hồ kỵ giám kết giao biên thần, mưu đồ gây rối!"

"Nha, thật lớn tội danh. Ngô nghị lang, người có thể cần nghĩ kỹ nói nữa. Loại tội danh này không phải là tùy tiện loạn đạii."

Nghe được hoàng đế như thế có tính khuynh hướng ngôn ngữ, Ngô Thắng cũng cảm thấy áp lực thực lớn. Hắn liếc mắt nhìn nhìn một chút nằm ở bên kia Lai Mẫn, được chấp hành ánh mắt sau. Cẩn rắng một cái: "Bệ hạ, tự Phù Lăng quận thái thú Quan Từ Phong tiền nhiệm tới nay, Hồ kỵ giám nhiều lần tiêm hướng về Phù Lăng quận. Sau My gia hiệu buôn đội tàu quy mô lớn ra vào Phù Lăng quận. Cư thần nắm giữ đến tin tức, My gia hiệu buôn đội tàu là Phù Lăng quận vận chuyển 500 cộ trọng giáp, 10 vạn thạch trở lên lương thực, nghe nói, Quan Từ Phong tại Phù Lăng quận, trừ ra trong sổ sách trên 150 tên quân binh bên ngoài, có khác 500 tên hộ vệ. Phù Lăng quận, hẻo lánh tiểu quận, một năm nộp lên cho triều đình thuế má bất quá 3 vạn thạch lương thực, 10 vạn tiền. Nơi nào cần nhiều như vậy binh lực? Lại nơi nào cần như thế tinh xảo trang bị cùng nhiều như vậy lương thực? Đây không phải là âm mưu làm loạn lại là gì?"

"Ha ha, Hồ kỵ giám, làm sao bây giờ, có người kết tội người muốn mưu phản, người có lời gì nói."

My Chiêu khẽ mỉm cười: "Bệ hạ, đi tới nói này 500 cộ trọng giáp vấn đề. Việc này, Thượng thư đài ứng có hồ sơ. Bệ hạ tìm thị trung vừa hỏi liền biết."

Gia Cát Chiêm theo tiếng ra khỏi hàng: "Việc này là thật. Là vì chống đỡ Phù Lăng quận binh định người mán Ngũ Khê náo loạn Thượng thư đài cố ý trợ giúp."

"Trở lại nói hộ vệ vấn đề. Ngô nghị lang, người cũng biết năm trước cùng năm ngoài Phù Lăng quận bị dã thú sát hại các có bao nhiêu người?"

Cái vấn đề này Ngô Thắng đương nhiên không cách nào trả lời.

"Năm trước tại ta Đại Hán dân sách bên trên, sáng tỏ bị dã thú sát hại, có 221 người, mất tích không tìm được hài cốt, khả năng là bị dã thú sát hại, có tám mươi ba người. Năm ngoài, sáng tỏ bị dã thú sát hại, có bảy mươi sáu người, mất tích, có năm người. Năm tám mươi một người bên trong, có bảy mươi một người đều là Quan thái thú cái kia tên hộ vệ đội đội viên. Tất cả đều là tham dự đi săn dã thú ngộ hại. Xin hỏi Ngô nghị lang, ngài cho rằng hộ vệ này đội có cần thiết hay không đây?"

Nhìn ngậm mồm không trả lời được Ngô Thắng, My Chiêu thờ phào nhẹ nhõm: "Cho tới cái kia 10 vạn thạch lương thực. Là ta My gia từ Đông Ngô mua tiền vào, không có sử dụng Đại Hán một hạt lương. Hơn nữa đó là Quan thái thú hướng về ta chịu nợ, nơi này còn có giấy nợ, ấy, rỗng rã 15 triệu tiền giấy nợ, lấy Quan gia toàn bộ thổ địa, điền sản người bảo đảm. Ta nhưng là hoàn toàn theo giá thị trường bán cho hắn, một văn đều chưa từng thiếu."

"Bệ hạ, thần có bản tấu!"

"Hoàng môn Thị lang, người lại có cái gì muốn nói a?"

"Thần kết tội Phù Lăng quận thái thú Quan Từ Phong bụng dạ khó lường, Phù Lăng quận, trong danh sách chỉ dân bất quá hơn hai vạn, năm gần đây cũng không có gặp phải tai họa mất mùa. Muốn bị nhiều như vậy lương thực làm gì? Thần còn muốn kết tội Quan Từ Phong công cuồng gây chuyện, Ngũ Khê mán tự Đặng tướng quân bình định Từ Cự chi loạn sau đã nhiều năm yên ổn. Nay Quan Từ Phong đi nơi nào không đủ một năm liền diệt những nơi một cái rất lớn rất trại. Lâu dài xuống, thần sợ Ngũ Khê mán lại sẽ phục phản."

"Bệ hạ, thần kết tội Chiêu Đức tướng quân Giản Minh con trai Giản Vô Song, tại Ngũ Khê mán trại trắng trợn cướp đoạt dân nữ, dẫn đến kêu ca sòi trào. . ."

"Bệ hạ, thần kết tội Vĩnh Xương đình hầu (Triệu Thống) con trai Triệu Nghị, cả ngày tại Phù Lăng quận phi ung phi ngựa, tàn hại dân chúng, làm lỡ vụ mùa. . ."

"Bệ hạ, thần kết tội Bình Trung tướng quân (Tôn Càn) chỉ tôn Tôn Cương, cử chi điên cuồng thất thổ. Thân là mệnh quan triều đình, cả ngày cùng heo lợn làm bạn. . ."

Không thể không nói, Phí Y Phí đại tướng quân tuy rằng treo rất nhiều năm, nhưng dù sao nhân gia mở qua phù. Năm đó thù hạ ngựa tử cũng là rất lớn một đồng. Vì lẽ đó Phí Thừa vừa mở miệng, vây cánh liền cùng nhau tiến lên: Hoàng đế bệ hạ xem ra là quyết tâm phải bảo vệ những này Nguyên Tụng hậu nhân. Một mình công kích sẽ bị đối phương từng cái hóa giải. Tốt lắm, lão tử liền phát động rất nhiều gã thị hợp nhau tấn công, một trận vương bát

quyền đánh xuống, chung quy phải thương tổn được người mấy cái mới tốt.

Lưu Thiện mỉm cười nhìn những người này biểu diễn. Đợi được những người này hùng hồn phát biểu xong xuôi sau mới mở miệng nói: "Làm sao Phù Lăng quận trên dưới giống như đều là người xấu? Cái kia, có ai có ý kiến bất đồng sao?"

Vừa dứt lời, một người trung khí mười phần hét lớn một tiếng: "Bệ hạ, thần Phụng xa Đô úy Quan Sách có lời muốn nói!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Cánh bướm (5)

Phụng xa Đô úy, tên như ý nghĩa, chính là hoàng đế tài xế. Tại chiến xa đã cơ bản lui ra vũ đài lịch sử hiện tại, cái này danh hiệu kỳ thực chính là cái vinh dự lớn hơn thực tế chức suông.

Tuy nói là chức suông, nhưng cấp bậc xác thực không thấp —— hoàng đế tài xế mà. Như vậy hàm chức trao tặng khai quốc nguyên huan từ tôn, đó là không thể bình thường hơn được.

"Bệ hạ, thần mới từ Phù Lăng quận lại đây. Gần hơn một năm tới nay, Phù Lăng quận có thể coi là có thể đại trị. Chỉ muốn hộ khẩu làm thí dụ: Diên Hi mười chín năm, Phù Lăng quận có 2 vạn lính 825 khẩu, tại tịch đất ruộng mười ba vạn mẫu, năm đó áp giải đến Vĩnh An thuế má là lương 28,000 thạch, tiền 96,000. Diên Hi hai mươi năm, Phù Lăng quận có khẩu 2 vạn 3,051, tại tịch đất ruộng 137,000 mẫu, năm đó áp giải đến Vĩnh An thuế má là lương 35,000 thạch, tiền 125,000. Ngoài ra còn áp giải 1 vạn thạch lương thực đến Vũ Đô quận đại tướng quân đi công cán nơi. Hết hạn Cảnh Diệu năm đầu bốn tháng, Phù Lăng quận số khẩu đã tăng trưởng đến hai vạn 5,023, năm nay xuân canh tác lại mới tăng đất ruộng 350 dư mẫu. Dự tính đến năm nay thu hoạch vụ thu, ruộng thuế, thuế má, còn có thể Diên Hi hai mươi năm cơ sở trên lại tăng một thành!"

Quan Sách bối này một chuỗi chữ số, trừ ra Quan Nghi đưa cho Khương Duy 1 vạn thạch rẽ dương xỉ phần bị Quan Sách hàm hồ thành lương thực ở ngoài, cái khác đều là thật sự con số. Hơn một năm đến, theo chính thức tổ chức quy mô lớn đi săn cùng với quận binh số lượng mở rộng đối Ngũ Khê man các trại kinh sợ. Phù Lăng quận cư dân phạm vi hoạt động hiện ra mở rộng, trước kia hạn chế tại Ô Giang hai bờ sông lòng chảo khu vực người Hán bắt đầu có can đảm vượt qua hai bờ sông núi cao, đến núi sau lưng đi mở ra mới thổ địa.

Đồng thời bởi rẽ dương xỉ phần lượng lớn chế tác, My gia đội buôn vận đến lượng lớn lương thực, Phù Lăng huyện khuyến khích sản xuất lượng lớn thịt lợn các loại. Làm cho đồ ăn cái này hạn chế nhân khẩu tự nhiên tăng trưởng nhân tố bị rất lớn giảm bớt. Quan Nghi chủ chính Phù Lăng quận hơn một năm đến, Phù Lăng quận cũng không còn người Hán đem đứa bé sơ sinh chết đuối tình huống phát sinh. Chỉ là Diên Hi hai mươi năm, Phù Lăng quận tân sinh liền đạt đến 1,005 người, là Thục Hán thiết lập Phù Lăng quận tới nay giá trị cao nhất.

Đồ ăn dồi dào, mang đến không riêng là sinh dục suất tăng cao. Cũng không có thiếu tự do ở Đại Hán hệ thống ở ngoài, phân tán tại Phù Lăng quận rừng sâu núi thẳm bên trong người Hán tự nguyện trở về đến Thục Hán chính phủ dân sách bên trong.

Mặt khác Quan thái thủ nghiêm ngặt chấp hành Thục Hán chính phủ đẳng cấp hộ thuế chính sách: Người nhà người khẩu càng nhiều, trừ ra mỗi người thu lấy thuế đầu người bên ngoài, nhà người hộ thuế đẳng cấp cũng phải hướng về trên điều. Điều này sẽ đưa đến Phù Lăng quận vốn là cực nhỏ đại địa chủ nhà đình không thể không phóng thích bộ phận gia nô để hạ thấp hộ thuế đẳng cấp —— hộ thuế đẳng cấp quá cao, chính phủ thu tiền vượt xa cái giá này cái giá nô sản sinh giá trị.

Đương nhiên, to lớn nhất đầu vẫn là Đàm gia bảo cái kia hơn một ngàn tù binh. Còn có chính là từ Cảnh Diệu năm đầu bắt đầu, không ngừng có người mấn Ngũ Khê bị lương thực hấp dẫn, dồn dập hạ sơn gia nhập Thục Hán chính phủ dân sách.

Thời gian hơn một năm, tuy rằng dựa theo Quan Nghi ánh mắt đến xem, hán còn chưa có bắt đầu chân chính phát lực. Nhưng hán này con bướm vỗ cánh, đã để Thục Hán bầu trời có một tia gọn sóng.

"Thiên! Quan Từ Phong ra biết Phù Lăng quận trước đây từng cùng trăm ước định, trong vòng mười năm, Phù Lăng quận hộ khẩu mấy dăng lên gấp ba. Lúc này mới hơn một năm một chút thời gian, cũng đã tăng hai phần mười. Như thế xem ra, mười năm này ước hẹn, rất là đáng để mong chờ a. Chư vị khanh gia, ta Đại Hán hiện tại 22 cái quận, trừ ra Phù Lăng quận ở ngoài, cái nào quận năm ngoài số khẩu tăng hai phần mười a?"

Cái vấn đề này không cần trả lời. Một năm dăng lên hai phần mười, cũng là Hán Trung quận tình cờ có thể đạt đến —— đại tướng quân Khương Duy bắc phạt thắng lợi cũng thông dong lùi lại. Sau đó đem từ Tào Ngụy trên đất chộp tới hai, ba cái huyện bách tính, một lần tập trung vào Hán Trung quận. Ngoài ra, chính là tuyệt đối không thể.

Trên thực tế, theo Thục Hán kiến quốc lâu ngày, đặc biệt Gia Cát Lượng tạ thế sau, Thục Hán chính quyền đối thế gia đại tộc thế lực cao áp cường độ

ngày càng yếu bớt. Toàn bộ Thục Hán chính phủ trong sổ sách trên nhân khẩu là đang không ngừng giảm thiểu.

Mà chính phủ thiết thực chương không nhân khẩu, lại là binh sĩ, tiền lương căn nguyên. Mà Quan Nghi chủ chính Phù Lăng quận mới một năm linh hai tháng, nhân khẩu tăng hai phần mười, nộp lên trên tiền lương cũng tăng hơn hai phần mười.

Hơn nữa thông qua Quan Sách, được Quan Nghi tả 《 Phù Lăng quận chư nghiệp phát triển dự đoán biểu 》 Lư Thiện biết, đây mới là mới vừa vừa mới bắt đầu: Một khi hoàn thành nguyên thủy tư bản tích lũy (tiền, tư liệu sản xuất, sức lao động), Phù Lăng quận các loại chỉ tiêu dâng lên tốc độ sẽ càng lúc càng nhanh, nộp lên cho triều đình các loại vật tư cũng sẽ càng ngày càng nhiều. Quan Nghi đã tại mật thư bên trong cho Lư Thiện về bánh nướng: Nhiều nhất còn có hai năm, chỉ là Phù Lăng quận nộp lên trên tiền lương liền đầy đủ cung đường Vĩnh An binh đoàn 1 vạn quân thường trực. Sau đó Ba quận, Ba Tây quận hai người này quận lớn thu vào là có thể toàn bộ nộp lên trên Thành Đô, đến lúc đó Lư lão bản ngài muốn làm cái gì cũng có thể —— ông chủ nào không thích như vậy công nhân?

Cho tới ngày hôm nay triều đình trên những con cá nhỏ này tập thể làm loạn nguyên nhân, Lư Thiện môn thanh. Tại đây vị đã làm hơn ba mươi năm hoàng đế cáo già xem ra: Thần tử tại có thể cho quốc gia tăng cường thuế má cùng nhân khẩu điều kiện tiên quyết phát điểm tài, đó là hoàn toàn cho phép —— muốn để người ta có chút tích cực mà. Các người những người này hồng nhân bệnh người bệnh nhìn thấy nhân gia phát tài đã nghĩ đi cướp? Cái kia có bản lĩnh các người không muốn tại Thành Đô hưởng thụ tước vị cùng bổng lộc, cũng chính mình ra đi làm việc a?

Đối mặt vừa này Phí gia phát động một đoàn gà thịt công kích máy chủ hành vi, từng cái từng cái gà thịt đi chặt đứt liên tiếp đương nhiên là ngốc nhất biện pháp. Biện pháp hữu hiệu nhất chính là: Cầm thành tích ra đến nói chuyện —— lão tử cùng lão tử các anh em hơn một năm nay làm ra thành tích các người đều thấy được chưa? Ai có thể làm được? Ai có thể làm được! Không làm được liền không muốn ở nơi đó kỷ kỷ méo mó —— thành tích tốt học bá đi học ngủ cũng là học tập! Các người những người này học cận bã đi học lại chuyên tâm đều là giả vờ giả vịt!

"Hừm, chư vị ái khanh, các người còn có cái gì nói sao?"

Yên tĩnh, toàn bộ phòng khách phi thường yên tĩnh.

Lư Thiện khoe miệng kéo một cái, khoe mắt vừa nhấc, Hoàng Hạo liền muốn chuẩn bị tuyên bố hạ hương.

Lúc này vẫn nhắm nửa con mắt, xem ra nửa ngủ nửa tỉnh Lai Mẫn đột nhiên đã mở miệng: "Khởi bẩm bệ hạ, thần kết tội Phụng xa Đô úy tự ý rời vị trí, nhiều năm vô cơ không lên triều, đây là coi rẻ triều đình!"

Nani? Cái này lão yêu quái vẫn đứng là tỉnh a.

Vừa bắt đầu còn dào dạt đắc ý Quan Sách lúc này cũng không thể không rời bàn tạ tội: "Thần xác thực hệ tự ý rời vị trí, khẩn cầu bệ hạ trách phạt."

Lão già này, tuy đã rõ ràng bản phương lần này quân công thất bại, nhưng làm sao cũng phải mò một chút mặt mũi, tránh khỏi bản phương không thu hoạch được gì sĩ khí đại tự —— thật nếu như vậy, lần sau lại nghĩ khởi xướng quân công liền không phải cái kia dễ dàng.

"Híc, được rồi. Chiêu: Phụng xa Đô úy Quan Sách, nhiều năm tự ý rời vị trí. Trừ Phụng xa Đô úy chức. Giáng thành Vĩnh An phủ đô đốc tham quân."

Phốc ~~~ hoàng đế bệ hạ, người muốn mặt không? Ngài xe đặc chủng tài xế mười mấy năm không đi làm, cuối cùng người liền hàng cái chức coi như?

"Hừm, hôm nay cứ như vậy đi. Bãi triều!"

Hạ đến hướng đến, một cái đầu đầy mồ hôi tiểu hoàng môn đã chờ ở bên ngoài: "Bệ hạ, Thượng thư lệnh người trong nhà đến truyền lời, nói là Thượng thư lệnh không xong rồi. Ngự y nói hôm nay chính là đại nạn. . ."

"Khốn nạn, làm sao không nói sớm." Lư Thiện vừa nghe thấy lời ấy mới vừa rồi còn "Đắc thắng về triều" hảo tâm tình lập tức bay đến cửu thiên ở ngoài: "Chuẩn bị xe, đi Thượng thư lệnh quý phủ."

Thục Hán Thượng thư lệnh Trần Chi, tại trên giường bệnh nằm sắp tới một năm, vào lúc này rốt cục không chịu đựng nổi.

"Phụng Tông! Phụng Tông! Người cũng không thể có việc a!" Lư Thiện lúc này là thật cuống lên: Không có Trần Chi, ai là hán chương không Thượng thư đài? Gia Cát Chiêm là cái không nghe lời, Đồng Quyết? Ngày hôm nay trong triều đình liền cái rắm không dám thả kẻ nhu nhược! Thượng thư đài là nơi nào? Chấp hành quân chủ ý chỉ, thu được hài lòng hiệu quả là quân chủ công lao. Hiệu quả không tốt muốn quyết đoán là quân chủ bôi đen. Liền Đồng Quyết loại người như vậy? Làm sao có thể đem Thượng thư đài giao cho hắn?

Nhưng là, nhìn tới nhìn lui, hiện tại Đại Hán cũng là hai người kia thứ chính năng lực còn có thể một chút a. Ai, lúc nào ta Đại Hán nhân tài lại héo tàn như vậy?

"Nhưng là bệ hạ tới sao? A?"

"Phụng Tông, trầm ở đây. Người cũng không thể có việc a! Trầm giấy lát không thể rời bỏ người a!"

"Ha ha ha, có thể được bệ hạ như thế tán dương, thần cũng không có nửa điểm tiếc nuối." Trần Chi chậm rãi mở mắt ra, xác nhận đứng ở trước mặt mình đúng là Lư Thiện sau, cường lên tinh thần: "Bệ hạ, thần lúc sắp chết, có tâm phúc nói như vậy bẩm báo. Thịnh bệ hạ bình lui tá hữu."

"Được! Được! Các người đều cho trầm lần, rút ra ngoài! Nhanh lên một chút a!"

"Hoàng môn lệnh, xin người cũng lưu lại."

"Ế? Chúng ta cũng phải lưu lại?" Hoàng Hạo vừa bắt đầu nghe nói Trần Chi muốn đơn độc nói chuyện với Lưu Thiện, trong lòng cũng là lão đại bất mãn, nhưng thật đến Trần Chi muốn hẳn cũng lưu lại thời điểm, cũng là tràn ngập không xác định.

"Thần thời gian không còn nhiều, những hư lễ kia liền không nói. Bệ hạ, thần đi tới sau, thỉnh lấy Đồng Cung Tập Lục thượng thư sự, đồng thời thêm hoàng môn làm cho Trung thường thị. Như thế, nội đình có thể an."

"Thiện, dựa vào người."

"Đại tướng quân Khương Duy, một thân tuy nói cũng có thông qua bác phạt duy trì quyền vị tư tâm, nhưng đối với ta Đại Hán xác thực hệ trung thành tuyệt đối. Thần tại triều ngày, đứng vững nhiều mặt áp lực chống đỡ bác phạt. Xác thực cũng có thông qua quân đội chống đỡ duy trì thần quyền vị tư tâm. Thế nhưng bệ hạ, ta Đại Hán nếu không bác phạt, thì danh không chính ngôn không thuận, đến lúc đó liền Lưu Chương cũng không bằng. Nếu không bác phạt, ta Đại Hán không vong tại Tào Ngụy, liền muốn vong tại Ích Châu người. Vì lẽ đó bác phạt là Đại Hán duy nhất đường sống. Thần đi tới sau, thiên nan vạn nan, bệ hạ nhưng cần kiên định chống đỡ đại tướng quân bác phạt."

"Được, trầm đều ghi nhớ."

"Hoàng môn lệnh. . ."

"Thượng thư lệnh có cái gì muốn bàn giao chúng ta. . . Ô ô. . . Ô ô ô. . ."

"Đại tướng quân Khương Duy không thích người, từ không đưa tiền cho người, ta biết người rất thù hận đại tướng quân. Nhưng người phải nhớ kỹ, đại tướng quân là ta Đại Hán duy nhất trụ cột, ta đi rồi sau, người muốn hiệp trợ bệ hạ, áp chế Gia Cát Tư Viễn, tiếp tục ủng hộ đại tướng quân bác phạt!"

"Chúng ta. . . Ô ô ô. . . Chúng ta nhớ kỹ."

"Bệ hạ, ngày xưa Tiên Đế kiến quốc, Kinh Châu, Đông Châu, Ích Châu thế ba chân vạc. Tuy nói lúc đó là Kinh Châu số một, Đông Châu thứ hai. Nhưng ta Đại Hán hiện tại chỉ có Ích Châu một châu. Kinh Châu người, Đông Châu mọi người là cây không rễ. Theo thời gian chuyển dời, Kinh Châu người, Đông Châu người chỉ có thể là càng ngày càng yếu. Bệ hạ nếu không muốn Ích Châu người độc đại đem không triều đình, cần trước thời gian. . . Khắc khắc. . . Trước thời gian bố cục. . . Bồi dưỡng Nguyên Tùng hậu nhân lấy làm chế hành. . ."

"Phụng Tông, đừng nói những này, trong nhà của người còn có cái gì muốn trầm làm sao? Mau mau nói cái này đi."

"Bệ hạ, thần mấy con trai cũng không được khí, lấy bệ hạ chi khoan dung nhân ái, tất nhiên có ưu tức hậu lộc, thần không có cái gì có thể lo lắng. Khắc khắc, bệ hạ, thần nguyên tưởng rằng Nguyên Tùng người đời sau đã phế bỏ, Ích Châu người quật khởi từ thể không thể xoay chuyển. Ai từng muốn cái kia Quan Di Quan Từ Phong một năm qua làm tốt lắm a! Nhiên, người này phong mang quá đáng, khắp nơi sát hại tất nhiên không ít. Còn cần bệ hạ nhiều hơn bảo vệ. Khắc khắc. . . Như bệ hạ cho phép, xin hãy cho thần trưởng tử cũng đi Phù Lăng quận nhậm chức. . ."

"Được, đều dựa vào người, trầm đều dựa vào người. Phụng Tông, trầm vẫn cảm thấy người trở lại Thượng thư đài tốt nhất. Trầm. . . Phụng Tông? Phụng Tông! Trời xanh a, người vì sao như thế nhần tâm, muốn đoạn trầm một trong cánh tay a!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Cánh bướm (6)

Thục Hán Cảnh Diệu năm đầu năm tháng, trấn quân tướng quân, Thượng thư lệnh Trần Chi không lộc. Hoàng đế Lưu Thiện cực kỳ bi thương. Sau đó, triều đình ý chỉ truyền ra: Thụy Trần Chi là trung hầu, phong Trần Chi trưởng tử Trần Xán là Quan nội hầu, bá là Phù Lăng huyện huyện trưởng. Rút Trần Chi con thứ là Hoàng môn Thị lang. Tin tức truyền ra, triều chính ồ lên.

Trần Chi thúc tử là Hứa Tĩnh, vị này gia nhưng là đại danh đình đình Hứa Từ Tương huynh trưởng. Hai huynh đệ khởi xướng "Nguyệt đán bình" tại Hán mặt danh tiếng cực vang. Sau đó Hứa Tĩnh chạy đến Ích Châu tránh né chiến loạn, xuất sĩ Lưu Chương. Lưu Chương cho Hứa Tĩnh cực cao đãi ngộ —— nổi tiếng thiên hạ đại danh sĩ mà.

Chờ đến Lưu Bị thảo phạt Ích Châu, bình lâm Thành Đô dưới thành. Hứa Tĩnh lại từ đầu tường lên đi ra ngoài đầu hàng Lưu Bị, chạy lại không có chạy mất, bị tóm lấy. Bất quá khi đó Lưu Chương cũng định đầu hàng, vì lẽ đó sẽ không có giết hắn.

Lưu Bị làm chủ Thành Đô sau, xem thường Hứa Tĩnh nhân phẩm, không muốn dùng hắn. Kết quả Pháp Chính nói: Phía trên thế giới này chỉ có hư danh mà đạo đức bại hoại căn bản nhiều chính là. Thế nhưng chúng ta lại không thể từng nhà đi cho đại gia giải thích Hứa Tĩnh chính là tên xấu xa. Hơn nữa cái tên này danh tiếng quá lớn, người không cần lời của hắn nhân gia còn nói chúng ta không tôn trọng nhân tài. Vì lẽ đó, người còn phải bắt hắn cho treo lên đến, như vậy Trung Nguyên kẻ sĩ mới biết chúng ta là tôn trọng nhân tài. Liền Lưu Bị liền cho Hứa Tĩnh cực cao chức sung, đợi được Lưu Bị xưng đế, liền bãi Hứa Tĩnh là Tư đồ. Đây là Thục Hán lập quốc hơn ba mươi năm đến duy nhất Tam công,

Trần Chi từ nhỏ phụ mẫu đều mất, bắt đầu dĩ sống nhờ tại Hứa Tĩnh gia. Mẫu thân của Trần Chi phụ thân là Hứa Tĩnh ca ca, người nói đi vòng lớn như vậy một vòng quan hệ, Trần Chi tại Hứa Tĩnh quý phủ là địa vị gì có thể tưởng tượng được. Mà Hứa Tĩnh lại là toàn bộ Thục Hán chính quyền cười nhạo đối tượng, vì lẽ đó không nghĩ ngờ chút nào, Trần Chi có thể đi đến một bước này, thực sự là quá khó khăn.

Trần Chi xuất thân thấp hèn —— tổ tiên không có tước vị có thể kế thừa, không có quân công —— không thể tự kiếm chế khai sáng tước vị. Vì lẽ đó cả một đời, chỉ là một cái Quan nội hầu —— hưởng thụ hầu tước đãi ngộ, thế nhưng không có đất phong, cũng không thể thế tập. Kết quả tại hắn tạ thế sau, Lưu Thiện trực tiếp phong hắn trưởng tử một cái Quan nội hầu —— biến tướng thế tập, còn đem hắn con thứ trực tiếp đề bạt làm Hoàng môn Thị lang —— thiên tử cận thị.

Những này cũng là thôi, then chốt là thụy hiệu: Trung! Đây thực sự là xã hội phong kiến bề tôi vinh dự cao nhất! Liền ngay cả Gia Cát Lượng thụy hiệu đều là hai chữ: Trung vũ. Trần Chi thụy hiệu lại vượt qua Gia Cát Lượng, đây là vinh diệu bậc nào!

Không phải là không có ý kiến phản đối, trên thực tế Thượng thư đài mấy cái phó xạ tất cả đều không tán thành, nhưng Lưu Thiện vẫn nhất ý đi một mình làm. Đây đối với đã năm mươi một tuổi, chính trị kinh nghiệm phi thường thành thực Lưu Thiện tới nói, là rất hiếm có tùy hứng cùng chân thành cảm tình lộ ra ngoài.

Trần Chi đối với Lưu Thiện tới nói, trừ ra quân thân quan hệ, còn có bằng hữu tình nghĩa.

Mười bảy tuổi đăng cơ, sau ròng rã mười hai năm, bị Gia Cát Lượng quản được gắt gao, liền Thành Đô hoàng cung đều chưa từng ra ngoài. Chuyện gì đều không có cách nào nhúng tay. Cái gì quyền lực đều không có.

Rốt cục Gia Cát Lượng treo, nhưng là nhân gia trước khi chết còn để lại di mệnh: Sau khi ta chết Trương Uyên có thể, Trương Uyên chết rồi Phí Y có thể. Liền lại đợi mười sáu năm.

Cho đến lúc Phí Y bị đâm, Lưu Thiện mới rốt cục bắt được hoàng đế cần phải có quyền lực. Lúc này Lưu Thiện đã bốn mươi lăm tuổi, làm hai mươi tám năm cái tầy con dấu.

Lúc này Trần Chi đến rồi. Hắn có rất mạnh chính vụ năng lực, có thể đem Thục Hán một quốc gia công việc vật xử lý ngay ngắn rõ ràng. Hắn có rất mạnh phối hợp năng lực, có thể đầy đủ điều hòa chủ chiến phái, chủ hòa phái mâu thuẫn. Làm yên lòng Ích Châu người đồng thời chống đỡ Khương Duy kẻ tục bắc phạt. Hắn cũng dám tại đàm đương, xảy ra vấn đề chủ động thay hoàng đế bôi đen. Tối mầu chốt nhất một điểm là: Hắn phi thường tôn trọng hoàng đế, không có chút nào ôm đồm quyền, Thượng thư đài trung thành chấp hành hoàng đế hết thảy minh ám ý chỉ. Có thể nói, Trần Chi chấp chính này sáu năm, Lưu Thiện mới rốt cuộc biết hoàng đế đến cùng là ra sao.

Vì lẽ đó, Lưu Thiện đối Trần Chi cảm tình là chân thành.

Đương nhiên, có người đi rồi, những người còn lại còn phải tiếp tục sinh hoạt. Lưu Thiện suy nghĩ nhiều lần, vẫn là nhận lệnh Đồng Quyết là Thượng thư lệnh —— cái tên này không có là hoàng đế bôi đen giác ngộ đúng là cái tiếc nuối, nhưng cùng Gia Cát Chiêm so ra,

Không có thăng thần tính xấu. Dù sao vẫn là có thể tiếp thu.

Vì động viên quãng thời gian trước lấy Thượng thư lệnh tự xưng Gia Cát Chiêm, Lưu Thiện đem hắn cha từ nhỏ chức quan thưởng cho hắn: Thượng thư phó xạ bản chức trên, bổ thêm một cái Quân Sư tướng quân —— người bạn nhỏ, ta vẫn là rất yêu quý người nha. Cha người trước đây chính là tại Quân Sư tướng quân nhậm trên cát bước mà, vì lẽ đó, người nhậm thêm mấy năm, ta sẽ đề người làm Thượng thư lệnh.

Sau, Lưu Thiện lại nhận lệnh Hoàng Hạo là Trung thường thị, Phụng xa Đô úy. Tin tức này vừa truyền ra, triều chính lại là tất cả xôn xao.

Đại ca! Nhà người không phải được xưng thừa tước Hán thất chính thống sao? Vậy người không biết năm đó chính là Thập thường thị phá đồ Đại Hán? Hiện tại người lại tới một người Trung thường thị? Chúng ta cái này Đại Hán có phải là cũng phải bộ trước một cái Đại Hán đường xưa?

...

"Trở lên chính là tháng này đầu tháng triều đình trên tình huống, nói tóm lại, ta phương đại thắng. Duy nhất đánh đối chính là người tam thúc ta nhân chức không có."

"Hừm, khổ cực tam thúc."

"Chỉ là này Thượng thư lệnh tạ thế, Hoàng Hạo nhưng thăng quan. Ai, ta Đại Hán tiền cảnh đáng lo a."

"Ha ha ha, tam thúc, cái này ta ngược lại không như thế nghĩ. Đây là bệ hạ không thể làm gì bên dưới lựa chọn tốt nhất."

"Ồ?"

"Hừm, tam thức ngươi muốn như thế xem. Trần Trung hầu chấp chính này sáu năm, tuy rằng danh tiếng rất kém cỏi, thế nhưng Trần Trung hầu chính mình không vơ vét tiền tài chứ? Ta Đại Hán phần lớn công việc vật vẫn là làm rất tốt đi."

"Xác thực như thế, Trần Phụng Tông tuy rằng danh tiếng rất xấu, nhưng thật sự không vơ vét tiền tài."

"Vì lẽ đó nha, Trần Trung hầu là vì bệ hạ phân gánh trách nhiệm đem thanh danh của chính mình làm xú."

"Chuyện này. . . Lại là bệ hạ. . ."

"Đúng đấy, trên đời này một khi làm việc liền có thể phạm sai lầm, vĩnh viễn thánh minh tình huống chỉ có hai loại, một loại là không làm việc —— thừa tướng tại thời điểm chính là cái dạng này. Một loại là có người cho hấn bôi đen —— Trần Trung hầu chính là cái dạng này."

"Vì lẽ đó bệ hạ thả ra Hoàng Hạo. . ."

"Đúng, Hoàng Hạo sau đó liền muốn thay bệ hạ gánh chịu hết thảy ác danh. Đáng tiếc a, Hoàng Hạo tuy rằng có cái này giác ngộ, nhưng hấn không có Trần Trung hầu phẩm đức, vì lẽ đó Thượng thư đài còn phải do Gia Cát Tư Viễn đem không trụ gián điệp. Nhưng Gia Cát Tư Viễn vừa không có cụ thể công việc vật năng lực, còn phải để Đồng Cung Tập quai Thượng thư lệnh. Bởi vậy, bệ hạ hậu thụ Trần Trung hầu là có đạo lý: Trước đây một cái Trần Chi liền đem ba người này việc tất cả đều làm xong. Hiện tại không thể không làm ba người đến đáp đãi, này cái bản nếu như đáp không tốt. Ta Đại Hán trung khu sẽ càng ngày càng không còn chút sức lực nào."

"Ngươi đây cái đầu là làm sao trường? Nói ngươi thông minh đi, ngươi liền đón đãi người lễ nghi cơ bản cũng không hiểu. Nói ngươi bản đi, cách xa ở bên ngoài ngàn dặm triều đình trên đồ vật nhưng một chút nhìn thấu. . ."

Ha ha, bởi vì ta là xuyên việt giả a.

"Hừm, những chuyện này không nói. Tam thức qua lại bốn ba khổ cực. Chết nhi mời ngươi uống rượu, ăn đất đậu."

"Khoai tây? Đó là vật gì."

"Ha ha, một hồi liền biết rồi. Tiểu Thất, đi đem Tiểu Cơ cùng đầu to cũng khiến đến."

Năm cái họ Quan tập hợp sau chạy đến phía sau núi một tòa trong phòng nhỏ, Quan Nghi mở ra một ủng vò rượu: "Tam thức, nếm thử, đây là vừa ủ ra đến qua đầu rượu."

Nhìn trong bát trong treo thấu triệt màu tím nhạt quả đầu rượu, nghe cái kia xông vào mũi một trận vị ngọt. Quan Sách không khỏi con sâu rượu đại động, cấp tốc bung lên bát, ngẩng đầu lên uống một hơi cạn sạch.

"Ô ~~~ rượu ngon! Tuy nói sức mạnh không lớn, nhưng thắng ở vị cam thuần, lấy ta góc nhìn, rượu này không riêng là nam tử, chính là nữ tử cũng sẽ thích."

"Ha ha ha, tam thức cảm giác rằng tốt là tốt rồi. Rượu này, tiểu chất vốn là cũng là chuẩn bị nhắm vào nữ tính cùng công tử nhà giàu ca." Quan Nghi vừa cười ha ha nói chuyện với Quan Sách, vừa tại lửa than bên trong không được lay.

"Được rồi, tam thức, thỉnh nếm thử cái này. Ân, Tiểu Thất, ba người các ngươi cũng đều đến một chút. Đặc biệt ngươi, đầu to, hơn một năm nay mỗi ngày chăm sóc đồ chơi này, cực khổ rồi."

Bốn người học Quan Nghi dáng vẻ, hai tay đẩy ra biểu bị bị thiếu hắc không rác rưởi khoai tây. Màu vàng óng bên trong như trong, nhàn nhạt vị ngọt, không một không khiến người ta thêm ăn nhỏ dãi.

"Rốt cực, rốt cực, nhanh hai năm, rốt cực dám ăn đất đậu." Xem đến đây không lồ hương nhu khoai tây, Quan Nghi cũng không nhịn được lệ rơi đầy mặt.

"A, ăn ngon, ăn ngon! Xích Nô Nhi, đây là vật gì? Làm sao trước đây chưa từng có ăn được qua?"

"Cái này a, có thể gọi khoai tây, cũng có thể gọi khoai tây. Xem như là củ từ một cái biến chủng đi. Chết nhi lúc trước cũng là ngẫu nhiên phát hiện như thế một cái, sau đó trải qua hơn hai năm nhiều lần trồng trọt, cuối cùng cũng coi như là sáu, bảy vạn viên." —— đây là tốt nhất che giấu cơ

Quan Nghi nói tới chỗ này, sắc mặt căng thẳng: "Đầu to, biết vật này mẫu sản bao nhiêu chứ?"

Quan đầu to nom nớp lo sợ hồi đáp: "Gia chủ, vật này thật sự khủng khiếp. Nô tỳ theo phân phó của ngài, một người đơn độc tính toán qua, mẫu sản 50 thạch trở lên!"

"Cái gì!"

Nghe được như vậy con số, Quan Sách sột một thoáng liền nhảy lên đến rồi, khắp khuôn mặt là khiếp sợ: "Chuyện này. . . Này, đầu to, ngươi không có tính toán sai chứ? So lúa nước mẫu sản cao gấp mười lần?!"

"Tam lão gia, nô tỳ lần thứ nhất tính toán đi ra cũng không tin a. Nhiều lần quên đi ba lần, đều là 50 thạch trở lên a!"

"Ha ha ha, tam thúc, không những như thế, vật ấy không giống như lúa nước lúa mì yếu ớt, khe núi bạc tảng đất cũng có thể sinh dung mạo rất tốt. Quái thạch đá lôm chôm to bằng lòng bàn tay thổ địa cũng có thể gieo vào một hai oa. Có vật này, ta có lòng tin để Phù Lăng quận trồng trọt đất ruộng phiên gấp mười lần!"

"Tê ~~~~" Quan Sách đã là đỏ cả mặt, kích động đến không cách nào tự ức: "Thiên! Đại thiên! Ta Đại Hán sẽ vĩnh viễn không hề bị thiếu lương nổi khổ rồi!"

Tại lịch sử bán vị diện, Trung Hoa dân tộc Hán bản thổ một thân khâu gánh chịu lượng như vậy chỉ có một trăm triệu trên dưới. Có thêm phải thay đổi triều đại tiến hành tự tàn. Nhưng cái cuối cùng vương triều Mãn Thanh nhưng nuôi sống 4 trăm triệu nhân khẩu. Dựa vào chính là lấy khoai tây làm đại biểu châu Mỹ cao sản thu hoạch. Cụ thể đến Thực Hán không chế mảnh đất này tới nói, tại khoai tây, khoai lang, bắp ngô các châu Mỹ thu hoạch tiến vào Trung Hoa trước, Trung Hoa tây nam vùng núi giới hạn ở địa lý điều kiện, trồng trọt diện tích phi thường có hạn, nhưng có khoai tây, khoai lang, bắp ngô sau, tây nam vùng núi cây ruộng diện tích gia tăng đầu chỉ gấp trăm lần?

Bất quá, cũng không phải quá đáng khuyếch đại khoai tây tác dụng: Vật này đầy nước lượng cao tới 75% trở lên (đồng dạng trọng lượng gạo như vậy chỉ có 15%). tại tương đồng trọng lượng điều kiện tiên quyết, khoai tây hàm đường hàm lượng chỉ là gạo một phần tư, protein hàm lượng càng là tại một phần năm trở xuống, nói cách khác, khoai tây có thể no bụng, cũng có thể cung cấp duy trì sinh mệnh nhiệt lượng. Thế nhưng nhân sinh tóc dài dục, đại não suy nghĩ cần protein nhưng hàm lượng cực nhỏ. Vật này chung quy chỉ là lương thực không đủ dưới tình huống bị tuyền hoặc lương thực sung túc một món ăn hào. Làm chủ thực? Xác thực vẫn là chênh lệch một chút.

Kỳ thực, khoai tây đối Trung Hoa ý nghĩa, chủ yếu ở chỗ để Trung Hoa lượng lớn vùng núi đồi núi cũng có thể sản xuất lương thực, do đó mở rộng trồng trọt diện tích.

"Ha ha ha, tam thúc, vật ấy tuy tốt. Nhưng tiểu chất tạm thời không chuẩn bị đem hoàn toàn mở rộng."

"Này là vì sao? Từ Phong a, tuy nói vật ấy là có thể cho ta Quan gia mang đến rất lớn lợi nhuận. Nhưng đây là lương thực a, không phải rượu a, sếp a gì đó sự vật a."

"Ai, tam thúc muốn đi nơi nào. Chất nhi còn không đến mức vì một nhà một tính lợi ích tổn hại thiên hạ bách tính. Này nguyên nhân chủ yếu là: Ta Đại Hán vẫn không có nhất thống thiên hạ a. Tam thúc ngươi suy nghĩ một chút, nếu là vật này truyền tới ngụy Ngụy cùng Đông Ngô, lấy bọn họ thổ địa cùng nhân lực, sẽ sản xuất bao nhiêu đồ vật? Đến lúc đó ta Đại Hán cùng với những cái khác hai nước chênh lệch không phải càng lúc càng lớn?"

"Ngươi nói cũng có đạo lý. Vậy ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?"

"Hoàn chỉnh khoai tây tuyệt không có thể xa cách ta chọn lựa mấy ngọn núi. Thế nhưng chúng ta có thể lấy cực giá tiền thấp thụ khai quật bột đậu cùng hong khô khoai tây mảnh."

"Ừm . . . Này cũng cũng có thể được."

"Vì lẽ đó tam thúc a, chuyện này ta liền Lệnh Hành, Quốc uy bọn họ đều không có nói. Bởi vì việc này sự tình thực sự là quá lớn. Tạm thời chỉ có thể có chúng ta năm người biết. Sau tam thúc nhiệm vụ của ngươi chính là chương quân này khoai tây sinh sản tất cả!"

"Thái thú xin yên tâm, mặt tướng thề không hổ thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Cánh bướm (7)

Cảnh Diệu năm đầu tám tháng, đang vì đó phụ giữ đạo hiếu sau ba tháng, Trần Chi trưởng tử Trần Xán tại trâu Bì leo lên My gia hiệu buôn thương thuyền, hướng về hần nhiệm sở: Phù Lăng quận Phù Lăng huyện xuất phát.

Trần Chi không bao lâu phụ mẫu đều mất, nắm quyền sau cũng không tham. Vì lẽ đó Trần gia cũng không quá giàu có, lần này Trần Xán xuất hành, cũng không có hơn một năm trước mấy đại công tử ca như vậy làm ra hơn ngàn người trận chiến —— bất quá mười cái tùy tùng mà thôi. Hơn nữa bởi Trần Chi không kết đảng, quan hệ tốt nhất Khương Duy lại cách xa ở Vũ Đô quận. Vì lẽ đó lần này Trần Xán tiên nhiệm, lại chỉ có Hoàng Hạo được Lưu Thiện chỉ thác trước để đưa tiễn.

"Trần huyện trưởng cẩn thận đi làm, có chuyện khó khăn gì cứ việc cùng chúng ta nói. Cùng chúng ta nói rồi, chính là cùng bệ hạ nói rồi."

"Đa tạ Trung thường thị, đa tạ bệ hạ."

"Hừm, đến Phù Lăng quận thấy Quan Tử Phong, thỉnh đại chúng ta hướng về Quan Tử Phong hỏi thăm. Hẳn chút thời gian trước phái người đưa tới các loại rượu trái cây, chúng ta rất yêu thích. Hẳn hữu tâm."

Đúng, theo mùa hè đến, Phù Lăng quận đầy khắp núi đồi quả dại đầu đầu cũng có, theo Quan thái thủ năm mươi thạch quả dại đổi một thạch lương thực mệnh lệnh một thoáng, Phù Lăng quận cảnh nội hơn hai vạn người Hán và mấy lần tại đây người mán Ngũ Khê đều tập thể phát chuyển động khắp nơi hái quả dại. Sau đó chính là lượng lớn các loại khẩu vị rượu trái cây bắt đầu tại Thành Đô ra thị trường.

Quan Nghi Phục Hưng xã bán cho My gia hiệu buồn rượu trái cây là mỗi thạch 200 tiền, tại Thành Đô My gia hiệu buồn ra thị trường rượu trái cây nhưng là mỗi thạch 400 tiền. Nếu như ven vện là như vậy cũng là thôi, then chốt là tại My gia hiệu buồn nội bộ cái khác cửa hàng, rượu trái cây là biếu tặng phẩm.

Tỷ như, tại My gia mới phượng viện, kế giảm miễn dầu thấp phí sau, My gia còn đối mỗi vị ở lại mới phượng viện qua đêm khách nhân biếu tặng một bình rượu trái cây. Những này tiểu mảnh lợi thiết thực để My gia kinh doanh mỗi một dạng thương phẩm đều hữu cơ kết hợp lên. Thành Đô cái khác các đại Thương gia, đều lòng mang phần uất nhưng lại không thể làm gì.

Rễ dương xỉ phấn, Diên Hi son, xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu, rượu trái cây. . . Trừ ra những này Phù Lăng quận đặc sản ở ngoài, My gia cửa hàng còn quy mô lớn ra thị trường các loại thịt khô, sản vật núi rừng, quý giá được liệu. Người biết chuyện đều rõ ràng, những thứ đồ này nguồn cung cấp, tất cả đều tại Phù Lăng quận.

Tại Đà Giang, Trường Giang, Ô Giang trần trực hơn nửa tháng sau, Trần Xán Trần huyện trưởng rốt cục đến hần nhiệm sở.

Mặc dù đối với Phù Lăng quận phen hoa đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hần ngồi thuyền chuyển qua một đạo đường núi, Phù Lăng huyện thành đột ngột xuất hiện tại trước mắt hần, Trần Xán vẫn là cảm nhận được sâu sắc chấn động.

Hần ngồi thuyền đến thời điểm đã tiếp cận gò Tuất, trên mặt sông tầm nhìn đã thật không tốt. Nhưng là làm Phù Lăng huyện thành xuất hiện tại trước mắt hần, hai mắt của hần lại xuất hiện ngẩn ngui mạnh coi.

"Đền đức huy hoàng, tiếng người huyền ảo." Đây chính là Trần Xán đối Phù Lăng huyện thành ấn tượng đầu tiên.

"Trần huyện trưởng, tại hạ xin lỗi."

"Nhà đồ một đường khổ cực, có tội gì?"

"Là như vậy, này Phù Lăng huyện bến tàu gần nhất một năm qua quá mức thịnh vượng, mà Ô Giang mặt sông lại so sánh chật hẹp, vì để tránh cho đường hầm tắc, vì lẽ đó Quan thái thủ định ra rồi quy củ. Hết thấy đến thuyền nhất định phải lần lượt ngừng. Chúng ta này thuyền bây giờ cách ngài huyện nha còn có khoảng chừng hai, ba dặm lộ trình, nhưng phía trước đội tàu bài quá trường. . . Vì lẽ đó Trần huyện trưởng nếu là không muốn chờ chờ, tại hạ cũng chỉ có trước tiên cập bờ đình thuyền. Trần huyện trưởng phải bộ hành một khoảng cách."

"Há, ta làm chuyện gì. Không sao không sao, vậy thì cập bờ đi. Vừa vận một đường đi một chút nhìn huyện tình."

"Rõ! Đến nha, cập bờ để Trần huyện trưởng rời thuyền, đều cho ta cẩn thận."

Xuống thuyền, Trần Xán bọn người còn tại chính bị hành lý, một nhóm đầu quần khăn xanh, lưng đeo đòn gánh hần từ đều dâng lên trên.

"Bọn người muốn làm gì? !" Trần Xán hộ vệ nhìn thấy đám người kia nhảy nhót, kỹke về mặt, nhất thời bị kinh dọa cho phát sợ.

"Vị này gia không nên hiểu lầm, chúng ta đều là bồng bồng, nha, bồng bồng là Quan thái thủ đối với chúng ta xưng hô. Chúng ta là lực phu. Chuyên môn cho khách nhân đảm hành lý. Chư vị lão gia hành lý xem ra không ít, có muốn hay không thuê chúng ta vận chuyển?"

Bồng bồng? Lực phu? Tại Thành Đô trên vùng bình nguyên sinh hoạt cả đời Trần Xán cùng với tùy tùng là rất khó lĩnh hội xuyên đồng khu vực đi lên trên khám gian nan —— bến tàu hạ xuống thuyền,

Ngẩng đầu vừa nhìn, mục đích của chính mình nhưng ở trên trời.

"Không cần, chúng ta tự. . . Gia chủ."

"Ha ha ha, liền để bọn họ thay chúng ta chuyển. Chúng ta muốn đi Phù Lăng huyện nha, đồ vật mà, ày, chính là những này, này lực tư tính thế nào?"

"Phù Lăng huyện nha? Vậy cũng có năm, sáu dặm. Chúng ta cũng không dám loạn định giá. Các vị lão gia đồ vật không ít, chỉ ít cần năm người, vậy thì 150 tiền."

"Há, người đây cái đi đầu không thành thật, ta nhưng là biết nơi này cách Phù Lăng huyện nha chỉ có hai, ba dặm đường nha." Tuy nói Trần gia không phải nhà đại phú, nhưng 150 tiền, đối Trần Xán cũng không tính cái gì —— bắt quả một tạ gạo thôi. Nhưng là thân là Phù Lăng huyện trưởng, Trần Xán đã tiền vào nhân vật: Phù Lăng huyện thương mại phồn thịnh, mới phải xuất hiện lực phu loại này nghề, này vốn là là chuyện tốt. Thế nhưng lực phu loạn định giá, lừa gạt lừa khách nhân, phá hoại Phù Lăng huyện thương mại tín dự, này liền không tốt.

"Vị này lão gia khả năng là lần đầu tiên tới chúng ta Phù Lăng chứ? Ở trên thuyền nghe nhà đồ nói còn có hai, ba dặm? Ha ha, lão gia, nhà đồ nói hai, ba dặm là chỉ khoảng cách Phù Lăng huyện nha gần nhất hai bến tàu tới đây khoảng cách. Nhưng là Phù Lăng huyện nha tại lưng chừng núi trên a. Mặc dù từ hai bến tàu rời thuyền, cũng phải bò hai, ba dặm pha mới có thể đến a."

Khăn xanh nhìn thấy Trần Xán lộ ra suy nghĩ về mặt, con mắt dư quang lại nhìn thấy phương xa có một đồng khăn trắng tại chạy tới, không khỏi sốt sắng: "Vị này lão gia, chúng ta cũng không dám lừa khách nhân. Nếu là phạm vào này điều, huyện nha Lý huyện lệnh có thể tha thứ không được chúng ta. Các lão gia không ngại để chúng ta cho các người vận chuyển, nếu là một đường hạ xuống không đủ năm dặm đường, chúng ta không lấy một đồng tiền."

"Thiện, vậy cứ như thế đi."

"Được rồi!" Khăn xanh hoan hô một tiếng, lập tức bắt chuyện thủ hạ các huynh đệ lên đến cho Trần Xán một nhóm hành lý đóng gói. Đừng nói, dù sao cũng là nghề nghiệp, đánh chính là vừa nhanh lại tốt.

Phương xa khăn trắng môn cũng chạy tới, đi đầu vừa nhìn khăn xanh môn đã bắt đầu đóng gói, không nhìn được cô lên: "Bàn Đại Tráng, các người lại cướp được một đơn a! Lần này tay rất nhanh mà."

"Khà khà khà, Điền lão đầu, người già đầu, vẫn là ở trong núi trích quả đại đối lương thực đi, tội gì đến cùng các tiểu tử tránh cái này đồng tiền khổ cực."

"Hừ! Ai nha, lại có thuyền tới, các anh em mau mau!"

Khăn xanh môn cấp tốc đem Trần Xán bọn người hành lý đánh thành mười cái bọc lớn, sau đó mỗi người đòn gánh trên treo lên hai bao: "Lão gia, chúng ta này liền đi?"

"Thiện, đi thôi."

Một nhóm mười sáu người, bắt đầu dọc theo Phù Lăng huyện thành ở ngoài quan đạo tiến lên, Trần Xán có ý định hiểu rõ huyện tình, sở dĩ chủ động dựng lên câu chuyện: "Vị này tráng sĩ xưng hô như thế nào? Người ở nơi nào?"

"Ta ở đâu là tráng sĩ a, tráng sĩ liền không làm cái này. Ta tên Bàn Đại Tráng. Là dưới đây 300 dặm ở ngoài Bàn Vương trại người. "

"Dưới đây 300 dặm? ! Xa như vậy? Vì sao từ địa phương xa như vậy tới nơi này?"

"Nơi này việc nhiều a. Vị này lão gia, vừa nhìn ngài chính là từ Giang Châu, Thành Đô như vậy đại thành đến. Chúng ta chỗ này, núi cao rừng rậm, bên trong trường không được bao nhiêu hoa màu. Quan thái thủ đến rồi sau dạy chúng ta chế tác rẽ dương xỉ phấn, chúng ta trại so trước đây khá hơn một chút. Trước đây Quan thái thủ không có tiền nhiệm thời điểm, chúng ta trại hàng năm đều phải chết đói mấy cái lão nhân cùng hài tử."

"Thì ra là như vậy, vậy các người ở đây làm lực phu, một tháng thu vào bao nhiêu?"

"Cái này nói không chắc. Gần nhất thu hoạch vụ thu mà, lui tới thuyền hàng rất nhiều, chúng ta thu vào cũng không sai. Tháng trước bắt được cá nhân ta trên tay, ăn, ta nghĩ nghĩ, có chừng hơn 500 đi. Đủ mua ba thạch nhiều lương thực đây. Bất quá lại có thêm hai tháng phòng chừng liền không xong rồi. Khi đó rượu trái cây, Điền Hi sơn sinh sản đều sẽ đình chỉ, hơn nữa Ô Giang mực nước cũng sẽ hạ thấp, thuyền lớn không vào được, khi đó chúng ta liền muốn hồi trại bên trong đi đâu."

"Há, bàn tráng sĩ, vừa này đám kia đầu đội khăn trắng cũng giống như các người là lực phu?"

"Đúng rồi, bất quá bọn hán là Điền gia trại người. Điền gia trại là chúng ta Tất Tư Tập cái thứ nhất hướng về Quan thái thủ biểu thị thần phục trại, vì lẽ đó những người này cũng tối ngạo khí. Trước đây thường thường cướp việc buôn bán của chúng ta."

"Cái kia Quan thái thủ liền mặc kệ?"

"Quản lực! Quan thái thủ như vậy quan tốt làm sao sẽ mặc kệ. Quan thái thủ cho chúng ta định quy củ lực. Không cho phép dùng binh khí đánh nhau, dùng binh khí đánh nhau trại sau đó toàn bộ không cho tiến vào Phù Lăng huyện thành. Không cho phép ác ý xuống giá cướp khách, như ta như vậy chọn hai cái trọng trách đi một dặm đường, lực tư tới không thể thiếu thấp hơn năm tiền. Không được cho mới tới khách nhân hư báo chằng đường, phát hiện thủ tiêu lực phu tư cách. . . Ày, lão gia, thấy không, ta trước ngực áo choàng ngắn trên có ba chữ đây. Quan thái thủ nói ba chữ này niệm Bàn Vương trại. Ngài nói, ta dám lừa khách nhân để trại không mặt mũi mà."

Chương 42: Cánh bướm (8)

Đoàn người nói một chút đi một chút, rất nhanh liền từ cảng tiến vào huyện thành. Lúc này sắc trời đã hoàn toàn tối lại. Phù Lăng bên trong huyện thành thân cây trên đường, rất nhiều Thương gia đều đốt tực chết phong đăng. Trong khoảng thời gian ngắn, cả huyện trong thành sao lốm đốm đầy trời, rất có cái kia một chút ý thơ.

Đáng tiếc, phố phường địa phương, ý thơ là không dựa dẫm được.

"O! Bàn Đại Tráng, lại nhận được một đơn việc a. Đem khách nhân đưa xong, đến ta trong cửa hàng đến ngồi một chút? Ngày hôm nay bản điểm dương xỉ ba nhưng là tham năm phần mười bột mì a!"

"Ta phi! Lý lột da, muốn mặt không? Tham năm phần mười bột mì dương xỉ ba người còn bán hai văn một cái? Không thiết thòi chết người! Bàn Đại Tráng, đưa xong khách nhân, anh em kết nghĩa môn mang tới tiệm của ta bên trong đến, hôm nay bản điểm cây mận rượu giảm 50%!"

Nhìn trên đường đi mỗi cái Thương gia thét to, Trần Xán phảng phất lại trở về Thành Đô. Không, Thành Đô cũng không có chợ đêm a —— giờ Dậu vừa qua, trên đường cái mọi người không nhìn thấy một cái.

"Các lão gia sau đó đi huyện nha để tốt hành lý, nếu là trong bụng đói bụng mà nói, từ huyện nha đi ra hướng tả đi, thứ ba gia cửa hàng, mang theo 'Vĩnh cùng' băng hiệu, nơi đó xào thịt, thịt nướng đều vô cùng tốt. Giá cả cũng không mắc, một người khoảng chừng năm mười tiền là có thể ăn no."

"Ha ha, Bàn tráng sĩ đi ăn qua?"

"Này! Lão gia ngài đây là chế nhạo ta rồi. Ta nơi nào cam lòng đi ăn cái kia a, đều là nghe cái khác lão gia nói rồi."

"Hừm, Bàn tráng sĩ, các người trại trừ ra hàng năm hạ thu hai mùa đến huyện thành bên trong làm lực phu ở ngoài, còn có cái gì tiền thu sao?"

"Trước đây rất ít rồi. Chính là to bằng lòng bàn tay một mảnh đất loại điểm gạo, sau đó chính là săn thú, bắt cá, thái rau dại rồi. Thường thường ăn không đủ no đói bụng hoảng rồi. Hiện tại Quan thái thủ đến rồi tốt hơn rất nhiều rồi, trừ ra làm lực phu, còn có thể vào núi hái quả dại, dầu đồng quả tìm đến Mã từng sự đổi lương thực rồi. Mã từng sự cũng là cái quan tốt rồi, giá cao thu mua chúng ta săn tìm rồi, ngón tay dài một cái cá, to bằng móng tay đinh ốc cũng phải rồi. Giá tiền so trước đây cao không ít rồi. . . Năm nay tháng mười một ta lúc trở về, trừ ra mua lương thực, còn muốn cho nhà bà nương mua tấm vải trở lại rồi. . ."

"Vậy các người có nguyện ý hay không toàn bộ trại chuyển tới Phù Lăng huyện thành đến trụ đây?"

"Cái này a. . . Trong nhà lão nhân nói không được rồi, Tất Tư Tập người không thể rời đi cố hương của chính mình rồi. Lại nói Quan thái thủ cũng nói hiện tại mới mở thổ địa không đủ, nhà cũng không đủ trụ rồi. Ôi này, lão gia, huyện nha đến rồi!"

Trần Xán này một đường đến thu hoạch rất lớn, tâm tình cũng rất tốt: Hắn cảm thụ đến nơi này có một loại Thành Đô cũng không có đồ vật. Thứ này hay là gọi sức sống, hay là, là hy vọng!

Vì lẽ đó, tâm tình thật tốt hắn một lần cho đối phương 300 tiền lực tư, làm cho Bàn Đại Tráng bọn người liên tục nói cảm ơn, Bàn Đại Tráng thậm chí còn mời Trần Xán bọn người đi bọn họ Bàn Long trại làm khách.

"Lão gia thực sự là người tốt rồi, lão gia có thể hay không ban xuống họ tên? Sau đó đến chúng ta Bàn Long trại làm khách, ta Bàn Long trại từ trên xuống dưới đều muốn tới đón tiếp lão gia rồi."

"Ha ha ha, dễ bàn. Bản quan là mới nhậm chức Phù Lăng huyện trưởng Trần Xán, Bàn Long trại, bản quan sau đó có cơ hội nhất định sẽ đi xem xem." Trần Xán phi thường hưởng thụ nhìn thấy, khi hắn báo lên danh hiệu sau, Bàn Đại Tráng một nhóm năm người tất cả đều tròn to hai mắt, ngoác to miệng, triệt để ngốc roi mất.

"Ha ha ha, Trần huyện trưởng tội gì chọc ghẹo này quần bông bông." Một cái trung niên thanh âm của nam nhân đánh vỡ ngẩn ngui yên tĩnh.

Nhìn thấy Trần Xán xoay đầu lại, cái kia cái người đàn ông trung niên chấp tay: "Tại hạ là là chờ đợi cùng Trần huyện trưởng giao tiếp đương nhiệm Phù Lăng huyện trưởng Lý Thường Lý Thúc Phong, Trần huyện trưởng, có lẽ."

"Ai nha, không dám làm Lý huyện trưởng thân nghênh. Tại hạ Trần Xán Trần Bá Ngọc, gặp Lý huyện trưởng."

Hai người tiến vào huyện nha sau, Lý Thường nói: "Bá Ngọc một đường ở xa tới khổ cực, mà lại trước tiên an giấc. Phù Lăng huyện dân sách sổ sách ta đã toàn bộ chuẩn bị kỹ càng. Sáng sớm ngày mai liền giao tiếp làm sao?"

"Không sao, thúc Phong huynh. Tiểu đệ này sẽ tinh thần cực kỳ. Nếu là thúc Phong huynh này sẽ không sự tình, có thể hay không bởi tiểu đệ cảm được soi dạ thoại?"

"Ha ha ha, thiện. Như thế thỉnh Bá Ngọc đến hậu viện thay y phục." Lý Thường nói xong xoay đầu lại: "Người đến a, đi đem bản quan số ba trên xe mận rượu để một vò, không, hai đàn đến."

Trần Xán tại Lý Thường hậu viện hơi sự tình rửa mặt sau đó đến đại sảnh ngồi vào chỗ của mình, Lý Thường từ lâu mở ra vò rượu, nghe tỏa ra mùi thơm

ngát mặn rượu, Trần Xán tinh thần do một trong chán.

"Tiểu đệ tại Thành Đô chỉ uống qua quả dâu rượu, này mặn rượu là sản phẩm mới loại sao?"

Mặn, là Trung Hoa bản địa quả táo cổ xưng. Thuộc về thanh quả táo hàng ngũ. Cùng phương tây quả táo đỏ so ra, mặn mùi thơm ngát vị càng thêm dày đặc, thể nhưng vị ngọt kém xa. Bất quá có glycerin đi xử tanin sau, mặn ủ quả táo rượu mùi vị nhưng là thanh tân cam thuần.

"Đúng vậy. Cự Quan thái thủ nói, bản địa chính là lòng chảo núi cao khu vực, hạ không nóng bức, mùa đông không lạnh lẽo, thích hợp nhất quả mặn sinh trưởng. Nói đến cũng là xấu hổ, ngu huynh tại Phù Lăng huyện nhậm chức cũng có năm năm, những năm trước đây hàng năm đều nhìn thấy đầy khắp núi đồi các loại quả đại nất trên đất bên trong. Xưa nay không biết lại có thể ư ra như thế rượu ngon."

"Ha ha ha, huynh trưởng không cần xấu hổ. Nói thật, trái cây kia rượu tại Thành Đô ra thị trường sau, địa phương không ít Thương gia tự cho là tìm được mới thương cơ, cũng phái ra lượng lớn nhân thủ đến đã ngoại hái quả đại trở về cất rượu. Ai biết ư ra đến mặc kệ là loại kia rượu trái cây, tất cả đều đáng chất cực điểm, hoàn toàn không có cách nào lỏi vào. Có người từ Phù Lăng quận mua vào lượng lớn heo hơi liền tưng đến trái cây kia rượu có phải là cùng heo hơi trên người một cái nào đó đồ vật có liên hệ, cũng làm rất nhiều thử nghiệm, nhưng toàn đều không thể phục hồi như cũ Phù Lăng quận rượu trái cây khẩu vị. Vì lẽ đó, huynh trưởng từ nhỏ không biết lợi dụng này quả đại, cũng là không thương phong nhã."

"Ha ha ha, hiền đệ này nói nói rất có đạo lý. Ai, Quan thái thủ thực sự là thiên bẩm tài năng a. Nói thật sự hiền đệ, ngu huynh mấy năm trước là mong chờ triều đình nhanh lên một chút đem ta điều đi. Nhưng là hiện tại ngu huynh là thật sự không muốn đi."

"Đề huynh trưởng làm khó dễ, là tiểu đệ sai. Tự phạt một chén."

"Nói giỡn, nói giỡn a. Bất quá hiền đệ a, này Quan thái thủ sau khi đến, ta Phù Lăng quận thực sự là mỗi ngày một cái mới biến hóa. Hiền đệ đến Phù Lăng huyện làm huyện trưởng, vậy thì đúng là đến hưởng phúc."

"Há, huynh trưởng lời này nói như thế nào?"

"Hiền đệ, này một huyện trưởng đây, kỳ thực sự tình cũng là như thế mấy hạng: Một ngày thúc lấy tiền lương giao nộp thuế má. Hai viết trọng tài tranh cãi công bằng phá án. Ba viết chống trộm bộ thủ bảo cảnh an dân. Bốn viết mở ra mới ruộng phát triển dân sinh."

"Đi tới nói này hạng thứ nhất, trước đây Phù Lăng quận dân thiếu ruộng tích, thúc thu thuế má được kêu là một cái gian nan. Diên Hi mười chín năm, bâng thái thủ phí đi sức của chín trâu hai hổ, tự mình thăm viếng năm cái huyện hơn ba mươi thôn xã, mới đề Phù Lăng quận nộp lên cho quốc khố tiền lương đạt đến triều đình hạn ngạch chín phần mười. Này đã là Phù Lăng quận lập quận tới nay cao nhất. Nhưng là Quan thái thủ đến rồi sau, Diên Hi hai mươi năm thuế má, không chỉ đủ ngạch giao nộp, còn nhiều tước hai phần mười. Hơn nữa hiền đệ một đường đi tới cũng nhìn thấy, Phù Lăng quận chiếu như thế tiếp tục phát triển, trừ khi triều đình hàng năm hạn ngạch lên một lượt trưởng năm phần mười, bằng không giao nộp thuế má hoàn toàn không thành vấn đề."

"Trở lại nói này thứ hai hạng a, trước đây ngu huynh được kêu là một cái đầu đau. Từ sáng đến tối đều là xử lý chút chuyện vặt vãnh sự tình. Thí dụ như hai người vì tranh một cái túi vải quyền sở hữu, liền tại ngu huynh trên công đường qua lại tranh chấp năm ngày! Không có phải làm pháp, khi đó đại gia đều cùng a, một chút xiu đồ vật đều là rất quý giá. Nhưng bây giờ thì sao? Ngu huynh nha môn trước cái kia phiền đại cô đã rất lâu không có vang lên qua. Đại gia hiện tại chỉ cần chịu ra sức, liền có thể kiếm đến tiền mua được lương thực, chỉ cần hơi hơi có một chút tự cường chí tâm, ai còn chịu hoa nhiều thời gian như vậy vì một chút xiu sự vật bị thẩm vấn công đường a."

"Cho tới mặt sau hai hạng, hiền đệ tại Thành Đô cần phải cũng có nghe thấy. Bừa bãi tàn phá Phù Lăng quận thú hại đã chiếm được ức chế, bản quận bên trong người mán Ngưu Khê một mặt bị thái thủ kinh sợ, một mặt chỉ cần chịu hoa khí lực đi hái quả đại, dầu đồng quả, đánh bắt cá, mò bói, liền đều có thể đổi đến lương thực. Vì lẽ đó trên căn bản sẽ không có cái gì trại mất không mở đến cướp bóc người Hán. Này đã thủ cùng người Man uy hiếp không còn, chúng ta là có thể hướng lòng chảo hai bờ sông phía sau núi xuất phát, mở ra mới ruộng."

"Vì lẽ đó a, gần nhất này non nửa năm bên trong, ngu huynh tháng ngày trải qua phi thường thoải mái a —— hằng ngày công vụ phát cái văn liền làm, trước đây thông thường chuyện phiền toái một cái đều không có, cả ngày chính là cận thủy lâu đài trước tiên hưởng thụ Phục Hưng xã mãn mê ra đến Shinsha tây, những ngày tháng này, khoan khoái a."

"Đa tạ huynh trưởng chỉ giáo. Bất quá tiểu đệ cũng phải chúc mừng huynh trưởng cao thăng đây. Bất kể nói thế nào, huynh trưởng tại Phù Lăng huyện nhậm thượng cây ruộng, hộ khẩu đều rất lớn đáng lên. Bởi vậy triều đình đề bạt huynh trưởng là Đăng Cừ quận thái thủ cũng là chuyện đương nhiên."

"Ai ai, hiền đệ a, ngu huynh đây là dựa vào người khác mà làm nên, đều là dính Quan thái thủ ánh sáng a. Này nếu như đi tới Đăng Cừ quận, còn không biết như thế nào cùng nơi đó bản thuần rất giao thiệp với đây."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Trách nhiệm nặng như núi (1)

Sáng ngày thứ hai, Trần Xán cùng Lý Thường phi thường cấp tốc xong xuôi giao tiếp. Song phương ký tên đồng ý sau, Lý Thường bồi tiếp Trần Xán đi phủ thái thú thấy Quan Nghi.

Mới vừa đi tới phủ thái thú cửa, liền nghe thấy "Loảng xoảng" một tiếng vang thật lớn, sau đó liền nhìn thấy phủ thái thú thiên môn mở ra, một cái mặt đỏ tới mang tai người trung niên đi đầu, chừng mười cái nô giặc dùng hán tử bước nhanh đi ra. Đi đầu người trung niên kia vừa đi còn một bên không ngừng mà phát tay áo: "Thẳng nhải ranh! Thẳng nhải ranh ngông cuồng! Các ngươi, ngươi bộ lão tử ngươi nhất định phải đẹp đề!"

"Thúc Phong huynh? Đây là?"

"Ha ha, Diên Hi son, nền Cảnh Diệu, xà phòng thơm lợi nhuận quá lớn, dẫn tới bao nhiêu người thêm nhỏ dãi. Tình hình như thế ta gặp qua không ít. Bất quá này Bộ gia? Chẳng lẽ Đông Ngô chó hoang cũng nghe tới đây ý vị? Không sao, Bá Ngọc xin mời đi theo ta."

Vừa đi vào phủ thái thú cửa lớn, Trần Xán liền nghe đến trên đại sảnh truyền đến một trận rít gào: "Huynh trưởng, này Ngô chó quá mức vô lễ! Xin hãy cho tiểu đệ ra về thủy phi, tại Ô Giang thượng đem bọn họ tất cả đều diệt!"

Đường đường Đại Hán quan chức lại chủ động yêu cầu phần thủy phi?

Sau đó hạ một thanh âm càng làm cho Trần Xán tan vỡ: "Được, không đem này quần Ngô chó trầm đến trong sông đi nuôi cá khó tiêu ta trong lòng khi. Lệnh Hành, chuyện này liền giao cho ngươi đi làm. Làm được sạch sẽ một chút, không muốn lưu lại người sống!"

"Huynh trưởng yên tâm, tiểu đệ đi một chút sẽ trở lại."

Này, tranh này phong không đúng vậy. Đây rốt cuộc là Đại Hán phủ thái thú vẫn là ổ cướp? Nhưng là xem bên cạnh Lý Thường, giống như một chút đều không có cảm giác, đi được vững vàng. Chẳng lẽ...

Không cho phép Trần Xán nhiều hơn nữa nghĩ, bởi vì việc này phủ thái thú thực sự là quá nhỏ, mấy hơi thở, Lý Thường lôi kéo Trần Xán liền đến đại sảnh cửa.

Một cái hán tử mặt đen vội vội vàng vàng từ đại sảnh đi ra, nhìn thấy Lý Thường sau tùy ý chấp tay liền đi xa. Lý Thường cũng không để ý lắm, trái lại vui cười hơn hờ dỗi Trần Xán giới thiệu: "Vị này chính là Tây hương hầu châu ruột Trương Tuấn Trương Lệnh Hành. Bây giờ cùng Liêu Dũng Liêu tung sự đồng thời phụ trách bản quận hết thảy phòng vệ công tác."

Sau đó hán tử vừa bước một bước vào đại sảnh: "Há, thái thú cùng chư vị thượng quan đều ở a. Vừa vặn, tiếp nhận Trần huyện trưởng tới hôm qua đến, hạ quan đã cùng hán tử xong xuôi giao tiếp, liền lôi kéo hán tử tới nơi này hướng về chư vị báo danh."

Mới vừa phát xong đại hòa Quan Nghi lúc này máu trên mặt cáu bực vẫn không có tiêu tan, nghe được Trần Xán đến cũng có chút lúng túng. Hán mau mau đứng dậy quay về Trần Xán được rồi lễ: "Trần huyện trưởng ở xa tới khô cực, vừa này để người ché giếu."

"Không dám. Hạ quan sau đó liền muốn tại thái thú dưới trướng làm việc. Hạ quan chưa bao giờ nhậm qua thân dân quan, sau đó kính xin thái thú cùng chư vị thượng quan giúp đỡ thêm."

"Ha ha ha, chúng ta này một phòng người, trừ ra Lý huyện trưởng, a không, hiện tại là Lý thái thú, ân, trừ ra Lý thái thú ở ngoài, trước đây đều chưa từng làm thân dân quan. Hiện tại còn không phải làm rất tốt. Há? Trần huyện trưởng tự xưng hô như thế nào?"

"Hạ quan thất lễ, hạ quan họ Trần tên Xán, tự Bá Ngọc. Sinh ở Kiến Hưng mười lăm năm (237 năm)."

"Hừm, bản quan Quan Di, tự Từ Phong. Sinh ở Kiến Hưng mười một năm (233). Bản quan thác cái lớn, liền gọi Bá Ngọc một tiếng hiền đệ. Đến, Bá Ngọc, bản quan vì ngươi giới thiệu sau phủ thái thú chư vị đồng liêu..."

Song phương thi lễ xong, ngồi vào chỗ của mình sau. Quan Nghi tâm tình đã khôi phục yên tĩnh, hán tử đổi một bộ râu tức về mặt nhìn Lý Thường nói: "Lý thái thú, chúc mừng cao thăng a. Này Đăng Cừ quận cùng bản quan Phù Lăng quận đều là hạ quận, sau đó cũng không nên tại bản quan trước mặt tự xưng hạ quan a."

"Thái thú nói giỡn. Hạ quan có thể thăng chức, còn không phải dính thái thú ánh sáng..."

"Chuyện phiếm ít nói, phía ta bên này cho ngươi bị hạ xuống dùng ăn rẽ dương xỉ nhận ra, thu thập, chế tác trộn bộ phương pháp, còn có Diên Hi son trộn bộ chế tác quy trình. Có hai món đồ này, Lý thái thú đi tới Đăng Cừ quận bên kia, nên có có thể là. Ân, vốn còn muốn cho ngươi cung cấp rượu trái cây chất thay thế đường, thế nhưng vật này lợi nhuận quá lớn, nếu như trực tiếp cho Lý thái thú chỉ sợ ngươi áp lực không nhỏ. Vì lẽ đó, Lý thái thú đi tới Đăng Cừ quận, có thể đem bên kia quả đại thống nhất vận chuyển đến Phù Lăng đến, sau đó thông qua sông Gia Lăng một đường nước vận đến huyện Chi giao hàng."

Ta lấy mỗi thạch 50 tiền thu mua."

"Đa tạ thái thú hùng hồn giúp đỡ, như thế, hạ quan đi tới Đăng Cừ quận, phát triển dân sinh thì có để."

Được Quan Nghi bảo đảm cùng chống đỡ sau, Lý Thường hải lòng cáo từ. Lúc này Trần Xán mới đứng lên đến, trịnh trọng đối Quan Nghi được rồi lễ: "Gia phụ qua đời trước, có thư tự tay viết một phong giao cho thái thú."

Quan Nghi nghe vậy, cũng thay đổi một bộ phi thường về mặt nghiêm túc, đứng dậy, đem chính mình từ đầu đến chân hơi thu dọn một thoáng mặc, đầu hơi hạ thấp, hai tay duỗi về phía trước. Phi thường trịnh trọng từ Trần Xán trong tay tiếp nhận Trần Chi tuyệt bút.

Triển khai thư tín, một bút phong gân nhiều lực bút lông tự xuất hiện ở trước mắt. Sử tài Trần Chi đa tài đa nghệ, tinh thông thư pháp, thật sự không phải tùy tiện nói đây.

"Hán Thọ Đình hầu bá thượng, phó không còn nhiều thời gian rồi. Quân hậu thấy tin thời gian, phó làm đã qua đời. Nhiên, phó tuy không phải không hề từ tâm chí thánh hiền, nhưng thâm chịu bệ hạ đại ân, nhưng không thể không vì bệ hạ làm cuối cùng chí bốn ba. . ."

Sau đó trong thư, Trần Chi phi thường tỉ mỉ cho Quan Nghi phân tích trước mặt Thục Hán trong chính quyền bộ kết cấu, phe phái, khắp nơi đại lão chủ yếu lý niệm. Cùng với hiện tại Thục Hán trong chính quyền bộ tồn tại chư nhiều vấn đề. Tuy nói lấy xuyên việt giả góc độ đến xem, rất nhiều đều không chính xác, nhưng Quan Nghi cùng Trần Chi dù sao chưa từng gặp mặt, này Trần Chi lại như thế xuất phát từ tâm can cùng Quan Nghi giảng những thứ này. Quan Nghi nội tâm vẫn rất có một ít xúc động.

"Tự Kiến Hưng tới nay, khai quốc lão thần từng cái héo tàn. Nhiên Diên Hi mười năm trước, ta Đại Hán vẫn còn không có nhân tài thiếu thốn cảm giác. Trần nam giả, Lý Khôi sau Hồ Đốc càng hơn một bậc. An Đông giả, Lý Nghiêm sau Bá Miêu thành thạo điều luyện. Thủ bắc giả, Ngụy Diên sau, Từ Quân càng có hưng thế đại thắng. Còn trung khu, thừa tướng sau tuy rằng không người nào có thể thay thế thừa tướng uy nghi, nhiên Tướng đại tư mã, Phí đại tướng quân trước sau phụ chính, ta Đại Hán quốc thể nhưng có thể vững chắc. Nhiên, Diên Hi mười năm sau, Hồ Đốc, Từ Quân, Bá Miêu trước sau qua đời, các nơi kế nhiệm một bên đốc tài năng đều kém xa tiền nhiệm. Mà trung khu càng là lấy phó này để tiện người cho đủ số, ta Đại Hán quốc gia thế, rồi này ra nước sông ngày một rút xuống cảm giác. . ."

Trần Chi một đoạn này trong lời nói, chủ yếu là đối Thục Hán chính quyền nhân tài thiếu thốn hết sức lo lắng. Dưới cái nhìn của hắn, trấn thủ Nam Trung Lai Hàng đô đốc, Lý Khôi sau là Mã Trung, kết quả Mã Trung làm được so Lý Khôi còn tốt hơn (giữa hai người còn có một cái Trương Dự). Phòng bị Đông Ngô chủ tướng, Lý Nghiêm bị Gia Cát Lượng phế bỏ sau (Gia Cát Lượng đến cùng phế bỏ bao nhiêu người? Đây quyền thần nên phải cũng rất lợi hại a), Đặng Chi tiếp nhận Vĩnh An đô đốc, đem ba năm quận xử lý ngay ngắn rõ ràng không nói, cùng Đông Ngô quan hệ cũng rất ổn định. Mà tọa trấn Hán Trung, phòng bị Tào Ngụy Hán Trung đô đốc đây, Ngụy Diên chết rồi sau Vương Bình tiếp nhận (kỳ thực giữa hai người còn có một cái Ngô Ý), kết quả Vương Bình tại hưng thế lấy 3 vạn binh lực đại bại Tào Ngụy đại tướng quân Tào Sảng 10 vạn đại quân. Mã Trung, Đặng Chi, Vương Bình, tại Thục Hán tam đại địa phương binh đoàn nhậm thượng, đều làm được so với bọn họ tiền nhiệm còn muốn xuất sắc.

Tiếp theo Trần Chi nói, Gia Cát Lượng sau khi chết, tại Thục Hán trung khu, Trương Uyển, Phí Y lần lượt phụ chính. Bọn họ uy vọng cùng Gia Cát Lượng so ra khả năng xác thực không bằng, thế nhưng hai vị này trị chính năng lực cũng không kém, vì lẽ đó Thục Hán trung khu vận chuyển đến cũng cũng không tệ lắm. Toàn bộ quốc gia thực lực tổng hợp, tại đầu hơn mười năm kỳ thực là đang thông thả tăng cao.

Thế nhưng, làm nhóm người này treo sau, toàn bộ Thục Hán nhân tài đội ngũ, đẳng cấp lập tức liền rơi mất quá nhiều.

Điểm này, làm xuyên việt giả, Quan Nghi là phi thường rõ ràng.

Nam Trung phương diện, Mã Trung tạ thế sau, người kế nhiệm là Trương Biểu, hiện tại Lai Hàng đô đốc là Diêm Vũ. Hai vị này đều không có ở Nam Trung làm ra lý lẽ gì đến. Thục Hán đối Nam Trung không hề lực tại từng bước hạ xuống. Điển hình nhất ví dụ chính là: Trương Ngực chết trận sau, độc lập Nam Trung người bộ đội Vô Đương Phi quân liền bị đứt đoạn truyền thừa, cũng trước sau không cách nào trùng kiến.

Vĩnh An phương diện, Đặng Chi người kế nhiệm là Tông Dự. Vị này gia cũng yên yên là miễn cưỡng giữ vững hiện hữu cục diện mà thôi. Càng làm cho người ta cảm tức chính là, Tông Dự hiện tại đã hơn bảy mươi tuổi, có người nói năm nay đầu xuân sau nhiễm trọng bệnh không cách nào trông coi công việc. Triều đình đã chuẩn bị để Nam Trung đô đốc Diêm Vũ tới đón Tông Dự ban, để Tông Dự hồi Thành Đô nuôi già rồi.

Mà trọng yếu nhất Hán Trung đô đốc, Vương Bình sau là Hồ Tế. Đây lại là một vị Kinh Châu Nghĩa Dương người. Hán quân lược kỳ thực cũng không tính trường hạn. Tại Thục Hán chính quyền trước mấy chục năm, hắn chủ yếu nhân vật chính là Ngụy Diên bộ tướng cùng Gia Cát Lượng bắc phạt bộ đội áp lương quan. Hắn có thể làm được Hán Trung đô đốc chuyện này quan Thục Hán sống còn trọng yếu cương vị, chủ yếu dựa vào chính là tư lịch. . .

Hơn nữa hiện tại Thục Hán cơ động binh đoàn tư lệnh quan đại tướng quân Khương Duy cũng đã năm mươi sáu tuổi. Không nghi ngờ chút nào, Thục Hán chính quyền cao cấp quan chỉ huy quân sự nhân tài thế đội, đã rơi vào một đời không bằng một đời, hơn nữa đương nhiệm già tuổi cũng phổ biến thiên lớn, không thể không từ Ái Tử bên trong cất cao tình cảnh lúng túng.

Cho tới Thục Hán chính quyền trung khu, Phí Y chết rồi sau Trần Chi liền không thể không hướng về hoàng đế, hoạn quan thỏa hiệp để cầu có thể làm việc. Mà Trần Chi sau Đồng Quyết cùng Gia Cát Chiêm, cái kia thật sự chỉ có ha ha.

Chương 44: Trách nhiệm nặng như núi (2)

"Phó tuy bất tài, biết rõ không người thì không thể là quốc, không mới thì không thể thủ quốc. Gần mười năm qua, lão tướng héo tàn, quốc thể suy nhược. Nếu không thể có ngang trời phong thái, thì ta Đại Hán trong vòng mười năm, tất có vong quốc tai họa. Cổ phó nội tâm thật là tuyệt vọng, chuyện làm, đơn giản ứng phó kéo dài mà thôi. Nhiên quân hậu một khi phấn khởi, Phù Lăng đại trị. Phó tại màu mực bên trong, tự thấy một tia sáng. . . Phó lúc mới sinh ra, quốc hiệu là hán. Đem thế thời gian, quốc hiệu nhưng là hán, hạnh vậy. Nguyên quân hậu tồn vong kế tuyệt, lại hưng Đại Hán. Phó dưới đất, chính là quân hậu thiện kỳ thiện cầu khẩn rồi."

"Phó tử Xán, vài thơ quần thũng. Nhờ bao che tại quân hậu dưới trướng, nguyên quân hậu tỉ mỉ giáo dục. . . Như thế, thì phó lại không tiếc vậy."

Xem xong Trần Chi tuyệt bút, Quan Nghi cảm giác rằng viên mắt có chút tỏa nhiệt. Đồng thời, còn cảm giác rằng vai hơi trùng xuống trùng.

Không nghi ngờ chút nào, Trần Chi là một nhân tài. Tuy rằng giới hạn ở thời đại sự hạn chế, hán không nhìn thấy Thục Hán diệt vong nguyên nhân căn bản. Nhưng hán đã sâu sắc cảm nhận được nguy cơ, đồng thời vạch ra Thục Hán chính quyền nếu như lại như thế tiếp tục sống không có tính quyết định đột phá mà nói, trong vòng mười năm sẽ có vong quốc tai họa. Hán nói, hán xuất thân thời điểm là người Hán, chết thời điểm vẫn là lấy người Hán thân phận chết, vì lẽ đó rất may mắn —— đây chính là nói, nếu là sơ ý một chút, sau đó đại gia chết thời điểm liền không phải người Hán. Là Ngụy dân hoặc là tẩn dân.

Hán cũng rất thẳng thắn biểu thị chính mình không có tìm được biện pháp, đồng thời đem tìm tới biện pháp hy vọng ký thác ở trên người chính mình.

Xem xong Trần Chi tuyệt bút, Quan Nghi nhớ tới mấy tháng trước Khương Duy gửi đến đồ vật.

Đại tướng quân này sẽ tình trạng cơ thể cũng không tệ lắm, xa không có đến đến cạn dầu thời điểm. Vì lẽ đó thư tín của hán bên trong ngôn ngữ không có Trần Chi trực bạch như vậy, nói thẳng cái này không được, cái kia không như trước nhậm gì gì đó. Nhưng hán cũng như thế đối Thục Hán chính quyền nhân tài thiếu thốn cảm thấy cực đoan sâu lo.

Khương Duy ở trong thư nói rất rõ ràng, bởi Thục Hán thực lực quốc gia quá yếu, không nuôi nổi quá nhiều quân đội. Vì lẽ đó thuần túy dựa vào thực lực nghiền ép người khác, đánh ngốc trượng, bản trượng là không được. Thục Hán chiến tranh phương thức nhất định phải tràn ngập độ cao kỹ xảo, bằng không sẽ không có mấy may cơ hội. Đây liền đối Thục Hán quan chỉ huy quân sự trình độ đưa ra cực cao yêu cầu. Thế nhưng thật đáng tiếc, cơ biến chông chắt quan chỉ huy quân sự tại toàn bộ Thục Hán cũng không tìm tới thứ hai.

Khương Duy nói, hiện tại Thục Hán các nơi trấn thủ đại tướng, Tông Dự, Hồ Tế đều không lấy quân lược tăng trưởng. Mà Diêm Vũ đây, duy nhất sở trường chính là cần cù. Còn cơ động binh đoàn nội bộ, tham quân Liễu Ân đã hơn bảy mươi tuổi, đối lập tuổi trẻ Triệu Thống, Triệu Quảng làm tiên phong là có thể, nhưng làm thống soái liền không được. Còn Liễu Hóa, Trương Dục, đầu tiên tư tưởng liền không chính xác, hơn nữa tuổi cũng đều so Khương Duy còn lớn hơn. . . Khương Duy ở trong thư cũng phi thường tuyệt vọng nói, lại tiếp tục như thế, hán không đánh nổi thời điểm, Thục Hán sẽ một chút tiến công khí lực đều không có.

Mà Khương Duy giống như Trần Chi, cũng đối Quan Nghi tại Phù Lăng quận biểu hiện biểu thị rất lớn nhiệt tình cùng kỳ vọng. Cho rằng Quan Nghi là Thục Hán tương lai hy vọng. Hy vọng Quan Nghi có thể tại không xa tương lai gia nhập cơ động binh đoàn, đem hưng phục Hán thất trọng trách chọn ở trên người.

Hộ tống Khương Duy thư tín gửi đến, còn có năm đó Gia Cát Lượng truyền cho Khương Duy binh pháp sách, cùng với Khương Duy này hơn hai mươi năm đến làm cơ động binh đoàn tư lệnh quan, mỗi lần chiến dịch ghi chép, phân tích. Có thể nói, Khương Duy đã coi Quan Nghi là làm y bát của chính mình truyền nhân.

Thục Hán từ trên xuống dưới kẻ có nhận thức, đối ưu tú người trẻ tuổi đã khát vọng quá lâu! Một khi Quan Nghi biểu hiện ra một tí tạo như thế ưu dị, mặc kệ là Trần Chi vẫn là Khương Duy, hai vị này Đại Hán quân chính gia chủ, dù cho là liền Quan Nghi diện đều chưa từng thấy. Điều không hề bảo lưu cho to lớn nhất quan ái cùng kỳ vọng!

Mặc kệ là nhân tài hết sức thời kỳ giáp hạt hạ sự bất đắc dĩ lựa chọn cũng được, hay là mắt sáng thức anh tài cũng được, hay hoặc là là chính trị phe phái đấu tranh cần. . . Lưu Thiện, Gia Cát Chiêm, Khương Duy, Trần Chi thậm chí Hoàng Hạo, đều đối Quan Nghi biểu thị ra đầy đủ thiện ý cùng rất lớn hy vọng. Càng nhiều người kỳ vọng, liền mang ý nghĩa trên người mình áp lực càng lớn, trách nhiệm, cũng càng lớn.

Hơn nữa Liễu Hóa không hề bảo lưu quan tâm, bộ thân thể này bà nội, mẫu thân, mẹ đẻ, chị dâu quan ái.

Hiện tại dưới trướng huynh đệ bọn thuộc hạ tín nhiệm cùng sùng bái. Cũng làm cho Quan Nghi cùng cái thời đại này, quốc gia này ràng buộc càng ngày càng sâu.

Cho tới quãng thời gian trước đến từ Thục Hán nội bộ những phái hệ khác công kích, làm xuyên việt giả, Quan Nghi trong lòng cũng rõ ràng, nơi có người thì có tranh đấu. Mặc kệ ở thời đại nào, chỗ nào. Chỉ cần người đến nhất định vị trí, nắm giữ nhất định của cải. Công kích hãm hại đều là không thể tránh miễn.

Xuyên việt giả cũng là người a! Là mọi người là có cảm tình. Chịu nhiều như vậy quan ái, gánh vác nhiều người như vậy kỳ vọng. Muốn nói Quan Nghi nội tâm một chút đều không có bị xúc động, đó là tuyệt đối không thể.

Nhưng là. . .

Các người không muốn đối với ta tốt như vậy có được hay không? Không muốn đối với ta kỳ vọng như thế cao có được hay không? Ta cũng không muốn xuyên qua a! Coi như là xuyên qua, ta cũng không muốn xuyên đến cái này sắp vong quốc chính quyền đến a! Ta không phải không bằng cảm thú lãnh huyết quái vật, ta cũng có tình cảm. Ta cũng rất muốn vì các người làm chút gì. Nhưng là, nghịch đây Tào Ngụy chuyện như vậy đúng là gần như không thể hoàn thành Địa ngục cấp nhiệm vụ khó khăn a. Ta xuyên qua trước chỉ là cái đao ti. Ta thật sự không thể ra sức a.

Đối Trần Xán tiếp phong yến kéo dài thời gian cũng không lâu, bởi vì đại gia cũng nhìn ra được, Quan thái thủ trong lòng có việc, rõ ràng không ở trạng thái.

Đưa đi Trần Xán, Quan Nghi trở lại trong hậu viện. Mới vừa mới vào cửa, liền nhìn thấy Tiều Tường bên người nha hoàn một mặt sắc mặt vui mừng.

"Hà?"

"Phu quân." Tiều Tường một mặt xấu hổ hách nhìn Quan Nghi, để Quan Nghi trong lòng có một tí tạo như thế linh cảm.

"Lão gia, sáng sớm hôm nay phu nhân sáng sớm lên hậu tâm phiền nôn khan không ngừng, nô tỳ đi mời đại phu. Kết quả đại phu nói. . ."

"Không phải chứ? Chẳng lẽ. . ."

"Ừm. . ." Tiều Tường thanh âm nhỏ như muỗi a: "Đại phu nói đã có hai tháng."

"Chuyện này. . . Chuyện này. . . Ta có hài tử?"

"Hừm, thiết thân cùng đứa nhỏ này, sau đó đều muốn dựa vào phu quân đến bảo vệ."

Không nghi ngờ chút nào, lúc này Quan Nghi nội tâm, đã là một mảnh con sóng thần.

Hắn tỉnh lặng đứng ở nơi đó, nội tâm nhưng dòng nước xiết phun trào.

Thế giới này, đã cùng chính mình ràng buộc càng ngày càng sâu. Liền huyết mạch của chính mình đều muốn tại thế giới này giáng sinh a.

Ha ha ha, Quan Nghi a Quan Nghi, thiết thời người còn muốn làm sao bình an tránh thoát mấy năm qua, sau đó ở trên đời này tốt kế tục cầu sống tiếp. Nhưng là người là xã hội tính sinh vật a, người tại thế giới này thời gian càng dài, đủ loại liên lụy liền càng ngày càng nhiều. Người chung quy không phải ích kỷ đến cực điểm lãnh huyết quái vật, người vẫn là ném không ra tất cả những thứ này a.

Nói đến, làm đường đường xuyên việt giả, người vẫn có sự kiêu ngạo của chính mình. Người nếu như thật sự chỉ muốn tránh thoát Thục Hán vong quốc tai họa. Đến Phù Lăng quận yên lặng chuyện gì không làm không là tốt rồi sao? Tại sao vẫn là làm ra lớn như vậy trận chiến. Người bản năng cũng không thể để người tiếp thu như vậy sống tạm a! Thiết thời chính người còn không tự biết.

Người thân là lịch sử người yêu thích, cái khác không biết. Tam quốc quy tấn sau Trung Hoa là gì cục diện người biết chưa? Tám vương chi loạn, vô số Thục Hán hàng thần chết ở bên trong. Đón lấy Ngũ Hồ Loạn Hoa, phương bắc người Hán muốn chết đi chín phần mười. Thân là xuyên việt giả, người tại sao vẫn trang đã điều, xưa nay không nghĩ nữa những vấn đề này?

Không, người không phải đã điều, người bản năng vẫn để cho người vất óc tìm mưu kế đi trốn trốn khoai tây, đi kế hoạch thay đổi quốc gia này, dân tộc này tương lai. Chỉ là thân là người hiện đại, sợ khó, lười biếng, sợ thừa gánh trách nhiệm các mặt trái nhân tố nhất thời che đậy người thôi.

Hiện tại, là thời điểm, là muốn xé ra những này khăn che mặt, tự mình đối mặt chính mình bản tâm. Không phải là thực lực quốc gia chênh lệch cao tới vài lần Tào Ngụy sao? Không phải là nham hiểm độc ác Tư Mã gia sao? Ta đường đường xuyên việt giả, đây cũng là đây! Đại trượng phu sinh không năm sống xa hoa, chết tức năm đình phan mà thôi!

Đêm khuya đen nhánh, chí lớn kịch liệt thét dài tại Ô Giang hẻm núi thật lâu vang vọng. Từ giờ khắc này, cái thời đại này, cũng không còn Quan Nghi. Có, chỉ là Quan Vũ chi tôn, Quan Hưng con trai, Đại Hán Hán Thọ Đình hầu Quan Di Quan Tử Phong!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Bộ gia hắc thủ (1)

"Gia chủ. . . Ô ô ô. . . Người muốn cho chúng ta báo thù a. . . Các huynh đệ bị chết thật thê thảm a. . . Cái kia Tây Thục Quan Di chính là cái thủy phi!"

Đông Ngô, Kinh Châu, Nghi Đô quận, Tây Lăng huyện. Tây Lăng đô đốc đi công cán.

Cùng Thục Hán như thế, vì tăng mạnh thống trị, xúc tiến xa xôi khu vực cùng vùng núi phát triển kinh tế. Đông Ngô quản lý Kinh Châu, Dương Châu, Quảng Châu cảnh nội, cũng tại Đông Hán cơ sở thượng phân ra càng nhiều quận. Tỷ như trước đây Kinh Châu Nam quận, đến cái thời đại này, liền một phân thành ba: Kiến Bình quận, Nghi Đô quận, Nam quận.

Kiến Bình quận, bao quát ngày hôm nay Trùng Khánh Vũ Sơn huyện, Hồ Bắc Ba Đông, Tỷ Quy, Lợi Xuyên, Ân Thi các loại. Trong đây là Đại Ba Sơn, Vũ Lăng Sơn tụ hợp vùng núi. Đông Ngô ở đây lực lượng quân sự rất ít, hẳn trên thực tế là Đông Ngô cùng Thục Hán bước đệm khu vực —— Dương lịch 222 năm Lưu Bị phạt Ngô, Đông Ngô hầu như không có làm cái gì chống lại liền ném mất này một vùng.

Mà từ Nam quận phân ra đến Nghi Đô quận liền không giống nhau. Kỳ cảnh bên trong Tây Lăng thành, chính là ngày hôm nay Nghi Xương. Mà quen thuộc địa lý người đều biết: Nghi Xương là Tam Hiệp xuất khẩu. Trường Giang vừa qua Nghi Xương, mặt sông đem khuếch trương lớn mấy lần, dòng nước tốc độ rõ ràng chậm lại. Vì lẽ đó, đối với không có chướng không lấy Trường Giang thượng du Đông Ngô chính quyền tới nói, Tây Lăng là tất thủ chi địa —— mặc kệ là đối Thục Hán vẫn là Tào Ngụy, vì phòng ngừa kẻ địch đi xuôi dòng, Tây Lăng đều là quan trọng nhất chiến lược yếu điểm —— vẫn là Dương lịch 222 năm Lưu Bị phạt Ngô, Đông Ngô tại nơi này đối Lưu Bị tiến hành rồi ngoan cường chống lại. Bởi vì việc này địa phương ném không, một khi mất rồi, mặt sau chính là kẻ hở mở ra.

(Tây Lăng chính là Di Lăng, là Di Lăng cuộc chiến sau Đông Ngô cái tên.)

Vì lẽ đó, Đông Ngô ở đây đồn trú trọng binh, cũng thiết trí Tây Lăng đô đốc tọa trấn. Mà hiện tại Tây Lăng đô đốc là Bộ Chất trưởng tử Bộ Hiệp.

Bởi trấn giữ Trường Giang thủy đạo yết hầu, vì lẽ đó My gia hiệu buôn hàng hóa lui tới, nhất định phải trải qua Tây Lăng. Tại Phù Lăng quận các hạng sản xuất sinh sản lượng từng bước tăng lên sau, My Chiếu đương nhiên muốn đem những thứ đồ này hướng về cơ sở kinh tế càng tốt hơn Đông Ngô, Tào Ngụy tiêu thụ. Mà Tây Lăng chính là cái thứ nhất tiêu thụ địa điểm.

Năm đó Bộ Chất bởi vì trấn áp Quảng Châu phản loạn có công bị Tôn Quyền bái là Tây Lăng đô đốc. Tại đây chức vị thượng đội đầy đủ hai mươi năm. Này trong hai mươi năm, Bộ Chất phát huy đầy đủ ra hẳn trị chính cao thủ thủ đoạn, chậm rãi đem Đông Ngô Kinh Châu chính trị, kinh tế trung tâm từ Giang Lăng chuyển đến Tây Lăng. Đội được hẳn tiếp nhận Lục Tôn thừa tướng vị trí, Tây Lăng đã bị biến thành Bộ gia đất phong. Đến Bộ Chất tạ thế, Đông Ngô hoàng thất cũng không thể không nhận lệnh Bộ Chất trưởng tử tiếp nhận Tây Lăng đô đốc —— những người khác đi tới cũng ngồi không vững!

Hiện tại, này Tây Lăng trong thành các loại sản nghiệp, quy mô nhỏ còn không có cái gì, quy mô hơi lớn một chút, nếu là không có Bộ gia bảo vệ hoặc tham cổ, kia chính là làm không đi xuống. Vì lẽ đó, làm Diên Hi sơn, nền Cảnh Diệu, xà phòng thơm, rượu trái cây tại Tây Lăng ra thị trường sau, cấp tốc gây nên Bộ gia chú ý.

Hiện tại Bộ gia quan trên mặt nhân vật là Bộ Chất trưởng tử Bộ Hiệp, vị này gia là không cụ thể đúc kết bản gia thương mại sự vụ. Chủ quản Bộ gia kinh tế, là Bộ Chất con thứ Bộ Xiển. Nếu như nói Bộ gia trưởng tử Bộ Hiệp vẫn tính so sánh đáng tin công từ ca. Vậy vị này gia là có thể nói là tập hợp hết thấy công tử bột mặt trái ước số: Ích kỷ, không biết xấu hổ, tham lam, ngu xuẩn.

Tại lịch sử bản vị trên mặt, làm Bộ Hiệp tạ thế sau. Bộ Xiển hối lộ Đông Ngô hoàng thất cùng triều đình đại thần, từ cháu trai trong tay đoạt lấy Tây Lăng đô đốc vị trí. Đến được Đông Ngô hoàng đế Tôn Hạo kế vị, muốn phải tăng cường tập quyền, thu hồi Tây Lăng quyền không chế. Hẳn càng làm ca ca hai đứa con trai làm làm con tin đưa tới Tây Tấn, hướng về Tây Tấn đầu hàng —— con của hẳn nhưng không nỡ đưa đi.

(Tôn Hạo tăng mạnh trung ương tập quyền là một mặt, quan trọng hơn chính là dính đến Nam Lỗ đáng tranh. Điểm này ở phía sau tục chương tiết bên trong ta có tỉ mỉ miêu tả.)

Chờ đến Tôn Hạo phái Lục Kháng trước đến thảo phạt hẳn thời điểm, rõ ràng Tây Lăng ngoài thành Tây Tấn cứu viện bộ đội đã xa xa có thể thấy được, hẳn chính là không dám mở cửa thành ra lao ra đối Lục Kháng hai mặt giáp công. Kết quả Tây Tấn quân đội bị Lục Kháng đánh bại rút đi, hẳn Tây Lăng thành sau đó cũng bị công phá. Hẳn này một nhánh Bộ gia con cháu, bị Lục Kháng dựa theo Tôn Hạo mệnh lệnh, di diệt tam tộc —— sớm biết liền đem con trai của chính mình đưa đi Tây Tấn làm con tin a. . .

Vì lẽ đó, vị này gia đang nhìn đến My gia hiệu buôn vận đến xà phòng thơm, nền Cảnh Diệu như vậy thứ tốt sau. Đương nhiên không thể chờ đợi được nữa muốn giữ lấy. Hơi thêm tìm hiểu sau, Bộ nhị gia liền phái ra nhà của chính mình nô đi tìm Quan Di muốn sinh sản kỹ thuật, mở ra bảng giá là: 10 vạn tiền! Hơn nữa còn không phải Thục Hán cùng Tào Ngụy sử dụng tiền ngũ thù, mà là Đông Ngô cái kia quý cũng không cần Đại Tuyền Đương Thiên!

Cái gì gọi là Đại Tuyền Đương Thiên đây? Ân, loại này tiền đồng so hẳn năm thù hơi lớn một chút, sau đó Tôn Quyền ở phía trên viết bốn chữ: Đại Tuyền Đương Thiên —— đều cho ta xem trọng rồi! Đây là đồng tiền lớn, một viên đỉnh một ngàn viên tiền ngũ thù!

Này mẹ nó cùng hậu thế quả đáng in tiền đoạt tiền cũng không kém là bao nhiêu. Đương nhiên, kỳ thực tế vận dụng hiệu quả cũng cực sai: Không cần nói Ngụy, Hán hai nước, chính là Đông Ngô bản quốc dân chúng cũng cần bản không nhận nợ.

(đương nhiên, tại in tiền đoạt tiền phương diện, Lưu Bị cùng Tôn Quyền đại ca không nói nhị ca. Tôn Quyền làm qua Đại Tuyền Đương Thiên, Lưu Bị

cũng làm qua Trị bách ngũ thù, Trị ngũ bách ngũ thù các loại. Thực Hán tề chế mãi cho đến Gia Cát Lượng chấp chính sau mới từng bước khôi phục bình thường.)

Không nghi ngờ chút nào, Quan Di cùng hán các đồng liêu thẳng thắn dứt khoát từ chối Bộ gia đại biểu. Nhưng tốt có chết hay không chính là Bộ gia tại Tây Lăng thành làm thẳng chột làm vua xứ mù đã làm rờn rã ba mươi năm, không cần nói Bộ gia chủ nhân, Bộ gia gia nô cũng là hoành hành bá đạo quen rồi. Cho nên khi Quan Di biểu thị từ chối sau, Bộ gia đại biểu lại khẩu ra ác ngôn, này liền để Quan Di bọn người động sát tâm —— này quần công tử ca đừng xem hiện tại ra đáng lắm, một bộ lo nước thương dân về mặt. Nhưng bọn họ trước đây cũng là công tử bột a. Công tử bột mà, làm việc có lúc đứng là rất kích động.

Thế nhưng nguy trang thành thủy phi đi giết người Trương Tuân phạm vào một cái sai lầm trí mạng: Hán sinh ở Thành Đô, sinh trưởng ở Thành Đô. Đối Trương Giang hai bờ sông cư dân bản lĩnh còn không ăn ý: Bộ gia đại biểu bên trong, có một cái là Tây Lăng thủy quân xuất thân, giỏi về bơi là một mặt, then chốt là hán giới về trong nước ẩm ướt. Lúc đó Trương Tuân mang đội lúc giết người, hán bị chém một đao sau liền cấp tốc tiềm vào trong nước, ẩm ướt có tới nửa nén hương lâu dài —— theo Trương Tuân, lâu như vậy đều không có nổi lên, khẳng định là chết đuối, cũng là buông tha hán.

"Gia chủ, sẽ không sai. Những thủy phi khẳng định là Phù Lăng phủ thái thú người. Đi đầu cái kia thủy phi, bộ đang đưa đại ca mạng chúng ta đi Phù Lăng phủ thái thú bên trong thời điểm, ta tại phủ thái thú bên trong từng thấy. Bởi vì việc này da người da như than đen, báo đầu hoàn mất, râu quai nón xồm xoàm. Khiến người ta ấn tượng đặc biệt sâu sắc, nô tỳ chỉ liếc mắt nhìn liền nhớ kỹ a."

"Hừ! Không cần nói. Lớn lên cái kia phó tôn vinh, đưa kia nhất định là Trương Phi Trương Đức tôn tử Trương Tuân! Tốt! Tây Thục tiểu tặc, lại dám đối với ta Đại Ngõ Bộ gia người động thủ, thực sự là sống được thiếu kiên nhẫn rồi!"

Bộ Xiển phần nộ đứng dậy, đi tới một bên trên vách tường quay về dư đồ nhìn một lát: "Bộ thống, người đi nhà chúng ta tại Vũ Lăng trang viên bên kia, điều 10 vạn thạch lương thực cùng một ngàn gia binh, lão gia ta muốn Tây Thục những tiểu tặc kia đẹp để!"

"Híc, gia chủ, chuyện này có phải là muốn trước tiên cùng đại lão gia thông khí?"

"Loảng xoảng!" Một cái chén trà đã mạnh mẽ nện ở bộ thống trên đầu: "Khốn nạn! Chuyện gì cũng phải lớn hơn ca đồng ý, lão gia kia ta tính là gì? Ta tính là gì? Ta chẳng lẽ không là Bộ gia gia chủ sao?"

"Gia chủ bớt giận, gia chủ bớt giận. Nô tỳ này liền đi làm, này liền đi làm."

Cùng phía trước nhắc tới Nam quận bị một phân thành ba như thế, hiện tại Đông Ngõ Vũ Lăng quận, cũng không có cuối thời Đông Hán Vũ Lăng quận cái kia diện tích lãnh thổ bao la. Cái gọi là Kinh Nam bốn quận: Vũ Lăng quận, Trường Sa quận, Linh Lăng quận, Quế Dương quận. Ở thời đại này đã đã biến thành Kinh Nam bảy quận. Trong đó, Vũ Lăng quận bị một sách là hai: Phía đông kinh tế so sánh phát đạt địa phương, bị sách đi ra thành lập mới Hoành Dương quận. Vùng phía tây lấy Vũ Lăng Sơn mạch làm chủ địa phương, vẫn cứ xưng là Vũ Lăng quận.

Nơi này đối với Đông Ngõ tới nói, thuộc về vô bổ. Bởi vì cùng Thực Hán Phù Lăng quận như thế, nơi này cũng là Vũ Lăng Sơn mạch cùng dung nham Các-xơ địa hình đất tập trung. Người Hán ít, sản xuất cũng cực nhỏ, các loại Ngũ Khê man trại cũng nhiều đến khủng khiếp.

Mà Bộ Xiển Bộ nhị gia đánh chủ ý chính là: Lấy một ngàn Bộ gia tư binh làm chủ lực, dùng lượng lớn lương thực hấp dẫn người mán Ngũ Khê nhờ vả, sau đó vượt qua Vũ Lăng Sơn mạch, đánh lên Phù Lăng huyện thành!

Hiện tại Bộ nhị gia còn trẻ, làm việc tại bất chấp hậu quả đồng thời, khắp nơi tiết lộ tàn nhẫn!

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Bộ gia hắc thủ (2)

Trên thực tế, đến Tam quốc thời kỳ cuối, trừ ra Đông Ngõ bên ngoài, Ngụy Thục hai nước, không có cái nào đại tướng có thể ung dung động viên một ngàn người trở lên tư binh.

Đây là do Ngụy Thục Ngõ Tam quốc cơ sở kinh tế quyết định.

Tam quốc bên trong mạnh mẽ nhất Tào Ngụy, từ Tào Tháo thời đại bắt đầu liền thực hành quy mô lớn đồn điền chính sách. Bởi vì Tào Ngụy cơ bản —— Trung Nguyên, là Hán diệt trong chiến loạn bị phá hỏng đến khốc liệt nhất khu vực. Vì lẽ đó thời đại kia, Trung Nguyên khu vực nông dân khát vọng nhất chính là yên ổn, có tổ chức bảo đảm sinh sản hoàn cảnh, đồn điền chế bởi vậy sinh ra theo thời thế. Thế nhưng trải qua hòa bình phát triển mấy chục năm sau, đồn điền chế đã dần dần không thích ứng trước mặt hoàn cảnh.

Làm cái không thích hợp so sánh, Tào Ngụy đồn điền chế, kỳ thực liên tương tự với hiện đại nông trường quốc doanh. Tại xã hội rung chuyển bất an thời điểm, đại gia đều hy vọng đến nông trường quốc doanh bên trong có một phần ổn định —— Tào Ngụy đồn điền chế, quốc gia muốn lấy đi sắp tới bảy phần mười thu vào, cái tỷ lệ này tại xã hội náo loạn mạng người không bằng chớ thời điểm đại gia là có thể tiếp thu, mà tại xã hội kinh tế từng bước khôi phục, đặc biệt xã hội trường kỳ ổn định sau, nông trường quốc doanh bên trong các công nhân viên liền hy vọng đem thổ địa phân chính mình làm một mình. Không những như thế, tại Tào Tháo thời đại bị áp chế rất thảm các thế gia đại tộc, cũng hy vọng đem nông trường quốc doanh cho phân —— bọn họ có thể mượn cơ hội này ngầm chiếm quốc hữu tài sản.

Vì oán vị cướp ngôi được quảng đại phương bắc thế gia đại tộc chống đỡ, Tư Mã gia thuận theo thủy triều, bắt đầu phân giải, giải tán Dự Châu, Duyện Châu các Trung Nguyên tìm gan khu vực quy mô lớn đồn điền (biên cảnh khu vực bởi không quá ổn định, nơi đó nông dân yêu cầu phân ruộng làm một mình nguyện vọng cũng không mãnh liệt, thế gia đại tộc cũng không lọt mắt nơi đó thổ địa). Trong quá trình này, phân đến thổ địa bộ phận tiểu nông đối Tư Mã gia ca công tụng đức. Thành công lớn ngầm chiếm quốc gia tài sản thế gia đại tộc cũng đối Tư Mã gia oán vị chuẩn bị biểu thị ngầm thừa nhận hoặc chống đỡ —— cho tới tại quá trình này không có phân đến thổ địa, trái lại lưu lạc là thế gia đại tộc phụ thuộc nông nô bộ phận nông trường quốc doanh công chức? Bọn họ đã không phải là người, cần bản không cần cần nhắc bọn họ cảm thụ.

Thục Hán cùng Tào Ngụy không giống, Thục Hán cơ bản —— Ích Châu, tại Hán mạt thời đại tổng thể so sánh hòa bình, Lưu Yên Lưu Chương phụ tử thống trị cũng so sánh ôn hòa. Vì lẽ đó Thục Hán cơ sở kinh tế là kinh tế nông nghiệp cá thể —— Thục Hán thế gia đại tộc quy mô cũng năng lượng so với Đông Ngô, Tào Ngụy đều sai đến rất xa, Thục Hán nội bộ có đại lượng trung nông tồn tại, quốc gia dựa vào trung nông thu được bình nguyên, tiền lương. Mặc kệ là Lưu Bị Gia Cát Lượng, vẫn là hiện tại Lưu Thiện, Thục Hán quốc gia chính sách đều là tận lực bảo vệ trung nông không bị thế gia đại tộc dễ dàng chiếm đoạt. Vì lẽ đó, Thục Hán nội bộ thế gia đại tộc, đặc biệt Ích Châu các thế gia bản địa, đối Thục Hán chính quyền là khó chịu nhất.

Nếu như nói Thục Hán thế gia là bị áp chế, Tào Ngụy thế gia là bắt đầu triển khai gân cốt, cái kia Đông Ngô thế gia chính là đại thế đã thành.

Tại Tôn Sách chinh phạt Giang Đông trước, Đông Ngô thế gia đại tộc trang viên kinh tế cũng đã cụ có rất lớn quy mô. Tuy rằng Tôn Sách, tôn Quyền huynh đệ hai vị tăng mạnh tập quyền, cùng Giang Đông thế gia đại tộc kéo dài đấu mấy chục năm, nhưng cuối cùng Tôn gia là từ bỏ —— Giang Đông thế gia quá mạnh mẽ, lại như thế đầu nũa, quốc gia đều vong.

Bởi vậy, cùng quân đội nắm giữ cơ bản tại quốc gia trong tay, trọng thần là có thể nắm giữ tư binh, nhưng quy mô cực kỳ có hạn Thục Hán, Tào Ngụy không giống, Đông Ngô binh chế độc đáo đặc sắc.

Quốc gia nắm giữ một nhánh quân đội —— trên căn bản xem như là Tôn gia hoàng thất tư binh. Mà hoàng đế bên dưới mỗi cái trọng thần, đều nắm giữ số lượng khác nhau quân đội. Những quân đội này là mỗi cái trọng thần bộ khúc, bình thường do mỗi cái trọng thần đất phong thượng sản xuất cung dưỡng, lúc tác chiến tùy từng mỗi cái trọng thần xuất chinh —— này có chút tương tự Tây Âu thời Trung cổ thời kỳ phong quân phong thần chế độ. Đây một chế độ bởi vậy tạo thành vấn đề lớn nhất là: Đánh phòng ngự chiến rất ra sức. Tiến công mà, này liền muốn tính toán thành phẩm —— nếu như là đánh Sơn Việt như vậy có thể lượng lớn cướp giật nhân khẩu trận chiến đấu, cái kia đại gia nhiệt tình sẽ rất tăng vọt. Nếu là muốn đánh Thục Hán hoặc là Tào Ngụy mà, cái kia, hoàng đế bệ hạ ngai quân đội lên trước có được hay không?

Tây Lăng, là Đông Ngô trấn giữ Trường Giang nơi hiểm yếu then chốt tiết điểm, Đông Ngô triều đình ở đây đưa lên quốc gia quân đội cao tới 5 vạn. Mà Bộ gia ở đây kinh doanh ròng rã ba mươi năm, dưới trưởng tư binh đã từ lâu hơn vạn.

Vì lẽ đó, tuy rằng Bộ Xiển chỉ là Bộ gia nhị đương gia, nhưng cũng có thể ung dung động viên một ngàn người quân đội cùng lượng lớn lương thực dùng với mình việc tư —— đúng là việc tư, cùng Quan Di đánh rất trại còn muốn sớm cho triều đình đánh báo cáo không giống, Bộ Xiển làm chuyện này căn bản không cần hướng về ai báo cáo.

Tuy nói Đông Ngô thế gia đại tộc cho quốc gia làm việc đó là kéo dài kéo dài kéo, thế nhưng một khi dính đến chính mình việc tư, hiệu suất kia liền thể hiện ra đến rồi. Ngày 20 tháng 8 Bộ Xiển phát ra mệnh lệnh, đến đầu tháng chín, các hạng chuẩn bị công tác cũng đã sắp xếp.

"Gia chủ, nô tỳ đã liên lạc với Ngũ Khê man bên trong Mạnh Tư Hắc, Lãm Tật, Tất Tư Tật nhiều gia rất trại. Tổng cộng là ba mươi bảy gia rất trại, các trại xuất binh ba mươi đến 200 người không giống nhau, hiện nay tính toán tổng cộng là hơn hai ngàn bảy trăm người."

"Hừm, rất tốt. Cái này. . . Phù Lăng quận quận binh xác thực chỉ có 150 người chứ?"

"Cái này xác nhận không có sai sót. Thế nhưng Phù Lăng quận còn có Quan Di bọn người thành lập đội hộ vệ, tổng cộng có 500 người."

"Cái này không sao, mấy trăm người đội ngũ, chẳng lẽ còn có thể thắng được ta này mấy ngàn người. Bất quá bọn người tiến quân thời điểm nhất định phải chú ý bí mật. Ngàn vạn không thể quá sớm bị đối phương phát hiện. Nếu là đối phương Vĩnh An binh đoàn chạy tới, vậy thì rất phiền phức."

"Gia chủ yên tâm, tiến quân con đường nô tỳ các đã kế hoạch được rồi. Ta Bộ gia quân trước tiên ở Phù Lăng quận Hán Phục huyện về phía nam ba mươi dặm cung bãi tập trung. Sau đó cổ động Ngũ Khê man binh công kích Hán Phục huyện, tạo thành người mán Ngũ Khê tập thể bạo động giả tạo, hấp dẫn Phù Lăng huyện quân dịch hướng về Hán Phục huyện nam di. Sau quân ta duyên Ô Giang lòng chảo phía sau núi tập kích Phù Lăng huyện, cướp giật mỗi cái công xưởng thợ thủ công. Lúc này thu được sào huyệt bị đánh lên Quan Di bọn người nhất định sẽ vội vã hồi viên, mà quay về viện tốt nhất con đường chính là duyên Ô Giang hai bờ sông lòng chảo đi tới, đến lúc đó nô tỳ liền tại lòng chảo trên núi cao dĩ dật đãi lao. . ."

"Hừm, rất tốt. Bất quá người phải nhớ kỹ: Sào huyệt, xà phòng thơm, sáp, rượu trái cây phương pháp luyện chế nhất định phải cầm trong tay. Đây mấy cái công xưởng bên trong thợ thủ công nhất định phải hoạt. Thứ hai, đầu đuôi muốn làm tĩnh, chuyện này từ đầu đến cuối đều bắt quả là người mán Ngũ Khê lại một lần nữa bạo động, cùng ta Bộ gia không hề liên quan. Các người bắt đến thợ thủ công sau liền lập tức lui lại, không muốn đi đang suy nghĩ cái gì lại phục kích Quan Di sự tình."

"Gia chủ!"

"Ta biết ngươi muốn cho bộ đông đưa báo thù, thế nhưng ngươi phải hiểu rõ một chút. Quan Di, Trương Tuấn bọn người là Thục tặc cái gọi là Nguyên Tòng hậu nhân. Nếu là giết bọn họ không có lưu lại đầu đuôi cũng là thôi, vạn nhất giết bọn họ các ngươi lại bị tra được là ta Bộ gia người. đến lúc đó ta Bộ gia sẽ phi thường phiền phức."

". . . Thuộc hạ rõ ràng."

"Hừm, cẩn thận đi làm. Nếu là chuyện này làm tốt lắm, ngươi coi trọng cái kia vũ cơ, trở về ta liền ban thưởng cho ngươi."

"Ày !!! Đa tạ gia chủ! Nô tỳ nhất định sẽ đem việc xấu làm tốt!"

. . .

Cùng lúc đó, một bên khác, khoảng cách Phù Lăng huyện thành bên ngoài ba trăm dặm Bàn Long trại.

Đây là Tất Tư Tập bộ tộc bên trong, so sánh ngoại vi một cái trại. xung quanh hàng xóm, rất nhiều đều là Mạnh Tư Hắc cùng Lãm Tập thôn trại. Nhiều năm qua, hiểm ác môi trường tự nhiên cùng ác liệt quê nhà quan hệ, để cái này trại kẻ sinh nhai phi thường gian nan. Mặc dù là Quan Di đến nhận chức sau hơn một năm, xung quanh người mán Ngũ Khê sinh hoạt có nhất định cải thiện. Cái này trại nhân khẩu cũng mới miễn cưỡng 200 người ra mặt.

Cảnh Diệu năm đầu ngày mừng 8 tháng 9, đến Phù Lăng huyện thành làm công Bàn Đại Tráng mang theo các huynh đệ của hắn trở lại Bàn Long trại.

"Đại tráng, các ngươi trở về."

"Đúng, trại chủ. Chúng ta trở về. Mười một cái huynh đệ, một cái đều không ít trở về."

"Hừm, mấy tháng này đều còn thuận lợi chứ?"

"Đều rất tốt. Quan thái thú, Lý huyện trưởng cùng mới tới Trần huyện trưởng đều đối với chúng ta rất tốt. Chúng ta mang về 130 thạch lương thực, hai con bò, năm thạch muối."

"Nhiều như vậy? Đây, sao có thể có chuyện đó a?"

"Đúng, trại chủ. Phù Lăng huyện thương thuyền rất nhiều, cần vận chuyển hàng hóa cũng rất nhiều. Chỉ cần cam lòng hoa khí lực, liền có thể kiếm đến những thứ đồ này."

"Tốt, tốt, có những thứ đồ này. Năm nay mùa đông trại bên trong là có thể không chết đói người. . . Ai, sớm biết các ngươi có thể mang về đầy đủ qua đông đồ vật. Ta liền không nên đáp ứng những Mạnh Tư Hắc đó người mời."

"Hả? Mạnh Tư Hắc? Trại chủ, chuyện gì thế này?"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Triều đình cũng không biết xấu hổ

Gần nhất này hơn một tháng, Phù Lăng quận từ trên xuống dưới quan chức đều cảm nhận được chính mình thái thú trên người phát sinh cái kia một chút biến hóa.

Cũng không phải công tác càng nỗ lực chủng loại —— chính mình vị này Quan thái thú vẫn luôn rất nỗ lực công tác. Mà là cùng trước đây so ra, hiện tại Quan thái thú có một loại xuất phát từ nội tâm nhiệt tình. Làm lên sự tình đến càng thêm không muốn sống.

Hay là phu nhân có thai đi. Các thuộc hạ cuối cùng rốt cục đạt thành nhận thức chung.

Bởi vì Phù Lăng quận chữa bệnh điều kiện thực sự là quá kém, vì lẽ đó khi biết Tiều Tường có thai sau, Quan Di liền phái người đem nàng đuổi về Thành Đô. Có thể tưởng tượng, Hoàng lão phu nhân các Quan gia trưởng bối biết rồi tin tức này, không biết sẽ cỡ nào kích động.

Quan thái thú trong thân thể hai cái linh hồn đều không có từ một mà kết thúc giác ngộ, vì lẽ đó tại đem chính mình vợ đưa đi sau. Quan Di cũng từng ảo

tương qua có phải là muốn đến phụ cận Ngũ Khê man trại để xem kỹ một thoáng dân tình, thuận tiện đem cái rất muội gì gì đó. Nhưng là cuối cùng thực tế tàn khốc nói cho hẳn: Nay thật sự chỉ là ảo tưởng.

Quan thái thú gần nhất khoảng thời gian này đã muốn bận rộn đến bay lên đến rồi.

Theo gần nhất hơn một năm cao tốc phát triển, Phù Lăng huyện xung quanh dầu đồng cây trái cây đã bị hái hầu như không còn. Quan Di không thể không đem dầu từng nơi sản sinh chuyển tới Hán Phục huyện đông nam bộ một cái núi oa bên trong —— tại 21 thế kỷ, nơi đó mới đúng Trung Hoa to lớn nhất dầu từng làm ra.

Phù Lăng huyện xung quanh cỡ lớn đã thú đã gần như tuyệt tích, Triệu Nghị đã suất lĩnh lần nữa khôi phục đến 200 người quy mô đi săn đội đi tới phía đông hán gia huyện.

Bởi vì heo hơi chăn nuôi quy mô càng lúc càng lớn, tại heo hơi chăn nuôi cơ sở thượng phát triển lên xà phòng thơm, ngọn nến, glycerin sinh sản lượng cũng càng ngày càng nhiều. Một mặt cần càng nhiều người tay, một mặt cũng cần càng nhiều đất. Hiện tại, Tôn Cương chủ quản khuyến xá heo hơi chưa xuất chuồng lượng đã đạt đến hơn ba ngàn đầu. Mỗi tháng đều có thể có 300 đầu trở lên heo hơi xuất chuồng. Bởi vậy mang đến chính là Phục Hưng xã công xưởng mỗi tháng xà phòng thơm sản lượng đều có thể hơn vạn, ngọn nến càng là ổn định tại nguyệt sản 5 vạn chỉ trở lên. Hơn nữa bởi heo hơi chưa xuất chuồng lượng tăng cường, Phù Lăng quận đối ngoại bộ lương thực chỗ hồng cũng càng lúc càng lớn. My gia đội buôn thương thuyền sử dụng tần suất đã đến một cái rất nguy hiểm trình độ —— sau đó, My gia hiệu buôn phía dưới xưởng đóng tàu cũng cần tăng cường công nhân, thương thuyền đội cũng cần tăng cường càng nhiều thủy thủ.

Mà nhất là cho Quan Di mong nhớ khoai tây trồng trọt, cũng nghênh đón triệt để cục diện xoay chuyển: Năm nay tháng chín trồng xuống khoai tây miêu đạt đến rộng rãi 20 vạn cây, chiếm diện tích đạt đến rộng rãi 350 mẫu. Trần Di trước đó chuẩn bị hai ngọn núi toàn bộ cho chiếm đầy. Mà đến mùa đông đến thời gian, thu hoạch thu khoai tây đều sẽ có tới 2 vạn thạch. . . Quan Di chuẩn bị trong tương lai hai ba năm bên trong, hàng năm mở rộng một ngọn núi, cho đến lúc đem khoai tây sản lượng ổn định tại 10 vạn thạch tả hữu —— như vậy liền không cần lượng lớn từ bên ngoài mua vào cao lương các lương thực cho lợn ăn.

Khắp nơi đều đang gọi sai người, mỗi ngày đều có mới man tộc thôn trại người chạy đến Phù Lăng huyện thành đến kiểm soát. Mỗi ngày đều sẽ xuất hiện rất nhiều mới tình huống. . . Toàn bộ Phù Lăng quận hiện tại chính là trong một mảnh hỗn loạn lại đầu đầu cũng có bùng bùng tức giận.

Những chuyện này thao tác cụ thể đương nhiên không cần Quan thái thú tự thân làm, lấy Mã Quá cảm đầu đám phụ tá đem công tác làm rất khá. Nhưng dù sao đây là xuyên việt giả ở một cái nông canh trong xã hội xây dựng lên hiện đại sản nghiệp liên, vì lẽ đó rất nhiều chuyện còn phải cần Quan Di tự mình đến cầm lái, trấn, phối hợp, đánh nhịp. Chỉ là những này, cũng đã đủ Quan thái thú luy.

Nhưng là Quan thái thú trên người bây giờ còn có một cái chức vụ: Phục Hưng học đường sơn trưởng.

Giản Đơn đồng hài mặc dù háo sắc như mạng, nhưng làm việc tình vẫn là đáng tin. Quan Di lúc trước để hẳn mua 500 cái Ngũ Khê man tiểu hài tử, hẳn chỉ bỏ ra hai tháng liền toàn bộ làm thỏa đáng —— 300 cái nam hài, 200 cái nữ hài. Mỗi người đều thân thể khỏe mạnh, ánh mắt thanh minh.

Tại nhận được này 500 đứa bé sau, Quan thái thú lại đang Phù Lăng quận tuyên bố một đạo kinh thiên động địa mệnh lệnh: 《 thiết lập nghĩa vụ lớp học lệnh 》.

Tại đây nói mệnh lệnh bên trong, Quan thái thú biểu thị, hiện tại Phù Lăng quận sản nghiệp phát triển được rất tốt, quận thủ phủ có điểm tiền dư, vì lẽ đó phải cho quảng đại quận dân các bằng hữu bản bạc phúc lợi: Chính phủ xây dựng một khu nhà lớp học —— Phục Hưng học đường.

Phàm là phụ mẫu tại quận chính phủ dân sách thượng, tuổi tác tại mười tuổi trở lên, mười lăm tuổi trở xuống người Hán con cháu. Cũng có thể đến Phục Hưng học đường tham gia cuộc thi. Thông qua cuộc thi coi như là Phục Hưng học đường học sinh. Tại lớp học học tập trong lúc, học phí toàn miễn, quận chính phủ cung cấp dùng chân cùng một ngày ba bữa.

Này nói mệnh lệnh vừa ra, Phù Lăng quận một mảnh tao nhiên: Giáo dục là Trung Hoa trên vùng đất này hết thấy dân tộc đều vô cùng coi trọng sự tình. Trước đây Phù Lăng quận các lão bách tính ăn không đủ no cơm, căn bản là sẽ không cân nhắc từ nữ giáo dục vấn đề —— coi như là miễn phí cũng không được, chừng mười tuổi hài tử đã là trong nhà phi thường trọng yếu sức lao động. Mà hiện tại đây? Tại chính phủ dân sách thượng hàng năm vì quốc gia giao nộp thuế má người Hán môn cảm kích lâm thế tự không cần phải nói, toàn bộ Phù Lăng quận có vô số Ngũ Khê man trại đều phải ra thủ lĩnh đến quận chính phủ thỉnh nguyện: Chỉ cần chính phủ cho quyền thổ địa, bọn họ đồng ý bị nhét vào Đại Hán dân sách, là Đại Hán giao nộp thuế má, phục binh dịch!

Thổ địa vật này có, thế nhưng cày ruộng xác thực rất có hạn a. Vì lẽ đó cái này là không thể cung cấp cho người môn. Lại nói, đừng xem Phục Hưng xã đang mở bắt đầu ổn định kiếm tiền, thế nhưng này thu vào cũng không phải vô hạn —— chỉ ít là hiện nay, chúng ta không có cái nào năng lực, cũng không thể tại Phù Lăng quận phổ cập giáo dục bắt buộc.

Vì lẽ đó đến cuối cùng, Quan Di cũng chỉ chiêu thu 700 tên dân tộc Hán thiếu niên, thêm vào trước đó mua được 500 man tộc thiếu niên, tổng cộng là 1,200 người. Mã Quá cho Phục Hưng học đường tạo dự toán là hàng năm gạo và mì 1 vạn thạch, loại thịt 1,500 thạch. Chút ít đó này giá trị, đại khái chiếm hiện nay Phục Hưng xã hàng năm nước chảy một phần mười.

Dù vậy, loại đãi ngộ này cũng vượt xa Đại Hán rất nhiều hạ quận bách tính bình thường. Tại Thượng thư đài nhận được Quan Di báo cáo sau, phản ứng đầu tiên đương nhiên là không tin. Lúc đó Gia Cát Chiêm liền tại Thượng thư đài bên trong phi thường thất thổ biểu thị, Quan Tử Phong vì dương danh, đã khoác lác thổi đến mức phát điên. Còn nói cái gì lần này nhất định phải tốt để thu dọn hẳn một phen văn văn.

Kết quả đợi được Thượng thư đài phái ra điều Tra chuyên viên tỏ rõ về ngờ ra trở lại Thành Đô. Thực Hán triều đình thượng, ngã nát một chỗ cảm.

"Nguyên lai chúng ta trước đây dùng năm mươi vạn tiền đi mua những thứ đồ này sinh sản kỹ thuật đúng là nghiêm trọng đánh giá thấp giá trị của những thứ này a."

"Không nghĩ tới những thứ đồ này lại kén sù lại như vậy. . ."

Rất nhanh, triều đình thượng lại có một loại mới âm thanh: Nếu những thứ đồ này lợi nhuận là như thế cao, cái kia triều đình cần phải đem thu về quốc hữu. Sau đó dùng này bút thu vào đến trợ giúp quân phí.

Ý kiến này vừa ra, toàn bộ Nguyên Tùng phái lại như bị kim đâm như thế cấp tốc nhảy lên: Làm sao? Chúng ta Nguyên Tùng người đời sau đi Phù Lăng quận làm ít đồ đi ra, kiếm lời ít tiền có lỗi? Có bản lĩnh chính các người cùng đi làm a! Bọn nhỏ kiếm lời tiền, không có tiếng trầm giàu to, mà là lấy ra là dân mưu phúc lợi. Kết quả lại bị các người nhìn chăm chăm. Làm việc tốt làm được không có cái kết cục, sau đó ai mà nó còn dám làm việc? Thật khi chúng ta Nguyên Tùng hậu nhân dễ ức hiếp a? Lão tử tổ tiên bởi Tiên Đế làm ăn này thời điểm, cha người đều còn chỉ là một tể bào đây! Đồng Cung Tập người đây cái Ngụy Diên dư đảng cho lão tử nghe rõ, Thượng thư đài chỉ nếu thật dám ra mệnh lệnh như vậy, lão tử liền dám phát động Vũ Lâm quân đồ cả nhà người!

Trong khoảng thời gian ngắn, hoàng cung, Thượng thư đài còn có Vũ Lâm trong quân đều bị khiến cho gà chó không yên. Vào lúc này Thục Hán quan liêu môn mới phát hiện: Đừng xem Nguyên Tùng môn chết sớm, những năm này Nguyên Tùng người đời sau giống như đều chỉ là quan lớn hậu tước không nắm giữ thực quyền. Nhân gia nhưng là có nội tình. Thật làm cho lông, quá mức đến cái dao trắng tiến vào dao đỏ ra! (xin tí máu) không nghe nói nhân gia Trương hoàng hậu đều đối hoàng đế bệ hạ vỗ bàn mà.

Cuối cùng, Thượng thư đài ra hai đạo mệnh lệnh:

Một, Phù Lăng quận bởi vì kinh tế xã hội phát triển, đã thoát khỏi tại Đại Hán các quận GDP xếp hạng đếm ngược năm vị trí đầu tình cảnh. Vì lẽ đó, Phù Lăng quận sau đó không còn là hạ quận mà là Thượng quận. Phù Lăng quận quận trưởng tiền lương do tám trăm thạch cao lên tới 2,000 thạch, các cấp nhân viên phụ thuộc tiền lương tham chiếu Thượng quận đồng cấp công chức tiền lương phân phát. (phụ: Phù Lăng quận công chức mới tiền lương kế tục do Phù Lăng quận chính mình gánh chịu.)

Hai, bởi Phù Lăng quận GDP cấp tốc tăng trưởng. Vì chống đỡ Đại Hán thống nhất toàn quốc chính nghĩa sự nghiệp. Vì lẽ đó từ Cảnh Diệu hai năm lên, Phù Lăng quận nộp lên cho quốc khố tiền lương không tiếp tục căn cứ Phù Lăng quận dân sách thượng nhân khẩu, cày ruộng tính toán. Sau đó do Phù Lăng quận cùng Ba Đông quận toàn quyền gánh chịu Vĩnh An quân đoàn hết thảy chi tiêu. Ba quận, Ba Tây quận, Đãng Cừ quận tiền lương sau đó chuyển vận Thành Đô cùng Hán Trung. . .

Quan Di thu được này nói mệnh lệnh thời điểm, rất ôn nhu nói một câu: Cái lông gì thế.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Bộ gia hắc thủ (3)

"Con vịt thích nhất đem đầu chui vào vũng bùn bên trong đi tìm trùng ăn, ruộng lúa bên trong nuôi con vịt, có thể cho hạt thóc xới đất, phòng ngừa nạn sâu bệnh. Đồng thời cắt vịt lại là cá chép đồ ăn, cá chép đem cắt vịt tiêu hóa một lần sau, lại có thể phòng ngừa ruộng lúa bên trong cỏ như ruộng độ phì quá lớn. . . Vì lẽ đó, tại trong ruộng lúa nước nuôi cá cùng vịt, là có thể một công đôi ba việc. Lớp học đã là đại gia chuẩn bị một phần ruộng thí nghiệm, từ sang năm bắt đầu, chúng ta dùng một năm này, đến nghiệm chứng tiên sinh ngày hôm nay giảng đồ vật. Được rồi, ngày hôm nay liền giảng tới đây, tan học."

"Chúng ta cùng tiến tiên sinh."

Là một người xuyên việt giả, khi hắn có điều kiện thời điểm, thông qua đây chuyển sản xuất giáo dục bởi nuôi đồng loại của chính mình, đây là một loại bản năng. Phù Lăng huyện Phục Hưng học đường bên trong, trừ ra giáo những hài tử này biết chữ, luyện tập võ nghệ bên ngoài, Quan Di đương nhiên đem nông học khóa cũng chuyển đi ra.

1,200 đứa bé, Quan Di đương nhiên không thể mỗi người tự mình giáo dục. Hắn lấy biện pháp là: Đem 1,200 đứa bé chia làm bốn mươi tiểu đội. Mỗi đội đề cử đội trưởng một tên. Đội trưởng học tập do hắn cùng Mã Quá bọn người tự mình giảng bài. Còn lại hài tử do đội trưởng giảng bài. Mỗi tháng tiến hành một lần nguyệt thi, bình quân phân kém cỏi nhất năm cái tiểu đội trưởng muốn ai quân còn, toàn thể đội viên âm thực cũng bị cắt giảm. Liên tục hai tháng tại đếm ngược vị trí thứ năm tiểu đội trưởng cũng bị rút đổi. Loại này chế độ rất lớn kích thích bọn nhỏ học tập tính tích cực —— kỳ thực cũng không cần như thế kích thích, thời đại này có thể học tập tri thức, đó là cỡ nào quý giá cơ hội a.

Người vẫn chưa ra khỏi thạch lâm lớp học, Liêu Dĩnh liền vội vã đi lên: "Thái thú thỉnh dời bước, thuộc hạ có trọng đại quân tình báo cáo."

Trọng đại quân tình? Lão tử nơi này không phải Hán Trung quận cũng không phải Ba Đông quận a.

Đi tới phủ thái thú tiền đường, Quan Di liền nhìn thấy Trần Xán đang cùng một cái rất là cường tráng hán tử đang nói chuyện. Bên cạnh ngồi trờ ra ra ngoài đi săn Triệu Nghị bên ngoài hết thấy Phù Lăng quận thành viên trọng yếu.

"Thái thú, vị này chính là Tắt Tư Tạt Bàn Long trại Bàn Đại Tráng, hạ quan vừa tới Phù Lăng thời điểm nhận thức. Người này trước đó vài ngày trở lại trại bên trong, nghe được một cái tin tức kinh người. . ."

. . .

"Nói như vậy, Mạnh Tur Hắc cách chỗ kia cái Hưởng gia bảo dẫn đầu, lấy hai tạ gạo một người mức thường triệu tập các người mỗi cái trại ra người chuẩn bị đánh lên ta Phù Lăng quận?"

"Đúng rồi, thái thú. Đây là ta trở lại trại bên trong trại chủ nói cho ta rồi. Chúng ta trại ít người, có nam tử trưởng thành tính gộp lại cũng chỉ có hơn bốn mươi người rồi. Dem mười hai mười ba tuổi hài tử tính cả mới tập hợp được rồi 50 người, cầm bọn họ 100 thạch lương thực."

"Đại tráng đứng không? Cur người biết, cái kia Hưởng gia bảo tại sao có thể có nhiều như vậy lương thực?"

"Ta cũng không biết rồi. Nay Hưởng gia bảo đứng là Mạnh Tur Hắc bên trong mạnh mẽ nhất thôn trại, có hơn hai ngàn người. Nhưng cũng không thể có nhiều như vậy lương thực rồi."

"Hừm, người là nghĩ như thế nào? Tại sao muốn chạy tới báo tin đây?"

"Thái thú, Lý huyện trưởng, Trần huyện trưởng đối bọn ta rất tốt rồi. Trần huyện trưởng còn nhiều cho ta tiền đây. Lại nói, ta cảm giác rằng rồi, có thể đốc sức liền tránh đến tiền, tại sao muốn đi cướp rồi!"

Quan Di đứng lên, quay về Bàn Đại Tráng được rồi đại lễ: "Đa tạ tráng sĩ đến đây thông báo, đủ cảm thịnh tình. Di tất có báo đáp lớn!"

Phủ thái thú thị vệ đem Bàn Đại Tráng dẫn đi nghỉ ngơi sau, Quan Di xoay đầu lại quay về Trương Tuấn nói: "Lệnh Hành a, chuyện lần trước làm được không sạch sẽ chứ?"

"Ây. . . Giống như đúng không. Mười một người, chỉ tìm tới mười bộ thi thể. . . Bất quá này cùng lần này ngoại tộc bạo động có quan hệ gì?"

"Hừ! Ngu xuẩn! Không nghe vừa nãy đại tráng nói mà. Hưởng gia bảo xâu chuỗi mấy chục gia trại tụ tập mấy ngàn người? Liền cái kia hai ngàn người trại có thể có bao nhiêu lương thực? Nay sau lưng không có Bộ gia hắc thủ mới là lạ đây!"

"Ồ ~~~ a! Cái kia, cái kia, huynh trưởng, đệ làm việc bất lợi, kính xin huynh trưởng trách phạt."

"Tính toán rồi, chúng ta dù sao không phải chuyên nghiệp thủy phi, ra điểm chỗ sơ suất không thể tránh được. Hơn nữa Bộ gia như thế đến vừa ra cũng tốt. Dù sao này toàn gia đã khổng chế Tây Lăng. Nếu như bọn họ không như thế ngạnh đến, mà là tại Tây Lăng đối My gia đội buôn các loại làm khó để hạ thủ đoạn mềm dẻo, tắc chúng ta thương lộ,

Đó mới gọi khó chịu đây."

"Thái thú nói có lý. Bất quá nếu là Bộ gia vào lúc này đến, chúng ta cũng có chút bất tiện."

"Hừm, Cái Chi ý tứ là, Hậu tướng quân. . ."

Tại một năm này tám tháng hạ tuần, Thục Hán trấn thủ Vĩnh An nhiều năm Hậu tướng quân Tông Dự bởi vì tuổi tác đã cao, nhiễm bệnh hậu cừ lâu dài không thể khỏi hẳn. Vì lẽ đó Thục Hán triều đình đem Tông Dự thăng chức là trấn quân đại tướng quân sau triệu hồi Thành Đô—— đây chính là lui khỏi vị trí hạng hai. Sau thăng Lai Hàng đô đốc Diêm Vũ là Hữu tướng quân, thay thế Tông Dự nhậm chức Vĩnh An đô đốc.

Gần nhất này một hai năm, một mặt là Quan Di bọn người chính mình rất thượng nói, cùng Tông Dự quan hệ làm rất khá. Mặt khác nhưng là Tông Dự thân là một cái hơn bảy mươi tuổi lão nhân, kỳ tâm tư cùng Khương Duy, Trần Chi là như thế: Đối ưu tú người trẻ tuổi khát vọng quá lâu. Vì lẽ đó này một hai năm, Tông Dự đối Quan Di rất là chăm sóc —— nếu là lúc này Vĩnh An quân đoàn tư lệnh quan vẫn là Tông Dự mà nói, chỉ cần Quan Di mở miệng, Tông Dự nhất định sẽ phái ra bộ đội từ trước đóng quân tại Phù Lăng quận.

Nhưng là này Diêm Vũ liền không giống: Không có giao tình a.

Quan Di: Báo cáo Diêm tướng quân, có tình báo biểu hiện, Đông Ngô Vũ Lăng quận bên kia người mán Ngũ Khê chuẩn bị đến chúng ta Phù Lăng quận cướp đồ vật.

Diêm Vũ: Cái gì tình báo? A? Một cái ngoại tộc nói? Người đây cũng tin?

Quan Di: Là thật sự. Quảng thời gian trước có chuyện như thế. . .

Diêm Vũ: Ai nha, tiểu quan a, không phải ta nói người, người làm sao vọng động như vậy đây.

Quan Di: . . .

Chuyện về sau sẽ không có —— cái thời đại này cũng không có điện báo điện thoại, Phù Lăng, Vĩnh An, vừa đến vừa đi nhanh nhất bảy, tám thiên, Diêm Vũ chỉ cần với hần xả hai, ba lần bì, thời gian một tháng liền đi qua. Bộ gia cũng sẽ không cho hần như thế trường ứng đối thời gian.

"Đúng đấy, thái thú, chúng ta đội buôn hộ vệ 500 người bên trong, có 200 người tùy tùng triệu Tòng sự đi tới hán gia huyện, còn có 200 người phân thủ các nơi sản nghiệp. Có thể cơ động chỉ có 100 hộ vệ a. Cho dù thêm vào Phù Lăng quận hiện hữu quân binh 150 người, cũng bất quá 250 người. Không có Vĩnh An binh đoàn chống đỡ, cuộc chiến này, không có đến đánh."

"Ha ha ha. Thừa Tộ a, đánh trận, không phải đơn thuần so con số." Quan Di động viên xong Trần Thọ sau trở lại chính mình chủ vị ngồi vào chỗ của mình: "Cải Chi, này Ngũ Khê man bên trong Mạnh Tư Hắc, sinh hoạt địa vực cơ bản không ở ta Đại Hán cảnh nội đúng không?"

"Là thái thú. Ta Phù Lăng quận cảnh nội chủ yếu là Tất Tư Tập, ta Đại Hán Giang Dương quận bên trong có một phần Nam Khách. Mạnh Tư Hắc chủ yếu tụ tập tại Đông Ngô Vũ Lăng quận."

"Hừm, như thế, ta cũng thuận tiện ra tay. Tam thúc, dừng bá, các người nói một chút, dựa theo vừa này Bàn Đại Tráng ý tứ, những này Mạnh Tư Hắc là muốn đánh cướp ta Phù Lăng quận tới nam bộ Hán Phục huyện?"

"Đây chỉ là một danh nghĩa. Nếu như đúng là Bộ gia nhúng tay mà nói, e sợ mục tiêu chủ yếu vẫn là ta Phù Lăng huyện bên này mỗi cái công xưởng thợ thủ công."

"Dừng bá nói có lý. Người nhà họ Bộ sẽ không đi Hán Phục huyện, mục tiêu của bọn họ chỉ có thể là Phù Lăng. Bất quá, nếu là hơn ba ngàn Mạnh Tư Hắc man từ tấn công Hán Phục huyện, chúng ta cũng không thể không phái binh đi cứu, nếu như vậy, Phù Lăng huyện bên này liền hết rồi."

"Hừm, tam thúc, dừng bá, các người nói một chút, nếu là này Bộ gia tự mình kết cục mà nói, nhiều nhất có thể đến bao nhiêu người?"

"Bộ gia tại Tây Lăng kinh doanh hơn ba mươi năm, trong tay tư binh sợ là sớm đã hơn vạn. Bất quá Vũ Lăng quận dù sao không phải Bộ gia đất phong, hơn nữa từ Vũ Lăng quận đến ta Phù Lăng quận không có quan đạo thông hành, vì lẽ đó, nhiều nhất một ngàn người, không thể lại hơn nhiều."

"Ha ha ha, cái kia liền không có vấn đề." Quan Di đang giải quyết trong lòng mấy nỗi nghi hoặc sau biểu hiện nghiêm nghị: "Chư vị xin nghe lệnh."

"Chúng ta cần hậu thái thú mệnh lệnh."

"Phải ra sứ giả đi Vĩnh An, hướng về Hữu tướng quân thông báo chúng ta tình huống ở bên này. Có thể mời tới viện quân tốt nhất, không mời được cũng không đáng kể. Thế nhưng nhất định phải đi báo cáo. Miễn cho đến lúc đó triều đình lại gây sự với chúng ta. Ân, hiện tại mới nhậm chức Ba Đông thái thú La Hiến La Lệnh Tắc giống như là Thừa Tộ sư huynh a. Chuyện này xin mời Thừa Tộ đi một chuyến đi."

"Ày, Trần Thọ lĩnh mệnh."

"Bộ gia dùng lương thực dụ dỗ Mạnh Tư Hắc người đến công ta Hán Phục? Hừ, hần Bộ gia gia nghiệp phát đạt lương thực nhiều, ta Phục Hưng xã đồ vật cũng không ít a. Giản Vô Song, đi lãnh 3 vạn thạch lương thực cùng năm mươi vạn tiền. Để ta nhìn người một chút mấy tháng này cấu kết Tất Tư Tập hiệu quả đi. Ta muốn người chỉ ít triệu tập ba ngàn Tất Tư Tập người đi giúp ta thủ Hán Phục huyện. Đến lúc đó người chính là Tất Tư Tập liên quân thống soái!"

"Thật chứ? Ha ha ha, huynh trưởng, chuyện này giao cho ta đi làm! Nhất định làm được thỏa đáng!"

"Lập tức phái người đi đem Quốc uy cái kia một đội gọi trở về, đến lúc đó ta tự mình lãnh binh đi gặp gỡ một lần Bộ gia tư binh!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Chân chính trận đầu (1)

Dương lịch 258 năm, Thục Hán Cảnh Diệu năm đầu, Đông Ngô thái bình ba năm ngày 20 tháng 9. Phù Lăng quận, Hán Phục huyện.

"Giần tòng sự, phía trước trình sát đến báo, Ngũ Khê man Mạnh Tư Hắc liên quân khoảng cách bản huyện chỉ có mười dặm."

"Ai nha! Rốt cục đến rồi. Truyền lệnh! Àch, tam thúc, ngài liền để chất nhi qua đã nghiền đi. Huỳnh trưởng nhưng là nói cẩn thận ta mới đúng chủ tướng."

"Được rồi, người người chủ tướng này bắt quá là bởi vì người ngủ rất nhiều rất trại em gái, mọi người xem người quen mặt tốt nhận, vì lẽ đó Từ Phong để người trên danh nghĩa. Chân chính chủ tướng làm sao có khả năng là người, không phải vậy Từ Phong phải ta tới làm gì?"

"Thưa dạ rõ. . . Thỉnh tam thúc phát lệnh!"

"Hừm, Vương chủ tịch huyện, mệnh lệnh huyện binh đóng bốn môn. Vô song, phái người thân vệ đi liên lạc các trại thủ lĩnh, để bọn họ người đăng tường thụ kỳ."

"Hả? Tam thúc, liền như vậy a?"

"Cái kia người cho rằng đây?"

"Này không nên là mở ra bốn môn giả vờ mê hoặc, sau đó làm kẻ địch tới gần thời khắc, đột nhiên trên tường thành dựng thẳng lên vô số lá cờ, đợi đến kẻ địch kinh hãi bất an, đại quân đồng thời giết ra. . . Ai nha!"

"Người từ nơi nào nghe đến đây chút gằm gằm gừ gừ đồ vật. Nghe rõ, chiến trận bên trên, nếu là quân ta nằm ở ưu thế, vậy thì không muốn đi làm những âm mưu quỷ kế, đường đường chính chính nghiền ép lên đến liền được rồi." Quan Sách gõ một cái Giản Đơn trấn sau lại kiên trì giảng giải: "Người muốn a, đối phương từ Vũ Lăng quận bên kia vượt núi băng đèo mà đến, lương đạo dài đến hơn ba trăm dặm —— hơn nữa này vẫn là hơn ba trăm dặm sơn đạo. Vì lẽ đó kẻ địch muốn nhất chính là tốc chiến tốc thắng. Nếu là tại đây Hán Phục dưới thành đánh mấy ngày không hạ được đến mà nói, nhiều kẻ địch hồi lâu tránh khỏi nơi này đi Phù Lăng huyện. Mà ta cần phải làm là rõ ràng nói cho đối phương biết: Ta chỗ này có mấy ngàn binh sĩ, đừng nói thủ thành, chính là chính diện quyết đấu ta cũng không sợ. Vì lẽ đó người chỉ cần dám tránh khỏi nơi này, ta liền đánh đường lui của người. Như thế, chúng ta tài năng vững vàng đem kẻ địch định ở đây —— này giặc cướp mà, sợ nhất không biết hấn muốn cướp nơi nào, vì lẽ đó phòng lên rất phiền phức. Nếu là giặc cướp bị ép mãnh công một cái điểm, như vậy giặc cướp có cái gì phải sợ chứ?"

Giây lát, Mạnh Tư Hắc liên quân đến Hán Phục huyện thành hạ.

"A, Điền gia trại, Mã gia bảo, Vương gia trang. . . Tổng cộng là mười tám gia Tất Tư Tập trại cờ hiệu. . . Này Tất Tư Tập người làm sao đột nhiên liên hợp lại? Trả lại giúp người Hán thủ thành?"

Hướng gia bảo bảo chủ về phía trước, là một cái thể trạng cường tráng. Tò rõ vẻ hung tướng hán tử. Thế nhưng tuyệt đối không nên bị hấn bề ngoài che đậy: Có thể tại Ngũ Khê man như vậy tiểu Chiến quốc bên trong xưng vương xưng bá, sẽ không có một cái đầu là Giản Đơn. Hấn vây quanh Hán Phục thành quay một vòng sau, thờ dài một cái.

Trở lại bản trận, về phía trước quay về trong đội ngũ một cái trang điểm rõ ràng cùng tộc nhân mình không giống người đàn ông trung niên chấp tay: "Bộ tiên sinh, tin tức này để lộ a. Phía trước Hán Phục trong thành ít nhất có mười tám gia Tất Tư Tập trại phái ra nhân thủ. Ta vừa nãy qua loa nhìn một vòng, thủ thành Tất Tư Tập người ít nhất không xuống hai ngàn người."

"Không phải đối phương phô trương thanh thế?"

"Không phải, ta rời thành tường rất gần, nhìn ra rất rõ ràng, không phải giả người. Hơn nữa vài cái thủ lĩnh ta còn nhận thức. Ân, nói đến, giống như đối phương là có ý để chúng ta biết trong thành thủ vệ rất nhiều tựa như, ta rời thành tường cái kia gần, đều không có cung tên bắn tới."

". . . Không sao, ngược lại chúng ta chân chính mục tiêu cũng không phải tên này phục huyện. Như thế, xin mời hướng về bảo chủ suất lĩnh các người Mạnh Tư Hắc liên quân tại đây dưới thành vi thêm mấy ngày."

"Ây. . . Bộ tiên sinh, mấy ngày là mấy ngày? Ngài phải biết, sơn đạo gồ ghề, chúng ta mang lương thực có thể không đủ nửa tháng. Này còn phải đem về nhà thời gian cho tính toán tiến vào."

Bộ tiên sinh sắc mặt có một tầng vẻ giận, bắt quá cũng là chột lóc lên: "Năm ngày. Hướng về bảo chủ, nói cho người các đồng minh, năm ngày là tốt rồi. Chỉ phải ở chỗ này bảo vệ tốt năm ngày, không cho trong thành người lao ra, mặc kệ cuối cùng có hay không giao chiến, ta Bộ gia đều sẽ đem còn lại 5 vạn thạch lương thực toàn bộ giao cho các người Hướng gia bảo."

"Được rồi! Bộ tiên sinh xin yên tâm!"

. . . .

Một bên khác,

Phù Lăng huyện thành nam mười lăm dặm nơi.

Liêu Dững, Mã Quá cùng 100 tên thương xã hộ vệ hiện đang một đạo hẻm núi hai bên sườn núi thượng bận việc đem sườn núi thượng to lớn tảng đá gồ thành các loại to nhỏ không đều hòn đá.

"Cái Chi, con đường này đúng là duy nhất từ phía nam tiến vào Phù Lăng huyện thành con đường chứ?"

"Híc, Dũng Bá ngồi đều hồi nhiều lần cái nào, điểm này xin ngài yên tâm, tuyệt đối không có sai sót. Từ phía nam Hán Phục huyện muốn đi vào Phù Lăng huyện, này chiêm đồng hợp chính là duy nhất con đường."

"Há, không muốn hiềm lão già nhiều lời, thực sự là trong nhà liên Định Liệt mang theo 150 tên quân binh giữ nhà. Vạn nhất nơi này không có ngăn chặn, sự tình nhưng là nguy hiểm."

Hai người đang nói chuyện, phương xa một bóng người vội vàng vàng chạy tới: "Các vị thượng quan, đến rồi!"

"Thiện! Cuối cùng cũng coi như đến rồi. Các vị, bí mật!"

Một đội trên người mặc nhuyễn giáp, đi lại mạnh mẽ đội ngũ cấp tốc đến gần rồi chiêm đồng hợp lối vào nơi.

Đầu lĩnh một người hán tử nhìn thấy xa xa xuất hiện tại chính mình trong tầm mắt chiêm đồng hợp, lòng mảy rất là nhũ nhũ, sau đó cấp tốc giơ tay phải lên, toàn bộ đội ngũ chỉnh tề ngừng lại.

"Bộ Nhất Quân, làm sao?"

"Phía trước hẻm núi địa thế quá mức hiểm yếu, nếu là đối phương ở đây có mai phục nhưng là không tốt. Hỏi một chút hướng đạo, có đường khác hay không."

"Hướng đạo không phải nói mà, đây là từ mặt nam tiến vào Phù Lăng huyện duy nhất con đường. Muốn nhiều đường phải nhiều đi tới hơn một trăm dặm sơn đạo. Lại nói, hiện tại Quan Di đám kia công tử bột chủ lực, khẳng định là bị hấp dẫn đến Hán Phục huyện bên kia đi tới. Chúng ta đến dành thời gian!"

"Không thích hợp!" Bộ Nhất Quân trầm ngâm một chút: "Bộ mười ba, người mang năm mươi người, chính diện tiến vào hẻm núi. Trên đường đi chú ý quan sát địa hình. Hoàng Ngũ, Triệu Thập Thất, các người các mang giỏi về leo lên Sơn Việt binh mười người, thử đăng đến hẻm núi mặt trên đi thăm dò xem!"

"Ày!"

Khoảng chừng qua hai canh giờ, đằng trước dò đường bộ mười ba trở về: "Nhất Quân huynh trưởng, tiểu đệ đã xuyên qua toàn bộ hẻm núi, không có phát hiện đặc biệt có điểm đáng ngờ địa phương. Tiểu đệ để còn lại huynh đệ toàn bộ canh giữ tại lối vào thung lũng bên ngoài, một người trở về phục mệnh."

"Như thế nào như thế nào, không sao chứ. Bộ Nhất Quân, còn không mau một chút hạ lệnh toàn quân đột tiến! Thời gian của chúng ta nhưng là rất quý giá."

"Đừng nóng vội, chờ một chút. Các leo núi các anh em trở về lại nói!"

"Leo núi người? Bộ Nhất Quân, núi này lĩnh cao như thế, leo lên lại hạ xuống cảm được các tới khi nào? Này sẽ đã là giờ Mùi, chậm trễ nữa xuống, chúng ta đến Phù Lăng huyện thành thời điểm chính là đêm khuya rồi! Khi đó cảnh tối lửa tắt đèn, đi nơi nào tìm công xưởng? Người liên tại Phù Lăng huyện thành ở ngoài qua đêm sao? Quan Di đám kia công tử bột như thế nào đi nữa rác rưởi, tổng sẽ không một chút phòng bị đều không có chứ? Ở ngoài thành bị phát hiện làm sao bây giờ? Nếu là công xưởng thợ thủ công môn chạy làm sao bây giờ?"

"Ai! Cũng được! Truyền lệnh, toàn quân phân trước bên trong sau ba đội, mỗi đội 300 người, lần lượt tiến vào hẻm núi. Mỗi đội khoảng cách chỉ ít 100 bộ!"

Trên đỉnh ngọn núi, nhìn hơn ba trăm người nối đuôi nhau tiến vào hẻm núi, Mã Quá khê cười cười: "Này lãnh binh người vẫn là rất cẩn thận mà. Dũng bá, hiện tại có thể phát động sao? Đối phương leo núi mà đến tiểu đội nhưng là cách chúng ta chỉ có hai cái sườn núi."

"Đừng nóng vội, đây không phải qua là đối phương tiền đội, thả bọn họ quá khứ!"

"Dũng bá, làm sao người biết đây chỉ là tiền đội mà không phải toàn bộ đây? Đây chính là 300 người a. Nếu là thả bọn họ đi qua, phía trước phụ trách chặn đường thái thú bọn họ có thể hay không ngăn cản đây?"

"Lão phu không có cái gì căn cứ, chỉ là nhiều năm qua trên chiến trường nuôi thành trực giác. Nếu là lão phu mang đội đi nơi như thế này, nhất định sẽ đem đội ngũ chia làm chỉ ít ba đội lần lượt thông qua. Còn chúng ta bỏ qua này 300 người. . . Nếu là liên 300 Ngõ chó đều không ngăn được mà nói, cái kia thái thú liên không xứng trở thành Đại Hán tân tinh!"

"Áy. . . Dũng bá nói có đạo lý. A, kẻ địch đến tiếp sau quả nhiên đến rồi, lại là chừng ba trăm người, điều này cũng bỏ qua sao?"

"Không thể thả, kẻ địch leo núi người đã gần rồi. Mặc kệ có còn hay không hậu đội chúng ta đều muốn bại lộ, lại nói, thái thú bên kia cũng là 200 người, bỏ qua có thêm lão phu thật là sợ bọn họ giang không được. Truyền lệnh! Phái ra hai mươi người đi đem phía sau chúng ta đuôi cho xử lý sạch sẽ, sau đó bắt đầu tiến công!"

Bộ Nhất Quân đi ở trong trung đội, trong lòng còn là phi thường thấp thỏm bất an. Đột nhiên! Hân mơ hồ nghe được trên đỉnh ngọn núi có từng trận tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

"Quả nhiên!"

Quả nhiên, trên đỉnh ngọn núi, khối lớn tảng đá, phức tạp tên nó hướng về bản phương đội ngũ bay vút mà xuống. . .

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Chân chính trận đầu (2)

"Trung đội lập tức phân tán, chạy trốn đi ra ngoài người, lập tức thông báo tiền đội cùng hậu đội, lần này nhiệm vụ đã thất bại, để bọn họ lập tức lui về Hán Phục huyện. Thông báo nhị lão gia mau lui!"

"Không cho phép phân tán! Lập tức tổ chức nhân thủ leo núi, phá đối phương mai phục!"

Đối mặt phục hưng thương xã đội hộ vệ ở trên cao nhìn xuống công kích, Bộ gia quân trong đội ngũ, đột ngột xuất hiện hai đạo hoàn toàn mâu thuẫn mệnh lệnh.

"Khốn nạn Bộ Thống, người đây là buộc đại gia đi chết!"

"Khốn nạn Bộ Nhất Quân, người dám không nhìn gia chủ mệnh lệnh?"

"Mày ngu à! Chúng ta ở đây tao ngộ phục kích, nói rõ tin tức đã đề lộ. Kẻ địch không riêng ở đây, tại Hán Phục bên kia khẳng định cũng có chuẩn bị. Nếu chúng ta toàn quân bị diệt ở đây, ai đi thông báo nhị lão gia?"

"Người mới xuân a! Đối phương chung quy chỉ có mấy trăm người binh lực! Hiện tại không lui, chúng ta còn có thể chết bên trong cầu hoạt. Nếu là hiện tại lui, nhiệm vụ liền triệt để thất bại. Người cho rằng gia chủ sẽ đem chúng ta làm sao bây giờ?"

"Vậy vạn nhất chúng ta tất cả đều chết cơ chứ?"

"Chúng ta chết rồi không quan trọng lắm, người nhà của chúng ta là có thể sống! Nếu chúng ta liền như thế lui về, chúng ta muốn chết, người nhà của chúng ta cũng phải chết!"

Nghe xong Bộ Thống mà nói, lại nghĩ cất bước gia đối xử gia nô khốc liệt thủ đoạn, Bộ Nhất Quân cũng không còn cách nào kiên trì: "Truyền lệnh, để tiền đội đột kích, để hậu đội hướng bắc bên trên đỉnh ngọn núi leo vách núi đi tới."

Nhưng là lúc này Bộ gia quân, muốn truyền lệnh cũng biến thành phi thường khó khăn.

Đâu đâu cũng có từ trên đỉnh ngọn núi mang theo to lớn thế năng lẫn xuống dưới đến tảng đá lớn, đập trúng yếu hại cũng còn tốt —— tại chỗ treo. Nếu là bất hạnh bị ép nắm tay hoặc là chân, vậy coi như thật sự rất thảm —— nhìn lại một tảng đá lớn hướng về gáy của chính mình chạy như bay đến, một mực nhưng không tránh thoát! Trong khoảng thời gian ngắn, bên trong sơn cốc tiếng kêu thảm thiết loạn xạ bất nháo.

Không nghi ngờ chút nào, Bộ gia quân vẫn không có trúng mai phục tiền đội cùng hậu đội cũng nghe được âm thanh như thế, cũng rõ ràng phát sinh cái gì.

Tiền đội dẫn đầu là Bộ Thập Tam, đây là Bộ gia gia nô gia sinh con, đối Bộ gia là trung thành nhất. Nghe được phía sau truyền đến kêu thảm thiết, Bộ Thập Tam bước chân một chút dừng lại đều không có: "Chư vị huynh đệ, chúng ta đã bại lộ. Vì hoàn thành gia chủ mệnh lệnh, hiện tại toàn quân chạy bộ trước. . ."

"Vèo!" Một nhánh mũi tên nhanh chóng chạy tới, trực tiếp cắm ở Bộ Thập Tam bả vai.

"Người nào?!"

Tại hẻm núi lối ra, một đội khoảng chừng 200 người đội ngũ nối đuôi nhau mà ra, đầu lĩnh một cái thân cao tiếp cận chín thước, nằm tằm mi, mắt phượng sắc mặt hồng hào, tay cầm một cây đại đao. Một vị khác chiều cao tám thước có thừa, lông mày rậm mắt to, khoát diện trùng di, một tay nhắc theo một cây cung, một cái tay khác cũng công lấy một cây lượng ngân thương.

"Quốc uy, tài bắn cung khá lắm!"

". . . Huynh trưởng cười chê rồi, tiểu đệ vừa nãy nhắm vào kỳ thực là kẻ này miệng. . ."

"Ây. . . Cũng không sai. Xa như vậy, vì huynh cũng không biết có thể không thể bắn trúng đây."

"Xấu hổ, nhớ năm đó gia tổ tại mười mấy trượng ở ngoài, lẳng liệt giang trong gió có thể xạ đoạn cột buồm thượng đây thừng a."

"Người tới người phương nào!"

"Há, ta chính là Quan Di."

"Triệu Nghị."

"Chuyện này. . . Cái này không thể nào, các ngươi lại không ở Hán Phục huyện?"

"Ha ha ha, Hán Phục huyện tự nhiên có những người khác hầu hạ những Mạnh Tư Hắc đó, bản quan ở chỗ này chờ các ngươi những người này Ngô chó đã rất lâu đây."

"Thực tặc đừng vội can rờ. . . Há? Rất lâu? Cái kia vừa nãy? Huynh đệ của ta?"

"Ngươi là muốn hỏi tại sao vừa nãy ngươi đi ngang qua thời điểm không có phát hiện chúng ta? Ha ha ha, này chiêng đồng hạp không phải là chỉ có một con đường a, trong này còn có rất nhiều tiểu đạo thế. Còn ngươi lưu lại năm mươi huynh đệ, đương nhiên bị chúng ta toàn bộ giết chết a."

"Oa nha nha! Các anh em, xông lên, bắt hai người này Thực tặc, như thế có thể hoàn thành gia chủ bàn giao!"

"Ha ha ha, rốt cục thừa nhận là Bộ gia chó? Các anh em, đem này quần Ngô chó toàn bộ giết chết, không giữ lại ai!"

Tùy tùng song phương chủ tướng, hai chi đội ngũ cấp tốc tiếp cận,

Sau đó mạnh mẽ đánh vào nhau.

Yết hầu có chút làm, tim đập đến có chút nhanh. Dù sao, đây là Quan Di bộ thân thể này bên trong hai cái linh hồn cộng đồng, chân chính trận đầu.

"Mở!" Nhìn thấy đối diện một cái sắc mặt dữ tợn kẻ địch, vung vẩy một cây đại đao hướng về chính mình bỏ tới thời điểm, Quan Di dựa vào nhiều năm khổ luyện hình thành thân thể bản năng, bả vai thu rồi vừa thu lại, hiểm hiểm tách ra đối phương lưỡi đao, sau đó tay bên trong Thanh Long Yển Nguyệt đao trở tay một cái quét ngang, "Hự" một tiếng sau, lưỡi đao sắc bén bỏ ra trên người đối phương nhuễn giáp, sau đó chính là "Phốc phốc" âm thanh, sau lại là "Loảng xoảng" một tiếng, sau đó lại là phốc phốc âm thanh —— cắt thịt, xương gãy, lại cắt thịt, một cái hô hấp trong lúc đó, đối phương thân thể đã bị Quan Di chặn ngang chặt đứt!

"Ào ào ào. . ." Suối phun trắng máu tươi tiên Quan Di một mặt, đồng thời phun tới được còn có ổ bụng bên trong các loại tạng khí, chất lỏng cùng chưa thành hình phân và nước tiểu. Tanh hôi nương theo tanh tươi, suýt chút nữa trực tiếp trấn Di cho hun nôn ra.

Đáng tiếc, tại thời khắc như vậy, nôn mửa là một cái phi thường xa xỉ sự tình. Bởi vì, lại một cái kẻ địch đại đao đến gần rồi.

"Mở!" "Lại mở!" "Ta lại mở!"

Không ngừng vung vẩy đại đao, vừa nãy cái kia cổ buồn nôn nôn mửa cảm đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Còn lại chỉ có giết chóc, giết chóc, không ngừng mà giết chóc!

Bất quá song phương tổng cộng cũng là hơn năm trăm người quy mô, chân chính chiến đấu thời gian kỳ thực rất ngắn. Từ song phương bắt đầu đến kết thúc, tổng cộng cũng sẽ không đến hai khắc loại thời gian, cuộc chiến đấu này liền kết thúc.

"Hô ~~~" thờ dài một cái sau, Quan Di mới lại có nôn mửa cảm giác, thế nhưng rất đáng tiếc, lúc này toàn thân hần như nhũn ra, liền nôn mửa khí lực đều không có.

"Khởi bẩm thái thú, quân địch tổng cộng 300 người, toàn bộ đền tội, không một chạy thoát."

"Thiện." Ngẩng đầu nhìn đến đây bẩm báo người: Ân, một con hoa râu tóc. Quan Di nhớ tới người này, liêu khuê, là Liêu Hóa lúc trước phái cho nhà của chính mình đem một. Quả nhiên, vào lúc này còn có thể sống động như thường, cũng chỉ có những kinh nghiệm này qua Thực Hán mấy chục năm bắc phạt còn gây sống ra đến lão bình —— không nhìn thấy chính mình Quan gia gia tướng, Triệu Nghị, Triệu gia gia tướng gì gì đó, tất cả đều xụi lơ nằm trên đất mà.

"Thiện, quân ta thương vong có bao nhiêu?"

"Lại hai vị thượng quan anh dũng, quân ta chết trận có bảy mươi lăm người, trọng thương ba mươi tám người, vết thương nhẹ tám mươi một người."

Nani! Một trận đánh xuống, liền sáu người không có thương? Trong này còn có chính hần một chiến đấu bên trong bản phương tướng sĩ tận lực bảo vệ chủ tướng. Này Bộ gia quân như thế biết đánh nhau?

"Quốc uy không có sao chứ?"

"Triệu Tùng sợ tay trái cánh tay trúng một đao, không nặng, chưa thương tổn được xương. Thuộc hạ đã đề đồng liều tại băng bó."

"Hừm, vậy thì tốt. Àch. . ." Quan Di gãi gãi đầu, rất thật không tiện hỏi: "Ày. . . Liều khuê a, một trận bản tướng trăm thủ có bao nhiêu a?"

"Trong chiến trận thuộc hạ cũng vội vàng chém giết, một số thời khắc không thấy rõ. Bất quá thuộc hạ xác định nhìn thấy, thái thú trăm thủ là ba người."

"Mới ba người?"

"Thái thú, này dù sao cũng là ngài lần thứ nhất ra trận, có thể trăm thủ cấp ba không sai. Theo Nguyên Kiệm tướng quân lời giải thích, lần thứ nhất ra trận người, có thể cầm được trụ thương, đi được động đường cũng đã là tốt bình. Thái thú trận đầu liền trăm thủ cấp ba, đã là thiên nhân phong thái."

"Híc, được rồi. Cái kia Quốc uy đây?"

"Cái này thuộc hạ liền không rõ ràng. Bất quá cần phải cũng không dưới ba người."

"Được rồi, cuối cùng cũng coi như chúng ta những này công tử bột không có cho mình tổ tiên mất mặt. Truyền lệnh! Một mặt phái người hồi Phủ Lăng, đề Định Liệt bọn họ phái người đến thu trị thương viên. Đi sang một bên liên lạc với cốc đình mai phục dừng bá cùng lối vào thung lũng cắt đứt đối phương đường lui Lệnh Hành. Hiểu rõ tình hình trận chiến sau mau chóng đến báo!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Chân chính trận đầu (3)

Đồng La hiệp cũng không phải một cái núi thẳng, chỉ một hẻm núi. Tại hẻm núi chủ đạo bên, cũng có rất nhiều bé nhỏ phân xóa. Tại địa hình như vậy bên trong mai phục một cái mấy trăm người bộ đội kỳ thực là phi thường chuyện dễ dàng. Mà trường kỳ sinh sống ở Giang Hán Bình Nguyên Bộ gia quân rõ ràng đối địa hình nơi này không ăn ý. Thêm nữa lại có lúc cái này khăn cô chú bộ ở trên đầu, cuối cùng không thể tránh khỏi trúng mai phục.

"Huynh trưởng, người cùng Quốc uy chặn lại đối phương tiền đội đánh cho thế nào? Tiểu đệ suất 200 người tại nơi cốc khẩu chặn lại đối phương hậu đội, đánh cùng sự khốc liệt. Toàn đội chết trận 103 người, trọng thương hơn năm mươi người. Xem như là đánh cho tàn phế. Bất quá cũng còn tốt, những này Ngô chó một cái đều không có chạy mất."

"Gần như, chúng ta ở phía sau cũng đã có không thoái mái."

Có thể nói, đây chính là quốc gia quân đội cùng gia tộc tư binh khác nhau. Nếu là hai quốc gia quân chính phủ giao chiến, tỉ lệ thương vong trước tiên đạt đến ba phần mười một phương đã sớm tan vỡ chạy trốn, nhưng là lần này song phương đều là mỗi cái gia tộc tư binh cùng nhau chém giết, gia chủ hoặc là chủ tướng không lùi, mặc kệ tỉ lệ thương vong cao bao nhiêu, phía dưới binh lính đều sẽ không lùi lại. Bởi vậy đánh ra cực kỳ khốc liệt kết quả.

"Thái thú, dừng vừa nãy đã toàn bộ kiểm kê qua, Ngô chó thì thể tổng cộng 1,002 cụ, hẳn là không lọt lưới. Quân ta hiện tại không thương binh lính, thêm vào chúng ta, tổng cộng chỉ có 115 người."

"Dừng bá cực khổ rồi. Ai, nếu là Hậu tướng quân lúc này tại, sớm một chút phái một nhánh viện quân lại đây, chúng ta là có thể đạt được càng to lớn hơn chiến công."

Trên thực tế không xuất quan Di sở liệu, hẳn phái ra Trần Thọ đi Vĩnh An hướng về Diêm Vũ cầu viện, Diêm Vũ quả nhiên với hẳn đánh thái cực, không những như thế, Diêm Vũ còn áp chế lại Ba Đông thái thú La Hiến, không cho La Hiến phái ra Ba Đông quận quận binh đến Phủ Lăng trợ giúp. Hết hạn tới hôm nay ngày 22 tháng 9, Vĩnh An viện quân một cái đều không có.

"Thôi, Cái Chi, nếu chúng ta hiện tại lập tức xuất phát, đi Hán Phục huyện cần phải bao lâu?"

". . . Hai ngày bán."

"Đến bên kia chính là tháng chín hai mươi lăm a." Quan Di hai tay vỗ một cái: "Làm rồi! Lần này cần phải nhân cơ hội này đem những này Mạnh Tư Hắc tận diệt không thể. Quốc uy!"

"Huynh trưởng?"

"Người bị thương, lần này liền không muốn đi tới. Ta đã phái người đi thông báo trong nhà Định Liệt dẫn người tới tiếp ứng thương binh. Người liền ở ngay đây tổ chức thương binh quét tước chiến trường, đối trọng thương viên khẩn cấp xử lý băng bó. Ân, những này Ngô chó trên người nhuyển giáp rất tốt, đều cách cách hạ xuống, xem có thể hay không rác rưởi lợi dụng một chút. . ."

"Huynh trưởng, tiểu đệ còn có thể. . . Ach, được rồi. Tiểu đệ lĩnh mệnh."

"Lệnh Hành, dừng bá, Cái Chi, đón lấy chúng ta liền muốn chạy đi. Mau chóng chạy tới Hán Phục huyện, đi sao đám kia Mạnh Tư Hắc người đường lui. Ta cũng không muốn bọn họ rút lui trở về trong núi lớn lại từng cái từng cái chậm rãi đi gồ."

"Ha ha ha, huynh trưởng nói đúng a. Hiếm thấy này quần giặc cướp lần này tụ tập cùng nhau, không nhân cơ hội này thu hết toàn công sao được. Các huynh đệ, trên người không có thương đều mau mau chạy đi!"

"Ha ha ~~~ "

Một bên khác, ngày 26 tháng 9, Hán Phục dưới thành.

"Bộ tiên sinh, thật sự không lùi không xong rồi a. Chúng ta mang đến lương thực tiêu hao đã vượt qua một nửa, không đi nữa, trên đường trở về nhưng là không đủ ăn."

"Hừ! Về phía trước, đừng tưởng rằng ta thật sự ngốc. Trong đây là có hơn hai ngàn người, trong doanh trại tồn lương xác thực không đủ ngàn thạch. Nếu là muốn đem này hơn hai ngàn người đều mang về người Hưởng gia bảo, xác thực điểm ấy lương thực là không đủ. Thế nhưng này hơn hai ngàn người đều sẽ hỏi người Hưởng gia bảo sao? Chỉ cần lui lại lùi, đi không lên hai ngày đội ngũ này người đều sẽ thiếu một nửa."

"Khà khà khà, Bộ tiên sinh quả nhiên biết tất cả mọi chuyện. Thế nhưng Bộ tiên sinh, bây giờ lập tức chính là mười tháng a. Chúng ta Mạnh Tư Hắc người vào lúc này như vậy cũng bắt đầu vội vàng dự trữ qua mùa đông lương thực. Nếu là lúc này trắng lao lực môn không có hồi trại bên trong đi. . ."

"Được rồi được rồi! Một ngày, đợi thêm một ngày. Nếu là ngày mai còn không có tin tức, vậy thì lùi lại làm sao?"

Đi tới chính mình lều trại, Bộ tiên sinh bỏ qua chính mình vừa nãy kiêu ngạo vẻ mặt, đối một bộ khiêm tốn tư thái, eo cũng hết sức loãn đi, điều chỉnh tốt những này sau, hần mới kéo cửa ra bố, đi vào.

"Bái kiến gia chủ."

"Bộ Kế, thế nào? Đám kia ngoại tộc vẫn là nào phải đi về sao?"

"Đứng, gia chủ."

"Bộ Nhất Quân bên kia vẫn không có tin tức sao?"

"Gia chủ, xin thứ cho thuộc hạ làm càn. Bộ Nhất Quân bọn họ đến hiện tại đều vẫn chưa về, chín phần mười đã là thất bại."

"Hừ! Làm sao có khả năng? Đó là ta Bộ gia một ngàn tinh nhuệ a. Quan Di chủ lực cần phải đã bị ta hấp dẫn tới nơi này a!"

"Gia chủ, chúng ta xa thiệp nghìn dặm tới nơi này đánh lên đối phương, vấn đề lớn nhất chính là chưa quen thuộc địa lý. Hơn nữa, Hưởng gia bảo mời mười mấy trại, cái này trận chiến khiến cho quá lớn, căn bản là không cách nào bảo mật. Đối phương rất có khả năng đã sớm thu được tin tức, trước thời gian làm ứng đối. Tỷ như, hưởng về Vĩnh An cầu viện. . ."

"Hả? Người là nói Thục tặc Vĩnh An quân tham dự?"

"Hắn là như vậy, gia chủ. Bộ Nhất Quân là trải qua Đông Hưng cuộc chiến lão binh, đối nhân xử thế là nhất cẩn thận bất quá. Mặc kệ là đánh lên thành công hay là thất bại, chỉ cần hắn còn có biện pháp, là nhất định sẽ phái ra nhân thủ Hưởng gia chủ bẩm báo. Tính toán tính toán lộ trình cùng thời gian, mặc kệ thành bại, vào lúc này chúng ta đều nên nhận được tin tức. Nhưng là. . . Vì lẽ đó, thuộc hạ suy đoán, Bộ Nhất Quân rất có khả năng là toàn quân bị diệt. Mà muốn diệt sạch ta Bộ gia một ngàn tinh nhuệ, cần phải Vĩnh An binh đoàn xuất binh không thể."

"Tranh cãi, không nghĩ tới Tông Đức Diễm rút đi, cái này Diễm Văn Bình cũng có chút sự can đảm a."

"Gia chủ, thuộc hạ lo lắng không phải quân ta toàn quân bị diệt vấn đề. Mà là sợ sệt. . . Nếu là này Vĩnh An quân tại diệt sạch ta Bộ gia quân sau, trực tiếp sao đến quân ta mặt sau. . ."

"A? Vậy chúng ta còn không mau mau lùi lại!"

"Híc, gia chủ, hiện tại chúng ta bên người Vô Nan quân chỉ có 100 người. Muốn an toàn lùi lại, còn phải dựa vào Hưởng gia bảo đại đội hộ tống chúng ta xuống núi. Không phải vậy như thế một mảnh núi lớn, bên trong vô số man trại, không cần kẻ địch đến truy, chúng ta căn bản là đi không đi ra ngoài. Vì lẽ đó thuộc hạ vừa nãy tự chủ trương, đề về phía trước đi liên lạc cái khác trại thu thập hành trang, ngày mai lùi lại."

"Được được được, người làm đúng. Ngày mai chúng ta liền đi! Các lão gia trở về Tây Lăng, lấy thêm Thục tặc My gia đội buôn hàng lậu!"

. . .

Một bên khác, Hán Phục huyện thành đầu.

"Vô song, đi liên lạc Tất Tư Tập các trại trại chủ, để bọn họ người chuẩn bị ra khỏi thành đánh nhau. Quân địch đây là muốn chuẩn bị lùi lại."

"Ồ, tam thúc, chất nhi tại sao không nhìn ra kẻ địch đây là muốn lùi lại a."

"Ai, ngươi xem, ngươi nghe, ngoài thành kẻ địch trong doanh trường, người ta lui tới có phải là nhiều hơn rất nhiều? Tiếng ồn ào có phải là lớn hơn rất nhiều? Nhưng là không quân bọn họ đang làm gì, nhưng không có chặt cây gỗ. Đây liền nói rõ bọn họ cũng không là đang chuẩn bị nhóm lửa làm cơm, cũng không phải tại chế tạo công thành dụng cụ. Cái kia trừ ra thu thập hành trang, chuẩn bị lùi lại, còn có thể làm gì đây?"

"Ồ. Thì ra là như vậy a."

"Không bận rộn nhìn binh thư, đừng mẹ nó từ sáng đến tối liền hướng man trại em gái chạy đi đâu. Những này gà đất chó sành bắt quá là các người đám người tuổi trẻ này luyện tập công cụ mà thôi. Nếu là những người này đều không bắt được, sau đó làm sao đi Hán Trung đối mặt Tào Ngụy tình như thế này?"

Ngày thứ hai, hai mươi bảy ngày. Toàn bộ Mạnh Tư Hắc đại doanh bên trong tiếng người huyền não, trật tự hỗn loạn không chịu nổi.

Không có phải làm pháp, đội ngũ này là mấy chục gia man trại chấp vạ lên. Cầm Bộ gia lương thực đi ra đánh cướp thời điểm đại gia hứng thú còn tương đối cao. Thế nhưng ở dưới thành ngồi bất động nhiều ngày như vậy, sĩ khí gì đó sớm sẽ không có. Đội được nói chuyện lùi lại, cái kia đại gia đều rồi loạn: Những này man trại giữa hai bên mâu thuẫn không ít, ai cũng không muốn lưu lại đoạn hậu —— vạn nhất Hán Phục huyện Tất Tư Tập người giết ra đến cơ chứ? Bản gia trại tình trạng nếu như tổn thất quá nhiều, cái kia bản trại độc lập địa vị tại đây cùng son ác thủy bên trong nhưng là không cách nào bảo đảm a.

Vì lẽ đó, làm lùi lại lệnh một thoáng, toàn bộ Mạnh Tư Hắc liên quân nhất thời ồ đại tán!

Lão tại binh nghiệp Quan Sách làm sao sẽ bỏ qua cho cơ hội như vậy. Toàn thân mặc giáp trụ chỉnh tề hấn, như thế nằm tầm mi, mắt phượng, sắc bén Thanh Long Yển Nguyệt đao hướng phía trước chỉ tay: Toàn quân, đột kích!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Chân chính trận đầu (4)

Hán Phục dưới thành tình tọa chiến tranh kéo dài mười ngày lâu dài, nhưng thật đến song phương xung đột vũ trang thời điểm, chỉ bỏ ra trong nháy mắt liền quyết ra thắng bại.

Thật sự chỉ là trong nháy mắt.

Sau đó Giản Đơn Giản Vô Song miêu tả là như vậy: Bản công tử suất đội ra trường, hét lớn một tiếng sau, quân địch có cảm tại bản công tử hồ gầm, nhất thời lâm chìm muông tán. Đúng là chìm muông tán a. Chỉ thấy mấy ngàn con chim muông không có đầu mỗi chút nào, bốn phương tám hướng hướng về xung quanh gò núi thượng chạy trốn. Làm cho chúng ta cũng không biết hướng về phương hướng nào đi bắt...

Quân đội lùi lại, xưa nay đều so tiến công độ khó muốn cao hơn nhiều. Mà loại này địch trước lùi lại, càng làm cho bất kỳ một nhánh quân đội đều phải cực kỳ thận trọng sự tình. Đối với này một đám man trại liên quân tới nói, đúng là quá khó.

Vì lẽ đó, làm Mạnh Tư Hắc bên này mệnh lệnh rút lui một thoáng, mỗi cái trại trại chủ liền dồn dập triệu tập từng người thôn dân mau mau chạy phía trước, muốn đem đoạn hậu sự tình giao cho cái khác trại. Trong khoảng thời gian ngắn, Hướng gia bảo mệnh lệnh đã không người nghe theo. Mà ngay vào lúc này, Quan Sách suất lĩnh Tất Tư Tập liên quân từ trong thành giết ra, còn lại liền không phải chém giết, mà là bắt lấy.

"Diễn gia trại hướng đông, Mã gia bảo đi ở giữa đường, Vương gia trang hướng tây... Các trại phân công nhau bắt lấy. Toàn quân hô lớn tước vũ khí không giết, tận lực nhiều bắt sống khẩu. Đến lúc đó Phục Hưng xã lấy năm mươi thạch lương thực một người giá cả cùng các vị trại chủ thay đổi người!"

"Gào gào gào ~~~ "

Tại hò hét loạn lên Mạnh Tư Hắc liên quân bên trong, chỉ có hai đội người duy trì hoàn chỉnh kiến chế.

Một đội tự nhiên không cần phải nói, Bộ gia Bộ nhị gia cao quý như vậy thân thể đi tới nơi này cùng son ác thủy, hộ vệ bên cạnh một đội phải là mạnh nhất. Lúc này Bộ nhị gia hộ vệ bên cạnh, là Bộ gia tư binh tinh hoa —— 100 tên Vô Nan quân.

Cái gọi là Vô Nan quân, chính là Đông Ngô Tôn gia hoàng thất lực lượng vũ trang tinh hoa. Được xưng " binh chi tinh nhuệ, chiến không chỗ nào khó vậy." Hẳn cùng Đông Ngô một con khác bộ đội tinh nhuệ Giải Phiến quân như thế, là Đông Ngô không nhiều có thể đối kháng Tào Ngụy trung quân kỵ bộ binh hỗn thành hình bộ đội. Nghiêm chỉnh mà nói, như vậy binh lính tinh nhuệ, là không thể nghe lệnh của Bộ gia.

Đáng tiếc, tại Đông Ngô cái này kỳ hoa quốc gia, chuyện gì đều có khả năng phát sinh. Đông Ngô thế gia đại tộc mạnh mẽ, khiến cho bọn họ không riêng lượng lớn thu được thổ địa, ăn nấp nhân khẩu. Cũng đem hắc thủ đưa về phía quốc gia tinh nhuệ lực lượng vũ trang.

Bộ Chất đóng giữ Tây Lăng hơn hai mươi năm, thông qua nói dối chiến vong, lấy người thế thân các loại thủ đoạn, đào Tây Lăng đóng giữ trong bộ đội chỉ ít 500 tên Vô Nan quân tiến vào Bộ gia tư quân. Bộ Chất bỏ xuống thời điểm, liền đem này 500 Vô Nan quân làm tài sản riêng phân cho hai đứa con trai. Bộ Xiển làm con thứ, phân đến 200 người. Lần này dẫn theo 100 người đi ra, cũng coi như là vô cùng bạo tay.

Mà khác một đội duy trì hoàn chỉnh kiến chế, nhưng là đến từ Bàn Long trại đội ngũ.

"Trần huyện trưởng, chính là cái kia một bên, ngài xem, cái kia một đội người hóa trang cùng chúng ta Tất Tư Tập cùng với Mạnh Tư Hắc hoàn toàn khác nhau. Những ngày qua chúng ta ở dưới thành thời điểm, Hường gia bảo bảo chủ thường thường đến bọn họ cái kia đội người trong doanh trường đi..."

"Hừm, đây chính là hậu trường hắc thủ Bộ gia. Đại tráng, để những người khác hai cái Tất Tư Tập trại người hướng chúng ta dựa vào, sau đó chúng ta vừa theo đám người kia, đi sang một bên cho quan tham quân báo tin."

"Được rồi."

Bộ gia Vô Nan quân hàng ngũ bên trong, Bộ Xiển ngồi ở đỉnh đầu cang tre thượng, phi thường dễ thấy.

Bộ nhị gia không phải không biết mình còn như vậy đại tan tác bên trong còn tọa cang tre là đang tìm đường chết, thế nhưng không có phải làm pháp a. Bộ nhị gia ít năm như vậy sớm đã bị tử sắc đào hết rồi thân thể. Bình thường tại Tây Lăng trong thành lưu loan vẫn được, ở đây sao cái gồ ghề trong sơn đạo dạt ra chạy, đó là chân thực không chạy nổi a.

Lần này không riêng là Trần Xán dẫn dắt nằm vùng bộ đội, liền rất xa Quan Sách đều chú ý tới hắn.

"Nha a! Phía trước còn có cái đại lão gia a! Vô song, hiện đang chỉ huy quyền toàn bộ giao cho ngươi, tam thúc ta đi bắt cái kia tọa cang tre."

"Há, tốt tốt... Ân, các ngươi đều đến, phía dưới nghe mệnh lệnh của ta... Ồ, các ngươi chạy cái gì chạy?"

"Gia chủ, ngài lại bị cái kia Hoa Quan Sách cho đùa cái nào."

Lúc này hết thấy Tất Tư Tập mọi người giống như bị điên đi bắt tù binh tốt trở về đổi lương thực, nơi nào còn cần cái gì mệnh lệnh a."

"A? Hừ! Cái này lão dân tộc, chúng ta cũng theo kịp, đi bắt cái kia ngay cả chạy trốn đều muốn tọa cang tre ngồi xoa!"

Chiến trường hình thức thay đổi trong nháy mắt, trong chớp mắt, Trần Xán cảm giác mình nằm vùng ý nghĩa đều sắp biến mất rồi.

Dựa theo lúc trước Quan Di bọn người sắp xếp, Trần Xán cùng Bàn Đại Tráng đi Bàn Long trại, sau đó cùng theo Bàn Long trại thanh niên trai tráng tiến vào Mạnh Tư Hắc liên quân nằm vùng. Quan Di tưởng niệm là, màn này sau hắc thủ đến cùng là nhà ai không thể dựa vào suy đoán, vẫn là cần thực địa tìm chứng cứ một thoáng. Hơn nữa kẻ địch đến cùng có cái gì đến tiếp sau thủ đoạn, có cái nằm vùng thân thiết làm được nhiều.

Chừng hai mươi Trần Xán đứng xem văn văn nhọc nhọc, nhưng cũng là cái tắc lớn mật. Lại tiếp nhận rồi Quan Di cái này cực vô căn cứ chủ ý. Thật sự tiến vào Mạnh Tư Hắc liên quân đại trại. Đáng tiếc, Bàn Long trại ra tráng đinh quá ít, hay bởi vì thuộc về Tất Tư Tập hệ, vì lẽ đó tại liên quân bên trong địa vị rất thấp, căn bản không có hỏi thăm được bao nhiêu tình báo hữu dụng.

Thật vất vả cuối cùng cũng coi như đào ra liên quân bên trong ẩn giấu đến mức rất sâu hắc thủ đi, nhưng là này hắc thủ lại như thế tìm đường chết, đang chạy trốn thời điểm như thể phong cách. Lần này trên chiến trường hết thấy hữu tâm nhân tất cả đều chú ý tới.

"Mau mau nhanh! Nhanh hơn chút nữa! Chỉ muốn các ngươi có thể mang theo bản lão gia chạy đi, trở lại Tây Lăng, một người một cái, không, một người ba cái mỹ cơ! Lại thêm 1 vạn tiền, là tiền ngũ thù!"

Không thể không nói, Vô Nan quân nội tình chính là đánh thật hay. Tại đây loại chưa từng có trải qua gồ ghề trên sơn đạo, chừng một trăm người Vô Nan quân lại cũng chạy trốn chỉnh tề, đi lại vững vàng.

"Ồ! Phía trước đám người kia nhưng là tinh nhuệ a! Chạy như thế trường một đoạn đường tốc độ một chút đều không có giảm hạ xuống. Tam thúc phía trước ta nhiều như vậy Tất Tư Tập, Mạnh Tư Hắc chặn đường, như thế tiếp tục làm khoảng cách này sẽ càng ngày càng xa."

Mà tại Vô Nan quân càng phía trước, tóc hoa râm Liễu Dừng thả xuống đáp mái che nâng tay phải: "Thái thú, đối diện đến cái kia một đội tinh nhuệ, cần phải chính là Bộ gia người. Coi binh nghiệp tiến lên, cần phải so với chúng ta mấy ngày trước đụng tới Bộ gia tư quân còn lợi hại hơn một chút."

"Vậy cũng đến cản bọn họ lại. Liền hướng về phía cái kia đám ở bại trong quân tọa cang tre, chúng ta cũng đến cản bọn họ lại."

"Như thế, sau đó thỉnh thoảng không muốn xung quá trước, lão phu trực giác, đám người kia hẳn là Ngô chó tính nhuệ nhất bộ đội, không phải không khó chính là Giải Phiền."

Hai người nói chuyện thấy, Vô Nan quân đã nhanh chóng đến gần rồi. Lúc này Liêu Dững lại cũng không kịp bàn giao càng nhiều, trực tiếp rống lớn một tiếng: "Lên thùng!"

Hoang sơn đã lĩnh, căn bản cũng không có đường, cũng có thể nói đâu đâu cũng có đường. Vì lẽ đó, tuy rằng Quan Di bọn họ ở đây đã mai phục hai ngày, nhưng căn bản không thể đầy khắp núi đồi bố trí cạm bẫy. Tại phát hiện bọn họ lần này đến muốn bắt nhất bộ mục tiêu sau, dự phán ra đối phương đường chạy trốn, tại con đường thượng mai phục mấy cây thùng cản ngựa, cũng đã là cực hạn.

Theo Liêu Dững rống to, bí mật tại trong bụi cỏ Phục Hưng xã hộ vệ dùng sức kéo thùng cản ngựa. Chạy ở phía trước nhất mấy cái Vô Nan quân không hề phòng bị té xuống.

Bắt quả cũng là như vậy, mặt sau Vô Nan quân cấp tốc dừng lại, rút đao, liệt trận. Sau đó hai bên trái phải cấp tốc phân ra năm người, hướng về trong bụi cỏ Phục Hưng xã hộ vệ giết tới.

"Tê ~~~ quả nhiên là tính nhuệ." Tuy nói có chút chấn động, nhưng đánh cả đời trượng Liêu Dững cũng không có nửa điểm do dự: "Xuất kích!"

Hai cái các hơn một trăm người tính nhuệ tiểu bộ đội, mạnh mẽ đánh vào nhau.

"Mô!" "Hả?"

Thanh Long Yển Nguyệt đao lần thứ hai vung vẩy, nhưng là trong dự liệu đại đao phá giáp thanh cũng không có truyền đến, đối phương binh lính tuy nói cũng không thoải mái, nhưng vẫn là đem Quan Di này một đao cho đón lấy.

Quan Di vừa vừa sừng sốt, đột nhiên cảm thấy lưng của mình bộ đau đón một hồi, nghiêng đầu qua chỗ khác vừa nhìn, một cái khác Vô Nan quân mặt không hề cảm xúc hiện đang từ trên lưng của hắn thu đao đây.

"Quả nhiên rất mạnh." Không biết làm sao, lúc này Quan Di cũng không còn mấy ngày trước căng thẳng, trái lại bắt đầu trở nên trở nên hưng phấn. Thân thể lần thứ hai cao tốc vận động, thoát khỏi đệ ba phương hướng kéo tới phác đao sau, hắn đại đao hướng về một hướng khác kẻ địch mạnh mẽ bỏ đi ra ngoài, quen thuộc phá giáp, đoạn thịt, phách cốt thanh lại vang lên, lần này, cuối cùng cũng coi như là đắc thủ.

Chiến đấu kéo dài thời gian rất ngắn, bởi vì Bộ Xiển Bộ nhị gia tìm đường chết, nơi này đã là trên chiến trường tiêu điểm vị trí, Trần Xán dẫn dắt Bàn Long trại nhân mã, Quan Sách, Giản Đơn thân binh, vốn là vẫn đang hướng về nơi này đuổi. Đơn giản là Vô Nan quân chạy trốn quá nhanh, nhất thời không đuổi kịp thôi. Đợi được Quan Di bọn họ đi ra căn một thoáng sau. Trong nháy mắt, này 100 Vô Nan quân liền bị bốn phương tám hướng vọt tới quân đội bạn cho bao phủ hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ta là người tốt đâu

"Khởi bẩm thái thú, một trận thống kê kết quả đi ra. Quân ta tổng cộng trăm thủ 165 người, tù binh 2,031 người."

Chết trận cùng tù binh chỉ sánh vai đạt mười mấy lần, chuyện này căn bản là không phải một trận chiến đấu a. Hơn nữa, này quân địch chết trận 165 dặm, có tám mươi bảy cái đều là Vô Nan quân. Còn lại mười ba cái Vô Nan quân nếu không là Bộ Xiển bị Quan Sách bắt lại, phỏng chừng cũng sẽ gắng chống đối đến cùng.

"Hừm, tù binh gì gì đó, hỏi một chút Tất Tư Tập mỗi cái trại thủ lĩnh, chính bọn hắn muốn liền đem người mang đi, không muốn liền bán cho chúng ta. Thế nhưng quận bên trong hiện tại tồn lương cũng không có 10 vạn thạch, hỏi bọn họ có thể hay không tiếp thu tiền, thịt lợn, mỡ lợn, ngọn nến, xà phòng thơm những thứ đồ này trao đổi."

"Rõ, thuộc hạ này liền đi làm."

"Hừm, chờ chút, quân ta thương vong đây?"

"Híc, thái thú, quân ta chết trận sáu mươi lăm người, trong đó Tất Tư Tập người mười ba người. Còn lại đều là Phục Hưng xã hộ vệ."

Nghe được lời nói như vậy Quan Di tim như bị đao cắt: Đây mới chính thức đánh một trượng a, Phục Hưng xã huấn luyện hơn một năm 500 hộ vệ, gần như chỉ trả 400 người. Đặc biệt cuối cùng cái kia một trượng, 120 tên Phục Hưng xã hộ vệ liền cắn Vô Nan quân cái kia một thoáng, liền chết trận năm mươi hai người. . . Tồn thất như vậy đúng là quá nặng nề, không nhìn thấy Trương Tuân đều ở phía dưới khóc thành cái lệ nhân mà.

Đều là hiện tại tại đường hạ nhuyển làm một đoàn cái kia than thịt rữa gây ra!

Nghe tới đây Quan Di cũng lại không kiềm chế nổi trong lòng phẫn nộ, nhảy xuống chủ tọa liền bắt đầu quay về Bộ Xiển quyền đâm cước đá: "Đề người đây Ngô chó hung hăng, đề người đây Ngô chó lòng tham, đề người đây Ngô chó đến gây sự. . ."

Theo một trận đùng đùng đùng, Bộ nhị gia bắt đầu còn có thể phát sinh từng trận kêu thảm thiết, đến mặt sau liền thanh tức đều không có.

"Thái thú, quá bảo vệ tay! Kẻ này nhanh không xong rồi."

"Hừ!" Phát tiết xong Quan Di trở lại chỗ ngồi của mình cũng ai nha một tiếng hét thảm: "Trên lưng vết thương lại nứt ra rồi! Quân y quan, trở lại phùng thượng mấy châm!"

Không sai, chính là phùng thượng mấy châm. Quan Di tuy rằng không phải 《 nghĩa lợi Tam quốc 》 bên trong cái kia Trường Thông, xuyên qua thời điểm tự mang đại ngoại khoa tinh anh thuộc tính. Thế nhưng đối thiên biểu nhược khí thương nên xử lý như thế nào vẫn là biết đến.

"Đoan bồn nước lạnh đến, đem con này lợn béo cho ta dội tỉnh."

. . .

Khấp toàn thân từ trên xuống dưới giống như bị năm mươi Đại Hán cường bạo như vậy đau đớn kịch liệt, một mực mờ mắt ra sau, trong tâm mắt thật là một tấm mím cười mà tà ác khuôn mặt. Khuôn mặt này, nằm tầm mi, mắt phượng, mặt đỏ trướng. . . Chẳng lẽ là Quan Vũ chuyển thế?

"Khắc khắc, vị này chính là Đông Ngô Bộ Chất thừa tướng nhị công tử Bộ Xiển Bộ Trọng Tư sao? Bản quan Đại Hán Phù Lăng quận thái thú Quan Di Quan Từ Phong, có lễ."

"Hừ, nếu biết ta là ai, các ngươi những người này Thực tặc làm sao còn dám. . . Gào ~~~ "

Đùng đùng đùng, đùng đùng đùng, rầm!

"Khắc khắc, vị này chính là Đông Ngô Bộ Chất thừa tướng nhị công tử. . . Bản quan có lễ."

". . . Ach, Quan thái thú, tại hạ Bộ Xiển. Xin thứ cho tại hạ có thương tích tại người, không thể hành lễ."

"Ai nha, cái này không sao. Ân, Bộ công tử a, bản quan sự tình rất nhiều, thời gian rất gấp. Vì lẽ đó lời khách sáo liền không nói nhiều. Ach, liên quan với lần này Mạnh Tư Hắc người bạo động đây, các người Bộ gia ở bên trong nhưng là nổi lên thật không tốt tác dụng. Nghiêm trọng ảnh hưởng ta Đại Hán cùng Đông Ngô quan hệ a."

"Quan thái thú, xin thứ cho tại hạ sửa lại một thoáng ngài vừa nãy nói sai. Tại hạ hiệu lực chính là Đại Ngô, không phải Đông Ngô. Ngài hiệu lực, là Tây Thực, không phải đại. . . Gào giữ. . ."

Đùng đùng đùng, đùng đùng đùng, đùng đùng đùng, rầm. . .

Lắc lắc cổ, Quan Di lần thứ hai mỉm cười chấp tay: "Bản quan Đại Hán Phù Lăng quận thái thú Quan Di."

Lúc này đã triệt để rõ ràng hiện trạng Bộ Xiển cũng lại ngạnh không dậy nổi —— cái này Quan Di so chính hấn một công tử bột bại hoại còn muốn không biết xấu hổ, còn muốn hay không giảng quy củ a. Tại sao có thể như vậy chứ? Đại gia đều là quan lại con cháu, sau đó giao du nhiều chỗ cực kỳ, làm sao có thể như vậy một lời không hợp liền đùng đùng đùng đây.

"Tại hạ Đông Ngô Bộ Xiển, Quan thái thú có cái gì chỉ bảo, kính xin nói thẳng."

"Hừm, Bộ công tử a. Cái này, Mạnh Tư Hắc bạo động, cướp bóc ta Hán Phục huyện. Ta Phù Lăng quận tồn thất nặng nề a. Cái kia, Hưởng gia bảo bảo chủ tên gì, nha, về phía trước. Hấn nói là các người Bộ gia ra lương để hấn thụ kỳ. Ai nha, người làm như vậy liền để ta thật khó khăn a. Dù sao, chúng ta hán Ngô hai nước, nhưng là minh hữu a."

"Quan thái thú, xin đừng nên nghe những người Man này hoàn toàn là nói bậy! Việc này, tuyệt đối không có! Như ngài nói, hán Ngô hai nước chính là minh hữu, ta Bộ gia, chính là nước Ngô phổ đại trọng thần, làm sao sẽ làm loại này xảo trá sự tình đây."

"Thế à, cái kia Bộ công tử cách xa ở Tây Lăng, chạy đến phía ta bên này cùng son ác thủy tới làm gì đây?"

"Ây. . . Noi này nghe nói có thủy thú qua lại, ta, ta là tới thay ta gia bề hạ tìm hiểu tin tức."

"Tê ~~~ Bộ công tử lời này, chính người tin tưởng?"

"Mặc kệ ngài có tin hay không, ngược lại ta là tin."

"Không được a, người không thể tin tưởng. Người đến a, lại đừng đừng đừng một thoáng."

"Quan thái thú, Quan thái thú dừng tay, ngài muốn xiển nói cái gì, ngài giáo xiển một lần có thể hay không?"

"Như vậy không tốt. Đây không phải là dụ cung mà. Chúng ta Đại Hán là văn minh quốc gia, ta cũng là người tốt. Tại bản thái thú phía dưới, đó là không làm tra tấn bức cung, cũng không làm dụ cung. Bất quá, đừng đừng đừng vui vẻ như vậy sự tình, vẫn là thỉnh Bộ công tử nhiều hưởng thụ mấy lần đi."

....

Sau năm ngày, mười ba cái bị cắt xuống lỗ tai Vô Nan quân binh sĩ, xuất hiện ở Tây Lăng ngoài thành.

Này mười ba tên lính tiến vào Tây Lăng phủ đô đốc sau không lâu. Tây Lăng phủ đô đốc bên trong có một quãng thời gian rất dài, không ngừng vang lên binh lách cách bång âm thanh, thỉnh thoảng còn chen lẫn một trận tức giận mắng!

"Khốn nạn! Quan Tử Phong tên khốn kia, càng dám vô lễ như thế! Ta Bộ Hiệp thể muốn cùng người không đội trời chung!"

Quan Di đem Bộ gia cuối cùng mười ba cái Vô Nan quân binh sĩ cắt lỗ tai sau đem thả trở về, để này quân không nhĩ quân cho Bộ Xiển đại ca, Bộ gia đương đại gia chủ, Đông Ngô đương nhiệm Tây Lăng đô đốc Bộ Hiệp dẫn theo một phong thư.

Tại phong thư này bên trong, Quan Di phi thường cẩn thận nói rõ chuyện này nguyên nhân, trải qua, kết quả. Sau đó nói với Bộ Hiệp: Nhà người đệ đệ hiện tại ở trong tay ta, không muốn để cho hắn lại mất mặt, liền mau mau đưa tiền đây chuộc người. Giá tiền mà, ta là người tốt cái nào, nhẹ dạ cực kỳ, liền 20 vạn thạch lương thực đi. Chú ý, là thoát xác gạo 20 vạn thạch, chắc giá!

Tuy nói hiện tại Đông Ngô đã lập quốc hơn ba mươi năm, Trường Giang trung du đầm Bành Lễ ven bờ, Đông Ngô các thế gia đại tộc xua đuổi từng người nông nô mở ra ruộng lớn ruộng tốt, Đông Ngô mỗi cái thế gia đại tộc đất ruộng đều là lấy trăm ngàn mẫu cát bước, cùng Thục Hán cao cấp quan chức mấy chục khoảnh trạch ruộng hoàn toàn không phải một cấp độ. Thế nhưng muốn Bộ gia lập tức lấy ra 20 vạn thạch lương thực, vẫn để cho Bộ Hiệp từng trận đau lòng.

Nhưng là không thể không cho a, hộ tống Quan Di thư tín đưa tới, còn có Bộ Xiển tự mình viết, tự tay viết ký tên đồng ý bán cung. Tại đây phân bản cung bên trong, cái gì thâm cầu kết Mạnh Tử Hắc, một mình gây xích mích hán Ngô hai nước chiến tranh (cái tội danh này Bộ nhị gia vẫn đứng là không xứng), Bộ gia tư thốn Đông Ngô quốc gia tình nhuệ chờ chút, Bộ nhị gia đều rất là lưu manh toàn nhận!

"Đưa ngu này! Như vậy bán cung làm sao có thể tả? Phụ thân mặt cũng làm cho cái tên này cho mất hết rồi!"

(Bộ Xiển: Đại ca, người là không biết Quan Di là người nào a. Hắn tự Tử Phong, ta xem nên đồ tới niệm. Nào có loại này một lời không hợp liền dùng dùng dùng người điên a!)

"Bộ một, người mang 5 vạn thạch lương thực đi Phù Lăng quận, đem cái kia không hăng hái gia hòa cho ta mang về. Ta liền không tin, Quan Tử Phong còn dám đem phần này bán cung khắp nơi phân tán không được! Thế gia quy củ hắn còn có hiểu hay không?"

"Híc, gia chủ, cư thuộc hạ biết, vị này Quan Tử Phong khả năng vẫn đúng là không biết cái gì quy củ. Bức cuống lên, hắn thật sự dám rối rắm!"

"Này là vì sao? Tuy nói Quan Vân Trường chỉ là cái xuất thân thấp hèn hạ lưu phôi. Nhưng tốt xấu Tây Thục đều kiến quốc mấy chục năm, này Quan Tử Phong cần phải bao nhiêu niệm qua mấy quyển sách chứ?"

"Gia chủ, này Quan Tử Phong là con thứ a. Trước đây Quan gia con trai trưởng tại thời điểm, hắn căn bản là không ai quản giáo a. Không nói những cái khác, thuộc hạ nghe nói mỗi nhà gia nô đi bái kiến hắn, hắn rõ ràng đều là tự mình tiếp kiến. Ngài nói, liền loại này cơ bản lễ nghi cũng không hiểu gia hòa, làm cho cuống lên hắn, chuyện gì làm không được?"

"Lại như thế thấp hèn? Hừ! Trọng Tư cũng thực sự là tiến bộ, gạt ta người huynh trưởng này một mình điều binh không nói, còn thua ở như thế một cái tiện phôi thủ hạ. Ai! Bộ một, năm nay thu hoạch vụ thu trong nhà nhập kho bao nhiêu lương thực?"

"Khẩu trừ cho nhà các loại chi tiêu, tá điền khẩu phần lương thực, gia tướng môn khách bổng lộc ở ngoài, nhập kho chỉ có ba mươi lăm vạn thạch."

"Hừm, đi điều 20 vạn thạch, sau đó để My gia thương hội lương thuyền cho cái kia Quan Tử Phong vận quá khứ. Gọi My gia thương hội người nhất định phải đem Trọng Tư cho ta mang về. Nếu không, sau đó hắn My gia thuyền vĩnh viễn cũng đừng nghĩ qua ta này Tây Lăng rồi!"

"Ày!"

"Mặt khác người đi sắp xếp một thoáng, năm nay chi thứ hai hết thầy cung cấp, toàn bộ đình chỉ!"

"Ây. . . Ày!"

Chương 54: Nhà người xảy ra vấn đề rồi

"Thái thú, ngài như vậy thúc ép Bộ gia, có phải là quá quá mức? Bộ Hiệp thật sự sẽ giao 20 vạn thạch lương thực cho chúng ta? Đây chính là 20 vạn thạch lương thực a!"

"Hừ hừ hừ, sẽ. Thừa Tộ, chúng ta đánh cuộc, Bộ Hiệp cái kia ngốc qua sẽ dâng hoàng đem lương thực đưa tới cho ta."

"Thọ không biết thái thú nơi nào đến tự tin. Được rồi, coi như như thế, này Bộ Xiển trả về sau, Bộ gia có thể hay không trả thù?"

"Chỉ bằng Bộ gia hai phế vật kia?" Quan Di khinh bỉ cười nhạt một tiếng: "Trước tiên không nói hán Ngô hai nước đồng minh trong thời gian ngắn không nhìn thấy vỡ tan manh mối, hoàn cảnh lớn như thế, hai nước đại chiến không đánh được. Coi như Bộ gia chính mình phát rồ đến công ta Đại Hán. Vượt qua một ngàn quân đội cũng chỉ có thể đi Ba Đông quận. Mà Ba Đông quận nhưng là có sự đệ của người La Hiến La Lệnh Tắc a."

Tại lịch sử bản vị trên mặt, bởi vì Đặng Ngải đánh vào Thành Đô Bình Nguyên, Lưu Thiện mệnh lệnh Vĩnh An đô đốc Diêm Vũ suất quân cứu viện Thành Đô. Diêm Vũ lúc đi chỉ cho Ba Đông thái thú La Hiến để lại hai ngàn người. Mà La Hiến phải dựa vào này hai ngàn người đem Bộ Hiệp ba vạn người đập thành đầu lợn. Nói tóm lại, Bộ Chất Bộ Từ Sơn anh hùng một đời, hai đứa con trai nhưng tất cả đều là gỏi thêu hoa.

"Thái thú, tuy nói hán Ngô hai nước đại chiến hiện tại không thể đánh tới đến, thế nhưng chúng ta cũng phải đề phòng Bộ gia tại Tây Lăng đóng kín chúng ta thương lộ. Hiện tại ta Phù Lăng quận lại nhiều hơn hai ngàn tráng lao lực, các hạng vật tư sinh sản quy mô nhất định sẽ kế tục mở rộng, đến lúc đó này thương lộ đứt đoạn mất, sản xuất càng nhiều, vấn đề cũng là càng nhiều a."

"Hừm, Lệnh Bá nói rất có đạo lý. Bất quá ta dám cam đoan, Bộ gia lập tức liền sẽ đụng phải phiền phức ngập trời. Vào lúc ấy hán sẽ cầu lấy lòng chúng ta. Càng không cần phải nói đứt đoạn mất chúng ta thương lộ."

Một năm này là Dương lịch 258 năm, hiện tại đã là đầu tháng mười. Làm xuyên việt giả Quan Di biết, Đông Ngô lập tức liền sắp thay người lãnh đạo rồi.

Kỳ thực, giới hạn ở cái thời đại này giao thông sự hạn chế, đang ở Trường Giang thượng du Quan Di còn không biết —— Trường Giang hạ du Đông Ngô đô thành Kiến Nghiệp, vào lúc này đã là đầu người cuộn cuộn.

Dương lịch 258 năm đầu tháng chín, mười sáu tuổi Đông Ngô đời thứ hai hoàng đế Tôn Lượng bởi vì bất mãn đại tướng quân Tôn Lâm đem không triều chính, khắp nơi giết chóc đối thủ chính trị. Liền chuẩn bị phát động chính biến làm đi Tôn Lâm.

Hoàng đế muốn làm quyền thần, như vậy đều muốn dựa vào hoạn quan cùng ngoại thích. Đông Ngô hoạn quan năng lượng không đủ, vì lẽ đó Tôn Lượng lựa chọn duy nhất chính là mình lão bà người nhà —— Đông Ngô toàn thị. Này toàn gia người khai sáng là Đông Ngô danh tướng Toàn Tông. Toàn Tông lão bà là Tôn Quyền sủng ái nhất con gái —— Tôn Lỗ Ban. Tại Tôn Quyền tuổi già, Tôn Lỗ Ban là có khả năng nhất ảnh hưởng Tôn Quyền ý chí người, Tôn Lượng có thể leo lên ngôi vị hoàng đế, Tôn Lỗ Ban ra rất lớn khí lực. Làm trao đổi ích lợi bảo đảm, Tôn Lượng cưới cả nhà con gái, lấy này bảo đảm cả nhà đời kế tiếp vinh hoa phú quý.

Tôn Lượng cha vợ gọi Toàn Thượng, anh rể lớn gọi toàn kỳ. Đang quyết định đối Tôn Lâm động thủ sau, Tôn Lượng trước tiên đem kế hoạch nói cho toàn kỳ, đề toàn kỳ chuyển cáo Toàn Thượng đi nghĩ biện pháp chấp hành. Tôn Lượng đặc biệt căn dặn toàn kỳ: Chuyện này nói cho cha người là được, tuyệt đối không nên nói cho mẹ người. Mẹ người là Tôn Lâm chị họ (danh gia vọng tộc hôn nhân quan hệ cực kỳ phức tạp, cổ kim nội ngoại vậy không bằng là), vạn nhất nàng biết rồi, chúng ta kế hoạch liền tiết lộ.

Toàn kỳ dâng hoàng nói cho cha của chính mình, đối mẹ của chính mình miệng kín như bưng. Nhưng ai biết Toàn Thượng là cái miệng rộng, lại cho vợ của chính mình nói rồi chuyện này. Sau đó. . . Ngày 26 tháng 9, Tôn Lâm mang binh đem tham dự mưu tính triều thần giết cái máu chảy đầy đất. Toàn Thượng, toàn kỳ hết thảy bị giết chết —— tự Tôn Quyền chấp chính hậu kỳ, bởi vì Tôn Lỗ Ban mà quyền khuynh nhất thời cả nhà triệt để sa sút.

Giết xong người cả nhà, cùng hoàng đế kết làm từ thù Tôn Lâm tự nhiên phế bỏ Tôn Lượng, đem giáng thành Cối Kê vương. Sau đó nghênh đón Tôn Lượng huynh trưởng, Tôn Quyền con thứ sáu, Lang Gia vương tôn hưu làm chủ đế vị —— hai năm sau, mới có mười tám tuổi Tôn Lượng nỗ lực chết bỏ mình.

Đương nhiên, đối với Đông Ngô thế gia đại tộc tới nói, Tôn gia hoàng đế bất quá là đại gia Tổng mình chủ mà thôi, biến thành người khác kỳ thực không có cái gì quá mức. Đáng tiếc, đây đối với như vậy thế gia đại tộc tới nói là như vậy,

Thế nhưng đối với thế trấn Tây Lăng Bộ gia tới nói, liền phi thường bất an.

Bởi vì Bộ gia cùng cả nhà, là chính trị minh hữu. Không phải phổ thông trao đổi ích lợi kết hợp lên minh hữu. Mà là loại kia trải qua máu và lửa thử thách, có kiên định cách mạng hữu nghị minh hữu. Loại này hữu nghị, một mặt bắt nguồn từ Bộ Chất cùng Toàn Tông nhiều năm cộng sự hơn nửa hợp tác vui vẻ

ình nghĩa, mà càng then chốt nhưng là: Bộ gia cùng cả nhà đều là năm đó Nam Lỗ đang tranh bên trong Lỗ vương đảng

Trung Hoa cổ đại xã hội phong kiến, như vậy Thái tử chỗ ở cũng khiến Đông cung —— hoàng đế là nhật làm chính giữa điểm dương. Thái tử nhưng là phương đông mặt trời mới mọc. Nhưng ở Đông Ngô cái này kỳ hoa trong chính quyền, Thái tử chỗ ở không gọi Đông cung mà gọi Nam cung (ân, Đông Ngô mặt trời là từ phía nam bay lên đến). Vì lẽ đó, cái gọi là Nam Lỗ đảng tranh, chính là chỉ Thái tử cùng Lỗ vương vì tranh cướp Đông Ngô hoàng đế bảo tọa mà triển khai tranh đấu.

Tôn Quyền trưởng tử, Đông Ngô người đầu tiên nhận chức Thái tử Tôn Đăng, chết ở Tôn Quyền phía trước. Vì lẽ đó Tôn Quyền sau đó sắc lập chính mình con thứ Tôn Hòa là mới một đời Thái tử. Vốn là cái này cũng không có cái gì, nhưng tốt có chết hay không hẳn trong danh sách lập Tôn Hòa là Thái tử thời điểm, lại sắc lập chính mình con trai thứ bốn Tôn Bá là Lỗ vương. Hơn nữa công khai quy định, Lỗ vương hưởng thụ cùng Thái tử như thế đãi ngộ.

Đại ca, người đây là đang chủ động gây sự đây.

Sau đó, rất được cổ vũ Tôn Bá liền bắt đầu đối Thái tử các loại khiêu khích công kích. Mà Thái tử Tôn Hòa cũng không phải kẻ tầm thường, lập tức bắt đầu giáng trả. Đương nhiên, Thái tử cùng Lỗ vương thân phận cao quý, không thể như bình dân trong nhà huynh đệ hai người tranh gia sản như vậy, trực tiếp tìm một chỗ ước giá. Song phương tranh đấu, chủ yếu là thông qua từng người vây cánh đến thực hiện. Đây chính là Nam Lỗ đảng tranh.

Hơi hơi đối lịch sử có chút hiểu rõ người đều biết, một cái quốc gia rơi vào đảng tranh là phi thường hỏng bét: Người chống đỡ ta liền phản đối, người phản đối ta nhất định chống đỡ. Còn sự tình bản thân đúng sai, đã hoàn toàn không đang suy nghĩ bên trong phạm vi. Nam Lỗ đảng tranh chấp tục bảy, tám năm. Thời gian dài như vậy đảng tranh làm hạ xuống, Đông Ngô triều đình triệt để phân liệt, trung ương chính phủ chấp hành lực hạ thấp xấp xỉ tại không trình độ.

Hơn nữa cùng như vậy đảng tranh không giống, Nam Lỗ đảng tranh vừa vận dụng với Đông Ngô mới cũ luân phiên: Cố Ung, Gia Cát Cẩn, Trương Chiêu các khai quốc lão thần lần lượt tạ thế, mới thượng vị con ông cháu cha môn hoàn toàn không có thể hệ trước chính trị gia lão luyện thành thực, lấy đại cục làm trọng, có chừng có mực tiết tháo. Song phương đấu lên hoàn toàn không hề có nguyên tắc. Vu hại, chèn ép, công kích thậm chí ám sát, công khai ước giá quyết đấu chờ chút, dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào. Chuyện này huyền não chỉ lớn, liền Tào Ngụy cùng Thục Hán cao tầng đều đã kinh động.

Cuối cùng Tôn Quyền mới bỗng nhiên thức tỉnh: Lại như thế tiếp tục làm quốc gia đều muốn vong, liền kiên quyết ra tay, giam cầm Tôn Hòa, ban chết Tôn Bá, đồng thời đem con ông cháu cha cùng Lỗ vương đảng bên trong nhảy đến hung hăng nhất lấy ra đến giết một nhóm, lưu vong một nhóm. Sau đó tại Toàn Tông lão bà, chính mình sủng ái nhất con gái Tôn Lỗ Ban theo đề nghị, sắc lập chính mình con nhỏ nhất Tôn Lượng làm Thái tử —— bởi vậy dẫn đến Tôn Quyền qua đời sau, Đông Ngô quốc gia quyền to từ quân chủ trong tay sa sút, mãi cho đến thứ ba nhậm hoàng đế Tôn Hưu kế vị sau mới có thể thu hồi.

Tại dài đến tám năm Nam Lỗ đảng tranh bên trong, Bộ gia cùng cả nhà, đều là Lỗ vương Tôn Bá kiên định người ủng hộ. song phương liên minh từ Bộ Chất, Toàn Tông đời thứ nhất kéo dài đến Bộ Hiệp, Toàn Thượng này một đời. Tại Tôn Quyền chết rồi, Tôn Lượng đảm nhiệm hoàng đế trong khoảng thời gian này. Cả nhà làm ngoại thích, tại Đông Ngô trong triều đình quyền khuynh nhất thời, là Bộ gia tại trong triều đình ô dù. Mà thế Trần Tây lăng Bộ gia, nhưng là cả nhà tại địa phương thượng mạnh mẽ dựa vào.

Hiện tại, hiển hách nhất thời cả nhà triệt để xong, Bộ gia mất đi tại triều đình ý tượng lớn nhất. Người nói, Bộ Hiệp vào lúc này còn dám cùng Quan Di trêu chọc? Nhân gia giết đỏ mắt Tôn Lâm đang lo không tìm được chứng cứ trừng trị người Bộ gia đây!

Vì lẽ đó, đến ngày 25 tháng 10, My gia đội tàu quả nhiên thu hoạch lớn 20 vạn thạch lương thực đến Phù Lăng.

"Thái thú thực sự là tính toán như thần a, ngài làm sao sẽ biết này Tôn Lâm sẽ vọng hành phế lập đây? Như thế rất tốt, này Bộ gia hiện tại hoảng sợ không chịu nổi một ngày, sau đó đều muốn đối với chúng ta Phục Hưng xã cùng My gia đội buồn lấy lòng."

"Ha ha ha, cái này có thể không nhất định a." Quan Di khẽ mỉm cười: "Cải Chi, Thừa Tộ, Lệnh Bá, các người quen thuộc sách sử, đều hẳn phải biết như vậy quyền thần nếu là được rồi phế lập việc. Chờ đợi hẳn chính là một con đường không có lối về: Hoặc là oán vị, hoặc là bỏ mình tộc diệt. Nhưng là này Tôn Lâm xuất thân thực sự quá thấp, huyết thống cùng Đông Ngô hoàng thất thực sự quá xa. Mà Đông Ngô thế gia đại tộc cũng đều rất đáng ghét hẳn. Hẳn oán không được vị a. Vì lẽ đó, vị này Tôn đại tướng quân giờ chết đã không xa."

Tại lịch sử bản vị diện, Đông Ngô thứ ba nhậm hoàng đế Tôn Hưu, đăng cơ sau không tới hai tháng liền liên lạc Đình Phụng các lão tướng đem Tôn Lâm cho làm.

"Vì lẽ đó này một chuyện còn phải khổ cực hạ Cải Chi, thừa dịp Đông Ngô thế cục còn không công khai, Bộ gia hoảng loạn thời điểm. Chúng ta Phục Hưng xã cùng bọn họ Bộ gia muốn ký một cái hợp tác thỏa thuận, thích hợp cho bọn họ một chút ngon ngọt. Để quan hệ của chúng ta tiếp tục giữ vững, bảo đảm Tây Lăng thương lộ thông thuận."

"Rõ, thái thú xin yên tâm, qua nhất định hoàn thành việc này."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Nước yếu bất đắc dĩ

Dương lịch 258 năm hạ tuần tháng mười một, trải qua song phương hữu hảo mà chân thành đàm phán, Mã Quá đại biểu Phục Hưng xã, Bộ Hiệp đại biểu Tây Lăng Bộ gia, ký xuống tổng quát thỏa thuận.

Song phương ước định, Phục Hưng xã cùng Bộ gia kết thành minh hữu quan hệ. Phục Hưng xã hướng về Bộ gia cửa hàng cung cấp dầu trẩu sinh sản tỉnh luyện phương pháp, cũng đơn độc hướng về Bộ gia cung cấp bàn chải đánh răng, kem đánh răng hai loại sản phẩm. Bộ gia nghĩa vụ là: Chỉ cần Bộ gia còn chương không Tây Lăng, vậy sẽ phải bảo đảm Mỹ gia đội buồn an toàn cùng thông suốt.

Tại Phục Hưng xã hiện hữu mấy cái nắm đấm thương phẩm bên trong, dầu trẩu sinh sản là tối không có độ khó, huyền bí trong đó bị phát hiện là chuyện sớm hay muộn. Vì lẽ đó Quan Di dứt khoát đem nó ném ra đến đèn đáp. Hơn nữa, thừa dịp lần này Hán Phục đại thắng, Phù Lăng quận nam bộ biên cảnh thượng Mạnh Tư Hắc bị trọng thương, Quan Di đem bán phương thực tế không chế tuyến hướng về Đông Ngô Vũ Lăng quận bên trong kéo dài ít nhất ba mươi dặm, này cũng đã đem hậu thế Trung Hoa to lớn nhất cây trầu tron trồng trở căn cứ —— thành phố Trùng Khánh núi cao huyện cho triệt để bao tiền vào. Vì lẽ đó, cho dù dầu trẩu sinh sản kỹ thuật hoàn toàn công khai, tại sinh sản nguyên liệu phương diện, Phục Hưng xã cũng chiếm ưu thế tuyệt đối.

Cùng dầu trẩu so ra, tương tự tình thông thương vụ Bộ Hiệp đang nhìn đến bàn chải đánh răng thời điểm con mắt lập tức liền sáng —— đây chính là tất cả mọi người đều cần đại kiện hàng hóa a. Hơn nữa hẳn vẫn là tiêu hao phẩm —— không có mấy tháng phải thay mới!

Cái thời đại này bàn chải đánh răng, Quan Di cũng chỉ có thể là tại nhánh gỗ một mặt thùng, sau đó xen vào so sánh nhần nhụi lông lợn. Tổng nói đến, đây chỉ là một dòng suy nghĩ vẩn đề. Thế nhưng đường đường xuyên việt giả làm sao có khả năng sẽ đem loại này tiết kiệm chuyện làm ăn làm được để cho người khác có thể dễ dàng giả tạo đây? Hẳn bán bàn chải đánh răng, lông lợn tất cả đều là tây trắng.

Ở thời đại này muốn chế tác tẩy trắng tề, đó là tương đương phiền phức tương đương chuyện nguy hiểm. Nhưng là không có phải làm pháp, một mặt muốn xuất ra sản phẩm mới kiểm lấy càng nhiều lợi nhuận để cầu nuôi sống càng nhiều người. Mặt khác nhưng là muốn bảo đảm chính mình thương lộ duy trì thông, nhất định phải có đầy đủ lợi ích đem Bộ gia cho vững vàng buộc chặt.

Ở thời đại này muốn làm tẩy trắng tề, đầu tiên cần phải có oxy hoá mãnh cùng HCl. HCl tại trước văn đã nhắc tới, có thể thông qua miếng bã muối nước tan thu được. Mà oxy hoá mãnh nhưng là thiên nhiên khoáng thạch —— Phù Lăng quận khối này trên đất cũng có chính là.

HCl cùng oxy hoá mãnh phản ứng hậu sinh thành khí Clo, này một khối là nguy hiểm nhất phiền toái nhất —— đây là có độc khí thể. Vì lẽ đó Quan Di lựa chọn là không cho khí Clo đơn độc thả ra ngoài, mà là trực tiếp do ruột dê quản nhận được một bên khác thanh thủy bên trong —— khí Clo chìm nước, sẽ sinh thành thứ lục đau xót. Đây chính là tẩy trắng tề hữu hiệu thành phần.

Đây là một cái phi thường phức tạp vô cùng nguy hiểm quá trình, đơn thuần tẩy trắng tề sinh sản, thành phẩm so bàn chải đánh răng bản thân cao hơn quá nhiều. Nhưng là làm như vậy là phi thường đáng giá: Trắng nõn bàn chải đánh răng cùng đen như mực vừa nhìn chính là lông lợn bàn chải đánh răng, đại gia sẽ chọn cái gì đây?

Vì lẽ đó dù cho Phục Hưng xã bên này bàn chải đánh răng xuất xưởng giá là 200 tiền mỗi chi. Tình thông thương mại Bộ Hiệp càng là đem tiêu thụ giới đỉnh đến phát điên 500 tiền mỗi chi, nhưng song phương đều rất khẳng định —— đồ chơi này nhất định sẽ bán chạy rất bán —— người kiên trì một tháng không cần bàn chải đánh răng, chỉ có ngón tay thanh khiết hàm răng sau liền có thể rõ ràng, cổ nhân gặp phải bàn chải đánh răng sẽ là ra sao cảm giác.

Bột đánh răng sử dụng bắt đầu đến mức rất sớm, khoáng thạch loại, thuốc Đông y loại bột đánh răng, Trung Hoa cổ đại đều có rộng khắp sử dụng. Đồ chơi này một mặt là dễ dàng mô phỏng theo, bị hư hỏng xuyên việt giả uy danh. Mặt khác bột đánh răng vị thực sự không được, ảnh hưởng nguồn tiêu thụ. Vì lẽ đó Quan Di bán cho Bộ gia, là kem đánh răng.

Xã hội hiện đại kem đánh răng chủ yếu chia làm mấy cái bộ phận.

Một là ma sát tề, cái này Quan Di trực tiếp tuyển dụng CaCO_3 nhẹ —— đây là phối chế NaOH dung dịch sản phẩm phụ, không cần bạch không cần.

Hai là chất làm ướt, có thể hữu hiệu phòng ngừa kem đánh răng bị khô bị cứng. Quan Di tuyển chính là glycerin —— này đều là sẵn có.

Ba là chất dính bám, cái này liền đơn giản hơn. Bởi vì hẳn hữu hiệu thành phần là carboxymethyl, tuy nói nghe tới rất cao lớn thượng, kỳ thực đồ chơi này rộng khắp tồn tại tại thiên nhiên hết thảy thực vật bên trong. Tuy nói giới hạn ở hiện hữu kỹ thuật, Quan Di chỉ có thể làm một đạo trình tự làm việc: Kiểm hóa, còn lại ete hóa bởi vì axit cloroacetic sinh sản quá mức phiền phức mà làm không được,

Nhưng làm như vậy ra đến chất dính bám, đã vượt xa cái thời đại này.

Bốn là hương liệu. Người hiện đại đều biết, kỳ chủ muốn thành phần chính là lá bạc hà. Vật này tại Phù Lăng quận cũng đầy khắp núi đồi đâu đâu cũng có.

Năm là chất thay thế đường. Cái này chỉ cần đem glycerin lượng thêm nhiều một chút là có thể.

Có bàn chải đánh răng, hơn nữa kem đánh răng đồng bộ. Có thể dự kiến tại tương lai không xa, cái gì cảnh dương liễu a, các loại thành phần không rõ bột đánh răng a, đều sẽ bị bỏ ra thị trường. Cũng chính vì như thế, tại như thế ích lợi thật lớn trước mặt, Bộ gia vừa bắt đầu ăn muộn thiếu hụt sinh không vui toàn bộ ném đến lên chín tầng mây. Bộ gia hai huynh đệ cao hứng vô cùng cùng Mã Quá ký kết song phương kết minh, hữu hảo hợp tác thỏa thuận.

Một năm này tháng mười một, mới kể vị Ngô đế Tôn Hưu, bá đại tướng quân Tôn Lâm là thừa tướng, Kinh Châu mục, đồng thời đem Tôn Lâm bốn cái huynh đệ toàn bộ phong làm hầu tước. Tại thành công mễ hoặc Tôn Lâm sau, Tôn Hưu thông qua Tả tướng quân Trương Bồ liên lạc với lão tướng Đinh Phụng, tại ngày mùng 8 tháng 12 cử hành Tịch tế, tại đại triều hội thượng đem Tôn Lâm bắt lấy cũng đánh giết. Sau, Tôn Lâm một môn bị di diệt tam tộc. Tự Tôn Lượng bắt đầu, Đông Ngô sa sút sáu năm lâu dài hoàng quyền, rốt cục trở lại Tôn Ngô hoàng thất trong tay.

Nhận được Kiến Nghiệp tin tức truyền đến, trong lòng một cái tảng đá rốt cục rơi xuống anh em nhà họ Bộ, lúc này lại làm sao cũng không nhắc lên được trả thù Phục Hưng xã cùng My gia hiệu buồn ý nghĩ. Bởi vì liền tại vừa mới qua đi tháng mười một, Phục Hưng xã vận đưa tới 1 vạn chỉ bàn chải đánh răng kem đánh răng đã toàn bộ tại Kinh Châu cảnh nội bán sạch. Bộ gia chỉ là một tháng này, thu lợi liền đạt đến sáu triệu tiền!

Tại đây đủ lợi ích trước mặt, lớn hơn nữa cừu hận cũng có thể nở nụ cười quên hết thù oán.

Bộ gia bên này là hải lòng kiếm tiền, mà Phù Lăng huyện bên này, cũng là một mảnh tiếng cười cười nói nói.

"Quan Tử Phong, người nói người làm việc qua không quá phận? Kem đánh răng bàn chải đánh răng cái kia đồ tốt, lại không giao cho ta My gia hiệu buồn tiền lời, lại làm cho cho Bộ gia đến chuyên bán?"

"Ha ha ha, huynh trưởng a. Lời này ngu đệ nghe xong cũng là nghe xong. Ai bảo chúng ta Đại Hán hiện tại chỉ có Ích Châu này một châu đây."

Đối Quan Di đem kem đánh răng bàn chải đánh răng chuyên bán quyền giao cho Bộ gia hành vi, My Chiêu kỳ thực một chút đều không có có bất mãn. Không những không có có bất mãn, trái lại đối Quan Di biểu thị rất lớn tán thưởng. Bởi vì đại gia đều rõ ràng, Thực Hán địa vực quá nhỏ, nhân khẩu quá ít, quốc nội giao thông phi thường bất tiện —— cái này thị trường tiềm lực là phi thường có hạn. Muốn đem sản phẩm bán được càng nhiều người trong tay, chỉ có thể dựa vào Trường Giang thủy đạo. Mà Trường Giang thủy đạo yết hầu, hiện tại liền kẹt ở nhân gia Tây Lăng đô đốc trong tay.

Đôi này Quan Di tới nói, cũng là tương đương bắt đắc dĩ: Thực Hán quá yếu, hãn người "xuyên việt" này tại lấy ra mới sản phẩm trước, cái kia đến nghĩ đi nghĩ lại. Dù sao, đối với nhược quốc tới nói, trình độ khoa học kỹ thuật phổ biến tăng cao liền mang ý nghĩa cùng cường quốc chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Nói thí dụ như, tại Cảnh Diệu năm đầu, Phục Hưng xã kỳ thực còn có một loại sản phẩm mới: Có thể khẩu phục bột canxi cacbonat. vật này tại một người như vậy loại xương cốt với hoá cường độ xa thấp hơn nhiều người hiện đại thời đại, vốn là là rất tốt một cái thương phẩm —— thành phẩm phi thường rẻ tiền, nhưng có thể bán đến siêu cấp quý, có thể thu được rất lớn lãi kếp sù. Thế nhưng Quan Di nhưng chỉ dám để cho mình Phục Hưng học đường học sinh dùng. Tại sao vậy chứ? Bởi vì Thực Hán nhân khẩu ít, binh nguyên thiếu. Nếu như vật này trải ra bán, ba quốc gia nhân khẩu thể chất đều chiếm được tăng lên, vậy người nói đây đối với Thực Hán tới nói, là họa vẫn là phúc đây?

Lại nói thí dụ như khoai tây cái này vượt thời đại siêu cấp lợi khí, hiện nay Quan Di cũng chỉ dám tại mấy ngọn núi trồng trọt. Hơn nữa bởi vật này sinh sản kỹ thuật quá thấp, một khi hạt giống dẫn ra ngoài người khác là có thể phục chế. Vì lẽ đó hãn không thể không bỏ ra rất lớn khí lực đến phòng ngừa hạt giống dẫn ra ngoài —— thu hoạch khoai tây hãn đều chỉ dám nghiền bột, lấy bột đậu danh nghĩa ra thị trường. Điều này là bởi vì, một khi khoai tây dẫn ra ngoài, cái kia nắm giữ nhiều người hơn khẩu cùng thổ địa nước Ngụy, nước Ngô, bởi vậy chịu đến chỗ tốt có thể so với nước nhỏ lực yếu Thực Hán nhiều hơn! Tại hiện giai đoạn trải ra khoai tây trồng trọt, kết quả duy nhất chính là Thực Hán vong đến càng nhanh hơn!

Lại nói thí dụ như xi măng, Phù Lăng quận đầy khắp núi đồi đều là đá vôi, nấu xi măng đối với xuyên việt giả tới nói không muốn quá giản đơn. Nhưng là Quan Di hãn dám đem xi măng trải ra bán không? Sẵn có nhân số trước sau nằm ở nhược thế Thực Hán quân đội, đối mặt hơi lớn một chút Tào Ngụy đập đất tường thành liền hết đường xoay xở, nếu để cho Tào Ngụy tường thành đều biến thành xi măng, Khương Duy cái thứ nhất sẽ không bỏ qua hãn.

Còn có như là bàn đạp, móng ngựa sắt như vậy kỵ binh cách mạng tính trang bị, Quan Di liền lại không dám nói ra: Sẵn có nhân gia Tào Ngụy kỵ binh liền đối Thực Hán bộ binh hình thành áp lực thực lớn. Một khi bàn đạp được xuất bản, Tào Ngụy kỵ binh sức chiến đấu đem tăng cao không chỉ gấp mười lần —— khi đó Thực Hán chỉ là 1 vạn kỵ binh tăng lên sức chiến đấu có cái trướng dùng?

Vì lẽ đó xuyên việt giả đang ở nhược quốc, rất nhiều lúc thật sự không phải phát minh sáng tạo càng nhiều càng tốt a.

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Huy hoàng một năm (1)

"Được rồi, vừa này vì huynh chỉ là cùng người chỉ đùa một chút. Vì huynh bán đạo nhiều năm, làm sao không biết thương lộ nắm giữ tại trong tay ai nhất định phải hướng về ai cúi đầu. Ân, nhanh đón tân niên, chúng ta đến đem năm nay món nợ kết một thoáng."

"Hừm, được, các vị các vị, đều yên lặng một chút, tính sổ cái nào, chia hoa hồng nhé!"

My Chiếu là phụng chỉ bán đạo, mà Quan Di là xuyên việt giả, hai người đối ngay mặt đàm luận tiền một chút mâu thuẫn tâm tình đều không có. Mà Phục Hưng xã một đám thành viên, đa số là người trẻ tuổi, tại xuyên việt giả dưới ảnh hưởng, cũng nhọt gáy thổ vật ngoài thân không có cảm giác gì. Vì lẽ đó, đại gia liền công khai tại phủ thái thú trên đại sảnh tính toán lên món nợ đến rồi.

"Đi tới nói một chút Phục Hưng xã cần phải hướng về My gia hiệu buôn thanh toán bộ phận. Cảnh Diệu năm đầu, Phục Hưng xã tổng cộng hướng về My gia mua mười lăm vạn thạch lương thực, trong đó gạo 9 vạn thạch, cao lương 6 vạn thạch. Gạo mỗi thạch 120 tiền, cao lương mỗi thạch tám mươi tiền. Tổng cộng tính toán là 1,650 vạn tiền. Chư vị cổ đông, xin hỏi có gì dị nghị không?"

"Híc, Bá Diệu huynh, trước đây gạo không phải 150 tiền một thạch sao?"

"Ha ha ha, Lệnh Hành là cái thực thành người. Ân, chút ít mua, cũng chính là Tử Phong nói bán lẻ, gạo thụ giới chính là 150 tiền một thạch. Mà số lượng lớn mua, chính là Tử Phong nói bán sỉ giới, chính là 120 tiền một thạch."

"Há, thì ra là như vậy, này liền bớt đi sắp tới ba triệu tiền đây. Tiểu đệ đương nhiên không có có dị nghị."

"Hừm, nếu chư vị đều không có có dị nghị, cái kia chiếu trở lại nói một chút My gia cần phải thanh toán cho Phục Hưng xã khoản tiền."

My Chiếu hắng giọng một cái: "Phục Hưng xã bán cho My gia đồ vật liền hơn nhiều. Ta một hạng một hạng đến đây đi. Đầu tiên chính là các loại sản vật núi rừng. . . Cái này cả năm tính tổng cộng hạ xuống, tổng cộng là 380 vạn tiền. Chư vị có gì dị nghị không?"

"Ta có dị nghị."

"Há? Quốc uy có cái gì dị nghị?"

"Bá Diệu huynh, những sản vật núi rừng chủ yếu là nghị cùng thủ hạ các huynh đệ làm ra. Trong này thực sự là trải qua trăm đắng nghìn cay, càng có huynh đệ đem mệnh đều đáp ở phía trên. Có thể làm sao mới trị chút tiền như vậy?"

"Hừm, Quốc uy, cái vấn đề này ta qua lại đáp đi." Nhìn rất là oan ức Triệu Nghị, Quan Di thở dài: "Quốc uy a, những thứ đồ này, đều là thiên nhiên, khuyết thiếu gia công trị. Hơn nữa sản lượng không thể duy trì ổn định. Cho nên trực tiếp sản sinh giá trị rất ít. Thế nhưng. . ." Quan Di vỗ vỗ Triệu Nghị bả vai: "Người cùng thủ hạ của người đối Phục Hưng xã cống hiến, quyết không thể bởi vì này trực tiếp giá trị mà làm người khinh thường, nếu không phải các người bắt giết lượng lớn mãnh thú, toàn bộ Phù Lăng quận bách tính nơi nào có an tâm sinh sản hoàn cảnh? Nào dám thâm nhập núi lớn đi mở ra mới cày ruộng đây? Hơn nữa, chúng ta Phục Hưng xã chủ yếu nhất sản nghiệp: Lợn hơi nuôi trồng, nếu không là người không ngừng mang đến lợn rừng cải thiện lợn loại, cũng không thể phát triển được nhanh như vậy."

"Đa tạ huynh trưởng khai đạo, như thế, tiểu đệ không có có dị nghị."

"Thiện, Bá Diệu huynh, thỉnh kế tục."

"Hừm, này thứ hai hạng chính là Diên Hi sơn. Cảnh Diệu năm đầu một năm, Phục Hưng xã tổng cộng tiêu thụ cho My gia hiệu buôn 1,800 thạch Diên Hi sơn. Mỗi thạch Diên Hi sơn tiêu thụ giá là 5,000 tiền. Vì lẽ đó này một bút, là chín triệu tiền."

"Hạng thứ ba, xà phòng thơm. Cả năm tính tổng cộng tiêu thụ 35,000 khối, bảy triệu tiền. Thứ tư hạng, nén Cảnh Diệu, cả năm tính tổng cộng tiêu thụ ba mươi lăm vạn chỉ, My gia thanh toán cho Phục Hưng xã 350 vạn tiền. Thứ năm hạng, rượu trái cây, tề ~~~ trái cây kia rượu là từ hôm nay năm sáu tháng mới chính thức bắt đầu tiêu thụ, kỳ thực tề tiêu thụ thời gian chỉ có nửa năm, nửa năm tổng cộng thụ ra 57,000 thạch, My gia thanh toán 1,140 vạn tiền!"

"Tề ~~~" giống như My Chiếu, trên đại sảnh tập thể vang lên tầng tầng tiếng hít vào.

"Tóm lại, Cảnh Diệu năm đầu một năm, Phục Hưng xã phân lãi gộp là 1,820 vạn."

Ào ào soạt, tất cả mọi người kích động đứng dậy nhiệt liệt vỗ tay.

Đây là một cái khái niệm gì? Phải biết, dứt bỏ phụng chỉ bán đạo My gia bất luận, mặc dù là mọi người tại đây bên trong, trong nhà thổ địa nhiều nhất Tây hương hầu Trương gia, một năm nước chảy cũng bắt quá 2,3 triệu mà thôi. Mà Phục Hưng xã tại một năm này,

Vẫn chưa hoàn toàn phát lực, nước chảy liền đạt đến hơn 30 triệu, đã đạt đến My gia hiệu buôn trước đây nước chảy một phần tư. Tại có thể dự kiến tương lai, theo thương lộ triệt để mở ra, các loại sản phẩm tiêu thụ phạm vi càng rộng hơn sau, Phục Hưng xã nước chảy, nhiều nhất đến sang năm nửa cuối năm, là có thể phá ục!

Chờ mọi người thoáng bình tĩnh sau, Quan Di duỗi ra một ngón tay: "Còn muốn lại thêm 80 vạn tiền, cùng Bộ gia trên phương diện làm ăn tháng cất bước. Nhóm đầu tiên kem đánh răng bàn chải đánh răng đã đem bán, chúng ta thu rồi 80 vạn. Nha, đứng rồi, còn có 20 vạn thạch lương thực."

Ha ha ha ha ha ha ~~~

"Hừm, đây chỉ là phần lãi gộp a, đại gia đừng cao hứng quá sớm, Cái Chi, cho đại gia thông báo một chút chúng ta đi năm trừ ra mua lương thực ở ngoài chi ra."

"Ày! Thái thú, các vị đồng liêu. Năm ngoái một năm, ta Phục Hưng xã đi săn đội, khuyên xá, xưởng ép dầu, tửu phường đều có sự khác biệt trình độ mở rộng, khuyên xá càng là mở rộng gấp mười lần. Hơn nữa mới xây kem đánh răng bàn chải đánh răng nhà xưởng, cùng với thái thú trực quản bột đậu xưởng, xưởng thuốc. . . Hiện nay Phục Hưng xã người làm thuê tổng cộng là 3,156 người. Năm ngoái nhân công chi tổng cộng là 10 vạn thạch lương thực thêm 578 vạn tiền. Trong này lương thực, vừa này Bá Diệu huynh nói bán cho chúng ta 9 vạn thạch, chủ yếu chính là bổ khuyết nơi này chỗ hồng, bởi vì đã tính toán làm ta Phục Hưng xã chi ra, vì lẽ đó nơi này chỉ tính chi ra 1 vạn thạch lương thực thêm 578 vạn tiền. Toàn bộ tương đương thành năm thù là 728 vạn."

"Thứ hai hạng chi đầu to là Phục Hưng học đường. Hiện nay học sinh tổng cộng là 1,200 người, học phí, thực túc toàn bộ do ta Phục Hưng xã gánh chịu. Năm nay thực tế khai giảng thời gian chỉ có hơn năm tháng, chi ra là hơn bốn ngàn thạch lương thực cùng sáu trăm thạch thịt lợn. Tương đương thành năm thù là bảy mươi lăm vạn tiền."

"Hạng thứ ba là năm nay tháng chín Hán Phục đại chiến, chúng ta tập trung vào thành phẩm là 5 vạn thạch lương thực. Tương đương thành năm thù là sáu triệu."

"Thứ tư hạng là năm nay Hán Phục đại chiến sau, chết trận thương xã hộ vệ trợ cấp, cùng với trọng thương, vết thương nhẹ viên thu xếp phí cùng với chiến đấu bên trong trăm thù tương đương. Tổng cộng chi là 520 vạn."

"Tóm lại, năm này tính tổng cộng chi ra là 1,923 vạn. Cùng phần lãi gộp lẫn nhau, tính thiệt thòi hai mươi ba vạn tiền."

"A? Lại thiệt thòi?"

"Chính là, sao có thể có chuyện đó?"

"Vậy chúng ta một năm này đều đang bận rộn chẳng cái gì a?"

Đừng đừng đừng, Quan Di vỗ tay một cái, đối đại gia khẽ mỉm cười nói: "Các vị không muốn nhụt chí. Đại gia muốn suy nghĩ thật kỹ này chi ra đồ vật bên trong. Đầu tiên, chúng ta Phục Hưng xã này hơn ba ngàn công nhân, bao quát trong học đường không ít hải tử, đều là chúng ta cầm lương thực mua được. Này bút chi ra chỉ có năm nay mới có, mà những nhân viên này chúng ta có thể sử dụng rất nhiều năm. Vì lẽ đó, sang năm nhân công chi ra này một khối, chí ít sẽ giảm thiểu sáu phần mười!"

"Thứ yếu đây, năm nay chi ra đầu to chủ yếu là Hán Phục cuộc chiến. Chúng ta là tại không có được Vĩnh An binh đoàn một binh một tốt trợ giúp hạ đánh thắng này trận đầu a! Này chi ra khẳng định thiếu không được. Thế nhưng cuộc chiến này cũng sẽ không hàng năm đánh, nếu là sang năm không đánh trận, này hơn 10 triệu không phải tiết kiệm được đến rồi?"

"Thứ ba, chúng ta đánh trận chi là rất lớn, thế nhưng chúng ta cũng có chiến lợi phẩm a. Cái kia 20 vạn thạch lương thực giá trị bao nhiêu? Chí ít 24 triệu tiền a! Vì lẽ đó. Cho dù năm nay chúng ta ngoài ngạch chi ra nhiều như vậy, kỳ thực cũng là tính kiếm hơn 20 triệu!"

"Há, thì ra là như vậy a."

"Ha ha ha, không phải dùng như thế." My Chiêu tiếp theo Quan Di câu chuyện đứng dậy: "Dựa theo Phục Hưng xã cùng My gia hiệu buôn hiệp định, Phục Hưng xã một thành cổ phần đổi thành My gia hiệu buôn ba phần mười cổ phần. Vì lẽ đó My gia hiệu buôn năm nay lợi nhuận ba phần mười sẽ nhét vào Phục Hưng xã đại bản bên trong. Ân. . ." Nhìn thấy đại sảnh mọi người khát vọng ánh mắt, My Chiêu cười cợt: "Thác Phục Hưng xã các loại kiểu mới sản phẩm phức, năm nay My gia hiệu buôn nước chảy đạt đến ba trăm triệu, lãi ròng nhuận sáu ngàn dư vạn!"

Soạt ~~~

Trương Tuân không nhịn được đứng lên, lấp báp báp nói với Quan Di đến: "Huynh trưởng, ta thế nào cảm giác chúng ta bị gian thương này lừa thăm rồi. . . Sang năm từ chúng ta nơi này đi ra ngoài đồ vật, có phải là toàn bộ tăng giá gấp đôi?"

Quan Di lắc đầu một cái, không hề trả lời Trương Tuân vấn đề: Sao có thể có chuyện đó mà. Từ xưa đến nay, làm thực nghiệp, lợi nhuận cũng không sánh nổi làm lưu thông a. Hàng hóa sản xuất ra, người đến bán đi ra ngoài tài năng nhìn thấy tiền a! Liền Phù Lăng quận như thế cái hẻo lánh tiểu quận, không có My gia, Bộ gia những này hán, Ngô hai nước đại quan thương chống đỡ, bản gì phát triển đây.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Huy hoàng một năm (2)

"Đón lấy là chia hoa hồng. Tóm lại, ta Phục Hưng xã năm nay lợi nhuận là 38 triệu trở lên. Nay bút tiền lãi nên phân phối thế nào đây, các vị cổ đông đều nói một chút đi. Ân, Bá Ngọc, người là mới nhất gia nhập cổ đông, người nói trước đi."

Vừa tiếp nhận rồi Quan Di, My Chiêu thả ra tổng cộng nửa phần cổ phần Trần Xán đứng dậy, quay về đại gia chấp tay: "Thái thú, các vị đồng liêu. Hôm nay hội, Xán chỉ có hai chữ: Chấn động! Ai có thể nghĩ tới, tại đây Đại Hán hẻo lánh tiểu quận, các vị trưởng bối, các vị huynh trưởng làm ra chuyện lớn như thế nghiệp. Xán, cảm giác sâu sắc bái phục."

Sâu sắc khom người chào sau, Trần Xán nói tiếp: "Cho tới chia hoa hồng, ha ha, nhận được thái thú cùng Bá Diệu huynh không vứt bỏ, thu nạp ta gia nhập Phục Hưng xã. Xán đã cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Vì lẽ đó, năm nay chia hoa hồng, xán liền không muốn, toàn bộ tập trung vào đại bản, làm sang năm tài chính khởi động. Xán tin tưởng, tại thái thú dưới sự lãnh đạo, ta Phục Hưng xã chắc chắn một năm so một năm lớn mạnh! Ba năm rưỡi sau đó, hôm nay điểm ấy chia hoa hồng, kia chính là trò cười!"

"Bá Ngọc nói thật hay a! Huynh trưởng, ta Trương gia nhận được Tiên Đế cùng đệ hạ ưu ái, tại Thành Đô xem như là đất ruộng tương đối nhiều, nhưng là nếu thật sự theo năm nay tiền lãi phân hạ xuống, ta Trương Tuấn bắt được cùng nhà ta một năm nước chảy đều không khác mấy. Nhiều tiền như vậy ta cầm tới làm gì? Tại đây Phù Lăng, ăn ăn mặc mặc có, có tiền cũng không có địa phương hoa a. Ta vẫn là cùng Bá Ngọc một cái ý tứ, năm nay liền không chia hoa hồng, toàn bộ tập trung vào đại bản!"

"Bá Ngọc cùng Lệnh Hành ý tứ, cũng là mật ý tứ. Thái thú, các vị đồng liêu, Lý Mật khi còn bé nhà nghèo, cả đời đều không nhìn thấy qua nhiều tiền như vậy. Tiền này đột nhiên bắt đầu tăng lên, vẫn đứng là không biết xài như thế nào. Hơn nữa các vị đồng liêu, thái thú suất lĩnh chúng ta sáng tạo này Phục Hưng xã, mục đích gì không phải là vì kiếm tiền, mà là muốn coi đây là hòn đá tảng đến phục hưng Đại Hán a! Năm nay chúng ta bắt quá là tại Hán Phục huyện đánh nhỏ một hồi, liền bỏ ra hơn mười triệu tiền, nếu là tương lai cùng nguy nguy tiến hành lễ mễ chiến tranh đây? Cái kia xài hết bao nhiêu tiền? Vì lẽ đó mật ý tứ là, năm nay chia hoa hồng tự nhiên là không muốn, sau này ba năm rưỡi chia hoa hồng mật cũng không muốn. Toàn bộ kế tục tập trung vào Phục Hưng xã, nguyện thái thú kế tục dẫn dắt chúng ta, là phục hưng Đại Hán tích trữ sức mạnh!"

"Chúng ta tán thành, nguyện thái thú dẫn dắt chúng ta, tích trữ sức mạnh, phục hưng Đại Hán!"

"Quan Di có thể cùng các vị cộng sự, có phúc ba đời!" Quan Di đứng dậy, quay về mọi người được rồi một vòng lễ sau trình trọng nói đến: "Người nếu như không có lý tưởng, thì cùng xác chết đi động không khác. Ta Đại Hán tuy rằng hiện tại thiên nơi ích Châu một góc, nhưng toàn bộ quốc gia vẫn cứ so nguy nguy, Đông Ngô tràn ngập phản chấn, cũng là bởi vì chúng ta còn có thể kiên trì hưng phục Hán thất lý tưởng. Thế nhưng! Thế nhưng người như ánh sáng đàm luận lý tưởng mà lơ là tiền tài những này tục vật, thì lý tưởng tất không thể kéo dài. Vì lẽ đó, nay tiền lãi, hay là muốn phân."

Hai tay điểm nhẹ, ngăn chặn đại gia phát biểu sau Quan Di nói tiếp đến: "Này hơn 30 triệu tiền lãi, có ít nhất 20 triệu là lương thực, cái này tạm thời liền bắt động rồi, làm sang năm bản quận các cấp quan chức, Phục Hưng xã thuê công nhân bổng lộc dự trữ. Còn lại 18 triệu, ngân vạn đại gia chia hoa hồng, còn lại tám triệu, cho Phục Hưng xã thuê công nhân truy phát thưởng cuối năm. Chư vị nghĩ như thế nào?"

"Thiện! Huynh trưởng cao kiến!"

"Thiện! Chúng ta tán thành!"

"Được, các vị, ta Phục Hưng xã sự tình ngày hôm nay liền nói tới nơi này, phía dưới bắt đầu đàm luận quận vụ. Cái Chi."

"Ày, thái thú, các vị đồng liêu, Diên Hi hai mươi đầu năm, thái thú cùng các vị tiền nhiệm thời điểm, toàn quận dân sách thượng hộ khẩu là 4,805 hộ, 2 vạn linh 825 khẩu. Toàn quận trong danh sách cày ruộng 135650 mẫu. Hết hạn Cảnh Diệu năm đầu tháng mười một, toàn quận dân sách thượng hộ khẩu là 6,351 hộ, ba vạn 1,073 khẩu! Trong danh sách cày ruộng mười lăm vạn linh hai mươi mốt mẫu! Gần thời gian hai năm, Phù Lăng quận số khẩu tăng cao năm phần mười! Cày ruộng tăng cường một phần rưỡi!"

Tại Phù Lăng quận mảnh này Vũ Lăng Sơn khu, tại Quan Di đem khoai tây lấy ra quy mô lớn mở rộng trước, cày ruộng tăng trưởng tốc độ cũng chính là cái dạng này. Trên thực tế Quan Di trong lòng rất rõ ràng, từ sang năm bắt đầu, toàn quận cày ruộng tăng trưởng tốc độ hàng năm có thể có nửa thành là tốt lắm rồi.

Bất quá hiện tại Phù Lăng quận sản nghiệp vốn là không phải lấy nông canh làm chủ.

Trải qua Quan Di gần hai năm nỗ lực, Phù Lăng quận đã hình thành lấy lợn hơi sinh sản làm trụ cột, bởi vậy diễn sinh ra nhiều loại tay công nghiệp sản xuất sơ cấp công nghiệp nhẹ hệ thống. Còn như vậy một cái hệ thống bên trong, chỉ cần có thể từ bên ngoài cuộn cuộn không ngừng mua tiến vào lương thực, cày ruộng diện tích bao nhiêu, cũng không phải Quan Di quan tâm sự tình.

Quan Di quan tâm, là nhân khẩu!

Tại gần trong thời gian hai năm, Phù Lăng quận nhân khẩu gia tăng 50% trở lên, trong này trừ ra tự nhiên tăng trưởng ở ngoài, chủ yếu chính là Tất Tư Tập bộ lạc bên trong phụ họa Mạnh Tư Hắc bộ lạc hàng phục. Thế nhưng như vậy tăng trưởng tốc độ cùng Quan Di tương lai chuyện cần làm so ra, vẫn là quá chậm!

Muốn tại tương lai cứu lại Thục Hán vong quốc tai họa, Quan Di, hoặc là nói Phục Hưng xã ít nhất phải có 2 vạn tư binh! Phải nuôi binh, tiền có thể đi tránh, lương thực có thể đi mua, thế nhưng số lượng nhân khẩu liền đặt ở nơi đó, người luôn không khả năng làm toàn dân đều binh chứ?

Hơn nữa, trên đầu bọn họ còn đầy Thục Hán triều đình a, thật muốn tại nơi này làm ruộng nuôi quân, e sợ không chờ được đến Tào Ngụy đến diệt Thục Hán, Thục Hán trung ương chính phủ trước hết đem bọn họ cho diệt.

"Hừm, năm nay một năm, Phù Lăng quận hộ khẩu cùng cày ruộng đều rất lớn tăng trưởng, Quan Di ở đây cảm ơn chư vị."

"Chúng ta cũng đến hạnh tùy tùng thái thú."

"Tiếp đó, ta nghĩ nói một chút bản quận phòng ngự, dừng bá."

"Rõ, thái thú, chư vị đồng liêu. Tại năm nay tháng chín Hán Phục đại chiến trước, ta Phù Lăng quận tổng cộng là 500 tên thương xã hộ vệ thêm 150 tên quận binh. Hán Phục một trận chiến đánh xuống, 150 tên quận binh đứng là không tồn tại. Thế nhưng 500 thương xã hộ vệ, chết trận 243 người, sau khi trọng thương không thể lại vào ngũ có tám mươi lăm người. Vì lẽ đó, hiện tại thương xã hộ vệ không đủ 200 người."

"Chư vị, hiện tại chúng ta cũng coi như là gia nghiệp phát đạt, không nói những cái khác, vừa thu vào đến làm lao động Mạnh Tư Hắc tù binh đều có gần hai ngàn người. Nếu như không mở rộng chúng ta thương xã hộ vệ, cái kia nói không chắc ngày nào đó những Mạnh Tư Hắc đó người liền muốn lên tạo phản rồi!"

Kỳ thực Quan Di nói câu nói này bất tận không thật: Mạnh Tư Hắc bọn tù binh đi tới Phù Lăng sau, Quan Di bọn họ chỉ dùng ba chiêu: Trước tiên đem đầu mọi người lấy ra đến để tăng dưới chót nô lệ giết chết, lại cho những người còn lại đến một trận thịt lợn phan cơm. Cũng hứa hẹn sẽ phải ra nhân thủ đi đem những người này gia quyến kẻ đó —— sau đó này quân Mạnh Tư Hắc liền so người Hán còn người Hán.

Nhưng là, đang ngồi những người này ai sẽ hiềm chính mình trong tay binh thiếu?

"Huynh trưởng nói có lý, này thương xã hộ vệ nhất định phải mau chóng mở rộng."

"Quốc uy nói có lý, chúng ta tán thành."

"Hừm, Dừng Bá, Lệnh Hành, các người làm cái dự toán đi ra. Sang năm hơn nửa năm, chúng ta muốn đem thương xã hộ vệ mở rộng đến một ngàn người quy mô. Này binh nguyên mà, đầu tiên cân nhắc bản quận người Hán, thứ yếu là năm ngoài liền xuống núi Tất Tư Tật, cuối cùng là vừa thu phục Mạnh Tư Hắc."

"Rõ! Thành thái thú yên tâm."

"Chư vị, căn cứ triều đình chỉ lệnh, ta Phù Lăng quận từ sang năm bắt đầu, liền muốn cùng Ba Đông quận đồng thời, đơn độc phụ trách Vĩnh An binh đoàn chỉ tiêu hàng ngày. Vì lẽ đó các sang năm qua tết, bản quan liền muốn trước tiên đi Ba Đông quận tiếp Hữu tướng quân đồng thời thỏa thuận ta Phù Lăng quận sang năm nộp lên trên tiền lương hạn mức. Sau đó sẽ hỏi Thành Đô thuật chức. Bản quan không ở Phù Lăng quận trong lúc, quận vụ lấy Thừa Tộ làm chủ, chiến sự lấy dừng bá làm chủ. Kính xin chư vị kế tục tuân thủ hết trách nhiệm làm tròn bổn phận."

"Chúng ta xin nghe thái thú chỉ lệnh!"

...

Màn đêm thăm thẳm, phủ thái thú hậu viện còn đèn sáng.

Tiêu Tường đã trở lại Thành Đô tốt mấy tháng, Quan thái thú hiện tại là cái người đàn ông độc thân. Vì lẽ đó, hắn trực tiếp trần sách cùng Mã Quá gọi vào trong phòng của mình.

"Tam thúc, chất nhi muốn mời ngươi đi một chuyến Nam Trung."

"Hả? Ngươi là muốn tìm Mạnh gia mua người sao?"

"Đúng, Phù Lăng quận số lượng nhân khẩu thực sự quá nhỏ, không từ bên ngoài mua người đi vào, ba năm rưỡi sau, chúng ta tuyệt đối cũng không đủ sức mạnh đến chống lại ngụy Ngụy diệt quốc cuộc chiến."

"Thiện, hiện tại Nam Trung đại tù trưởng chính là Mạnh Diễm, ta với hắn giao tình rất tốt. Giá tiền dễ thương lượng. Bất quá Mạnh gia không chế nhân khẩu đại khái cũng chỉ có khoảng một vạn người, hắn cũng không thể bán rất nhiều cho chúng ta a."

"Nhân khẩu không đủ liền đi cướp a! Nam Trung lại đi về phía nam, chính là Phù Dư, Chân Lạp những này gà rù. 5,000 tiền hoặc là năm mươi thạch lương thực một người, hắn có bao nhiêu ta mua bao nhiêu!"

"Tiền lương chúng ta cũng không phải khuyết, chỉ cần Phục Hưng xã dường như năm nay như vậy thịnh vượng, sang năm chúng ta nước chảy ít nhất hơn trăm triệu. Nhưng là nhiều người như vậy, ngươi kéo tới để chỗ nào? Khoai tây cái kia đồ vật như ngươi nói, tạm thời không thể mở rộng. Này Phù Lăng quận có thể trồng trọt lúa nước cùng lúa mì đất, liền nhiều như vậy, khuếch trương không đi ra ngoài a."

"Ta lần này hỏi Thành Đô, sẽ đi cho Trương Lệnh Hành thỉnh công, sau đó để hắn cha cùng hoàng hậu ra ra sức, đem hắn sắp xếp đến Ba Tây quận đi. Nơi đó vốn là nhà bọn họ tổ tông trưởng kỳ trấn thủ địa phương mà. Ba Tây quận ba người Đê không ít, hơn nữa nơi đó Đại Ba Sơn tuy nói cũng rất hiểm trở, nhưng ít ra có thể mở ra ruộng bậc thang."

"Này ngược lại là cái biện pháp, bất quá cứ như vậy, ta khả năng thì có hai ba năm không về được. Này bột đậu xường sự tình. . ."

"Không sao, ta đem Quốc uy triệu hồi đến trông coi. Thuận tiện để hần theo dừng bá luyện binh."

"Được!"

"Cải Chi."

"Thái thú xin phân phó."

"Sang năm đầu xuân sau người liền đi Tây Lăng, tìm Bộ gia mua người, mua trang bị. Bất quá người muốn chú ý một điểm, tam thúc bên kia mua được, là số lượng nhân khẩu, nam nữ già trẻ, chỉ cần có thể trồng trọt, thợ khéo, cũng có thể mua. Người muốn mua, là chiến sĩ! Tốt nhất là Vô Nan quân!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Hậu trường giao dịch (1)

Dương lịch 259 năm, Thục Hán Cảnh Diệu hai năm hai tháng. Ba Đông quận, Vĩnh An đô đốc đi công cán.

"Hạ quan Tuy Tĩnh tướng quân, Phù Lăng quận thái thú Quan Di, hạ quan Phù Lăng quận Bình tào Tùng sự Triệu Nghị, bá kiến Hữu tướng quân."

"Ha ha ha, hai vị không cần đa lễ. Ân, Quốc uy a, lệnh tôn cùng lệnh thúc gần nhất cũng còn tốt? Nha, cũng khỏe a, vậy thì tốt a!"

Kể Lý Nghiêm, Đặng Chi, Tông Dự sau, Thục Hán tân nhiệm Vĩnh An đô đốc Diêm Vũ Diêm Văn Bình, là Kinh Châu Nam quận người, một năm này cũng hơn sáu mươi tuổi. Hần tử nhỏ là Triệu Văn bộ tướng, rất nhiều năm trước đây tùy tùng Triệu Văn tiến vào Ích Châu, sau bởi vì Quan Vũ làm mất đi Kinh Châu, Diêm Vũ liền bắt đắc đi tại Ích Châu cắm rễ. Nhiều năm qua, dựa vào làm việc cần cù, hơn nữa Kinh Châu tịch các đại lão từng cái héo tàn, Diêm Vũ chậm rãi bò thăng, rốt cục cũng làm được danh hiệu tướng quân cùng Thục Hán thứ ba đại binh đoàn tư lệnh quan. (1)

"Hừm, Từ Phong, Quốc uy mời ngồi. Trước tiên muốn cùng hai vị tạ lỗi, trước đó vài ngày bởi vì vũ vừa tiếp nhận Vĩnh An đô đốc, chưa quen thuộc tình huống. Vì lẽ đó không thể đúng lúc phái ra viện binh. Để Phù Lăng quận các vị bị liên lụy."

"Không dám. Hán Phục một trận chiến, hạ quan đánh không được, quận binh cùng bách tính thương vong nặng nề, kính xin Hữu tướng quân trách phạt."

Quan Di tại Hán Phục cuộc chiến sau nộ lên cho Vĩnh An cùng Thành Đô chiến báo, là Phù Lăng quận mọi người tiếp thu ý kiến quân chúng sau rất lâu mới sửa bản thảo. Chiến báo thượng nội dung cùng tình huống thực tế cách nhau rất xa, tại chiến báo thượng Quan Di tả chính là 150 tên quận binh toàn quân bị diệt, có khác hơn 800 Tắt Tư Tập trắng sí chết trận. Mà thu hoạch đúng là đằng hoàng viết, nhưng chủ yếu công lao xê dịch đến Trương Tuân trên đầu.

"Ha ha ha, Từ Phong khiêm tốn. Này Bộ gia tư binh rất mạnh." Diêm Vũ nấn vuốt chòm râu: "Hơn ba mươi năm trước, Tiên Đế thân chinh Kinh Châu, vũ tùy tùng Từ Long tướng quân trấn thủ Giang Châu. Sau đó Tiên Đế tại Di Lăng chiến bại, vũ lại đi theo Từ Long tướng quân Vĩnh An cứu viện Tiên Đế. Vào lúc này liền đã từng cùng Bộ gia tư binh đánh qua một trận. Hơn hai mươi năm trước thừa tướng tạ thế, Tôn Quyền phái trọng binh tiến vào Kiến Bình quận, trên danh nghĩa là nói giúp chúng ta thủ ngự biên cảnh, phòng ngừa Tào Ngụy thừa loạn phạt ta, kỳ thực cũng là thăm dò chúng ta tại mất đi thừa tướng sau có phải là thất bại hoàn toàn. Khi đó lại cùng Bộ gia tư binh xem qua một trận chiến. Này Bộ gia tư binh so Đông Ngô binh lính bình thường cường hơn nhiều, một đối một mà nói, Bộ gia tư binh không giống như ta trước mấy thời gian thống lĩnh Nam Trung binh nhược."

"Cho tới không khó, cái kia càng là có thể có thể so với Tào Ngụy trung quân Đông Ngô đệ nhất cường binh, Từ Phong các người có thể đem diệt sạch, thực sự là vô cùng ghê gớm. Như thế xem ra, Đức Diêm nói không sai, ta Đại Hán tương lai còn muốn tin tức ở trên người các người!"

"Hạ quan kinh hoàng. Đám đương không nổi Hữu tướng quân như thế khích lệ."

"Ha ha ha, này không phải là khích lệ, là sự thực a. Được rồi, vừa vận hiện tại lệnh thì cũng tại, phía dưới chúng ta nói chuyện công sự."

Đến rồi, hí thịt đến rồi, ai, ai bảo chúng ta quan so với người ta thấp, chỉ có đem cái cổ duỗi ra đi ai giết mổ đây.

"Vũ trước tiên nói một chút hiện tại Vĩnh An quân đoàn tình huống. Vĩnh An quân đoàn, binh sĩ một vạn người, trong đó bộ binh 7,000 người, kỵ binh một ngàn người, thủy quân hai ngàn người. Có khác quân hầu 120 người, giáo úy mười người, tham quân ba người, Hộ quân ba người, phó tướng năm người. Ngoài ra còn có đem làm doanh 300 người, trưởng kỳ theo đội dân phu 600 người. . . Căn cứ Đức Diêm lưu lại năm ngoái sổ sách đến xem, Vĩnh An

quân đoàn một năm chi tiêu là lương ba mươi lăm vạn thạch, tiền 25 triệu."

Nhìn Quan Di cùng La Hiến đều không có hé răng, Diêm Vũ cũng không vội vã, cười ha ha quay về phía tây chấp tay: "Dựa theo triều đình năm ngoái ý chỉ, từ hôm nay năm bắt đầu, Vĩnh An quân đoàn hết thảy chi đều do Phù Lăng quận, Ba Đông quận hai quận gánh chịu. Hai vị thái thú, có thể có cái gì muốn nói sao?"

Nói thật, Diêm Vũ thật không có loạn báo, 11,000 binh sĩ, thợ thủ công, dân phu, thêm vào hơn 100 bên trong sĩ quan cao cấp, mới chút tiền như vậy lương, xác thực không coi là nhiều —— phải biết trong này còn có kỵ binh cùng thủy quân a. Đem làm doanh thợ thủ công trừ ra tiền lương khẩu phần lương thực gì gì đó, mỗi ngày đi làm liền muốn tiêu hao lượng lớn gang, than đá những vật này tư a. Càng còn có Diêm Vũ bản thân, tuy nói Thục Hán vương, hầu, đều chỉ là hư tước, không có đất phong cùng bổng lộc. Nhưng hắn là danh hiệu tướng quân a, này bổng lộc liền không thấp.

Nhưng là chút ít đồ này trước đây là năm cái quận đồng thời gánh, hiện tại liền hai cái quận đến gánh a!

"Hữu tướng quân, Quan thái thú, triệu Tùng sự, hạ quan Ba Đông quận, hiện hữu khẩu ba mươi lăm ngàn người, trong danh sách cày ruộng. . . Vì lẽ đó, Ba Đông quận năm nay có thể nộp lên cho Vĩnh An quân đoàn chính là 7 vạn thạch lương thực, bảy triệu tiền."

Từ Xuyên La Hiến La Lệnh Tắc, người có xấu hổ hay không! Lương thực người chỉ điểm một phần năm, tiền cũng so một phần tư hơi cường. Nói như vậy đồ còn dư lại đều là ta Phù Lăng quận đến gánh ư?

Nhìn Diêm Vũ, La Hiến đồng thời nhìn mình chăm chăm, Quan Di cũng là phi thường bất đắc dĩ. Hắn đứng dậy quay về hai người chấp tay: "Hai vị thượng quan, hạ quan Phù Lăng quận năm ngoái vừa trải qua một trận đại chiến, tiêu hao rất nhiều. Lần này muốn Phù Lăng quận đem còn lại bộ phận tất cả đều nâng lên đến, thực sự là lực có chưa đầy."

"Ha ha ha, Từ Phong a. Lời này vũ liền không thích nghe. Năm ngoái cuối năm thời điểm, Bộ gia không phải đưa 20 vạn thạch lương thực cho người sao? Bản tướng nhưng là một hạt lương thực đều không có cất xén, toàn bộ cho đi a."

Từ Xuyên người liền một cái viện quân đều không có phái, dựa vào cái gì đến phân lão tử chiến lợi phẩm. Được! Đây Trường Giang thủy đạo, Bộ gia kẹp lại yết hầu, nhưng là Vĩnh An bên này cũng là yết hầu a! Lão tử thương lộ bị người ta kẹp lại, thật sự tốt bất đắc dĩ a! Sớm biết lão tử vừa bắt đầu liền tuyển Ba Đông quận làm căn cứ.

Bất quá nói đi nói lại, đừng nói trước đây công tử bột Quan Di, chính là hiện tại Quan Di, cũng là không có tư cách tiếp nhận Vĩnh An đô đốc. Trong đây là phòng bị Đông Ngô xâm lấn đạo thứ nhất phòng tuyến, cần phải kinh niên lão tướng tài năng đảm nhiệm được. Liền Quan Di cái này tư lịch, trong vòng mười năm đừng có mơ.

"Hữu tướng quân dung bầm, ta Phù Lăng quận cày ruộng cực nhỏ, sản lương vẫn có hạn. Vì lẽ đó hạ quan ý tứ là, lương thực Phù Lăng quận liền không cho, nhưng triều đình yêu cầu Phù Lăng quận cung đường Vĩnh An binh đoàn chỉ lệnh nhất định phải hoàn thành. Vì lẽ đó có thể hay không từ hôm nay năm lên, hàng năm Phù Lăng quận thanh toán cho Vĩnh An binh đoàn 35 triệu tiền, do Vĩnh An binh đoàn tự mình mua quân nhu?"

"Cái này. . . Thỉnh Từ Phong đợi chút." Diêm Vũ cúi đầu suy tư một lát sau liền rời bàn đến hậu đường đi tới, không cần hỏi, hắn đám phụ tá lúc này đều ở sau tấm bình phong nghe chân tường đây. Như vậy tốt nhất: Đem tiền cho chính các người đi mua, giờ trò cơ hội khẳng định so trực tiếp lĩnh lương thực nhiều hơn! Các người những người này phụ tá nhất định sẽ tán thành.

Một lát sau, Diêm Vũ đi trở về đại sảnh: "Từ Phong a, Phù Lăng quận chỉ điểm tiền không giao lương sự tình bản tướng đáp ứng. Thế nhưng 35 triệu tiền vẫn là ít một chút. . ."

"Hữu tướng quân, không thiếu. Vĩnh An vị trí Trường Giang yết hầu, nước vận nhanh và tiện, đặc biệt là ngàn thạch thuyền lớn có thể trực tiếp thông tàu thuyền, so với hạ quan Ô Giang tuyến đường nhiều nhất chỉ có thể thông hành 500 thạch lương thuyền tình cảnh thực sự tốt hơn nhiều. Lương thực vận tải phí dụng, đường xá hao tổn khẳng định so hạ quan Phù Lăng quận muốn thấp hơn quá nhiều. 35 triệu tiền tại Phù Lăng, chỉ có thể mua tiến vào khoảng chừng hai mươi lăm vạn thạch lương thực, nhưng ở Vĩnh An, chỉ cần thao tác thỏa đáng, chính là mua tiến vào ba mươi lăm vạn thạch lương thực cũng là có thể a."

"Không được, Từ Phong cũng nói rồi muốn đem hao tổn thêm vào mà. Hơn nữa tiền vật này vẫn là không sánh được lương thực ổn định. Nếu là dụng tới tai năm, giá gạo tăng vọt thời điểm, vũ tướng sĩ liền muốn đói bụng."

"Cái kia, Hữu tướng quân cảm giác rằng bao nhiêu hợp lý? Kính xin báo cho biết."

"50 triệu."

"Hạ quan đem lão bà bán đều chưa đóng nổi. 36 triệu."

"Từ Phong làm sao như thế bại lại, 48 triệu."

. . .

"Được rồi được rồi, xem ở Quốc uy trên mặt, một giá, 40 triệu! Làm sao, đây là bản tướng cuối cùng giá cả. Quan thái thú lại bất mãn ý, vậy còn là giao lương thực đi."

"Híc, hạ quan lĩnh mệnh!"

"Ha ha ha, như vậy cũng tốt mà. Người đến a, bị yến, ta phải cố gắng khoản đãi Quan thái thú một nhóm."

Từ Xuyên lão tử tâm tình phi thường không được, vào lúc này ăn không ngon. . .

Trở ra Vinh An, lên Phù Lăng quận chính mình quan thuyền sau, vừa nãy vẫn muốn không mở miệng nói Triệu Nghị nói chuyện: "Huynh trưởng, này Hữu tướng quân cũng quá ác. 40 triệu a! Ta Phục Hưng xã sang năm nước chảy dự tính cũng bắt quá một trăm triệu! Đây chính là 40 triệu lãi ròng a!"

"Có biện pháp gì? Người lão tặc này vừa nãy không phải đang nói hấn đi công cán Vinh An, nhìn thấy Bộ gia đội tàu từ hấn nơi đó trải qua sao? Kết nối với diện bao nhiêu lương thực đều rõ ràng ràng! Này kỳ thực chính là tại nói với chúng ta, chúng ta thương lộ cũng là chương không ở trong tay hấn! Này 40 triệu bên trong, ít nhất có năm triệu đều là cho hấn tiền mãi lộ!"

"Này Diêm Văn Bình quả cũng không biết xấu hổ! Năm đó gia tổ làm sao liền đề bạt hấn!"

"Ai, tính toán một chút." Quan Di mặt sau không có nói: Nhà người tổ tiên chính là cái quá độ yêu quý lông vũ đạo đức bệnh thích sạch sẽ người bệnh. Đối thủ hạ của chính mình xưa nay không làm đoàn thể nhỏ (lợi ích nhóm). Nhân gia Ngụy Diên bộ tướng Hồ Tế đều ra trấn Hán Trung đô đốc thật nhiều năm, này Diêm Vũ mới bò đến Nam Trung đô đốc vị trí. Hơn nữa này vẫn là Diêm Vũ thả xuống tư thái đi lấy lòng Hoàng Hạo cái kia hoạn quan kết quả (điểm này hấn cùng Diêm Vũ đại ca không nói nhị ca, đều là mẹ nó yếm đáng). Nhưng mà, tuy nói Diêm Vũ là dựa vào lấy lòng Hoàng Hạo thượng vị. Nhưng đầu óc vẫn là tỉnh táo: Ba Đông thái thú La Hiến cũng là bởi vì không sợ Hoàng Hạo bị đuổi ra Thành Đô, nhưng Diêm Vũ biết La Hiến là cái có bản lĩnh. Vì lẽ đó tuy rằng biết rõ làm như vậy Hoàng Hạo không cao hứng, vẫn là trọng dụng La Hiến. Đơn từ một điểm này Quan Di liền biết, Diêm Vũ vẫn có cái kia một chút gián điệp.

Ai, này liền muốn đi ngược dòng nước đi Thành Đô. Thành Đô đám kia quan liêu, mới đứng không có tiết tháo không hề có nguyên tắc bại hoại đây. Chính mình con này lợn béo tại Thành Đô sẽ bị cắt xuống bao nhiêu thịt đây?

Tại Diêm Vũ nhậm chức Nam Trung Lai Hàng đô đốc trước, một thân không thấy ở sách sử. sinh mất không rõ, chuyện xưa trải qua không rõ. Vì lẽ đó Triệu Vân bộ tướng vân vân, chỉ do hư cấu.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Hậu trường giao dịch (2)

"Hải nhi gặp bà nội, mẫu thân, di nương."

"Được được được, trở về là tốt rồi a. Ân, bà nội nhìn, càng hắc, càng khỏe mạnh."

"Tiểu đệ gặp chị dâu."

"Thúc thúc mạnh khỏe."

"Phu nhân, cực khỏe rồi. . ."

Cảnh Diệu hai năm hai tháng đề, Quan Di trở lại Thành Đô. Tại cửa nhà cùng bộ thân thể này các thân nhân gặp mặt, Quan Di cảm giác cùng trước đây hoàn toàn không giống. Nếu như nói hơn 2 năm trước hấn từ ở đây lúc rồi đi, trong lòng nghĩ chính là lão tử sau đó cũng không tiếp tục trở về, các người những người này NPC là chết hay sống ăn thua gì đến ta xấu xa ý nghĩ. Cái kia hiện tại, hấn là thật sự đem nơi này xem là nhà của chính mình.

Ân, cái kia rất hùng vĩ quả tầu lại hơn hai năm còn ở tại Quan gia. Hơn nữa vừa nãy xem ánh mắt của ta. . . Không qua ải Di lại cảm thú, cũng không thể tại chính mình người vợ sắp lâm bồn thời điểm đi câu dẫn mình chị dâu đi. Vì lẽ đó buổi tối hôm đó, tại dùng qua bữa tối sau, Quan Di thành thật bồi tiếp người vợ ngủ hạ xuống.

Sáng ngày thứ hai đồng thời đến, Quan phủ phòng gác công liền chạy tới nộp một đồng lớn thiệp mời cùng báỉ thiệp.

Cái gọi là thiệp mời, chính là mời Quan Di đến chủ nhân gia đi làm khách. Như vậy mà nói, đều là địa vị cao hơn Quan Di người mới sẽ phát thiệp mời. Mà báỉ thiệp, chính là hy vọng có thể được Quan Di tiếp kiến —— hiện tại Phù Lăng quận thịnh vượng đã là toàn bộ Thục Hán cũng biết sự tình, những vẫn không có thực chức con ông cháu cha, cháu nhà quan, cùng với Ích Châu binh dân giai tầng bên trong đối hoạn lộ có ý nghĩ người, rất nhiều đều

muốn đến Quan Di thủ hạ thảo phần cơm ăn.

"Hừm, Gia Cát Tư Viễn, Đồng Cung Tập, Phan Trường Nguyên, nha, Thượng thư đài ba vị đại lão đều cho ta phát ra thiệp mời a. Ồ, phu nhân, liền ở ngoài phụ đại nhân cũng mời mời chúng ta quá khư tự tập tới đây."

"Thiệp đang ở Thành Đô mấy tháng này, cũng trở về nhà mẹ đẻ mấy lần. Phụ thân đại nhân một mặt khích lệ người đem Phù Lăng quận trị lý rất khá, đặc biệt người xây dựng Phục Hưng học đường, phụ thân đại nhân cùng ba vị huynh trưởng đều cực kỳ than thở. Nhưng cũng phê bình người không hiểu lễ nghi, quá mức coi trọng tiền hàng, bị hư hỏng thể gia danh tiếng."

Từ Xuyên muốn cho dân thiếu ruộng tích Phù Lăng quận đại trị, không làm tiền sao được? Tiểu Chu người đây cái đứng nói chuyện không đau eo người không phận sự, có bản lĩnh người cùng chính mình đi lĩnh cái quận làm cái thái thú a. Nha, đúng rồi, người đây cái đầu hàng phái đoàn hiện tại chủ yếu tính lực chính là độc hại Thái tử, để Thái tử cũng là mất đầu đầu hàng thất bại chủ nghĩa.

"Hà? ! Thái tử, An Định vương, Tây Hà vương, Tân Bình vương, Bắc Địa vương, Tân Hưng vương, Thượng Đảng vương. . . Bệ hạ thành niên mấy con trai tất cả đều phát tới thiệp mời. . ."

"Ha ha ha, phu quân a, ai bảo người tại Phù Lăng quận làm ra lớn như vậy thanh thế đây? Thái tử cũng tạm thời không cần phải nói, mấy vị khác Vương gia một không có chân chính đất phong, vừa không có đoạt khả năng, không nghĩ tới biện pháp vơ vét tiền tài sao được?"

"Ai, người là dao thót ta là hiệp đáp a! Vì phu trước mấy thời gian tại Vinh An mới bị Diêm Vũ lão thất phu kia làm thịt rồi 40 triệu, lần này hồi Thành Đô, nhiều như vậy há mồm nhìn chăm chăm vì phu. . ."

"Bộp bộp bộp, phu quân a, thiệp thân vừa không có thay cha của chính mình huynh trưởng nói tốt cho người, người nói người ở nơi đó tổ khổ có ý gì đây?"

"Hà? Ha ha ha, ta cái kia ở ngoài phụ đại nhân sẽ không mở cái miệng này. Hứng thú của hán không ở tiền mặt trên cái nào. Ân, phu nhân, sau đó kính xin người chỉ điểm trong nhà hạ nhân từng cái comment. Mấy vị này đại lão, Vương gia gì gì đó, nếu nhân gia phát ra thiệp mời, cái kia hay là muốn đi bá kiến. Bất quá mấy ngày gần đây không được, liền nói ngày khác nhất định đến nhà quấy rầy."

"Ày. Bất quá phu quân, những này bá thiệp nên xử trí như thế nào đây?"

Tiểu Tường nhắc tới cái vấn đề này sau, Quan Di không khỏi rơi vào trầm tư.

Không thể phủ nhận, Ba Thục địa phương địa linh nhân kiệt, nhất định là có ưu tú nhân tài, liền xem hiện tại Thục Hán triều đình thượng không nhiều mấy vị Ích Châu tịch quan lớn a: Tiểu Chu, Trương Dục, đều là tương đối khá nhân tài, tại Ba Đông La Hiến tuy rằng hiện tại thanh danh không nổi, có thể xuyên việt giả rõ ràng người này đến cùng lợi hại bao nhiêu. . . Thế nhưng bởi Thục Hán chính quyền là ngoại lai chính quyền, nắm quyền Kinh Châu tiệc đứng Ích Châu người địa phương sẽ hết sức chèn ép là chân thực tồn tại. Vì lẽ đó hiện tại Thục Hán chính quyền, một mặt là cây không rễ Kinh Châu phái người mới ngày càng thiếu thốn, tiến tới dẫn đến Thục Hán trong chính phủ quan lớn không thể không Ái Tử bên trong cất cao, một đời không bằng một đời. Còn mặt kia nhưng là lượng lớn Ích Châu bản thổ nhân tài không chiếm được trọng dụng, đối Thục Hán chính quyền ngày càng bất mãn.

Nghiêm ngặt nói đến, Quan Di vị trí phái là Nguyên Tùng phái, cùng Kinh Châu chỉ trích một chuyện. Nhưng trước đây Nguyên Tùng đối với Ích Châu người đến nói, cũng là ngoại lai nhân sĩ, thường thường đem bọn họ cùng Kinh Châu phái nói làm một. Vì lẽ đó trong hai năm qua, Quan Di có ý thức lôi kéo Nguyên Tùng hậu nhân, đồng thời không tiếc đặc tội Kinh Châu phái đại lão, chính là muốn cho Ích Châu nhân tạo thành một loại ấn tượng: Ta cùng những hết sức chèn ép các người Kinh Châu phái không phải người cùng một con đường! Chúng ta Nguyên Tùng phái là độc lập một phái!

Bây giờ nhìn lên, giống như có một chút hiệu quả đây.

"Hừm, trong cung tin tức truyền đến, bệ hạ định chính là sau ba ngày triệu kiến. Trước đó ta cũng không thể quá so chiêu đông đưa. Liền để phòng gác công truyền câu nói, nộp bá thiệp, chờ ta bệ thấy sau lại từng cái tiếp kiến."

"Ày, ạch. . ."

"Phu nhân còn có cái gì muốn nói?"

"Phụ thân đại nhân hy vọng ngài có thể đánh thời gian qua đi một chuyện."

"Nên đi vào bá kiến ở ngoài phụ đại nhân, như vậy đi, ngày hôm nay vì phu muốn đi ra ngoài thấy hai cái người rất trọng yếu, đã hẹn cẩn thận. Ở ngoài phụ đại nhân nơi đó liền định vào ngày mai đi."

Quan Di vừa về tới Thành Đô liền vội vã muốn gặp hai người, một cái đương nhiên là Liêu Hóa, một cái khác, nhưng là Hoàng Hạo.

Liêu Hóa tự không cần phải nói, đây là Quan gia nhiều năm qua người bảo vệ. Tuy rằng hiện tại Quan Di đã tại Thục Hán trên chính đàn cơ bản lộ đầu, nhưng càng như vậy, càng phải tôn trọng Liêu Hóa. Vì lẽ đó, trở về Thành Đô ngày thứ hai, Quan Di lập tức rất công khai đi bá kiến Liêu Hóa —— đi theo kéo lê vật xe ngựa đều là năm chiếc.

Mà Hoàng Hạo đây, không có phải làm pháp a. Hiện ở đây sao nhiều sói đói đều nhìn mình chăm chăm, không có có một con càng ác yêm chó đến bảo vệ mình, chính mình e sợ sẽ bị cắn xé không còn sót lại một chút cặn.

"Hạ quan Phù Lăng thái thú Quan Di, bá kiến cửu thiên tuế!"

Đêm đó đêm khuya, Quan Di thay đổi ban ngày rêu rao khắp nơi đến nhà liêu phủ tư thái, một người lặng lẽ từ cửa sau tiến vào Hoàng Hạo phủ đệ. Nhìn thấy Hoàng Hạo sau, không hề liêm sỉ đem Ngụy công Trung Hiền tôn hiệu đột ngột còn đầu Hoàng Hạo trên đầu.

"Cửu thiên tuế? !" Hoàng Hạo hơi hơi vừa sững sốt liền phản ứng lại Quan Di du xưng, lập tức đem mặt một ban: "Từ Phong a, nói cẩn thận, chúng ta nào dám xưng cửu thiên tuế a."

Người đưa này ngoài miệng không thành thật, thân thể rất thành thực mà. Không thấy con mắt đều hí thành một cái khe mà.

"Cửu thiên tuế là bệ hạ nắm trong lòng bàn tay đỉnh, cân bằng Thượng thư đài. Nếu không phải cửu thiên tuế, ta Đại Hán nào có hôm nay chi thịnh vượng? Vì lẽ đó, danh xưng này, lão gia ngài đảm nổi!"

"Ha ha ha ha ha. . ." Hoàng Hạo xem ra đối Quan Di xưng hô là yêu tha thiết, cũng không còn tại xưng hô thượng cùng Quan Di giờ giọng: "Cũng là Từ Phong mới như thế xem đi, Đồng Cung Tập, Gia Cát Tư Viễn những người kia nhưng là rất thù hận chúng ta. Cái kia Gia Cát Tư Viễn còn tới nơi đi theo người giằng, nói chúng ta chính là hôm nay Đại Hán Triệu Trung, Trương Nhượng."

"Cửu thiên tuế, Đồng Cung Tập, Gia Cát Tư Viễn bọn người, vô học, đọc sách quá ít, căn bản là không hiểu cửu thiên tuế đối triều đình trọng yếu."

"Há, thú vị. Chúng ta vẫn là lần đầu tiên nghe người nói Gia Cát Tư Viễn đọc sách quá ít. Vậy cũng là thừa tướng nhĩ tử a."

"Thừa tướng khi còn tại thế bận bịu quốc sự, đối kẻ này khuyết thiếu quản giáo. . . Nhớ năm đó, nước Triệu người đặt nền Triệu Tương Tử bị Trí Bá vây nhốt tại Tấn Dương, sớm tối có thể diệt. Thủ hạ của hán Trương Mạnh Đàm lấy ba tactic không xuong thuyết phục cùng Trí Bá đồng thời vây nhốt Tấn Dương hán, Ngụy hai nhà. Dùng Hàn, Ngụy hai nhà đối Trí Bá quay giáo một đòn. Do đó đặt vững Hàn Triệu Ngụy ba nhà phân Tấn cơ sở. Sau đó Triệu Tương Tử luận công hành thưởng, đầu công nhưng cho một cái Cao Hách người. Trương Mạnh Đàm chỉ là nhĩ đẳng công. Trương Mạnh Đàm liền hỏi Triệu Tương Tử: Này Cao Hách chuyện gì đều không có làm, người làm sao cho hán đầu công đây?"

"Đúng vậy, tại sao vậy chứ?"

"Ha ha, cửu thiên tuế dung bầm. Triệu Tương Tử là giải thích như vậy: Tại Tấn Dương sắp phá thành thời điểm, tất cả mọi người đều cho rằng Triệu gia muốn tiêu diệt vong, vì lẽ đó chư vị thân công đều đối với ta không phải rất lễ phép. Chỉ có Cao Hách vẫn là nghiêm ngặt tuân theo trước đây quân thần chi nghi đối với ta. Vì lẽ đó hán là đầu công. . . Vì lẽ đó, cửu thiên tuế, ngài tại triều công đường tác dụng liền giống với Cao Hách a. Mà Đồng Cung Tập, Gia Cát Tư Viễn bọn họ, có thể so sánh được với Trương Mạnh Đàm sao?"

"Hừ! Bọn họ cũng xứng cùng Trương Anh hùng so với? Ai, chúng ta hôm nay nhưng là mở mang hiểu biết. Từ Phong, người có sự này giảng rất khá. Chúng ta rất yêu thích."

"Nơi nào, chủ yếu vẫn là cửu thiên tuế xác thực có thể so với Cao Hách. Cửu thiên tuế là bệ hạ vất vả quá đáng, hạ quan nơi này có chút đồ bỏ, kính xin cửu thiên tuế vui lòng nhận. Chỉ có cửu thiên tuế thân thể được, bệ hạ tâm tình mới sẽ tốt. Bệ hạ cao hứng, vậy chính là ta Đại Hán chi phúc a!"

Cùng hoạn quan giao thiệp với, kỳ thực rất đơn giản: Người muốn tôn trọng hán, chỉ ít là muốn cho hán cảm giác đến người rất tôn trọng hán. Sau đó chính là —— cảm tiền đáp!

Quan Di một thân một mình tiến vào Hoàng Hạo phủ đệ, đương nhiên không thể thật mang cái gì đồ bỏ. Hán mang chính là một tấm hán bản thân ký tên lễ đơn.

"Hạ quan dù sao cũng là biên thần, ngang nhiên kết giao nội thị mà nói, đám hủ nho kia tìm hạ quan phiền phức cũng chẳng có gì, chính là sợ liên lụy cửu thiên tuế. Vì lẽ đó chỉ dẫn theo một tấm lễ đơn đến đây. Cửu thiên tuế có thể để cho quý phủ hạ nhân đi Mỹ gia hiệu buôn phổ diện đi thực hiện. Cho cửu thiên tuế thêm phiền phức, kính xin nhiều tha thứ."

"Không phiền phức không phiền phức, người rất muốn chu đáo. Ân, Từ Phong a, nói một chút người Phù Lăng quận sự tình đi, trở về Thành Đô muốn đánh người gió thu không ít chứ? Người yên tâm, người lấy một quận lực lượng cung dưỡng Vĩnh An bình đoàn, đã là vì quốc gia lập công lớn rồi! Chỉ cần có chúng ta tại, ta xem ai dám mất không mở gây sự với người!"

Muốn chính là người lời này a! Tiểu gia như thế thấp hèn diễn xuất cuối cùng cũng coi như là đáng giá!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Thỉnh phóng ngựa lại đây (1)

Ngày thứ hai, Quan Di tự mình lái xe, bồi tiếp người vợ trở về nhà mẹ đẻ.

Một năm này, Tiều Chu tiên sinh đã thắng nhiệm Quang lộc Đại phu. Nhưng đây chỉ là một hư chức, Tiều Chu công việc cụ thể vẫn là bồi Thái tử tán gẫu (lấy tên đẹp giáo dục). Đương nhiên, danh tiếng của người này càng lúc càng lớn, tại Đỗ Quỳnh tạ thế sau, cái tên này nghiễm nhiên một đời tông sư, có "Thục Trung Không Tử" mỹ dự. Ích Châu bản địa sĩ tử đều lấy được Tiều Chu tán thưởng làm vinh. Vì lẽ đó, tuy nói cái tên này không ngừng phát biểu phản chiến ngôn luận, nhưng Thục Hán chính phủ còn phải dùng hư chức bất hân cho cung lên.

"Quan Di gặp ba vị huyênh trưởng."

Tại cửa nghênh tiếp, là Tiều Chu ba con trai, theo ba vị này anh vợ tiến vào đại sảnh sau, Quan Di hơi nhú nhú mày: Đây trong đại sảnh bàn trà quá nhiều rồi đấy, căn bản là không phải gia yến quy mô.

Quả nhiên, nhìn thấy Quan Di vợ chồng sau khi đi vào, Tiều Chu đi tới cùng Tiều Tường thăm hỏi vài câu liền để hạ nhân mang theo Tiều Tường đến hậu đường đi tới. Sau đó Tiều Chu tự mình dẫn dắt Quan Di ngồi ở bên phải cái thứ ba chỗ ngồi.

Một lát sau, khách nhân lục tục đến rồi, nghe Tiều Chu giới thiệu, Quan Di chân mày nhú chặt hơn.

Tà tướng quân Trương Dục, Hoàng môn Thị lang Đỗ Vi, Hoàng môn Thị lang Phí Thừa, Thượng thư lang Hướng Hoàn, Ích Châu thứ sử phủ Khuyển học Tùng sự Liễu Đồng. . . Trong này trừ ra Phí Thừa ở ngoài, tất cả đều là Ích Châu người! Mà Phí Thừa làm Phí Y trưởng tử, vẫn luôn là đem Phí Y bị đâm bỏ mình món nợ tính toán tại Khương Duy trên đầu. Nhiều năm qua người nhà họ Phí đã hoàn toàn ruồng bỏ Kinh Châu phái xuất thân, mà cùng Ích Châu bản thổ nhân sĩ quây hợp lại cùng nhau.

Này, này mẹ nó ngày hôm nay mờ rõ ràng chính là phản chiến đồng minh đại hội mà!

Quả nhiên, tại giản đơn lẫn nhau thăm hỏi sau, Đỗ Quỳnh trưởng tử, Hoàng môn Thị lang Đỗ Vi mở miệng: "Tà tướng quân, năm ngoái đại tướng quân tại mang nước cùng Đặng Ngải giằng co mấy tháng không xuống, không biết là chuyện gì xảy ra a?"

"Còn có thể là chuyện gì xảy ra? Khởi điểm quân ta trước tiên đến mang nước, Nguyên Kiệm yêu cầu lập tức vượt qua mang nước Bối Thủy lập doanh. Có thể trước luôn luôn yêu thích mạo hiểm khinh tiến Khương Bá Ước lại thận trọng lên, nói là sợ Đặng Ngải có mai phục, muốn trước tiên quan sát một chút. Kết quả này nhìn qua xem kỹ, Đặng Ngải liền chạy tới. Quân ta liền bị chặn ở mang nước bờ phía nam không được tiến thêm. Song phương giằng co năm tháng lâu dài, tiêu hao tiền lương vô số, đợi được Hoài Nam Gia Cát Đản binh bại tin tức truyền đến, chúng ta không thể làm gì khác hơn là lui binh! Ai! Lại là tay trắng trở về."

"Nói đến, này đã là đại tướng quân lần thứ tám bắc phạt. Nhớ năm đó thừa tướng năm lần bắc phạt, tốt xấu còn thu rồi Vũ Đô, Âm Bình hai quận đi vào. Có thể đại tướng quân đây? Tự Diên Hi mười sáu từ năm đó, thời gian năm năm, tám lần bắc phạt, khiến cho toàn quốc trên dưới khổ không thể tả, có thể lớn bao nhiêu thành tựu đây? Cũng chính là thu nạp mấy cái Khương tộc trong bộ lạc phụ, dời đi mấy ngàn Lương Châu bách tính đến Hán Trung cày ruộng. Đây còn không bằng Quan thái thú tại Phù Lăng hai năm thành tựu đây."

"Đúng đấy, Quan thái thú tại Phù Lăng hai năm, không có muốn triều đình trợ giúp một thạch lương, một đồng tiền. Không chút biến sắc trong lúc đó, Phù Lăng quận số khẩu liền lên tăng 1 vạn có thừa."

"Đâu chỉ như thế a, Phù Lăng quận lấy tiền triều đình quy định thuế má xưa nay giao nộp không đồng đều. Quan thái thú đi tới sau, trong vòng hai năm, Phù Lăng quận cũng có thể độc lập gánh chịu Vĩnh An binh đoàn chi tiêu rồi!"

"Cho nên nói, đoán nam tiên sinh nói rất đúng a. Tiểu quốc cùng đại quốc đối lập, tiểu quốc có thể làm chính là cần tu nội chính, chậm đợi thiên thời. Đại tướng quân hoàn toàn chính là đi ngược lên trời a!"

"Quan thái thú tinh thông nội chính, Phù Lăng quận bách tính đến Quan thái thú sự giúp đỡ. Dân sinh có thể cải thiện. Chúng ta cần đại Ích Châu bách tính hướng về Quan thái thú trí tại!"

"Chúng ta cần đại Ích Châu bách tính hướng về Quan thái thú trí tại! Quan thái thú? Âm thắng!"

Quan Di mặt không hề cảm xúc đứng lên đến cùng này quần tự mình nói với mình phản chiến các phần tử nâng chén lên, một câu nói cũng không muốn nói: Các ngươi đều chỉ là đại biểu Ích Châu bách tính mà không phải Đại Hán bách tính sao? Cái kia ta và các ngươi không có gì nói.

"Quan thái thú, không biết ngươi đối đại tướng quân bắc phạt thấy thế nào đây?"

Đến rồi, ngày hôm nay Tiều Chu quả nhiên là triệu tập Ích Châu phái đồng thời đến đối với ta tiến hành thăm dò cùng lôi kéo. Ai, vốn là ta cũng không nghĩ là nhanh như thế rồi cùng Ích Châu phái không nề mặt mũi. Nhưng, này đều là các ngươi buộc ta.

"Di ý kiến là, bắc phạt nhất định phải kiên trì. Bằng không chúng ta liền không phải Đại Hán, mà là Tào Ngụy cùng Đông Ngô trong miệng Tây Thục."

Yến hội thượng đột nhiên trầm mặc lại, tất cả mọi người trao đổi ánh mắt lẫn nhau, nhưng đều nhất thời không có phát ra tiếng.

Đại ca, ngươi cũng quá ác đi. Vừa lên đến liền cầm chính trị chính xác chụp mũ ép người —— chúng ta chẳng lẽ không chính là Tây Thục tiểu quốc sao?

Được rồi, lời này đại gia trong lòng rõ ràng, nhưng vẫn đúng là không nói ra được a.

"Tư Phong a." Giây lát, Tiều Chu mở miệng: "Ngươi cho rằng Hán thất còn có thể phục hưng sao?"

Câu nói này thực sự là Thục Hán chính quyền vết thương trí mệnh —— Thục Hán đã kiến quốc nhanh bốn mươi năm, vẫn cứ bị nhốt tại Ba Thục bốn địa bên trong đánh không đi ra ngoài. Thời gian càng dài, Thục Hán khối này "Phục hưng Hán thất" nhãn hiệu liền càng không có sức hiệu triệu, dân tâm liền càng không ở Thục Hán một phương. Theo lão một đời già đi, quan tâm cũng không ở —— đây chính là vì cái gì tại lịch sử bản vị diện, làm Đặng Ngải vừa xuất hiện tại Thành Đô Bình Nguyên, đại đa số Thục Hán quan liêu đều không muốn chống lại nguyên nhân.

"Ha ha, con rể tài năng kém cỏi, xin hỏi ngoại phụ đại nhân, ngài cho rằng Hán thất có thể không phục hưng đây?"

Tiều Chu chỉ hơi trầm mặc một hồi: "Hán thất, đã không thể phục hưng!"

Ngươi đây phải phản động đầu lĩnh vẫn đúng là dám nói a.

"Con rể tuy đối ngoại phụ đại nhân ngôn luận không thể tán thành, nhưng cũng muốn liền cái vấn đề này kế tục hỏi thăm đi: Như Hán thất không thể phục hưng, vậy ta Đại Hán lại nên đi nơi nào đây?"

"Cần tu nội chính, bảo cảnh an dân."

"Há, con rể có thể hay không hiểu như vậy: Chúng ta ngược lại đánh không đi ra ngoài, liền phía sau cánh cửa đóng kín cố gắng sinh hoạt. Vậy nếu như ngày nào đó Tào Ngụy đánh tới? Chúng ta lại phải làm như thế nào đây?"

Một câu nói này Tiều Chu không có tiếp, nhưng Trương Dực nhưng đã mở miệng: "Ăn lộc vua, trung quân việc. Trương Dực tuy rằng luôn luôn phản đối bắc phạt. Nhưng nếu như Tào Ngụy xâm chiếm, tất nhiên phải khởi chiến đấu đến cùng!"

Ân, Trương Dực lời này Quan Di tin. Bởi vì tại lịch sử bản vị diện, hấn chính là như thế làm Phản đối bắc phạt, nhưng khi Ngụy quân tấn công vào đến rồi sau, hấn xác thực chiến đấu đến cuối cùng.

Đáng tiếc a, ta Tả tướng quân. Đây một phòng toàn người, trừ ngươi ra quang vinh chết trận bên ngoài, những người khác đều đầu hàng Tào Ngụy, sau đó lại nhìn Tư Mã gia thay thế được Tào gia hoàng đế, tất cả đều là một đám ba họ gia nô!

"Tả tướng quân nói như vậy tiếc thay! Di kính Tả tướng quân."

Để chén rượu xuống, Quan Di không có nửa điểm do dự: "Ngoại phụ đại nhân, con rể chịu không nổi tử lực, trước hết cáo từ. Phu nhân hiếm thấy hỏi một chuyến nhà mẹ đẻ, liền để nàng ở đây nhiều quấy rầy ngoại phụ đại nhân một ít thời gian. Sáng mai ta lại phải người đến đón nàng về nhà. Chư vị, cáo từ."

Nhìn Quan Di ngênh ngang rồi đi bóng người, "Thục Trung Khổng Tử" rất không có phong độ quăng ngã chén rượu.

Ngồi ở chính mình xe ngựa thượng, Quan Di cau mày: Chén rượu này một thả xuống, liền mang ý nghĩa hấn từ chối Ích Châu phái (hoặc là gọi phản chiến phái) thân ra đến tay. Tuy nói những người này trừ ra một cái Trương Dực, tất cả đều là chút không có thực quyền nhân chức. Nhưng này dù sao cũng là địa đầu xà a, tương lai, chính mình tại triều công đường lực cản không nghi ngờ chút nào sẽ trở nên càng to lớn hơn.

Mặc kệ, vừa nhưng đã định ra rồi nghịch đẩy Tào Ngụy mục tiêu, vậy thì không thể dao động bất định. Đây chính trị lập trường, nhất định phải đứng vững.

Trong óc nghĩ sự tình, sẽ không có chú ý tới quanh thân tình huống, trong chớp mắt, phía trước lái xe Quan Tiểu Thất một tiếng rống to: "Thằng nhãi ranh thật can đảm!" Quan Di còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy toàn bộ thân xe bị mãnh liệt va vào một phát, thân thể của hấn cũng từ xe ngay chính giữa mạnh mẽ suất đến một bên.

"Chuyện gì xảy ra?!"

"Gia chủ, mặt bên cái kia chiếc xe ngựa cố ý gia tốc va chạm chúng ta."

"Há? Cố ý? Là nhà ai xe ngựa?"

"Ôi ôi ôi, đây không phải là quan Hầu gia à? Quân hậu, tại hạ Đồng Minh có lễ."

Một tấm tô vẽ dày đặc phấn trắng mặt, đột ngột xuất hiện ở Quan Di trước mắt. Tê ~~~ cách xa như vậy, một trận hương hoa vị xông vào mũi, cái tên nhà ngươi có muốn hay không như thế nướng pháo?!

Quan Di vẫn không có trả lời, Quan Tiểu Thất đã quay về Đồng gia lái xe người mắng to lên: "Thằng nhãi ranh, trong đây là phổ xá sầm uất! Vẫn là ngã tư đường! Nhà ngươi xe cộ tốc độ vốn là không vui, có thể nhìn thấy nhà ta xe cộ sau lại đột nhiên gia tốc! Ngươi còn nói người không phải cố ý?!"

"Há?" Vốn là áp lực như núi Quan Di nghe được Quan Tiểu Thất quát lớn lập tức hóa liền lên: "Đồng nịnh nọt, ngươi muốn làm gì?"

Đồng Minh tự Sùng Lượng, đây là Đồng Quyết lửa lò đập Gia Cát Lượng nịnh nọt mình chứng.

"Hừ! Quan người điên!" Nghe được Quan Di không chút lưu tình vết sẹo của hắn, Đồng Minh cũng không tiếp tục ngượng: "Bản công tử chính là cố ý va người. Thế nào? Ai kêu người đưa này làm miệng, lại khuyên công chúa không muốn gả cho ta!"

Hóa ra là như vậy a, Quan Di nghe nói như thế một chút đình trệ đều không có: "Tiểu Thất, các người là nê nắm sao? Người khác cố ý va chúng ta, nhân gia chính mình cũng thừa nhận, các người liền không làm chút gì?"

"Gia chủ yên tâm." Lời còn chưa dứt, Quan gia thị vệ đã cấp tốc rút đao ra, mấy cái lên xuống trong lúc đó, Đồng gia xe ngựa ngựa bị cấp tốc chém giết, xe ngựa cũng hoàn nguyên thành linh kiện trạng thái.

"Tặc tử người dám! Quan người điên, người không nên đắc ý! Người Phù Lăng quận thái thú làm không được mấy ngày rồi!"

"Hả? !"

Đột nhiên ý thức được tự mình nói lỡ miệng Đồng Minh theo bản năng che miệng mình, nhưng là trong chớp mắt hắn cảm thấy đến thân thể của chính mình bay lên trời, sau đó lại nặng nề lạc ở trên mặt đất.

Đối mặt Quan Di đối chính mình thiếu chủ ra tay, Đồng gia gia tướng không phải là không có tới ngăn cản, nhưng là Đồng gia gia tướng đối mặt vừa tại Phù Lăng quận trải qua nhiều phen rèn luyện Quan gia gia tướng, vừa đối mặt xuống, liền toàn bộ ngã xuống.

"Người mới vừa nói cái gì?"

"Quan người điên, người muốn làm cái gì?"

"Người nói xem? Ai, vừa nãy ở bên ngoài phụ gia uống không ít, có chút muốn đi tiểu. Nếu không, ta móc ra lời kia đến, quay về miệng của người đến thượng vùi vào?"

"Người dám! Quan người điên, người vì bản thân tư lợi lại cấu kết Đông Ngô Bộ gia. Thượng thư đài muốn miễn người Phù Lăng quận thái thú! Người không còn đắc ý được lâu rồi!"

"Người không phải gọi ta quan người điên sao, ta mẹ nó liền dám. Tiểu Thất, lại đây mấy người, đem kẻ này miệng cho cạy ra! Nay Thiên lão gia tự mình hầu hạ Thượng thư lệnh công tử uống rượu!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61: Thỉnh phóng ngựa lại đây (2)

"Bệ hạ, ngài nên vì lão thần làm chủ a. . . Ô ô ô, đáng thương con trai ta a, càng bị làm nhục như thế. Bệ hạ! Quan Tử Phong ngang nhiên tại trên đường cái làm ra. . . Làm ra. . . Làm ra như thế chuyện xấu xa. Ngang nhiên nhục nhã sĩ tử. Nhất định phải chặt chẽ trừng đãi. Bằng không không đủ để bình dân phẫn!"

"Bệ hạ, thần kết tội Thượng thư lệnh Đồng Quyết dạy con không nghiêm, con trai tại Thành Đô phố lớn nhân khẩu dày đặc địa phương cố ý xông tới Hán Thọ đình hầu xe ngựa, đây là không nhìn trên dưới tôn ti chỉ tội lớn! Thần lại bẩm hặc Thượng thư lệnh Đồng Quyết làm việc không mật, đem Thượng thư đài vừa đưa ra mà lại không thể tại Thượng thư đài đạt thành nhận thức chung ý kiến tiết lộ cho. Lại do con trai rộng khắp truyền bá, ảnh hưởng nghiêm trọng triều đình danh dự!"

Vừa là Đồng Quyết ở nơi đó quý khóc tố, vừa là Trương Thiệu mấy chục năm khó gặp mạnh mẽ lên một hồi, triệt để cùng Đồng Quyết không nể mặt mũi. Ngồi ở chủ vị Lưu Thiện chỉ cảm thấy từng trận đau đầu.

Vị này A Đầu quân năm nay đã năm mươi một tuổi. Liền chính trị gia nghề nghiệp này tới nói, chừng năm mươi tuổi đương nhiên thuộc về người trẻ tuổi phạm vi, có thể người không chịu nổi nhân gia đã làm hơn ba mươi năm hoàng đế —— được rồi, tuy nói phía trước hơn hai mươi năm hầu như đều không thể nào quản sự, trái lại bị người khác quản được rất thảm.

Chính là bởi vì bị người khác quản được quá thảm, vì lẽ đó một khi loại này quân thức sau khi biến mất, Lưu Thiện hy vọng hưởng lạc tâm tình liền cực kỳ bức thiết —— chỉ riêng lấy lần này Quan Di Phù Lăng quận xuất huyết nhiều, nâng lên Vĩnh An binh đoàn hằng ngày chỉ ra sự tình tới nói. Trước đây Ba quận tài chính thu vào muốn đồng thời gánh nặng Thành Đô, Vĩnh An hai nơi chi. Ba Tây quận tài chính thu vào muốn đồng thời gánh nặng Hán Trung, Vĩnh An hai nơi chi. Đãng Cừ quận tài chính thu vào toàn bộ giao cho Vĩnh An. Hiện tại Quan Di gánh đầu to, Ba quận, Ba Tây quận, Đãng Cừ quận ba

quận nhiều ra đến bộ phận, Lưu Thiện lại thu sạch trở về Thành Đô—— sau đó vị này gia đã bắt đầu kế hoạch năm nay thu hoạch vụ thu sau, tại Thành Đô lại xây dựng một tòa mới cung điện.

Vì lẽ đó vị này gia tâm thái chính là: Các người cũng không muốn đến phiền ta!

Đáng tiếc a, vị hoàng đế này nếu muốn nắm quyền phòng ngừa quân quyền lần thứ hai sa sút, vậy thì không thể tránh miễn có rất nhiều chuyện đến phiền hân.

"Này Quan Tử Phong cũng thực sự là bại lại! Lại làm ra như thế hoang đường sự tình! Người đến a, đi đem cái kia người điên gọi tới cho ta! Khiến hân chạy bộ vào cung!"

Hoang đường? Đồng Quyết nghe được Lưu Thiện đối Quan Di hành vi định tính, mọi người muốn tan vỡ: "Bệ hạ, Quan Tử Phong làm ác sao lại là hoang đường hai chữ có thể giải thích. Đây rõ ràng chính là mưu sát!"

Nghiêm chỉnh mà nói, Đồng Quyết nói cũng không sai. Nhưng này có cái tiền đề: Tại Xuân Thu Chiến Quốc thời đại hoặc là nói Tây Hán thời đại, Quan Di nếu như như thế nhục nhã một cái sĩ tử, vậy vị này sĩ tử trừ ra yêu cầu cùng Quan Di quyết đấu ở ngoài, cũng chỉ còn sót lại tự sát một đường (cụ thể có thể tham khảo Hàn Tín đồng hải tử nhỏ trải qua, dưới khổ chỉ nhục để hân nửa đời trước vẫn không ngóc đầu lên được). Nhưng là cụ thể đến Đồng Minh loại này phế vật tới nói, hừ hừ, mượn hân mười cái lá gan cũng không dám tới tìm Quan Di đơn đấu—— cho tới tự sát, hân có dũng khí đó sao?

"Ha ha ha, Thượng thư lệnh lời này hạ quan không dám gạt bừa a. Dù sao nhà người công tử tại trước mặt mọi người chính miệng thừa nhận hân là cố ý va chạm Hán Thọ đình hầu xe ngựa. Cản gáng chịu này tội mưu sát tên, chỉ sợ là lệnh lang chứ?"

"Trương Trọng Hưng, đừng vội ngấm máu phun người! Bị người quán miệng đầy nước tiểu không phải con trai của người!"

"Con của ta Trương Tuấn tại Phù Lăng quận cùng Hán Thọ đình hầu hợp tác làm được rất tốt a. Nha, đúng rồi, năm ngoái Hán Phục đại chiến, con của ta còn thân hơn tay chém mười cái Đông Ngô Vô Nan quân. . . Hân đều làm được tốt như vậy, Hán Thọ đình hầu tại sao muốn quán con của ta ảm niệu?" (p/s: Câu này khá tục)

"Bệ hạ, đại tướng quân Khương Duy tại cung ở ngoài cầu kiến."

"Ồ? Đại tướng quân? Tuyền."

"Thần Khương Duy bái kiến bệ hạ. Bệ hạ, Hán Thọ đình hầu bị người mưu âm không được, dưới con nóng giận làm ra hoang đường cử chỉ, kính xin bệ hạ khoan hồng độ lượng tha thứ cho hân."

"Khương Bá Ước! Người không muốn ăn nói bừa bãi!"

"Há, đúng rồi, thần còn muốn thỉnh bệ hạ truy cứu giết người chưa thỏa mãn Đồng Minh chi chịu tội! Đồng Minh lại âm mưu ám sát triều đình con cháu của khai quốc công thần. Việc này có hay không có người ở sau lưng bố trí, cũng cần tỉnh tề tra rõ."

...

Cùng lúc đó,

Quan phủ trên đại sảnh, Hoàng thái phu nhân, Ngô phu nhân, Liễu phu nhân, Lưu Linh công chúa đang ngồi tại trên đại sảnh, tỏ rõ vẻ giận nhìn Gia Cát Chiêm tại Quan gia trên đại sảnh không kiêng dè chút nào tức giận mắng Quan Di.

"Quan Tử Phong, người nói, người là không phải cố ý như thế làm?!"

Ồ, cái này Gia Cát Tư Viễn cũng không phải hoàn toàn phế vật mà. Lại đoán đúng?

Đúng, Quan Di làm ra cái kia hoang đường cử động, hoàn toàn chính là cố ý—— trở lại Thành Đô tới nay, hân đã cảm nhận được Thành Đô thêm cái quan liêu phe phái đều đưa ánh mắt chăm chú vào trên người chính mình—— thiết lập miễn phí lớp học, hàng năm 40 triệu tiền chống đỡ Vĩnh An quân đoàn, này cho thấy Phù Lăng quận lợi nhuận cực kỳ kinh người. Ai cũng muốn đi hái quả đào.

Tại Tiều Chu trong nhà tửu chối Ích Châu phái thân ra đến hữu nghị tay sau, Quan Di phi thường rõ ràng, lần này kẻ thù của chính mình sẽ trước nay chưa từng có nhiều lắm, tuy nói mình được Hoàng Hạo bảo đảm, nhưng nếu như tầng tầng lớp lớp mình thương âm tiễn, Hoàng Hạo không hân giấu giếm được đến.

Đã như vậy, vậy lão tử dứt khoát làm cho một ít chuyện đi ra, đem ả núp tại tầng dưới chót các loại đối địch thế lực tất cả đều trộn lẫn lên. Các người muốn tới liền đồng thời đến, phiền cũng chỉ phiền hoàng đế lần này!

Vì lẽ đó Đồng Minh đồng hải chỉ là may mắn gặp dịp: Hân không đến làm việc quan hệ Di đều phải nghĩ biện pháp đi làm điểm sự tình, chỉ có điều không nhất định là hân thôi.

"Phó xạ nói như vậy liền thật không có đạo lý. Ta làm sao là cố ý đây? Cái kia Đồng Minh tại trên đường cái ngay ở trước mặt nhiều người như vậy công khai thừa nhận, hân chính là muốn cố ý va xe của ta mà! May mà ta những năm này tại Phù Lăng quận còn luyện vài lần thân thủ, không phải vậy thật khả năng bị mất mạng tại chỗ! Làm sao? Hứa người khác tới giết ta, thì không cho ta giáng trả a?"

"Hắn làm sao liền có thể giết người? Này nào trong thành phố coi như gia tộc có thể nhanh bao nhiêu?"

"Đoàng~~~~!!" Gia Cát Chiêm đối diện Quan Di đại phu ngâm nước thời điểm, chủ tọa thượng, đã sắp muốn tám mươi cao tuổi Hoàng thái phu nhân mạnh mẽ vỗ bàn: "Gia Cát Tư Viễn, người chạy lên ta Quan gia trong môn phái mắng to ta Quan gia gia chủ đã là vô lễ đến cực điểm! Nếu là ta người nhà họ Quan xác thực đuối lý cũng là thôi, này rõ ràng đều có người muốn sát hại ta chủ nhà họ Quan, người còn như thế vì đó nguy hiểm, người đến cùng là có ý gì? Hừ hừ! Không sai! Ta Quan gia ba vị trí đầu đại Hầu gia đều chết sớm, bây giờ trong nhà duy nhất đàn ông cũng bắt quá là một quận chi thủ. Không sánh được Thượng thư lệnh quyền cao chức trọng. Nhưng là ta Quan gia tổ tiên, tùy tùng Tiên Đế, thừa tướng, cũng là gian khổ khi lập nghiệp như thế đi tới. Nếu là Thượng thư phó xạ nhất định phải như thế dồn ép không tha, lão thân quá mức buông tha bộ này tiện cơ thể, đi cửa cung trước máu tươi ba thước!"

"Lão phu nhân, ngài đây là tội gì, chiêm không phải ý đó."

"Vậy người là có ý gì?"

"Chuyện này. . ."

Hừ hừ hừ, cổ kim nội ngoại, ai cũng đừng nghĩ cùng nữ nhân giảng đạo lý! Đặc biệt là bối phận kỳ cao lão thái thái, cái kia càng là ai cũng không trêu chọc nổi tồn tại!

"Bà nội xin bớt giận." Nàng Hoàng thái phu nhân ngồi xong, Quan Di dựa vào Gia Cát Chiêm khí thế bị áp chế cơ hội tốt, mau mau chuyển đổi đề tài: "Phó xạ, hạ quan nghe nói Thượng thư đài đối hạ quan rất không vừa ý, muốn rút thay đổi quan?"

"Việc này chưa có định luận, chỉ là Thượng thư lệnh nói ra một lần, trọng hưng kiên quyết phản đối. Vì lẽ đó vẫn không có đệ trình cho bệ hạ."

Trương Thiệu làm phụ thân của Trương Tuân, cùng với một lần nữa bắt đầu treo cờ Nguyên Tùng phái tại Thục Hán trung ương phát ngôn viên, đương nhiên là muốn kiên quyết phản đối. Nhưng là. . .

"Nghe phó xạ ý tứ, trừ ra trương phó xạ, ngài cùng phản phó xạ đều là tán thành?"

"Người còn không thấy ngại nói. Người thiện khái một bên sự tình, cùng Tây Lăng Bộ gia cùng một giuộc, nơi nào còn có Đại Hán thần tử đáng vẽ?"

"Ha ha, hai người này tội danh cũng không nhỏ a. Vậy ai tới thay thế Quan mỗ chức vị, Thượng thư đài có người chọn sao?"

"Việc này không phải người có thể đúc kết. Quận trưởng chính là quốc gia công khí, tự có triều đình quyết định!"

Ồ? Xem ra người vẫn không có xuân đến cực điểm mà. Bất quá. . .

"Ha ha ha, phó xạ ngày hôm nay tiến vào ta Quan gia môn dễ dàng, muốn đi ra ngoài liền không dễ như vậy rồi!"

"Người dám giam giữ bản quan!"

"Chân long giáng thế! Lão tử Phù Lăng quận thuộc hạ huyện thành bị một đám man tộc vây công! Lão tử bất quá là hết thái thú bản phận, các người liền nói lão tử thiện khái một bên sự tình! Vậy lão tử nếu như mặc kệ, ngồi xem người ngoại bang cướp bóc đây? Các người lại cho lão tử an tội danh gì? ! Nói lão tử cầu kết nước khác đại thần! Các người đúng là đem Tây Lăng cho lão tử đoạt lại a? A! Lại muốn lão tử hàng năm ra mấy chục triệu cung đường Vĩnh An quân đoàn, lại muốn lão tử không muốn đối Bộ gia già vờ già vịt. Nhưng là lão tử thương lộ chương không trong tay người ta a! Không có thương lộ, làm sao kiếm tiền đến nuôi quân! Các người những người này lão gia mỗi ngày ngồi ở Thượng thư đài bên trong phát hiệu lệnh, có hay không đặt mình vào hoàn cảnh người khác vì chúng ta phía dưới làm việc cố gắng suy nghĩ một chút! A! Người nói lão tử không dám giam giữ người? Lão tử liên niệu cũng dám để Thượng thư lệnh công tử uống, giam giữ người thì thế nào? Nói! Ai muốn đến thế thân lão tử quận trưởng vị?"

". . . Vừa bắt đầu chúng ta là chuẩn bị để Bàng Hoàn hồi nhậm Phù Lăng quận, nhưng hắn từ chối. Sau đó chuẩn bị để. . . Chuẩn bị để. . . Để Đồng Minh tiếp nhận!"

Ta mẹ nó liền biết!

"Có ý chỉ, Hán Thọ đình hầu Quan Di tiếp chỉ."

"Thần Quan Di tiếp chỉ."

"Bệ hạ khẩu dụ, triệu Hán Thọ đình hầu Quan Di chạy bộ vào cung yết kiến!"

"Thần lĩnh chỉ, người đến, thay y phục!"

Tại thay y phục thời điểm, Quan Di xoay đầu lại quay về sắc mặt tái nhợt, môi run Gia Cát Chiêm nói: "Người đề tay lên ngực tự hỏi, ta cùng Đồng Quyết, ai là một lòng đang vì nước gia lâm việc, ai là vì bản thân tư lợi. Người thật sự phân biệt không được sao? Đây là các người Gia Cát gia gia phong sao? Thừa tướng tự không cần phải nói, Đồng Ngô Gia Cát Cẩn văn trị vũ công cũng có thể có thể khoe. Gia Cát Đản lại vô năng, cũng có dùng khí treo cờ thảo phạt Tư Mã gia. Người tộc huynh Gia Cát Khắc tuy rằng bị di diệt tam tộc, nhưng cũng có Đồng Hưng đại thắng. Người nói người có cái gì chiến tích sao? Tại Thượng thư đài như vậy then chốt vị trí, vì bù đắp cùng Đồng Quyết quan hệ, người liền thị phi đều không phân. Người nói, nếu là

thừa tướng ở dưới tuổi vàng có biết sẽ như cảm tướng gì? Gia Cát Tư Viễn, người cũng xưng họ Gia Cát?"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thỉnh phóng ngựa lại đây (3)

Từ Quan phủ đi lúc đi ra, Gia Cát Chiêm cả người đều là ngơ ra trạng thái.

Buồn bực bỏ qua tới hầu hạ gia đình, Gia Cát Chiêm một người bước chậm đi ở Thành Đô đầu đường.

Từ nhỏ đã đẩy phụ thân uy danh, tại Thục Hán chính đàn thuận buồm xuôi gió xuôi dòng. Mười sáu tuổi thượng công chúa, mười bảy tuổi thì có trưởng tử, mười tám tuổi liền đảm nhiệm Xạ Thanh giáo úy, hai mươi tuổi liền tiến vào Thượng thư đài, tại Diên Hi mười chín năm đến Cảnh Diệu năm đầu thời gian hơn một năm bên trong, thậm chí còn tạm thời thay quyền một quãng thời gian Thượng thư lệnh chưởng quản một quốc gia chỉ chính —— khi đó hán mới ba mươi tuổi a!

Nhưng là nhìn lại này ba mươi năm, mình làm thành đại sự gì sao? Giống như, tựa hồ, đúng là một cái đều không có.

Ở ngoài không thể ngăn cản Khương Duy bắc phạt, bên trong không thể áp chế Hoàng Hạo chuyên quyền. Toàn bộ Thục Hán quốc thể từng ngày từng ngày nát xuống.

Thật vất vả nghĩ ra cái xua đuổi con em quyền quý hạ cơ sở chủ ý, cũng được Thượng thư đài các vị phó xạ tán thành. Nhưng là cuối cùng Đồng Quyết, con trai của Phàn Kiến không nhúc nhích, nhưng đem Nguyên Tùng con cháu cho đuổi xuống đi tới. Nguyên Tùng các đệ tử tại Phù Lăng quận làm ra thành tích, đối với quốc gia có rất nhiều lợi. Nhưng là làm rất nhiều sói đói bị hấp dẫn, muốn xé nát Nguyên Tùng một đời mới đại biểu, chính mình lại tại về đường cho hươu chạy?

Là muốn cùng Đồng Quyết chữa trị quan hệ sao? Cái này quả thật có một phần nguyên nhân: Năm đó Trần Phụng Tông bệnh nặng không thể trông coi công việc, chính mình đàn động cho rằng đời tiếp theo Thượng thư lệnh trừ ta ra không còn có thể là ai khác. Lại đối Thượng thư đài lão tư cách Đồng Quyết, Phàn Kiến hô đề đổi lại. Kết quả đợi được chính thức nhận lệnh vừa đưa ra, Đồng Quyết, Phàn Kiến tại Thượng thư đài bên trong đem mình xa lánh đến thật là lợi hại.

Cho nên khi Đồng Quyết tại Thượng thư đài đưa ra phái Đồng Minh đi Phù Lăng quận, làm Đồng Quyết đến nhà cầu chính mình áp chế Quan Di thời điểm, chính mình lại phi thường sáng khoái đáp ứng rồi!

Ta không phải không biết phương nào thật sự có lý a. Này Quan Từ Phong tại Phù Lăng quận hơn hai năm, thành cũng đã không phải "Đại trị" có thể hình dung: Hộ khẩu tăng năm phân mười, tài chính thu vào dâng lên không chỉ gấp mười lần. Liền với trấn áp hai lần nạn tộc phản loạn không nói, còn diệt sạch Bộ gia tính nhuệ tư binh. Thành tựu như vậy, chỉ có thể dùng "Huy hoàng" để hình dung đi.

Vì lẽ đó, liền Bàng Hoành tại nhận được Đồng Quyết ám chỉ sau đều sáng tỏ biểu thị không mặt mũi nào trở về lại Phù Lăng quận. Con trai của Phụng Sồ cũng như này có tự mình biết mình, làm sao con trai của Ngọa Long không chịu được như thế?

Kỳ thực, ta không phải cái kia không chịu nổi. Tại Thượng thư đài lăn lộn nhiều năm như vậy, Đồng Quyết muốn làm gì ta biết rất rõ. Vậy ta tại sao phải làm như vậy đây? Vén vén là vì chữa trị đồng liêu quan hệ sao? Không, không không không, tuy nói đây là một nguyên nhân, nhưng nguyên nhân căn bản nhất là. . . Ta chỉ là đang ghen tỵ a! Đại Hán đời mới người số một không nên là ta sao? Ta đều không làm ra cái gì thành tích đến, này Quan Từ Phong làm sao có thể như thế chói mắt? Khương Bá Ước, Tống Đức Diễm, Trần Phụng Tông thậm chí ngay cả Hoàng Hạo cái kia hoạn quan đều đối Quan Từ Phong mắt xanh rất nhiều! Hắn tố tiên nhưng là dẫn đến ta Đại Hán rủa rứt cổ một góc tội nhân a! Nơi nào so được với phụ thân ta tồn vong kế tuyệt cái thể công lao!

"Ha ha ha ha ha ha ~~~" tại chính mình gia đình ánh mắt kinh ngạc bên trong, Gia Cát Chiêm đi nhanh lên xe ngựa: "Ta là Gia Cát gia hậu nhân, chúng ta Gia Cát gia đều là minh tại lý lẽ, có can đảm đảm đương hảo hán! Chuyển hướng! Đi hoàng cung!"

Mà vào lúc này, thờ hồng học Quan Di hoàn toàn không có vừa nảy khí thế. Hắn hiện tại phi thường thành thật bái trên đất, nghe Lưu Thiện đối với mình cổ sức chữ.

"Cái tên nhà người làm sao không có chút nào yên tĩnh đây! Từ sáng đến tối đều cho trầm gây phiền phức! Nói đi, người đây thứ phạm vào tội danh gì?"

Để kẻ này tự mình nói phạm vào tội danh gì? Bệ hạ, người che chở kẻ này không muốn quá hung hăng ngang ngược có được hay không? Tên của ta bên trong mới có "Quyết" tự a!

"Ây. . . Bệ hạ, thần có tội, thần ăn năn. Thần phạm vào phòng vệ quá mức chỉ tội."

"Nói một chút, người làm sao cái phòng vệ quá mức pháp?"

"Bệ hạ, Thượng thư khiến cho có ý định ám sát thần, thần đem công cụ gây án (xe ngựa) cho tiêu hủy là đúng. Thế nhưng không nên tại đã khống chế lại thích khách sau, còn đối thích khách tiến hành nhân thân công kích. Bởi vì lúc này thích khách đã đánh mất kế tục ám sát thần năng lực. . ."

"Quan Từ Phong! Người đưa này quá cũng không biết xấu hổ. . . Quan Từ Phong,

Có loại liền nhìn ta Đồng Quyết mặt. . . Quan Từ Phong, người làm sao không dám trả lời ta nói? !"

"Quát táo! Thượng thư lệnh, trẫm đang hỏi Hán Thọ đình hầu mà nói, hần làm sao có thể trả lời người? Ân, Vệ úy đến rồi chứ? Nay phòng vệ quá mức nên làm sao xử phạt a?"

Thục Hán là cái không trọn vẹn chính quyền, lãnh thổ không trọn vẹn, quan chức thiết trí cũng không trọn vẹn. Chung Thục Hán một khi, đều không có Đình úy cái này chức quan —— Gia Cát Lượng thời đại, Thục Hán tư pháp quyền toàn bộ tại phủ thừa tướng. Sau Tể tướng Uyển, Phí Y chấp chính, tư pháp quyền cũng không có giao trả lại cho hoàng đế. Như thế mấy chục năm làm hạ xuống, Thục Hán trung ương chính phủ liền đường hoàng ra dáng chủ quản tư pháp quan chức đều không có.

Vì lẽ đó, vào lúc này Lưu Thiện cũng chỉ có hỏi chủ quản hoàng thất an toàn Vệ úy —— hơi hơi dính điểm một bên, đều có cái úy tự mà.

"Bệ hạ, làm xử phạt nay 1 vạn tiền."

"Hán Thọ đình hầu, người có thể nghe rõ ràng? Có nguyện ý hay không nhận phạt?"

"Thần chịu không nổi kinh hoàng, cam nguyện nhận phạt."

"Bệ hạ, thần không phục!"

"Ha ha, Thượng thư lệnh, trẫm cũng vừa hay đối với người có lời muốn giảng. Con trai của người bên đường mưu ám triều đình hầu tước. Chuyện này đại tướng quân, Trương phó xạ có thể đều là tại kết tội người. Còn có, Thượng thư đài chưa hình thành quyết nghị, người liền nói cho con trai của người, con trai của người lại khắp nơi tuyên dương. Như thế hành vi, triều đình này pháp luật còn muốn hay không?"

"Người trước chính là tiểu nhi nhất thời kích phẫn quá khích nói như vậy, không thể coi là thật. Người sau, Thượng thư đài căn bản không có thay đổi Phủ Lăng quận thái thú kiến nghị! Đúng là Trương phó xạ muốn đem con trai của hần sắp xếp đến Ba Tây quận đi làm thái thú, bị thần cản trở cản bởi vậy ghi hận trong lòng, cố ý vu hại! Bệ hạ như không tin, có thể triệu Trường Nguyên, Từ Viễn đến đây đối lập!"

"Đồng Cung Tập, việc đã đến nước này, tội gì còn muốn ngụy biện. Người tại Thượng thư đài đưa ra thay đổi Phủ Lăng quận thái thú một chuyện, Trường Nguyên, Trọng Hưng cùng ta, toàn cũng biết. Chỉ là bởi vì Trọng Hưng mãnh liệt phản đối tạm thời không có đăng báo cho bệ hạ."

"Từ Viễn người!"

Gia Cát Chiêm sắc mặt kiên nghị đi vào đại điện, cung cung kính quay về Lưu Thiện được rồi đại lễ: "Bệ hạ, thần vừa nãy nói như vậy, những câu là thật. Đồng Cung Tập không thể bảo thủ triều đình cơ mật, nên xử phạt."

"Phản phó xạ, Gia Cát Từ Viễn nói, là thật hay không."

Làm Thượng thư đài bên trong bốn cái chủ quan, Phản Kiến cảm giác tồn tại vẫn không phải rất mạnh. Làm giống như Đồng Quyết từ Gia Cát Lượng phủ thừa tướng bên trong đi ra lão nhân, hần đối bắc phạt thái độ không giống với Đồng Quyết cùng Gia Cát Chiêm, so ra so sánh ôn hòa: Không phản đối bắc phạt, nhưng không thể như Khương Duy như vậy năm năm bắc phạt tám lần.

Lúc này hần đi lại nặng nề đi ra: "Bệ hạ, Gia Cát Từ Viễn nói, là thật."

. . .

Màn đêm thăm thẳm, Lưu Thiện trong tấm cung, vô số chỉ nến Cảnh Diệu thiêu đốt đến cực vượng. Lưu Thiện mặt âm trầm, tùy ý Hoàng Hạo xử lý dùm hần tóc.

"Ai ~~~ quốc thể nhật gian a."

"Bệ hạ nhưng là vì ngày hôm nay Đồng Cung Tập, Quan Từ Phong sự tình buồn phiền."

"Hừm, này Đồng Cung Tập xác thực huyền não quá không ra gì. Nhân gia Quan Từ Phong đã hàng năm ra 40 triệu đem Vĩnh An binh đoàn nuôi lên, hần còn muốn đi đoạt nhân gia cơ nghiệp. Tiếp tục như thế, Đại Hán trên dưới, còn ai dám làm việc."

"Bệ hạ nói chính là đạo lý này. Nếu không là Quan Từ Phong, này từ Lưu Chương thời đại lên liền vẫn không có may lại cung điện, không biết còn muốn rách nát tới khi nào đây."

"Hừ! Người lão già này lại thay Quan Tử Phong nói chuyện, hẳn lại đưa người món đồ gì?"

"Ha ha ha, bệ hạ, lần này Quan Tử Phong một ít đồ đều không có đưa cho lão nô, đúng là cho lão nô nói một cái Cao Hách cùng Trương Mạnh Đàm cố sự."

"Há, hóa ra là nói Triệu Trương Tử sự tình a. Làm sao, cái tên này khích lệ người là Cao Hách?"

"Lão nô cái nào có tư cách có thể so với Cao Hách a. Có thể cùng Cao Hách sánh vai, cũng chỉ có Trần Phụng Tông đi. Quan Tử Phong là hy vọng lão nô có thể học làm Cao Hách, hẳn đây, muốn làm Trương Mạnh Đàm."

"Hừm, người nói đúng. Trần Phụng Tông thật sự có thể so với Cao Hách. Ai, nhưng đáng tiếc tráng niên mất sớm." Lưu Thiện lắc lắc đầu: "Đối Quan Tử Phong người này, người thấy thế nào?"

"Có năng lực, có dã tâm, bất quá đối với bệ hạ vẫn là trung thành."

"Người lão già này gần đây kiến thức tăng giá a." Lưu Thiện trầm ngâm một chút sau nói: "Kẻ này cho rằng mang một tấm công tử bột bì trầm liên không nhìn thấu hẳn sao? Bất quá tiểu tử này thực sự là quá có thể dẫn vật. Từ sáng đến tối không ngừng mà làm sự tình, liên không thể yên tĩnh mấy năm sao?"

(Quan Di: Lão đại! Người quốc gia còn có bốn năm liên muốn xong đời nhé! Lão tử không nhiều làm một ít chuyện đi ra đến lúc đó làm sao cứu người đây?)

"Ai, Thượng thư đài lại muốn thanh tẩy rồi! Nhưng là trong triều đình có thể sử dụng người liên cái kia mấy cái. Trung thường thị, người có người tốt lành gì tuyền sao?"

"Bệ hạ, này Quan Tử Phong giỏi về quản lý tài vụ. . ."

"Người này không được. Đứa nhỏ này hiện tại mới hơn hai mươi tuổi liền như thế có thể dẫn vật, muốn đem hẳn làm tiến vào Thượng thư đài bên trong làm cái hai mươi năm, chẳng phải là lại một đời quyền thần? Trăm khi còn tại thế đương nhiên có thể ngăn chặn hẳn, nhưng là năm nay trăm đều năm mươi hai. Có thể áp chế hẳn mấy năm? Đề bạt hẳn vào triều sự tình, chỉ có thể để Thái tử đăng cơ sau đó làm! Trăm tại vị thời điểm, hẳn phải vẫn tại Phù Lăng quận đợi!"

"Bệ hạ cao kiến! Bất quá bệ hạ tuổi xuân đang độ. . ."

"Đừng xả những không có đó đừng. Nói một chút ứng cử viên."

"Híc, vậy cũng chỉ có Tịnh hầu con trai."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Hóa ra là như vậy

Trở ra hoàng cung, Quan Di đi sau lưng Khương Duy, theo sát hai bước sau nhẹ nhàng nói với Khương Duy: "Đa tạ đại tướng quân bênh vực lẽ phải."

Đi ở phía trước Khương Duy về mặt bất biến, khóe miệng hơi bứt lên một cái phạm vi, cũng thấp giọng nói chuyện: "Tử Phong khách khí, rảnh rồi đến ta quý phủ ngồi một chút."

"Nhất định phải tìm thời gian quấy rầy đại tướng quân."

Buổi trưa tại Tiều Chu gia ăn cơm, không ăn cơm mấy cái liền bị ép rồi đi, sau đó tại trên đường cái hoang đường một cái. Về đến nhà vừa kêu hạ nhân cho mình làm điểm ăn, Gia Cát Chiêm liền đánh tới cửa, sau đó liền bị kêu chạy bộ tiến vào hoàng cung. . . Như thế phong phú một ngày làm hạ xuống, coi như Quan Di tại Phù Lăng quận đoán luyện tới không sai, này sẽ cũng có chút không chịu được nữa.

Về đến nhà, mau mau gọi hạ nhân đưa tới đồ ăn lót no rồi cái bụng. Sau đó lần lượt đi cho bà nội, bác gái, mẹ đẻ báo cáo tình huống báo bình an, trở lại gian phòng của mình thời điểm, đã là giờ Dậu đã qua, giờ Tuất ba khắc.

Tầng tầng nằm ở trên giường, Quan Di thật dài thở phào nhẹ nhõm: "Ai, cũng còn tốt đem lão bà ở lại cha vợ nhà, không phải vậy này sẽ còn phải hầu hạ

phụ nữ có thai. Ân, một chết tiểu gia, ngủ! Ô, ai tại gõ cửa?"

"Là Tiểu Thất sao? Môn không có thượng xuyên, chính mình vào đi." Làm này một nhà chủ nhân, Quan Di xác thực không có vào cửa sau tới cửa xuyên cần phải.

Một đạo thiên lệ bóng người đột ngột xuất hiện tại Quan Di trước mắt, cả kinh Quan Di trong nháy mắt từ trên giường này lên: "Chị dâu!"

"Thúc thúc có lẽ, ương là muốn tới hỏi một chút, hôm nay vào cung đều còn thuận lợi chứ? Có cần hay không ương vào cung tìm phụ hoàng nói tốt cho người?"

"Ai! Là tiểu đệ không phải. Đầu đã quên đến bái kiến chị dâu. Ngày hôm nay rất thuận lợi, chị dâu không cần phải lo lắng." Lúc này Quan Di đã từ trên giường lăn xuống đến rồi. Ân, chính mình vị này tuổi mới mười chín tuổi chị dâu, lúc này tỏ rõ về ứng đối, chân thực là kiều diễm ướt át a. . .

"Há, vậy thì tốt, cái kia ương đi về trước."

Từ Xuyên vào lúc này ta lại không chủ động, vậy thì thật sự không phải nam nhân rồi!

Quan Di lớn mật đưa tay ra, kéo Lưu Linh nhu đề: "Đa tạ chị dâu quan tâm."

Ứng đối mặt càng đó, hồng dương như muốn xuyên thấu mà ra. Thế nhưng Lưu Linh cũng không có chống cự Quan Di dặt tay, mà là rút rề dùng cực kỳ mềm mại âm thanh nói rồi hai chữ: "Thúc thúc."

Đây là tuyệt sát giống như mê hoặc a! Âm thanh này thúc thúc chính là "Đầy ngã ta a" ý tứ chứ? Nghĩ tới đây, Quan Di lại không bất kỳ do dự nào, hất một cái tay khác chặn ngang đem Lưu Linh kéo đi lại đây, để Lưu Linh cái kia hai nơi mềm mại dán thật chặt trụ chính mình lồng ngực, sau đó quay về cái kia đó sầm môi. . . (không thể lại viết, thỉnh tự mình nào bỏ)

Mây mờ sương tan sau, Lưu Linh thỏa mãn nằm tại Quan Di cuồn tráng trên lồng ngực: "Ương có phải là rất không biết xấu hổ?"

"Huynh trưởng đã qua đời gần ba năm. Chị dâu chính là tái giá lại có ai có thể nói cái gì? Này tính là gì không biết xấu hổ?"

"Ừm." Mười chín tuổi thiếu phụ rất là thỏa mãn Quan Di trả lời, tại Quan Di trong lồng ngực thân thể thoáng điều chỉnh một thoáng tư thế, thiếp đến Quan Di càng chặt: "Xế chiều hôm nay người ở nhà quét mắng Gia Cát Tư Viễn đáng vẽ, đẹp đẽ cực kỳ. Không phải vậy ương thật không hạ nổi quyết tâm đêm nay đến người trong phòng đến."

"Cũng không biết trước đây cho ta tã bạch đầu ngâm chính là ai. Tê ~~~ "

"Chán ghét!" Nhẹ nhàng tại Quan Di trên người cắn một cái: "Ai, chỉ là có chút xin lỗi đệ muội."

"Ây. . . Xác thực như thế. Nàng mấy ngày gần đây liền cần phải lâm bồn." Quan Di cũng có chút xấu hổ gãi gãi tóc: "Nhưng mà chúng ta sự tình nàng là biết đến. Người cái kia thủ bạch đầu ngâm nàng xem qua, so với ta còn trước tiên nhìn thấy."

"Nàng dám tư sách thư tín của người?"

"Không phải tư sách, là ta làm cho nàng sách. Phu thê mà, không cần khiến cho như thế xa lạ." Quan Di ngoài miệng nói lời này, nhưng trong lòng quả thật có chút ý nghĩ của hân: Minh và Tiểu Chu xem như là không nể mặt mũi, này vợ là trong lòng hướng về chính mình lão công vẫn là cha của chính mình đây? Xã hội hiện đại chủ lưu là "Con gái lớn rồi tâm lý phản nghịch". Nhưng đây là tông pháp xã hội a, không nhìn thấy Toàn Thượng thẳng góc kia xoa cũng là bởi vì quá mức tự yêu mình,

Lấy là vợ của chính mình sẽ chọn chính mình mà sẽ không lựa chọn đường ca mà bỏ mình tộc diệt sao? Đó mới chỉ là đường ca a! Thôi, nam nhân cưới ai, chỉ phải cái này người không quá phận, vậy sẽ phải phụ trách tới cùng, hướng chi chính mình người vợ đối với mình rất tốt, vừa tới Phù Lăng quận nào sẽ cũng đồng thời ăn rất nhiều khổ, chỉ cần nàng không phụ ta, ta cũng quyết không phụ nàng. Nhưng sau đó trong lòng mình phải có căn huyền là được rồi.

"Người đối phu nhân người tốt như vậy? Đối với ta đây? Người đây cái sắc phơi, người huynh trưởng đầu bảy đều không có qua người liền cái kia nhìn chăm chăm ta xem!"

Đều "Ta", ai, quả nhiên giữa nam nữ quan hệ lên cấp tốc độ phương pháp nhanh nhất chính là dùng dùng dùng a."Ta đối chị dâu tình ý, chị dâu cần phải rõ ràng nhất. Không phải vậy ta làm gì liều lĩnh đắc tội Thượng thư lệnh công tử nguy hiểm cho người viết thư? Đúng rồi, cái kia phong nội dung bức thư người làm sao đem nó cho truyền đi, còn để đồng biết rõ?"

"Ương không có a, ương nhận được thư của người sau cũng chỉ là hỏi cung cho mẫu thân nhìn, mẫu thân lại cầm cho phụ hoàng nhìn. Sau đó phụ hoàng liền hỏi ương ý tứ. Ương đương nhiên là không muốn tái giá a. Phụ hoàng nghe xong ương lời giải thích cũng không nói gì, ngược lại sau đó liền không đề cập Đồng Minh sự tình. Ương liền vẫn ở nhà ở lại chứ, người không biết hai năm qua ương kỳ thực trong lòng vẫn luôn nghĩ người. . ."

Lưu Linh chính ở chỗ này tự mình tự nói chuyện, nhưng là ôm nàng Quan Di mồ hôi lạnh đều đi ra —— bệ hạ, ngài sáo lộ quá sâu rồi!

Chuyện này so sánh phức tạp, muốn toàn diện một lần nữa sắp xếp một lần.

Một, tại Quan Di đi Phù Lăng quận tiền nhiệm trước, đối với Quan gia cùng Tiều gia thông gia, Lư Thiện tiên sinh không có cảm giác gì, hoặc là nói vui về chứng kiến —— Nguyên Tủng cùng Ích Châu phải kết hợp, có lợi cho tiến một bước hòa hoãn Ích Châu người bất mãn. Ngược lại Nguyên Tủng hậu nhân đều là một đám gạo rác rưởi, cái này coi như là rác rưởi lợi dụng đi.

Hai, Quan Di tại Phù Lăng quận làm ra nhất định thành tích, Lư Thiện tiên sinh phát hiện: Ai nha, làm rác rưởi nuôi mấy chục năm Nguyên Tủng hậu nhân, kỳ thực cũng khá mà. Đáng tiếc, một đời mới Nguyên Tủng lãnh tụ lại cùng Ích Châu phải phản động đầu lĩnh Tiều Chu thông gia. Tiều tử này sau đó chính trị lập trường đáng lo a.

Ba, lúc này Đồng Quyết hướng về Lư Thiện thỉnh cầu thông gia. Lư Thiện vốn là cũng vui về chứng kiến —— lời kéo đương nhiệm Kinh Châu phải đại lão, có lợi cho mình chương không chính quyền: Tuy rằng Kinh Châu phải cũng ngày càng suy sụp, nhưng Đồng Quyết tốt xấu xem như là cái có thể trợ lý.

Bốn, Lư Linh cùng Quan Di thông tin, Quan Di đối Đồng gia cùng hoàng thất thông gia biểu thị phản đối —— Lư Linh tại cho mẹ của nàng nói chuyện này thời điểm, khẳng định bại lộ đối Quan Di hảo cảm. Hơn nữa loại này hảo cảm bị quan ái con gái hoàng phi cùng lão thành tinh Lư Thiện phát hiện.

Năm, một mặt, Lư Thiện không phải một cái lãnh khốc vô tình chính trị gia —— hẳn thật sự vẫn là giảng cảm tình. Vị trí này làm cha không nỡ đem lập gia đình không bao lâu liên thủ tiết, vốn là rất đáng thương con gái đẩy vào hố lửa. Mặt khác, lúc này Quan Di đã tại Phù Lăng quận đạt được rất lớn thành tích. Như vậy có khả năng tuổi trẻ thần tử là bất luận cái nào hoàng đế đều cần vững vàng chộp vào trong tay. Lư Thiện nhạy cảm nhận ra được chính hần một con gái giá trị —— lại một lần nữa lời kéo Quan gia.

Loại này lời kéo một mặt là hoàng thất hữu nghị tay, mặt khác nhưng là Quan gia triệt để cô lập.

Làm sao cái triệt để cô lập pháp đây? Đây chính là bước thứ sáu: Trấn Di cho Lư Linh thư tín bên trong nội dung lan rộng ra ngoài: Đồng gia cùng với Đồng gia cầm đầu Kinh Châu phải đem triệt để cùng Quan gia cắt đứt!

Sau đó là bước thứ bảy: Bởi lợi ích chi tranh cùng chính trị lập trường sai biệt, Quan Di sớm muộn sẽ cùng lấy Tiều Chu cầm đầu Ích Châu phải cắt đứt —— bước đi này Quan Di mình đã làm, bớt đi Lư Thiện không ít chuyện phiền toái. Nhưng còn làm được không đủ triệt để: Lư Thiện cần Quan Di cùng Tiều Tường cách duyên —— trước đây Quan Di chỉ là một gạo rác rưởi, cưới ai cũng không đáng kể. Hiện tại Quan Di là Đại Hán tân tinh, cưới Tiều gia con gái liền không được!

Cuối cùng là bước thứ tám, cũng là Lư Thiện tiên sinh trong lòng khó nhất một bước: Huynh chung đệ cùng.

Lúc này nho giáo tuy rằng vẫn không có Minh Thanh thời kỳ như vậy đối nhân luân tàn nhẫn hạn chế, nhưng đệ đệ cưới quả tẩu hành vi, vẫn không thể bị tiếp thu —— Trung Nguyên chính quyền chính thức lập pháp quy định đệ đệ không thể cưới quả tẩu pháp luật bắt đầu tại Bắc Tống, nhưng xã hội quan niệm phương diện, từ Chiến quốc thời kỳ cuối bắt đầu cũng đã có —— đệ đệ cưới quả tẩu, đó là ngoại tộc hành vi (kỳ thực tại dân tộc Hán dân gian loại hành vi này cũng nhiều đến rất, trên căn bản càng cùng địa phương càng như vậy), chúng ta vẫn minh Đại Hán tại sao có thể như vậy chứ?

Bất quá lúc này Ngụy Thục Ngô Tam quốc, luật pháp quốc gia đều không có sáng tỏ quy định đệ đệ không thể cưới quả tẩu, vì lẽ đó chuyện này vẫn có thao tác không gian. Thực sự phản đối âm thanh đại mà nói, Lư Thiện tiên sinh không phải còn có một cái con gái nhỏ sao? Tuy nói dự định cho Phí gia nhị công tử, nhưng song phương đều vị thành niên, vẫn chưa chính thức ký kết hôn ước mà —— như vậy càng tốt hơn, sau đó Phí gia là ngoại thích, Quan gia là trụ cột. Mà trụ cột cùng ngoại thích trong lúc đó lại có đoạt thế mối hận, căn bản niếu không tới một bình —— cái kia Thái tử đăng cơ sau, là có thể xoay trái xoay phải!

Quan Di nghĩ thông suốt những này sau, cũng không thể không đối Lư Thiện tâm cơ cảm giác sâu sắc sợ hãi: Nếu như thật như vậy tiếp tục làm, Quan gia cùng Kinh Châu phải trở mặt, cùng Ích Châu phải trở mặt, cùng tương lai ngoại thích trở mặt, vậy thì thật sự trừ ra khẳng khái một mực nương nhờ vào hoàng gia lại không gì khác đường có thể đi rồi —— đừng xem Lư Thiện tiên sinh hiện tại đại độ như vậy, trừ ra yêu cầu Phù Lăng quận gánh chịu Vĩnh An quân đoàn phí dụng ở ngoài đối Phục Hưng xã không có những tay (Lý Mật chính là Lư Thiện xếp vào tại Quan Di bên người công khai tình báo viên, Phục Hưng xã có bao nhiêu lợi nhuận Lư Thiện môn thanh!) nhưng thật muốn là đi tới Quan gia triệt để cô lập, chỉ có thể khẩn cầu hoàng gia bảo vệ một ngày kia, Phục Hưng xã? Cái kia không đều là hoàng gia sao?

Vì lẽ đó a, cái gì Đồng gia, Phí gia, Hư vọng gia, đều nương tựa. Nhìn nhân gia hoàng đế, đây mới là vô cùng bạo tay —— hầu như giấu diếm được tất cả mọi người, liền Hoàng Hạo đều lừa!

Đáng tiếc, Lư Thiện tiên sinh tính toán mưu đồ đánh cho đừng đừng vang, nhưng tính toán lọt vài nơi địa phương:

Đệ nhất chính là Tiều Tường mang bầu. Đây triều đại nào, đối phụ nữ có thai đều là quan ái rất nhiều. Vì lẽ đó chỉ ít gần nhất trong vòng một năm, Lư Thiện không thể để Quan Di cùng Tiều Tường cách duyên.

Thứ hai nhưng là Đồng Minh cái kia con ông cháu cha quá vua hổ, tại trên đường cái ngay ở trước mặt nhiều người như vậy rống to Quan Di đối với hần có đoạt thế mối hận —— để Quan Di biết chuyện này có người tiết lộ. Rống to Quan Di quận trưởng vị trí khó giữ được —— đem Đồng Quyết cho lừa tiến vào —— Đồng Quyết Thượng thư lệnh lần này là không gánh nổi, mà tại Lư Thiện kế hoạch bên trong, vốn là là muốn cho Đồng Quyết dẫn dắt Kinh Châu phải hướng về Quan Di tạo áp lực, bức bách Quan Di ngã về hoàng gia.

Thứ ba nhưng là Lư Linh đối Quan Di là tình yêu chân thành, mà xuyên việt giả bản thân liền là "Chỉ cần em gái được, nhất định phải đẩy ngã" sói đói thuộc tính! Hai người hiện tại đã nằm tại trên một cái giường. Đây liền để Quan Di biết rồi tin tức đệ đệ là Lư Thiện làm chuyện tốt, tiến tới suy luận ra Lư Thiện tính toán.

Thứ tư tính sót, là to lớn nhất tính sót: Vào lúc này Lư Thiện tiên sinh dù như thế nào cũng không nghĩ đến, nếu như xuyên việt giả không ra tay, hẳn

người hoàng đế này cũng chỉ có thể tọa bốn năm. Căn bản không cần quan tâm sau đó Thái tử làm sao nhận ca vãn đề.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nhân sinh không như ý (1)

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, một lần nữa đạt đến âm dương cân bằng Quan Di tinh thần sáng khoái rời giường, tại hầu gái hầu hạ hạ mặc quan phục vào triều.

Ngày hôm nay là đại triều hội tháng ngày. Cũng là dự định Quan Di các bộ phận địa phương quận trưởng thuật chức tháng ngày.

Phù Lăng quận thành tựu từ Quan Di quyết định sáng tạo Phục Hưng học đường bắt đầu, cũng đã tại Thục Hán toàn quốc tất cả đều biết được. Có loại này nghịch thiên quận trưởng châu ngọc tại trước, ngày đó thuật chức sẽ cơ bản thành Quan Di một người biểu diễn.

Cũng may kẻ này tới hôm qua nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, vì lẽ đó ngày hôm nay tại triều sẽ thượng rất là biết điều, chỉ là dùng rất thanh âm bình thần nhanh chóng đọc một lần sổ liệu. Sau đó liền dâng hoàng lui về vị trí của mình mắt nhìn mũi mũi nhìn tìm làm lên triều đình bối cảnh.

Địa phương quận trưởng thuật chức xong xuôi sau, Thượng thư đài phó xạ Gia Cát Tư Viễn chiếm đi ra: Lão đại, trải qua chúng ta chăm chú phân tích, cho rằng Phù Lăng quận thái thú Quan Di Quan Từ Phong năm ngoái quận vụ chính là số một, định vì loại ưu. Rất thỉnh lão đại ngợi khen.

Sau đó Lưu Thiện liền nói một đồng biểu dương Quan Di mà nói, tượng trưng phát ra một chút lụa, bỏ gì gì đó. Liền cái này nghị trình coi như kết thúc.

Ngay sau đó là cái kế tiếp nghị trình: Nhân sự điều chỉnh.

Đương nhiệm Thượng thư lệnh Đồng Quyết Đồng Cung Tập, dự sự bất mật, dạy con vô phương. Thiên là Từ Đồng quận thái thú. Con trai Đồng Minh, chuyển nhà Từ Đồng quận, lệnh Đồng Quyết chặt chẽ quản giáo.

Thượng thư phó xạ Phan Kiến, nhả lượng cao thượng, cần tại chính sự, thiên là Thượng thư lệnh, Lục thượng thư sự.

Kiên Vi quận thái thú Bàng Hoành, trị quận có cách, chính vụ tinh thực, thiên là Thượng thư phó xạ.

Bái Liêu Hóa là Hữu Xa Kỵ tướng quân, giả tiết, phong làm Trung hương hầu, lĩnh Tịnh Châu thứ sử. Bái Trương Dực là Tả Xa Kỵ tướng quân, lĩnh Ký Châu thứ sử.

Tuy Tĩnh tướng quân Quan Di, bình định Ngũ Khê man tộc phản loạn có công, bái là Tả tướng quân.

Giang Dương quận thái thú Mã Bình, trị quận thành công, thiên là Kiên Vi quận thái thú (hạ quận chuyển nhiệm thượng quận).

Phù Lăng quận đô úy Trương Tuân, giết địch có công, thiên là Giang Dương quận thái thú.

Bởi vì xuyên việt giả nguyên nhân, Thục Hán quan chức nhận lệnh xuất hiện vào lúc này cùng lịch sử bản vị diện có một chút sai lệch.

Nguyên bản tại lịch sử bản vị diện vẫn Lục thượng thư sự lục đến Thục Hán vong quốc Đồng Quyết, bị đuổi ra Thành Đô. Cho tới nay cảm giác tồn tại cực yếu Phan Kiến lượng món hời lớn.

Tại lịch sử bản vị diện, đã sớm chết tại Phù Lăng thái thú nhiệm thượng Bàng Thống con trai Bàng Hoành, không những không có bị chết đuối, trái lại nấu chết rồi Trần Chỉ, một lần nữa trở lại Thục Hán trung ương.

Một mặt, Lưu Thiện cần tạm thời đem Quan Di đặt tại Phù Lăng quận. Một mặt cũng phải đối Quan Di thành tích làm ra tương thưởng, vì lẽ đó, Lưu Thiện sớm hơn hai tháng nhận lệnh Liêu Hóa, Trương Dực là tả hữu Xa Kỵ tướng quân. Tả tướng quân vị trí đằng sau khi ra ngoài, liền thưởng cho Quan Di.

Con trai của Mã Lương Mã Bình, cuối cùng từ chỉ có ba huyện Giang Dương quận chuyển nhiệm đến Kiên Vi quận. Hẳn để trống đến Giang Dương thái thú, do Trương Tuân tiếp nhận.

Như vậy một loạt sắp xếp, đối với Quan Di tới nói, có thỏa mãn địa phương, cũng có không quá sáng khoái địa phương.

Phản Kiến chủ quản Thượng thư đài là chuyện tốt. Vị này đồng hài năm đó đi sứ Đông Ngô, hồi đó Tôn Quyền đã bệnh đến rất nặng không thể tự mình tiếp kiến hẳn. Liền hỏi thay tiếp kiến Gia Cát Khắc, nói Phản Kiến người này như thế nào, so Tông Dự làm sao. Gia Cát Khắc đánh giá là: Lễ nghi phong độ mạnh hơn Tông Dự, tài hoa gì gì đó liền khác xa —— đại khái mà nói, gói thêm hoa!

Vì lẽ đó Lưu Thiện không thể không đem Bảng Hoành một lần nữa triệu hồi Thượng thư đài: Phản Kiến không có thực tế năng lực làm việc, Gia Cát Chiêm tính khí lại quá xung, Trương Thiệu tại Thượng thư đài chỉ có thể lên giám thị và cân bằng tác dụng —— này thế nào cũng phải có người làm việc chứ?

Cứ như vậy, Thượng thư đài bốn người thêm Trung thường thị Hoàng Hạo, có thể quyết sách toàn quốc chính lệnh năm người bên trong. Hoàng Hạo, Trương Thiệu đều là người mình. Bảng Hoành đây, tuy rằng hẳn không biết Quan Di kỳ thực là ân nhân cứu mạng của mình (nhân gia lại không phải xuyên việt giả), nhưng Bảng Hoành đối Quan Di cảm tình là bội phục thêm cảm kích. Gia Cát Chiêm đây, từ lần này hẳn cuối cùng đứng ra trợ giúp Quan Di chuyển cung Đồng Quyết hành vi đến xem —— hay là trong này có tư tâm, nhưng cũng có nhất định cảm ngộ.

A! Năm cái đại lão bên trong hai cái là người mình, mặt khác hai cái cũng nói thượng nói.

Hơn nữa Thượng thư đài chủ quan lại là cái trò mèo, sau đó Quan Di tại Thượng thư đài muốn làm chút gì, so ra so trước đây càng thêm thuận tiện.

Phurong diện tốt gần như liền như vậy, chuyện còn lại Quan Di liền không hài lòng lắm.

Đồng Quyết mỗi thù này người bị đuổi ra Thượng thư đài là rất tốt, nhưng không tốt chính là lại bị sắp xếp đến Từ Đông quận —— cái này quận có cái huyện thành gọi Giang Du a! Đây chính là tương lai Đặng Ngải lên qua Âm Bình, vượt qua mấy trăm dặm khu không người sau nhìn thấy cái thứ nhất huyện thành! Đến lúc đó Từ Mã gia đánh tới thời điểm, ta nếu như viết thư cho Đồng Quyết, nhắc nhở hẳn chú ý phòng thủ Giang Du, người nói hẳn sẽ nghe sao?

Vốn là dựa theo Quan Di ý nghĩ, hẳn lần này là muốn đem Trương Tuân cho hoạt động đến Ba Tây quận đi làm thái thú —— Ba Tây quận khu vực hạch tâm là hậu thế Nam Sung, đây là Xuyên đông bắc khu vực tối phần hoa phú thứ vị trí. Quan Di sở dĩ nhìn chăm chăm nơi này, là đang vì bốn năm sau bố cục: Ba Tây quận hoàn cảnh địa lý, cơ sở điều kiện so Phù Lăng quận cường quá nhiều, nếu như Trương Tuân có thể chương không nơi này, vậy hẳn liền chuẩn bị đem Phục Hưng xã lượng lớn sản nghiệp hướng về bên này dời đi. Nơi này chính phủ dân sách thượng nhân khẩu bản thân liền vượt qua 10 vạn, tại Đại Ba Sơn bên trong còn có số lượng đông đảo người Ba Đê. Hơn nữa nơi này ven ven là Từ Xuyên bồn địa biên giới, địa thế bằng phẳng, đồi núi đông đảo, tầng đất dày dặn —— lão tử từ Nam Trung về phía nam mua nhân khẩu có thể thu xếp ở đây đến trồng trọt! Nói tóm lại, người nơi này khẩu nhiều như vậy, có thể thuận tiện lão tử bạo binh!

Chờ đến bốn năm sau Từ Mã gia tấn công tới thời điểm, lão tử liền đem Phục Hưng xã hết thảy sức mạnh tập trung tại Ba Tây quận. Tiến vào, có thể cấp tốc trợ giúp Kiếm Các thậm chí Hán Trung. Lũn có thể đi đường bộ trực tiếp trợ giúp Từ Đông, sớm đem Giang Du cho bảo vệ.

Vì thế, hẳn không tiếc đề tiện nhân cách của chính mình đi lấy lòng Hoàng Hạo, không tiếc áp chế lại thủ hạ những huynh đệ khác bất mãn, đem Hán Phục đại chiến chiến công một mạch hướng về Trương Tuân trên đầu nhét —— không có phải làm pháp, Quan Di rất rõ ràng: Chính mình những năm này làm sự tình quá nhiều rồi, Lưu Thiện tiên sinh tạ thế trước sẽ đem hẳn gặt gao đặt tại Phù Lăng quận không thể động dấy. Mà chính mình đoàn đội bên trong, có tư cách đi ra ngoài làm thái thú, tạm thời xem ra cũng chỉ có Trương Tuân.

Vốn là chuyện này, Trương Thiệu tự nhiên không cần phải nói, liền ngay cả Hoàng Hạo cũng là đáp ứng. Kết quả các Thượng thư đài đưa ra ý kiến này sau, Lưu Thiện lại không đáp ứng.

Lưu Thiện biết đề Trương Tuân nhậm chức thái thú là Quan Di ý tứ —— Lưu Thiện cho rằng đây là Nguyên Tùng phái muốn mở rộng cơ bản bắt đầu (Quan Di: Lão đại! Ta so Đậu Ngã còn oan a? Cái gì mở rộng cơ bản bản? Quốc gia đều muốn vong ta cái nào có tâm sự bận tâm cái này!). Lưu Thiện cho rằng, Nguyên Tùng phái từ Kinh Châu phái độc lập đi ra tự thành một phái đối cùng có hoàng quyền là mới có lợi, cũng chống đỡ Nguyên Tùng phái mở rộng cơ bản bản (Quan Di: Ta mẹ nó thật sự không phải ý này!).

Vì lẽ đó cũng thông qua Hoàng Hạo chỉ khẩu hướng về Quan Di làm giải thích: Ba Tây quận nơi này là quốc gia tài phú trọng địa, nơi đó người Đê nhân số đông đảo, tính tình hung hăng. Dân tộc quan hệ xử lý lên cần cực cao thủ đoạn chính trị. Cần phải lão luyện thành thực lão thần tọa trấn không thể. Người xem, đương nhiệm Ba Tây quận thái thú Lưu Cán, đó là Thục Hán người đầu tiên nhận chức Tư diêm Giáo úy Vương Liên tự tay đề bạt lên tài năng! Bây giờ người ta tại Ba Tây quận làm được rất tốt, cùng người Đê quan hệ nơi vô cùng tốt không nói, Ba Tây quận diêm trưởng cũng vẫn vận chuyển hài lòng, là quốc gia muối ăn cung cấp mạnh mẽ bảo đảm!

Cho nên, Trương Lệnh Hành đi ra làm thái thú đề nghị này là có thể được. Thế nhưng không thể đi Ba Tây quận —— vạn nhất không làm được, đối với quốc gia, đối với hẳn cả nhân ảnh hưởng đều quá lớn. Đi Giang Dương quận đi, nơi đó chỉ có ba cái huyện, cũng có một phần dân tộc thiểu số: Người Tung. Trương Tuân đi nơi nào, chính vụ đối lập Giản Đơn, cũng có thể học làm sao độc lập cùng dân tộc thiểu số giao thiệp với. Sau đó nếu như làm tốt lắm, trầm sẽ an bài một cái Thượng quận để hẳn đi làm.

Từ Xuyên Giang Dương quận, tuy nói ở đời sau khu vực này chính là nội giang, Tự Cống, Lư Châu các nơi, cũng coi như là rất phú thứ địa phương. Nhưng ở thời đại này hẳn rất nghèo a! Cùng cũng là thôi, then chốt là nơi này và lão tử Phù Lăng quận như thế, cách tiền tuyến rất xa a! Đến lúc đó Từ Mã gia đại quân đánh tới, lão tử muốn cứu hoàng đế bệ hạ lời của ngài, chỉ sợ sẽ không kịp a!

A, vân vân. . . Trong này hậu thế có một nơi gọi. . . Tự Cống? !

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nhân sinh không như ý (2)

Đại triều hội tàn đi sau, Quan Di về đến nhà dùng bữa trưa, thoáng nghỉ ngơi một lát sau vừa phải người đi Tiểu Chu gia tiếp người vợ về nhà. Vừa nhưng là gọi Quan Tiểu Thất dẫn người bị năm chiếc xe lớn, sau đó mang theo đội xe này đi tới Khương Duy gia.

Nghe được Quan Di đến thăm, Khương phủ mở ra bên trong môn, Khương Duy tự mình ra nghênh đón.

"Hey! Từ Phong, người người đến là tốt rồi, mang nhiều như vậy đồ vật làm gì?" Thục Hán đương nhiệm đại tướng quân Khương Duy, năm nay năm mươi bảy tuổi (thực tuổi), nhiều năm chinh chiến, làm cho hần hai tóc mai đã hoàn toàn hoa râm, cao gầy khuôn mặt thượng, có rất nhiều đường như đao khắc như vậy sâu sắc nếp nhăn. Hai tay cung quyền là lẽ thời điểm, trên mu bàn tay vết chai cang là tầng tầng lớp lớp vô số kẻ. Bất quá, sống lưng thẳng tắp, tinh thần quắc thước, nhìn ra được, thân thể vẫn là rất khỏe mạnh.

"Ha ha ha, đại tướng quân, này không phải là tục vật nha. Tin tưởng ngài nhất định sẽ yêu thích."

"Há, cái kia cũng phải xem thử xem"

"Phù đại tướng quân thượng có hay không so sánh rộng rãi địa phương?"

"Rộng rãi địa phương? Có a! Duy bình thường rất ít rời Thành Đô, trở về cũng không có chuyện gì làm. Vì lẽ đó xây dựng một tòa tiêu thao trường."

"Thiện, vậy thì mời đại tướng quân phái người dẫn đường. Di đoàn xe trực tiếp đi thao trường đi."

Đoàn người đi tới thao trường, người nhà họ Quan mở ra trên xe màn che vải, Khương Duy chỉ liếc mắt nhìn, trong ánh mắt liền lộ ra kinh hi thần thái.

Quan Di đưa cho Khương Duy, là tảng khối trạng làm bằng gỗ sa bàn.

Làm xuyên qua trước lịch sử say mê công việc, Quan Di là nghiêm ngặt tuân theo Mao Nhảy Vọt giáo dục: "Xem sách lịch sử, nhất định phải phối lịch sử địa đồ." Hơn nữa Quan Di xem không phải mặt bằng chính khu đồ, mà là lập thể bản đồ —— vì như thế, tài năng đối trong lịch sử sự kiện lớn, đặc biệt là quân sự sự kiện có một cái phi thường trực quan hiểu rõ.

(điển hình nhất chính diện ví dụ là, Chiến quốc hậu kỳ Trường Bình cuộc chiến. Người chỉ có trước tiên nhìn thấy Trường Bình khu vực lập thể bản đồ, sau đó đem Bạch Khởi tiến binh con đường để vào bản đồ này bên trong, mới có thể thật sự hiểu Bạch Khởi trận chiến này chỉ huy tinh diệu chỗ. Mà phản diện ví dụ, thành tham khảo Hồng quân lần thứ năm bao vây tiểu trừ địch: Hồng quân quân sự Otto Braun cố vấn tại mặt bằng trên bản đồ chỉ huy, gây ra rất lớn Ô Long cùng chuyện cười.)

Sa bàn vật này cổ đã có chi, Trung Hoa Thủy hoàng đế lăng bên trong có người nói thì có toàn quốc tính cỡ lớn sa bàn. Nhưng đối với người bình thường tới nói, sa bàn vẫn là tồn tại nhất định không đủ: Một là không rất tinh xảo —— cổ đại xã hội ai có thể mở thượng để thị giác a. Hai là sa bàn không dễ chế tác cùng bảo tồn —— cũng chính là chiến trước lâm thời dùng bùn chôn mấy cái đồng đất ý tứ ý tứ một thoáng.

Nhưng những này đối Quan Di đều không là vấn đề, hần xuyên qua trước thích nhất chính là tại lập thể bản đồ cơ sở thượng xem sách lịch sử. Mà Gia Cát Lượng năm lần bắc phạt cùng Khương Duy chín phạt Trung Nguyên, là Quan Di xuyên qua trước nhiều lần nghiệm chứng quân sự sự kiện. Vì lẽ đó hần đối Hán Trung, Lũng Tây một vùng địa lý là hết sức quen thuộc —— thác vệ tinh cùng hiện đại đo vẽ bản đồ kỹ thuật phức, hần có thượng để thị giác.

Theo Quan gia tùy tùng dưới sự chỉ điểm của Quan Di đem to nhỏ nhất trí, nhưng chính diện nội dung không giống nhau hơn 500 khối tấm ván gỗ dựa theo nhất định trình tự từng cái liêu được, một bộ dài rộng các đặt sáu mươi mét rất cỡ lớn Ung Lương, Ích Châu bắc bộ địa đồ hoàn mỹ bày ra ở Khương Duy trước mặt.

"Đại tướng quân, Di ở phía sau, rất có nhân hạ. Vì lẽ đó căn cứ các loại dư đồ thư tịch, chế tác cái này Ung Lương ích bắc sa bàn. Di chưa bao giờ tự mình đi qua Ung Lương, vì lẽ đó trong này khó tránh khỏi có lỗi mâu thuẫn, kính xin đại tướng quân nhiều thông cảm. . . Ach. . . Đại tướng quân? Đại tướng quân?"

Đối với Khương Duy hiện tại ngó ra trạng thái, Quan Di biểu thị phi thường lý giải. Kêu hai tiếng xem Khương Duy không có phản ứng sau, Quan Di cũng là yên tĩnh lại, bồi tiếp Khương Duy tĩnh lặng nhìn bộ này tiêu hao hần hơn một năm nghiệp dư thời gian mới làm được đọc hết tâm huyết tác phẩm.

Qua thật lâu, tỉnh táo lại Khương Duy quay về Quan Di cung cung kính kính được rồi đại lễ: "Từ Phong thâm tình hậu nghị, duy ghi nhớ trong lòng."

"Không dám, Di có thể ở phía sau hưởng thụ vinh hoa, còn không phải lại gần đại tướng quân tại tiền tuyến phần khởi chiến đấu. Là đại tướng quân làm

ngân ấy việc nhỏ, thật sự không tính là gì."

"Này thật sự không phải cái gì việc nhỏ a,

Có cái này, ta Đại Hán tại Ung Lương tiến quân thì có như thần trợ rồi! Từ Phong, ta bắc phạt quân tướng sĩ, đều thiếu nợ người một phần ơn huệ lớn bằng trời a!"

"Di không dám nhận. Đại tướng quân, Di chưa bao giờ từng tới Ung Lương, vì lẽ đó trong này khả năng tồn tại sai lầm, kính xin đại tướng quân góp ý."

"Ha ha ha, Từ Phong quá khiêm tốn, duy vừa nãy qua loa nhìn một chút. Rõ ràng sai lầm là không có. Ngược lại, sửa lại rất nhiều duy trước đây nhận thức. A, thì ra là như vậy a, không trách Đặng Ngải lần trước có thể chiếm được tiên cơ. Nguyên đến địa hình nơi này là như vậy. . ."

"Đại tướng quân, Di còn muốn thỉnh giáo một chuyện."

"Từ Phong mời nói."

"Này Ngụy Văn Trường Tỷ Ngộ cốc kỳ mưu. . ."

"Há, Từ Phong cũng đổi cái này cảm thấy hứng thú a. A, như vậy làm sao. Để ta làm Hạ Hầu Mậu, người tới làm Ngụy Văn Trường. . ."

Sau đó một già một trẻ liền bắt đầu tại sa bàn thượng thay phiên đóng vai lên Hán Ngụy hai nước thống soái, đối Hán Ngụy hai nước hơn ba mươi năm đến Ung Lương khu vực chinh chiến tiến hành rồi phục bàn cùng suy diễn.

Làm xuyên việt giả, Quan Di nắm giữ ưu thế chính là: Hán phi thường rõ ràng Hán Ngụy hai nước quan chỉ huy mỗi trường chiến dịch thực lực, đến tiếp sau bộ đội vị trí, hơn nữa có xuyên qua trước nhiều lần tại diễn đàn cùng bàn phím chỉ huy gia môn cãi nhau trải qua. Bởi vậy, nói riêng về sa bàn tác chiến, Khương Duy lại không thể chiếm hết ưu thế.

"Ha ha ha, ha ha ha, Từ Phong đại tài! Đội người cùng bệ hạ mười năm ước hẹn hoàn thành, là có thể đến ta bắc phạt quân tới làm cái phó soái rồi!"

Từ Xuyên làm nền nhiều như vậy, cuối cùng cũng coi như để người người này tán thành ta địa đồ nhà quân sự thực lực.

Sau đó, Quan Di rốt cục lộ ra hân hoan này mục đích cuối cùng.

"Đại tướng quân, này Tư Mã gia hiện tại cơ bản đem Tào Ngụy triều đình thượng phản đối sức mạnh thanh quét sạch sẽ, để cho tiện nhà bọn họ soạn vị cướp ngôi, gần như ba năm rưỡi sau nên quy mô lớn tiến công ta Đại Hán chứ?"

"Hừm, Từ Phong hai năm trước phân tích ta đã biết được. Tại duy xem ra, việc này không phải khả năng, mà là nhất định!"

Nguyên lai người cũng biết a.

Thế nhưng, Khương Duy câu nói tiếp theo trấn Di lời đến không nhẹ: "Vì lẽ đó, chờ gần nhất hai năm tích trữ được rồi tiền lương sau, còn lại phải bắc phạt!"

Từ Xuyên người cái người điên này! Lão tử không phải không đồng ý bắc phạt, thế nhưng giống như người vậy tới tấp bắc phạt thật sự không được a! Năm năm phạt tám lần! Loại này tần suất Tào Ngụy thực lực quốc gia đều không chịu được, càng không nói đến Thục Hán như vậy tiểu quốc, nước yếu!

"Đại tướng quân, không bằng chúng ta đến cuối cùng một hồi suy diễn. Lần này, Di đến phần Tư Mã Chiêu?"

"Ồ? Thiện!"

"Đi tới nói binh lực, Tào Ngụy phòng binh bốn mươi, năm mươi vạn, Di vận dụng 10 vạn trở lên binh lực không quá phận chứ?"

"Đương nhiên. A, ta Đại Hán ứng đối mà nói, cơ động binh đoàn thêm Hán Trung binh đoàn, năm vạn người đi. Ân, hơn nữa Thành Đô cùng Nam Trung viện quân, tổng cộng bảy vạn người?"

Người bốn năm sau có cái rầm bảy vạn người, từ đầu tới đuôi trong tay người quân đội liền không có vượt qua 5 vạn. Bất quá lời này Quan Di không có cách nào nói rõ, cũng chỉ đành gật đầu tán thành.

"Hừm, ta nếu là Tư Mã Chiêu, làm lính phân ba đường. Một đường ba vạn người công Âm Bình, một đường ba vạn người công Vũ Đô, một đường năm vạn người công Hán Trung. Xin hỏi đại tướng quân ứng đối ra sao?"

"Lại chia quân công Âm Bình cùng Vũ Đô? Từ Phong a, điểm này có vấn đề: Tào Ngụy muốn công Âm Bình cùng Vũ Đô làm gì? Không đánh hạ Hán Trung mà nói, coi như Âm Bình cùng Vũ Đô đánh hạ, bọn họ lui binh sau cũng là không thủ được. Chính vì như thế, cho nên năm đó mặc kệ là Tào Chân vẫn là Tào Sảng, đều là tập trung một đường công Hán Trung."

"Không phải vậy, đại tướng quân, chính là bởi vì trước đây Tào Ngụy hai lần đơn công Hán Trung, làm cho quân ta có thể tập trung một chút tiến hành phòng thủ, vì lẽ đó thật muốn là Tư Mã Chiêu đến công ta, nhất định sẽ hấp thụ giáo huấn, nhiều đường tiến công, như thế tài năng phân tán quân ta không nhiều sức mạnh."

"Được rồi, nếu như vậy, Vũ Đô cùng Âm Bình ta không muốn, ta tập trung toàn lực phòng thủ Hán Trung."

Sau đó song phương suy diễn chủ yếu tập trung tại Hán Trung trình diễn, thế nhưng suy diễn kết quả là: Từ Trường An xuất phát Ngụy quân chủ lực không cách nào thông qua mỗi cái lối vào thung lũng. Từ Vũ Đô quận cánh tới được Ngụy quân chi đội công không được Dương An quan.

"Ha ha ha, Từ Phong. Ta Đại Hán có trùng hiểm chi cố. Chỉ cần chặn ở Hán Trung, kẻ địch là không làm gì được ta."

Từ Xuyên người cũng biết có trùng hiểm chi cố a. Có thể vì sao sau đó người lại chính mình từ bỏ này có lợi thiên nhiên địa hình đây?

Lúc này Quan Di đem đại biểu Đặng Ngải ba vạn người binh đánh cờ từ Dương An quan hạ lấy ra, hướng tây nam đầu cầu vẩy một cái. . .

"A, này ngược lại là cái vấn đề, bất quá lúc này Thành Đô viện quân chậm nhất cũng nên đến Kiếm Các chứ? Chỉ cần bảo vệ Kiếm Các, này một đội quân y nguyên không được tiến thêm!"

Từ Xuyên bốn năm sau nhân do nhiều nguyên nhân, Thành Đô chính phủ phản ứng có thể nói tốc độ rùa bò a. Nếu không là người một đường lùi tới Kiếm Các, Kiếm Các suýt chút nữa trực tiếp làm mất đi! Ai, thật là thống khổ, lời này cũng không cách nào nói a!

Quan Di suy nghĩ một chút, càng làm đại biểu Đặng Ngải chi đội binh đánh cờ đi tây nam vẩy vẩy, phóng tới ở đời sau tiếng tăm lừng lẫy Âm Bình trên đường nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Nhân sinh không như ý (3)

"Từ Phong a, nhưng không cho cùng ta lão già này chơi xấu a!"

"Đại tướng quân sao lại nói lời ấy?"

"Người đem Đặng Sĩ Tái 3 vạn binh lực đặt tới nơi này? Lớn như vậy nơi, một cái tên đều không có. Này liên ý vị này hơn bảy trăm dặm lộ trình, liền cái thôn trại đều không có. Đây căn bản không có đường a! Đây là chân chính tử địa! Đặng Sĩ Tái chính là duy ba mươi năm qua gặp Tào Ngụy mạnh nhất thống soái, làm sao có khả năng phạm loại này sai lầm?"

"Đại tướng quân, chính là bởi vì Đặng Sĩ Tái là Tào Ngụy mấy chục năm qua mạnh nhất thống soái, hẳn mới có như vậy quyết đoán làm ra như vậy cử động! Ngải xem, chỉ muốn đi ra này 700 dặm khu không người, mở miệng chính là Giang Du! Như thế, quân địch liền triệt để tránh khỏi Kiếm Các nơi hiểm yếu!"

"Ha ha ha ha ha, Từ Phong, người còn quá tuổi trẻ. Người làm tướng, lãnh binh đánh trận, thủ trùng chính là lương đạo. Loại này địa hình ba vạn người đi, vẫn chưa ra khỏi thạch lâm đến lương thực sẽ không có rồi! Coi như có thể đi ra, đỉnh trời cũng liền một hai ngàn người. Đối mặt Giang Du kiên thành, hào không nửa điểm uy hiếp!"

Nhưng là nhân gia Đặng Ngải chính là mang theo ba vạn người đi ra a! Từ Xuyên, lời này vẫn là không có cách nào nói.

"Đại tướng quân, ta là nói nếu như a, nếu như ta đi ra cơ chứ?"

"Hừm, được rồi. Ta liền để người tùy hứng lần này. Được rồi, coi như người đi ra, cũng là binh mệ hết lương chứ?"

"Cái này đương nhiên."

"Binh mệ hết lương đối mặt Giang Du kiên thành, đánh như thế nào đến hạ xuống? Chỉ cần Giang Du thành thủ vững năm ngày, chi bộ đội này còn là toàn quân chết hết!"

"Vậy vạn nhất Giang Du thủ tướng không đánh mà chạy đây?"

"Này? Cái nào có nhiều như vậy vạn nhất? Người từ này khu không người bỏ ra ngoài liền cực không hợp lý, làm sao có khả năng lại có Giang Du thủ tướng không đánh mà chạy?"

Mẹ nó lịch sử bản vị diện chính là nhiều như vậy chết tiết vạn nhất toàn bộ thành nhất vạn a!

"Đại tướng quân, lại đề ta một hồi. Có câu nói liêu địch từ khoan. Nay dù sao cũng là diệt quốc cuộc chiến. Phàm là đều muốn hướng về chỗ hồng nhiều suy nghĩ một chút."

". . . Được rồi, ngươi đưa nhỏ này a. Lão phu lại đề ngươi một lần. Được, bởi vì Giang Du thủ tướng không đánh mà chạy, quân địch chiếm Giang Du, hơn nữa thu được lượng lớn lương thảo. Ngươi có phải là ý này."

"Ừm"

"Vậy cũng không có gì ghê gớm. Ngươi xem a, quân địch hiện tại một mình tiến vào ta Đại Hán phúc địa, mà quân ta chủ lực nhưng là dọc theo Kiếm Các, Dương An quan, Hưng Thế thành phân bố. Vì lẽ đó, chỉ cần Thành Đô bên này phái ra khoảng một vạn người bộ đội, bảo vệ Giang Du mặt nam An Xương đình, quân địch liền không cách nào tiến vào bồn địa. Sau đó Kiếm Các chủ lực hồi viên, hai mặt giáp công, quân địch chỉ bộ đội này, vẫn là chỉ có toàn quân diệt!"

"Vậy vạn nhất Thành Đô quân đội thống soái là thắng ngu, không biết chiếm trước hiểm yếu đây?"

"Ngươi làm sao nhiều như vậy vạn nhất! Từ Phong, sa bàn suy diễn đều chiếu ngươi đây sao đến, còn suy diễn cái gì? Vừa nãy chúng ta phục bàn hưng thế cuộc chiến thời điểm ngươi có thể không giống như bây giờ bại lại a! Được rồi, ta lại đề ngươi một lần, coi như Thành Đô quân đội thống soái là thắng ngu, không thể chiếm trước đến An Xương đình. Vậy thì đi về phía nam lùi. . . Ân, quân địch tiến vào bồn địa sau lại thủ phủ thành đã không có ý nghĩa. Vậy thì thủ Miên Trúc đi, chỉ cần quân ta bảo vệ Miên Trúc, quân địch coi như tiến vào bồn địa cũng là không sao —— một mình thâm nhập quân địch không có lương đạo, không dám không gỡ xuống Miên Trúc liền xuyên thẳng Thành Đô—— Thành Đô mặt phía bắc còn có Lạc Thành, Lạc Thành thành phòng cảng là mạnh mẽ, không ở Miên Trúc đạt được đầy đủ tiền lương, quân địch là không còn dám đi về phía nam đi."

"Vậy vạn nhất. . . Àch, đại tướng quân tha thứ cho, Quan Di thật sự không phải có ý định tranh cãi."

Khương Duy đã bị tức đến nở nụ cười: "Tính toán rồi tính toán cái nào, ngươi liền kể tục vạn nhất đi. Nói, còn có cái gì vạn nhất?"

Có thể trong lịch sử chính là nhiều như vậy một phần vạn toàn bộ cũng làm cho Đặng Ngải đứng với a, ta mẹ nó cũng là khóc không ra nước mắt a. Nay Thục Hán nhiều lắm xui xẻo mới đứng với nhiều như vậy vạn nhất.

"Híc, vạn nhất cái này thống soái một ngu đến mức đề, lại chủ động xuất kích còn thất bại cơ chứ?"

"Cái kia cũng không sao, đến lúc này, ta Đại Hán Vĩnh An, Nam Trung viện binh cũng nên đến. Chỉ cần bảo vệ Lạc Thành, quân địch vẫn là chạy trốn không được toàn quân bị diệt kết cục —— Diêm Văn Bình, Hoắc Thiệu Tiên không phải là ngu xuẩn nha. Từ Phong, lần này ngươi cũng không có vạn nhất chứ?"

Diêm Vũ, Hoắc Dặc đương nhiên không phải ngu xuẩn, nhưng không chịu nổi Thục Hán triều đình một mảnh đầu hàng tiếng, Lưu Thiện bản thân ý chí cũng không đủ kiên định a. Quên đi, những câu nói này liền không cần phải nói. Nói chung, như thế suy diễn hạ xuống đến ra duy nhất kết luận chính là: Lịch sử bản vị trên mặt Đặng Ngải thực sự là đi rồi thiên đại đại vạn. Cùng Đặng Ngải so ra, các loại xuyên qua tiểu thuyết tác giả tại trong sách mở ngón tay vàng tính toán cái gì? Ngươi chính là mở bắp đùi vàng cùng Đặng Ngải so ra đều nhọc bạo! Nhân gia trực tiếp mời mặt trời vàng chư thiên che chở a!

"Đại tướng quân, xin thứ cho Di vừa nãy bại lại vô lễ, thực sự là đây là diệt quốc cuộc chiến, làm sao cẩn thận đều không quá đáng. Nếu là Tào Ngụy mấy năm sau thật sự quy mô lớn mà đến, kính xin đại tướng quân nhất định phải chú ý Âm Bình tiểu đạo phòng ngự."

"Hừm, ta biết rồi." —— ai, xem ngươi khẩu khí kia cùng ánh mắt, ngươi căn bản là không nghe lọt tai a!

"Hừm, bắt quá Từ Phong a, ngươi vừa nãy suy diễn, này quân địch một mình thâm nhập đúng là cho ta cảnh tỉnh. A, ngươi xem a, nhiều năm trước tới nay, Tào Ngụy một khi quy mô lớn tiến công, mặc kệ là thừa tướng, Ngụy Văn Trường, Vương Tử Quân, đều là nghĩ biện pháp đem kẻ địch che ở mỗi cái lối vào thung lũng ở ngoài. Như vậy an toàn thì an toàn, thế nhưng kẻ địch lui binh thời điểm cũng rất thông dong, chúng ta thu hoạch không sẽ rất lớn. Nếu là ta nhường ra Tà Cốc, Tỷ Ngộ cốc các mặt nam mở miệng, đem kẻ địch bỏ vào Hán Trung bồn địa bên trong đến. Sau đó dựa vào Hán Trung kiên thành cùng Dương An quan tiêu hao kẻ địch lương thảo. Đợi được kẻ địch lui binh thời điểm, ta liền sao chép hán đường lui, như vậy là có thể lần thứ hai đạt được giết địch mấy vạn đại thắng rồi!"

Đại gia ngươi! Thì ra như vậy tiểu gia nói với ngươi nhiều như vậy, lại nổi lên phản hiệu quả, đề ngươi cái kia "Dự địch thâm nhập" sách lược sớm ra lò? !

Vào lúc này Khương Duy càng nói càng hưng phấn: "Từ Phong ngươi xem a, nếu chúng ta từ bỏ mỗi cái lối vào thung lũng, cái kia tại mỗi cái lối vào thung lũng 1 vạn trọng binh liền không cần trường kỳ trú đóng ở trong đó hư hao lương thảo. Bọn họ hoàn toàn có thể tiến vào Hán Trung bồn địa trợ giúp dân chúng địa phương trồng trọt. Như vậy tính ra đến tiền lương một năm trong lúc đó liền không xuống mười lăm, mười sáu vạn thạch. Như thế, ta bắc phạt thời điểm lương thảo áp lực sẽ giảm thiểu rất nhiều. Không những như thế, chỉ cần ta bảo vệ Dương An quan, coi như Hán Trung làm mất đi cũng không có quan hệ gì. . . Ân, cái biện pháp này tốt!"

Cái gọi là lối vào thung lũng, chỉ chính là Tần Lĩnh bên trong nam bắc hướng đi vài đạo hẻm núi mở miệng. Tại cổ đại, Quan Trung Bình Nguyên cùng Hán Trung bồn địa trong lúc đó quy mô lớn giao thông, lựa chọn duy nhất chính là như là Tỷ Ngộ cốc, Tà Cốc, Cơ Cốc các vài đạo hẻm núi. Tào Ngụy nếu muốn đối Thục Hán Hán Trung dụng binh, nhất định phải đi này vài đạo hẻm núi. Vì lẽ đó tại đây chút hẻm núi phía nam mở miệng, Thục Hán trường kỳ đóng giữ một vạn người trở lên bộ đội tinh nhuệ.

Dương An quan, là Hán Trung mặt nam liền tiếp Từ Đồng quận cửa ải. Nếu như đem Hán Trung bốn địa so sánh một cái túi áo, cái kia lổ vào thung lũng, Dương An, lại như một cái túi áo hai con. Khương Duy ý tứ chính là: Thả ra vài đạo hẻm núi mở miệng, đem kẻ địch phóng tới Hán Trung bốn địa bên trong đến đánh! Mà vì để tránh cho quân địch lập tức tràn vào Từ Xuyên bốn địa, vậy sẽ phải phái trọng binh đóng giữ Dương An quan. Như vậy coi như Hán Trung đập nát cũng không liên quan —— kẻ địch vẫn là tiến vào không được Thành Đô bình nguyên, nơi đó mới đúng Thục Hán tinh hoa nguyên khí vị trí mà.

Tại lịch sử bản vị diện, ba năm sau Cảnh Diệu năm năm (262 năm), Khương Duy phát động lần thứ chín cũng là Thục Hán một lần cuối cùng bắc phạt. Vì làm hết sức tiết kiệm ra tiền lương cung đường bắc phạt quân, Khương Duy hướng về Lưu Thiện khởi thảo một phần tấu chương, nội dung chủ yếu chính là: Mở rộng mỗi cái lổ vào thung lũng, Tào Ngụy sau đó muốn tới tiến công, liền thả bọn họ tiến vào Hán Trung bốn địa đến đánh. Như thế, Thục Hán bình thường tài chính áp lực sẽ giảm giảm rất nhiều, thời chiến bởi chiến tuyến rút ngắn, sau đó cần áp lực cũng sẽ giảm giảm rất nhiều. Cùng với đối ứng nhưng là Tào Ngụy muốn gánh chịu vượt qua Tần Lĩnh chân núi phía bắc hậu cần áp lực —— sau đó chỉ cần bảo vệ Hán Trung bốn địa phía nam Dương An quan, Tào Ngụy cuối cùng chỉ có thể là hết lương lui binh —— vào lúc ấy chính là Thục Hán phản kích thời gian —— chiến công khẳng định so trước đây lớn hơn nhiều lắm!

Đáng tiếc, lịch sử bản vị diện diễn biến là: Kẻ địch là tiến vào Hán Trung bốn địa, bốn địa bên trong chủ yếu thành trì Thục Hán đều bảo vệ. Nhưng tối mấu chốt nhất Dương An quan nhưng bởi vì Tưởng Thụ làm phản mà không có bảo vệ. Kết quả Chung Hội đại quân phải ra chút ít nhân mã vây lại Thục Hán tại Hán Trung bốn địa kiên trì chống lại cứ điểm, bộ đội chủ lực như ong vỡ tổ dâng tới Kiếm Các. . .

Nhìn Khương Duy ở nơi đó khua tay múa chân đáng vẽ, Quan Di thống khổ ôm lấy đầu của mình. . .

Nhân sinh không như ý, mười chỉ ba chín a. Apollo đại thần a, người cũng không có yêu cầu ta cùng người đừng đừng đừng a. Coi như người có yêu cầu như thế, lão tử liễu mạng hoa cúc tàn cũng phải đem người hầu hạ phải cao hứng a. Nhưng là người vì sao liền cho ta cùng thế san đức kéo như thế dài ngoáy? Chúng ta nói, rõ ràng là thật sự, nhưng là mẹ nó không ai tin đây?

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Máu mới (1)

Giữa lúc Quan Di nhìn Khương Duy hưng hăng hưng phấn mà áo não không thôi thời điểm, một cái Khương phủ gia tướng vội vội vàng vàng chạy tới: "Xin chào gia chủ, Hán Thọ đình hầu, quý phủ người nhà trước tới báo tin, nói là Tôn phu nhân trên đường về nhà đột phát đau bụng, sợ là muốn sinh!"

"A? ! Đại tướng quân, Quan Di xin cáo lui!"

"Thiện, đây là đại sự. Từ Phong nhanh đi."

Trở ra Khương phủ, sớm có Quan gia người làm đem xe ngựa chuẩn bị kỹ càng. Lòng như lửa đốt Quan Di tự mình lái xe, nhanh chóng trở về nhà.

Đến chính mình trạch viện bên ngoài, Quan Di phát hiện đã vây quanh một đám người. Hoàng thái phu nhân, Ngô lão phu nhân, Liễu phu nhân, tất cả đều một bộ thiện kỳ thiện cầu khẩn hình. Mà Lưu Linh thì tại về mặt ân cần bên trong có vẻ cô đơn.

"Xin chào bà nội, mẫu thân, di nương, chị dâu, tình huống làm sao?"

"Bà đỡ đã tiến vào có một hồi. Ai, chỉ mong là cái nam hài!"

"Cái này, nam hài nữ hài cũng không đáng kể cái nào, mẹ con bình an là tốt rồi." Người hiện đại quan niệm, đại khái đều là như thế chứ.

Đột nhiên! Một tiếng to rõ trẻ con khóc ni non thanh từ trong phòng sinh truyền ra, tại mọi người không gì sánh được chờ đợi trong ánh mắt, ngoài phòng sinh nha hoàn nhanh chóng vọt ra: "Chúc mừng lão gia! Phu nhân sinh vị công tử! Mẹ con bình an!"

"Tổ tông phù hộ, tổ tông phù hộ, ta Quan gia lại có mới đàn ông!"

"Chúc mừng Thái phu nhân. . ."

Ồ? Tại sao phải chúc mừng Thái phu nhân? Gieo không phải là ta sao? Thụ thai sinh sản không phải vợ ta sao? Ai, tông pháp xã hội a.

Nhìn một đoàn lẫn nhau trí hạ cụ bà môn, Quan Di lắc lắc đầu: "Tiểu Thất, phái ra nhân thủ đi ngoại phủ đại nhân trong nhà báo tấn, nha, đúng rồi, đại tướng quân, Hữu Xa Kỵ tướng quân, Tây hương hầu gia, Vĩnh Xương đình hầu gia. . . Đều phái người đi một chuyến."

"Rồ! Nhỏ thì cũng phải chúc mừng gia chủ!"

"Ha ha ha, đa tạ rồi! Đúng rồi, thỉnh bên trong chủ sự quan nhất thống kê một thoáng, trong nhà gia tướng, nô tỳ, toàn bộ phát một ngàn văn tiền mừng!"

An bài xong những này, Quan Di mang theo lần đầu làm cha kích động, đi vào phòng sinh.

"Phu nhân, cực khổ rồi."

"Đây là phụ nhân nên có gốc rễ phân." Lượng lớn mắt máu dẫn đến sắc mặt trắng bệch Tiểu Tường quay về Quan Di vô lực cười cười: "Phu quân, người xem chúng ta hài tử giống ai?"

Tân sinh da dẻ đều là nhũ chung một chỗ, trừ ra một cái "Xấu" tự, căn bản phân biệt không được giống ai mà. Không qua ai Di vẫn là khẽ mỉm cười: "Như người."

Tiểu Tường rất hài lòng Quan Di trả lời: "Thiếp thân thỉnh phu quân là hài nhi gọi là."

"Ân, người này sinh tại đây, nhất định là phải tiếp tục là phục hưng Đại Hán cùng ta Quan gia mà phấn đấu. Liền gọi là Quan Phục đi."

Quan Di tại trong phòng sinh không thể chờ bao lâu, liền bị trong nhà cụ bà môn cho bỏ ra đến rồi. Cụ bà môn dồn dập trần thuật hiển kể hài tử muốn làm sao nuôi nấng mới tốt. Tốt có chết hay không trong nhà ba cái bà già đều là từng có sinh dục kinh nghiệm, đến nơi này không ai nhường ai, sau đó dứt khoát ồn ào lên. Quan Di nhìn âm âm gia đình, trong lòng vô hạn cảm xúc: Đây thực sự là đáng giá hẳn vì đó phấn đấu cũng không tiếc bất cứ giá nào đi bảo vệ đồ vật a.

Vì lẽ đó, lần đầu làm cha vui sướng cũng chính là cái kia một hồi, tiếp đó, còn phải liều mạng công tác!

"Gia chủ, đây là ngài trở về Thành Đô sau đến phủ trình bái thiếp. Tính toán 325 phân."

"Hừ hừ, hiện tại cửa nhà ta ở ngoài còn có bao nhiêu người chờ tiếp kiến a?"

Cổ đại xã hội là bày ở ngoài sáng đẳng cấp xã hội. Bình dân giai tầng nếu muốn nổi bật hơn mọi người, tại không cách nào dính dáng đến tam thân lục thích (chính là cửu tộc) các loại quan hệ thời điểm, đơn giản nhất cũng là tối bất đắc dĩ phương thức, chính là hướng về muốn cầu kiến quan chức gia tộc phòng trình bái thiếp.

Loại này bái thiếp, kỳ thực chính là cổ đại cầu chức ý hướng thư. Cần ở phía trên viết rõ tên của chính mình, tuổi tác, quê quán, am hiểu cái gì, sau đó sẽ nói khoác một thoáng chủ nhân, nói một phen ngưỡng mộ đại danh đã lâu, khát cầu vừa thấy chủng loại nói. Sau tại bái thiếp ở ngoài phụ thượng tài nghệ biểu diễn (văn chương, sách luận các loại.)

Cổ đại xã hội không có điện thoại điện thoại di động, liên lạc bất tiện. Vì lẽ đó loại này cầu chức bái thiếp còn có một cái quan trọng nhất nội dung: Ta (cầu chức giả) như vậy sẽ ở bao nhiêu ngày bên trong.

Mỗi ngày lúc nào đều đến ngài gia cửa phủ ở ngoài chờ đợi ngài tiếp kiến. Như vậy chủ nhân gia phòng gác cổng mới sẽ căn cứ bái thiếp thảo luận minh thời gian, hướng về chủ nhân của chính mình báo cáo, do chủ nhân sắp xếp thời gian tiếp kiến cầu chức giả.

Quan Di trở lại Thành Đô đã bốn ngày. Tại Quan Di kế hoạch ban đầu bên trong, tại hẳn vào triều bệ thấy thuật chức trước, là không chuẩn bị tiếp kiến đầu thiếp người. Vì lẽ đó đã sớm đề phòng gác cổng thông báo xuống: Ngày thứ tư, cũng chính là xế chiều hôm nay, hẳn bắt đầu tiếp kiến đầu thiếp người.

Hơn nữa nói như vậy, cầu chức giả bái thiếp bên trong đại thể là viết rõ trong vòng năm ngày ta sẽ cố định ở đâu cái đoạn đến ngài cửa nhà chờ đợi. Vì lẽ đó dù như thế nào, Quan Di từ ngày này trở đi nhất định phải bắt đầu tiếp kiến trình bái thiếp người —— dù cho chỉ thấy một cái cũng có thể, nhưng ngàn vạn không thể một cái cũng không thấy. Bằng không sẽ bị thế nhân cho rằng quá không có tình người, sau đó liền không người nào nguyện ý chủ động nương nhờ vào.

Bởi vậy, tuy rằng lần đầu làm cha, nội tâm tràn đầy đều là cái kia tã lót bên trong hài tử. Nhưng hẳn vẫn cứ đến thu thập tâm tình, tới đón thấy đầu thiếp giả.

Tuy rằng trong lòng hẳn rất rõ ràng: Tại hai ngày trước cùng Ích Châu phải triệt để lập trường rõ ràng sau, này đầu thiếp hơn ba trăm người bên trong, phòng chừng sẽ chạy hơn một nửa. Nhưng khi Quan gia phòng gác cổng một lần nữa đi ngoài cửa đình nghỉ mát thống kê một phen sau, hẳn vẫn cảm thấy rất khó chịu: Hiện tại tại cửa chờ tiếp kiến, chỉ có hai mươi bảy người rồi!

"Thôi, chỉ cần có người, phải thấy. Theo trình tự từng cái triệu kiến đi."

"Rồ!"

Sau đó đón lấy một canh giờ, Quan Di đều ở hết sức phiến muộn tâm tình bên trong vượt qua.

Một canh giờ hai giờ, 120 phút. Hẳn trong khoảng thời gian này thấy hai mươi người, bình quân mỗi người tiếp kiến thời gian sáu phần chung.

Không phải hấn cái giá đại không tôn trọng nhân tài, mà là những người này đều không cần dùng quá nhiều thời gian hầu hạ.

Người nói người gầy gò đến mức hai bên xương sườn đều có thể thấy rõ ràng, chỉ dưới bắp thịt đều héo rút đến không nhìn thấy, còn dám khoe khoang chính mình vũ lực kinh người, đây là chính người mù thể vẫn là ta mù đây? Được rồi, người nói người đói bụng rất lâu, nếu như có thể ăn cơm no mấy tháng, nhất định sẽ lại chán hùng phong. . . Cút! Liền cơ bản chiêu thức cũng không biết gia hỏa còn muốn tại đại gia trong nhà hỗn mấy tháng cơm no? !

Người nói người không có từng đọc Quân Tử cũng là thôi, liền Luận ngữ đều chỉ biết là hai, ba câu, cũng dám nói mình đầy bụng kinh luân? Được rồi, thời đại này trang giấy không có phổ cập, thư tịch truyền bá bất tiện, người không có đọc sách bao nhiêu ta cũng không trách người. Có thể kêu người cầm bút lông viết vài chữ, người lại tả đến xiêu xiêu vẹo vẹo, người cũng không cảm thấy ngại tự xưng chính mình là văn nhân? !

Trở lên những này, đều là không có tiếp thu đến chân chính giáo dục hoặc huấn luyện, thuần túy là muốn tìm vận may, lẫn vào hào môn kiếm cơm ăn cặn bã. . .

Cũng không phải là không có tài hoa. Nhưng then chốt là thái độ không chính xác. Nha vừa lên đến chính là "Xin hỏi quân hậu, Đại Hán quốc tiểu dân bản, làm sao có thể đối Tào Ngụy nhiều lần thảo phạt" luận điệu —— chuyện này căn bản là không phải xin vào dựa vào, mà là dựa vào cơ hội như vậy đến du thuyết hoặc là thuyết giáo giáo huấn hấn!

Như thế hơn một canh giờ làm hạ xuống, Quan Di triệt để không còn tính khí. Hấn xem như là rõ ràng, từ hấn nói rõ lập trường biểu thị cùng Ích Châu phái (phản chiến phái) niệ không tới một cái âm bên trong sau, Ích Châu phái cũng đã để bản thổ nhân tài kho đối với hấn tiến hành rồi phong sát —— trước kia hơn ba trăm người bên trong, phần lớn đều là Ích Châu bản địa sĩ tử, này một nhóm người khi hiểu được hấn chống đỡ bắc phạt chính trị chủ trương sau, tập thể đối với hấn tiến hành rồi chống lại.

"Thôi thôi, còn có bảy người có phải là, gọi bọn họ đồng thời đi vào!"

Rất không hợp quy củ phòng vấn phương pháp, phòng gác cổng hơi hơi chần chờ một chút, nhưng nhìn thấy chính mình gia chủ rất khó chịu về mặt, vẫn là cúi đầu chấp hành.

"Bản quan chính là Phù Lăng quận thái thú Quan Di, chư vị đều là mấy ngày trước tại bản quan quý phủ đầu bái thiếp người. Di trước tiên ở đây cảm ơn chư vị nể nang mặt mũi. Đón lấy bản quan nói ba câu nói, một, bản quan tuy rằng phản đối đại tướng quân như thế tới tập bắc phạt, nhưng bản quan là kiên định chống đỡ bắc phạt. Muốn nhập ta mạc, nhất định phải muốn chống đỡ bắc phạt.

Vì lẽ đó, nội tâm phản đối bắc phạt sĩ tử, có thể đi rồi. Hai, bản quan Phù Lăng quận, công việc vật do Quang lộc Đại phu đệ tử đặc ý Trần Thọ Trần Thừa Tộ cụ thể phụ trách, nếu là lấy chính vụ am hiểu làm lý do tại bản quan nơi này cầu sĩ, thỉnh chư vị đề tay lên ngực tự hỏi so với Trần Thừa Tộ làm sao? Nếu không cùng Trần Thừa Tộ một phần mười, cũng có thể đi rồi. Ba, bản quan nếu chống đỡ bắc phạt, sớm muộn cũng sẽ thân thương bắc phạt tiền tuyến. Chiến trận bên trên, đao thương không có mắt. Nếu là đối với mình vô nghệ không có có lòng tin, hoặc là nhân các loại nguyên nhân không thể hùng hồn chịu chết, cũng có thể đi rồi!

Bản quan không vì bản thân gì, chư vị ở đây cũng chờ đến khổ cực. Vì lẽ đó sau đó bản quan muốn ra ngoài thay y phục, vào lúc này phải đi, thỉnh đi phòng gác cổng nơi đó lấy 100 tiền làm nước trà chi tư. Bản quan thay y phục sau khi trở lại, còn ở lại chỗ này, chúng ta lại cần thận đàm luận!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Máu mới (2)

Một lát sau, Quan Di một lần nữa trở lại phòng tiếp khách thời điểm, quả nhiên không ra hấn sở liệu, hiện tại phòng tiếp khách chỉ còn dư lại hai người.

Bất quá hai người kia chỉ ít từ bên ngoài nhìn lên, đều không bình thường.

Một cái thân cao gần hai mét, bắp thịt thô đen, ngồi ở chỗ đó như một tòa tháp sắt. Một cái khác nhưng là vóc người cực kỳ cao gầy thon gầy, màu da thiên hắc, sống mũi cao thẳng —— điển hình người Khương hoặc là Di (dân tộc Di) người tướng mạo.

"Hai vị bây giờ còn có thể ở lại chỗ này, Quan Di đủ cảm thịnh tình. Cái kia xin mời hai vị tự giới thiệu mình một chút chứ? Ai đi tới?"

Hai cái ở lại phòng tiếp khách đầu thiếp người lẫn nhau đối diện một chút, một cái giọng ồm ồm thanh âm vang lên: "Tại hạ tới trước đi. Tại hạ họ Câu, tên Ninh, tự Bá Định. Ba Tây quận Hán Xương huyện người Đê. Sinh ở Diên Hi năm đầu. Tại hạ đối võ nghệ có chút tự tin, như quân hậu không vứt bỏ, nguyện làm quân hậu xông pha chiến đấu!"

Ân, xem cái tên này bề ngoài, huyết thái dương cao cao nhô lên, bắp thịt thô đen, hai tay khổng vũ mạnh mẽ. . . Thực sự là một cái vũ tướng bại hoại. Bất quá, họ Câu, Hán Xương người. . .

"Xin hỏi Bá Định, tiên Tả tướng quân Câu Phù Câu Hiếu Hưng là người người phương nào?"

"Chính là gia tổ."

"Cái kia lệnh tôn là. . ."

"Chính là phản tướng Câu An!"

Thì ra là như vậy a.

Cái gọi là trước tiên có Vương Câu, sau có Trương Liêu. Vương là Vương Bình, Câu là Câu Phù. Trương là Trương Dực, Liêu là Liêu Hóa. Hai vị trí đầu là Thục Hán trung kỳ đại tướng, sau hai vị là hậu kỳ đại tướng. Bốn người này có thể cùng nhau cũng xưng, bởi vậy có thể thấy được Câu Phù năng lực cùng địa vị.

Câu An là con trai của Câu Phù, Câu Phù tuổi già sau, Câu An thay thế phụ thân tiến vào Khương Duy cơ động binh đoàn, tùy tùng Khương Duy bắc phạt. Diên Hi mười hai năm (249 năm), Khương Duy tại Khúc Sơn cái này chiến lược yếu điểm xây dựng thành trì, sắp xếp Câu An trấn thủ —— lấy Khương Duy nguyên ý, nơi này là sau đó Thục Hán từ Lương Châu tiến vào Ung Châu ván cầu. Thế nhưng Tào Ngụy Ung Châu thứ sử Trần Thái lập tức nhìn thấu cái này cứ điểm chỗ trí mạng: Khoảng cách Thục Hán bản thổ quá xa, cứ điểm quy mô quá nhỏ, không cách nào tự cấp tự túc. Chỉ cần trường kỳ vây nhốt, đoạn tuyệt ngoại viện. Cái này cứ điểm tự sụp đổ!

Sự thực phát triển quả nhiên dường như Trần Thái sở liệu, tại Tào Ngụy chặn lại rồi Thục Hán viện binh sau, khúc thành lập tức lương, nước đoạn tuyệt. Thủ tướng Câu An không thể làm gì khác hơn là mở cửa thành đầu hàng.

Tại Quan Di người "xuyên việt" này xem ra, bản phương rơi vào hết đạn hết lương thực tuyệt cảnh, ngoại bộ trợ giúp lại triệt để đoạn tuyệt. Dưới tình huống như vậy đầu hàng thật sự không tính là gì. Nhưng ở ngay lúc đó Thục Hán chính quyền nhân sĩ nội bộ đến xem, này liền không có thể tha thứ: Chúng ta không phải quân Tào Ngụy gọi Tào Ngụy sao? Ta Đại Hán là thiên hạ chính sóc, làm sao có thể có Hán tướng đầu hàng Tào Ngụy đây? Cái gì? Người nói Di Lăng chỉ bại thời điểm Hoàng Quyền cũng đầu hàng Tào Ngụy? Vậy làm sao có thể như thế đây? Lúc đó chúng ta Đại Hán chủ yếu kẻ địch là Đông Ngô, Hoàng Quyền tại hoặc là Ngụy, hoặc là Ngô lưỡng nan lựa chọn hạ đầu hàng Tào Ngụy là có thể thông cảm được —— đương nhiên, đây chỉ là bày ở ngoài sáng nguyên nhân, nguyên nhân căn bản nhất là: Hoàng Quyền là sĩ đại phu, mà câu gia chỉ là Ba Tây quận dân tộc Đê cường hào.

Vì lẽ đó, Câu Phù nghe được tin tức này sau bị miễn cưỡng tức chết, liên đới Câu An mười một tuổi nhi tử cũng mất đi che chở, sinh hoạt biến đến mức dị thường gian nan. Đợi đến sau khi trưởng thành, Câu Ninh xuất sĩ thành vấn đề lớn: Tổ phụ đã tạ thế nhiều năm, phụ thân cũng tại Tào Ngụy một lần nữa có gia thất. Hẳn thành không ai quan không ai hỏi trẻ mồ côi!

"Như đến quân hậu không vứt bỏ, Câu Ninh nguyện làm quân hậu xông pha chiến đấu, ra sức trâu ngựa. Như ngày khác quân hậu có thể bắc phạt, Câu Ninh chỉ cầu có thể có được đâm phản tướng Câu An cơ hội. Như thế, thì chết cũng không tiếc!"

Quan Di nội tâm sâu sắc một tiếng thở dài: Cái này Câu Ninh, muốn. Không nói những cái khác, liền bộ này gần hai mét hùng tráng vóc người, mặc kệ võ nghệ đến cùng làm sao, nội tình liền đặt tại đó, hơi thêm huấn luyện chính là một thành viên bất thể ra đứng tướng.

Hắn chậm rãi quay về Câu Ninh đã mở miệng: "Bá Định, ta nói ba điểm. Số một, ta cũng không cảm thấy Câu An tại đầu loại tuyệt cảnh bên dưới đầu hàng có cái gì đáng thẹn, nếu đổi lại là ta ở cái này hoàn cảnh, như thế cũng là muốn đầu hàng. Lời này không phải an ủi người, chính là ra ta Quan gia cửa lớn, ta cũng như thế nói như vậy.

Thứ hai, cha của người xác thực không quang vinh, nhưng cũng không sỉ nhục. Sau đó tại ta dưới trướng làm việc, không cần có cái gì gánh nặng. Thứ ba, nếu là tương lai ta lĩnh quân bắc phạt, bọn người phụ tử chiến trận bên trên gặp gỡ, từng người chỉ kỷ bản phận là tốt rồi, không cần quá mức chấp nhất giết phụ chính danh."

Phòng tiếp khách trong khoảng thời gian ngắn rất yên tĩnh. Một lát sau, này như tháp sắt hán tử viên mất bắt đầu đồ lên, giấy lát, dĩ nhiên như đứa bé như vậy nước mắt dâng trào ra: "Đa tạ quân hậu thông cảm gia phụ ngày đó khó khăn, nhưng đáng tiếc, như quân hậu người như vậy, thực sự là quá ít rồi!"

Phát tiết bị đè nén gần mười năm cảm tình sau, Câu Ninh đứng dậy, sau đó đại lễ yết kiến: "Như thế, Câu Ninh mệnh liền giao cho quân hậu."

"Thiện, hôm nay ta đến một dừng sĩ rồi! Ân, vị này tráng sĩ, vừa này chậm đợi người, xin hãy tha lỗi. Hiện tại xin người tự giới thiệu mình một chút?"

"Rõ, tại hạ vốn là Hán Gia quận người Di, tính Ô Mông, tên A Mộc. Không tự. Sau đó cả nhà nhập diên Nam hương hầu (Đồng Quyết) trang viên, trở thành gia nô. Toại đổi họ Đồng, tự hiệu năm mươi sáu (Ngũ Thập Lục). Từ đó đặt tên Đồng Ngũ Lục. Nam hương hầu ra biết Từ Đông quận sau, đem tại hạ đuổi ra ngoài, không muốn tại hạ đi theo. Tại hạ liền như vậy thất nghiệp. Vì vậy đến đây quân Hậu phủ thượng đầu thiếp, hy vọng có thể chiếm được một chén cơm ăn."

"Đồng gia người? Là muốn phái đến nhà ta tới làm gian tế sao?" Đây là Quan Di nghe xong vị này Ô Mông A Mộc tự giới thiệu mình sau ý nghĩ đầu tiên.

Bất quá Đồng Quyết loại này cận bã coi là gì chứ? Như hắn như vậy chính khách một nắm tay một đám lớn. Mà ta như vậy có thể làm tiền người có thể không có mấy cái a. Cùng ta Quan Di so ra, đối với Thục Hán tới nói, ta mới càng có hơn không thể thay thế tính đi! Chỉ cần Lưu gia hoàng đế đầu không tú đầu, cũng khẳng định là bảo đảm ta không bảo đảm người a. Chỉ bằng điểm này, coi như người là gian tế ta cũng không sợ!

"Không biết A Mộc có cái gì có thể chỉ bảo Quan mẫu?" —— người bằng bản lĩnh gì thượng ta chỗ này ăn cơm đây?

Nghe được câu này, A Mộc có chút cục xúc bất an: "Quân hậu, tại hạ khi còn bé nhà nghèo, không có niệm bao nhiêu sách, cũng không có câu huynh như vậy võ nghệ. Chỉ là từ nhỏ theo phụ thân học một tay bộ ung, nẫu ung, huấn ung bản lĩnh. Năm đó Đồng Minh công tử chính là vừa ý tại đã hạ thủ nghệ, đem tại hạ rút là hầu cận vì đó huấn luyện phi ung. Lần này Nam hương hầu ra biết Từ Đồng quận, có người nói rất đại nguyên nhân là bởi vì Đồng Minh công tử duyên có. Vì lẽ đó. . . Đồng Minh công tử hầu cận gần như toàn bộ phân phát. . . Tại hạ chỉ có môn thủ nghệ này, hy vọng có thể đối quân hậu hữu dụng, nếu là quân hậu cảm giác rằng vô dụng. . . Tại hạ sớm muộn chết đối tại Thành Đô đầu đường."

Huấn luyện phi ung! Huấn luyện phi ung! Tuy rằng Ô Mông A Mộc còn ở phía dưới gần như cầu xin khẩn cầu Quan Di thu nhận giúp đỡ, thế nhưng vào lúc này tọa ở phía trên Quan Di trong lòng đã nổi lên cơn sóng thần!

"A Mộc đứng không, ta có tam vấn, nếu là ngươi đều có thể đáp đến để ta thỏa mãn, chén cơm này, ta cho ngươi rồi!"

"Rồi! Thỉnh quân hậu đặt câu hỏi."

"Số một, tại sao ngươi không đi cái khác quyền quý quý phù cầu chức, một mực chạy đến ta chỗ này?"

"Hồi bẩm quân hậu, Đồng Minh công tử cả ngày tại Thành Đô phi ung phi ngựa, lưu luyến Tần lâu Sở quán, danh tiếng xác thực không tốt. Lần này bởi vì duyên có của hần, Nam hương hầu không thể không ra tri Từ Đồng quận. Vì lẽ đó Đồng Minh công tử người ở bên cạnh, đều bị coi là ngộ chủ không rõ người. Tại hạ đi vài gia đại quan nhân quý phù đầu thiếp, liền bị tiếp kiến cơ hội đều không có. Còn có chính là. . ."

"Còn có cái gì?"

"Hai ngày trước quân hậu gia ngoài cửa có mấy trăm người đầu thiếp chờ đợi tiếp kiến, tại hạ căn bản là không dám đầu thiếp. Có thể gần nhất hai ngày quân hậu của người lập tức ít đi chín phần mười, tại hạ cảm giác rằng, ít như vậy người, chỉ ít có thể được đến gặp mặt quân hậu cơ hội. . . Tại hạ mạo phạm quân hậu."

"Ha ha ha ha ha ~~~ không sao, nhân tài chân chính, đủ để lấy đỉnh đầu ngàn. Nếu là gà đất chó sành, chính là 10 vạn trăm vạn, thì có ích lợi gì? Rất tốt, cái vấn đề này ta thỏa mãn, hạ một vấn đề, ngươi có biết hay không Nam hương hầu ra tri Từ Đồng quận, có một cái rất nguyên nhân trọng yếu là bản hầu phát lực?"

"Hoi có nghe thấy. Kỳ thực mấy ngày trước Đồng Minh công tử bên đường va chạm quân hậu tọa xe sự tình, tại hạ là nghe đồng bạn đã nói."

"Cái kia, nếu là bản hầu thu nhận ngươi. Ngươi liền xuất sĩ hại ngươi chủ cũ nhân gia, nội tâm có thể có bản khoản?"

A Mộc lẳng lẳng suy nghĩ một hồi, sau đó phi thường kiên định hồi đáp: "Không có!"

"Hừm, nói một chút lý do."

"Rõ, khởi bẩm quân hậu. tại hạ cùng phụ mẫu tại Hán Gia quận tuy rằng trải qua không tính rất tốt, nhưng ít ra là người tự do. Bởi vì gia phụ cùng tại hạ này một tay nuôi ung tài nghệ bị Đồng Minh công tử vừa ý, mới bị ép buộc nhập điện. Những này mà không đi nói hần, liền nói tại hạ bị phân phát sau, Đồng gia đối tại hạ vẫn chẳng quan tâm, liền đủ khiến tại hạ đối Đồng gia lại không lo lắng."

"Cha mẹ ngươi ở nơi nào?"

"Vẫn còn Thành Đô ngoài thành một bụi cỏ lều bên trong, không biết tương lai nơi nào đi."

"Thiện, vấn đề thứ hai bản hầu thỏa mãn. Một vấn đề cuối cùng, nếu là ngươi đáp đến để bản hầu thỏa mãn, không cần nói ngươi, cha mẹ ngươi bắt ăn cơm bản hầu cũng cho."

"Rõ, thỉnh quân hậu đặt câu hỏi."

"Hừm, này phi ung, có thể dùng đến thông tin sao?"

"Ngạch. . . Có hay không phi ung truyền tin tại hạ không biết. Nhưng ít ra tại hạ huấn luyện ra phi ung, chỉ có thể dùng cho đi săn, không thể dùng tới đưa tin." Nhìn thấy Quan Di trên mặt mình hiển lộ ra biểu tình thất vọng, A Mộc mau mau nói bổ sung: "Thế nhưng phi ung trừ ra đi săn, còn có thể dùng cho chiến trận bên trên. Nếu là hai quân lẫn nhau ẩn náu, có phi ung một phương, tất nhiên có thể sớm phát hiện đối phương! Còn có, quân hậu nói xa đó truyền tin, ung đã tính quá nặng, cũng không thích hợp. Nhưng có thể dùng chim bồ câu. Dùng bồ câu đưa tin, cổ đã có. Gia phụ cùng tại hạ, có thể là quân hậu nỗ lực thí chí!"

"Hừm, ngươi nói cũng rất có đạo lý. Được rồi, bản hầu thu nhận ngươi. Trờ lại đem cha mẹ ngươi mang đến, nếu là phụ thân ngươi xác thực như ngươi nói am hiểu nuôi ung huấn bồ câu, bản hầu cho các ngươi hai phụ tử gia tướng đãi ngộ."

"Đa tạ quân hậu, không, đa tạ gia chủ! Kính xin gia chủ ban xuống họ Quan cùng đánh số."

"Ô Mông A Mộc a." Hành quỹ lễ yết kiến A Mộc đột nhiên cảm thấy một cái mạnh mẽ bàn tay lớn đặt tại chính mình trên vai: "Có người có bản lĩnh, tại sao muốn dùng họ người khác đây? Cố gắng đi làm, ta tin tưởng, chúng có một ngày, ngươi sẽ làm Ô Mông cái họ này trở nên quang vinh!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Bố cục Giang Dương quận (1)

Quan Di tuy rằng mang theo Tả tướng quân chức vụ, tại trên cấp bậc đã tiến vào triều đình cao cấp quan chức hàng ngũ. Nhưng hán chân chính bản chức là Phù Lăng quận thái thú, lần này hồi Thành Đô công việc chủ yếu cũng là báo cáo công tác. Vì lẽ đó theo lý mà nói, báo cáo công tác xong xuôi sau hán nên hồi Phù Lăng đi tới. Hán cũng đang hoảng cho Lưu lão bản đánh báo cáo, nói lão đại ta phải đi về công tác. Thế nhưng Lưu lão bản hồi phục lần thứ hai công bố Lưu thị phụ tử tuy rằng có như vậy vấn đề như vậy, nhưng trước sau có một đám ngựa tử không rời không bỏ nguyên nhân: Người trở lại nhậm chức xin ta nhìn thấy, bất quá nghe nói lão bà người mới vừa sinh hài tử, người sẽ chờ con cái đầy tháng lại đi đi.

Đây chính là Thục Hán chính quyền để thần tử cảm thấy thoải mái địa phương. Tuy rằng Lưu Thiện tiên sinh hiện tại đây đầu đều là động làm sao để Quan Di cùng Tiều Tường cách duyên ý nghĩ, nhưng còn là phi thường săn sóc cho Quan Di thả nghỉ sinh.

Có thể lưu lại nhiều bồi bồi người nhà, Quan Di đương nhiên cao hứng. Nhưng cũng có buồn phiền địa phương: Lưu lão đại nhiều như vậy nhi tử đều phát ra thiệp mời. Chính mình nếu như bệ thấy xong liền bỏ của chạy lấy người tự nhiên không cần đi gặp. Nhưng là hiện tại có một tháng giả, dù như thế nào cũng phải đến thấy.

Cái thứ nhất đi gặp, đương nhiên là Thái tử Lưu Tuyền.

Lưu Thiện trưởng tử, Thục Hán Thái tử Lưu Tuyền sinh ở Kiến Hưng hai năm (224 năm), một năm này ba mươi sáu tuổi. Cái tên này lúc còn trẻ cũng là cái không an phận gấu con, cả ngày chuyện gì đều không làm, chính là yêu thích cười ngựa bắn tên. Nếu để cho như thế tự do tiếp tục phát triển, có thể sẽ trưởng thành lên thành một thành viên không sai vũ tướng.

Chỉ là đáng tiếc, hán là Thái tử, là trữ quân. Thục Hán toàn quốc trên dưới đều không cho phép hán hướng thuần vũ tướng phương hướng phát triển. Tại thế lực khắp nơi dưới sự kiên trì, Lưu Tuyền bị chuyển loan, thành một cái có tri thức hiểu lễ nghĩa, quy củ otaku.

Kẻ này lão sư là Tiều Chu, lão bà là Phí Y con gái. . . Được rồi, Quan Di tại Thái tử phù chịu rất lớn khinh thường, qua loa ăn qua một bữa cơm liền chạy trốn chết.

Còn lại cái gì An Định vương, Tây Hà vương, Tân Bình vương, Tân Hưng vương, Thượng Đảng vương, Quan Di cũng là ôm ứng phó thái độ đi đi dạo một vòng. Những người này có mơ ước trong tay mình thương phẩm—— xin lỗi, không cho, người có gan đến cắn ta. Có đối Quan Di võ công cảm thấy hứng thú—— đánh mấy cái man trại tính là gì vũ công a? Thôi đều thôi không ra Hoa nhi đến a.

Ngược lại những người này tại lịch sử bản vị diện đều rất thảm, cũng là Tây Hà vương mệnh khá một chút—— chết sớm, Thục Hán vong quốc trước hán liền ốm chết. Còn lại Thái tử chết ở Chung Hội chi loạn. Cái khác mấy cái, tại Tây Tấn làm hơn bốn mươi năm một gạo, sau đó tại Vĩnh Gia chi loạn (311 năm) bên trong bị đánh vào Lạc Dương người Hung Nô như giết mổ lợn như thế giết sạch sành sanh.

Duy nhất không giống, là Bắc Địa vương Lưu Kham.

Bất luận cái nào quen thuộc Tam quốc lịch sử người hiện đại, hầu như không có không đứng hùng hồn hùng liệt Bắc Địa vương thần thức than thở. Vì lẽ đó, Quan Di là ôm rất lớn kính ý cùng hứng thú đi bái phỏng Bắc Địa vương.

Sau đó, hiện thực đều là tàn khốc.

Tại Bắc Địa vương phủ, song phương ngồi vào chỗ của mình sau, Lưu Kham câu nói đầu tiên chính là: "Tả tướng quân, vì sao không tùy tùng đại tướng quân bắc phạt?"

Ach, tiểu lão đệ, người có hay không làm rõ tình hình a?

"Đại vương dung bẩm, thần tại hơn mười ngày trước vẫn là Quan gia duy nhất nam tử, việc cấp bách là vì Quan gia khai chi tán diệt. Bắc phạt, thần là chống đỡ cũng hướng về, mấy năm sau, nhất định sẽ tham gia bắc phạt."

"Lời này ngược lại cũng có lý, con trai độc nhất không làm lính mà."

Này là được rồi mà, vị này Vương gia vẫn là giảng đạo lý mà. Nhưng mà. . .

"Tả tướng quân tại Phù Lăng quận làm tốt lắm đại sự nghiệp, vì sao không hiến cho đi ra, làm cho cả Đại Hán đều càng thêm phú cường?"

"Híc, đại vương dung bầm. Thần tại Phù Lăng quận là làm một ít chuyện, nhưng những chuyện này hiệu quả còn không nhiều. Thần đã đem bộ phận sự tình chi tiết nhỏ hướng về Đãng Cừ quận quận trưởng mở ra, bước kế tiếp thần còn chuẩn bị đem Phù Lăng quận một ít tốt kinh nghiệm giao cho tân nhiệm Giang Dương quận thái thú Trương Tuấn Trương Lệnh Hành. Đại vương, này mở rộng việc, vẫn không thể nóng vội, muốn từng bước từng bước từ từ đi."

"Từ từ đi từ từ đi, ta Đại Hán đều lập quốc hơn ba mươi năm, vẫn là nhốt ở tại Ba Thục địa phương."

Không biết lúc nào mới có thể còn tại Cổ Đô a! Quả nhân có thể đứng là rất muốn sớm ngày nhìn thấy Bắc địa phong quang a!"

Đại ca, ngài nói tôi quá tốt rồi, ta dĩ nhiên không có gì để nói. Ta cũng rất gấp a, ta không nữa cố gắng một chút, bốn năm sau ngài liền muốn trước hết giết người nhà của chính mình, sau đó sẽ đi tai to tặc lớn bại trước tự sát.

"Tả tướng quân, vì sao thừa tướng, đại tướng quân tiêu tốn mấy chục năm công lao cũng không thể khắc lấy Trường An đây?"

"Tả tướng quân, nhìn khắp sách sử. Các đời các đời, thân vương ra trấn địa phương cũng không phải là không có tiền lệ mà, vì sao quả nhân hướng về phụ hoàng thỉnh chỉ đô đốc Hán Trung sẽ bị phụ hoàng nghiêm khắc quát lớn đây? Quả nhân tuyệt không cùng hoàng huynh tranh cướp Thái tử vị trí ý nghĩ xấu xa, quả nhân đứng là thay ta Đại Hán sốt ruột a!"

"Tả tướng quân, ngài tại phụ hoàng nơi nào chen mồm vào được. Nếu không ngài thượng bản tấu chương, trừ bọn ngài ra những này Nguyên Tùng hậu nhân, chúng ta những này thân vương cũng có thể ra biết ngoại quận a! Quả nhân là thật muốn làm việc a!"

"Tả tướng quân, ngài đối Đông Ngô thấy thế nào? Quả nhân cho rằng, lúc trước liền không nên cùng Đông Ngô ký kết minh ước. Những này Ngô chó từ từ ra xào trá, đầu đuôi hai đầu ở ngoài, không có một chút nào liêm sỉ có thể nói!"

...

Nguyên lai, đây là một cái đơn thuần người theo chủ nghĩa lý tưởng. Hơn nữa là đơn thuần đến đáng sợ! Quên đi, ngài vẫn là kẻ tục khi ngài một gao đi. Yên tâm, chỉ bằng đêm nay ngài căn bản không đề cập tới nhập cổ Phục Hưng xã sự tình thái độ, bốn năm sau ta sẽ cứu ngài.

Rất là phiền muộn từ Lưu Kham quý phủ về đến nhà, mệt mỏi xuống xe ngựa, còn chưa kịp thu thập tâm tình. Một cái cường tráng bóng đen đột nhiên từ bên trong góc chui ra, hướng về Quan Di mãnh xông lại.

Còn không có đến Quan Di có phản ứng, Câu Ninh thấp sát chuyển bóng người đã nhanh như tia chớp từ Quan Di sau lưng tránh ra, quạt hương bồ to bằng tay thanh như sét đánh vung ra, sau đó liền nghe thấy "Giữ gìn!" một tiếng, cái bóng đen này liền bị phiến đến góc tường đi tới.

"Bá Định dừng tay!" Dựa vào chính mình cửa đèn lồng vì ánh sáng, Quan Di đã thấy rõ người tới là ai: "Lệnh Hành, lúc nào hồi Thành Đô, làm gì lên lên lút lút?"

"Oa nha! Huynh trưởng, con này trâu hoang là ai? Lại lớn như vậy khí lực? Đến đến đến, cùng nhà ngài Trương gia tranh tài một phen làm sao?"

"Cái nào nói nhảm nhiều như vậy, vào nhà trước."

Quan Di đem Trương Tuấn mang tới thư phòng sau, Trương Tuấn lập tức rầm ngã quỵ ở mặt đất: "Huynh trưởng! Cứu ta!"

"Ồ? Ngài phạm vào chuyện gì? Ngài sẽ không chạy đến Từ Đồng đi đem Đồng Minh cho làm chứ?"

"Này! Tiểu đệ tại Phù Lăng nghe nói Đồng Minh đùa kia tại Thành Đô đầu đường lại dám cố ý xông tới huynh trưởng, xác thực cũng muốn đi đem tiểu tử kia cho làm. Có thể đây không phải là còn chưa kịp mà." Trương Tuấn cười ha ha nói xong câu đó sau mặt biến sắc, hai đầu gối đầu gối được rồi hai bước, tội nghiệp ôm lấy Quan Di hai chân: "Huynh trưởng, tiểu đệ tại Phù Lăng nhận được thánh chỉ, triều đình sắp xếp tiểu đệ đi Giang Dương quận cái kia thăm sơn cùng cốc làm thái thú, này thật đúng là muốn tiểu đệ mệnh a! Huynh trưởng nhất định phải cứu cứu ta a!"

"Từ Xuyên độc lĩnh một phương trăm dặm hầu ngài lại sợ làm? Lúc trước vì huynh tại Phù Lăng quận không phải nói cho ngài được rồi muốn đẩy ngài đi ra làm thái thú mà!"

"Huynh trưởng, cái này không giống nhau a. Ban đầu kế hoạch chúng ta chính là Ba Tây quận a. Chỗ đó tại ba năm quận bên trong, nhưng là chỉ đứng sau Ba quận a. Nhân khẩu đông đảo, cây ruộng quảng đại, tiểu đệ đi tới chính là hưởng phúc a. Nhưng là này Giang Dương quận, chỉ có ba cái huyện không nói, còn cùng đến đình đang vang. Tiểu đệ đi nơi nào, nên làm gì a?"

"Được rồi được rồi, thiếu ở nơi đó giả bộ đáng thương, không phải là nghĩ đến đánh vì huynh gió thu sao! Lời nói thật cũng nói cho ngài, xà phòng thơm, nến Cảnh Diệu, rượu trái cây, kem đánh răng, bàn chải đánh răng gì gì đó, ngài chạm cũng đừng nghĩ chạm!"

"Sao dám đánh những thứ đồ này chủ ý, chính là huynh trưởng đồng ý cho, tiểu đệ cũng không dám muốn a. Thật muốn cảm, Bá Diệu, Quốc uy bọn họ còn không xé ra ta. Lại nói tiểu đệ cũng là Phục Hưng xã cổ đồng a, há có chính mình đánh vỡ chính mình lưng đoạn đạo lý."

"Cái kia ngài muốn cái gì?"

"Khà khà, huynh trưởng, đem Thừa Tộ cùng đừng bá tặng cho tiểu đệ chứ. Ngài cũng biết, tiểu đệ là không có cái gì xử lý một quận công việc vật kiên

trì. Chuyện này cần phải Thừa Tộ không thể. Thừa Tộ không được mà nói, Lệnh Bá cũng là có thể a. Còn đừng bá, huynh trưởng a, nhà ta gia tổ cũng chết sớm a, phụ thân ta không ở trong quân thật nhiều năm, có thể không tìm được đừng bá loại kia trải qua nhiều lần bắt phạt còn có thể giả dựa ra đến lão cách a! Tiểu đệ đi tới Giang Dương quận, nói không chừng muốn cùng người Tung giao thiệp với, không có biết đánh nhau quận binh sao được!"

"Trước tiên nói rõ với ngươi, Lệnh Bá (Lý Mật) không thể để cho ngươi mang đi, đó là bệ hạ bày ở ngoài sáng giám thị vì huynh. Mấy năm qua, thật vất vả Lệnh Bá cơ bản tựa ở chúng ta bên này, rất nhiều việc đều giúp đỡ chúng ta giấu giếm. Lúc này Lệnh Bá đi rồi, thay đổi người đến Phù Lăng quận, vì huynh còn muốn lại đi hầu hạ, thăm dò. Cái kia nhiều phiền phức! Cho tới Thừa Tộ cùng đừng bá mà, bản thân bọn họ chỉ cần đồng ý, ta không có ý kiến."

"Thật chứ? ! Ha ha ha, vậy thì tốt. Tiểu đệ cái này Giang Dương thái thú nhưng là có thể tọa đến chắc chắn."

"Hừm, Thừa Tộ giúp ngươi quản dân, đừng bá giúp ngươi điều quân. Vậy ngươi làm gì?"

"Tiểu đệ là thái thú a, đương nhiên là lập ra Giang Dương quận phát triển quy hoạch điểm chính. Khả khả, huynh trưởng, ngươi là thương yêu nhất tiểu đệ, này Giang Dương quận điểm chính, trong lòng ngươi đã có quá mức chứ?"

"Hừm, nói đến đây cái, ta ngược lại thật ra có chút ý nghĩ. Như vậy đi, dung bệ hạ ân trọng, cho phép ta tại Thành Đô chờ Phục nhi trắng tròn sau lại về nhiệm sở, hiện tại kỳ nghỉ còn có mười mấy ngày. Ngươi trước hết để cho cha ngươi đem Thừa Tộ cùng đừng bá điều tới, sau đó ngươi cũng đi sở một cái tình huống. Vì huynh giả mạo sau hồi Phù Lăng quận nhất định phải từ ngươi nhiệm sở ra đi qua, đến lúc đó vì huynh lại cho ngươi bàn giao!"

"Đa tạ huynh trưởng. Hấp lưu, ạch, huynh trưởng, vừa nãy bên cạnh ngươi cái kia tráng hán, có thể không bỏ đi yêu thích. . . A !!!!!!!!!!!!! Huynh trưởng dùng tay, tiểu đệ sai rồi!"

Ta phát chương tiết thời điểm còn nhắc tới nói muốn thêm cái tác giả nói. Kết quả đã quên. Trương Tuấn đúng là con trai của Trương Bào, tại sử thực thượng chỉ có thể so Quan Di tuổi càng lớn hơn. Bởi vì Quan Di đã xấp xỉ tại mồ côi từ trong bụng mẹ. Mà Trương Bào so Quan Hưng chết sớm nhiều lắm. Vì để cho nhân vật chính làm lãnh tụ, vì lẽ đó đem Trương Tuấn tả là con trai của Trương Thiệu. . .

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Bồ cục Giang Dương quận (2)

Đưa đi Trương Tuấn, Quan Di tại trong phòng của mình chấp hai tay sau lưng nhiều lần đi rồi vài vòng sau hỏi: "Tiểu Thát, hiện tại là lúc nào?"

"Khởi bẩm gia chủ, hiện tại là giờ Tuất ba khắc."

Vẫn chưa tới chín giờ tối, chỉ mong này sẽ vẫn tới kịp.

"Lập tức chuẩn bị xe, ta muốn vào cung!"

Mới vừa từ một cái mỹ cơ trên bụng hạ xuống Lưu Thiện, lúc này còn chưa ngủ. Dù sao cũng là hơn năm mươi tuổi người, Tùng sự loại này kịch liệt vận động hậu thân thể rất là uể oải, nhưng càng là uể oải, càng phải tăng cường dinh dưỡng.

Vì lẽ đó vào lúc này Hoàng Hạo tự tay xé ra một tảng dày đặc mảnh lụa, lấy ra một cái Phù Lăng quận sinh sản "Thuốc tăng lực", Lưu Thiện tiên sinh liền lặc huyết cho nuốt xuống.

"Khởi bẩm bệ hạ, Hán Thọ đình hầu, Tả tướng quân Quan Di tại cung ở ngoài cầu kiến."

"Muộn như vậy, hán tới làm gì?"

"Nô tỳ cũng là như thế nói với Hán Thọ đình hầu, nhưng quân hậu nói, chỉ cần bệ hạ không có ngủ hạ, xin mời gặp hán một lần."

"Cái này quan người điên, từ sáng đến tối tận cho trăm gây phiền toái. Để hán tại tiền điện chờ đợi."

"Ày!"

Quan Di phi thường rõ ràng, làm thần tử. Trước đó không có hoàng đế chỉ thị hoặc là ước định. Lỗ mắng đêm khuya tại bên ngoài cửa cung cầu kiến hoàng đế là phi thường không tốt hành vi. Nhưng hần làm một tên yếm đảng phản tử, Quan Di phi thường nhớ rõ Hoàng Hạo một tháng ở trong là cái nào mấy ngày ban đêm muốn ở trong cung đang làm nhiệm vụ. Nếu là bỏ qua đêm nay, ít nhất muốn bỏ qua mười ngày —— hần chuyên cần làm thực sự quá lớn, không có Hoàng Hạo ở bên cạnh giúp đỡ, hần không nhất định nắm chắc thuyết phục Lưu Thiện. Hơn nữa chuyện này lại quyết tin tức không thể rò rỉ ra, chỉ có thể là đêm khuya vào cung.

Vốn là dựa theo Quan Di kế hoạch, trong tương lai ba năm bên trong, công việc chủ yếu của hần chính là mở rộng sinh sản, tích tụ nhân khẩu, sau đó bạo binh. Cuối cùng tại năm thứ tư ứng đối Tào Ngụy diệt quốc cuộc chiến. Tại cái kế hoạch này bên trong, hần phi thường cần Ba Tây quận chống đỡ: Phù Lăng quận số lượng nhân khẩu thực sự quá nhỏ, hoàn cảnh địa lý thực sự hồng bét. Ngăn ngăn ba năm trong lúc đó, chỉ dựa vào Phù Lăng quận một quận sức mạnh, hần không cách nào bạo binh, cũng không cách nào thực hiện lương thực tự cấp. Mà Ba Tây quận số lượng nhân khẩu khổng lồ, hoàn cảnh địa lý tuy rằng không sánh được Thành Đô bao la bát ngát, nhưng ít ra có thể khai khẩn đất hoang rất nhiều. Chỉ cần Phù Lăng quận bên này có thể cung cấp đầy đủ tài chính chống đỡ, hơn nữa Nam Trung, Ngũ Khê man thậm chí Đông Ngô Kinh Châu mua nhân khẩu, hần nắm chắc tại Tào Ngụy khuyh quốc mà đến trước, thực hiện lương thực tự cấp —— trong tương lai ba năm, Phục Hưng xã tại Phù Lăng quận sản nghiệp lợi nhuận Quan Di nắm chắc chỉ ít tăng trưởng gấp mười lần, nhưng cũng không cách nào thực hiện lương thực tự cấp. Mà một khi chiến sự vừa mở, này đơn thuần dựa vào đối ngoại mua lương thực phương pháp liên tràn ngập sự không chắc chắn, đây là Quan Di không cách nào khoan dung —— dù sao đây không phải là trò chơi, không thể đọc đường làm lại.

Đáng tiếc, người tính không bằng trời tính, dù sao Thục Hán không phải hần đương gia. Nếu như nói hai năm rưỡi trước đây Lưu Thiện, Trần Chi, Hoàng Hạo bọn người cảm giác rằng Phù Lăng quận như thế một cái hẻo lánh tiểu quận, coi như Quan Di đem hần làm nát cũng không ảnh hưởng toàn cục. Cái kia Ba Tây quận chưa quản nhận lệnh liền phải thận trọng nhiều lắm —— đây là quận lớn!

Kết quả Trương Tuân bị sắp xếp đến Giang Dương quận, cái này quận có cái thời đại này có thể lượng lớn khai thác cũng đối lấy vô số tiền tài tài nguyên —— muối! Nhưng vật này kỳ thực cũng không phải trong những năm gần đây Quan Di muốn, hần muốn chính là người! Mà chỉ có ba cái huyện Giang Dương quận chính phủ dân sách thượng có bao nhiêu người đây? 2 vạn lẻ. So hai năm trước Phù Lăng quận còn thiếu.

Vì lẽ đó, hần cũng chỉ có đâm lao phải theo lao, mặt khác nghĩ biện pháp phát triển Giang Dương quận.

Muốn phát triển Giang Dương quận, kỳ thực rất đơn giản, chính là quy mô hóa phát triển muối nghiệp. Quan Di kế hoạch tại trong vòng ba năm đem Giang Dương quận diêm trường quy mô tận lực sử dụng tốt nhất, cố gắng nuôi sống một vạn người trở lên diêm trường công nhân công nghiệp.

Bởi nông nghiệp kinh tế phân tán tính, nông dân kỷ luật tính cùng tổ chức tính là tương đối kém, đem nông dân huấn luyện thành hợp lệ binh lính, cần phải hao phí thời gian tương đối dài không nói, đánh đổi cũng khá lớn —— người chiêu một cái nông dân làm binh sĩ, liền mang ý nghĩa người trừ ra phải nuôi một người lính ở ngoài, chỉ ít còn ít hơn mười mẫu thu vào. Mà công nhân liền không giống nhau, công nhân kỷ luật tính cùng tổ chức tính là tốt hơn —— không phải vậy không có cách nào có thứ tự công tác.

Đem một cái công nhân huấn luyện thành binh sĩ một mặt là thời gian so sánh ngắn, mặt khác là đánh đổi khá là nhỏ: Quy mô lớn sản nghiệp nhà xưởng, công nhân đều là tự tập cùng nhau. Ban ngày sinh sản, buổi tối hoặc là ngày lễ thời điểm là có thể tập trung huấn luyện. Cứ như vậy, Quan Di hoàn toàn có thể tăng binh tại dân, đến năm thứ tư, này hơn một vạn công nhân công nghiệp, trực tiếp là có thể kéo ra chiến trường.

Thế nhưng muốn thực hiện như vậy mục tiêu, cái kia liền cần thiết thực đem tương lai Giang Dương quận hết thảy diêm trường hoàn toàn nắm giữ trong lòng bàn tay. Mà này, lại là cùng Thục Hán hiện hành muối chính xung đột lẫn nhau.

Trung Hoa muối chính mấy ngàn năm qua biến hóa vạn ngàn, nhưng ở Minh Thanh mở bên trong pháp xuất hiện trước, tổng nói đến không ngoài ba loại.

Một loại là toàn bộ độc quyền chế: Quốc gia chứng không hết thảy diêm trường, sinh sản, vận tải, tiêu thụ, toàn bộ do quốc gia phụ trách. Loại này chế độ, chỗ tốt tại với quốc gia có thể thông qua toàn bộ hành trình đem khổng, đem muối ăn giá cả định cực cao, dùng hết khả năng cướp đoạt dân chúng miếng đồng. Mà chỗ hỏng nhưng là thấp hiệu, hủ bại, đề cao muối lậu.

Một loại là tự trường trưng thuế chế: Quốc gia phái ra quan chức nhập trú các muối trường. Diêm trường sinh sản do tư nhân phụ trách, muối sản xuất ra sau, quốc gia quan chức tại diêm trường bên trong liền đem thuế muối cho trưng thu. Còn lại vận tải, tiêu thụ gì đó quốc gia hết thảy mặc kệ. Làm như vậy chỗ tốt là sinh sản hiệu suất cao, muối lậu cơ bản tuyệt tích. Chỗ hỏng nhưng là quốc gia bắt được tương đối hơi ít.

Loại thứ ba nhưng là tự trường độc quyền chế. Diêm trường sinh sản quy tư nhân hết thảy, muối sản xuất ra sau, lấy cố định giá cả toàn bộ bán cho quốc gia. Sau đó muối thương đến diêm trường hướng về quốc gia mua, mua sau muối thương chính mình phụ trách vận tải, tiêu thụ. Làm như vậy chỗ tốt là quốc gia vững vàng kiểm lấy chênh lệch giá, lợi ích được bảo đảm. Mà nhà sản xuất, bán ra thương cũng so sánh có tính tích cực.

Mà Thục Hán muối chính là loại nào đây? Thật không tiện cực kỳ, là Quan Di không thích nhất "Toàn bộ độc quyền chế" —— sinh sản, vận tải, tiêu thụ, đều do quốc gia toàn quyền chứng không, tư nhân không cho phép nhúng tay —— không riêng là Thục Hán, Tào Ngụy, Đông Ngô, tất cả đều là như vậy —— không có phải làm pháp, quốc gia trường kỳ nằm ở trạng thái chiến tranh, cần nhiều tiền hơn cung đường quân thường trực.

"Thần Quan Di bá kiến bệ hạ. Đêm khuya quấy rầy bệ hạ, tội chết tội chết!"

"Hừ, Tà tướng quân, người cũng biết quấy rối bệ hạ a. Tội chết tuy nói không đến nỗi, nhưng người không nói ra cái đạo lý đến, không cần nói bệ hạ, chúng ta cũng nhiều không được người!"

Bí mật hướng Hoàng Hạo làm mất đi một cái cảm kích ánh mắt, Quan Di phục hạ thân tử: "Bệ hạ, thần có một pháp, có thể dùng Giang Dương quận trong vòng ba năm đại trị, cũng hằng năm thu lợi 1 tỉ!"

Trước một câu "Giang Dương quận ba năm đại trị" Lưu Thiện cùng Hoàng Hạo chỉ là bèn nhìn nhau cười: Liền biết người đây cái Nguyên Tùng phái lãnh tụ sẽ không không chăm sóc tiểu đệ của người. Nhưng một câu tiếp theo "Hàng năm thu lợi 1 tỉ" liền để Lưu Thiện cùng Hoàng Hạo không thể bình tĩnh.

Một năm 1 tỉ tiền là cái khái niệm gì đây? Dựa theo hiện tại Thục Hán quốc nội giá gạo, một thạch thoát xác tính mét bán lẻ giá là 150 tiền. 1 tỉ tiền là có thể mua 660 vạn thạch lương thực —— đầy đủ Thục Hán toàn bộ dân sách thượng nhân khẩu ăn hơn nửa năm còn có dư!

Lưu Thiện chớp mắt một cái, Hoàng Hạo lập tức đứng dậy quay về bên trong gian phòng mấy cái tiểu hoạn quan nói: "Điều cho chúng ta rút ra ngoài, tại cửa cần thận trọng chú ý, nếu là đêm nay Tả tướng quân nói có một câu nói tiết lộ đi ra ngoài, các người còn có người nhà của các người, liền toàn cũng không muốn sống!"

Bình lui tả hữu sau, Lưu Thiện mạnh mẽ đẩy Quan Di nói: "Cẩn thận nói đến, nếu là người dám lừa trăm, đừng trách trăm không niệm tình xưa!"

"Chuyện lớn như vậy, sao dám lừa gạt bệ hạ. Bệ hạ, này Giang Dương quận có một nơi, lòng đất có gần như vô cùng vô tận nước chất. . ."

...

"Coi như người nói đều là sự thực, nhưng là quốc gia muối chính tự có thành pháp, người làm sao có thể muốn trăm đáp ứng người để này diêm trường do Phục Hưng xã chủ quản đây?"

Quan Di rõ ràng cảm thấy, khi hắn đưa ra tương lai Giang Dương quận khai thác ra diêm trường sau, sinh sản, tiêu thụ quyền yếu giao cho Phục Hưng xã thời điểm, Lưu Thiện trong mắt có chột lóe lên sát cơ.

"Bệ hạ, thần lý do có ba, thứ nhất, này Giang Dương quận diêm trường nếu như thật sự triệt để khai thác, ra muối lượng tuyệt đối là con số trên trời, lớn như vậy sản lượng, bệ hạ yên tâm giao cho ai đây?"

Lưu Thiện vẫn không có trả lời, Hoàng Hạo đã đã mở miệng: "Bệ hạ, Tả tướng quân nói có đạo lý. Từ Diên Hi mười sáu từ năm đó, toàn quốc bốn mươi mốt diêm trường, có ba mươi chín sản xuất hàng năm đều đang giảm xuống. Mà hết thảy diêm trường quan chức nhà riêng, trang viên quy mô nhưng càng lúc càng lớn. Quốc gia trao đổi muối thu vào, đã từ Diên Hi mười sáu năm trước hàng năm bốn trăm triệu tiền rơi xuống năm ngoài 130 triệu tiền. "

Có thể nói, toàn bộ độc quyền chế nhất định sẽ sinh sôi lượng lớn hủ bại. Mà Diên Hi mười sáu năm là gì niên đại đây? Phí Y bị đâm bỏ mình. Thiếu hụt có uy vọng quan chức cao áp, cái này chế độ tai hại nhất thời thả e rằng cùng đại —— đương nhiệm Ba Tây quận thái thú Lưu Cán, là Thục Hán chủ yếu muối chính quan chức một trong, ở đời sau đánh giá bên trong, liền phi thường sáng tỏ vạch ra: Đây là một đại tham quan.

Hơn nữa Thục Hán bị ai còn ở chỗ: Đối với Ích Châu bản thổ hào tộc tới nói, bọn họ phi thường phi thường không thích Thục Hán cái này chính quyền. Vì lẽ đó toàn bộ độc quyền chế tại Thục Hán cái này cơ sở nghiêm trọng mâu thuẫn trung ương quốc gia bên trong, còn đề cao ra lượng lớn tư buồn muối.

"Nói điều thứ hai lý do."

"Ày, bệ hạ. Quốc gia như có thể cải cách muối pháp, thực hành tự trường độc quyền chế. Thì quốc gia thu vào là ổn định, sẽ không bởi vì quan lại giờ trò mà tổn thất quá nhiều. Hơn nữa phụ trách vận tải, tiêu thụ quan chức, quân đội là có thể cắt đi, giảm thiểu lượng lớn chi ra. Quan trọng hơn chính là, bách tính sẽ không được khuyết muối nỗi khổ. Đây là cực kỳ thiện chính. Bệ hạ như hành phương pháp này, thì bách tính tất đối bệ hạ mang ơn đội nghĩa."

Thục Hán bách tính khổ a. Chính phủ toàn bộ hành trình đem không muối ăn sinh sản, vận tải, tiêu thụ, đem giá cả định bay lên thiên —— Đông Hán quá năm thường, muối ăn thụ giá là mỗi thạch 400 tiền, hiện tại Thục Hán quốc nội muối giá là bao nhiêu đây? 1,200 tiền! Như thế thái quá giá cả, dẫn đến Thục Hán bách tính phổ biến muối ăn lượng không đủ —— vì lẽ đó Đông Ngô sứ giả đều nói Thục Hán quốc nội "Dân có món ăn".

"Hừ, e sợ dân chúng còn nói đây là đề nghị của Gia Cát Tư Viễn đi. Lý do thứ ba đây?"

"Bệ hạ, Phục Hưng xã thành lập ước nguyên ban đầu là phục hưng Đại Hán. Vì lẽ đó Phục Hưng xã không riêng là chúng ta những này Nguyên Tùng hậu nhân, cũng là bệ hạ. Hiện tại, thần đại biểu Phục Hưng xã mời bệ hạ nhập cổ phục hưng muối nghiệp, cổ phần này mà, bệ hạ bảy phần mười, Trung thường thị một thành, chúng thần tổng cộng chiếm hai phần mười, khỏe không?"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Bố cục Giang Dương quận (3)

Trên thực tế, Trương Tuấn từ Thành Đô xuất phát chênh lệch thời gian điểm so Quan Di còn muốn muộn.

Làm hiện nay mới thôi Trương gia đòi thứ ba duy nhất đàn ông, đang nhìn đến Quan gia có đòi thứ bốn sau, Trương Thiệu cũng bắt đầu sốt ruột. Thừa dịp Trương Tuấn lần này hỏi Thành Đô, Trương Thiệu thay nhĩ từ hướng về hoàng đế mời ra mắt giả.

Vào lúc này Trương Tuấn so hai năm rưỡi trước Quan Di muốn nổi tiếng hơn nhiều.

Đầu tiên, nhân gia phụ thân không giống phụ thân của Quan Di Quan Hưng như vậy, đã treo mấy chục năm. Trương Thiệu là Thượng thư phó xạ, chân chính có thể ảnh hưởng triều đình quyết sách quan lớn. Thứ yếu, Trương Tuấn cô là hoàng hậu! Thứ ba, Trương Tuấn là Phục Hưng xã cổ đông lớn, tiền tuyệt đối không thiếu. Thứ tư, tuy rằng Trương Tuấn hiện tại chỉ là quân ba cái huyện hạ quận thái thú, nhưng mà cũng là thái thú! Hai mươi ba tuổi quận thái thú, toàn Thực Hán hiện tại cũng là một cái như vậy!

Vì lẽ đó, cùng Quan Di hôn nhân dù sao cũng hơi bất đắc dĩ so ra, Trương Tuấn chuẩn bị cưới vợ tin tức một truyền sau khi đi ra ngoài, Trương gia cửa lớn trong nháy mắt bị các đường bà mối cho nổ mất!

"Người người này a, như thế làm không phải bẫy ta mà! Lúc này nhị thúc không chắc đang mắng ta đây."

Ngưu Bì huyện bến đò, Quan Di đội tàu đã chạy khỏi bến tàu. Đi theo nhân viên kỳ thực cũng không coi là nhiều, trừ ra Quan Tiểu Thất các người nhà họ Quan bên ngoài, còn có mới chiêu thị vệ trưởng Câu Ninh, trong kế hoạch bỏ câu đưa thư bồi dưỡng sư Ô Mông A Mộc phụ tử bọn người. Đây vốn là đúng là bình thường, nhưng để Quan Di không nói gì chính là, Trương Tuấn mượn tiền đưa danh nghĩa từ Thành Đô chạy ra, đến Ngưu Bì sau lại không trở về, trực tiếp lôi kéo Trương gia mười mấy gia tướng lên Quan Di thuyền.

"Này! Huynh trưởng, tiểu đệ hiện tại đây đầu nghĩ tới đều là làm sao đem ta Giang Dương quận làm tốt, cái nào có hứng thú đi làm những thứ đó. Lại nói, thông qua lần này tới cửa cầu thân còn nhỏ đệ xem như là rõ ràng cái đạo lý, đại trưởng phu chỉ cần có thể kiến công lập nghiệp, hà hoạn không thể? ! Nếu như tiểu đệ hiện tại vẫn là cùng hơn hai năm trước đây một cái dạng, ngày hôm nay sẽ có nhiều người như vậy để van cầu thân mà! Ngài xem, liền Phí Thừa, Đồng Quyết cái kia hai cái lão bắt từ đầu mặt dày phái người tới cửa cầu hôn. Hắn Phí gia không phải cũng muốn học ta Trương gia, hai tỷ muội đều gả cho Thái tử sao? Đây sẽ nghĩ như thế nào đem muội muội gả cho ta? Cho tới cái kia Đồng gia liền càng không biết xấu hổ, hắn là ta Phục Hưng xã từ địch a! Ta Phục Hưng xã trên dưới làm sao có khả năng cùng nhà bọn họ kết thân? Huống chi Đồng gia tiểu thư mới bao lớn? Năm nay tháng mười một mới mười ba! Ta có cái kia cảm thú mà!"

Nhà các người Trương Phi Trương tam gia chính là cái cảm thú, năm đó Hạ Hầu Uyên đường cháu gái ra ngoài nhặt bó củi, kết quả bị nhà các người Trương tam gia cho đoạt làm áp trại phu nhân —— giống như khi đó Hạ Hầu phu nhân cũng chỉ là hơn mười tuổi đi!

"Ừ, nhiều như vậy gia thiên kim tiểu thư, người liền không có một cái thấy vừa mắt?"

"Ta nào có huynh trưởng tốt như vậy phúc khí, đính hôn trước còn có thể song phương gặp mặt nói một chút? Tính toán rồi, bản quan đi tới Giang Dương quận, đi người Tung trại chọn một cái đi!"

Ai, gia truyền a, nhà các người quả thật có cái này gia truyền.

"Vậy người như thế chạy cũng không phải cái sự tình a, nhị thúc phát hỏa đúng là việc nhỏ. Ngược lại ta cũng bị người lừa quen rồi, cái này cũng không đáng kể. Thế nhưng người không thể liền như thế đi Giang Dương quận tiền nhiệm a, người nhận lệnh văn kiện đây? Mạc phủ nhân viên đâu?"

"Khả khả." Trương Tuấn tiện tiện nở nụ cười, xoay người liền từ trong lòng mò đi ra triều đình nhận lệnh văn kiện: "Văn kiện ở đây, tiểu đệ sớm có dự mưu."

"Người mạc phủ đây? Vốn là lấy nhị thúc giao thiệp, vì người dựng một cái tình xảo mạc phủ hoàn toàn không là vấn đề. Người chỉ cần dâng hoàng tại Thành Đô nhiều chờ một hai tháng là tốt rồi. Kết quả đây? Người cần phải hiểu rõ, Giang Dương quận đương nhiệm thái thú Mã Bình, chính là Cái Chi anh họ. Kết quả Cái Chi tại Phù Lăng quận gian nan trần trọc chín năm, này Mã Bình căn bản chẳng quan tâm, có thể thấy được không phải dễ tiếp xúc người. Đây giao tiếp sự tình người có thể muốn ngàn vạn thận trọng a."

"Này! Cái này càng dễ bàn hơn, đây không phải là có huynh trưởng tại mà. Ai nha!"

"Đầu người bên trong đều là gì a? Bản quan thân là Phù Lăng quận thái thú, làm sao có thể có tư cách đi thăm dò Giang Dương quận món nợ?"

"A! Vậy làm sao bây giờ? Huynh trưởng, người có thể phải cứu ta! Thành Đô ta là không trở về, nhưng Giang Dương quận cũng phải nhanh một chút tiếp nhận!"

"Thật là một vô lại! Thôi, chúng ta trước tiên không đi giao tiếp. Chúng ta tiến vào Giang Dương quận sau, liền tại Hán An rời thuyền, sau đó vì huynh dẫn người đi một chỗ. Phù Lăng bên kia vì huynh phái người thúc thúc một chút dừng bá cùng Thừa Tộ."

"Ha ha ha, tiểu đệ liền biết huynh trưởng sẽ không mặc kệ ta! Chúng ta tại Hán An rời thuyền sau đi chỗ nào?"

Giang Dương quận, thuộc hạ ba huyện. Ba huyện cơ bản hiện một đường thẳng sắp xếp: Phía bắc là Hán An huyện, huyện thành vị trí khu vực cơ bản cùng 21 thế kỷ tỉnh Tứ Xuyên nội giang nội thành trùng hợp. Trung gian là quận trị vị trí Giang Dương huyện, cũng chính là 21 thế kỷ tỉnh Tứ Xuyên Lư Châu thị. Đông nam quả thực là huyện Phù Tiết, huyện thành vị trí chỗ ở cơ bản tại 21 thế kỷ Lư Châu thị Hiệp Giang huyện thành khu bên trong phạm vi.

Hậu thế nội giang, lấy sản xuất nhiều lúa, đường trắng nổi danh, được xưng ngọt thành. Bất quá ở niên đại này, lúa còn tại Ấn Độ bán đảo một cái nào

đó góc bên trong. Vì lẽ đó ngọt thành gì gì đó, là không có. Mà hậu thế Lư Châu, được xưng rượi thành —— cái này hãy cùng Quan Di cùng không có có quan hệ gì: Sinh sản độ cao cất rượi để là rất nhiều xuyên việt giả đại sát khí, Quan Di muốn làm cũng không có gì độ khó, nhưng vấn đề là hán hiện tại thiếu lương thực khuyết đến muốn phát rồ, ai dám làm lương thực từ nghiệp hán hận không thể giết ai. Chính hán như thế nào sẽ đi làm độ cao rượi để loại này cực kỳ tiêu hao lương thực đồ đâu.

Sở dĩ tại Hán An rời thuyền, là bởi vì từ Hán An huyện thành hướng về phía tây nam hướng về đi khoảng chừng 50, 60 km, liền đến một cái hiện tại vẫn không có cụ thể tên, nhưng ở đời sau tiếng tăm lừng lẫy địa phương: Kinh đô của muối —— Tụ Cống.

Muối, làm tất cả động vật trong thân thể nhất định phải có đồ vật, đối với nhân loại sinh tồn có tác dụng mang tính chất quyết định. Cho đến lúc Trung Hoa kinh tế triệt để cất cánh trước, mấy ngàn năm qua, muối nghiệp đều là quốc gia tài chính chiếm so rất nặng khối nguồn một trong.

Cụ thể đến Thục Hán tới nói, bởi vì Thục Hán không vùng duyên hải, vì lẽ đó Thục Hán quốc nội bazơ bán đều là thông qua lấy ra lòng đất nước chất, sau đó hấp lược đến muối. Thục Hán vì thế chuyên môn thiết trí Tư diêm Giáo úy, phụ trách toàn quốc muối ăn sinh sản, tiêu thụ. Người đầu tiên nhận chức Tư diêm Giáo úy là Vương Liên, mấy chục năm hạ xuống, Vương Liên cùng hán trước đây tại Diêm phủ thuộc hạ Lã Nghệ, đồ kỳ, Lưu Cán bọn người, đều trước sau thành 2,000 thạch quan lớn, bởi vậy có thể thấy được chủ quản muối nghiệp quan chức tại Thục Hán trong chính quyền bộ trọng yếu.

Thế nhưng Thục Hán muối nghiệp sinh sản có một cái vấn đề lớn nhất: Sinh sản kỹ thuật lạc hậu. Đương nhiên, loại này lạc hậu là đối lập với hậu thế mà nói —— nói chung, bởi sinh sản kỹ thuật hạn chế, Thục Hán muối ăn sinh sản, thường thường là trước tiên chọn lựa địa phương, sau đó nhân công đào một cái diện tích bề mặt rất lớn hồ, sau chậm rãi đi xuống đào, cho đến lúc người ở dưới đáy giếng không thể thở nổi mới thôi —— phương pháp này, như vậy chỉ có thể lấy ra lòng đất mười, hai mươi mét bên trong nước chất, sản lượng là phi thường có hạn. Vì lẽ đó, đừng xem ba năm quận, Thục sáu quận khắp nơi đều có mỏ muối, nhưng Thục Hán muối ăn sinh sản, nhưng chỉ có thể là bảo đảm quốc nội nhu cầu, đại tông đối ngoại tiêu thụ là không có.

Là một người xuyên việt giả, là một người tham quan qua Tụ Cống muối nghiệp viện bảo tàng xuyên việt giả. Quan Di phi thường biết rõ, cho muối mỏ khai thác mang đến cách mạng tính biến hóa kỹ thuật, chính là Bắc Tống thời kỳ bị Tư Xuyên đại anh huyện người phát minh giếng Trắc Đồng kỹ thuật. Có cái này kỹ thuật, mỏ muối nhiều nhất có thể đánh tới lòng đất một ngàn mét.

Tụ Cống vị trí khu vực này, tại thời Tam Quốc đã bắt đầu sản muối. Nhưng tương tự bởi sinh sản kỹ thuật hạn chế, sản lượng tại Thục Hán đông đảo mỏ muối bên trong cũng không tính đặc biệt đột xuất. Tuy rằng cũng có Tư diêm Giáo úy phụ quan chức tiến hành quản lý, nhưng cũng không quá được coi trọng.

Làm tham quan muối axit nghiệp viện bảo tàng xuyên việt giả, Quan Di rất rõ ràng, Thục Hán thời đại, Tụ Cống cũng đã có so sánh nổi danh mỏ muối: Phú thế tinh, đại công tinh, vì lẽ đó tuy rằng hiện tại khu vực này vẫn không có cụ thể tên, nhưng có này hai cái mỏ muối làm tham chiếu vật, Quan Di rất nhanh tại đây một khối Vô Danh địa phương trung tuyến định hậu thế Tụ Cống chủ yếu giếng sâu sản muối khu.

"Lệnh Hành a, có tin hay không ca ca?"

"Đây không phải là phí lời mà, đem mệnh cho huynh trưởng cũng có thể, làm sao không tin."

"Tốt lắm, khu vực này." Quan Di tay phải hừ chỉ: "Từ nơi đó tới đây, này phạm vi sáu trăm mẫu địa phương, chờ người tiếp nhận Giang Dương thái thú sau, ta phái người đến, lấy Phục Hưng xã danh nghĩa toàn bộ mua lại!"

"Híc, huynh trưởng, những thứ này đều là không thể nào trường hoa màu đất bị nhiễm phèn, chúng ta Phục Hưng xã mua tới làm gì?"

Quan Di nhìn một chút xung quanh, lần thứ hai xác nhận không có người bên ngoài sau đối Trương Tuấn nhỏ giọng nói đến: "Khu vực này phía dưới 120 trượng bắt đầu, có lấy mãi không hết tự phun nước chất!"

"A !!!" Trương Tuấn đã sớm không phải năm đó tại Thành Đô cái kia cái gì cũng không hiểu công tử ca, nước chất ý vị như thế nào, hán phi thường rõ ràng.

"Không chỉ là tự phun nước chất, dưới lòng đất nơi này còn có khí thiên nhiên, ần, cũng chính là có thể chính mình thiêu đốt khí thể. Có vật này, căn bản không cần đun củ nấu muối."

Trương Tuấn hai mắt đã kinh biến đến mức đỏ chót, hô hấp cũng bắt đầu cấp bách lên. Nhưng một lát sau, hán tỉnh ngộ lại: "Huynh trưởng, lòng đất 120 trượng, như thế thâm địa phương chúng ta không đào được a! Tà Phù Lăng quận trước đây cũng có mỏ muối a, đình trời cũng liền hướng hạ đào năm sáu trượng chứ?"

"Ha ha, Phù Lăng quận mỏ muối sản lượng rất ít, vì huynh lười đi thay đổi, nơi này liền không giống nhau, nơi này sản lượng rất lớn, hơn nữa phối hợp khí thiên nhiên, không cần đun củ nấu muối. Vì lẽ đó vì huynh lần này liền muốn ra tay rồi."

"Ồ." Trương Tuấn căn bản không có hỏi Quan Di tại sao biết cái kia thâm lòng đất có những thứ đó, cũng không có hỏi Quan Di dùng loại nào phương pháp đem những thứ đồ này lấy ra. Dưới cái nhìn của hán, chính mình vị huynh trưởng này gần như không gì không làm được, hán nói rồi là kia chính là, nói rồi hành, vậy thì nhất định hành. "Bất quá huynh trưởng, này quốc gia thực hành muối thiết độc quyền. Liền coi như chúng ta mua, một khi có đại lượng nước chất sản xuất. . ."

"Ha ha ha, cái này mà, vì huynh gần như đã cùng bộ hạ nói xong rồi. Sau đó nơi này diêm trường đơn độc thực hành tự trường độc quyền chế, tiêu thụ đoạt được, triều đình tám phần mười, hai người bọn ta thành."

Quan Di thở dài một hơi: "Triều đình có này lượng lớn muối ăn, quốc nội muối giới có thể hạ xuống một ít, dân chúng cũng có thể ăn nhiều một chút muối. Nếu như sản lượng đầy đủ, còn có thể xa tiêu Kinh Sở, cải thiện triều đình tài chính. . . Còn lại này điểm tiêu đầu, nếu là thuận lợi mà nói, phỏng chừng một năm đoạt được không xuống một trăm triệu, chúng ta có thể dùng số tiền kia hướng nam bên trong mua nhân khẩu. Đây Giang Dương quận, đặc biệt Hán An huyện, địa thế bằng phẳng, thực sự là khai hoang làm ruộng địa phương tốt a."

"Ồ." Trương Tuấn ngây ngốc gật gật đầu, trong chớp mắt phản ứng lại: "Huynh trưởng là nói, hai phần mười cổ phần liền có thể thu lợi một trăm triệu trở lên?!"

Đương nhiên, hậu thế Tự Cống nổi danh sơn hải tính, sản xuất số lượng lớn đỉnh cao kỳ, mỗi ngày tự phun ra ngoài nước chất đều có mấy ngàn thạch đây. Nấu chế thành muối ăn, làm sao cũng có mấy chục thạch đi. Coi như nơi này sản muối quá nhiều dẫn đến muối giới chém ngang hông, nhưng như thế nào đi nữa cũng không có thể thấp hơn 500 tiền một thạch. Như thế tính được, một ngày phân lãi gộp chính là hơn hai vạn tiền, mà này, vền vền là một cái giêng! Quan Di nhưng là biết rõ, hần về ra mảnh đất này, có thể đánh ra chỉ ít 200 khẩu mỏ muối! Nhiều nhất ba năm, nơi này hàng năm sản xuất muối mỏ, phân lãi gộp ít nhất tại 1 tỉ trở lên!

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Bắt đầu bạo binh a (1)

Cảnh Diệu hai năm sáu tháng, Quan Di trở lại hần nhiệm sở.

Lần này đi ra ngoài đi dạo một vòng, trước sau tiêu hao gần thời gian bốn tháng, tuy nói ném ra ngoài mấy chục triệu, nhưng thu hoạch vẫn là không nhỏ.

Đầu tiên chính là thu được quân đội hảo cảm, mặc kệ là điên cuồng bác phạt phái Khương Duy, vẫn là đối bác phạt nắm bảo lưu thái độ Diêm Vũ, bây giờ đối với Quan Di đều tràn ngập hảo cảm. Mà còn như vậy một cái Tam quốc cát cứ, sớm muộn một mất một còn thời đại bên trong. Quân đội thái độ, ở đầu một quốc gia đều là không cho lơ là.

Thứ yếu chính là cùng hoàng đế cùng với đám hoạn quan liên lụy tuyến. Đặc biệt buổi tối ngày hôm ấy Quan Di về lớn như vậy một cái bánh cho Lưu Thiện sau, phỏng chừng trong thời gian ngắn, Lưu lão bản đều sẽ là Quan Di cùng với Phục Hưng xã kiên cường hậu thuẫn.

Đương nhiên, lần này ra ngoài, thu hoạch lớn nhất chính là, lợi dụng Đồng Minh ngu xuẩn, Quan Di đem Đồng Quyết cho đuổi ra triều đình: Quân người cái gì Kinh Châu phái, Đông Châu phái, Ích Châu phái, đều đem biện pháp cho lão tử vừa sáng. Triều đình Thượng thư lệnh chọc tới ta, lão tử cũng là nói làm liền làm. Sau đó các người cái nào điểm kế vật đều cho lão tử thu hồi đến, lại cùng lão tử kỷ kỷ méo mó đó là muốn chết người!

Quan Di rất rõ ràng, ngàn ngày làm tặc có thể, ngàn ngày đề phòng cướp đó là không thể —— hần lại không thể như Cam Mậu như vậy cùng Lưu lão bản làm tức nhường chỉ mình, nếu như sau đó mỗi ngày đều có người tại Lưu lão bản trước mặt cáo trạng không làm được Lưu lão bản tâm tư liền biến cơ chứ? Vì lẽ đó, thông qua lần này Thượng thư đài sự kiện, hần cố ý đem các loại mâu thuẫn đặt tới trên mặt đài, một lần đến rồi cái tổng giải quyết. Bởi vậy, phỏng chừng trong vòng ba đến năm năm, Thục Hán triều đình thượng những đối với mình bất mãn hoặc là mơ ước Phục Hưng xã của cái gia hỏa môn sẽ tiêu dừng lại đi.

Mà ba năm rưỡi an ninh, đối với Quan Di tới nói, đầy đủ.

"Chúng ta cùng nghênh thái thú, thái thú này một chuyến đi Thành Đô, thực sự là cực khổ rồi."

"Ha ha ha, Lệnh Bá a, không khổ cực không khổ cực. Đây Thừa Tộ đi rồi sau, toàn quận công việc vật đều ép ở trên thân thể người, người mới đứng khổ cực đây."

"Không dám. Thái thái thú phúc, hiện tại Phù Lăng quận sản nghiệp tạm thời an toàn. Chỉ cần Phù Lăng quận các hạng sản nghiệp có thể vững vàng phát triển, mặt phụ trách công việc vật liền không cần gì cả bận tâm."

Ai, Lý Mật là người thông minh a. Hần thấy rõ ràng chính mình tại Thành Đô làm công việc bề bộn như vậy mục đích cuối cùng.

"Đại gia đều ở nhà chứ? Kính xin Lệnh Bá truyền lời xuống, để đại gia ngày mai giờ Thìn đều đến phủ thái thú mở hội."

Quan Di không có cụ thể nói rõ người nào thuộc về "Đại gia", Lý Mật cũng không có hỏi. Hai người đều rất rõ ràng, cái này "Đại gia", chỉ có thể là người mình.

Ngày thứ hai, phủ thái thú phòng nghị sự.

". . . Chư vị, trở lên chính là lần này bản quan ra ngoài bốn tháng tình huống nói rõ. Nói tóm lại, tuy rằng cùng năm rồi so ra, bản quận thường quy chỉ ra so dĩ vãng có thêm hơn 30 triệu, nhưng chúng ta chỉ ít trong thời gian ngắn, sẽ không lại thêm đến một số sáu một quấy rầy. . ."

"Chúng ta cần là thái thú hạ!"

Quan Di vùng vung tay: "Chư vị, còn nhớ hai năm trước, vẫn là ở nơi này, chúng ta đàm luận Gia Cát Đản khôi binh, đại gia đối Tư Mã gia soạn vị phân tích sao?"

Triệu Nghị đứng dậy: "Huynh trưởng, nghĩ nhớ tới rất rõ ràng. Lúc đó ngài nói, Gia Cát Đản khôi binh, là nguy nước Ngụy bên trong đối Tư Mã gia bắt nã thế lực một lần cuối cùng phản kháng. Đón lấy Tư Mã gia ổn định nội bộ, liền muốn bắt ta Đại Hán hoặc Đông Ngô khai đao, cầu lấy chiến công lấy làm soạn vị chỉ tư."

"Hừm, Quốc uy nói không sai. Chư vị, ngày gần đây ta Đại Hán ti nghe tào thu được ngụy Ngụy bên kia tin tức. Ngụy Ngụy triều đình thượng Tư Mã gia vây cánh đề nghị, bãi Tư Mã Chiêu làm tướng quốc, phong công tước. Ngụy Ngụy hoàng đế Tào Mao cũng hạ xuống bãi Tư Mã Chiêu làm tướng quốc, phong Tán công, thêm cửu tích chiếu thư. Nhưng Tư Mã Chiêu kiên quyết từ chối."

Quan Di lời này vừa ra khỏi miệng, mọi người đang ngồi mọi người cau mày.

Đại gia tại Phù Lăng quận cực khổ rồi nhiều năm như vậy, đã sớm không phải năm đó mới ra Thành Đô thành rác rưởi công tử ca. Tư Mã Chiêu chơi này vừa ra đề nghị sau đó chối từ xiếc, đại gia đều rất rõ ràng là ý tứ gì.

Tư Mã Chiêu: Ai nha, tuổi không nhỏ, này đại tướng quân, cao đầu hầu làm chán ngán. . .

Giả Sung: Lưng tròn,

Biết rồi, chủ nhân, ta sẽ để người của chúng ta phát động dư luận thế tiến công.

Tào Mao: Ha ha, rốt cục đến rồi sao? Tốt, thứ ngươi muốn ta một lần cho đến cùng, xem ngươi thật sự có dám hay không cảm!

Giả Sung: Lưng tròn, chủ nhân. Tình huống không tốt lắm a. Hoàng đế bên kia đứng là rất sáng khoái hạ chiếu, thế nhưng Trần gia, núi gia, Tuân gia, Trương gia. . . Tất cả đều không lên tiếng a.

Tư Mã Chiêu: Lòng người còn chưa đủ tề a. Xem ra uy vọng cùng công lao cũng không đủ đại a. Tính toán rồi, lui về đến. Bước kế tiếp chúng ta tranh thủ làm điểm quân công cái gì. . .

"Thời gian của chúng ta không còn nhiều." Quan Di rất là trầm trọng thở dài một hơi: "Tư Mã gia soạn làm trái tâm đã không cách nào tự ức. Hiện tại duy nhất trở ngại bọn họ đi ra bước cuối cùng chính là đem ra được quân công. Bây giờ nhìn lại, này ngụy Ngụy làm đến nơi đến chốn, nhanh thì một hai năm, chậm bắt quá ba năm rưỡi."

"Thái thú nói, đều là thật tình. Nhưng là ta Phù Lăng quận tuy đã đại trị, nhưng dù sao cơ sở quá kém, tích lũy thời gian quá ngắn. Mặc dù ngụy Ngụy làm đến nơi đến chốn, chúng ta có thể làm được gì đây?"

"Lệnh Bá nói có lý. Thế nhưng. . ." Quan Di đứng dậy dùng sức phát phát tay: "Thiên hạ hưng vong, thất phu hữu trách! Cái này Đại Hán, mặc kệ người khác là nghĩ như thế nào, ta là nhất định sẽ vì đó kính dâng tất cả."

"Chúng ta cũng làm đi theo thái thú (huynh trưởng), là Đại Hán cục cung tận tụy đến chết mới thôi!"

"Đi đến hạnh kết bạn chư vị." Quan Di quay về đại gia chấp tay, sau đó nói: "Bản quan tại Thành Đô, cũng đối bộ hạ nói rồi lời nói mới rồi. Đền gấp bề hạ tín nhiệm, cho phép bản quan tại Phù Lăng quận thành lập, huấn luyện một nhánh 3,000 người lính mới. . ."

"Huynh trưởng, lời ấy thật chứ?"

Đây đương nhiên là thật sự, tại chuyện này thượng Quan Di cũng không dám đùa giỡn. Mới xây quân đội chuyện như vậy, không có hoàng đế cho phép hẳn là gan lớn hơn nữa cũng không dám làm. Không phải vậy chưa kịp đến Bảng Hội đến giết hán, Thục Hán triều đình đều muốn đem hán Quan gia chém đầu cả nhà. Đây là buổi tối ngày hôm ấy Lưu Thiện đồng ý nhập cổ phục hưng muối nghiệp sau Quan Di ném ra đến đến tiếp sau điều kiện. Tuy nói Lưu Thiện trong lòng có nhất định bất mãn cùng nghi ngờ, nhưng ở "Tư Mã gia muốn soạn vị liền nhất định phải toàn lực phạt ta" cái này không thể nghi ngờ giả thiết hạ, vẫn là bóp mũi lại nhận.

"Chư vị, hiện tại Phù Lăng quận sản nghiệp đã đi vào quỹ đạo, thương lộ đã toàn bộ mở ra, mơ ước chúng ta tiểu nhân cũng sẽ tạm thời yên tĩnh một quãng thời gian. Vì lẽ đó đón lấy mấy năm qua, chúng ta nhiệm vụ chủ yếu chính là mở rộng sinh sản, tích trữ tiền lương, huấn luyện đội ngũ. Là sắp xảy ra đại chiến chuẩn bị sẵn sàng!"

"Chúng ta cần hậu thái thú mệnh lệnh!"

Cảnh Diệu hai năm sáu tháng, Phù Lăng quận bắt đầu rồi lặng yên mà lại kịch liệt biến hóa.

Đầu tiên là sản nghiệp một lần nữa bố cục.

Trâu lùn tuyển sinh sản toàn bộ nam chuyển qua Hán Phục huyện, nông nghiệp sinh sản trọng tâm chuyển đến Phù Lăng quận thuộc hạ năm cái trong huyện, tương đối với địa thế là ôn hoà nhất Đan Hưng huyện. Quan Di lấy ra đầy đủ tiền lương kích thích, hấp dẫn quận bên trong người Hán, Tất Tư Tập di chuyển đến Đan Hưng huyện khai khẩn đất hoang.

Đan Hưng huyện chính là hậu thế thành phố Trùng Khánh Kiểm Giang khu. Ở thời đại này, bởi giao thông bất tiện, rời xa Thục Hán thống trị trung tâm, cảnh nội năm dãy đặc lượng lớn Tất Tư Tập man trại hơn nửa láng giềng Đông Ngô Vũ Lăng quận các rất nhiều nguyên nhân, vẫn không thể được hữu hiệu khai phá. Thuộc về vô bổ như vậy tồn tại.

Nhưng ở đời sau, nơi này bởi vì vị trí Vũ Lăng Sơn mạch bên trong hiểm thấy bốn địa bình nguyên, vẫn có "Tiểu Thành Đô" danh xưng. Tại 21 thế kỷ, nơi này lương thực trồng trọt diện tích cao nhất thời điểm vượt qua 1 triệu mẫu.

Quan Di vốn là cũng không chuẩn bị khai phá Đan Hưng huyện: Giao thông quá bất tiện, muốn đem Đan Hưng trong huyện lương thực vận chuyển đi ra, chỉ là ven đường hao tổn liền không ít —— hấn bắt đầu nhắm vào chính là Ba Tây quận. Nhưng bởi Ba Tây quận không thể cầm trong tay, hấn cũng chỉ có cần rảnh rỗi về Đan Hưng trong huyện đập tiền. Mục tiêu của hấn là: Cảnh Diệu hai năm di dân 5.000 người, khai khẩn đất hoang 10 vạn mẫu. Cảnh Diệu ba năm lại di dân một vạn người, lại mở khai hoang 20 vạn mẫu. . . Như thế đến Cảnh Diệu năm năm, Phù Lăng quận ruộng thuế đem có thể đạt đến năm mươi vạn thạch. Tính toán di vận chuyển hao tổn sau cũng có thể hoàn toàn thực hiện lương thực tự cấp.

Sau là tập trung vào tài chính, tại Hán Bình huyện thiết lập xưởng gốm sứ. Hán Bình huyện thổ nhưỡng cũng không phải sông sản đồ sứ tốt thổ, như vậy đồ sứ khẳng định tiêu thụ không đi ra ngoài. Quan Di là muốn sinh sản sứ xương —— hiện tại Phục Hưng xã lợn hơi càng ngày càng nhiều, xương cũng phải cho ta đầy đủ lợi dụng. Đây chính là Phục Hưng xã mới lợi nhuận tăng trưởng điểm.

Sau đó chính là mở rộng sản năng, tăng lên thương phẩm lợi nhuận suất.

Lấy lợn hơi sinh sản làm trụ cột công nghiệp nhẹ sản nghiệp liên, kế tục tập trung tại Phù Lăng huyện —— nơi này có Ô Giang, hậu cần thuận tiện.

Quan Di lại tìm My gia thương hội mượn tiền lượng lớn tiền lương, lấy càng hậu đãi điều kiện hấp dẫn Vũ Lăng Sơn mạch bên trong Tất Tư Tập, Mạnh Tư Hắc, Lầm Tập, Nam Khách bộ lạc hạ sơn, tiến vào Phục Hưng xã nhà xưởng thợ khéo. Quan Di đối Tôn Cương đưa ra yêu cầu là, từ Cảnh Diệu hai năm lên, Phù Lăng quận lợn hơi xuất chuồng lượng hàng năm đều muốn đảo lợn một cái. Xà phòng thơm chủng loại muốn đa dạng hóa, bàn chải đánh răng chất liệu còn cao cấp hơn hóa, rượu trái cây đóng gói còn tinh mỹ hơn hóa. . .

An bài xong quận bên trong công việc vật cùng Phục Hưng xã sinh sản sau, Quan Di mang theo Phục Hưng học đường 1,200 học sinh, đi tới Phù Lăng huyện cùng Hán Bình huyện trong lúc đó một ngọn núi lớn nơi sâu xa.

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Bắt đầu bạo binh a (2)

Phục Hưng học đường hiện tại có 1,200 tên học sinh.

Lấy dân tộc đến phân, dân tộc Hán chiếm 700 người, Vũ Lăng Sơn các man trại chiếm 500 người. Lấy giới tính đến phân, con trai 900 người, cô gái 300 người.

Chín trăm đứa bé trai, tuổi còn nhỏ mười một mười hai tuổi, lớn tuổi mười lăm, mười sáu tuổi, bốn năm sau, đại đa số đều có thể ra chiến trường. Nếu như bọn họ có thể trong tương lai cái kia một hồi vận nước cuộc chiến bên trong tiếp tục sinh sống, bọn họ chính là Quan Di sau đó tại Thục Hán quân chính hai giới căn cơ.

300 cái cô gái, chiến địa cứu hộ gì gì đó là muốn học tập. Nhưng Quan Di xuyên qua trước cũng không phải thầy thuốc, đối chữa bệnh tri thức hiểu rõ cũng chỉ là đạt đến "Baidu thầy thuốc" cấp bậc. Vì lẽ đó hấn có thể dạy cho những hài tử này, kỳ thực phi thường có hạn. Tại Quan Di kế hoạch bên trong, này 300 cái cô gái kỳ thực là cái kia chín trăm đứa bé trai trưởng thành chất xúc tác —— tiếp đó, những hài tử này muốn tại hoang tàn vắng vẻ trong núi lớn huấn luyện ròng rã ba năm, ở cái này đóng kín trong hoàn cảnh nếu như tất cả đều là nam tính mà nói, đó là tuyệt đối muốn gặp sự cố.

Đối với một cái nam tính tới nói, giả như chính hấn một thân bản lĩnh, cái kia tại ở tình huống bình thường, hấn đối những mắt đó không nhìn được định vị về nữ tính trừ ra sinh lý thượng nhu cầu ở ngoài là sẽ không có cái khác bất luận ý nghĩ gì. Làm xuyên việt giả học sinh, Phục Hưng học đường học sinh kiến thức sớm muộn đều sẽ có một không hai cái thời đại này. Nơi này nam học sinh sau đó sẽ đột ngột phát hiện: Nếu muốn tìm một cái linh hồn bầu bạn, lựa chọn duy nhất chính là tại chính mình nữ trong đám bạn học tìm. Mà cao tới 3 so 1 nam nữ tỷ lệ, đầy đủ để những này con trai liều mạng muốn đem mình trở nên càng ưu dị.

Quan Di mang vào núi lớn, trừ ra này 1,200 tên học sinh ở ngoài, còn có nhà của chính mình đem 100 người, Phục Hưng xã thuê tới 100 người, ngoài ra còn có bảy mươi tên quân sự huấn luyện viên lấy trở lên các loại người các gia quyến. Tính toán sắp tới hai ngàn người.

Này bảy mươi tên quân sự huấn luyện viên bên trong, có năm mươi tên là Mã Quá bỏ ra rất lớn giá tiền từ Bộ gia trong tay mua được Đông Ngô Vô Nan quân.

Tuy nói là Vô Nan quân, nhưng Bộ gia bản thân cũng không thiếu tiền, vì lẽ đó mặc dù Mã Quá mở ra cực cao giá tiền, Bộ gia cũng chỉ là đem tuổi tác vượt qua năm mươi tuổi năm mươi tên không khó lão binh bán cho Mã Quá. Bất quá đây đối với Quan Di tới nói trái lại thật cao hứng: Ta lại không hy vọng chỉ là năm mươi tên lão binh tại ngày sau mấy vạn, mấy trăm ngàn người chém giết trên chiến trường có thể lên nhiều tác dụng lớn, ta là dùng bọn họ làm huấn luyện viên a. Những này đánh cả đời trượng lão binh, phong phú chiến trường kinh nghiệm mới đúng quý giá nhất của cái.

Còn lại hai mươi danh giáo quan, kỳ thực tất cả đều là Triệu gia gia tướng —— bọn họ đều là kỵ binh!

Thục Hán vùng phía tây lân cận Tây Khương, cũng không thiếu ngựa. Trên thực tế Đông Ngô chiến mã đều muốn từ Thục Hán mua. Bất đắc dĩ Thục Hán thực lực quốc gia có hạn, không nuôi nổi quá nhiều kỵ binh. Vì lẽ đó Thục Hán quan chỉ huy quân sự tuy rằng biết rõ tại Quan Trung Bình Nguyên cùng Lũng Tây cao nguyên thượng cùng Tào Ngụy tiến hành chiến đấu, kỵ binh tác dụng phi thường trọng yếu. Nhưng vẫn cứ không thể không dùng bộ binh đi đối kháng Tào Ngụy kết bè kết lũ kỵ binh —— đây là Thục Hán kiến quốc hơn ba mươi năm đến, chỉ đánh ra một lần trận tiêu diệt nguyên nhân chủ yếu một trong.

Bất quá hiện trong tay Quan Di có tiền, vì lẽ đó hẳn cũng chuẩn bị quy mô nhỏ thành lập chính mình kỵ binh bộ đội.

Muốn huấn luyện kỵ binh, này huấn luyện sân bãi nhất định phải muốn có yêu cầu tương đối. Này liền muốn nói một chút Quan Di chọn lựa địa phương.

Ở thời đại này Phù Lăng huyện, Hán Bình huyện trong lúc đó, là một đám lớn khu không người. Vô số đỉnh núi trùng điệp nhấp nhô, đều không có có tên tuổi. Nhưng làm hậu thế du lịch người yêu thích, Quan Di biết rõ, nơi này có một tòa ở đời sau tiếng tăm rất lớn ngọn núi: Tiên Nữ Sơn.

Hậu thế thành phố Trùng Khánh Vũ Long khu Tiên Nữ Sơn phong cảnh khu, là quốc nội nổi danh núi cao thảo nguyên cảnh khu —— cao hơn mặt biển hơn hai ngàn mét trên đỉnh ngọn núi, lại là bình. Là mệnh mệnh vô bờ núi cao thảo nguyên. Là thiên nhiên nuôi ngựa, huấn luyện kỵ binh căn cứ. Hơn nữa bởi nơi này cao hơn mặt biển rất cao, nhiệt độ cũng thấp hơn nhiều Tứ Xuyên bốn địa —— một năm bốn mùa nhiệt độ, trừ ra thờ mạnh bên trong ướt át độ hơi cao bên ngoài, ngược lại cùng phương bắc Quan Lũng khu vực tương tự. Chuyện này quả thật chính là tốt nhất chiến trường mô phỏng.

Vì lẽ đó, không chọn nơi này tuyển nơi nào đây.

"Hô ~~~ lại tại như thế núi non trùng điệp bên trong xây dựng nhiều như vậy phòng gạch ngói,

Cải Chi cực khổ rồi."

"Ha ha ha, đảm đương không nổi thái thú tán thưởng, từ hôm nay năm hai tháng thái thú xuất phát đi Ba Đông quận tính toán lên, ròng rã bốn tháng, qua nếu như còn làm không tốt chuyện nhỏ này, cái kia đúng là vô năng."

"Hừm, này bộ binh, kỵ binh huấn luyện viên ở nơi nào, kính xin Cải Chi thay ta mời tới."

Bộ binh huấn luyện viên, đương nhiên lấy Vô Nan quân làm chủ. Dẫn đầu là một cái hơn sáu mươi tuổi khô quắt ông lão. Bất quá có Liễu Dững như vậy làm mẫu tại trước, Quan Di hiện tại chắc chắn sẽ không phạm trông mặt mà bắt hình dong sai lầm.

"Tiên sinh không xa nghìn dặm đến ta này Phù Lăng quận, tiên sinh cực khổ rồi, xin hỏi tiên sinh cao tính đại danh."

"Không dám làm quân hậu tiên sinh đại danh. Tiểu lão nhi đi tới nơi này Phù Lăng quận, bỗng lộc cực cao không nói, ăn được cũng vô cùng tốt. Tiểu lão nhi thê tử, con cháu đều nói mấy chục năm, chưa bao giờ giống gần nhất một hai tháng như vậy trải qua mỗi ngày ăn thịt thán ngày. Nói đến, tiểu lão nhi mới đúng thừa ngưỡng quân hậu đại ân. . . Nha, tiểu lão nhi lớn tuổi, lắm mồm cực kỳ. Hồi quân hậu mà nói, tiểu lão nhi trước đây tại Bộ gia thời điểm tính bộ, đánh số bảy mươi chín, vì lẽ đó gọi bộ bảy, chín. Àch, hiện tại mà, quân hậu còn chưa ban xuống họ Quan cùng đánh số, vì lẽ đó. . ."

"Tiên sinh không cần quá khiêm tốn, bản quan vẫn luôn cho rằng, người nếu là có lựa chọn, không cần thiết đi dùng họ người khác thị. Tiên sinh tên trước kia tên gì?"

". . . Đa tạ quân hậu khoan hồng. Tiểu lão nhi là Sơn Việt người, liền khiến A Đạt Mộc. Nếu là quân hậu cho phép, tiểu lão nhi vẫn là khôi phục nguyên danh đi."

"Có thể, ạch, cái này. . . Lão a a, bản quan những hài tử này thế nào?"

Nói đến đây cái, A Đạt Mộc cái này bởi vì gặp quá nhiều sinh tử, vẫn luôn là hồ hững trong đôi mắt loé ra không giống nhau thần thái: "Quân hậu, những hài tử này rất tốt, mỗi người đều gân cốt cường tráng, lớn hơn so với ta Ngô. . . Àch, quân hậu thứ lỗi, chỉ riêng lấy tố chất thân thể mà nói, so Đông Ngô không khó lĩnh mới tốt hơn nhiều. Nếu như có thể chặt chẽ huấn luyện đồng thời bảo đảm đồ ăn tiêu chuẩn không hạ thấp, trong vòng ba đến năm năm, tiểu lão nhi còn quân hậu một nhánh vượt qua không khó tính nhuê!"

Hừ hừ, đó là đương nhiên. Thời đại này phổ thông nông gia hài tử, có cái nào có thể giống ta những học sinh này như thế, mỗi ngày thịt lợn mở rộng ăn, còn có chuyên môn CaCO₃ nhẹ mảnh tiến hành xương cốt cường hóa.

"Bản quan cho người thời gian ba năm bồi dưỡng, huấn luyện bọn họ. Con trai đều muốn dựa theo Vô Nan quân tiêu chuẩn huấn luyện, cô gái mà, có cơ bản lực tự bảo vệ là được."

"Híc, quân hậu, cô gái cũng phải huấn luyện sao?"

Đương nhiên muốn huấn luyện, những cô bé này sau đó chính là chiến địa y tá, có các nàng, các binh sĩ tinh thần sẽ tăng vọt, bị thương binh lính tiếp tục sống sót tỷ lệ sẽ tăng nhiều—— có thể trở lại chiến trường thương binh, đối với bất kỳ một nhánh quân đội tới nói, đều là quý giá của cái a.

"Đương nhiên muốn huấn luyện, bất quá dù sao cũng là cô gái, lão a người có thể ngoài miệng nghiêm khắc điểm, nhưng trên tay khinh một chút."

"Tiểu lão nhi hiểu được. Thỉnh quân hậu yên tâm."

"Hừm, bản quan còn có hai điểm muốn nói rõ với người."

"Thỉnh quân hậu bảo cho biết."

"Số một, những hài tử này mỗi ngày ít nhất phải lưu ra hai canh giờ tùy tùng bản quan học tập. Thời gian còn lại tài năng giao cho người. Nhưng dù như thế nào, người muốn bảo đảm bọn họ mỗi ngày bốn cái canh giờ giấc ngủ."

"Ây. . . Một ngày liền mười hai canh giờ, quân hậu để cho tiểu lão nhi không đủ thời gian một nửa. Được rồi, tiểu lão nhi đáp lại."

"Hừm, điểm thứ hai là, những hài tử này không phải binh lính bình thường, người muốn dựa theo quân hầu tiêu chuẩn huấn luyện bọn họ. Trừ ra cá nhân chiến kỹ ở ngoài, người muốn dạy cho bọn họ thống ngự binh sĩ năng lực."

"Ây, điểm ấy thỉnh quân hậu yên tâm, chính là quân hậu không nói, tiểu lão nhi cũng là nghĩ như vậy. Dù sao, có thể đọc sách biết chữ người, làm tên lính quèn thực sự là quá đáng tiếc."

"Vậy thì xin nhờ lão a, người trở về cùng các huynh đệ của người nói rõ ràng, bản quan đối người là nhất khoan hậu, chỉ phải chăm chỉ làm gốc làm quan sự tình, bản quan tuyệt không keo kiệt ban thưởng!"

"Đa tạ quân hậu, cũng thỉnh quân hậu yên tâm. Chúng ta đánh hơn nửa đời người trận chiến đấu, lần thứ nhất đụng với quân hậu như vậy phúc hậu người, dám không là quân hậu quên mình phục vụ lực chăng?"

"Thiện, đúng rồi, đây là người đồng liêu Triệu Chùy, huấn luyện viên trong đội, người là đang, hần là phó. Ân, hần là những hài tử này kỵ binh huấn luyện viên. Những hài tử này hay là muốn huấn luyện một chút cưỡi ngựa, cụ thể thời gian huấn luyện phân chia như thế nào, các người thương lượng một chút."

Một ngày mười hai canh giờ, hai canh giờ học văn hóa, bốn cái canh giờ ngủ, một ngày ba bữa cơm ít nhất phải ném ra ngoài hơn nửa giờ. Còn lại năm cái đã lâu thần còn muốn phân cho kỵ binh huấn luyện viên. A Đạt Mộc chỉ cảm thấy nội tâm có chút phát khó: "Xin chào Triệu huynh đệ, không biết Triệu huynh đệ cảm giác rằng này cưỡi ngựa huấn luyện một ngày cần bao nhiêu thời gian a."

"Ha ha ha, lão a a!" Triệu Chùy duỗi ra đây tay vết chai bàn tay lớn dùng sức vỗ vỗ A Đạt Mộc: "Không nên hốt hoảng không nên hốt hoảng, hiện tại này trên đỉnh núi chỉ có sáu trăm thốt chiến mã, chùy ý tứ là, người này có thể thiếu nghỉ ngơi, ngựa cũng không thể không nghỉ ngơi a. Vì lẽ đó, mỗi ngày người để 200 đứa bé đến ta chỗ này đến huấn luyện là có thể. Vừa vặn sáu ngày một vòng đời, thế nào?"

"Hô ~~~" A Đạt Mộc lỏng ra một đại khẩu khí: "Đa tạ Triệu huynh đệ thông cảm. Bằng không tiểu lão nhi vẫn đúng là sợ cô phụ quân hậu nhờ vả. Liền theo Triệu huynh đệ."

Còn có chín chương quyền thứ nhất liền kết thúc, sau đó chính là âm âm sóng dậy Hán Ngụy chiến tranh. Thỉnh các vị thư hữu tiếp tục ủng hộ! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Tiệc thay giềng Trác Đồng

Cảnh Diệu hai năm Phục Hưng xã cuối năm tổng kết đại hội là tại Giang Dương quận tổ chức.

Cùng trước đây tại Phù Lăng quận phủ thái thú bên trong mở hội không giống nhau, lần này Phục Hưng xã cao tầng toàn bộ đi tới Hán An huyện tây nam năm mươi dặm khối này đất bị nhiễm phèn bên.

Khu vực này đã không còn là hoang vu đất đai cằn cỗi, mà là cằn trực chuyển san sát, tiếng người huyên náo. Một mảnh phồn hoa cảnh tượng.

Nơi này cũng không còn là vô danh địa phương. Nó dựa theo xuyên việt giả ký ức, có một cái hơn một ngàn năm sau bản liền thuộc về tên của nó —— Tự Cống đình.

"Tê ~ đây chính là Từ Phong phát minh giếng Trác Đồng sao? Quả nhiên là kỳ tự diệu tượng, xảo đoạt thiên công. Như thế, ta Đại Hán cảnh nội rất nhiều khô cạn giếng muối có thể một lần nữa lại phát hào quang a!"

Thục Hán đệ nhất đại quan thương My Chiêu My Bá Diệu, lúc này tỏ rõ vẻ hưng phấn chi tình khó tự kiềm chế: Làm một cái chuyện làm ăn làm đến mức tận cùng siêu cấp thương nhân, My Chiêu nhìn chăm chăm muối nghiệp khối này bán gát cực kỳ lâu. Chỉ là bởi vì Thục Hán chính quyền từ Lưu Bị bắt đầu liên đới muối và sắt nhìn ra quá gấp, My gia dù cho kinh doanh trăm nghề, nhưng cũng xưa nay không dám hưởng muối và sắt đưa tay. Lần này thác Phục Hưng xã phúc, My gia rốt cục có thể tiến quân muối nghiệp. Chuyện này thực sự là có thể tại My gia từ đường bên trong hưởng về mi Trúc lão tiên sinh thấp hương báo cáo đại hỷ sự.

"Ha ha ha, mi gian thương, thế nào? Bị sợ rồi chứ? Đây giếng Trác Đồng, lấy tre buong là giếng muối thành giếng cùng con đường, đánh tới nhất định chiều sâu sau, nước chất tự nhiên hướng lên trên phun ra. Hiện tại này Tự Cống trong đình đánh cho sâu nhất giếng muối, đã có hơn bảy mươi trượng. So với trước kia nhân công đào móc miệng giếng tự nhiên, thêm ra gấp mười lần có thừa. . ."

"Hanh ~~~ Trương Lệnh Hành, người thiếu ở nơi nào đặc sắc. Nếu không là Từ Phong, người có thể biết nơi này có nước chất? Người có thể biết này giếng Trác Đồng phương pháp?"

"Đây ngược lại cũng đúng là. Nhưng là vì sao liền lại nhường ta đụng với cơ chứ? Ha ha ha ha ~~~ như thế nào, người ước ao sao? Đồ kỳ sao?"

"Được rồi, đừng khoe khoang. Mau mau nói chính sự. Chúng ta đều là lén lút từ Phù Lăng quận chạy đến. Đem sẽ mở xong chúng ta phải đi nhanh lên. Vạn nhất bị người của triều đình phát hiện bệ hạ trong lòng sẽ rất không thoải mái."

"Ày, huynh trưởng, thỉnh huynh trưởng bảo cho biết."

"Ta tới hỏi người, hiện tại đánh bao nhiêu miệng giếng? Mỗi ngày ra muối lượng là bao nhiêu?"

"Ày, huynh trưởng, các vị cổ đồng. Gần nhất hơn nửa năm, Tự Cống đình bên này tổng cộng đánh ba mươi lăm miệng giếng muối, trong đó có ba mươi hai khẩu đã chảy nước chất. Đây ba mươi hai miệng giếng muối bên trong, có hai mươi chín khẩu phối hợp khí thiên nhiên. Bởi vì mỗi tháng đều có mới giếng muối chảy nước chất, vì lẽ đó này mỗi ngày chảy nước chất lượng đều là biến hóa. Tiểu đệ nơi này mới nhất số liệu là ngày hôm trước, ăn, ngày hôm trước chảy nước chất lượng là 18,000 thạch nước chất."

"Đây mỗi ngày phối hợp khí thiên nhiên dùng để nấu muối đủ sao? Nước chất ra muối lượng là bao nhiêu?"

"Huynh trưởng, đầy đủ! Đây phối hợp khí thiên nhiên không riêng nấu muối được rồi, liền toàn bộ Tự Cống đình mỗi ngày nhóm lửa nấu cơm đều là đủ. Nước chất ra muối lượng mà, huynh trưởng, chúng ta nơi này nước chất thực sự là tính chất tuyệt hảo nước chất a, một thạch nước chất, nấu làm sau như vậy có thể đến muối năm thăng. So với ta Đại Hán cái khác diêm trường một thạch nước chất chỉ có thể đến muối một thăng ròng rã cao năm lần! Không những như thế, nơi này nước chất nấu làm sau, tạp chất cực nhỏ, hạt muối trắng nõn như ngọc, không cần bất kỳ tinh luyện đều là tốt nhất muối tinh!"

Trong đây là kinh đô của muối mà, nước chất ra muối lượng có 5% đúng là bình thường. Hơn nữa Tự Cống sản xuất muối mỏ, NaCl hàm lượng cao tới 99% trở lên. Còn lại 1% bên trong, cũng đựng phong phú i ốt. Có thể nói, nếu như toàn Thục Hán dân chúng đều có thể phổ biến ăn Tự Cống muối, cái gì "Dân suy dinh dưỡng" a, so khá thường gặp bướu cổ (bởi vì khuyết i ốt gây nên giáp kháng), đều phải nhận được triệt để xoay chuyển.

"Như thế tính được, một ngày sản muối lượng chính là 900 thạch, một tháng chính là 27000 thạch, một năm chính là. . ." My Chiêu Giản Đơn tính nhẩm sau không kim lòng được dùng tay che miệng mình: "324,000 thạch!"

Nhưng là Quan Di phía dưới càng làm cho My Chiêu tan vỡ!

"Làm sao mới một chút như vậy, người nửa năm này đều đang làm gì!"

Chưa kịp My Chiêu thay Trương Tuấn biện hộ cho, Trương Tuấn mình đã hướng về Quan Di khom người bái thật sâu: "Huynh trưởng thứ tội, này giếng Trác Đồng tuy rằng ra muối lượng rất lớn, nhưng bắt buộc đi nó là miệng hẹp giếng sâu, muốn đánh tới nước chất tầng cần tiêu hao thời gian dài. Hiện nay Tự Cống đình bên này sâu nhất một cái giếng, tiếp tục đánh bảy mươi trượng, ròng rã tốn thời gian ba tháng, vì lẽ đó. . ."

"Thôi, là vì huynh quá sốt ruột. Hiện tại triều đình Tư diêm Giáo úy cho chúng ta diêm trường mua giá là bao nhiêu?"

"Nói đến đây cái, huynh trưởng, tiểu đệ cũng là một bụng hòa a. Tư diêm Giáo úy cho chúng ta giá tiền là mỗi thạch 200 tiền!"

"Cái gì! Bọn họ làm sao không đi cướp! Từ Phong, người có biết hay không ta My gia hiệu buôn từ nơi này tiến vào muối giá tiền là bao nhiêu? Mỗi thạch tám trăm tiền!"

Phía trước đã nhắc qua, Thục Hán, Đông Ngô, Tào Ngụy Tam quốc muối chính đều là toàn bộ độc quyền chế: Diêm trường về nước gia hết thủy, sinh sản, vận tải, tiêu thụ toàn bộ vì quốc gia cưỡng không.

Mà TỰ CỘNG đình diêm trường bởi vì Quan Di cùng Lưu Thiện thỏa thuận, thực hành chính là tự trường độc quyền chế: Nơi này diêm trường thuộc về Phục Hưng xã. Muối sản xuất ra sau toàn bộ bán cho quốc gia. Sau đó những thương nhân khác tới đây hướng về quốc gia mua.

Cái này mới chế độ đưa ra, xác thực gặp phải Thục Hán quan liêu hệ thống đặc biệt là Tự diêm Giáo ủy kịch liệt phản đối, nhưng ở Quan Di biểu thị có thể công khai giăng Trắc Đồng kỹ thuật đồng thời Lưu Thiện ngay ở trước mặt triều đình quan chức học thuộc lòng sách: Chỉ này đồng loạt, tuyệt không lại mở sau. Cái này mới chế độ mới miễn cưỡng được chấp hành.

Thế nhưng ai cũng biết to lớn nhất lỗi kịch sù là lũng đoạn, trước đây Thục Hán Tự diêm Giáo ủy toàn quyền đem không Thục Hán muối ăn sinh sản, vận tải, tiêu thụ. Hiện tại phần này lũng đoạn rách một mảng lớn, người nói nhân gia làm sao cao hứng lên? Vì lẽ đó Tự diêm Giáo ủy phù cho TỰ CỘNG đình muối định giá cực thấp!

Ăn ngay nói thật, 200 tiền một thạch cái giá này đối với có phối hợp khí thiên nhiên nấu muối Phục Hưng xã tới nói, cũng không phải không lợi có thể đồ. Trương Tuân liền lên lút hướng về Quan Di biểu thị: Khấu trừ nhân công thành phẩm sau, lãi ròng nhuận có thể đạt đến 100 tiền một thạch. Gần nhất nửa năm này, TỰ CỘNG đình muối ăn sản lượng tính tổng cộng đã đạt đến 7 vạn thạch. Phục Hưng xã chỉ là này một khối lãi ròng nhuận thì có bảy triệu.

Thế nhưng trong này có bảy phần mười là Lưu Thiện, một thành là Hoàng Hạo. Phục Hưng xã thực tế cầm trong tay chỉ có 140 vạn!

Tiền kiếm được ít một chút đúng là việc nhỏ. Vốn là Quan Di đánh chính là tăng binh tại đây dự định: Chỉ cần nơi này muối nghiệp sinh sản có thể thay hẳn nuôi sống 1 vạn trở lên công nhân công nghiệp cái kia như vậy đủ rồi.

Chân chính dễ hấn nổi nóng chính là, Tự diêm Giáo ủy phù lấy 200 tiền một thạch giá cả thu mua hấn muối, qua tay nhưng lấy tám trăm tiền bán cho thương nhân —— thương nhân cũng là muốn trục lợi, hơn nữa còn muốn thêm vào vận tải, tiêu thụ thành phẩm —— cứ như vậy, cuối cùng TỰ CỘNG muối bán được dân chúng trong tay thời điểm, gần như vẫn là 1,200 tiền một thạch! Cái giá này so Đông Hán loạn Khăn Vàng trước quý giá gấp ba, so hiện tại Tào Ngụy quý giá một phần sáu, so Đông Ngô quý giá một phần năm!

Thục Hán dân chúng vẫn là ăn không nổi muối! Dân suy dinh dưỡng, đầy đất cổ to hiện trạng vẫn phải là không tới thay đổi!

Như vậy đối bách tính bóc lột đến cực hạn chính quyền, chẳng trách Tào Ngụy đánh tới thời điểm, từ Ích Châu thế gia đến bách tính bình thường đều không muốn chống lại rồi!

"Như vậy không được, như thế dân tâm đem cách chúng ta càng ngày càng xa! Đến lúc đó Ngụy Ngụy đánh tới thời điểm, ai sẽ ủng hộ chúng ta chống lại đây?"

Nhưng là lời nói như vậy Quan Di cũng chỉ có thể đối đồng bọn của chính mình nói một chút —— Nguyên Tùng phát hiện tại vẫn không có triệt để cưỡng không Thục Hán chính quyền a.

"Thôi, mở hội đi. Nhanh lên một chút mở xong chúng ta trở lại."

Theo Quan Di chỉ thị, Mã Quá bắt đầu rồi phát biểu: "Cảnh Diệu hai năm, ta Phục Hưng xã Phù Lăng quận bên này sản nghiệp. . . Tính tổng cộng nước chảy 170 triệu. . . Khấu trừ mới chiêu công nhân nông dân phí an cư, công nhân tiền công, sinh sản thành phẩm, Phục Hưng học đường các chi ra sau, phần lãi gộp có 58 triệu. Giao phó cho Vĩnh An binh đoàn 40 triệu sau, lãi ròng là 18 triệu. Mặt khác, bởi ta Phù Lăng quận không cần lại hướng về Vĩnh An binh đoàn chuyển vận lương thực, vì lẽ đó năm nay ngoài ngạch tiết kiệm được khoảng chừng 10 vạn thạch lương thực. . ."

"Mẹ gia thương xã năm nay nước chảy đạt đến sáu trăm triệu, lãi ròng nhuận một trăm triệu, dựa theo cổ phần đối thành thỏa thuận, muốn cho quyền Phục Hưng xã 30 triệu."

"Giang Dương quận bên này phục hưng muối nghiệp, khấu trừ cho bộ hạ cổ phần sau, thu lợi 140 vạn. Tam thúc (Quan Sách) nửa năm này từ Nam Trung chuyển vận đến hơn ba ngàn người, tuân lựa chọn một ngàn tráng đinh sắp xếp nhập diêm trường thợ khéo, còn lại thu xếp đến Hán An huyện khai khẩn đất hoang. Những người này tiền công gì gì đó đã đưa vào thành phẩm khấu trừ, nhưng từ Nam Trung mua người tiền ta còn nợ Mạnh Diễm đưa kia. Ạch, số tiền kia tổng cộng là 22 triệu."

"Số tiền kia mau mau chuyển cho Mạnh Diễm, hấn dù sao không phải chúng ta Phục Hưng xã người. Cứ tính toán như thế đến, toàn bộ Phục Hưng xã năm nay còn lại là 33 triệu."

"Chúng ta cần là huynh trưởng (thái thú) hạ!"

"Ai, đừng nói những này!" Quan Di buồn bực phát tay một cái: "Thời gian của chúng ta không còn nhiều. Chư vị, ta ý kiến là, năm nay tạm thời không chia hoa hồng. Số tiền kia dùng để mở rộng sang năm sinh sản. Sang năm, cũng chính là Cảnh Diệu ba năm, Phù Lăng quận bên này mục tiêu là thu nạp một vạn người trở lên Ngũ Khê man hạ sơn, khai khẩn 20 vạn mẫu đất hoang. Tranh thủ từ Cảnh Diệu bốn năm bắt đầu không tiếp tục hướng ra phía ngoài mua lương thực. . . TỰ CỘNG đình bên này mục tiêu là, sản muối lượng tăng lên gấp mười lần! Hành nghề công nhân tăng trưởng năm lần!"

Chương 75: Không then với họ Tào (1)

Thục Hán Cảnh Diệu ba năm, Tào Ngụy cam lộ năm năm (Dương lịch 260 năm). Ngày mùng 5 tháng 5, đêm khuya, giờ Hợi.

Thành Lạc Dương bên trong, Tào Ngụy phủ đại tướng quân rộng lớn thư phòng bên trong, mấy chục con to lớn nền Cảnh Diệu hiện đang sáng quắc phát sáng, ánh lửa chói mắt hạ, một cái khoảng chừng chừng năm mươi tuổi người đàn ông trung niên một tay che miệng ngáp một cái, một tay vẫn cứ quay về trên bàn trà thè tre múa bút thành văn.

Này chính là cái thời đại này, Đông Á trên đại lục nam nhân có quyền thế nhất —— Tào Ngụy đại tướng quân, mở phủ, Lục thượng thư sự Tư Mã Chiêu.

"Tư Thượng a, đã giờ Hợi, vì sao còn không nghỉ ngơi?"

"Há, a? Là Nguyên Cơ a. Thực sự là thật không tiện, để người mượn như vậy còn muốn đi qua."

Làm là cái thời đại này nam nhân, một thế nhiều thiệp chính là thái độ bình thường. Vương Nguyên Cơ lúc này đã bốn mươi ba tuổi, là một người sinh bốn đứa bé nữ nhân, đến cái tuổi này, cũng sớm đã là sắc đẹp hoàn toàn không có. Vì lẽ đó Tư Mã Chiêu đã nhiều năm không đi phòng nàng.

Nhưng cái gọi là lấy sắc sự tình nhân giả, sắc suy mà yêu tri. Nữ nhân chỉ dựa vào sắc đẹp, chỉ có thể bác đến nam nhân trong thời gian ngắn quan tâm. Nếu muốn lâu dài đem nam nhân xuyên ở bên người, dựa vào chỉ có thể là tự thân tài hoa.

Mà làm Vương Lăng cháu gái, Vương Túc con gái, Vương Nguyên Cơ chính là một cái tài hoa xuất chúng tới cực điểm nữ tử. Tuy rằng phu thê hai người đã phân phòng ở lại rất nhiều năm, nhưng Tư Mã Chiêu tinh thần vẫn cứ ký thác tại Vương Nguyên Cơ trên người, đối Vương Nguyên Cơ trước sau tràn ngập tôn trọng.

"Người trước mấy thời gian không phải vừa bị bệnh một hồi sao? Làm sao đêm nay lại xem những này tấu biểu mượn như vậy? Nhanh năm mươi tuổi người, hay là muốn chú ý bảo dưỡng thân thể."

"Ha ha ha, ta đây không phải là nghỉ hiện tại làm thêm một chút, sau đó là có thể nghỉ sớm một chút sao?" Tư Mã Chiêu đối với mình nguyên phối khẽ mỉm cười, đứng dậy kéo Vương Nguyên Cơ tay: "Vừa vặn Nguyên Cơ đến rồi, xin mời giúp ta niệm một ý nghĩ phần này sổ gấp đi. Vì phu này sẽ con mắt là có chút đau."

"Thiện." Vương Nguyên Cơ cũng không từ chối, chân thành vào chỗ sau cầm lấy một phần sổ gấp nhẹ giọng thì thầm: "Hạ quan Kinh Châu thứ sử Lỗ Chi tấu đại tướng quân, cam lộ năm từ năm đó, Kinh Châu cảnh nội muối lậu hưng hăng ngang ngược. . . Muối lậu hạt bạch chất ưu, hơn xa Giang Hạ muối quan. Mỗi thạch đáng giá chỉ 500, chỉ là muối quan giá cả chỉ một nửa. Kinh Châu bách tính, đều tận mua muối lậu mà bỏ muối quan, hạ quan đã hành văn Kinh Châu đô đốc, Giang Nam đô đốc, hai đô đốc cũng phát động quận binh thanh tước muối lậu, năm tháng đến, tính tổng cộng chém giết buôn lậu muối hơn hai trăm người, đoạt lại muối lậu 3,500 dư thạch. Nhưng tổng thể hiệu quả rất ít. . . Qua điều tra, muối lậu đến từ Tây Thục. Kinh Đông Ngô chi Tây Lăng tiến vào ta cảnh. . ."

Tào Ngụy dưới sự thống trị bắc Kinh Châu muối lậu tràn lan đương nhiên là Quan Di bọn họ Phục Hưng xã làm ra đến: Xét thấy Thục Hán Tư diêm Giáo úy phủ đem mua giới định được thấp, giá bán định qua cao. Không thắng công đình muối mỏ sản lượng làm sao lớn, cũng không thể ban ơn cho Thục Hán bách tính bình thường. Vì lẽ đó Quan Di dứt khoát lấy đối Thục Hán chính phủ giấu báo sản lượng, đem nhiều ra đến bộ phận thông qua Đông Ngô Bộ gia, tại Kinh Châu mặt đất tiến hành bán phá giá —— ta vốn là là muốn vì Thục Hán bách tính làm việc tốt, ai biết này đồ phá hoại thế chế lại không cho bách tính được chỗ tốt. Đã như vậy, vậy ta đem tiền đưa hết cho người làm gì thế? Không bằng bán muối lậu lấp đầy Phục Hưng xã chính mình hầu bao —— hiện tại Phục Hưng xã hầu bao càng cô, ba năm sau ứng đối cái kia một trận đại chiến mới càng nắm chắc!

Cái thời đại này, Tư Mã Chiêu chừng không hạ Tào Ngụy, đã bắt đầu từng bước thu nạp biên cảnh khu vực địa phương quan to quyền hạn.

Tại Tư Mã Ý nắm quyền trước, Tào Ngụy biên cảnh khu vực thực hành chính là quân chính vô một cái đại quân khu đô đốc chế: Tây tuyến là Tào Chân, hán đã Ung Lương một đường cao nhất quân sự quan trên, cũng là cao nhất dân chính quan trên. Trung tuyến là Hạ Hầu Thượng, đông tuyến là Tào Hưu. Tất cả đều là Tào —— Hạ Hầu liên minh người.

Tư Mã Ý phát động Cao Bình lăng chính biến sau, vì duy trì triều đình ổn định, ngầm thừa nhận loại này đại quân khu đô đốc chế, hán thậm chí có ý thức đem những đối Tư Mã gia mạng trong lòng bất mãn người có ý phóng tới biên cảnh khu vực —— các người nhanh phản đi, đến lúc đó ta đi diệt người tam tộc, ta đối Tào Ngụy không chế sẽ tiến thêm một bước.

Đến Tư Mã Sư chấp chính thời điểm, liền phổ biến quân chính chia lia: Biên cảnh khu vực thiết đô đốc, chỉ để ý quân sự. Mặt khác thiết thứ sử, quản dân chính.

Tại Tư Mã Chiêu chấp chính thời điểm, lại tiến một bước: Ung Lương, Kinh Châu, Dương Châu ba đại quân khu bị tính toán thành sáu cái tiểu quân khu, biên cảnh tướng lĩnh sức mạnh càng ngày càng nhỏ, Tư Mã gia đối với những người này không chế lực càng ngày càng mạnh.

Hiện tại, trước kia Hạ Hầu Thượng một người liền toàn quyền phụ trách Kinh Châu tiền tuyến, quân chính quyền lợi đã biến thành ba người chia sẻ: Chính Nam tướng quân, đô đốc Kinh Châu chư quân sự Vương Cơ đóng quân tại Tân Dã, là trên danh nghĩa Kinh Châu khu vực cao nhất quan trên, nhưng trên thực tế hẳn chỉ có thể khống chế Nam Dương quận một vùng quân đội. Chính Lỗ tướng quân, đô đốc Giang Nam chư quân sự Châu Thái đóng quân tại Tương Dương, trực diện Đông Ngô Tây Lăng quân đoàn. Kinh Châu thứ sử Lỗ Chi cũng tại Tương Dương, phụ trách toàn bộ Tào Ngụy Kinh Châu dân chính.

Muối ăn, là dân sinh bên trong chỉ đứng sau lương thực đại sự. Thuế muối, là phong kiến quốc gia chỉ đứng sau ruộng thuế thu thuế. Vì lẽ đó, Kinh Châu muối lậu tràn lan, đương nhiên là Kinh Châu thứ sử hướng về trung ương (hiện tại Tư Mã Chiêu chính là trung ương) tiến hành báo cáo.

"Ừm . ." Nghe xong Vương Nguyên Cơ đọc chậm, Tư Mã Chiêu lời kéo chính mình chòm râu thoáng trầm ngâm: "Nguyên Cơ, người đem mặt sau cái thứ ba trên giá, cái thứ bảy ô vuông bên trong phần kia sổ gấp mang tới."

Tư Mã Chiêu nhắc tới phần này sổ gấp, là Lỗ Chi tại năm ngoài tháng mười một phát tới. Đại khái nội dung chính là có đến từ Đông Ngô Tây Lăng thương nhân, tại bắc Kinh Châu lượng lớn mua lương thực.

Một lần nữa ôn tập phần này sổ gấp nội dung sau, Tư Mã Chiêu rồi hướng Vương Nguyên Cơ nói: "Thứ năm cái giá, thứ tư ô vuông."

Cái này ô vuông bên trong sổ gấp đến từ Tào Ngụy "Tiến tẩu tào", đây là Tào Ngụy điệp báo cơ cấu. Phần này sổ gấp bên trong nội dung là Bộ gia cùng Thực Hán Phù Lăng quận địa phương chính phủ xung đột, cùng với xung đột sau triển khai một loạt hợp tác.

Ba phần sổ gấp lẫn nhau tham chiếu sau, Tư Mã Chiêu cau mày, nhưng khoe miệng lại lộ ra tán thưởng nụ cười: "Cái này Quan Văn Trường tôn từ, thực sự là không đơn giản a. Không tới thời gian bốn năm, lại làm xảy ra chuyện lớn như vậy."

"Tư Thượng ý tứ, này muối lậu tràn lan, lương thực dẫn ra ngoài, đều là cái kia Quan Di Quan Từ Phong khuấy lên sao?"

"Đúng vậy!" Tư Mã Chiêu dừng lại một chút, tại trong đầu thu dọn một thoáng dòng suy nghĩ nói chuyện: "Nguyên Cơ, người xem này giá cảm nền thượng ngon nền, toàn bộ là cái gọi là nền Cảnh Diệu, này đều là Tây Thực Phù Lăng quận sản xuất. Lại nhìn này tron bóng bàn trà, mặt trên quét chính là cái gọi là Diên Hi son, cũng là Phù Lăng quận thủ sản. Còn có vi phu hiện tại dùng chén trà, rơi trên mặt đất đều sẽ không phá nát, cũng là dùng Phù Lăng quận sản xuất mới sứ (Quan Di: Không thể gọi sứ xương a, không phải vậy liền để lộ bí mật. Tào Ngụy, Đông Ngô trên đất, nhưng là có lượng lớn chất lượng tốt thích hợp nấu gốm sứ thô nhường a.), còn có chúng ta gần nhất một hai năm ăn tiệc thường thường dùng rượu trái cây, vẫn là đến từ Phù Lăng quận. Quý phủ quý nhân tắm rửa dùng xà phòng thơm, vẫn là đến từ Phù Lăng quận. . . Nha, đúng rồi, còn có sau đó vi phu đi ngủ trước phải dùng đến kem đánh răng, bàn chải đánh răng. . . Này Quan Từ Phong, thật là không bình thường a."

"Hừm, ương cũng chú ý tới. Này Phù Lăng quận sản xuất, đã sâu sắc hòa vào chúng ta hằng ngày, dùng qua những thứ đồ này sau, ương là không thể rời bỏ những này. . . Trong này lợi nhuận. . ."

"Là đây, chỉ là vừa nảy những thứ đó, này Quan Từ Phong hàng năm tiền lời e sợ không xuống Tây Thực hàng năm bán gấm Từ Xuyên đoạt được! Hiện tại, hẳn lại còn đem bàn tay tiền vào muối nghiệp! Này không phải là phú khả địch quốc, đây là phú giáp thiên hạ a!"

(Quan Di: Đại ca, cơm có thể tùy tiện ăn, lời không thể loạn giảng nha! Tiểu gia ta hiện tại muốn cung dưỡng một cái binh đoàn, còn muốn đem đầu to lợi nhuận giao cho hoàng đế, còn muốn cung dưỡng ta Phục Hưng xã hơn vạn công nhân, này hàng năm lợi nhuận đều là chuyển qua tay lập tức liền toàn bộ tiêu hết, căn bản không có cái gì tích trữ a!)

"Lấy ương ngu kiến, này Quan Từ Phong nếu thật sự là phú giáp thiên hạ đúng là được rồi —— Tây Thực tiểu quốc, thêm một cái phú thương không có gì ghê gớm. Ương sợ chính là, này Quan Từ Phong là đang vì Tây Thực nguy để cùng quốc khó kiếm tiền."

(Quan Di: Mỹ nữ a di, người nói tới quá đúng rồi!)

"Nguyên Cơ nói, thật là rõ ràng! Vi phu sợ cũng là điểm này. Ai, vi phu vốn là dự tính năm nay xưng công, sang năm xưng vương, sau đó sẽ đi phạt Thực. Bây giờ nhìn lại, này phạt Thực việc, cần phải sớm làm chuẩn bị."

"Thượng nguyệt Công Lư (Giả Sung) phát động trong triều bách quan nắm bắt lên yêu cầu phong Từ Thượng là Tấn công tẩu chương, hoàng đế vẫn là lưu bên trong không phát sao?"

"Đúng đấy!" Tư Mã Chiêu buồn bực qua lại tản bộ hai bước: "Này Tào Ngạn Sĩ thực sự là khôn khéo. Năm ngoài ta vừa diệt Gia Cát Đản không lâu, khi đó phát động triều nghị yêu cầu phong công vốn là thăm dò. Hẳn nhưng phi thường sáng khoái chuẩn tẩu. Cuối cùng còn muốn ta tự mình tới chối từ mấy lần. Khiến cho ta là vô cùng chật vật. Năm nay ba Đại đô đốc khu tách ra đã hoàn thành, lần này cần cầu phong công ta cũng sẽ không từ chối nữa, có thể lần này hẳn lại lưu bên trong không phát! Quả nhiên như Chung Sĩ Quý nói, Tào Ngạn Sĩ vẫn đồng Trần Tư, vũ loại Thái Tổ. Là Tào gia trẻ tuổi bên trong nhất là ưu đệ người!"

Phu thê hai người đang nói chuyện, trong chớp mắt ngoài cửa người hầu dẫn hai cái mỗ hôi đầm đĩa quan chức vọt vào: "Đại tướng quân, không tốt rồi!"

"Hả? Vương Nghiệp? Vương Thẩm? Các người không phải ở trong cung hầu hạ bệ hạ sao? Làm sao?"

"Đại tướng quân! Bệ hạ khởi binh rồi! Hẳn muốn đích thân tới cửa đến thảo phạt người!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Không then với họ Tào (2)

"Khanh!" Ý Thiên Kiếm tuốt ra khỏi vỏ, phun ra một tiếng long ngâm: "Tur Mã Chiêu chi tâm, người qua đường đều biết vậy!"

Ngay tại Tur Mã Chiêu cùng vương Nguyên Cơ đàm luận Quan Di trước đó một canh giờ, Tào Ngụy đòi thứ tư Hoàng đế, danh xưng "Văn cùng Trần Tur, vô loại Thái Tổ" Tào Mao, tại minh trong hoàng cung triệu tập lên hơn hai trăm người bộc đồng, phát biểu đồng đặc hịch văn.

"Từ cao bình lăng chi biến đến nay, Tur Mã Chiêu phụ từ ba người, tuân tự thiện quyền mười một năm vậy! Mười một năm ở giữa, sát hại trung thần, ức chế ngôn luận, bè cánh đấu đá, vọng ý phế lập. Tội lỗi lớn lao chỗ này, quả thật tội lỗi chồng chất! Gần đây, Tur Mã Chiêu lại phát động nanh vuốt, ý muốn thụ phong công tước! Kỳ mưu hướng oán vị chi tâm, rõ ràng rành!"

"Trẫm! Chính là Thái Tổ Vô Hoàng đế tăng tôn, Tào gia hậu duệ. Giá trị này Đại Ngụy sinh tử tồn vong thời khắc, trẫm chỉ có đứng ra, tự mình thảo phạt quyền gian! Trận chiến này, trẫm vô luận thành bại, duy cầu ngày khác không then gặp Thái Tổ Vô Hoàng đế ở dưới đất! Duy cầu không then với Tào thị chi họ!"

"Bệ hạ, bệ hạ, bệ hạ tuyệt đối không thể a." Từng tại Thao thủy chi chiến bên trong đại bại tại Khương Duy chi thủ Vương Kinh, hiện tại là Tào Ngụy Tur Lệ giáo úy, Thượng Thư, tối hôm đó, đại thần của triều đình bên trong, chỉ có hần cùng hầu bên trong Vương Thâm, tán kỵ thường thị Vương Nghiệp trong cung trực ban. Tào Mao làm ra như thế lớn chiến trận, đương nhiên đã bị kinh động.

"Bệ hạ, thời cơ tốt chiều công bởi vì không thể chịu đựng quý thị chuyên quyền, thảo phạt thất bại mà trốn đi, vứt bỏ quốc gia, bị người trong thiên hạ chỗ chế nhạo. Bây giờ quyền hành nắm giữ tại Tur Mã Chiêu chi thủ đã rất lâu rồi, trong triều đình cùng tứ phương chi thần đều vì hần hiệu mệnh mà không để ý nghịch thuận lý lẽ, cũng không phải một ngày. Mà lại cung trong tức vệ trống chỗ, binh lực mười phần nhỏ yếu, bệ hạ bằng vào cái gì? Mà ngài một khi làm như vậy, không phải là muốn trừ bỏ tật bệnh lại ngược lại làm bệnh lợi hại hơn sao? Tại hạ chỉ sợ khó mà dự đoán, còn xin bệ hạ nghĩ lại mà làm sau!"

"Thượng Thư xin đứng lên, trẫm ý đã tuyệt, chớ phục nhiều lời!" Tào Mao nói xong câu đó, liền ném xuống trong tay hịch văn, tiến cung đi hướng quách Thái hậu chào từ biệt.

Nhìn xem Tào Mao thân ảnh dần dần đi xa, Vương Thâm, Vương Nghiệp liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau bước ra một bước: "Ngạn Vĩ, chúng ta nhanh đi hướng đại tướng quân bẩm báo a?"

"Ra sao nói vậy!" Vương Kinh nghe được hai vị đề nghị một nháy mắt khóe mắt: "Chúng ta thân là Ngụy thần, giá trị này bệ hạ ngự giá thân chinh thời khắc, không có dũng khí đuổi theo theo thì cũng thôi đi. Sao có thể quay thân người bán, hướng Tur Mã Chiêu tố cáo bệ hạ chi mưu đâu!"

Vương Thâm, Vương Nghiệp đỏ bừng cả khuôn mặt hướng phía Vương Kinh thật sâu khom người chào: "Ngạn Vĩ cao thượng, chúng ta bái phục. Nhưng thực sự không đành lòng trong nhà một môn lão tiểu bởi vì ta chờ mà bị chém đầu cả nhà. Cho nên không thể không người bán cầu sinh. Ngạn Vĩ vẫn là cùng chúng ta cùng đi chứ!"

Nghe xong Nhị vương, Vương Kinh bước chân một trận giả thoảng —— Tur Mã nhà tàn nhẫn đã là không cần đã chứng minh: Mười một năm bên trong đã có quá nhiều Tur Mã nhà kẻ thù chính trị bị di diệt tam tộc. Cuốn cuộn đầu người đã sợ đến Tào Ngụy đám đại thần khắp cả người phát lạnh. Nhưng Vương Kinh thoảng dao động sau khi lập tức kiên định: "Kinh qua nông gia tử, trải qua hiếu hầu (Thôi Diễm chi đệ Thôi Lâm) tiến cử vì triều đình sử dụng. Ra làm quan Đại Ngụy hai mươi năm, tuy có Thao thủy bại trận, nhưng vẫn đến triều đình trọng dụng. Nay Tur Mã Chiêu oán nghịch chi tâm mọi người đều biết. Như Đại Ngụy tương vong, lúc có chôn cùng chi thần. Trải qua then mặt cư chi!"

Vương Thâm, Vương Nghiệp liếc nhau, song song quỳ xuống hướng phía Vương Kinh đại lễ thăm viếng: "Ngạn Vĩ bảo trọng!"

Cùng lúc đó, trong thâm cung, quách Thái hậu nhìn xem mặc vào chiến giáp Tào Mao đã là hai mắt nhắm lẹ.

"Hiển nhiên Hoàng đế đại sự đến nay, ai gia tận mắt nhìn thấy chiêu bá (trước Tào Ngụy đại tướng quân Tào thoải mái) bị chém đầu cả nhà, trở mắt nhìn xem lan khanh (Tề vương Tào Phung) bị phế. . . Đáng hận kia Tur Mã nhà, mỗi lần làm những chuyện này, còn muốn buộc ai gia đóng dấu, dùng ai gia khẩu khí mắng to chiêu bá, lan khanh. . . Bệ hạ chính là ta Tào thị thế hệ tuổi trẻ bên trong tài hoa vô nghệ thượng thừa nhất người, năm đó là ai gia kiên trì mới khiến cho Tur Mã lập ngôi là đế. Chính là nghĩ đến một ngày kia ngôi có thể lại hưng Tào gia. . . Nhưng bệ hạ vì sao như thế hất tất? Nếu là bệ hạ có chuyện bất trắc, thì ai gia lại muốn bị Tur Mã nhà buộc thống mạ bệ hạ bên ngoài, Tào gia cũng lại không phục hưng chi khả năng. Bệ hạ vì sao không thể nghĩ lại mà làm sau?"

"Thái hậu! Hôm nay chi Đại Ngụy,

Đã đến nguy cấp nhất trước mắt! Tư Mã Chiêu đã bức bách nhi thần phong hấn công tước, bước kế tiếp chính là Vương tước, lại xuống một bước đâu? Nhi thần là cận kề cái chết cũng không muốn làm Hán Hiến Đế! Thái Tổ vượt mọi chông gai, gian khổ khi lập nghiệp mới đánh xuống ta Đại Ngụy giang sơn. Nếu là thật sự muốn diệt vong, cũng nên có cái Hoàng đế vì hấn chết theo! Nhi thần đã nghĩ qua, lần này xuất binh, tuy nói hi vọng cực nhỏ, nhưng chưa hẳn không có khả năng thành công. Nếu là thất bại, nhi thần tất nhiên khó đảm bảo tính mệnh, nhưng Tư Mã nhà soán nghịch con đường tất nhiên sẽ bị trì hoãn mấy năm. Mấy năm ở giữa, chỉ mong ta Tào gia lại có anh hào đứng ra! Thái hậu, nhi thần cho dù chết, cũng không phải chết được không có chút ý nghĩa nào. Nhi thần là vì cho ta Đại Ngụy tái tranh thủ thời gian mấy năm a!"

"Ai ~~~ bệ hạ đã nghĩ đến mức này, ai gia còn có cái gì nói đâu? Đi thôi, cầm Thái Tổ lưu lại Ý Thiên Kiếm, để hấn uống no quyền gian máu tươi!"

"Áy! Thái hậu bảo trọng!"

...

Cùng lúc đó, tiếp vào tin tức Tư Mã Chiêu đã là khắp cả người phát lạnh, toàn thân run rẩy không chỉ: "Tào Mao, lại dám như thế?"

Tức giận, sợ hãi. . . Nhiều loại cảm xúc trong nháy mắt xông lên đầu. Tư Mã Chiêu vốn cũng không quá tốt thân thể lúc này càng là khó có thể chịu đựng. Mắt thấy hấn lung lay liền muốn ngã xuống.

Lúc này, một con tinh tế tí mĩ nhưng hữu lực ngọc thủ vững vàng đỡ lấy hấn thân thể: "Từ bên trên, lúc này ngươi cũng không thể ngã xuống. Ngươi ngã xuống, kế tiếp bị di diệt tam tộc chính là ta Tư Mã nhà."

"Nguyên Cơ." Tư Mã Chiêu cảm kích nắm chặt vương Nguyên Cơ tay: "Cái này quân thượng tự thân lên trận thảo phạt thần tử sự tình, Nguyên Cơ nhưng từng nghe qua?"

"Ha ha ha, từ lên hôm nay là thế nào? Quân thượng tự thân lên trận thảo phạt thần tử sự tình cổ đã có chi, thời Xuân Thu đếm không hết, nhưng cơ bản đều thất bại. Hôm nay chuyện này, đương nhiên cũng sẽ không ngoại lệ!"

"Đa tạ Nguyên Cơ." Tư Mã Chiêu xoay người lại, lúc trước hốt hoảng cảm xúc đã hoàn toàn không thấy, hấn bắt đầu trầm ổn phát ra mệnh lệnh: "Lập tức mệnh lệnh Từ Tương (Tư Mã Trụ) quan bế cửa cung, không cho bệ hạ đội ngũ xuất cung."

"Từ bên trên, Từ Tương tính cách mềm mại, chưa hẳn dám ngăn trở đến cùng."

"Ha ha ha, Nguyên Cơ yên tâm. Từ Tương làm người ta sao lại không biết. Lại lệnh, mệnh công lư (giả mạo xưng) lập tức đến ta phủ thượng!"

Đương Tư Mã Chiêu tại mình phủ thượng điều binh khiển tướng thời điểm, đồn kỵ giáo úy Tư Mã Trụ lúc này chính lâm vào nhân sinh bên trong nhất là tình cảnh lưỡng nan.

Làm Tư Mã Chiêu đệ mẫu đệ, Tư Mã Trụ tại Tư Mã nhà một đám phế vật công tử ca bên trong xem như tương đối đáng tin cậy: Có tri thức hiểu lễ nghĩa, khoan hậu đối xử mọi người. Nhưng là dạng này người khuyết thiếu chính là kiên định cùng tàn nhẫn, mà lại bình thường đối với thủ hạ quá rộng lượng, thủ hạ ngược lại không phải là rất sợ hấn —— cái này giống như Quan Vũ, bình thường thuộc hạ đều kính yêu hấn, nhưng thời điểm mấu chốt nhất đến rồi liền sẽ giải tán lập tức.

"Bệ hạ, còn xin tạm hơi thở lồi đình! Đại tướng quân dù có ngàn sai vạn sai, cũng là vì Đại Ngụy lập xuống công lao hấn mã. Bệ hạ làm gì làm ra kịch liệt như thế tiến hành."

"Ha ha ha, Tư Mã Chiêu công lao rất lớn a! Lớn đến trăm không thể không đem cái này hoàng vị đưa cho hấn thù công! Hấn nói thôi nói, Từ Tương, ngươi có đề hay không cho mở?"

"Bệ hạ, thần thật sự là lưỡng nan a. . ."

"Thôi, trăm không làm khó dễ ngươi. Trăm cứ như vậy đi qua, ngươi muốn thí quân, vậy thì tới đi!"

Tào Mao hướng phía mình phụng xe Đô Úy nhẹ nhàng gật đầu, phụng xe Đô Úy giật gậy cương một cái, Tào Mao cười chiến xa bắt đầu chậm rãi tiến lên. Cái này cực lớn cảm giác áp bách, để Tư Mã Trụ cảm giác được một trận cực mạnh áp lực, đem hấn gậy gao đề xuống đất, vô luận nội tâm của hấn làm sao giãy dụa, đều không thể đứng dậy.

Chủ tướng đều như vậy, Tư Mã Trụ binh lính dưới quyền nhóm càng là sợ hãi. Không phải là không có binh sĩ ý đồ động động binh khí, lúc lắc bộ dáng. Nhưng chính là cái này lúc lắc bộ dáng hành vi, cũng bị Tào Mao bên người bộc đồng quát lớn: "Các ngươi dám yết kiến thiên tử múa binh khí, liền không sợ bị di diệt tam tộc a?"

Đừng tưởng rằng cổ nhân đều rất ngu ngốc, cũng không cần coi là xã hội tầng dưới chót tiểu binh đều là ngu xuẩn. Bọn hấn đều tự có mình sinh tồn trí tuệ. Nhiều không dám nói, nhưng "Thần tiên đánh nhau, tiểu quý gặp nạn" tục ngữ tất cả mọi người là rất rõ ràng: Mặc kệ Hoàng đế cùng Tư Mã công cuối cùng làm thành cái dạng gì, đây đều là tầng cao nhất nhân vật sự tình. Ở trong quá trình này, tên lính kia nếu là không mở mắt tham gia đi vào, mặc kệ kết cục cuối cùng như thế nào, người tiểu binh này nhất định là di diệt tam tộc!

Nhìn xem Tư Mã Trụ binh sĩ cuối cùng giải tán lập tức, Tào Mao đem bôi vì khăn trương mà quá mức dùng sức, móng tay đều lờm vào trong thịt nắm

đám nói lòng: "Quả nhiên, những binh lính này đều là không ngu ngốc, đều biết tham gia tiến loại chuyện này vô luận như thế nào đều là không được chết tử tế. Như thế, chỉ cần trăm có thể giết ra cái này hoàng cung đi đến Lạc Dương trên đường cái, lúc kia sẽ không còn bất luận kẻ nào dám ngăn trở tại trăm, mà Tư Mã Chiêu đem hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Không then với họ Tào (3)

"Vô luận như thế nào cũng không thể để Tào Mao đi ra cửa cung! Nếu không chúng ta chắc chắn chết không có chỗ chôn!"

Nhìn xem khàn cả giọng, như điên dại gào thét Tư Mã Chiêu, Giả Sung nội tâm cũng là một trận sợ hãi: "Nặc! Mời đại tướng quân đem Tư Mã gia tử sĩ cùng tư binh giao cho Sung. Sung định không có nhục sứ mệnh!"

"Thiện, công lư, ta Tư Mã gia một môn hơn ngàn miệng tính mệnh, liền toàn bộ giao cho công lư!"

...

Gắng sức đuổi theo, Giả Sung suất lĩnh bộ đội rút cục tại Lạc Dương hoàng cung Nam Môn ngăn chặn Tào Mao đội ngũ.

Bất kỳ một cái triều đại nào, thù đô cư dân chính trị miễn cảm tính đều là cực mạnh. Giờ phút này, trời đã tăng sáng. Trên đường cái dòng người nhón nháo rộn ràng đã bắt đầu xuất hiện. Giữa đường mọi người nhìn thấy Lạc Dương cửa hoàng cung vòng vây lớn như vậy một đám quân đội, từng cái đều trong lòng trầm xuống: Hoàng cung xảy ra đại sự!

"Bệ hạ, còn xin nhanh chóng hồi cung đi! Chớ có để hạ thần khó xử!"

"Giả Công Lư, cha ngươi Giả Lương Đạo (Giả Quý) chính là trải qua ta Đại Ngụy đời thứ ba để vương lão thần, đối với Đại Ngụy trung thành nhất sáng, như không thể học cha ngươi tận trung vì nước thì cũng thôi đi. Vì sao còn muốn nói giáo cho giặc? Trông thấy tà ác không thể đứng ra, bắt quá là nhu nhược. Trông thấy tà ác còn muốn đi cùng tà ác làm bạn, đó chính là vô si!"

Ta cũng không muốn dạng này a! Ta cha vợ là Vương Lăng ngoại tôn, Vương Lăng thảo phạt Tư Mã Ý thất bại bị di diệt tam tộc, nếu không phải ta cam nguyện đi làm Tư Mã gia chó, ta cha vợ, lão bà của ta đều muốn bị mất đầu! Nữ nhi của ta lại gả cho Tư Mã Chiêu nhi tử, nếu là Tư Mã Chiêu rơi đài, ta cũng muốn đi theo không may! Ngươi nói! Ta có thể thế nào? Nếu như các ngươi Tào gia Hoàng đế có thể từ đầu đến cuối một mực đem không ở quân quyền, ta Giả Sung làm sao lại không nguyện ý làm một cái từ một mực Đại Ngụy trung thần đâu! Đây đều là cái này thế đạo ép nha!

"Bệ hạ, vô luận bệ hạ nói cái gì, Giả Sung cũng sẽ không lui lại một bước. Mời bệ hạ chớ có lại làm khó thần đi!"

"Ha ha ha ha ha ~~~~ Giả Lương Đạo, như như trên trời có linh, liền nhìn xem con của ngươi làm chuyện tốt đi!" Ngửa mặt lên trời cười to về sau, Tào Mao thần sắc một chùm: "Trẫm sẽ không làm khó ngươi, ngươi không lui lại không quan hệ, liền cho trẫm thành thành thật thật đứng ở nơi đó đi! Triệu! Toàn quân tiến lên!"

Theo Tào Mao mệnh lệnh, hơn hai trăm Ngụy cung bộc đồng môn cùng nhau phát ra một tiếng hô, bắt đầu chậm chậm mà kiên định đẩy về phía trước tiến.

"Trẫm chính là thiên tử, ai dám ngăn trẫm! Có dám thêm trẫm một chỉ người, diệt tam tộc!"

"Các ngươi đều choáng váng sao? Nếu người nào đụng phải bệ hạ, đều là di diệt tam tộc sai lầm! Còn không mau mau tránh ra!"

Ai cũng không ngốc, ai cũng biết việc này không có cách nào tham gia. Chậm rãi, theo Tào Mao đội xe tiến lên, Giả Sung suất lĩnh Tư Mã gia tư binh đội cũng bắt đầu đội hình tán loạn.

"Chuyện gấp vậy!" Thái tử xá nhân thành tế nhìn xem bản phương đội ngũ dần dần tán loạn, binh sĩ bắt đầu chạy trốn, thế là mở miệng nói với Giả Sung: "Bên trong hộ quân, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?"

Giả Sung cắn răng: "Tư Mã công bằng lúc nuôi các ngươi, không phải là vì hôm nay a?!"

"Hạ quan minh bạch!" Thành tế cái này ngu ngốc rõ ràng đầu không có khai khiếu, trí thông minh này ngay cả tên lính quèn cũng không bằng, gia hỏa này có lẽ đẩy trong đầu nghĩ chính là cầu phú quý trong nguy hiểm đi.

Theo "Hạ quan minh bạch" cái này năm chữ lồi ra, thành tể cầm lên trường thương trong tay, đối lao vút mà đến Tào Mao bắn một phát.

"Phốc thử!" Trường thương phi thường thuận lợi đâm vào Tào Mao thân thể, nhưng là thành tể kinh ngạc phát hiện, đối diện Hoàng đế căn bản không có vẻ mặt thống khổ, tương phản, Tào Mao trên mặt lộ ra vui mừng, giải thoát, thần nhiên tiêu dung. . .

"Giết người na! Tư Mã Chiêu thí quân na! Tư Mã Chiêu thí quân na!" Giống như trước đó tất cả an bài xong, đương Tào Mao từ trên chiến xa ngã xuống thời điểm, hẳn hơn hai trăm bộc đồng cùng nhau phát ra một tiếng hô, sau đó nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng chạy tứ tán lải đi. Bên cạnh chạy còn lớn hơn kêu "Tư Mã Chiêu thí quân" lời nói. Chỉ chớp lát, Lạc Dương hoàng cung người chung quanh tất cả đều nghe được thanh âm như vậy.

"Trúng kế vậy! Hoàng đế này thật ác độc a! Thế mà không tiếc tính mạng của mình đến cho đại tướng quân gài bẫy!" Chuyện cho tới bây giờ, Giả Sung làm sao không biết Tào Mao trong lòng là như thế nào dự định: "Tả hữu nghe lệnh! Cung nội bộc đồng chăm ngời quân thân quan hệ,

Tội lớn lao chỗ này, cùng ta tận tru diệt!"

Không có Hoàng đế mặt này cường đại nhất khiến thật, Tư Mã gia các tư binh rốt cục có thể đại khai sát giới, trong lúc nhất thời, toàn bộ Lạc Dương hoàng cung Nam Môn đầu người cuộn cuộn, mùi máu tanh phóng lên tận trời!

. . .

"Ngô ~~~ thật dễ dàng vui sướng cảm giác. Nguyên lai người sau khi chết, linh hồn ly thể cảm giác chính là như vậy a?"

"A? Đây lại ôm trầm thi thể ở nơi đó khóc rống lão gia hóa là ai? A, nguyên lai là Tư Mã Ý người lão tặc kia đệ đệ Tư Mã Phư a. Ha ha ha, đây cũng là cái lão tặc, vẫn là so Tư Mã Ý cái kia ung xem lang cô lão tặc ghê tởm hơn lão tặc! Người lão tặc này ngày bình thường giả trang ra một bộ giữ gìn ta Tào gia, phản đối Tư Mã Ý phụ tử giả nhân giả nghĩa khuôn mặt coi là thật ta không nhìn ra được a? Bất quá chỉ là làm Tư Mã gia lớp xe dự phòng, vạn nhất Tư Mã gia soán vị không thành công bị di diệt tam tộc lúc, người mạch này có thể tồn tục Tư Mã gia nhà tên thôi. Không phải, người ngoại trừ thỉnh thoảng giả mù sa mưa quát lớn một chút Tư Mã sư, Tư Mã Chiêu huynh đệ đối với ta Đại Ngụy Hoàng đế không nên quá vô lễ, lại thật thực tế làm qua cái gì rồi sao?"

"A ~~~ còn có một cái lão gia hóa cũng chạy tới ôm lấy trầm thi thể. Đây là. . . Trần Quân nhi tử Trần Thái. Hừ hừ, người Trần gia cũng chưa chắc tốt đi nơi nào đi. Nhìn xem Tư Mã gia từng bước ép sát, các người lại làm cái gì đâu? Những thế gia này đại tộc, tất cả đều là trước nhà sau nước, chỉ cần không ảnh hưởng đến gia tộc tồn tục, quốc gia cùng Hoàng đế là ai các người căn bản cũng không quan tâm. . . Năm đó Trần Quân đẩy ra cửu phẩm trong chính chế, vẫn Hoàng đế vì soán vị thế mà đáp ứng, thật sự là không nên a."

"Ồ! Làm sao còn có một cái linh hồn cũng ở nơi đây. . . Người là ai?"

"Ta chính là đại hán đòi thứ tư Hán thọ đình hầu, Quan Di Quan Từ Phong."

"Quan Di Quan Từ Phong? A, người là Quan Vân Trường cháu trai a? Trẫm khi còn sống rất chú ý người a. Người phải biết, trẫm nhất tôn sùng đế vương chính là trung hưng Đại Hạ Thiếu Khang! Người dạng này lấy sức một mình phục hưng Quan gia thiếu niên anh hùng, trẫm cho dù là ở xa Lạc Dương, cũng là đã nghe danh từ lâu a. Bất quá. . . Linh hồn của người làm sao cũng tới đến nơi này? Người cũng đã chết a?"

"Hô ~~~ hẳn không có đi. Giống như này lại nhục thể của ta còn đang ngủ. Chỉ là đột nhiên lòng có cảm giác, linh hồn của ta liền đi tới nơi này."

"Thì ra là thế, ân, người cái này phục hưng Quan gia thiếu niên anh hùng. Trẫm muốn hỏi người, trẫm hành động hôm nay, người là thế nào nhìn?"

"Phi thường anh dũng, phi thường oanh liệt! Phi thường để cho người ta kính ngưỡng. . . Nhưng cũng phi thường vô mưu."

"Ha ha ha ha ~~~ vô mưu? Quan Từ Phong, người biết cái gì. Trẫm thật là không có cách nào a. Đây là dùng trẫm chết, vì ta Đại Ngụy kéo dài tính mạng a."

"Ừm, ta thừa nhận, người như thế vừa chết. Tư Mã gia soán vị bộ pháp sẽ bị trì hoãn nhiều năm. Không những như thế, trước kia dự định đối với ta đại hán chinh phạt cũng sẽ trì hoãn nhiều năm. Từ một điểm này tới nói, ta rất cảm kích người. Bởi vì cái này khiến ta có càng nhiều thời gian chuẩn bị. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, kỳ thật Tư Mã gia từ Tư Mã Ý đến Tư Mã sư lại đến Tư Mã Chiêu, có bản lĩnh người càng đến càng ít, người muốn trung hưng Tào Ngụy, chỉ cần tiêu diệt Tư Mã Chiêu là được rồi. Mà muốn giết một cái Tư Mã Chiêu, phương pháp có rất nhiều a, vì sao muốn dùng loại này anh dũng nhưng ngu xuẩn phương pháp?"

"Tiêu diệt quyền thần phương pháp có rất nhiều?"

"Đúng vậy a, cái này ngàn năm trong dòng sông lịch sử, tiêu diệt quyền thần, trung hưng quốc gia làm được thành công nhất chính là Bắc Chu Vũ Đế Vũ Văn Ung. . . Ân, hậu thế Khang Ma Tử trên một điểm này cũng làm được rất không tệ."

"Nguyên lai còn có thể dạng này. . . A, làm sao người biết ngàn năm chuyện sau đó?"

Đang lúc hai cái linh hồn ở nơi đó giao lưu thời điểm, giữa không trung một cái thanh âm uy nghiêm đột ngột vang lên: "Tào Ngạn Sĩ, người còn muốn ở nơi đó dùng lại bao lâu? !"

Ngô! Đây là ai? Người mặc cùng trăm đồng dạng Ô Kim váy cá giáp, phần eo vác lấy cùng trăm đồng dạng Ý Thiên Kiếm, ngũ đoản đáng người xác

thực không dễ nhìn, hoa râm sợi râu cũng tu chỉnh đến không quá chỉnh tề. . . Nhưng này song không giận tự uy con mắt, toàn thân trên dưới mỗi một cái lỗ chân lông đều tản mát ra xem thường thời đại này uy vũ tuyệt luân anh hùng khí hơi thở. . . Thời đại này còn có như thế oai hùng phóng khoáng nhân vật? Không, đây là, đây là. . . Đây là Thái Tổ Võ Hoàng đế? !

"Ta là người tăng tổ phụ Tào Tháo!" Thanh âm uy nghiêm vang lên lần nữa, nhưng một nháy mắt liền trở nên phi thường hiền lành: "Hải tử, người làm được rất tốt. Hiện tại, ta thừa nhận người là ta Tào gia ưu tú tử tôn, không thẹn với Tào cái này vĩ đại dòng họ. Tới đi, đi theo ta, để chúng ta đi một nơi khác tiếp tục chinh chiến!"

"Ồ, ô ô, ô ô ô ~~~ đa tạ tăng tổ. Có tăng tổ câu nói này, Tào Mao dù chết không tiếc!"

Không giận tự uy ánh mắt quay tới, đối Quan Di nhìn thoáng qua: "Người thật là một cái dị số. Có lẽ thiên mệnh không dứt Hán đi! Thăng nhai ranh, như thật có Hán thất phục hưng ngày đó, còn xin thiện đãi ta Tào gia tử tôn!"

Quan Di linh hồn bị Tào Tháo trừng mắt liếc về sau, kia cường đại khí tràng một nháy mắt kém chút để Quan Di linh hồn hồn phi phách tán. Hấn tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, cũng không dám lại cùng Tào Tháo đối mặt: "Nguy vô trùng một cái chi uy quả là như thế, tiểu tử bá phúc. Mời Ngụy Võ Hoàng đế yên tâm, như ngày khác thật có phục hưng Hán thất một ngày, Tào gia nhất định có thể đạt được thiện đãi!"

. . .

"Thái Thú! Huynh trưởng! Ngài đây là thế nào? Mau tỉnh lại! Tỉnh!"

Đương Quan Di lần nữa tỉnh lại về sau, hấn phát hiện trong phòng của mình vây quanh một phòng lớn người.

"Chuyện gì xảy ra? Làm sao đều chạy đến ta trong phòng ngủ tới?"

"Thái Thú mới mơ tới cái gì? Làm sao đầu đầy mồ hôi, cắn chặt hàm răng, từ trên giường lăn đến ngoài cửa? Chúng ta đã liên tục la lên gần nửa canh giờ, Thái Thú đều không phản ứng chút nào?"

"Dạng này a, a, vừa rồi trong giấc mộng. Bị một cái Thôn Thổ Thiên Địa đại anh hùng dọa sợ, ha ha ha, chư vị, vừa rồi ta ở trong mơ còn chứng kiến, Tào Ngụy quyền thần Tư Mã Chiêu, thí quân!"

Bạn đang đọc truyện *Thực Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Trong nháy mắt 3 trong năm (1)

Tây Nguyên năm 260 tháng 5, Tào Ngụy đời thứ tư Hoàng đế Tào Mao "Khởi binh" (chi đội ngũ kia nói là quân đội xác thực quá miễn cưỡng) thảo phạt Tào Ngụy đại tướng quân Tư Mã Chiêu, sự bại bỏ mình.

Tuy nói bởi vì Tào Ngụy soạn Hán, dẫn đến thời đại này đích sĩ nhân trong suy nghĩ đối với quân thần kỷ cương quan niệm cũng không quá coi trọng. Nhưng cái này dù sao cũng là quân vương thảo phạt thần tử, mà thần tử Tương quân vương giết chết a. Cho nên trong lúc nhất thời, Tư Mã gia tại dư luận lên phi thường bị động.

Bởi vậy, Tư Mã Chiêu không thể không đem thành tể đầu cùng thành tể tam tộc tính mệnh lấy ra giao nộp: Giả Sung tốt như vậy chó, thật sự là không nỡ giết a. Lại nói, Giả Sung là sĩ phu, đó là chân chính "Người". Mà thành tể là bình dân xuất thân, bất quá là để giày đưa đến trên quần bùn nhão mà thôi. . .

"Di tam tộc" dạng này đại sát khí đã lại chạy, liền không thể di một cái tam tộc. Rất nhanh, Thượng Thư Vương Kinh, bị gấn ly gián quân thần tội danh, di diệt tam tộc. Tới đối ứng là Vương Nghiệp, Vương Thẩm ngược lại thắng quan phát tài. Chuyện này chậm rãi lắng lại về sau, Tư Mã Chiêu lại đem Giả Sung đình hầu đề thăng làm Hương Hậu —— thế sự đổi trắng thay đen, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng bất kể nói thế nào, lần này Tư Mã gia là thua thiệt lớn: Bởi vì thành tể bị di tam tộc, dẫn đến Tư Mã gia các tư binh đối với Tư Mã gia nội bộ lục đục. Bởi vì Tào Mao chết đi, dẫn đến Tư Mã gia gia phong công tước ý đồ bị thời gian dài kéo dài. Tư Mã gia trong vòng mấy năm sau đó thời gian bên trong, còn muốn hết sức trấn an Tào Ngụy cái khác thế gia đại tộc bất mãn, bán đầy đủ ích lợi quốc gia đến thỏa mãn thế gia đại tộc tham lam, dùng càng có ưu thế dày mỏng đến văn hồi tăng dưới chót binh sĩ quân tâm. . .

Thực Hán cùng Đông Ngô mượn Tào Mao bỏ mình, đạt được rất tốt thờ dóc thời gian.

Bất quá nha. . .

"Bệ hạ, Tào Ngụy phát sinh thí quân sự kiện, triều chính chấn động. Đây là cơ hội khó được. Ta đại hán hãn là nhân cơ hội này, nâng lực lượng cả nước, lần nữa bắc phạt!"

Cảnh diệu ba năm tháng sáu lớn triều hội bên trên, vừa mới vừa mờ trận, Khương Duy liền nhảy ra yêu cầu lần nữa bắc phạt. Lời vừa nói ra, từ Hoàng đế đến đại thần lại đến trên điện hoạn quan, người người nhủ mày.

"Đại tướng quân, năm trước quân ta mới không công mà lui, bây giờ cách lần trước hồi triều vẫn chưa tới hai năm, liền không thể tạm thời nghỉ ngơi một chút a?"

Đầu tiên mở miệng chính là Thượng Thư Lệnh Phan Kiến. Vị này Kinh Châu phải đương nhiệm đại lão nội tâm cũng không phản đối bắc phạt, nhưng đối với tần suất cao như thế bắc phạt vẫn là không cách nào chịu được.

"Thượng Thư Lệnh, cơ bất khả thất a!"

"Đủ rồi! Khương Bá Ước! Ngươi có biết hay không, Ngươi cơ động binh đoàn xuất động một lần, mỗi tháng hao phí lương thực đều lấy mười vạn thạch tính toán. Đánh xong cầm, binh sĩ bồng lộc, trợ cấp đều là lấy ngàn vạn mà tính. Năm trước ngươi xuất binh một lần, quốc khố liền trống một năm! Năm nay thật vất vả có chút lợi nhuận, ngươi như lại xuất binh, quốc khố lại muốn rỗng!"

"Nghĩ xa, cái này sao có thể? Trước đây ít năm không nói, liền nói gần nhất ba năm, ta đại hán thu nhập thế nhưng là tăng vọt thật lớn một đoạn a!"

"Xác thực tăng rất lớn một đoạn. Nhưng là cái này mới tăng bộ phận, rất nhanh liền tiêu hết. Ngươi có biết hay không, từ Diên Hi mười sáu năm lên, ngươi mỗi năm xuất binh, triều đình tài chính khẩn trương tới cực điểm. Không riêng nhiều lần tác chiến bỏ mình binh sĩ trợ cấp không thể duy nhất một lần toàn ngạch cấp cho, ngay cả Đô Giang Yển đều đã năm năm không có đại tu! Năm ngoái khó được ngươi không có xuất binh, triều đình mới có tiền đem đoạn cốc chi chiến trận vong tướng sĩ tất cả trợ cấp cấp cho hoàn tất. Mặt khác vận dụng một vạn dân phu một lần nữa đối với Đô Giang Yển tiến hành đại tu cùng nạo vét. . . Không riêng gì Đô Giang Yển, bốn địa bên trong các nơi yển đường, đê, toàn bộ đều muốn nạo vét tu sửa. Nếu không ruộng giảm bớt, bách tính cơm đều ăn không đủ no, làm sao cung ứng ngươi bắc phạt! ?"

"Cái này. . ."

Kỳ thật Khương Duy cùng Chư Cát Chiêm cũng còn có một câu chưa hề nói: Bệ hạ, gần nhất triều đình thu nhập tăng trưởng khá nhiều, nhưng đầu to đều bị ngươi cầm đi sửa cung điện, tuyển phi đi a.

"Tốt tốt. Gia Cát Phò Xạ, đại tướng quân là người thượng quan, sao có thể dùng loại này khẩu khí đối với đại tướng quân nói chuyện. Ân, đại tướng quân, ý của trẫm, bắc phạt vẫn là phải tiếp tục. Nhưng Tào Ngụy vừa mới chết Hoàng đế, ta đại hán liền hưng binh bắc phạt. Cái này không phù hợp chiến tranh chính nghĩa tiêu chuẩn. Huống chi, Tào Ngụy Hoàng đế là bị quyền thần chỗ chết,

Lúc này ta đại hán bắc phạt tính là gì? Thay Tào Ngụy Hoàng đế báo thù a? Huống chi Thượng Thư Lệnh cùng Phò Xạ nói đều là tình hình thực tế, những năm gần đây, quốc gia liên tục chinh phạt, bách tính khổ không chịu nổi. Cho nên, ý của trẫm, vẫn là hơi nghỉ ngơi hai năm đi."

Lưu Thiện lời kia vừa thốt ra, tiêu xung quanh nước mắt đều nhanh ra —— đã bao nhiêu năm, Hoàng đế bệ hạ rốt cục không còn chấp nhất tại bắc phạt đến thể hiện cái này chính quyền chính quy tính: "Bệ hạ nhân ái bách tính, đại hán chi phúc. Thần tán thành."

"Chúng ta tán thành."

Không hề nghỉ ngơi, theo Trần Chi qua đời, toàn bộ Thục Hán trên triều đình lực lượng đã phát sinh chênh lệch. Phản chiến phái cùng tạm hoãn bắc phạt phái đã thành triều đình chủ lưu. Khương Duy tại Thục Hán trên triều đình đã là một cây chướng ngại vững nhà.

Bất quá những này cùng Quan Di đều không có cái gì quan hệ.

Phù lăng quận, tiên nữ sơn, Phục Hưng học đường.

"Kẹt kẹt" một tiếng bên trong, một gian học sinh tức xá cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra. Quan Di giờ một chi nên, nhẹ nhàng đi đến.

Rón rén đi vào một cái học sinh bên giường, ngồi xuống, thổi tắt ngọn nến. Sau đó Quan Di bắt đầu hòa cho cái này học viên trở nên phi thường cứng nhắc hai chân tiến hành xoa bóp.

Từ đem Phục Hưng học đường dời xây đến nơi đây bắt đầu, Quan Di cũng đi theo thường trú tại nơi này. Quận vụ, phục hưng xã sản xuất cái gì, phân biệt giao cho Lý Mật cùng Tôn Cương bọn người phụ trách. Hơn một năm nay thời gian, trên cơ bản ngoại trừ phục hưng xã niên hội đại sự như vậy bên ngoài, hãn rất ít xuống núi.

Mà mỗi đêm tiến vào học sinh ký túc xá cho huấn luyện một ngày học viên làm xoa bóp hành động này từ hãn tiến vào tiên nữ sơn về sau, chỉ cần nửa đường không có xuống núi, mỗi cái ban đêm hãn đều sẽ như thế làm.

Thù hạ cổ này tuổi trẻ thân thể tại bắt đầu run nhè nhẹ, Quan Di nhẹ nhàng cười cười: "Lý Nhị Đản, tình liền tình thôi, như thế chịu đựng nhiều vất vả."

Cái kia gọi Lý Nhị Đản thiếu niên lúc này đã là lệ rơi đầy mặt: "Son trưởng, học sinh không khổ cực. Son trưởng mới vất vả. Hơn một năm, son trưởng vô luận gió thổi trời mưa, mỗi đêm đều ngủ so với ta nhóm muộn. Học sinh. . . Học sinh thật sự là cảm thấy hổ thẹn. . ."

"Ừm, hử thẹn cái gì? Hôm nay khoa mục không có hoàn thành?"

"Ừm, giả a giai đoạn thứ ba quyền thuật huấn luyện, muốn tại một cái không khó huấn luyện viên công kích đến chèo chống mười cái hiệp. Học sinh đã liên tục hai tháng không có thông qua được."

"Ha ha, bắt quá mới hai tháng nha, mỗi cái giai đoạn thời gian không phải bốn tháng a? Không nóng nảy không nóng nảy."

"Sơn trưởng, học sinh trước kia tại Vũ Lăng Sơn bên trong, ăn không đủ no mặc không đủ ấm, càng không nói đến biết chữ đi học. Là sơn trưởng đối với ta giải Y Y chỉ, đây ăn ăn chỉ. Càng dạy ta học chữ. Nếu không phải sơn trưởng, học sinh có lẽ sớm đã chết ở cái nào trong hốc núi. . . Hiện nay sơn trưởng tại trong vòng hai, ba năm liền muốn đứng trước Tào Ngụy làm đến nơi đến chốn diệt quốc chỉ chiến. Học sinh nếu không hiện tại học tốt bản lĩnh, sao có thể tại tương lai vì sơn trưởng hiệu lực!"

"Ừm? Đây đều là ai nói cho ngươi?"

"Áy. . . Sơn trưởng thứ tội. Là, là Mã tiên sinh nói cho mọi người."

"Cái này Mã Quá, thật sự là hỗn đản. Lý Nhị Đản, ngươi niên kỷ còn nhỏ, năm nay mới mười ba tuổi. Tại kỹ năng huấn luyện lên lạc hậu hơn bạn học của ngươi đúng là bình thường. Cho nên đừng trong lòng còn có áy náy. Còn hai ba năm đại chiến, ha ha ha, khi đó ngươi mới mười lăm mười sáu tuổi, còn không có lẽ đội mũ đâu. Không tới phiên ngươi trên chiến trường."

"Sơn trưởng!" Lý Nhị Đản nghe được Quan Di nói như vậy, kích động đến từ trên giường nhảy dựng lên, ngữ khí cũng biến thành cực kỳ kịch liệt: "Sơn trưởng đối với ta Lý Nhị Đản ân cùng tái tạo! Nếu là không thể tại sơn trưởng có nguy nan thời điểm vì sơn trưởng xuất lực! Vậy ta đây cả đời còn có cái gì giá trị?!"

"Ngô ~~~ ân, các ngươi làm sao tất cả đứng lên rồi?"

Trong tức xá nên không biết lúc nào đã được thấp sáng, toàn bộ ký tức xá cái khác chín đứa bé trai tất cả đều chỉnh chỉnh tề tề quỳ gối Quan Di trước mặt. Cảm đầu nam hài tử kia, Quan Di là nhận ra, hần gọi ngài không phải, là một cái Tất Tư Tập, năm nay mười bảy tuổi.

"Sơn trưởng, chúng ta vô luận trước kia là Hán dân vẫn là Tất Tư Tập. Tại gặp được sơn trưởng trước đó, đều là ăn bữa hôm lo bữa mai, bất cứ lúc nào cũng sẽ mất mạng nhưng Liên nhi. Là sơn trưởng đem hi vọng ánh rạng đông mang cho chúng ta. Tại trong lòng chúng ta, không có đại hán, cũng không có Ngụy Ngô. Trong lòng của chúng ta, chỉ có sơn trưởng. Nếu là hai ba năm sau, sơn trưởng muốn đỡ bảo đảm đại hán. Vậy chúng ta liền theo sơn trưởng đỡ bảo đảm đại hán. Nếu là sơn trưởng muốn làm cái này Hán triều Hoàng đế, chúng ta. . ."

"Im ngay! Thật sự là nói bậy nói bạ! Mã Quá ngựa Cái Chi tên hỗn đản kia đều dạy các ngươi cái gì? ! Tốt, đêm nay liền đến nơi này, tắt đèn, hảo hảo đi ngủ! Ngày mai huấn luyện thêm lượng!"

. . .

Từ học sinh ký tức xá đi tới, trở lại phòng ngủ của mình, trong bóng tối một bóng người hiện ra.

Quan Di thở một hơi thật dài, nhẹ giọng nói ra: "Cái Chi, vất vả."

"Quân Hậu, đây là chúng ta nhất định phải làm."

"Ngươi nói. . . Chúng ta dạng này có phải hay không rất vô sỉ."

"Xác thực vô sỉ, nhưng vô sỉ đến có ý nghĩa."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Trong nháy mắt 3 trong năm (2)

Cảnh Diệu bốn năm (năm 261) tháng mười hai, sông dương quận, từ cổng đình, lại là một năm Phục Hưng xã cuối năm tổng kết đại hội.

"Chư vị, từ trên tổng hợp lại, ta Phục Hưng xã tại Phù Lăng quận sản nghiệp năm ngoái sinh ra nước chảy tổng cộng là 413 triệu, chụp tới các hạng chi

tiêu về sau, lợi nhuận đạt đến một ức hai ngàn vạn. Đây là ta Phục Hưng xã Phù Lăng quận sản nghiệp lợi nhuận lần thứ nhất hơn trăm triệu!"

"Thật đáng mừng! Cái Chi, Định Liệt, Quốc Uy. . . Vất vả!"

"Cùng vui cùng vui." Mã Quá cười nhẹ nhàng chấp tay sau tiếp tục nói ra: "Hết hạn đến năm nay tháng mười một, Phù Lăng quận dân sách lên tại tịch nhân khẩu đã đạt đến sáu vạn lẻ hai hơn trăm cái. Năm đó quá phòng thủ tới mặc cho trước cùng bộ hạ mười năm ước hẹn, bây giờ bắt quá chỉ tốn năm năm, liền đã hoàn thành!"

"Chúng ta cần vì Thái Thú (huynh trưởng) chúc!"

"Ha ha ha, sao dám sống một mình đại công, đều là nắm mọi người phúc. Ân, Cái Chi mời tiếp tục."

"Nặc, chư vị. Hết hạn đến năm nay tháng chín thu lấy thu thuế lúc, Phù Lăng quận tại tịch ruộng đã đạt đến 567,000 mẫu. So sánh với Diên Hi hai mươi năm tăng lên bốn lần có thừa. Trải qua quy ra, năm nay Phù Lăng quận hết thấy nhận được các loại lương thực tổng cộng là tám mươi tám vạn thạch. Từ Diên Hi hai mươi năm đến nay, Phù Lăng quận lần thứ nhất không có hướng ra phía ngoài mua sắm một hạt lương thực!"

"Tốt!" "Thiện!" "Đại thiện!"

Mã Quá nói lương thực quy ra, là Quan Di định quy củ. Người xuyên việt dựa theo các loại đồ ăn có thể khiến nhân loại cung cấp dinh dưỡng cùng nhiệt lượng quy định như sau: Lây thoát xác gạo trắng (lúa nước) vì 1, ở đây trên cơ sở, lúa mì là 0. 9, khoai tây phần là 0. 5, quyết căn phần là 0. 2, thịt heo vì 5. Trên thực tế hiện tại Phù Lăng quận dân chúng bởi vì thịt heo đại lượng sản xuất cùng muối ăn đủ lượng cung ứng, đối với lương thực tiêu hao trình độ rõ ràng giảm xuống. Mà lại cần nói rõ chính là, cái này tám mươi vạn thạch lương thực là Phù Lăng quận chính phủ thu thuế chính đi lên, mà đầu to còn tại dân chúng trong tay. Có thể nói, hiện tại toàn bộ Phù Lăng quận dân sinh, đã triệt để thoát khỏi trước kia Thực Hân các quận đếm ngược trước ba khổ cực địa vị, mà là đường đường chính chính xếp tại toàn bộ Thực Hân hai mươi hai trong quận vị thứ nhất.

Tại mọi người nhiệt liệt vỗ tay bên trong, Mã Quá tràn đầy tự hào ngồi xuống. Ngay sau đó Mã Quá phát biểu, là sông dương quận quận thừa Trần Thọ.

"Chư vị, hết hạn đến năm nay tháng mười một, ta Phục Hưng muối nghiệp khổng chế hạ từ công đình ruộng muối đã đánh hai trăm ba mươi miệng mỏ muối, trong đó một trăm tám mươi năm miệng ra nước chát. Xen lẫn khí thiên nhiên có một trăm hai mươi một miệng. Cảnh Diệu bốn năm một đến mười một tháng, từ công đình ruộng muối tính gộp lại ra muối. . . Ân. . . Báo cho ti muối giáo úy phủ chính là ba mươi vạn thạch." Trần Thọ nói đến đây hơi hạ thấp thanh âm: "Thực tế sản lượng là tám mươi vạn thạch!"

Phục Hưng xã đám người nghe đến đó đều sẽ tâm cười một tiếng, tất cả mọi người không có lên tiếng tán dương xưng thiện, mà là nhao nhao hướng phía trương tuần cùng Trần Thọ vươn ngón tay cái.

"Thừa Tộ, chúng ta che giấu sản lượng hơn sáu phần mười, ti muối giáo úy phủ phải tới giám sát là ngọc sao? Nhìn không ra?"

"Ha ha ha, khiến bá không cần lo lắng. Thọ chính là sợ bọn hân ngọc. Nếu thật là không ngọc kia cho phải đây."

Trần Thọ lời kia vừa thốt ra, Lý Mật cũng không nhịn được mỉm cười. Đúng vậy a, cái này giám sát nếu là người thông minh, vậy chỉ thu hạ Phục Hưng muối nghiệp cho hời lộ giả bộ không thấy. Nếu là thật ngọc hết chỗ chê muốn theo lẽ công bằng làm việc, nói không chừng, Phục Hưng xã chỉ có nghĩ biện pháp chuẩn bị cho người cái bởi vì công tử vong.

Không có biện pháp, ai bảo ti muối giáo úy phủ đem mua giá định thấp như vậy mà giá bán cao như vậy? Không lẽ như vậy lợi nhuận dân chúng một điểm chỗ tốt không chiếm được. Đã như vậy, còn không bằng ta trung gian kiếm lời túi tiền riêng tính câu —— tốt xấu cái này tiết kiệm tới tiền còn có thể đi làm chính sự.

"Vô luận quan muối, muối lậu, chúng ta xuất xưởng giá đều là 200 tiền. Cho nên năm nay Phục Hưng muối nghiệp nước chảy tổng cộng là 160 triệu!"

"Tê ~~~ "

Tại mọi người một mảnh hấp khí thanh bên trong, Quan Di cũng không nhịn được nhẹ nhàng lắc đầu: Thời đại này dân chúng vẫn là nghèo rớt mòng tơi a. Phù Lăng quận các loại công nghiệp nhẹ sản phẩm vượt qua thời đại này nhiều như vậy, nhưng sông dương quận bên này mới phát lực một năm, nước chảy liền tiếp cận Phù Lăng quận sản nghiệp nước chảy hai phần năm —— đối với người nghèo tới nói,

Cái khác đều có thể tình, duy chỉ có lương thực cùng muối ăn không thể tiết kiệm!

"Dựa theo phía trên quan muối, muối lậu ti lệ, chúng ta giao cho bộ hạ cùng trung thường thị, là 48 triệu, mặt khác còn muốn trên dưới chuẩn bị ti muối giáo úy phủ một, cái này một khối tiêu xài một ngàn hai trăm vạn. . ."

"Súc sinh!" "Những này một thật ác độc!" "Vương bát đản!" "Hừ! Lúc trước ta còn cảm thấy giấu điểm báo sản lượng nhiều lắm có phải hay không có chút thẹn với triều đình, cái này nghe Thừa Tộ nói chuyện, ta lại cảm thấy có thể đem giấu điểm báo ti lệ tăng lên tới chín thành!"

"Mặt khác, bản địa muối nghiệp công nhân hết hạn đến năm nay tháng mười một, đã tăng vọt đến một vạn ba ngàn năm trăm người. Những người này tiền công mỗi tháng là ba trăm tiền. Cho nên năm nay nhân công chi tiêu là 48 triệu. Ngoài ra còn có thiết bị sửa chữa, hướng nam bên trong thanh toán mua người phí tổn chờ hạng mục phụ, chi phí phương diện chi tiêu là bảy ngàn dư vạn. Tóm lại, Phục Hưng muối nghiệp năm nay lợi nhuận là ba ngàn vạn!"

Không đợi đám người tán thưởng, Trần Thọ tiếp tục nói ra: "Sông dương quận từ Cảnh Diệu hai năm đến nay, đại lực thu nạp các loại lưu dân, dị tộc đến

Hán an huyện mở ruộng. Hết hạn đến năm nay ngày mùa thu hoạch thời điểm, Hán an huyện ruộng cũng đạt tới ba mươi vạn mẫu. Các loại thu hoạch dựa theo Phù Lăng quận quy ra phương pháp, cũng có hơn bốn mươi vạn thạch. Không qua sông dương quận không có giống Phù Lăng quận như thế có thể chỉ riêng giao tiền không giao lương, cho nên cái này một bộ phận không thể tính tiền Phục Hưng xã thu nhập."

"Có thể có thể. Khiến đi, Thừa Tộ, các người cũng làm rất tốt a."

"Không dám, nếu không phải quan Thái Thú xác định khu vực, cung cấp trách ông giếng chỉ pháp, chúng ta tại đây chỉ có ba huyện nhỏ quận, cũng chỉ có thể là vô kế khả thi."

"Ha ha ha, Thừa Tộ quá khiêm tốn. Ân, bá diêu huynh, người đây?"

"Ừm, nắm các vị phúc, bởi vì Phục Hưng muối nghiệp bên này muối ăn hàng tỉnh số lượng lớn. Năm nay Mi gia hiệu buôn nước chảy lần thứ nhất đột phá một tỷ. Lợi nhuận đạt đến 170 triệu. Dựa theo cổ phần đổi thành hiệp định, Mi gia hiệu buôn muốn cho quyền Phục Hưng xã năm ngàn vạn."

"Ừm, tính như vậy xuống tới, năm nay Phục Hưng xã lợi nhuận tổng cộng là hai ức!"

"Chúng ta cần vì Thái Thú (huynh trưởng) chúc!"

"Thiện, như vậy phía dưới liền đến chia hoa hồng đi." Quan Di đối với năm nay thu hoạch cũng là vô cùng hài lòng: Tích lũy nhiều năm như vậy, cuối cùng là thoát khỏi tài chính túng quẫn thời gian. Cái này khiến hắn cũng tràn đầy cảm giác thành tựu.

"Chư vị, năm nay là ta Phục Hưng xã lần thứ ba chia hoa hồng. Theo Di ý tứ, cái này hai ức lợi nhuận bên trong, một nửa lấy ra cho mọi người chia hoa hồng. Còn lại làm quỹ ngân sách tồn tại, lấy ứng đối bất cứ tình huống nào. Chư vị có gì dị nghị không?"

"Chúng ta không dị nghị."

"Ừm." Tại dừng lại một chút một chút về sau, nhìn thấy tất cả mọi người không có ý kiến, Quan Di nhẹ gật đầu: "Chư vị, hiện tại đã là Cảnh Diệu bốn năm niên kỉ đầu. Tiếp qua hai ngày chính là Cảnh Diệu năm năm. Thời gian này, khoảng cách Tào Ngụy Tư Mã Chiêu thí quân đã qua một năm rưỡi. Cái này Tư Mã Chiêu thí quân, đương nhiên chính hắn bị hao tổn cực lớn. Nhưng từ một phương diện khác tới nói, đến một lần Tào Ngụy tôn thất phản kháng cuối cùng lực lượng cũng bị tiêu diệt, Tư Mã gia thay thế Tào Ngụy đã là không thể thay đổi chi thế. Thứ hai cũng buộc Tư Mã gia nhất định phải có đầy đủ quân công mới có thể phong công phong vương, từ đó vì soán nghịch chuẩn bị sẵn sàng. Mà một năm rưỡi thời gian lâu như vậy, đầy đủ Tư Mã gia làm yên lòng bất mãn Tào Ngụy thế gia cùng quân đội thế lực. Cho nên, nhiều nhất còn có một năm nửa năm, Tào Ngụy khuynh quốc tiến công, đem tất nhiên tiến đến!"

Nhìn xem phía dưới mọi người cái cũng hơi gật đầu, Quan Di đem thanh âm phóng đại một điểm: "Những năm gần đây, ta Phục Hưng xã sản nghiệp càng làm càng lớn, các vị chia hoa hồng cũng càng ngày càng nhiều. Nhưng là Quan Di ở chỗ này nhắc nhở chư vị, không cần tiền nhiều liền quên chúng ta Phục Hưng xã thành lập dự tính ban đầu. Chúng ta Phục Hưng xã là vì Phục Hưng Đại Hán mà thành lập, những năm này làm ra đủ loại sự tình, mặc kệ là có thể làm lộ ra vẫn là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, hết thấy hết thấy cũng là vì Phục Hưng Đại Hán! Mà muốn Phục Hưng Đại Hán, chúng ta đầu tiên cần phải làm là tại Tào Ngụy sắp phát động diệt quốc chi chiến người trung gian ở Đại Hán! Điểm này, ta hi vọng mọi người vĩnh viễn nhớ kỹ!"

"Thái Thú (huynh trưởng) chi ngôn, chúng ta không dám quên mất nửa phần!"

"Thiện, cho nên chư vị. Di ý tứ, năm nay chia hoa hồng qua đi, tương lai ba năm đều không định chia hoa hồng. Nếu như trong ba năm Tào Ngụy đánh tới, chúng ta đương nhiên muốn hết sức chống lại, thậm chí không tiếc hủy nhà Vệ Quốc. Nếu là trong ba năm Tào Ngụy không có đánh tới, ha ha, khi đó ta Phục Hưng xã tài phú chỉ sợ không hạ một tỷ, lương thực không dưới trăm vạn thạch. . . Đến lúc kia, bản hầu liền muốn dẫn đầu các người đánh tới!"

"Tốt! Đến lúc đó huynh trưởng lĩnh quân bắc phạt, mời dùng ta trương tuân làm tiên phong!"

"Ta Triệu Nghị cũng tuyệt không tình nguyện người sau!"

"Chúng ta đều nguyện đi theo Thái Thú (huynh trưởng) bắc phạt!"

"Tốt. Quan Di ở chỗ này cảm ơn chư vị lý giải, ủng hộ. Tiếp xuống, chúng ta nói một chút Phục Hưng xã tư binh sự tình. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thục Hán Phục Hưng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.